

مُفصل سنڌي لغت

جلد چهون

(ڏ-ڊ-ڍ-ڏ-ر-ڙ-ز)

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

ثقافت کاتو،
حڪومت سنڌ

مُفصل سنڌي لغت

جلد ڇهون
(ڏ-ڊ-ڙ-ڙ-ڙ)

سرپرست اعليٰ
ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

ثقافت کاتو، حڪومت سنڌ

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

حيدرآباد، سنڌ

2021ع

سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جو ڪتاب نمبر

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

جلد ڇهون (3-ڊي-ڏر-3 ۽ ن)

ڊاڪٽر محمد علي مانجھي

ضراب حيدر

جون 2021 ع

راز محمد لغاري ۽ بلقيس لاشاري

اسد الله بٽو

1000

500 روپيا

ثقافت کاتو، حڪومت سنڌ

مفصل سنڌي لغت

سرپرست اعلى:

ايڊيٽر:

چاپو پهريون:

ڪمپوزنگ:

ٽائٽل:

تعداد

قيمت:

ناشر:

ڊڪشنري بورڊ اسڪيم هيٺ تيار ڪري ڇپايل

Catalogue Reference

Laghari Ghulam Akbar

Mufasil Sindhi Lughat (vol: vi)

Lexicography

Sindhi Language

ADP:119

Culture, Tourism & Antiquities

Department, Govt of Sindh

ISBN: 978-969-625-185-9

Mufasil Sindhi Lughat (Vol: VI)

Patron in-chief:	Dr. Muhammad Ali Manjhi
Editor:	Zarrab Hyder
First edition:	June, 2021
Composing	Raaz Muhammad Laghari & Bilquees Iashari
Title:	Assadullah Bhutto
Quantity:	1000
Price:	Rs: 500
Published by:	Culture Department, Government of Sindh
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk, sindhila@yahoo.com
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	Kachho Publication Karachi, Sindh. 0300-2879794
Digitized by	M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

مُفصل سنڌي لغت

(ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ جي ترتيب ڏنل جامع سنڌي لغات تي آڌاريل ڇاپو)

جلد ڇهون

(ڏ-ڊ-ڍ-ڙ-ر-ڙ ۽ ز)

سرپرست اعليٰ

ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

ايڊيٽر

ضراب حيدر

نظر ثاني

* پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا * مدد علي سنڌي
* ڊاڪٽر آفتاب ابڙو * ڊاڪٽر شير مھراڻي

سبا ايڊيٽر / ريسرچر

عبدالله 'ناصر' قاضي ۽ اياز علي شيخ

سنڌي ڊڪشنري بورڊ جو تحقيقي عملو

* ضراب حيدر (انچارج ريسرچر) * عبدالله 'ناصر' قاضي (ريسرچر)
* اياز علي شيخ (ريسرچر) * راز محمد لغاري (ڪمپيوٽر آفيسر)
* بلقيس لاشاري (ڪمپيوٽر آفيسر)

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو
حيدرآباد، سنڌ

ثقافت کاتو،
حڪومت سنڌ

ارپنا

'مفصل سنڌي لغت' جو هي ڇهون جلد سنڌي ٻوليءَ جي محسن، ماهرِ لسانيات ۽ ڏاهي

پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا

۽ نامياري تعليمدان ۽ 'سنڌي ڊڪشنري بورڊ' جي اڳوڻي انچارج / لغت ساز

پروفيسر سيد شير شاه بخاريءَ

کي ارپي رهيا آهيون.

هنن صاحبين جون مفصل سنڌي لغت جي اڳين جلدن ۾ اڻ ڳڻيون / تاريخي ڪوششون ۽ ڪاوشون آهن.

ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

چيئر مئن

سنڌي ٻولي جو بااختيار ادارو

چيائيندڙ پاران

مون کي بيحد خوشي محسوس ٿي رهي آهي، جو 'مفصل سنڌي لغت' جو جلد ڇهون پڙهندڙن جي هٿن ۾ آهي. ڪنهن به ٻوليءَ جي ترقي ۽ ترويج ۾ انهيءَ ٻوليءَ جي گرامر جو هئڻ لازمي آهي. سنڌي ٻولي به هڪ شاهوڪار ٻولي آهي، جنهن ۾ نت نوان لفظ ۽ اصطلاح اوهان کي هر هنڌ ڳالهائيندي ٻڌندي ۽ لکندي نظر ايندا. بنيادي طور تي لغت سازي سنڌي ٻوليءَ جي با اختيار اداري جوڻي ڪم ۽ ذميواري آهي، جنهن جي وسيلي ٻوليءَ ۾ وسعت اچي ٿي ۽ يقيناً لفظن جو ذخيرو ٻولي جي ترقي ۽ واڌاري جو سبب بڻجي ٿو. هن کان اڳ سنڌي ٻوليءَ ۾ لغت نويسيءَ تي جن عالمن ڪم ڪيو آهي، تن ۾ ڪيپٽن جارج اسٽيڪ، ڊپٽي ڪليڪٽر حيدرآباد، آخوند عبدالرحيم عباسي، جهنم نارو مل وسائڻي، فادر جي. شرٽ، ڊاڪٽر ارنيسٽ ٽرمپ، پيرو مل مهر چند آڏواڻي، مرزا قليچ بيگ، مولوي علي محمد مهيري، ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ، ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلو ۽ ٻيا ڪيترائي معتبر نالا اچي وڃن ٿا. اوهين ڏسو ته اسان جي انهن عالمن ڪيڏي نه محنت سان ڪم ڪيو آهي. آخوند عبدالرحيم عباسي جي تيار ڪيل لغت 'جواهر لغات سنڌي اڪيچار' آهي. ياد رهي 1886ع ۾ جهنم نارو مل وسائڻي جي جوڙيل وڻجپتي ڪوش، ميرزا صادق علي، فادر جي. شرٽ ۽ اڏارام ٿانورداس جي گڏيل طور تي ٺاهيل 'سنڌي انگريزي ڊڪشنري' يا ان کان اڳ حيدرآباد جي جفاڪش ڊپٽي ڪليڪٽر ڪيپٽن جارج اسٽيڪ جي سال 1849ع ۾ ٺاهيل 'انگريزي سنڌي ڊڪشنري' وغيره ثابتي آهي. اسانجي عالمن جي محنت ۽ سنڌي ٻوليءَ جي عظمت جي!

يقيناً 'جامع سنڌي لغات' ٺاهڻ جي رٿا سال 1951ع ۾ سنڌي ادبي بورڊ شروع ڪئي، ان سلسلي ۾ ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ جو نالو سر فهرست آهي، جنهن کي انهيءَ ڪم لاءِ سنڌ يونيورسٽي جي وائس چانسلر، ڊسمبر 1951ع ۾ سنڌي يونيورسٽي جي موجوده اولڊ ڪيمپس ۾ هڪ ڪمر وڌائي ڪيو هو. انهيءَ ڪم جي نگراني علامه ڊاڪٽر عمر بن محمد دائود پوٽي ڪئي هئي.

سال 2011ع ۾ سنڌي ٻوليءَ جي با اختيار اداري نئين سر 'مفصل سنڌي لغت' تي ڪم ڪرڻ جو سلسلو شروع ڪرايو انهي ڪم جي سلسلي ۾ هن مهل تائين 'مفصل سنڌي لغت' جا ڪل 5 جلد شايع ٿي چڪا آهن، پر ان سلسلي ۾ ڇاڪاڻ ته لغت اسڪيم لاءِ فنڊز ختم ٿي ويا، ته سنڌ جي ثقافت واري وزير جناب سيد سردار علي شاهه فوري طور ثقافت کاتي کي 'مفصل سنڌي لغت اسڪيم' جي سلسلي ۾

رتا جوڙڻ جي هدايت ڪئي. انهيءَ کانپوءِ هاڻ هي ڇهون جلد ثقافت کاتي طرفان شايع ڪرايو پيو وڃي. انشاءَ الله تعاليٰ 'مفصل سنڌي لغت' جو هي ڇهون جلد حال ۽ مستقبل جي محققن ۽ لغت سازن لاءِ هڪ ڪارائتو تاريخي دستاويز ضرور ثابت ٿيندو.

ان کان سواءِ هن کان پوءِ 'مفصل سنڌي لغت' جو ستون جلد 'س' اکر تي مشتمل آهي. ڇاڪاڻ ته 'س' ۾ تمام گهڻيون داخلائون آهن. ان ڪري 'س' جو مڪمل هڪ ئي جلد هوندو ۽ باقي رهيل 24 اکرن تي ڪم هلندو رهندو. رب ۾ اميد آهي ته 'مفصل سنڌي لغت' اسڪيم جلد پنهنجي تڪميل تائين پهچندي هن ڪم ۾ سنڌي ٻولي جي با اختيار اداري جو فعال ميمبر بورڊ آف گورنرز مسٽر مدد علي سنڌي جنهن هن کان اڳ 'مفصل سنڌي لغت' جي پروجيڪٽ ڊائريڪٽر جي حيثيت ۾ 4 جلد مڪمل ڪري ڏنا هئا. دلجوئي سان ڪم ڪري رهيو آهي. جنهن لاءِ سندس واکاڻ ڪرڻ کان نٿو رهي سگهجي. مون کي اميد آهي ته سنڌي ٻوليءَ جو با اختيار ادارو پنهنجي مقرر ڪيل راهه تي گامزن رهي. سنڌي ٻوليءَ جي ترقي ۽ ترويج جي سلسلي ۾ اڳي کان اڳڀرو رهندو.

غلام اڪبر لغاري

03 جون 2021 ع

سيڪريٽري

ثقافت ۽ سياحت کاتو، سنڌ

اداري پاران

سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جي اهم ڪمن مان 'لغت نويسي' به هڪ اهم ڪم آهي، جنهن ۾ 'سنڌي لغت' سان گڏوگڏ گهڻن موضوعاتي لغتن جي تياري ۽ اشاعت شامل آهي. ادارو پنهنجي قيام کان وٺي گهڻن موضوعاتي توڙي سنڌي - سنڌي لغت جي تياري ۽ اشاعت کي يقيني بڻائيندو رهيو آهي. هن سلسلي جي هڪ اهم رٿا 'مفصل سنڌي لغت' جي ڇهين جلد کي پڌرو ڪندي آئون بيحد خوشي محسوس ڪري رهيو آهيان. جو هيءُ اهم ڪم منهنجي حصي ۾ آيو آهي.

حقيقت ۾ سنڌي ٻوليءَ جي سڀ کان پهرين ڇپيل لغت، ڪيپٽن جارج اسٽيڪ جي 'انگريزي-سنڌي ڊڪشنري' آهي، جيڪا 1849ع ۾ پڌري ٿي ان کانپوءِ ڪيپٽن اسٽيڪ ئي 'سنڌي-انگريزي ڊڪشنري' تيار ڪئي، جيڪا سن 1855ع ۾ ڇپجي پڌري ٿي. هي ٻئي لغتون ديوناگري لپيءَ ۾ لکيل تيار ڪيون ويون هيون، [اهي ٻئي لغتون موجوده عربي - سنڌي لپيءَ ۾ تبديل ڪري، سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري پاران 2011ع ۾ ڇپيون ويون آهن.] انهن کي ڏسڻ کانپوءِ چئي سگهجي ٿو ته سنڌيءَ ۾ لغتن تي ڪم ڪندڙ ديوناگري ڄاڻندڙ ماهرن انهن مان گهڻو لاپ حاصل ڪيو ۽ چڱو 'لفظي خزانو' (Vocabulary) سامهون آيو. انهيءَ ساڳئي دور ۾ سنڌ جي هڪ عالم آخوند عبدالرحيم عباسيءَ جي تيار ڪيل لغت 'جواهر لغات سنڌي اڪيچار' جي قلمي نسخي مان به گهڻن فائدو ورتو جيڪا 'سنڌي - فارسي لغت' هئي. [ها لغت بعد ۾ سنڌي ٻولي جي بااختيار اداري پاران 1993ع ۾ ڇپجي چڪي آهي.] 1886ع ۾ جهتممل نارومل وسنڌيءَ جي جوڙيل 'وئٽيٽي ڪوش' ۾ سنسڪرت جي بنياد وارا لفظ ڏنا ويا. تنهن کانپوءِ 1879ع ۾ مرزا صادق عليءَ، فادر، جي شرت ۽ اڌارام ٿانورداس گڏجي هڪ 'سنڌي-انگريزي ڊڪشنري' جوڙي، جنهن ۾ هنن 'عربي-سنڌي لپي' ڪم آڻندي جئين جئين تعليم عام ٿيندي وئي، انگريزيءَ جو واڌو وڌندو ويو. سنڌي ٻوليءَ ۾ ڪتاب ڇپجڻ جو عمل به وڌيو. تيسن تيسن 'سنڌيءَ کان انگريزي' ۽ 'انگريزي کان سنڌي' ڊڪشنرين جي ضرورت وڌندي وئي. 1907ع ۾ پيرو مل جي شاھ لطيف جي ٽن سُرَن تي مشتمل 'غريب لغات' ڇپي. 1910ع ۽ 1933ع ۾ پريمانند ميوارام جون لغتون / ڊڪشنريون آيون. مرزا قليچ بيگ جون 1914ع ۾ 'لغات لطيفي' ۽ 1924ع ۾ 'لغات قديمي' آيون. اهڙي ريت سنڌ جي ناليواري عالم، اديب، شاعر ۽ ٻولي ماهر علي محمد مهيري سنڌي لغت جوڙڻ جو چڱو ڪم ڪيو.

’مفصل سنڌي لغت‘ جي پهرين رٿا جي پڄاڻيءَ کان پوءِ رهيل ڪم لاءِ رٿا کي ٻيهر منظور ڪرايو ويو. رٿا کي ٻيهر منظور ڪرائڻ ۽ عملي طور لاڳو ڪرڻ ۾ ثقافت کاتي جي وزير محترم سيد سردار علي شاهه صاحب ۽ سيڪريٽري محترم غلام اڪبر لغاري صاحب جي سنڌي ٻوليءَ سان پيار ۽ ذاتي دلچسپيءَ جو ثبوت آهي. سندن هيءَ ڪوشش سدائين ياد ڪئي ويندي. ’مفصل سنڌي لغت‘ جي ايڊيٽنگ جو اهم ڪم مشهور عالم لسانيات جو ماهر ۽ سنڌي ٻوليءَ جو محسن پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا صاحب ڪندو رهيو. هن جلد جي ٻه ايڊيٽنگ پاڻ ڪري وڌيڪ ايڊيٽنگ لاءِ محترم سائين مدد علي صاحب ۽ محترم ڊاڪٽر شير مهرائي جي حوالي ڪيائون. سائين مدد علي سنڌي سان گڏوگڏ آئون هن جلد جي سمورن ايڊيٽرن، ’ڊڪشنري بورڊ‘ جي ايڊيٽر ۽ ڪم ڪندڙ سمورن ڪارڪنن جي محنت کي به ساراهڻ ضروري سمجهان ٿو جن هن جلد ۾ دلچسپيءَ سان ڪم ڪيو. اميد ته سنڌي ٻوليءَ جي لغت سازيءَ ۾ هيءَ لغت اهم اضافو ثابت ٿيندي مانوارن محققن، عالمن ۽ سڃاڻ شخصن کي گذارش آهي ته جيڪڏهن ڪي اهم لفظيا اصطلاح وغيره هن يا اڳين جلدن ۾ شامل ٿيڻ کان رهجي ويا آهن ته مهرباني ڪري اهي اداري کي موڪليا وڃن ته جيئن اهي ايندڙ ڇاپن ۾ شامل ڪري سگهجن.

ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

چيئرمئن

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

04 مئي 2021

حيدرآباد

رَڻڊا روڙيا جَنڻا

'لغت' ڇا آهي! 'لغت' جنهن کي انگريزيءَ ۾ ڊڪشنري (Dictionary) چيو وڃي ٿو، جنهن ۾ ٻوليءَ جي لفظي خزاني کي محفوظ ڪرڻ سان گڏوگڏ لفظن جي معنائن، مفهومن، اُچارن ۽ وياڪرڻي (Grammatical) حيثيت کان سواءِ انهن جي تاريخي لاڳاپي ۽ ڌاتن جي نشاندهي ڪرڻ جو هڪ اهم وسيلو هوندي آهي. اهو هڪ قسم جو حوالاجاتي ڪم آهي. جنهن ۾ لفظ ۽ اصطلاح الف - ب وار ترتيب سان رکيا ويندا آهن.

سنڌ جي ثقافت ۽ سياحت کاتي جي صوبائي وزير قابل احترام جناب سيد سردار علي شاه صاحب، مانواري سائين غلام اڪبر لغاري صاحب (سيڪريٽري سنڌ ثقافت ۽ سياحت کاتو)، نامياري اديب ۽ ليکڪ محترم مدد علي سنڌي صاحب ۽ سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي سربراھ مانواري ڊاڪٽر محمد علي مانجهي صاحب جن جي ڪوششن سان ثقافت کاتي، حڪومت سنڌ پاران منظور ڪرايل رٿا، 'سنڌي ڊڪشنري بورڊ' پاران تيار ڪيل 'مفصل سنڌي لغت' جو هي ڇهون ڀاڱو جيڪو سنڌي ٻوليءَ جي اڪرن (ڊي.ڊي.ڊ. ۽ ڙ ۽ ڙا) جي لڳ ڀڳ ست هزار داخلائن تي مشتمل آهي، مڪمل ڪري اشاعت هيٺ آندو ويو ۽ هن وقت اوهان سڄاڻ ذهن جي مالڪن جي هٿن ۾ آهي.

هتي اهو ٻڌائڻ به ضروري ٿو سمجهان ته اسين هي ڇهون جلد تيار ڪري ڪافي وقت اڳ ئي منظر عام تي آڻي چڪا هجئون ها، پر اڳين جلدن جي پيٽ ۾ هن جلد جي تياريءَ ۾ اڃانڪ ڪيتريون ئي اهڙيون رٿون ۽ دشواريون پيش آيون، جيڪي سڀني جي آڏو عالم آشڪار آهن. ڇاڪاڻ جو گذريل سال يعني 2020ع جي مارچ مهيني ۾ جڏهن 'مفصل سنڌي لغت' جو هي جلد تياريءَ جي مرحلن ۾ هو، هن جلد جو مسودو به مانوارن ايڊيٽر صاحبان پاران ايڊٽ ٿي، واڌارن، سڌارن ۽ سندن مفيد مشورن سان گڏ اسان تائين موصول ٿي چڪو هو ۽ اسين مسودي کي سندن ڏنل هدايتن مطابق تيار ڪري رهيا هئاسين ته بين الاقوامي سطح تي ٿيل جينڊر ڪرونا وائرس سبب ملڪگير لاک ڊائون لاڳو ڪيو ويو، جنهن ڪري 18 مارچ 2020ع کان 8 جون 2020ع تائين پوري ملڪ جي سرڪاري دفترن کي مڪمل طور تي تالا لڳي ويا، نتيجي ۾ ٻين ڪيترن ئي ڪمن ۽ منصوبن سان گڏ اسان جو هي پورهيو پڻ متاثر ٿي ويو. پر آءُ جس ڏيان ٿو 'ڊڪشنري بورڊ' جي محنتي ڪارڪنن کي، جيڪي لاک ڊائون وارو عرصو ڪيتريون ئي لغتون ۽ ماخذ لائبريريءَ مان جاري ڪرائي، پاڻ سان گڏ گهر کڻي وڃي، هن ڇهين جلد تي ڪم ڪندا رهيا ۽ وري جڏهن سرڪاري دفتر کلي ويا، تڏهن مون کي اهو ڏسي اچرج سان گڏ بيحد خوشي پيڻ ٿي، جو اسان جي ڪارڪنن پاران ڪيل ڪم جي نتيجي ۾ اول تيار ڪيل مسودي جي پيٽ ۾ جلد جي ضخامت ۾ ڪافي اضافو ٿي چڪو هو.

جون 2020ع ۾ ڪل وقتي لاک ڊائون بعد دفترن جي ڪلي وڃڻ کانپوءِ به هن موذي مرض جي احتياطي اپائڻ پٽاندر سرڪار پاران جزوي لاک ڊائون (Small lockdown) سان گڏ ايس. او پيز تحت 50 سيڪڙو يا اُن کان به گهٽ ملازمن جي حاضريءَ يا اهڙن ٻين مسئلن سبب ظاهر آهي ته ڪم جي رفتار به يقيناً متاثر ٿي هوندي بهرحال اڄ سڀ مرحلا طئي ڪري هي ڇهون جلد اوهان تائين پهچائڻ ۾ ڪامياب ٿيا آهيون.

’مفصل سنڌي لغت‘ جو ڇهون جلد پيش ڪندي دل چاهي ٿي ته انهن سمورن سنڌي عالمن کي خراج تحسین پيش ڪجي. جن عرب دور کانپوءِ سنڌي الف - ب تيار ڪري صدين کان وٺي سنڌي ٻوليءَ کي نه رڳو تعليم جو ذريعو بڻايو پر اُن مادري ٻوليءَ جي دامن ۾ علم، ادب، ڏاهپ ۽ ساڃاهه جو وسيع ذخيرو ڇڏيو آهي. هتي انهن عالمن جو احسان و سارڻ به تاريخ سان زيادتي ۽ بدديانتتي ٿيندي. جن انگريز دور ۾ مروج سنڌي الفابيٽ کي جدت سان تشڪل ڏني، اُن ڳالهه کي ممڪن بڻايو ته سنڌي علم ۽ ادب جي اشاعت، قديم سنڌي ماخذن کان وٺي، هن لغت تائين ڪاميابيءَ سان سفر ڪيو آهي.

اسين دل جي اڻاهه گهراين سان خراج عقيدت پيش ڪريون ٿا سنڌي ٻوليءَ جي محسن، ماهر لسانيات ۽ سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي اڳوڻي چيئرمئن پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا صاحب جن کي، جنهن جي پوري عمر ۾ سنڌي لسانيات لاءِ ڪيل بي انت خدمتن سان گڏ ’مفصل سنڌي لغت‘ جي پهرين جلد کان وٺي، هن ڇهين جلد جي ايڊيٽنگ، واڌارن ۽ سڌارن جو تاريخي ڪم پڻ شامل آهي. پاڻ هن جلد جو مسودو ايڊت ڪري واپس ڪرڻ وقت محترم مدد علي سنڌي صاحب جن کي اهو به چيو هئائون ته: ”منهنجي نظر گهٽجي وڃڻ ڪري هاڻ آءٌ ايڊيٽنگ وغيره جو ڪم نه ٿو ڪري سگهان، اُن ڪري هن جلد کان پوءِ اڳتي ايڊيٽنگ نه ڪري سگهندس!“ اسان کي بيحد افسوس آهي، جو سندس ايڊيٽنگ سان سنواريل هي جلد، ڇپجي منظرِ عام تي اچڻ کان اڳ ئي ڊاڪٽر صاحب اسان کان هميشه لاءِ جدا ٿي ويو.

آءٌ سمجهان ٿو ته ’سنڌي ساهت جي صلاحڪار بورڊ‘ ۽ ’سنڌي ادبي بورڊ‘ آڏو ’سنڌي - سنڌي لغت‘ جو جيڪو نقشو سائين جي. ايم. سيد، ڪاڪي پيرومل مهرچند آڏواڻيءَ، جينمل پرسرام ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ، ڊاڪٽر هرمل سڌارنگاڻيءَ، ڊاڪٽر عمر بن محمد دائودپوٽي ۽ اڳتي هلي علامه غلام مصطفيٰ قاسميءَ جي تصورن موجب رهيو اسان ان ڏس ۾ سڀني عالمن جو گس وٺي، حتي الامڪان پيش رفت ڪئي آهي. اسين دل جي حضور سان سلام پيش ڪريون ٿا، ڪئپٽن جارج اسٽوڪ، جهتمل نارومل وسائڻيءَ، مرزا قليچ بيگ، اي ٽي شاهائي صاحب، ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلي صاحب، آخوند عبدالرحيم عباسي، شري سترام داس ’سائل‘ ۽ ٻين اهڙن مڙني عالمن ۽ سندن محنتن کي، جن سنڌي لغت جهڙي تحقيق طلب ڪم تي پنهنجوت ست ڏنو ۽ نور نچويو.

’مفصل سنڌي لغت‘ جي پهرين جلد کان چوٿين جلد تائين ’سنڌي ڊڪشنري بورڊ‘ جي انچارج جي حيثيت ۾ پروفيسر سيد شير شاهه بخاري صاحب جي ڪرم جي نگاهه اسان تي رهي ۽ آڪٽوبر

2018ع ۾ عمر رسيدگيءَ سبب سندس چارج ڇڏڻ کان پوءِ 'سنڌي ڊڪشنري بورڊ' جون سندس ٽي ذميواريون مون کي سونپيون ويون. آءُ اهو اعتراف ڪندي فخر محسوس ڪري رهيو آهيان ته اڄ آءُ يا مون سان گڏ ڪم ڪندڙ مانوآرا ڪارڪن جيڪڏهن لغت سازيءَ جي هنر کان واقف آهن ته اهو سڀ ڪجهه سائين شير شاهه صاحب جي محنتن جو نتيجو آهي. جيڪو تازو ئي 12 مئي 2021ع تي اسان کان هميشه لاءِ ڌار ٿي. دارالبقا طرف راهي ٿي ويو آهي. اسان کي يقين آهي ته مٿي ذڪر ڪيل سڀني عالمن جا روح اسان جي هن ڪوشش تي ضرور سرها ٿيا هوندا.

آءُ بيحد شڪرگذار آهيان محترم ڊاڪٽر محمد علي مانجهي صاحب. محترم مدد علي سنڌي صاحب. محترم ڊاڪٽر آفتاب ابڙي صاحب ۽ محترم ڊاڪٽر شير مھراڻي جن جو جن پنهنجي قيمتي وقت مان ڪجهه وقت ڪڍي نظر ثاني ڪري پنهنجي قيمتي ۽ مفيد مشورن ۽ هدايتن سان هن لغت کي سينگارڻ ۽ سنواريو.

آخر ۾ آءُ جس ڏيان ٿو پنهنجي ٻانهن پيٽن ۽ 'ڊڪشنري بورڊ' جي تحقيقي عملي اياز علي شيخ (ريسرچر)، راز محمد لغاري (ڪمپيوٽر آپريٽر) ۽ بلقيس لاشاري (ڪمپيوٽر آپريٽر) کي. جن جي محنتن سان هي جلد تيار ٿي اوهان جي هٿن تائين پهتو ۽ خصوصي شاباس ڏيان ٿو 'سنڌي ڊڪشنري بورڊ' جي محنتي ڪارڪن عبدالله 'ناصر' فاضي (ريسرچر) کي جنهن هڪ ڀيرو نه پر ڪيترا ڀيرا مسودي کي ڏنو ۽ ضرورت آهر هڪ هڪ اکر تي اعرابن لڳائڻ سان گڏ وسرڳ اوسرڳ واري مسئلي تي خبرداري ۽ باريڪ بينيءَ سان نظر وڌي.

مون کي اهو يقين آهي ته دور حاضر توڙي مستقبل جي عالمن. محققن ۽ سنڌي لسانيات جي ماهرن وٽ اسان جو هي پيار جو پورهيو ضرور مان لهندو.

ضراب حيدر

ايڊيٽر

4 جون 2021

لغت جي پڙهندڙن لاءِ رهنمائي

مفصل سنڌي لغت ۾ 'الف - ب' جي پٽيءَ جا اکر، 'جامع سنڌي لغات' واري ترتيب سان هن ريت رکيا ويا آهن.

ا	ب	پ	پ	ت	ث	ت	ث
ث	پ	ج	چ	جھ	ج	چ	چھ
ح	خ	د	ڌ	ڏ	ڍ	ڊ	ڏھ
ر	ڙ	ز	س	ش	ص	ض	ڙھ
ظ	ع	غ	ف	ڦ	ق	ڪ	ڦھ
گ	گھ	گھ	گ	ل	م	ن	گھ
و	ھ	ء	ي				

- پهرئين جلد ۾ عربي، اردو ۽ سنڌي لغت جي اصول موجب ابتدا ۾ 'آ' رکيو ويو ۽ ان کان پوءِ 'ا' (الف) سان شروع ٿيندڙ لفظ ڏنا ويا.

- هر بنيادي لفظ لاءِ (●) نشاني ڏني وئي، لفظن جي وياڪرڻي جوڙجڪ 'جامع سنڌي لغات' کان وڌيڪ واضح ۽ جامع رکي وئي آهي. بنيادي لفظ کان پوءِ ان مان نڪرندڙ/ڦٽندڙ لفظن کي (-) نشانيءَ سان رکيو ويو آهي.

- لفظن جي وياڪرڻي صورت ظاهر ڪرڻ لاءِ هيٺينءَ ريت 'لفظي مخفف' ڏنا ويا آهن:

وياڪرڻي مخفف

اسم تصغير (ا - تصغير)، اسم حاله (ا - حاله)، اسم خاص (ا - خاص)، اسم عام (ا - عام)، اسم فاعل (ا - فاعل)، اسم مصدر (ا - مصدر)، اسم مفعول (ا - مفعول)، حالت جري (ح - ج)، حالت فاعلي (ح - ف)، حالت مفعولي (ح - م)، حرف جر (ح - جر)، حرف جملو (ح - جملو)، حرف ندا (ح - ندا)، صفت (صفت)، فعل (فعل)، فعل لازمي (فعل لازمي)، فعل متعدي (فعل متعدي)، فعل متعدي بالواسطه (فعل متعدي بالواسطه)، فعل مجهول (فعل مجهول)، مذڪر (مذڪر)، مؤنث (مؤنث)، واحد (و)، جمع (ج).

- 'مفصل سنڌي لغت' ۾ مختلف ٻولين ۽ لهجن جون نشانيون هيٺينءَ ريت ظاهر ڪيون ويون آهن.

اتراڊي لهجو (ات)، اڀرنس (اپ)، انگريزي (انگ)، براهوي/بروهڪي (بر)، بلوچي (ب)، ترڪي (تر)، ٿري (ث)، پراڪرت (پرا)، پشتو (پش)، پنجابي (پنج)، جتڪي لهجو (جت)، جپاني (جپ)، چيني (چ)، روسي/رشين (رش)، سرائيڪي (سرا)، سنڌي (س)، سنسڪرت (سن)، عربي (ع)، فارسي (ف)، قديم سنڌي (ق - س)، ڪچي (ڪ)، ڪوهستاني لهجو (ڪوها)، گجراتي (گ)، لاڙي (س ل)، لاسي (لس)، مارواڙي (ما)، هندڪو (ها)، هندي (هند)، يوناني (يو).

ڏ

• ڏ: [ا - مذ] سنڌي 'الف - ب' جو ايڪيهون اکر
 * ايجڏ موجِبَ عذد '4'

* اُچار 'ڏي'. جڏهن ته گھڻن علائقن ۾ 'ڏال' پڻ پڙهڻ

• ڏاٻ: [ا - مت] سنهي مٺي، ڌڙ، ڌڙي، زستي جي ٿڙي
 (جيڪا ڪلڙ، گھڻن ماڻهن يا سوليءَ جي آڇ وڃ جي ڪري پيدا ٿئي)
 * [سرا]

• ڏاٻ ج ڏاٻيون: [ا - مت] ڌوٽي ٻڌڻ جو هڪ نمونو

* ڪلهن تي ڪپڙو وجهڻ جو هڪ نمونو
 * لونگي ٻڌڻ جو هڪ نمونو (جنهن ۾ لونگيءَ کي ڪلهن

تان وڌائي، هيٺ جيلھ تي چڱي ڏيئي پٽي چڱي)
 * آڳاٽي پوڻاڪ ۾ شلوار جي مٿان ڍڪ ٻڌي
 * اڙ يا اڏ طور ٻڌل اڏ ڳوڏ

* ڳوڏ، لاڪ، منجهلو، پوٽو، ڌوٽي

* [س/ڪڇ/ل]

* لاک

* [س/ل]

'آهر' عوڻي ستر سان سٿڻ مٿي چاڪر جي ڏاٻ' (گل)

* جھنڊ

* [س/ل]

* وهندڙ پاڻيءَ کي اٽڪ، چاٻ

* [س/ل]

'پاڻيءَ کي هتي ڏاٻ آيل آهي' (جملو)

* ٻنڊ، جهل، وٺ، سوگهو ڪرڻ جي حالت

* مڙي تراز

* گهوڙي جي هلڻ جو هڪ نمونو

* گهوڙي جي سڻن جو آواز

* [س/ل]

— ڏاٻي پوٽو: [اصطلاح] وهندڙ پاڻيءَ جو ڪمي اٽڪي
 پيڻو، چاٻ آڇڻ

• ڏاٻ ج ڏاٻيون: [ا - مت] ڌڙڪو، ڏهڻان، ڊاٻو، ٿڙي، ڌٻ،
 هيٺ، ڏٿونس

* جهڳي، نيڳي، بنگ، بڪواس

* [س/ل]

* بٽاڪ، لٻاڙ، داڙ

— ڏاٻاڻڻ: [مصدر 'ڏاٻڻ' مان فعل متعدي بالواسطه]
 ڌڙڪا ڏيارڻ، ڌٻ ڪڍائڻ، ڌمڪي ڏيارڻ
 * [ڏاٻي ڏاٻيندو ڏاٻيل]

— ڏاٻڻ: [مصر - فعل متعدي] ڌڙڪو ڏيڻ، ڏهڻان ڪرڻ،
 ڊاٻو ڪرڻ، ٿڙي ڪرڻ، ڌٻاڻڻ، هيٺائڻ

* [س/ل]

* بٽاڪ هٿڻ، لٻاڙ هٿڻ، داڙ هٿڻ

* [مصر] ڏاٻڻ

* [مصر] ڏاٻ

* [ڏاٻي ڏاٻيندو ڏاٻيل]

— ڏاٻ هٿڻ: [اصطلاح] جهڳي هٿڻ، بنگ ڪرڻ

* بٽاڪ هٿڻ

• ڏاٻڙ ج ڏاٻڙ: [ا - مذ] ٿانءُ جو هڪ قيسر، ٿامي يا
 جسٽ جو ڍڪ سان گول ٿانءُ، ڏاٻورو، سونگو، ڊپلو

* [س/ل]

* ٻڪڙ جو ٺڪرو

* [س/ات]

* واھر ۾ پاڻي سُڪي وڃڻ جي حالت

* [صفت] ڪاٻو، ڏاٻو

* ڏٻرو، ڏاوڙ

* گھڙو ڪاٺيندڙ

• ڏاٻڙ ج ڏاٻڙ: [صفت] ڪاٻي يا ڏاٻي هٿ سان ڪم ڪندڙ،
 ڏاوڙ، ڪاٻڙ، ڪاٻڙو، ڪاٻڙو، ڪاٻڙيل

* [س/ل/ڍاٻ: ڍاٻا = ڪاٻڙ]

* [ا - مذ] ڪاٻو هٿ، ڏاٻو هٿ

* وڏو پٽڪو

* [س/ات]

— ڏاٻڙيو ج ڏاٻڙيا: [صفت - مذ] ڏاٻي هٿ وارو، ڪاٻي هٿ وارو

* پاٻيرو

* [مت: ڏاٻڙي ج ڏاٻڙيون]

• ڏاٻڙ ڪٿو: [ا - مذ] وڏي ڦڏيءَ وڏي منهن وارو ڪٿو

- **ڏاڻي ج ڏاڻيون:** [ا - مٺ] ڪاٺ جي ٺهيل ننڍڙي پيٽي (جيڪا گول يا چوڪنڊي شڪل جي ٿئي، آڳاٽي وقت ۾ اُن ۾ اڪثر پاڻ ۽ پاڻ ٺاهڻ جو سامان وغيره رکندا هئا) * ناس وجهڻ جي ڏاڻي، ڏيڻي، سونگي * [س/ل]
- * هڪ قيسر جو ٻوٽو (جيڪو هميشه ساڻو رهي، ترسات جي موسم ۾ بيلا گل ٿينس ۽ ڦر گول ڏٺلي وانگر ٿينس، تنهنڪري نالو 'ڏاڻي' ٿي اٿس، هن جا ٻن گهڻي گت يا ڦڙي تي رکڻ سان اهو چٽيو وڃي) * [س/ت]
- **ڏاڻو ج ڏاڻا:** [صفت - مذ] ٿرڙو، ٿيڏو جنهن جون اکيون ٿورو ڦريل هجن * ڏاڻو، ڪاپو، گهو * [س/ت]
- * [مت: ڏاڻي ج ڏاڻيون]
- **ڏاڻو ج ڏاڻورا:** [ا - مذ] ٺانه يا باسو جو هڪ قسم، تامي يا جسٽ جو ٺهيل ڍڪ سان گول ٺانه، ڊاڻو، ڍاڪون، ڏاڻر، سونگو * [س/ل/ت]
- **ڏاڻ ج ڏاڻون/ڏاڻيون:** [ا - مٺ] ڪاٺ ڏنل شيءِ، بخشش، خيرات، دان، سخا، ڏان، خدائي بخشش، خدائي عنايت، الاهي ڏاج، فديت جي طرفان مليل غير معمولي طاقت * [سن: ڏاڻ < ڏا = ڏين]
- * [سن: ڏاڻ < ڏا = ڏين]
- * ڏاڻيون لطيف چئي، ڪنان ڏاڻر ڏاڻ (شاهه/راڻي) * [سن: ڏاڻر، ڪلا، هٿر]
- * ڪشاده ڏيڻي * [سن: ڏاڻر، عظيم، سوغات، تحفو، امداد، ٺڌرانو]
- * هنن جو ٺيڻ جي بوج وقت پاڻيءَ مان پيڻ لاءِ ٻريل جرون * [سن: ڏاڻر، سونگي، ڍڪ، جرون]
- **ڏاڻا ج ڏاڻا:** [صفت] ڏانار، ڏاڻر، ڏانا * [سن: ڏا = ڏين، ڏانا = ڏينڍڙ]
- **ڏاڻار ج ڏاڻار:** [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي نالو * [صفت] ڏينءَ وارو، انعام ڏيندڙ، بخشش ڏيندڙ، رزق ڏيندڙ ڏانا، ڏانا، ڏاڻر * [سن: ڏاڻر = ڏيندڙ]
- * وڏيءَ ڍل وارو، ڏريادل، سخي، ادارجت، ڏاڻي * [صفت] خوش نصيب، پاڳن وارو
- * جنهن جي ناني ٺاڳي، تنهن جو ڏهنو ڪيئن ڏانار ٿئي (چوڻي) * [صفت] ڪنڌر، گراهڪ، خريدار
- * ڪيمي ٻوٽو، ڏکي ڏانارن ري (شاهه/پتن ڪلياڻ)
- **ڏاڻاري ج ڏاڻارئون:** [ا - مٺ] سخاوت، ادارتا، قراخ ڏيڻي، ڏريادڻي، مروت
- **ڏاڻر ج ڏاڻر:** [صفت] ڏانا، ڏانا، ڏانار * [سن: ڏاڻر < ڏا = ڏين]
- * سرتيون شاهه لطيف چئي، ڏاڻر ڏيندڙ ڏاڻ (شاهه/راڻو/واڻي)
- **ڏاڻو ج ڏاڻو:** [صفت] ڏيندڙ، ڏينءَ وارو، سخي، ڏريادل، سخاوت ڪندڙ، هٿ ڦاڙ، ڏانار، ڏاڻر
- **ڏاڻ وڻ:** [اصطلاح] ڏرمي ڪريا ڪرم ۾ پاڻيءَ جو ڍڪ پيڻ، اجتن وٺڻ
- **ڏاڻ وجهڻ:** [اصطلاح] ٻارن کي دوا پيشائڻ * [س/ات]
- **ڏاڻي:** [صفت] ڏاڻو
- **ڏاڻار:** [ا - خاص] جهونا ڳڙهه ۾ جبل جي هڪ ماڻهيءَ جو نالو
- **ڏاڻو ج ڏاڻرا:** [ا - مذ] گاهه لٽڻ يا لاڀاري ڪرڻ جو هڪ اوزار، ڏاڻو * [سن: ڏاڻر]
- **ڏاڻرو:** [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم * [س/ت]
- **ڏاڻڙي:** [ا - مٺ] گاهه جو هڪ قسم * [س/ات]
- **ڏاڻو ج ڏاڻا:** [ا - مذ] گاهه لٽڻ جو هڪ اوزار، ڏاڻ، ڏاڻو، ڏاڻو * [سن: ڏاڻر، پرا: ڏاڻ]

- ڏاتو ڏنداڻي: (ا- مذ) ذاتي کي لوهار وٽان نڪو ڪرائڻ. ذاتي جا ڏندا نڪا ڪرائڻ. ذاتي جا ڏندا ٺهرائڻ
- ڏاتو وجهڻ: [اصطلاح] وڏي وجهڻ
 - * سخت ڳالهائڻ
 - * سڌو ڪرڻ
 - * پاڙون پٽڻ. خاتمو ڪرڻ
- ڏاتي ج ڏاڻيون: (ا - م) 'ڏاتي' جو مؤنث، ننڍڙو ڏاتو
- ڏاتي ڏيڻ: [اصطلاح] ڊپائڻ، ڪهرو ڳالهائڻ، ٽڙي ڏيڻ
 - * [س/ڪوھ]
- ڏات ج ڏائون: (ا - م) ڏائڻ جو هڪ قسم، وڏو ٺلهو ڏند. چاڙين جي پاسي وارو ڏند، ڏوڙو ڏند، پيشو ڏند، کاڌو چٻاڙيندڙ ڏند، ڏاڙهه، هوڙ، هٿوڙ، نيش، سنگهو چاڙي
 - * [سن: دنشتر = ڏات، دنش = چڪ ويجهڻ]
- ڏات چورڙو: [اصطلاح] رشتو کائڻ جي شروعات ڪرڻ، ناجائز فائدو حاصل ڪرڻ جي شروعات ڪرڻ
- ڏات ڏيڻ: [اصطلاح] زبان ڌراڙي ڪرڻ
 - * وڙهڻ، جهيڙو ڪرڻ
 - * گستاخ ٿيڻ
 - * چٻي پٽڻ
 - * چٻاڙڻ، کائڻ لاءِ هڙڻ (تيلڙي پار جو)
- ڏائڙ ج ڏائڙو: [صفت] ڏائڻ وارو، وڏن ڏندن وارو، ڏائيل. سنگهارو، سنگهڙو
 - * پوڙهو
 - * بخيل، شوم، چيڙاڪ
 - * چڪ ٻائيندڙ، چڪڙ
- ڏات رَس: [صفت] مٺين شين جو شوقين، مٺاڻ کي شوڙ سان کائيندڙ
- ڏات ٿوڙو ج ڏات ٿوڙو: [صفت] هڪ سال جي عمر وارو سوڙو (شڪارين جي اصطلاح و)
 - * [س/ات]
- ڏات گرم ڪرڻ: [اصطلاح] رشتو کائڻ، ناجائز فائدو حاصل ڪرڻ
- ڏائون ڏيڻ: [اصطلاح] سخت ڳالهائڻ، ڪهرو ڳالهائڻ، وڙهڻ لاءِ آڇڻ، نيشون ڏيڻ
- ڏات هڙڻ: [اصطلاح] ڪنهن سواد سان جاهه ٿيڻ، مٺاڻ جي پٽڻ، سواد آڇڻ، جشڪو آڇڻ
 - * عادت پشجي وڃڻ، هيڙ پشجي وڃڻ، هري پٽڻ
- ڏات ٽي نه ڏيڻ: [اصطلاح] بنا چٻاڙڻ جي گمي ڇڏڻ، هڙب ڪرڻ، هضم ڪري وڃڻ
 - * ٿٻائي وڃڻ، کائي وڃڻ (ناجائزيءَ سان)
- ڏائيل ج ڏائيل: [صفت] ڏائڻ، ڏائڻ وارو، وڏين هٿوڙن وارو
- ڏانو ج ڏانا: (ا - مذ) کانو، گڻو، کائي، ڏاندو، تنڊورو، ڏانڊي
 - * نماگ جي پٽ جي وچ واري سڪل ڏانڊي
 - * گاهه يا کائي جو سخت چوپو
 - * ڪمنڊ جي گريءَ وارو سخت ٽڪر
 - * [سن: تننو = ڏاڳو ريشو]
 - * گاهه جو هڪ قسم
- ڏائيل ج ڏائيل: [صفت] ناميارو، نالي چڙهيو، نامور، نام ڪٺيو، نامي گرامي
 - * [سن: دنشتر = ڏات]
- ڏاپ ج ڏاپون: (ا - م) جادو جا پتلو پٽڻ يا گندي ڏيڻ جي حالت
 - * [س/ل/ق]
- ڏاپڻ: [مصر - فعل متعدي] جادو جا پتلو پٽڻ
 - * [مصر] ڏاپڻ
 - * [امر] ڏاپ
 - * [ڏاپيو] ڏاپيندو ڏاپيل
- ڏاڇ ج ڏاڇون: (ا - م) عام زواجي کاڌو، روزاني معمول وارو کاڌو
 - * ٺٽن، پٺن، ڪر، ڪوٽيون، ڌوڏا، ٻه ڏاڇون (شاهه/ڪاموڏ)

- ڏاڃ ج ڏاڃ: [ا - مذ] عورت، ڪنوار کي شاديءَ وقت مائٽن کان ڏنل سامان. ڏاجو، ڏيج، ڏيپ
 - * ورتو، خانداني روايت
 - * حصو، ڀاڱو
 - * قسمت، نصيب، مقدر
 - * ڪنهن جو نچ يا ذاتي ڪمال، خوبی
 - * [سن: دا، = ڏين]
- ڏاڃ ڏيڻو: [اصطلاح] نياڻيءَ کي شاديءَ ۾ والدين پاران مليل سامان ڏيڻو
- ڏاڃ ۾ ملڻو: [اصطلاح] ڏاڃ طور ڪا شيءِ ملڻو، ورثي طور ملڻو
 - * پنهنجي ذاتي يا نچي شيءِ هئڻو
- ڏاجو ج ڏاجا: [ا - مذ] ڪنوار کي گهرائين توڙي ڪورائين طرفان مليل سامان. ڏاڃ، ڏيپ
- ڏاجيلو ج ڏاجيلا: [صفت] ڏاڃ ۾ مليل ڪابه شيءِ، حصي ۾ ڏنل، وڃ ۾ آيل، شاديءَ ۾ ڏنل، ڏاڃ
- ڏاجهه ج ڏاجهون: [ا - مذ] ساڙ، جل، بچ، ڪام، بچڻ
 - * حسد، چاڙت، پياڻي، بدخواهي، بغض، ڪينو، وڻ
 - * دشمني، ايرڪا
 - * [سن: ده - ساڙڻ]
 - * عڪس، خصوصت
 - * زنج، ڏڪ، ڏنجه، ٽڪليف، اهنج، ايڏا، مصيبت
 - * ويلو، بانٺ، ڏالت
 - * لوپ، لالچ، طمع، هنج، حرص
 - * موهر، هائو هائو، ڏاجهر
- ڏاجهه ج ڏاجها: [ا - مذ] ڏاجهه
- ڏاجهڙو ج ڏاجهڙا: [ا - مذ] ٻهڙين ذمعي وارو حمل، ٻهڙيون پيٽ
 - * [سن/ت]
- ڏاجلا: [ا - مذ] جنم ۾ ڪر (پنڊا) سڪل ڇيڙ، گتڙا، چريون
 - * [سن/ت]
- ڏاڇو ج ڏاڇا: [ا - مذ] اٺ
 - * [س/ات]
 - * وڏي آواز سان ڳالهائڻ
 - * [س/ل]
 - * [صفت - مذ] قداوز، ڊگهو
 - * بهادر
- ڏاڇي ج ڏاڇيون: [ا - مذ] اٺ جي مادي، اٺن، اٺي، توڙي
 - * ڏاڇي هٿي ڏهه، ته توڙي هٿي تيزنهن (چوٿي)
- ڏاڇيءَ جي ڏيکارڻ ڏيڻو: [اصطلاح] ڪمڪ جي فصل جو بچي ڳاڙهو رنگ ڏيکارڻو
 - * [س/ات]
- ڏاڙج ڏاڙيون: [ا - مذ] ساڙ، جل، ڪام، بچڻ
 - * [سن: ده = ساڙڻ]
 - * جھڙيءَ جي هڪ بيماري، ڏڍ، منهن تي ڪارا داغ
 - * داغ، ڏب، ڏاب ڏاب، چانه
- ڏاڙو ج ڏاڙون: [ا - مذ] ناڙو، ڌڪو، تاب، زعب، سڪتو ڌڪو، گڏو پيڪي، اجائي قون قان
- ڏاڙو ڪرڻو: [اصطلاح] ٺلهو ڌڪو ڏيڻ، تاب ڪرڻ، هاها ڪرڻ، هيٺ مٿي ڪرڻ، گڏو پيڪي ڏيڻ، ناڙو ڏيکارڻو
- ڏاڙو ج ڏاڙا: [ا - مذ] هڪ رشتي جو نالو، پيءُ جو پيءُ
 - * پيءُ جو چاچو
 - * وڏيءَ عمر وارو، پوڙهو، ڪراڙو، پير سن
 - * [سن: تات = پاليندو، هند: دادا = وڏيءَ عمر وارو]
 - * شيدڀن جو هڪ رسمي خطاب
- ڏاڙا اُستاد ج ڏاڙا اُستادا: [ا - مذ] اُستاد جو اُستاد، سمنون اُستادن جو اُستاد، وڏو اُستاد (راڳينديون ۽ مڱهين جي اصطلاح ۾)
- ڏاڙاڻا: [ا - مذ] پيءُ جا مائٽ، ڏاڏي جا مائٽ، ڏاڏي جي آڪھ، ڏاڏي جا رشتيدار
 - * ڄا ڏيڻ ڏاڙن سا لاهيندي لڄ مران (شاهه/مارئي)

ڏاڏاڪو ج ڏاڏاڪا: [صفت - مذ] ڏاڏاڻو، ڏاڏي سان منسوب، ڏاڏي سان واسطو رکندڙ
* [ا - مذ] ڏاڏائي آڪھ

ڏاڏاڪي ج ڏاڏاڪيون: [ا - م] ڏاڏي واري صفت، وڏن واري پيءُ، آبي ڏاڏي وارا گڻ

ڏاڏاڻو ج ڏاڏاڻا: [صفت - مذ] ڏاڏي سان منسوب، ڏاڏي جو ڏاڏي جي رشتي وارو، آباڻو، ڏاڏي جي آڪھ جو اڏاڪو
* [م]: ڏاڏائي ج ڏاڏائون
* [ا - مذ] ڏاڏي جو گھڙ

* ڏاڏنگ وارو ڳوٺ، جنهن شهر يا ڳوٺ ۾ ڏاڏي جو خاندان رهندو هجي، آباڻو ديس

ڏاڏاڻو ڏيھ: [ا - مذ] ڏاڏي جو ڳوٺ، جنهن شهر ۾ ڏاڏي جو خاندان رهندو هجي، آباڻو ديس
* [ا - خاص/مجازاً] ماڻيءَ جو منگ
* جو ڏاڏاڻو ڏيھ، مونهنن موڙ نه ويري (سجل)

ڏاڏنگ ج ڏاڏنگ: [ا - مذ] ڏاڏائي آڪھ، ڏاڏي سان تعلق رکندڙ ماڻھو
* پيءُ جي پيدا، اصل نسل، حسب نسب

ڏاڏي ج ڏاڏيون: [ا - م] هڪ رشتي جو نالو، ڏاڏي جي زال، پيءُ جي والده
* گھڙ جي وڏي عورت

* پاڙي ۾ عمر ۾ سڀني کان وڏي عورت
* [مجازاً] گھڙ يا ويڙهي جي پازن سان ماڻل عمر ۾ وڏي عورت جو زسبي خطاب

ڏاڏي پوٽو ج ڏاڏي پوٽا: [ا - مذ] پيءُ يا ڏاڏي جي عزيزن مان ڪو رشتيدار، برادريءَ وارو، نڪاڻي، نڪريو

* ڏاڏي ج ڏاڏي: [ا - مذ] زور، ظلم، ڏاڏائي، سختي، جبر زورآوري، سڀرائي، زبردستي، ڊپڙ ڏونس، زوري، جوڙ، جفا، آندڙ، پيدا
* [سن: درد = ڏاڏو]

* ڏاڏي جي هٿ کي جهلڻ وارو نه ڪو (قابل سڀرائي)
* بند، قيد

* ڏمڙ ڏک، ڏاڏي، تنهنجا وڃي ڳالين ۾ ڳالينديس
* [ظرف] گھڻو ڏاڏو، زياده، مضبوط

ڏاڏائي ج ڏاڏايون: [ا - مذ] زور، سختي، جبر، ظلم، زورآوري، سڀرائي، زبردستي، ڊپڙ ڏونس، پيدا، آڻيا، زوري، جوڙ، جفا

* ڏيڙ نه هر ڪنهن منڏ جا، ڏاڏائون ٿا ڪن (شيخ ايان)
ڏاڏي ڪڙو: [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، بي واهي ڪرڻ، آڻيا ڪرڻ

ڏاڏي مڙسي ج ڏاڏي مڙسيون: [ا - م] زبردستي، سينه زوري، زورآوري، ڏاڏائي، ظلم، آڻيا

* ڏاڏو ج ڏاڏا: [صفت - مذ] زور وارو، زورآور، مضبوط، قابو، پختو، سوگهو، پڪو، قائم، اجل، برقرار، محڪم، سخت، سگهارو

* ڪڻن، ڏکيو، اوکو، آهنگو، ڪڙو
* ظالم، بي زحر، ڪٺور، جبرو، جاڳڙ
ڏاڏي جي ٿڌ کي به مٿا، جيڏانهن ڪوڙ تيدانهن ڳهي (جوڻي)

* گھڻو، حار، جهجهو، بيحد، بي انداز
* منيڏ، ڪارگر، فائدي وارو
ڏاڏون هن ڌڙ جو ڏاڏو ڏسپائون (شاهه/ڪلياڻ)

* [ظرف] تيز، تڪر
* بلڪل
* [سن: درد = ڏاڏو]
* [م]: ڏاڏي ج ڏاڏيون

ڏاڏاڻ ج ڏاڏائون: [ا - م] زور، سختي، مضبوطي
ڏاڏائڻ: [مض - فعل متعدي] ڏاڏو ڪرڻ، سخت ڪرڻ، پڪو ڪرڻ، ڊپڻ ڪرڻ، لوھ ڪرڻ، جمائي ڇڏڻ

* جبر ڪرڻ، ڏاڏي ڪرڻ
* [مض] ڏاڏائڻ
* [امر] ڏاڏا
* [ڏاڏو، ڏاڏيندو ڏاڏيل]

ڏاڏين کي ڏاڏو: [اصطلاح] ظالمن کي هيڻو ڪرڻ، جاڙن تي حاوي ٿيڻ
* آڄ نه ڪونهي اون، ڏاڏن کي ڏاري وڃهن (شيخ ايان)

ڏاڏيان: [ظرف] مضبوطيءَ سان، سختيءَ سان، ڏاڏائيءَ سان، زور سان، زبردستي، زوريءَ، جبر سان، زورائتو، قهر سان

* وڏي آواز سان، وڏي واڪي

— ڌاڙي ٿيڻ: [اصطلاح] ٽنڊي ٿيڻ، جٺ ٿيڻ (مراحاً)
 — ڌاڙي جٺ ٿيڻ: [اصطلاح] وڏو ويل ٿي وڃڻ، وڏي ٽنڊي ٿيڻ،
 ويڏن ٿيڻ
 * ڪر خراب ٿيڻ، مطلب پورو نه ٿيڻ
 * بي عزتي ٿيڻ
 * پریشاني حاصل ٿيڻ
 * شمار گهڻيون ڪلون ٿيڻ (مخفيل وغيره هر)
 — ڌاڙي مڙس کي مٿو ڏيڻ: [اصطلاح] پاڻ کان زور واري
 سان مقابلو ڪرڻ
 • ڌار ج ڌارون: [ا - مٺ] ڏريل (چٽا، مٽر وغيره)، ڍال
 * چيڙ، قوت، شڪاف، سبڙ
 * ڪپڻ لاءِ پهريون وار
 * [سن: در = ڏرڻ]
 • ڌار ج ڌار: [ا - مذ] چيڙ، قوت، شڪاف، سبڙ، ڪپڻ لاءِ
 پهريون وار، وڏ
 * ڪنهن ديوار جو چيڙ
 * وٺي
 * سوراخ، تنگ، برگهڻ، گرڪو
 * ڦاڪ، ڦار (ڪنهن ميوي يا پاڇي جي)
 * [مجازاً] مٽعد، ويهڪ واري جاء
 * [سن: در = ڏرڻ]
 * وڻ جو هڪ حصو، وڻ جي وڏي تاري، تاز
 * ٽن ساڌهين سڌ مان، ڏنگا چين ڌار (شاهه/ مارئي)
 * جٺل جي چوٽي
 * پرت جو هڪ قسم
 * [س/ڪوه]
 * ڏر ڊپ، خوف
 * ويڇو، ڏوري
 * دوستيءَ پر ڌار پٽجي ويو (جملو)
 — ڌارائي ج ڌارائينون: [ا - مٺ] ڌارڻ جي اجرت، ڦوڙائي
 چيڙائي

— ڌارائڻ: [مصدر 'ڌارڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] چيڙائڻ،
 ڦوڙائڻ، ڦوڙائڻ، قوت وجهرائڻ
 * چلائڻ، ڪيائڻ، چانگائڻ، وڌائڻ
 * سبڙ وجهائڻ
 * ٽوڙائڻ، به آڏ ڪرائڻ، جدا جدا ڪرائڻ
 * [ڌاري ڌاريندو ڌاريل]
 — ڌار ڦارڻ: [ا - مٺ] پائڻ جي پوڻاڪ لاءِ ڪپڙي جي وهڻ
 * چيڙ ڦارڻ، ڪپڙ سبڙ، ريو ڦيڊ، پٺ ڪوهه، چن ڦارڻ
 * بي ترتيب ڪڍائڻ
 — ڌارڻ: [مض - فعل متعدي] بچڻ جو سنڌو وجهڻ، چيڙڻ،
 ڦارڻ، ڦوڙڻ، قوت وجهڻ
 * چلڻ، ڪپڻ، چانگڻ، وڌڻ
 * سبڙ وجهڻ
 * ٽوڙڻ، به آڏ ڪرڻ، جدا جدا ڪرڻ
 * گهٽاءُ وجهڻ، وڌ وجهڻ (اندر هر)
 * جڙ ساري سنسار کي، ٿي ڌاري ڏکولي (شيخ ايان)
 * هيڻو ڪرڻ، نِسٽو ڪرڻ (جيئن: ڏاڙن کي ڌارڻ وغيره)
 * ڊيچارڻ، حراس وجهڻ، پڙ ڏيڻ
 * ٽنڊ به ڪوڙي ننڊ آ، ڏر جيسين ڌاري (شيخ ايان)
 * [مض] ڌارڻ
 * [امر] ڌار
 * [مضارع] ڌارين (ج) ڌارين، ڌارين (ج) ڌاريو ڌاري (ج) ڌارين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڌاري ٿو (ج) ڌارين ٿا
 * [حال مٺ] ڌاري ٿي (ج) ڌارين ٿيون
 * [ماضي] ڌاريو (ج) ڌاريا
 * [ماضي مٺ] ڌاري (ج) ڌارين
 * [مستقبل] ڌاريندو (ج) ڌاريندا
 * [مستقبل مٺ] ڌاريندي (ج) ڌارينديون
 * [اسم مفعول] ڌاريل

- ڌارائُ ج ڌارائُ: [صفت] آيرو (انسان يا چويابو مال). ڏهرو، ضعیف، هيشو.
- ڌارائُ ج ڌارائُون: [ا - مت] چويائي مال جي ڦرجڻ جي حالت * [س/ت]
- ڌاريت ج ڌارئون: [ا - مت] بڪ * خواهيش، سنڌ، اڇا * ڌالت، سختي، تنگي، ڏڪار
- ڌارَڌَر/ڌارَڌَرِي: [ا - مت] مُصَيِّبَت، آرس * ڪُجھ به نه هجڻ واري حالت، اُن هوند * [س/ت]
- ڌارَ ڌَرِي/ڌارَ ڌَرِي: [صفت] مسڪين، ڪنگال، مُفلس، غريب * وڏي مُصَيِّبَت ۾ ڦاٿل، پریشان حال * [س/ت/سن: دريدز = بي حال]
- ڌارَڪَ: [ا - مت] بڪريءَ جو هڪ قيسر. ڪنن چيريل بڪري * [س/ڪوه]
- ڌارو ج ڌارا: [ا - مذ] ٿلهو پيٺل يا ڪٽيل اناج. اڏ ڏريل اُن (جمروءَ؛ چٽا، مٿس ڪڪڙ، چانور وغيره). جانورن يا ڪڪڙ جو ٿلهو پيٺل اُٿو * ڏڌريل سنهي ڍاڻ، ڏڏر، بات * [سن: دل - در = ڏڏڻ]
- ڌريل ڪڪڙ ۾ ڳڙ وجهي رڌل پٽ * وَجھوڻِي يا ڌرين راند ۾ شروع ٿيڻ وقت پنهي ڌوڙين يا هارهيڻن جي هٿن جو ملاهڻ يا تازي * جنگ جو سنڌ * بانو ڳالهائڻ * ڪرڪر، ڪرسيڙي، واري * هڪ جھونو سڪو * [صفت] ڳالهائڻ جو آڏنگو، اوباش، لڳو * لانگ چوٽو، جنس جو چوڙ (جمروءَ): اُن يا ڪپڙي وغيره جي چوري ڪندڙ، جنهن کي ٻرڪي سڃاڻي نه سگهجي، مال جي چوڙ کي مال جهلي سڃاڻيو پر جنس جو چوڙ، چوري ڪري کائي ڪهاڻي ڇڏيندو

- ڌارو ڏيڻ: [اصطلاح] وهڻن کي اُن ڏيڻ * ڌرين راند شروع ٿيڻ وقت وڏن پيچين جو پاڻ ۾ هٿ ملاهڻ. تازي هٿ * پڇي وڃڻ، نڪو پنڌ ڪرڻ * [س/ات]
- خوشيءَ مان هٿ هٿ تي هٿڻ * ڌاري ج ڌاريون: [ا - مت] ڌارُ جو مؤنث، تاري، شاخ، ڊالي * [سن: دل = ڌار گ: ڊاري، هر، ڌن: ڊالي]
- [صفت - مت] ڌارو جو مؤنث، جنهن کي ٻرڪي نه سگهجي. ٻه زوين (عورت)
- ڏينهان ڌاريءَ ويس، راتيان روئي رت ٿو! (شاهه معنوري)
- ڌاريا: [ا - مذ: هميشه جمع طور استعمال ٿيندڙ] چٽا، ڀڳڙا * [س/ت/سن: دل = ڌڙڻ]
- ڌارَهه ج ڌارَهون: [ا - مت] ڏند جو هڪ قيسر، وات جي پاسي وارو ڏند، جاڙيءَ وارو ڏند، پيشو ڏند، ڌاڻ، هوڙ، ڌارُ، ڌاڻ * جانور (خاص ڪري سور) جو ڏند، ڏٺو سگهو، نيش، ڪٽلي * [س/ل/سن: دشترا = ڌاڻ]
- زنج، سوز، آهڻج، ڏڪ، تڪليف، مشڪلات، لاجاري، سوڙهه، تنگي، پریشاني
- ڌارَهه رَس: [ا - مت] ڪنهن به شيءِ جو مَرُو، چٽڪو، لڏت، ميناڇ، سواد
- ڌارَهه ج ڌارَهون: [ا - مت] ڪٽي جو چڪ * ڏنگا (ڪنهن جيٺ وغيره جو) * پونڪ (ڪٽي يا بي ڪنهن جهنگلي جانور جي)، روڙ * [مجازاً] نڪو ڳالهائڻ، تلخ ڪلامي، بد ڪلامي * [سن: ڊنش = ڏنگڻ]
- ڌارَهاڻِي: [مصدر ڏوهن مان فعل متعدي بالواسطه] چڪ پارائڻ (ڪٽي کي هٿي ڏيڻي)، بچ ڪرائڻ (ڪٽي کان)، روڙائڻ (ڪنهن وڃي جانور کان) * [ڏاهي ڌارهيڻو ڏاهيڻل]

— ڏاڙه ڏيڻ: [اصطلاح] ايندڙ رسائڻ، جڪ هٿڻ، ڪاڻڻ
 * ڪاوڙ ۾ ڳالهائڻ، آڏنگو ڳالهائڻ
 — ڏاڙهڻ: [مص - فعل متعدي] ڪاڻڻ، جڪ پائڻ (ڪٺي يا ڪنهن
 ٻئي وچشي جانور وغيره جو)
 * پونڪڻ، زورڻ
 * ڦٽڻ، رڱڻ رسائڻ
 * وڙهڻ
 * نڪو ڳالهائڻ، بچڙو ڳالهائڻ، چڙيون ڏيڻ
 * [مص] ڏاڙهڻ
 * [امر] ڏاڙه
 * [مضارع] ڏاڙهيان (ج) ڏاڙهيون، ڏاڙهين (ج) ڏاڙهيو
 ڏاڙهي (ج) ڏاڙهين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏاڙهي تو (ج) ڏاڙهين نا
 * [حال مت] ڏاڙهي ئي (ج) ڏاڙهين ٿيون
 * [ماضي] ڏاڙهيو (ج) ڏاڙهيو
 * [مستقبل] ڏاڙهيندو (ج) ڏاڙهيندا
 * [مستقبل مت] ڏاڙهيندي (ج) ڏاڙهينديون
 * [اسر منقول] ڏاڙهيل
 • ڏاڙه ج ڏاڙه: [ا - مذ] وڏي ڏاڙهي
 * [سن: دشتڪا = ڏاڙهي]
 — ڏاڙه ج ڏاڙه: [ا - مذ/صفت] وڏيءَ ڏاڙهيءَ وارو
 • ڏاڙهون ج ڏاڙهون: [ا - مذ] ميوي جو هڪ قسم، اناز
 * [سن: ڊاڊر، ٻرا، ڊاڊر - ڏاڙهون]
 * سرياري
 * آتش بازيءَ جو هڪ قسم
 * تارون ۽ چوٽيءَ جي وچ وارا وار يا چوٽيءَ جي اڳ وارا وار
 * ڀرت جو هڪ قسم
 * [س/ت]

— ڏاڙهون ڇڏائڻ: [اصطلاح] تارون ۽ مٿان وار ڇڏائڻ يا رکائڻ
 • ڏاڙهي ج ڏاڙهيون: [ا - مت] سونهاري، ريش، ٻيلاڙي
 * [سن: دشتڪا = ڏاڙهي]
 * ناريل جي ڪوبي تي وارن جو بيٺل مڃو
 * بڪر جي کاڌيءَ هيٺان ڊگهن وارن جو مڃو
 — ڏاڙهي ٻئي جي هٿ ۾ ڏيڻ: [اصطلاح] پنهنجي عزت ٻئي
 جي حوالي ڪرڻ
 * برائي پرڻسي تي رهڻ، ٻئي جو محتاج ٿيڻ
 * ڪر ڪنهن نا اهل جي حوالي ڪرڻ (هاڻ ۾ هٿ
 نه سمجهندي)، پنهنجي اختيار تي ٻئي کي سونپڻ،
 پنهنجي ذميداري ڪنهن نا تجربڪار جي حوالي ڪرڻ
 — ڏاڙهيءَ تي هٿ رکڻ: [اصطلاح] سڄو قول ڪرڻ،
 پڪو انجام ڪرڻ، سڄو واعدو ڪرڻ، ڊل سان اقرار ڪرڻ،
 مرداني زبان ڪرڻ، مڙسائو اقرار ڪرڻ
 — ڏاڙهي ٺوڪڻ: [اصطلاح] بنا مطلب جي پنڌ ڪرڻ،
 بي فائدو هلڻ، ڌرڌر تي وڃڻ، گهڻا دفعا حاضريءَ ۾ وڃڻ،
 هر هر اچڻ
 * [س/ات]
 — ڏاڙهيءَ پٽ: [محاوڙو] جهيڙو فساد، هنگامو
 — ڏاڙهي پٽائڻ: [اصطلاح] هٿ سان بي عزتي ڪرائڻ،
 خٽر هٿڻ يا خود خوار ڪرائڻ
 — ڏاڙهيءَ پٽ ڪرڻ: [اصطلاح] جهيڙو ڪرڻ، فساد ڪرڻ،
 پاڻ ۾ هٿين پٽو، جانيوتا پائڻ، بي عزتي ڪرڻ
 — ڏاڙهي پٽڻ: [اصطلاح] جهيڙو ڪرڻ، فساد ڪرڻ،
 ڦڏو ڪرڻ، سامهون ٿيڻ، وڙهڻ، بي عزتي ڪرڻ
 — ڏاڙهي پٽي تري ڪرڻ: [اصطلاح] سموري ڏاڙهي ڪوهڻ،
 سخت بي عزتي ڪرڻ
 — ڏاڙهي پيٽ ۾ هٿڻ: [اصطلاح] ننڍيءَ عمر ۾ سڀاڻو ۽
 دانا هٿڻ
 — ڏاڙهيءَ جو پڇو: [ا - مذ] جٽ جي هيٺان جاوڻ وار
 * تڏ، تڏي

- ڏاڙهيءَ جي ريفه هجڻ: [اصطلاح] شروعاتي ڏاڙهي آچڻ. خط آچڻ
 * نوحوان هئڻ. جوانيءَ جي ابتدا هجڻ
- ڏاڙهي ڇڏڻ: [اصطلاح] ڏاڙهي رڪڻ. ڏاڙهي وڌائڻ. ڏاڙهي نه ڪوڙڻ
- ڏاڙهي ڏس: [اصطلاح] بي معنيٰ ڏس. منجهيل پتو. ان چتو رستو
- ڏاڙهيءَ ڏس ڏيڻ: [اصطلاح] منجهيل پتو ڏيڻ. ان چتو رستو ڏيکارڻ. پورو پتو نه ڏيڻ
 * ڪنهن وڏي ماڻهوءَ جو پتو ڏيڻ
 * بي دليو ٿي هٿر ڏسڻ. بي ڌيانيءَ سان سيڪارڻ (هٿر وغيره)
- ڏاڙهي ڏڪائڻ: [اصطلاح] پٺي جي اڳيان عاجزي ڪرڻ. ڪمٽيءَ سان سوال يا گهر ڪرڻ. هٿ جوڙ ڪرڻ
- ڏاڙهي ڏڪڻ: [اصطلاح] خوف ۾ ٽرڪڻ سبب ڏاڙهيءَ جو لڏڻ
 * ڪمزوري ڏيکارڻ. پاڙيو ٿيڻ
- ڏاڙهي ڏيکارڻ: [اصطلاح] منهن ڏيکارڻ. ڀينار ڪرائڻ. روترو ٿيڻ. شخصي طرح آچڻ
- ڏاڙهي ڏيڻ: [اصطلاح] پڪو انجام ڪرڻ. واعدو ڪرڻ. قول ڪرڻ. وڃڻ ڏيڻ. ٻول ڪرڻ. اقرار ڪرڻ. سڃڻ ڏيڻ
 * ڏمڪي ڏيڻ
- ڏاڙهي ڦٽائي ڏيڻ: [اصطلاح] پٺي لاءِ سونهاريءَ جو ڦسڻ کڻي اعتبار ڏيڻ. ساڪ ڏيڻ. پڪو انجام ڪرڻ
 * [س/ڪوھ]
- ڏاڙهيءَ ڪوڙج ڏاڙهيءَ ڪوڙ: [صفت - مذ] جنهن کي ڏاڙهي نه هجي. جيڪو مرد پنهنجي ڏاڙهي ڪوڙيندو هجي
- ڏاڙهي ڪوڙائڻ: [اصطلاح] خراب ڪم ڪرڻ. گلارو ڪم ڪرڻ. عيب وارو ڪم ڪرڻ
- ڏاڙهي ڪوڙڻ: [اصطلاح] ٽعدي ڪرڻ. بچڙو ڪرڻ (عورتن جو مردن لاءِ هڪ طعنو)
- ڏاڙهيءَ کي هٿ هٿائڻ: [اصطلاح] ڏاڙهي ٺهرائڻ. ڏاڙهي سنوارائڻ (حجڙ/ٺاهيءَ کان). ڏاڙهيءَ جي خجاست ڪرائڻ
- ڏاڙهيءَ کي هٿ هٿڻ: [اصطلاح] ڏاڙهي ٺاهڻ. ڏاڙهي سنوارڻ
- ڏاڙهي ٺهرائڻ: [اصطلاح] ڏاڙهي ڪوڙائڻ (حجڙ/ٺاهيءَ کان). ڏاڙهيءَ جي خجاست ڪرائڻ
- ڏاڙهي مان ڦڪو نه رهڻ: [اصطلاح] ڏاڍي بي عزتي ٿيڻ. سموري ڏاڙهي پٽجي وڃڻ. سموري عزت برباد ٿي وڃڻ. ڏاڍو خوار خراب ٿيڻ
- ڏاڙهي مڇ ٺهڻ: [اصطلاح] جوان ٿيڻ. بالغ ٿيڻ (نوعريءَ مان)
- ڏاڙهي مڇ ۾ ڏيڻ: [اصطلاح] پٽي سٽي پوراڻو ڪرڻ. هٿي ڏئي پوري پوري ڪرڻ. جيئن نيشن ڪري ڪم سرانجام ڪرڻ
- ڏاڙهي مڇ هڻڻ: [اصطلاح] جوان هڻڻ. سمجهدار هڻڻ (مرد جي)
- ڏاڙهي منڻ: [اصطلاح] ڏاڙهي ڪوڙڻ. ڏاڙهي ٺهرائڻ. ڏاڙهي ڪوڙي بند ڪري ڇڏڻ
 * ڪنهن سان دوکو ڪرڻ. دغا ڏيڻ. ٺڳي ڪرڻ. ڪنهن کي ٺڳڻ
- ڏاڙهي منهن ۾ آچڻ: [اصطلاح] وڏو ٿيڻ. بالغ ٿيڻ. جوان ٿيڻ. چوڪري منجهان نوجوان گهرو ٿيڻ
- ڏاڙهيءَ ۾ ڏانڊ ٻڌڻ: [اصطلاح] خراب ڪرڻ
 * ضد ڪرڻ
 * ذليل ۽ خوار ڪرڻ
- ڏاڙهيءَ ۾ رسو و جهڻ: [اصطلاح] قابو ڪرڻ. سوگهو ڪرڻ
 * بيوس ڪري ڇڏڻ. لاجار ڪرڻ
 * سخت بي عزتي ڪرڻ. خوار ڪرڻ
- ڏاڙهيءَ ۾ گجهه نه هڻڻ: [اصطلاح] بي همت هئڻ. ڪا به لياقت نه رڪڻ
 * بي غيرت هئڻ
- ڏاڙهيءَ وڌيو ج ڏاڙهيءَ وڌيا: [صفت - مذ] بدنام. گلارو بي خيالي. جنهن کي پنهنجي عزت جي بربادي نه هجي

• ڏاڙهيءَ وڏيو ڪٽڻ: [اصطلاح] ڏاڙهيءَ وارو ڏاڙهيوارو، خوار ڪٽڻ * [س/ڪوھ]

• ڏاڙهيوارو: [صفت - مذ] ڏاڙهيءَ وارو ڏاڙهيوارو، ڏاڙهيال، ٻاريس * ٻهلوڻ، جوڌو، بهادر، ڏيس سورهيو، سور ويڙ، سورمو

• ڏاڙهيوارو: [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو (جنهن جبل جي اوچائي 7600 فوٽ آهي ۽ ان جي ڀرسان ڪٿي جي ڦٽر مشهور آهي جنهن جي اوچائي 8400 فوٽ آهي هن جبل تي جون صيني و ر به ٿي پوندي آهي)

• ڏاس ج ڏاسون: [ا - مت] ٻڪريءَ جا وار يا بچ * گهٽي يا رڙ جي ان

• ڏاسو ج ڏاسو: [صفت] ڏاس وارو، بچو، نجن وارو

• ڏاس ڪاٿرو ج ڏاس ڪاٿرو: [صفت] ٻڪرين جي ڏاس ڪٽيندڙ * بڙ، جٺ، پونش

• ڏاسي ج ڏاسي: [صفت] ڏاس جو وارو، ڏاس مان ٺهيل

• ڏاسو ج ڏاسو: [صفت] ڏاس ڏيندڙ سونهون، ڊگ ڏيکاريندڙ راهنما

• ڏاسياري ٿئي: [ا - خاص] ٻڪريءَ جو هڪ قسم

• ڏاڦ ج ڏاڦون: [ا - مت] مڏي ٿرار * ڊگهي لب * [س/ات]

• ڏاڦ ج ڏاڦ: [ا - مذ] هٿيار جو هڪ قسم، ڏڦو، يالو، نيزو

• ڏاڦرو: [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو

• ڏاڦڙ ج ڏاڦڙ: [ا - مذ] ڏاڦڙ هٿ، ڏاڦڙ هٿ، ڪيو هٿ، ڏاڦو هٿ، (انگ: Left hand)

• ڏاڦڙا: [ا - خاص] مينگهوارن جي هڪ ذات جو نالو * [س/ت]

• ڏاڦي ج ڏاڦيون: [ا - مت] ڪاٺ جي ڊگهي ڳڻ سان چٽو وڏو ڪنگيز، وڏي ڏوٿي، ڏوٿيلو، ڪانو، ڪري، آسي، هٿي * [س/ل]

• ڏاڪ ج ڏاڪون: [ا - مت] ڪاٺيءَ جو (انڪل به فوٽ) وڏيل ٽڪر، ڏڪر، ڏانڊيو (جيڪو ڏاڪ ڄمڻي راند و ڪر آهي) * جلاڻو ڪاٺين جا وڏيل ٽڪر (جيڪي ٻاڙ يا ٻئي ڪنهن ڪر و، چوڙوڪ، ڦٽر و ساميءَ کي ڏڪڻ وغيره و ڪر آهن) * اٿي، اُچل، ڪڏ * [س/ت]

• ڏڪو * پڇرو (ڪورٽ جو) * منڊيءَ جي ٽڪ يا ٽٽي هيٺان ڏنل رنگين پٽيءَ جو ٽڪر

• سار جو هڪ قسم (جيڪو ڏڪو ٿموني ٿئي ۽ ڏونڪي سان وڃائجي)

• [سن: ڏڪا - ڊولڪي]

• ڏهل وڃائڻ جو هڪ نمونو * [س/ت]

• ناچ جو هڪ قسم، ڏانڊيا

• ڏيڏرن جو آواز

• ڏاڪ ڏين ڏيڏن سين مٿيءَ جا سُر (شاهه)

• رڙ، دانهن، اوڃنگار، هل

• ٻاٿر ڪانه پڇوڙي، ڏونگر پيشي ڏاڪ (شاهه/ڏهر)

• اوڃنگارن سان آڏ ڪيائين ڏونگر ڏيڻي ڏاڪ (حمل)

• ڏهڪار، ڏڪڻي، ٿڙڪڻي، هراس * خوفائتي خبر

• ڏاڪ پاڻي پيئڻ: [اصطلاح] پاڻيءَ جو ٿانءَ مٿي جهلي ٻڪ و پاڻي پيئڻ

• ڏاڪ ڄمڻ: [ا - مذ] راند جو هڪ قسم، ڏاڪ ڄمڻي

• ڏاڪ ڄمڻي: [ا - مت] راند جو هڪ قسم، ڏاڪ ڄمڻ (آها راند، جنهن و ٿڌ جي هيٺان گول ليڪو ڪڍي، ان جي وچ و ڏاڪ (ڪاٺي) رکجي، هو هڪ نگهبان بيهندو ۽ باقي ٻيا سڀ ساٺي وڻن تي مٿي چوهيل هوندا، جيڪو سڀني کان اڳي وڏ ٿن لهي نگهبان کان بچي، ان ڪاٺيءَ کي چمي ويو ته هو ٿوري اهو نگهبان ٿيندو ۽ ٻيا ٿوري وڏ تي چوهندا)

- ڏاڪ ڏيڻ: [اصطلاح] منڊي وغيره جي ٻڙي کي هيٺان
زننگ خاطر پتي ڏيڻ
- ڏاڪ وڃهڻ: [اصطلاح] ڪاٺيون وڃهڻ (باه وغيره ورا)
- ڏاڪ: [ا - مت] ڊاڪ، پوسٽ، ٽيال
* [هند: ڊاڪ]
- ڏاڪ خانو ج ڏاڪ خانو: [ا - مذ] ٽيال گهر، ڊاڪ خانو
پوسٽ آفيس. (انگ: Post Office)
- ڏاڪ گاڏي ج ڏاڪ گاڏيون: [ا - مت] ٽيال گاڏي،
ڊاڪ گاڏي، ايڪسپريس گاڏي
- ڏاڪار ج ڏاڪارون: [ا - مت] ڪاڏي ڪاٺين بعد پيٽ
مان واٽ رستي نڪتل هوا يا اُن جو آواز، اوگرائي، ڏڪار
* [هند: ڊڪار]
- ڏاڪار ج ڏاڪارون: [ا - مت] بچ، هڪڪار، حملو
(وحشي جانورن جو)
* آواز، گورڙ، گجگورڙ (شينهن جي گور)
- ڏاڪارين: [مصر - فعل متعدي] بچڻ، هڪڪارڻ
* [مصر] ڏاڪارڻ
* [امر] ڏاڪار
* [ڏاڪارين ڏاڪارين ڏاڪارين]
- ڏاڪڙ ج ڏاڪڙ: [ا - مذ] ڊاڪٽر جو پگڙيل اُچار،
ڊاڪٽر، طبيب، معالج، علاج ڪندڙ، مسيحا
* [انگ: Doctor]
- ڏاڪڙ ج ڏاڪڙون: [ا - مت] ڏاڪار، بچ، هشي
* ڪٿر ڪيل سڪل گاهه، مال جي ڪاڏي لاءِ ڪٿر
* پوک جا هڪ جيترا سٽلا
* منڊي، مڇي، جا وار
* [س/ات]
- ڏاڪڙن کي تارون سان هڻڻ جو آواز، ڳٽڪار
* [س/ات]
- ڏاڪڙ ڪرڻ: [اصطلاح] بچ ڪرڻ، هاها ڪرڻ،
ڪاوڙ ڏيکارڻ
- ڏاڪڙ ج ڏاڪڙون: [ا - مذ] ڏاڪڙ، ڏاڪڙن وارو، پتئين وارو (نوتون)
- ڏاڪا ٽپڻ: [اصطلاح] منزلون طئه ڪرڻ، مَرخَلا پار ڪرڻ
- ڏاڪي به ڏاڪي: [طرف] منزل به منزل، مَرخَليوار
- ڏاڪڙ ج ڏاڪڙيون: [ا - مت] ماڻهوءَ جو ماس
ڪاٺيندڙ هڪ تصوراتي عورت، ڏاڪڙ، ڏيڻوئي
- ڏاڪڙي ج ڏاڪڙيون: [ا - مت] ڏاڪڙ، ڏاڪڙيون
- ڏاڪڙن ج ڏاڪڙون/ڏاڪڙيون: [ا - مت] ڇٽ يا
مٽي جڙهڻ لاءِ (ڪاٺ، ستن، سيمينٽ يا لوھ وغيره جي ٺهيل)
جاڙهي، سيڙهي، ٻڙڙي، چڙهي، چڙهي، ڏاڪڙي
* [هند: ڊاڪني]
- ڏاڪڙن چڙهڻ: [اصطلاح] مَرخَليوار ڪم سرانجام ڏيڻ،
مَرخَلا طئي ڪرڻ
* سلفي سان ڪم ڪرڻ
* هوريان هوريان ترقي ڪرڻ، ڏاڪي به ڏاڪي هوريان چڙهڻ
- ڏاڪڙن ڪڍڻ: [اصطلاح] ڏسڻي ڪرڻ، ويساهي ڏڪ ڪيڻ،
نقصان پهچائڻ، ٽرا ڪيڻ، سهارو ڦرڻ
- ڏاڪو ج ڏاڪا: [ا - مذ] ڪاٺ جي ڏاڪڙ تي پير رکڻ
لاءِ هڪ ڪاٺي، منزل جو هڪ ٻڌ، ڏاڪڙ جو هڪ طبقو،
جاڙهيڪو، زينو
* جبل جو جاڙهيڪو، لڪ
* 'آڏ ٻرلجا آهوا، ڏونگر کي ڏاڪا' (شاهه/ديسي)
- مَرخَلو، منزل، ڌرجو

- ڏاڪي تي وڃي پيٽڻ: [اصطلاح] ڪو به ڪر ٻورو ڪرڻ تي آڃڻ
- * ذري گهٽ اميد وڃائڻ
- * آئي پاڻي ڳالهه تي پيٽڻ
- ڏاڪوڙو ج ڏاڪورا: [ا - مذ] ڪاڻ جو سنهڙو ۽ ٿڌو ٽڪر ڏاڪ
- * [س/ل]
- ڏاڪولو ج ڏاڪولا: [ا - مذ] ڪاڻي، جو ٽڪر ڏاڪ، ڏانڊيو، ڏونڪو
- * [سن: ڊنڊڪا = ڏونڪو]
- ڏاڪي ج ڏاڪي: [صفت] گهڻو پيٽي، گهڻ ڪاڻو
- * [س/ت]
- ڏاڪي ج ڏاڪيون: [ا - مذ] طاعون، وبا
- * موٽ
- * [س/ات]
- ڏاڪي ڏهڙ: [ا - خاص] ثقلي چاچري ۾ آباد هڪ وسنديءَ جو نالو
- ڏاڪ ج ڏاڪون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙو
- ڏاڪر ج ڏاڪرون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙو
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [ا - مذ] سخت ٽڪليف، جاڪوڙو، محنت، ڪشالو، مشڪلات، ڏوجھڙو، هلاڪي، ڊٽ
- * پورهيو جدوجهد
- * آهنگ، ڏڪ، ڏڪ، [پڌاء، سون ڌڙ]
- * [سن: دهڪ = ڏڪ]
- ڏونڊ گهڻو ڏاڪو ڏيو ۾ ڏيان ڏاڪ (شاهه/رامڪلي)
- ڏاڪڙا ڪڍڻ: [اصطلاح] سخت جاڪوڙا ڪرڻ، وڏيون ٽڪليفون سهرڻ، ڪشالا ڪڍڻ
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [صفت/طرف - مذ] ڏڪڻ جو، ڏڪڻ وارو، ڏاڪيون، ڏڪڻ طرف جو، جُٺي، ڏڪي، ڏڪي
- * [سن: ڏڪڻ، ڏڪن = ڏڪڻ]
- * [مذ: ڏاڪي ج ڏاڪيون]
- ڏاڪوڙو ج ڏاڪرا: [ا - مذ] ڪاڻ جو ٽڪر ڏاڪ
- * [س/ت]
- ڏاڪوڙو ج ڏاڪوڙا: [ا - مذ] ڪاڻ جو ٽڪر ڏاڪ، ڏانڊيو، ڏونڪو
- * [سن: ڊنڊڪا = ڏونڪو]
- ڏاڪي ج ڏاڪي: [صفت] گهڻو پيٽي، گهڻ ڪاڻو
- * [س/ت]
- ڏاڪي ج ڏاڪيون: [ا - مذ] طاعون، وبا
- * موٽ
- * [س/ات]
- ڏاڪي ڏهڙ: [ا - خاص] ثقلي چاچري ۾ آباد هڪ وسنديءَ جو نالو
- ڏاڪ ج ڏاڪون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙو
- ڏاڪر ج ڏاڪرون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙو
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [ا - مذ] سخت ٽڪليف، جاڪوڙو، محنت، ڪشالو، مشڪلات، ڏوجھڙو، هلاڪي، ڊٽ
- * پورهيو جدوجهد
- * آهنگ، ڏڪ، ڏڪ، [پڌاء، سون ڌڙ]
- * [سن: دهڪ = ڏڪ]
- ڏونڊ گهڻو ڏاڪو ڏيو ۾ ڏيان ڏاڪ (شاهه/رامڪلي)
- ڏاڪڙا ڪڍڻ: [اصطلاح] سخت جاڪوڙا ڪرڻ، وڏيون ٽڪليفون سهرڻ، ڪشالا ڪڍڻ
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [صفت/طرف - مذ] ڏڪڻ جو، ڏڪڻ وارو، ڏاڪيون، ڏڪڻ طرف جو، جُٺي، ڏڪي، ڏڪي
- * [سن: ڏڪڻ، ڏڪن = ڏڪڻ]
- * [مذ: ڏاڪي ج ڏاڪيون]
- ڏاڪوڙو ج ڏاڪرا: [ا - مذ] ڪاڻ جو ٽڪر ڏاڪ
- * [س/ت]
- ڏاڪوڙو ج ڏاڪوڙا: [ا - مذ] ڪاڻ جو ٽڪر ڏاڪ، ڏانڊيو، ڏونڪو
- * [سن: ڊنڊڪا = ڏونڪو]
- ڏاڪي ج ڏاڪي: [صفت] گهڻو پيٽي، گهڻ ڪاڻو
- * [س/ت]
- ڏاڪي ج ڏاڪيون: [ا - مذ] طاعون، وبا
- * موٽ
- * [س/ات]
- ڏاڪي ڏهڙ: [ا - خاص] ثقلي چاچري ۾ آباد هڪ وسنديءَ جو نالو
- ڏاڪ ج ڏاڪون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙو
- ڏاڪر ج ڏاڪرون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙو
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [ا - مذ] سخت ٽڪليف، جاڪوڙو، محنت، ڪشالو، مشڪلات، ڏوجھڙو، هلاڪي، ڊٽ
- * پورهيو جدوجهد
- * آهنگ، ڏڪ، ڏڪ، [پڌاء، سون ڌڙ]
- * [سن: دهڪ = ڏڪ]
- ڏونڊ گهڻو ڏاڪو ڏيو ۾ ڏيان ڏاڪ (شاهه/رامڪلي)
- ڏاڪڙا ڪڍڻ: [اصطلاح] سخت جاڪوڙا ڪرڻ، وڏيون ٽڪليفون سهرڻ، ڪشالا ڪڍڻ
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [صفت/طرف - مذ] ڏڪڻ جو، ڏڪڻ وارو، ڏاڪيون، ڏڪڻ طرف جو، جُٺي، ڏڪي، ڏڪي
- * [سن: ڏڪڻ، ڏڪن = ڏڪڻ]
- * [مذ: ڏاڪي ج ڏاڪيون]

- ڏاڳهڙ ج ڏاڳهڙ: [صفت] ڊگهو ماڻهو. ڄانگهڙيل
- ڏاڳهو ج ڏاڳها: [ا - مذ] ڊگهو اُٺ، اُٺ. ڪڙهو لپڙو
ڇانگو، ميو، موڏو، روڏو، بوتو، متارو، جوائ اُٺ
* [صفت - مذ] ڦڏ جو وڏو. ڊگهو
* وڏو ڊگهو. طريل
* [مجازاً] سخت، ڪڏن. تڪليف ڏيندڙ
اڳڙ مٽي اوڀر، جڏهن ڏاڳها ڏيئي ڏينهن (شاه/ديسي)
- ڏاڳرو ج ڏاڳرا: [ا - مذ] ڪاٺ جو وڏيل وڏو ٽڪر
- ڏاڳوڙج ڏاڳوڙون: [ا - مت] ڏاڍي مار، سنٺ ڪٺ، پڇ
— ڏاڳوڙو: [مصر - فعل متعدي] سخت مار ڪڍڻ، هڏ ڳڏ پيڇڻ.
مار ڏيڻ، سڻڻ، ڪڍڻ
* ٽڪر ٽڪر ڪرڻ
* [مصر] ڏاڳوڙو
* [امر] ڏاڳو
* [ڏاڳوڙيو ڏاڳوڙيندو ڏاڳوڙيل]
- ڏاڳوڙو ج ڏاڳورا: [ا - مذ] آلي ڪاٺ جو وڏيل ٽڪر
- ڏالٽ ج ڏالٽون / ڏالٽيون: [ا - مت] هٿج بانٺ، آلي
ڏاجهه، ويلو، هاڻو هاڻو
* لالچ، لوپ، ڌڻ ترشنا
* بڪ، اڻ هونڊ، گهٽتائي، ڪوٺ، محتاجي، سڃ،
غريبي، ڪنگالپڻو، افلاس، ويهائي، ڪمي، مفلسي،
ڪوتاهي، پوڻائي، اٺاٺ، اوڻائي، آبرائي
* [سن: دردنا = ڪنگالپڻو]
* تمام زڏي شيء، بڪمي، بيڪار، بيڪمي، بڪار،
ڪنهن نه ڪم جي، ڏانڊ
- ڏالٽي ج ڏالٽي: [صفت] هٿجي، لالچي، لوپي، بڪي،
بوکڙو، ڏرو، بيتو، بيت لٺ، مانين توڙ، پيتوڙي، پيٽر
* غريب، مسڪين، محتاج، ڪنگال، ڪٺل، سڪتو
سڄو ڏالدي
- ڏالڊج ڏالڊون: [ا - مت] ڏالٽ
* [سن: دردنا = ڪنگالپڻو]
- ڏالڊي ج ڏالڊي: [صفت] ڏالٽي
- ڏالوٽن ج ڏالوٽن: [ا - مذ] پٽن واريءَ پاڇيءَ جو هڪ قيسر،
پيرو ساڳو، ساڳو
* [س/ات]
- ڏالهي/ڏالهي ج ڏالهيون/ڏالهيون: [ا - مت] تحفو،
سوکڙي پاڪڙي، ڏيپ، سوغات، سوغات طور ڏنل ميوو
يا مڻائي وغيره
* وڪرو ڪيل آئين مان (يا ڪنهن ٻئي ميوي يا پاڇيءَ مان)
مقرر ڪيل انداز يا وڙو (جيڪو تحفي طور ڏنو يا ورتو وڃي)
* [سن: ڊڪ]
- ڏامر ج ڏامون: [ا - مت] داغداري، ڪلڪ، ٽڪو،
ڪارنهن، داغ، چنر
* [س/ات]
- ڏامائڻ: [مصر - فعل متعدي] داغدار ڪرڻ، ٽڪو لڳائڻ
* [مصر] ڏامائڻ
* [امر] ڏاماءُ
* [ڏامايو ڏامائيندو ڏامائيل]
- ڏامر ج ڏامر: [ا - مذ] دامر، آڳهه، منهن، قيمت، رقم
* [ف/س/ات: دامر = منهن]
- ڏامالو ج ڏامالا: [ا - مذ] ڪارخانو
* مڙهي
* [س/ل]
- ڏامج ج ڏامج: [صفت] لڄ، بدمعاش، بدڪار، ڏاميج
* [س/ل]
- ڏامڙ: [ا - مذ] روغن جو هڪ قيسر (جيڪو روغن يا رستن
ناهو جي ڪم ايندو آهي)، ڪارو روغن، ٺار، ٺار، ڏامڙ
- ڏامراڻتو ج ڏامراڻتا: [صفت - مذ] ڪروڙي، صدي
* ٽپڻو، نامسي، جوشيلو، چيڙاڪ، ڪاوڙيل
* [س/ڪوه]
* [مت: ڏامراڻتي ج ڏامراڻتيون]

- ڏامنُ: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر، ڏامنُ
- ڏاميجُ/ڏاميجُ ج ڏاميجُ/ڏاميجُ: [ا - مذ] خسارو
توتو، نقصان، ضرر، هرج
* [صفت] نقصانڪار، خيانتِي
* عيبدار، داغي، ثممتي، ملزوم، لُج، بندعاش، ڏنگو
* [انگ: بئيج/ Damage]
- ڏاميجُ ٿيلُ: [صفت] داغدار، عيبدار، بدجال، بداعمال،
بدنام، ٿيل، رسوا، ٿيل، ذليل
* نيڪالي مليل، موٽوڻ ڪيل
- ڏانُ ج ڏانُ: [ا - مذ] دانُ، خيرت، پيڪ
* انعام، بخشش، سوغات، ذات، سوکڙي، ذالي
* [س/ل/سن: دا = ڏيڻُ]
- ڏانامُ ج ڏانامُ: [صفت] بي رحم، بي قياس، سخت دل،
پٿر دل، نرويا، نروئي
- ڏانهي ج ڏانهيون: [ا - مذ] اشارو، اهنج
* اطلاع، چاڻ
* [س/ل]
- ڏڙڪو، ڏمڪي، ڏنائِي، ڏهائي
’اچند ڏاڍيون ڏانهيون پيو ڏي‘ (جملو)
- ڏانائِي ج ڏانائِيون: [ا - مذ] ڏانهي، ڏهائي
- ڏانپُ ج ڏانپُ: [صفت] نياڳو، نهن، ڪمبخت، بدتصويب
* [س/ت]
- ڏانترو ج ڏانترا: [ا - مذ] گاهه لٿڻ لاءِ هڪ اوزار، ڏانو،
ڏانتو
* [س/ت/سن: داتر = ڏانو]
- ڏانترو ج ڏانترا: [ا - مذ] مڇي سٺڻ لاءِ ڪرِ آندل ڪڱ
(پلڻ)
* [س/ل]
- ڏانتو ج ڏانتا: [ا - مذ] گاهه لٿڻ جو هڪ اوزار،
لاباري ڪرڻ جو اوزار، ڏانو، ڏانترو
* [سن: داتر = ڏانو]
- ڏانتو پوڻُ: [اصطلاح] فصل ۾ لاپارو پوڻُ
* ڪٽ ٿيڻ، ڪمي يا گهٽائي شروع ٿيڻ، گهٽجڻ،
ترو ٿيڻ
- ڏانٿُ ج ڏانٿون: [ا - مذ] ڏند جو هڪ قيسر، ڏانٿ، ڏاڙهه،
هوڏ
* [سن: دنشترڪا = ڏانٿ]
- ڏانٿُ تران ڏيڻُ: [اصطلاح] بنا جهاڙڻ جي ڳمي ڇڏڻ،
هٿ ڀڄڻ، ڪرڻ، هٿ ڪري وڃڻ
* ڦهائي وڃڻ، ڪاٺي وڃڻ
* [س/ڪوه]
- ڏانٿُ ج ڏانٿُ: [صفت] زڪو، سخت، ڪهرو
* [س/ت]
- ڏانٿُ ڏيڻُ: [اصطلاح] ٽڪو ڳالهائڻ، سخت ڳالهائڻ،
خراب ڳالهائڻ، اڏنگو ڳالهائڻ
- ڏانٿري ج ڏانٿريون: [ا - مذ] سنگن جي وچ واري ڪاٺي،
ڏانٿي، ڏانٿي
* [س/ت]
- ڏاننو ج ڏاننا: [ا - مذ] گاهه جا ٻن جڙڻ کانپوءِ باقي
بچيل ڪانا، ٻن بنا ڪانو
* [س/ت]
- ڏانٿي: [ا - مذ] مڇيءَ جو هڪ قيسر (چلڻ سان ٻٽ،
دوڻ) بيمرو رنگ، مٿان ڪارو ۽ پيٽ لهي سڙي ۾ تمار لڏيند،
فڏ ڏيڻ فوٽ کان ٻه فوٽ]
- ڏانجهه ج ڏانجهه: [ا - مذ] داغ، ڏنپ، ساڙ
* [گڏ - سڙيل]
* سوز، درد، ايندڙ، پيڙا، تڪليف، ڏنجهه، ڏڪ،
وياڪلتا، بربشائي
* ڪشالو، دفت، جاکوڙو، هلاڪي، ڪاڪاهو، جتجال، آزار
* خرابي، گڙبڙ، وڳوڙ
- ڏانجهو ج ڏانجهه: [ا - مذ] داغ، ڏنپ، ساڙ
* سوز، درد، ايندڙ، پيڙا، تڪليف، ڏنجهه، درد سڙي، ڏڪ،
ڏڪ، وياڪلتا، بربشائي
’ڏانجهن تي ڏانجهه ڏنئون ڏکي ڪي‘ (شاه/ديسي)
* ڪشالو، دفت، جاکوڙو، هلاڪي، ڪاڪاهو، جتجال، آزار
* خرابي، گڙبڙ، وڳوڙ

• ڏانجهو ج ڏانجهڻا: [ا - مذ] جوڻڙيا ٻاجهريءَ جي ناز ۾ پيليل ڪانا يا ٻاجهريءَ جي پوک (جنهن ۾ نٺ نه ڪيو هجي) * [س/ل]

• ڏانچ ج ڏانچ: [ا - مذ] پٽيءَ تي جهار هڪلڻ لاءِ ناهيل ٻيهر * [س/ت]

— ڏانچي ج ڏانچيون: [ا - مت] ننڍو ڏانچ * ڪڏ يا لائڊيءَ اندر ناهيل ٻيهر (جنهن تي هنڌ، بسترا، رليون وغيره ويهي رکجن). منجڻ

• ڏانڌ ج ڏانڌون: [ا - مت] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم، دوتڙ مڇيءَ جو هڪ قسم (دوتڙ کان وڏي، وڌيڪ ويڪري رنگ ڳاڙهو ڪاٺڻ ۾ گهٽ ٿڌيڏ. پٽيءَ تي اٺ وانگر ٿوهو ٿيس)

• ڏانڌ ج ڏانڌ: [ا - مذ] جويائي مال جو هڪ قسم، ڊگهو بيل * [سن: بلي ورد = ڊگهو]

— ڏانڌاڻي ج ڏانڌاڻي: [صفت] ڊڳن وارو ڊڳن جو مالڪ، ڊڳن جازڻ وارو

— ڏانڌ ٻڌڻ: [اصطلاح] ڊڳن کي هر يا گاڏيءَ ۾ ڍڪائڻ * [مجازاً] اجايو مهانگي شيءَ خريد ڪري رکڻ

— ڏانڌ پچو ج ڏانڌ پچا: [ا - مذ/صفت] جنهن جانور جو ڏانڌ جي پچ جهڙو پچ هجي (وچ ٿلهو پاسا يا چيو سٺها، جهنبڏا، گاؤ ڌڻ * اهو گهوڙو، جنهن جو پچ ڏانڌ جي پچ وانگر هجي، عيبدار گهوڙو

— ڏانڌ ڏهڻ: [اصطلاح] بچيل مان ڪم ڪڍڻ، ڪنجوس مان فائدو وٺڻ، مڙجوت کي به نه ڇڏڻ، نا اُميد مان اُميد پوري ڪرڻ * ناممڪن کي ممڪن ڪري ڏيکارڻ، نه ٿيڻ جو جوڳو ڪم ڪري ڏيکارڻ

— ڏانڌ ٺهڻو ج ڏانڌ ٺهڻا: [صفت - مذ] ڪنجوس، مڪي چوس، سوڌي، سومر، ڪريڻ، مڙجوت، بچيل، بيبي جو پٺ

— ڏانڌو ج ڏانڌوڙا: [ا - مذ] ڪڇيءَ مٽيءَ مان ٺهيل ڊڳي جي شڪل (جنهن جي هندو ٻڌي هوندي جي سڀين تاريخ تي پوڄا ڪندا آهن * چيئي جو وڏو مک

— ڏانڌ گاڏي ج ڏانڌ گاڏيون: [ا - مت] ڏانڌ ڍڪائي ڪاهيل سواريءَ جو هڪ قسم، بيل گاڏي

— ڏانڌ مٿاڙو ڪرڻ: [اصطلاح] ٺڪي ڪرڻ، دولاب ڪرڻ، قريٽ ڪرڻ يا ڏيڻ، جلاڪي ڪرڻ * خراب آگر لڪڻ، ليڪڻ وانگر آگر لڪڻ * [س/ات]

— ڏانڌ مٿاڙو ڏانڌ مٿاڙا: [ا - مذ] پٽ جو هڪ قسم * [س/ت]

— ڏانڌ وسڻ: [اصطلاح] ڊڳي جو چيڻو لاهڻ

— ڏانڌين مڙسين خيڙ: [معاودا] هر طرح جو خيڙ، ڪل خيڙت، هر طرح جي تسلي، گهر وارن ۽ مال رزق جي سلاستيءَ جي دعا * [س/ات]

• ڏانڌار ج ڏانڌار: [ا - مذ] هاري اوزار جو هڪ قسم، اٺ يا لوھ جو ڏنڌن وارو (ڪوڏر ٺهڻي) هڪ اوزار (جنهن سان ڪڪ، ڪچرو پاڻ، گاه يا لڙ وغيره ميوڇي). پاهوڙو، سترڪڻي، ڏانڌاري * [سن: دنت = ڏنڌ]

* ناز يا هرلي جو هڪ قسم

* گوھ جي منهن واري اوساري يا پنڳ * [س/ات]

— ڏانڌاري ج ڏانڌاريون: [ا - مذ] هاري اوزار جو هڪ قسم، ڪڪ، ڪانا، ڪچرو وغيره ميڙڻ لاءِ ڪاٺ يا لوھ جو ڏنڌن وارو (ڪوڏر ٺهڻي) هڪ اوزار، ڏانڌار پاهوڙو سترڪڻي * [سن: دنت = ڏنڌ]

— ڏانڌاري ڪلهي تي رکڻ: [اصطلاح] ڪجهه به نه کڻڻ، هٿين خالي وٺڻ، خالي موٽڻ * [س/ات]

• ڏانڌار ج ڏانڌار: [ا - مذ] ٻيڙيءَ جو هڪ رسو ڏانڌار * [س/ل]

— ڏانڌارڙو ج ڏانڌارڙا: [ا - مذ] ڏانڌار

• ڏانڌاڻي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات]

- ڏانڊري ج ڏانڊري: [صفت] ڏنڌنَ وِڪَندڙ ڏانڊريو
ڏانڊڻي، مسواڪ فروش
* [سن: دنت = ڏنڌ]
- ڏانڊريو ج ڏانڊريا: [ا - مذ] ڏنڌَ وِڪَڻَ وارو، ڏانڊاري،
ڏانڊڻي
- ڏانڊڻي ج ڏانڊڻي: [صفت] ڏانڊري
- ڏانڊڙ ج ڏانڊڙا: [ا - مذ] زيور جو هڪ قسم، ٺڪ ۾
پائڻ جو ڳڙ
- ڏانڊڙو ج ڏانڊڙا: [ا - مذ] بدي مهيني جي ستينءَ
تاريخ تي هنڌن جي پوجا ڪرڻ لاءِ مٽيءَ جو ٺاهيل هڪ
هٿرادو ننڍڙو ڍڳو
* ڍڳي تي ويهندڙ هڪ مک، چيڻي جي وڏي مک
* [سن: بلي ورد = ڍڳو]
- ڏانڊوڙو ج ڏانڊوڙا: [ا - مذ] پگل مٺ يا کني جو ڪنو
(جيڪو ٻار وٺڻ ۾ ڪم آڻين)
* [س/ل]
- ڏانڊ ج ڏانڊون: [ا - مت] ٻن جي ٺلهي ٿس، ڏانڊي،
ڳٺ
* [س/ات/سن: دنت = ڏنڊو]
- ڏانڊ/ڏانڊي ج ڏانڊيون: [ا - مت] ٻن جي ٺلهي ٿس،
ڏانڊي، ڳٺ
* ڳڇيءَ جو پتو، طوق، ڳٺ
- ڏانڊاڙ ج ڏانڊاڙا: [ا - مذ] پيڙيءَ جو هڪ رسو (آڏ جي
مٿينءَ جڙيءَ ۾ ٺاهڻ جي رخ موجب سوڙھ جي جهل واسطي ٻه رسا،
هڪ ننڍو ٻيو وڏو). ڏانڊاڳڙو
* [س/ل]
- ڏانڊاڙو ج ڏانڊاڙا: [ا - مذ] ڏانڊاڙ
- ڏانڊاڳڙو ج ڏانڊاڳڙا: [ا - مذ] ڏانڊاڙ
- ڏانڊاڻ ج ڏانڊاڻون: [ا - مت] ڏانڊاڻ
- ڏانڊا ويڙھ ج ڏانڊا ويڙھ: [ا - مذ] پتو ڪٽيندڙ، شو،
ٿسمو، ڪڇي
- ڏانڊو ج ڏانڊا: [ا - مذ] مٺاهين پٽي يا زمين (جتي پاڻي
منجھل سان چڙهي يا پيٽي نه سگهي)
* [س/ل/ات]
- * ڏنڊو، ڏڪو، ٺٽ
* [سن: دنت = ڏنڊو]
- * شوري اُن وارو سنگ
* ڳئونءَ يا مينهن جو پُڇ
* پانڙي جي ڏانڊي
- ڏانڊي ج ڏانڊيون: [ا - مت] گل جي مڪڙيءَ جي پاڙ
واري ٺاريءَ جو ٺڪرو، بوندي، ڳٺ، ڪاٺي، ڪانو، ڳٽي، ٻن
جو چيڙو، ٻن جي ڏنڊي، ٺاري، گوڻج، بونڊ
* [سن: دنت]
- ڏانڊي ڪپڙ ڌار مان، يا توڪڙي پانهن (شيخ ايان)
* تماڪ جو ڪٽو
* [س/ات]
- * ناچ يا راند جو هڪ قسم
* [س/ل]
- * خاندان جي شاخ، بنياد، اصل نسل، خاندان، گل، ٺڪ
- ڏانڊيو ج ڏانڊيا: [ا - مذ] ڏانڊو
- ڏانڊو ج ڏانڊو: [ا - مذ] ٺورئي يا چانبي جو لٺل ناز
* [س/ل]
- ڏانگ ج ڏانگون: [ا - مت] ڍڳهي ڪاٺي، ڍڳهي ٺٽ،
وڏي ٺٽ، لڪڻ
* [س/ل/ات/سن: دنت = ڏنڊو هند: ڊانگ]
- ڏانگ ج ڏانگا: [ا - مذ] ڍڳهي ٺٽ، ڏانگ
- ڏانگڙ ج ڏانگڙا: [صفت] ڍڳهو ماڻهو، شمار ڍڳهو،
لايت
- ڏانگڙو ج ڏانگڙا: [ا - مذ] برسات وقت آسمان ۾ ظاهر
ٿيندڙ رنگا رنگي پتو، اينڊلٽ، ڏٺڪ، (انگ: Rainbow)
* [س/ت]
- ڏانگي ج ڏانگي: [صفت] بلا کاڌل ماڻهوءَ کي دٺ ڪندڙ،
جهاڙ پڙهندڙ
* [ا - خاص] ٿڙ ۾ مينگهواڙين جي هڪ ذات جو نالو
(جيڪي دٺ ڪرڻ يا جهاڙ رکڻ جو ڪم ڪندا آهن)

• ڏانگه ج ڏانگهون: [ا - مت] وڏي لٽ، ڏاڱو، ڏاڱو
 * [هند: ڍانگ، ڏانگه - لٽ]
 • ڏانگ ج ڏانگون: [ا - مت] ڪاٺ جو ٽڪر، ڊگهي ڪاٺي
 - ڏانگڻ: [مصر - فعل متعدي] ٽڪر ڪرڻ، ڏاڱ ڏاڱ
 ڪري وٺڻ وڌڻ
 * [س/ل]
 * [مصر] ڏاڱو
 * [امر] ڏاڱ
 * [ڏاڱيو، ڏاڱيسو ڏاڱيل]
 - ڏانگورو ج ڏانگورا: [ا - مذ] ڪاٺ جو وڏيل ٽڪر، ڍوڳ
 • ڏانور ج ڏانور: [ا - مذ] جيت جو هڪ قيسر، ڪوريجرو،
 چراڙو
 ٺاٺي منجهه ٺٽي پيو ڏانور جيان پاڻ کي (سامي)
 • ڏانور ج ڏانور: [ا - مذ] مضبوط رسو، اٺ کي اڳين ٿڌڻي
 و ٻڌڻ لاءِ رسو
 - ڏانور ڪڇڻ: [اصطلاح] آزاد ڪرڻ، چورڻ، ڇڏي ڏيڻ
 - ڏانور هڻڻ: [اصطلاح] سوگهو ڪرڻ، ٻڌڻ، قابو ڪرڻ،
 جهلڻ
 • ڏانور ج ڏانور: [ا - مذ] پٺ جي سڳي جو هڪ قيسر
 (جنهن سان لاهون ٺهڻ لاءِ ايندو گهوٽ سان ڪنوارين پاران هڪ
 رستو ادا ڪئي ويندي آهي)
 * شاديءَ جي هڪ رستو (جنهن و لاهون ٺهڻ لاءِ ايندو گهوٽ
 کي دروازي تي پيھاري، سنڌس آڏو ڪنوارين پاران هڪ عورت
 ويٺي، و پٺ جو سڳو ٻڌي، پوءِ انهيءَ کي ڪوشش ڪري گهوٽ
 جي گچيءَ و ويجهندي آهي)
 - ڏانور: [مصر - فعل متعدي] شاديءَ جو هڪ ستور ڪرڻ،
 لاهون تي آيل گهوٽ کي پٺ جو سڳو ٻڌي، پوءِ انهيءَ
 کي ڪوشش ڪري گهوٽ جي گچيءَ و ويجهڻ
 - ڏانور ڏانور: [اصطلاح] ڪنوار جي ڪوٺيءَ جي دَر جي
 ڪنڍي و سٺ ٻڌي گهوٽ جي پير جي اڳوڻن و سٺ
 پيرا وڪڙ ڏيڻ

• ڏانور ج ڏانورون: [ا - مت] ڳٽ جو هڪ قيسر، ذاتي
 (پاڻيءَ يا سون جي هڪ قيسر جي ويڪري رنجين جيڪا وڙن جي
 پٽيءَ (سينڌ) جي مٿان سينڌو جي پٺي طرفن ڪنن ٺاهين گولائيءَ تي
 پيمي، وچ و ڪنڊو ٿيس، جيڪو مٿان سينڌو جي اٽڪي ۽ ڏانور
 جي وچ کي مٿي جهلي پيمي)
 • ڏانهن: [طرف] اُن طرف، ڏي، اُن طرف ڏي، اُن پاسي،
 ڏانهون، ڏانهين
 ’لاڃي لڪ لطف چئي، هلي ڏانهن حضور‘ (شاه)
 - ڏانهس: [طرف/ضمير متصل] هن ڏانهن، اُن طرف،
 انهيءَ پاسي، ڏي، ڏانهن
 ’منهنجا ڏانهس ڪُجهه پتسا ويٺل آهن‘ (جملو)
 - ڏانهون/ڏانهون: [طرف] جي طرفان، کان، پاران
 - ڏانهين: [طرف] ڏانهن، ڏانهون، اُن طرف، اُن طرف ڏي،
 (ڪڍڻانهين، اوڏانهين)
 • ڏانءَ ج ڏانءَ/ڏانوءَ: [ا - مذ] ڍنگا، طرز، نمونو، قيسر،
 طرح، ڍول
 * رواج، چالو، پيرين، دستور، هلت، ڍار، ريت
 * پير، ريت، ڍب، پار، وجهه، وتيرو
 * پرڪار، ليجن، لئل، عادت، افعال، چيهر، اٿڻ ويهڻ
 * شعور، ادب، لحاظ
 * اندازو، اٽڪل
 * هٿر
 * تجويز
 * ڏنگائي
 * نڳي
 * ڏاٺيءَ
 * سبب، ڪارڻ
 - ڏانءَ آڇڻ: [اصطلاح] اٽڪل آڇڻ، طرفو هڻڻ، رمز آڇڻ،
 اوت هڻڻ، ڏانسي آڇڻ، خرقت آڇڻ، چالاڪي آڇڻ،
 ڍنگ آڇڻ، تجويز آڇڻ
 * ڪري سگهڻ
 * سمجهه و آڇڻ
 * خيال و آڇڻ
 * ٺاهڻ، جوڙڻ، تيار ڪرڻ

— ڏانءَ ڏائين: [اصطلاح] ڪونه ڪو بهانو ڪرڻ
 * قريب ڪرڻ، مڪر هلائڻ
 * اٽڪل سيڪارڻ، طريقو ٻڌائڻ
 * اُستادي ڏيڻ، هنتر سيڪارڻ
 — ڏانءُ نه آچڻ: [اصطلاح] حرفت نه ڄاڻڻ، اٽڪل نه آچڻ، هنتر نه آچڻ
 * پسند نه پوڻ، نه وٺڻ، پانءِ نه پوڻ
 • ڏانئڻ: [مصر - فعل متعدي] ڊگهي رسيءَ سان جانور کي ٻڌڻ، ڏانئون وجهڻ، ٻڌڻ
 * شروع ڪرڻ
 * ڀرت ڀرت جي شروعات ڪرڻ، ڀرت ڪڇو ڪرڻ
 * [س/ت]
 * اٿڻ
 * نيار ڪرڻ
 * 'هن به الهي آهي گهي گهوڙو ڏانئيو گاهه هر' (چترڪٿي)
 * [مصر] ڏانئڻ
 * [امر] ڏانءُ
 * [ڏانئيو ڏانئيدو ڏانئيل]
 • ڏانئي ج ڏانئي: [ا - مذ] ڏن يا ڍل ڀريندڙ، محصول ڀريندڙ
 * چمڪ ٺڪي ڀريندڙ
 * زبردست، مطيع، تابع، تابعدار، چيلو، مُريد، مڃيندڙ، ڏاءُ
 * 'ڪير آهي ڏيهه هر جو تنهنجو ڏانئي ڪين آ'
 (ڊاڪٽر عطا محمد حامي)
 • ڏانءُ ج ڏانءُ: [ا - مذ] جانورن کي (پڇو کان جهل لاءِ) ٻوڀين
 * ٺنگڻ ۾ ٻڌڻ جو رسي ڏاڙو، نيمڙ سنگهڙ
 * [سن: ڊامن - رسي]
 * عطا، بخشش، ڏانءُ، عطيو، امداد، انعام، سوکڙي، سوغات، تحفو، وٺ
 * [سن: ڊانءُ - ڊا = ڏين]
 * 'دُ تون تنهن ڏران، ڏيهائي ڏاڙو ٺهين' (شاهه بلاول)
 * بزرگه وٽان مليل مُراد، نذرانو، سخا، ذات
 * 'تو ڏانءُ، ترتي ڏاڙو، هي پلاڙ آهي منگئون،
 * ٻي پارين اسٺي ڪو چئي وڃائي پاڻ' (شاهه ڪري)

* ٻارن کي پيشاڙو جو هڪ جلاب، ڏوا، سٽي، اوتڙي
 * [س/ات]
 * وهڻن کي وجهڻ جو هڪ جلاب، ڍڪ
 * سنگ، محصول، ٺڪس، چونگي
 * مڇي ڦاسائڻ جو منڍ، ڪوڙ رڇ
 * [س/ل]
 * هڪ گهم جو نالو، ٺٽ کي سوگهي جهلڻ جو ڏاڳو يا زنجير
 ڏاڙي
 — ڏانءُ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏانءُ ڏيڻ، سخا ڪرڻ، اُحسان ڪرڻ، عنايت ڪرڻ، ثورو ڪرڻ، مهرباني ڪرڻ، لاهي ڪرڻ، وڏا پال پيڙڻ، اوت وجهڻ
 * ڏاند وغيره کي نيل، گيهه يا ڪا پٽڙي شيءِ وجهڻ
 — ڏانئي ج ڏانئي: [صفت] محصول وٺندڙ، ڏانئي
 • ڏانئو ج ڏانئو: [ا - مذ] ڏانءُ جي رڪن، سامان جو گهڻو اندازو، سامان سڙو، مڙي
 * اتالو سواري، لڏو
 * [سن: ڊا = ڏين]
 • ڏانئڻ: [مصر - فعل متعدي] ڏانئڻ
 * [ڏانئيو ڏانئيدو ڏانئيل]
 • ڏانئو ج ڏانئو: [ا - مذ] ڏانءُ، ڪڻو، ڪاڏو
 * قوت
 * [س/ل/ت: ف: ڊانءُ = ڏانءُ]
 • ڏانئي ج ڏانئون: [ا - مت] زيور جو هڪ قسم، ٺٽ جي باز جهلڻ لاءِ سوني زنجيري، ڏاڙي
 * [سن: ڊامن = ڏاڙو]
 • ڏاڙو ج ڏاڙو: [ا - مذ] ڏاڙو ڪشالو
 * [س/ڪوه]
 * شعبي گهڙي سبڙ هر، جنهن کي ڏاڙو ڏاڙو (صاحب ڏنو)
 * بيلين جا ٻول
 • ڏاڙو ج: [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو
 • ڏاڙو ج ڏاڙو: [ا - مذ] جيٺ جو هڪ قسم، ڪوريجڙو
 ڏنار

- ڏاڙو ج ڏاڙو: [صفت] ڏاڙي هٿ سان ڪر ڪندڙ. ڏاڙو، ڪاڙو، ڪاڙيل
- [ضد: ساڙج ساڙڻ]
- ڏاڙو ج ڏاڙوڻيون: [ا - مت] ڏاڙو، ڏاڙي، ڏاڙي
- [سن: ڊامن = رسي]
- ڏاڙو ج ڏاڙو: [ا - مذ] چوڻائي مال کي اڳين ٿڱن ۾ پيٽل رسو
- ڏاڙو، نيٽو، واڳو، پيٽيون، آشڪو، پٽند
- ٺٽ سوگهي ڪرڻ لاءِ ڪلابت جي ڪارڻ ڏاڳن جو ٺهيل پٽو، ڏاڙو، ڏاڙي
- [سن: ڊامن = رسي]
- شاديءَ جو هڪ ساٺو، ڏاڙو
- ڏاڙو ڏاڙو: [اصطلاح] ڪنوار جي ڪوٺيءَ جي دڙ جي ڪنڍي ۾ سٺ ٻڙي گهوٽ جي پير جي آڱوٺن ۾ سٺ پيرا وڪڙ ڏيڻ
- وري شروع ڪرڻ، ٺيڻ طرح شروع ڪرڻ
- ڏاڙو ڪپڻ: [اصطلاح] ننڍي ٻار جي پهرين هلڻ وقت مامي هٿان پنهنجي ٿڱن ۾ رسمي طور ڪچو ڏاڳو ٻڙي، وري وڌائڻ جي رسم ادا ڪرڻ (هن رسم کي 'پير ماني' پڻ چون)
- ڏاڙو وڌڻ: [اصطلاح] ڏاڙو ڪپڻ
- ڏاڙو ج ڏاڙوڻيون: [ا - مت] ڏاڙوڻي، ڏاڙو، ڏاڙي، ڏاڙو
- [سن: ڊامن رسي]
- ڏاڙوڻي ٽڪي: [ا - مت] ڏاڙيءَ سان گڏ پيشانيءَ تي ٻڌڻ جو هڪ زيور، پيٽلو، آلي
- [پرا: ڊامڻي، سن: ڊامن]
- ڏاهه: [ظرف] ڏانهن، اُن طرف، جي طرف، جي پاسي
- لاجي لڪ لظيف چئي، هلي ڏاهه حضور (شاهه)
- ڏاهه عهد: [ظرف] عهد جي طرفان، ميثاقان، ميثاق کان
- جيڪب آيس ڏاهه عهد، سو پاري منڌ پاتار و (شاهه)
- ڏاهنگن: [ظرف] اُن طرف، اُنهيءَ طرف، اُنهيءَ پاسي
- ڏاهه ج ڏاهون: [ا - مت] سمجهه، عقل، هوش، فهم، ٻڙي، ڏاهپ، سياڻپ، سنجيائي، دانائي، چالاڪي، هوشيارِي
- [سن: ڊڪش = سمجهه]
- ڏئون ڏاڙي ڏاهه سان، ڀرت جو پيمان
- (سنيڊ لعل حسين شاهه سوز)
- ڏاهه ج ڏاهه: [صفت] ڏاهه وارو، ڏاهو، ڏاهه ڏيندڙ، خبر ڏيندڙ، سمجهندڙ، داناءُ
- ڏاهه ج ڏاهون: [ا - مت] ڏس، پٽو، اُهڃاڻ، اُهڃ، ٻرو
- خبر ڏيڻ، سڌ، سماءُ، احوال
- سٽس، ڪڙڪ
- [سن: ڊس = ڏسڻ]
- ڪٿو جهڪي ورائي، ڏکڻ پٽي ۾ ڏاهه (خليفو ٽيئي بخش)
- چٽاءُ، آگاهي، اطلاع، جان، واقفيت
- گجھارت، پرولي، مام
- ڏرڻ، ڏيڻ، ڏيڻ، گولي، نوڪريائي
- [ف: ڏاهه: سن، ڊاس = ٻانهو]
- ٻري ڪجان پال، هيءَ ڏاهه ڏوڙندي ڪيترو (شاهه/آبري)
- ڏيڙائي ۽ ڏاهه، وجهه وٺي وڙهي (مثال)
- ڏڙ ۾ ڏنل عورت
- چئي سان مون ڏاهه جي پلي لڳي لڳ (خانڙي)
- ساڙو، ٽپس
- ڏاهه پڇاڻڻ: [اصطلاح] ڪنهن جي مَرڻَ جي اوجھي خبر سنڌس عزيزن ۽ ماڻهن کي وڃي پڇاڻڻ، جان ڪرڻ، موٽ جو پيغام پڇاڻڻ، اطلاع ڪرڻ، خبر ڏيڻ، سڌ ڏيڻ
- ڏاهه ڏوڙڻ: [اصطلاح] ڏس پڇاڻڻ، ڏس تي هلڻ، ڏس تي ڪاهڻ
- ڏاهه ڏيڻ: [اصطلاح] ڏاهه پڇاڻڻ، خبر ڏيڻ، سڌ ڏيڻ
- طريقو ٻڌائڻ، اٽڪل سمجهائڻ
- پتاڪ هٿن
- جرج ڏيڻ
- ڏاهه وجهڻ: [اصطلاح] جان ڏيڻ، هوڪو ڏيڻ، مشهور ڪرڻ

- ڏاهي ج ڏاهي: [صفت] ڏاه ڏيندڙ، اطلاع ڪندڙ، چٽا ڪندڙ، سنڌ سماءُ ڏيندڙ، خيڙچار ڏيندڙ، آگاه ڪندڙ، خابرو
- * عقل مند، هوش وارو، ٻڌيوارو، سمجهو، فهيدو
- ڏاهُ ج ڏاهه: [ا - مذ] ٻانهو، غلام، گولو
- * [سن: داس = ٻانهو]
- * ڏڪ، غم، گونڊ، ڏڪ، زنج، ڪشٽ
- * وڏو مڇ گهڻي باه، آڙاه
- * [س/ل]
- * پڇ، ساڙ
- * حسد، وير، دشمني، بغض
- * [صفت] وڏو ڪشادو، ويڪرو
- * جهجهو گهڻو
- * اوچو آٺاهون، بلند
- * هٽيلو
- ڏاهائي: [ا - خاص] بروجن جو هڪ قبيلو
- ڏاهپ ج ڏاهڻون: [ا - مٺ] سياڻپ، عقلمندي، هوشيارِي، چالاڪي، چٽرائي، زيرڪي، دانائي، سمجهه، فهم، گيان، دوراندوشي
- * [سن: دکش = سمجهو]
- ڏاهائو ج ڏاهائا: [صفت] ڏاهن وارو، سياڻن وارو، عقل جو، سياڻپ جو، ڏاهو، سياڻو، عقلمند، هوشيار، چالاڪ
- ڏاهو ج ڏاهو: [صفت - مذ] عقل وارو، عقل مند، ٻڌوارو، عاقل، مڙس، زيرڪ، فيلسوف، سچارو، سياڻو، سمجهو، دانا، اڪاٽر، فهيدو، هوشيار، گياني، چالاڪ، چاڻو، دورانديش، جهانديدو
- * هيءُ گهمارت گولي، ڪنهن ڪنهن ڏاهي ڏيهه ۾ (شيخ ايان)
- * شريف، مانيو
- * خڪير، طبيب، ويڇ
- ڏاهو ڪانه ج ڏاهو ڪانه: [ا - مذ] وڏي سرت، سمجهه وارو، وڏو اٽڪلي، وڏو چالاڪ
- ڏاهو ڪانه به ٿنگو ڦاسڻ: [اصطلاح] حد کان وڌيڪ سياڻپ هلائڻ، منجهان نقصان جو انديشو هئڻ، پنهنجيءَ چالاڪيءَ ۾ ڦاسڻ، وڏي خرقهت کانپوءِ نقصان ڪائڻ
- ڏاهي ج ڏاهيون: [صفت - مذ] عقلمند عورت، سگهڙ زال، سچيت، سڀيتي
- * آلا ڏاهي مَ ٿيان، ڏاهين ڏڪ ڏسن (شاه)
- ڏاهڙ: [ا - خاص] سنڌ جي برهمڻ گهراڻي جي پوڻين حاڪم جو نالو (راجا ڏاهڙ)
- * اوائلي اسلامي دور ۾ مسلمان مردن جو نالو
- * مسلمانن جي هڪ ذات جو نالو
- * [صفت] ڏاه وارو، ڏاهو
- ڏاهرجا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏاهري: [ا - خاص] سنڌ جو هڪ مشهور مسلمان قبيلو (وڏي ڏاڏي ڏاهڙ جو اولاد، جيڪو غلام ابوالحسن ڏاهريءَ جي زوايت مطابق قريشي ۽ قبيلو به قريشي، ٻيءَ زوايت موجب مسلمان، ڏاڏو نسب ۾)
- ڏاهڙو ج ڏاهڙا: [ا - مذ] پڇ ڪڍي
- * [س/ت]
- ڏاهل: [ا - مٺ] چيز، ڦاڙ، ڏار
- ڏاهلڻ: [مض - فعل متعدي] چيڙڻ، ڦاڙڻ، ڌارڻ
- * [مض] ڏاهلڻ
- * [امر] ڏاهل
- * [ذاهليو ڏاهليندو ڏاهليل]
- ڏاهي ج ڏاهيون: [ا - مٺ] مڇيءَ جو هڪ قيسر، ڏاهي (پلڙ ڪارا، ڊيگهه هڪ کان ٽن فوٽن ٿاڻين، واٽ ٽيڻو مڇن ۽ ستن ٻرن سان، شڪل ٿيري مڇيءَ جڙي)
- ڏاهيجا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر حيدرآباد، سکر ۽ اتر سرحد سنڌ ۾ رهن)
- ڏاهين: [ا - مذ] پيرو، گهمرو، دفعو (هي لفظ اڪيلو ڪتب ڪونه ايندو آهي، بلڪ هن لفظ جي اڳيان ڪو عند ضرور ايندو آهي، جيئن: 'هڪ ڏاهين' - هڪ پيرو 'پ ڏاهين' = ٻه پيرا وغيره)

• ڏاءُ ج ڏاءُ: [ا - مذ] ڏانءُ، نمونو، حالت، ضررَ طريقو
 * سُڪل، شِبهت
 * هٿرَ، ڪاريگري
 * چٽرائي، فُرتي، جالڪي
 - ڏاءُ ڏنگ ج ڏاءُ ڏنگ: [ا - مذ] چل ڙل، ٺڳي، مڪر،
 قريب، دولاب، ڏاڻي ڏنبي
 'ستندس ڏاءُ، سندس ڏنگ، ايئن آهي، جيئن تون' (شيخ اياز)
 • ڏاڻو ج ڏاڻوون: [ا - م] ڪنهن به ڪم جي ڪرڻ
 لاءِ رٿ، تجويز، ڏانءُ
 * [س/ث]
 • ڏاڻڪو ج ڏاڻڪا: [ا - مذ] ڏاڪڻ جو هڪ ڏاڪو، سڀڙهي
 step
 * بيڙيءَ جي تري ۾ لڳل ڪاٺ جو ڏڪر
 * [سن: ڍنڍڪا = ڏاڪر]
 • ڏاڻو ج ڏاڻيون: [ا - م] هڪ خيالي ۽ خوفناڪ عورت،
 چٽڙي، پوتڻ، ڏين
 * جادوگر، ڀاتي
 * بدصورت عورت
 * هانيٽ، مڪار عورت، پوپي، ڏوتڻي
 * ڏين
 * [سن: ڍاڪي = ڏاڻو]
 * [ڪناي: بندوڙ]
 • ڏاڻو: [مض - فعل متعدي] ڊگهي رسيءَ سان جانور
 کي ٻڌڻ، ڏانئون وجهڻ، ٻڌڻ
 * شروع ڪرڻ
 * ڀرت ڀرت جي شروعات ڪرڻ، ڀرت ڪڇو ڪرڻ
 * [س/ث]
 * اٿس
 * تيار ڪرڻ
 'هن به الهی الامر کڻي گهرو ڏانڀو گاهه ۾' (چتر ڪٽي)
 * [مض] ڏاڻو
 * [امر] ڏا
 * [ڏاڻي ڏاڻيندو ڏاڻيل]

• ڏاڻو ج ڏاڻو: [ا - مذ] ڏانءُ، ڊول، طرز، نمونو
 * [س/ث]
 • ڏاڻو ج ڏاڻا/ڏاوا: [صفت - مذ] گهو، گاهو، ڏاهو، گهي پاسي وارو
 گهو پاسو
 * [سن: وار = گهو]
 * اٿس
 * ڏنگو
 * [ڪناي] آياگو، نياگو، نخس، بندستو
 * [ا - مذ] ڪاٻي پاسي کان ٻوليٺڙ تٽر
 * [س/ل]
 * هنڌن وٽ سَوَ خاطر ڪم ايندڙ (ڏيئي جي شڪل ڇوڙو)
 ٺڪر جو بوتو
 - ڏاڻو جهاتو: [ا - مذ] خراب هوا
 * [س/ث]
 - ڏاڻي ڪڙي ڏنڀو: [اصطلاح] بندڙيءَ کي تازو لاءِ ڏنڀ
 ڏين جو هڪ سَوَ ڪرڻ
 - ڏاڻي ڪڙيءَ ۾ عقل هڻڻ: [اصطلاح] سمجهه جو گهٽ
 هڻڻ، بي عقل يا ڪم فهم هڻڻ (عورت لاءِ ڪم اينو آهي)
 - ڏاڻاڙ ج ڏاڻاڙ: [صفت] ڏاڻي هٿ سان ڪم ڪندڙ، ڪاٻڙ،
 ڪاٻيڙو، ڏاڙو
 * [س/ث]
 • ڏاڻي ج ڏاڻيون: [ا - م] نشاني، اشارو
 * نشانيءَ طور ڪم آندل ڪا به شيءِ، مٿس اشارو
 (جيئن: مٿي جي ڏکي (رستي جي نشان لاءِ)، پٿر اڇليل (رستي ڏيکارڻ
 لاءِ)، ٿڌيءَ ۾ پاڻيءَ جي ماٺ لاءِ کوٽيل ڪاٺي، سون جي مٿل
 واپارين جو قيصص جي پلاٽ جي هيٺان هڪ ٻئي کي قيمت ٻڌائڻ لاءِ
 ڏيکاريل آگرين، نشاني لاءِ ڪم آيل جهنڊو يا جهنڊي وغيره)
 * چٽا
 * اُهج، اُهجاءُ، ڏهنائي
 * [س/ل]
 * سَهن
 * ورهاڱو، وڙج
 * مٽڙي

ڏيرو آچار ڪرڻ: [اصطلاح] گيٽي ڪرڻ، فيڪر ڪرڻ * [س/ات]

* بچو جا خيال ڪرڻ

* انجام ڪري ڦرن جو گڻو ڪڍڻ

ڏيرو آچار هڻڻ: [اصطلاح] توري اٽڪل هڻڻ، ننڍي ڪٽ هڻڻ

• ڏٺل ج ڏٺل: [صفت] ڏيرو

* بيماريءَ مان تازو آڻيل، آبت سگر، صحت پذير

* [سن: در + خراب + بل = طاقت]

ڏٺلائي ج ڏٺلائيون: [ا - مت] ڏهراڻي

* سڪرائي (ڪنهن بيماريءَ مان). افاقو، نمراڻي، صحتيابي

• ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] لڙيل سڱن يا ڪٽن وارو (ڊگهو يا پاڏو وغيره)

* [س/ات]

* ٽين يا لوھ جو ڏٺو، ڏٺو

* ويل جو بارگير گاڏو، مال گاڏو

* [س/ل]

* [صفت - مذ] هيٺ لڙيل، جهڪيل، نيميل، لڙڪيل، ڏرڪيل

* اک پيٽيل، اک بند ٿيل، ڪاٺو

* [س/ات]

* [مت: ڏٺي ج ڏٺيون]

ڏٺو ڏانڊو ج ڏٺا ڏانڊو: [ا - مذ] لڙيل سڱن يا ڪٽن وارو ڏانڊو

* [صفت/ڪنايہ] نڪڙو، بيڪار، واندو

• ڏٺهه ج ڏٺيون: [ا - مت] ڪاوڙ مان ڪيل جلهه، هلان، اُٿر

* [س/ل]

• ڏٺي ج ڏٺيون: [ا - مت] مٿي تي پائڻ جي توپي، توپڙي

ڏٺي توپي ج ڏٺيون توپيون: [ا - مت] لڙيل توپي

تيزهي توپي، جمني توپي

• ڏٺي ج ڏٺيون: [ا - مت] مادي جانور جي نئن مان ڪير

نڪرڻ جي حالت، ڏٺجڻ جو عمل، نچوڻجڻ (وٽ جو) چوسجڻ

واري ڪيٽ، ڏٺي وڃڻ

* جويائيءَ کي ڏهن جي اجرت، ڪير ڏهن جو معاوضو

* [سن: ده = ڏهن]

* [ڪنايہ] ڪنجهه، ڪرڪڻ جي حالت، ڏانهون ڪرڻ

* [مجازاً] نچيل ڪاڏو، اوڀر، ديگڙيءَ ۾ نچيل طعام جو

آخري حصو

ڏٺڻ: [مصر - فعل لازمي] جانور جي نئن مان ڪير نڪرڻ، ڏيڻ، ڏهڻ، نچوڻجڻ (وٽ جو) چوسجڻ، ڏٺي وڃڻ

* [سن: ده = ڏهن]

* [ڪنايہ] عذاب ڪائڻ، پيڙهڻ، ڏجها ڏسڻ

* ڪنجهن، ڪرڪڻ، ڏانهون ڪرڻ

* [ڏٺيو، ڏٺيا، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺس، ڏٺس، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺيل]

• ڏٺال ج ڏٺال: [ا - مذ] هڪ طرف جو نالو، اوڀر، اڀرندو مشرق، East

* [ذ = ڏينهن + پال = پال = اڀال < اڀارا]

• ڏٺڻ: [مصر - فعل لازمي] سڙڻ، جلڻ

* [هرا: ده: سن: ده = سڙڻ]

* پڻ پر ڄا، ٺاه ڪو ڪنهن جنهن ڏهن ڏين (شاه)

* [ڏٺيو، ڏٺيا، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺس، ڏٺس، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺيل]

• ڏٺ ج ڏٺيون: [ا - مت] واندڪائي، اڪيلائي، فرصت، نسجنتا، فرحو، وارڪائي، وار، فراغت، نوريڪلائي، ساڪنا

* وجهه، وقت، سجهه، ساڃي، ٿڻ، موقعو، سٺو، سانگو

* اعتبار، يقين، وساهه

* انجام، واعدو، بول، وڃڻ

• ڏٺ پٽ: [ا - مت] قول، انجام، پرنگيا، واعدو، وڃڻ، پرن، بول، ڳالهه، اقرار

* ميل، ٺاه، صلح

* [س/ت]

• ڏٺ ج ڏٺت: [ا - مذ] مهرباني، اڃسان، نورو، وڙ، عنايت، بخشش

* [سن: دهه = بخشش: دا = ڏيڻ]

• ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] عادت، هيز

* زسر، راهه، طريقو، ريت، زواج، چال

* خوه، زوش، شيو، خصلت

* صورت، شڪل

* سٺاءُ، پيهڪ

* سونهن موني صفت ۾، آهي توپي ڏت ڏندن (ملا)

* ڏيا، ڏيڪا، چلڪو، جهلڪو

* اوندھ اُڃاري ٻڌي، ڏيڻي جهڙي ڏت (شيخ ايان)

* شوق يا چاهه سان بهارڻ جي حالت، نمائي نظر، اک توهه، ڏيت، قرب جي نظر

• ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] سڻڻ وارو ڪاڌو

* [س/ت]

— ڏٺڙ سنوان هٿڙ: [اصطلاح] ٺاهڻ يا سلوڪ هٿڙ صلح هٿڙ

— ڏٺڙ هٿڙ: [اصطلاح] شاديءَ جي هڪ رسم (جنهن ۾ گهون ۽ ڪنڀو لائڻ وقت اناج جا بگ پٽي هڪ پٽي کي ڏيندا آهن)، ترمڻن، تتر پٽڻ

* وڙهن، جهڳڙو ڪرڻ

• ڏٺڙ جيئڙ: [مض - فعل مَجْهُول] ڀلجي وڃڻ، گمراهه ٿيڻ، اوجھڙجن

* رول ٿيڻ

* غريب ٿيڻ، مسڪين ٿيڻ، ڪنگال ٿيڻ

* حالتن ۾ خراب ٿيڻ، تڪليف ۾ آڃڻ، ڏٺڙجن

* [ڏٺڙي ڏٺڙي ڏٺڙيل]

• ڏٺڙ ج ڏٺڙ: [ا - مذ] ڏکيو گهڻو خراب ٿڙ، خراب جاءِ

خراب هنڌ، ڪنو ماڳ، ڏجهڙ، اوجھڙ

* [سن: در = خراب + نت = گهڻو ٻرا: ڌري، سن: دستي،

دس: دس = خراب، نت: نت = ڪنارو]

’هينڙو ٻيڙيءَ جان، ڏٺڙ پٽي ڏينهن ليا‘ (شاه/سامونڊي)

* برباد، تباھ، ويران، قتل

* [ضد: ستڙ]

* [ا - خاص] سنڌونڊيءَ جي هڪ قديم بندر جو نالو

(پاري ننگن تعلقي مٺيءَ جي پاسي ۾)

— ڏٺڙ جيئڙ: [مصدر ’ڏٺڙڻ‘ مان فعل مَجْهُول] ڏٺڙجن، ڏاڍو غريب

ٿي وڃڻ، صفا نادار ٿيڻ

* [ڏٺڙي ڏٺڙي ڏٺڙيل]

— ڏٺڙڙڙڙ: [مض - فعل لازمي] گمراهه ٿيڻ، اوجھڙ ٿيڻ

* ڌڙنڌڙ ٿيڻ، زلڻ، ٺلڪڻ

* غريب ٿيڻ، بي حال ٿيڻ، بدحال ٿيڻ

* [سن: ڌر = خراب + نت = گهڻو]

* [ڏٺڙي ڏٺڙيا، ڏٺڙي، ڏٺڙيون، ڏٺڙندو، ڏٺڙندا، ڏٺڙندي،

ڏٺڙنديون، ڏٺڙيل]

• ڏٺيڪ ج ڏٺيڪ: [ا - مذ] قلمي سنبت ۾ ٿيڻ سال

۾ (شمسي سال سان پوري ڪرڻ لاءِ ڳنڍيل وڌيڪ مهينو

(چاڪاڻ جو قلمي سال، شمسي سال کان هر سال ڏهه ڏينهن اڳ ۾

پورو ٿئي ٿو)

* لنڊ (مهينو)، اڌڪ، اڌيڪ، پرشوتر

* [ع: ڪيس]

• ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] جهنگ جي گاهه ٻوڙڻ، ٻوڙڻ، وڙڻ

مان پيدا ٿيڻ اُن، جهنگلي ڦل، جهنگ جو اناج، جهنگلي

ڪاڌو (ڏونڙا، ٺوڙ جو پڇ سائون پسي ماڻائو، مڪلي، پرس،

ڪوري، ڪرينگه، منگها، مڙت، پت بصر، ڪوري، گولاڙو، ليار وغيره)

* ڪڪ (جن مان ان نڪري)

— ڏٺ ڪرڙ: [اصطلاح] ڏٺ (جهنگلي ان) گڏ ڪرڙ

* ڏٺ تي گذران ڪرڙ، جهنگ جي کاڌي تي گذران ڪرڙ

— ڏٺ هلڙ: [اصطلاح] ڏٺ چوندڙ يا ڳولڙ واسطي هلڙ

• ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] ڊب، ڊبي پٽڙ جي حالت، ڦس،

منهان نار ڪرڙ جي حالت

* [هند: ڏاتنا]

— ڏٺڙجن: [مصدر ’ڏٺڙ‘ مان فعل مَجْهُول] ڏاڍو ڀڙجن،

ڪٽڻ ڪر ٿيڻ، چڱيءَ طرح ڀڙجن

* [ڏٺي ڏٺي ڏٺيل]

— ڏٺڙڙڙ: [مض - فعل متعدي] ڊبي پٽڙ، روز سان پٽڙ،

منهان تار ڪرڙ، پٽڙ، ڊٻاڙڙ، ڦسڻ

* ڪنهن به شيءِ جو ٻوڙ يا واٽ بند ڪرڙ، ٻنجو ڏيڻ،

ٻنجڻ، ٻوڙ ڏيڻ، ليڙو ڏيڻ

* ڏٺو ڏيڻ

* گڏ ڪوئي منجهس بند ڪرڙ، ڪمپڻ ۾ ٻوڙڙ، ڌڦن ڪرڙ

* [هند: ڏاتنا]

* [مض: ڏٺڻ

* [امر] ڏٺ

* [مضارع] ڏٺيان (ج) ڏٺيون، ڏٺي (ج) ڏٺين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل ’ٺو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ ’ٻيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏٺي ٺو (ج) ڏٺين ٺا

* [حال مت] ڏٺي ٺي (ج) ڏٺين ٺيون

* [ماضي] ڏٺيو (ج) ڏٺيا

* [ماضي مت] ڏٺي (ج) ڏٺيون

* [مستقبل] ڏٺيندو (ج) ڏٺيندا

* [مستقبل مت] ڏٺيندي (ج) ڏٺينديون

* [اسر مفعول] ڏٺيل

- **ڏٽڪار ج ڏٽڪارون:** [ا - مت] ٻڪرين ۽ ريڻ وغيره
 ڪي هڪلڻ جو آواز (بھراڻ يا آٿاڻ جو)
- **ڏٽو ج ڏٽا:** [ا - مذ] گيه يا تيل سان پرتل ذبي جي
 سوراخ کي بند ڪرڻ جي ترتيب (نوڙيءَ جو ڇولو ٺاهي سوراخ
 سان رکي مٿان ڪپڙي ٽڪر ڏيئي، ڪپڙي جي مٿان سوراخ
 کي ڪٽڻ جي آڻ يا گڻ سان پٽڻ)
 * ڪاٺ جو بوج، اڳڙين جو بوج، پنحو، پتو، لپڙو
 * [س/ل: سن: دانءِ]
- **ڏٽوڪ ڏٽا:** [ا - مذ] ڪوڙو انجام، گشو ڍلاسو قريب
 * يٽ، زٺ، ڪوڙو، ڦڙڏ، پٽاڪ
 * جانورن کي هڪلڻ مهل واٽ جو آواز
 * [س/ات]
 * [صفت] ٺلهو موٽو، ٺوٺو
- **ڏٽاڻي ج ڏٽاڻي:** [صفت] ڏٽو ڏيندڙ، گشائي، پٽاڪي،
 زٺلي، ڪوڙو، ٺڳ
- **ڏٽو پوڙي ج ڏٽا پوڙيون:** [ا - مت] پٽاڪ، ٺڳي، ڍاڙ
 * ڪوڙو ڍلاسو قريب
 * [س/ات]
- **ڏٽو ڏيڻ:** [اصطلاح] گشو هڻڻ، ڪوڙو ڍلاسو ڏيڻ، دفعا ڪرڻ،
 قريب ڪرڻ، ٺڳي ڪرڻ
 * گهوڙي کي هڪلڻ لاءِ زيار سان ٽڪاءُ ڪرڻ
 * ڏاند يا ڪٽڻ کي هڪلڻ
 * ڪٽي کي هوشيار ڪرڻ
 * [س/ات]
- **ڏٽو مٽو ج ڏٽا مٽا:** [صفت] ٺلهو مٽارو وڳوٺو، جاڪستو،
 برجستو، هٽ پريو، روز پريو، سنگهارو، دونسو، جانسو
- **ڏٽو ملائڻ:** [اصطلاح] ڪوڙو ڳالهائڻ، ڪوڙو ڍلاسو ڏيڻ،
 گشو ڏيڻ، ٺڳي ڪرڻ
 * ريجهائڻ، راضي ڪرڻ، لالچ ڏيئي آماده ڪرڻ،
 ضد تان لاهڻ (ٻار کي)
- **ڏٽي ج ڏٽي:** [صفت] گشائي، زٺلي، ٺڳ، ڪوڙو،
 ڏٽو ڏيندڙ، پٽاڪي
- **ڏٽي تي ظرو ڇڏڻ:** [اصطلاح] اجائي وڌائي ڪرڻ،
 تيزي ڪرڻ
 * [س/ات]
- **ڏٽي پوڙيءَ تي ڪر هلائڻ:** [اصطلاح] دم ڍلاسا ڏيئي
 ڪر ڪرڻ
- **ڏٽورڪي ج ڏٽورڪيون:** [صفت - مت] ٺلهي مٽاري،
 وڳوٺي، جاڪستي، دونسي
 * [س/ل]
- **ڏٽي ج ڏٽيون:** [ا - مت] ڪورين جو هڪ اوزار،
 ڪاٺ جي ٽڪري (جنهن ۾ تاجيءَ کي سڳي سان پٽجي)
 * [س/ات]
- **ڏٽيون ڏيڻ:** [اصطلاح] قيريون کائڻ، چڪر هڻڻ
- **ڏٽ ج ڏٽون:** [ا - مت] نظر، نگاهه، ٽڪ، ڊيڪ
 * ڏيڪاءُ، نظارو، لقاء، منظر، ڏيڪ
 * جهلڪي، چمڪو
 * جاچ، غور، جانچ
 * [سن: درش = ڏسڻ]
 * راءِ، سمجهه، مٽ، ويچار، ملاحظو، خيال
 * مطلب، مراد، منشا
- **ڏٽڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏسڻ، پسن، ڊيڪڻ، بھارڻ،
 نظرو، ملاحظو ڪرڻ، ٽڪڻ
 * [سن: درشن = ڏسڻ]
 * [مض] ڏٺڻ
 * [امر] ڏٺ
 * [ڏنو ڏسندو ڏٺل]

- ڏنل ج ڏنل: [مصدر 'ڏسڻ' جو اسم مفعول] نظر ڏنل، جنهن کي اڳ ۾ ٺاهيو ويو هجي. ڏريل، جنهن شيء کي اڳ ڏنو ويو هجي. ٽڪيل
- * [صفت] واقف، آشنا، ڄاڻو سڃاڻو
- * آزمائيل، پڪيل، ٽڪيل توڙيل
- ڏٺو ج ڏٺا: [مصدر 'ڏسڻ' مان 'زمان ماضي مطلق' پيسو ٺاهيو، ديکيو، نظريو، ٽڪيو
- ڏٺو ٿيڻ: [اصطلاح] پٿرو ٿيڻ، ظاهر ٿيڻ
- * بدنام ٿيڻ، لڳي ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ، ڦڪو ٿيڻ
- ڏٺو ڇو ڏٺو ٿا: [صفت] واقف، ڏنل، وائيل پسيٽل
- * [س/ت]
- ڏٺو ڪرڻ: [اصطلاح] ظاهر ڪرڻ، پٿرو ڪرڻ
- * بي عزتو ڪرڻ (پڻ اڳيان)، بدنام ڪرڻ، نرسڪار ڪرڻ، خراب خوار ڪرڻ، بي مانو ڪرڻ، بچڙو ڪرڻ، شرمندو ڪرڻ، لڳي ڪرڻ، ڦڪو ڪرڻ
- ڏٺو نه وڃڻ: [اصطلاح] ڪراهت اچڻ (ڪنهن کي ڏسڻ شرط)، نفرت ٿيڻ، ڏڪار اچڻ
- ڏٺو وائو ج ڏٺا وائو: [صفت - مذ] ڏنل وائيل سڃاڻو ماڻهو واقف ڪار
- * [مت: ڏٺي وائو ج ڏٺيون وائيون]
- * [ا - مذ] ظاهر ٺاهڻ، پٿري پٽ، گليو ڪلايو، علي الاعلان
- ڏٺي ڏينهن ٿيڻ: [اصطلاح] ملاقات کي ڪافي عرصو گذري وڃڻ
- * ياد اچڻ، سڱ لڳڻ
- ڏٺي ڏينهن ٺاهڻ، ڪوھ ڄاڻان ڪهڙو پڻ (شاه/سوهي)
- ڏٺي هڪ ڳيهرڻ: [اصطلاح] ڏسي وائسي هرڇ سهرڻ، عيب بچڙو ڪر برداشت ڪرڻ
- ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] گجھارت جو هڪ قسم (جيڪا سگهو ڪا شيء ڏسي ٺاهيندو آهي، مثلاً: لوه، گهنڊي، عضو، ڪڙي، گهنڊي لڳي هئي ته ڪڙي ڪري وڃي گاڏيء کي رسين ها)، گجھارت، پرولي، معمو
- * [سن: درش = ڏسڻ]
- 'هجي ڪو سرت سرت جو ڏاهو ڳولهي ڏٺ کي' (روشن شاه)
- ڏٺ پرولي ج ڏٺ پروليون: [ا - مت] گجھارت جو هڪ قسم، ڏٺ
- * [ا - خاص] لوڪ آڏت جي هڪ صنف
- ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] ڦرڙيء جو سخت ڳوڙهو يا گنديو ڏٺ
- * [س/ڪوھ]
- ڏٺ وٺ ج ڏٺ وٺ: [ا - مذ] شڪ، گمان، شهبو، اٺومان
- ڏٺي ج ڏٺيون: [ا - مت] اڳرين جي هڪ بيماري، آڱري يا آڱوٺي ۾ ٿيل ڦرڙي
- ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] زور، طاقت، سٺ، جوهر، بل، قوت
- 'ناه طاقت تپ، تنهن جي ڏٺي بيلا ڏٺ'
- * سونهن، حسن، سوياء، خوبصورتي
- * جواني، شباب
- * روشنائي، اجلائي، چمڪو چمڪو
- * مٺاڻ، مٺاڻي، مٺاڻج
- ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] ڏٺ، زور
- ڏٺي: [مصر - فعل متعدي] مٺان کان هيٺ زور ڏيڻ، ڏٺڻ
- * [مصر] ڏٺڻ
- * [امر] ڏٺ
- * [ڏٺي ڏٺو ڏٺيل]
- ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] ڪنهن صرت يا ڏک سبب سڃايل ماس جو ڳوڙهو گنديو ڏٺو ڏٺڻ
- * [س/ات]
- ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] ڪنهن ڏک سبب ٻڌڻ ۾ سڃايل ماس جو گنديو سوچ، ڊڳ، ڊڳل
- * ڪنهن به شيء جو ڳڙڪايل گنديو پڻ، پنوڙو ڄاڻو، ٽيري
- ڏٺو ج ڏٺرا: [ا - مذ] پڻ پهرڻ جو وقت، دوپهرو، پيهرڻ، منجهند
- * پڻ پهرڻ وارو آرام ۽ کاڌو مانجهاندو
- * [سن: دو = به، ڏون + پهر = پهر]
- ڏٺو ڪرڻ: [اصطلاح] منجهند (پهرڻ) جي ماني کائڻ
- ۽ آرام ڪرڻ، پيهرڻ ڪرڻ

• دُجاري ج دُجاري: [صفت] دُکيو اهنجو دُجھاري

• [ظرف] تڪليف م

• [س/ت]

• دُجاڙ ج دُجاڙن: [ا - م] خراب زمين، اُجڙيل زمين

(جنهن تي پوک وغيره نه ٿي سگهي)

• پوائتو هنڌ

• [س/ل]

• دُڇڙ: [مصدر 'ڏيڻ' جو فعل مَجْهُول] ڏيڻ م اچڻ، ڏنو وڃڻ

ڏيڻي ڇڏجڻ، ڏيڻ

• [ڏنو ڏيو ڏنل]

— دُڇڙ: [صفت] ڏنو ڏنل

• دُڇڙ ج دُڇڙ: [صفت] ويري، دشمن

• [سن: درجن = خراب ماڻهو]

• دُڇڙ ج دُڇڙ: [صفت] خراب ماڻهو جهيڙو پيدا ڪندڙ

جهڳڙو جاڳائيندڙ، ڏکيڙ وڃهندڙ، چيغايوڙ، نفاقي، بغاوتي،

دشمن، ويري

• نياڳو، ڪمڻ، دُڇڙ

• [سن: در - خراب + جن = چڻ، چڻيل ماڻهو]

'سڄڻ ڏڇڻ' نه ٿئي، هي زمي سڙو ڍار (شاه ڪريم)

• [ضد: سڄڻ ج سڄڻ]

• دُڇهه ج دُڇهون: [ا - م] فرض لهنو

— دُڇهه لهنو: [اصطلاح] فرض ادا ٿيڻ، فرض ٽٽڻ

— دُڇهه ج دُڇهه: [ا - م] پنڃ، ساڙ، سوڙ، جل، ڪام،

سڙڻ جي حالت

• [پرا: ڊهڻ، ڊهن، سن، دهن: ده = ساڻ]

• ڏک، ڌڙ، غم، جاڙ

'هڪ سڪ نه ساڙيو سرتيون، ٻيو ڏکيس ڏين دُڇه' (شاه)

— دُڇهارو ج دُڇهه: [صفت] ڏڪورل، ڏڪارو، ڪهيل،

مُصيبت زده، زنجيدو

• [م: دُڇهي ج دُڇهون]

— دُڇهڻ: [مض - فعل لازمي] سڙڻ، ڪامڻ، پڇڻ، جلڻ

• ساڙي م سڙڻ، خستد م پڇڻ، ايرڪا م پڇڻ، ريس

ڪرڻ، تيسو ڪرڻ، پوسرڻ، پڇرڻ، ايرڪڻ، ريسڻ

• تڪليف م اچڻ، ڏک ڏسڻ، زنج ٿيڻ، پيڙهڻ،

ستائجڻ، ڏڪوڻجڻ

• تنگ ٿيڻ، بيزار ٿيڻ، خفي ٿيڻ، هڙڪڻ، ڪرڪڻ،

ڪڙڻ، ڪونجاڻجڻ

• زگرڙجڻ، گيمجڻ، گسڻ، ڪاڇڻ، چيٽ پوڻ

• [دُڇهيس دُڇهيا، دُڇهي دُڇهون، دُڇهندو دُڇهندا،

دُڇندي، دُڇنديون، دُڇهيل]

— دُڇهوج دُڇهه: [ا - مذ] ڏک، ڌڙ، زنج، عذاب، تڪليف

'جٽ ڏيو ڏيئي ويا، مٽيءَ کي دُڇهو' (بيڪس)

— دُڇهو ڏسڻ: [اصطلاح] تڪليف ڏسڻ، ڏک م گذارڻ

— دُڇهو ڏيڻ: [اصطلاح] دل کي ساڙڻ، دل کي گهاٽ، ڪرڻ،

صدمو رسائڻ، ڏک ڏيڻ، تڪليف ڏيڻ، آزارڻ، ستائڻ،

سوڙ ڏيڻ، ڪڍ ڪرڻ، اڍائڻ، تنگ ڪرڻ

'ڇولو ڏئين ڏک جا ڏهيا بيگناهه کي' (عطا محند 'هامي')

• چونڊڙي پائڻ، چموتو وڃهڻ، چيوڻ ڏيڻ

• دُڇوج دُڇا: [ا - مذ] ڏڪار، آٿا، اُن هوند، فقدان

• [س/ات]

• دُڇ ج دُڇون: [ا - م] هنج، گهٽو ڪائڻ، حرص سان

ڪائڻ جي حالت

• [س/ت]

— دُڇڻ: [مض - فعل متعدي] تڪڙو تڪڙو ڪائڻ،

هنج ڪري ڪائڻ

• [س/ت]

• [مض] دُڇڻ

• [امر] دُڇ

• [دُڇيو دُڇيندو دُڇيل]

— دُڇي پوڙڻ: [اصطلاح] ڏوڪي بند ڪرڻ، ڏوڪڻ، ڏيڻ،

ڦسڻ، گهرجڻ

— دُڇي ڪائڻ: [اصطلاح] هنج ڪري ڪائڻ

• دُڇڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• دُڇڙ ج دُڇڙ: [صفت] خراب هلٽ وارو، اڏنگي هلٽ وارو،

هي آرڪانو، بدليڻو، بدافعال، بدتيميڙ

• [س/ل]

• [سن: در - خراب + چر + هلڻ]

• مسخرو چرچائي

• ڏڇڙ ج ڏڇڙ: [صفت] چڱيءَ طرح نه ڇڙندڙ جانور. توڙ ڇڙو توڙ کائڪ

* نورو کايڪ (گهوڙو). منڇڙ (گهوڙي ستاين جو اصطلاح)

* [سن: درج، در = گهٽ + ڇڙ = ڇڙڻ]

* [ضد: سڇڙ ج سڇڙا]

* سڇڙ نالو. ڏڇڙ گهوڙي، ٻئي ٻن ٻيا (پوٺي)

• ڏڇڪو ج ڏڇڪا: [ا - مذ] آيو ساهه. هڃڪو، ڇڪي آيساهي

* لوڏو ڏيڏو. ڏڏڪو ٽيلهو

* نقصان، زيان

* [س/ل: هند: ڏچڪو]

• ڏڇوڇ ڏڇا: [ا - مذ] مسئلو، مشڪلات

* آزار، ويل، نصيبت

* ڦساد، گوڙ، گهمسان، لڙ، وڳوڙ

— ڏڇي جي فصل: [ا - م] نصيبت جي گهڙي

* ڪٽ يا مڇڙين ۽ ٻين جيتن جي جانورن کي کائڻ جو وقت، سانجهي

— ڏڇوگڙو: [اصطلاح] ڦساد ڪرڻ. خواهه منخواه ضد ڪرڻ

• ڏڇليو: [ا - مذ] هوليءَ کانپوءِ ڏسميءَ جي ڏينهن وارو ايڪانو، ڏسليو

* [س/ت]

• ڏڏڙ ج ڏڏڙون: [ا - م] ڄمڙيءَ جي هڪ بيماري (جنهن سان جيسر تي ڏڏ جا نشان ٿي پوندا آهن). ڏڏڙ ڦرڙي، ڦٽ

* [س/ت]

• ڏڏڇ ڏڏيون: [صفت - م] اٿڀوري، اشد

* ناجائز بيجا، اڻ سهائيندڙ، نادوست، اڻ صحيح، آڪارو، پلاستي

* اٿڀي، اوندڀي، اٿڀي

• ڏڏڇ ج ڏڏڇ: [ا - مذ] ولوڙيل کيس، ولوڙي مڪڻ ڪڍيل ڏونرو، لسي، مهي، جهڻ، ڇاڇ

* ڄميل کيس ڏونرو، ڏهي، ڏهي

* [پڙا: ڏڏ، سن: ڏه = ڏهن]

— ڏڏڇ پوڻو: [اصطلاح] ڏڳيءَ يا ٻڪريءَ جو ڦرڇڻو

— ڏڏڻوڪي کائڻ: [اصطلاح] حد کان زياده احتياط ڪرڻ

— ڏڏڻ ولوڙڻ: [اصطلاح] کيسر کي ماندائيءَ سان ولوڙڻ

* [مجازاً] فضول ڳالهه کي بار بار ڏهرائڻ، اُجابو بحث ڪرڻ

• ڏڏڙ ج ڏڏڙ: [ا - مذ] گجيءَ جو اڏڻ، سڪل اڏ ڪارڪ، ڏڏڙ

* ٽڪڙ ڏرو

* سڙيل، ڄليل

* منو، بيحال، ڏکي، ڍل شڪستو، ڏڏو

— ڏڏڙ پڌرا ڪرڻ: [اصطلاح] بول پڌرا ڪرڻ، ڪوڙ ظاهر ڪرڻ، ڏوه يا عيب پڌرا ڪرڻ، عيب جوڻي ڪرڻ

• ڏڏڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ڪره]

• ڏڏڙ: [ا - مذ] ٻوٽي جو هڪ قسم

• ڏڏڙ ج ڏڏڙ: [ا - مذ] ڏرڙو پيگل، پون، يڪو، ٽڪڙ، ڏڏڙ

• ڏڏڙي: [ا - م] ڄڻ يا مٿين جون رڌل ڦريون، مٿري، ڇٻ ڇٻي، پڳي

• ڏڏڻ ج ڏڏڻ: [اسر 'ڏجهو' مان اسر مفعول/صفت]

ڏجهيل، ڏڍيل، ڏڪ ڏٺل، ڏڪوئل، ڏڏو

* [سن: ڏگڏ]

— ڏڏا ٻوهڙ: [ا - مذ] هميشه جمع طور استعمال ٿيندڙا

اڏو گابرو پڪل فصل، ڪڇو فصل

* [س/ات]

— ڏڏو ج ڏڏا: [صفت - مذ] ماريل، ستايل، ڏڪوئل، آزاريل، ڪسٽ ڏٺل، زنجائيل، ڏکي، ستر زده، پيڙيل، ڏڏل

* حاسد، ساڙي کاڌو، اڙڪائو، ريسارو

* [م: ڏڏي ج ڏڏيون]

* اڏ پڪل اڻ

• ڏڏڻ ج ڏڏڻ: [مصدر 'ڏهن' جو اسر مفعول/صفت] کيس ڏڏڻ، نچوڙيل

* [مجازاً] پيڙي غريب ڪيل، ڪنگال، سڄو

* [سن: ڏه = ڏهن]

- ڏڏو ج ڏڏا: [مصدر 'ڏهن' جو اسم مفعول/صفت] کير ڪڍيل، کير نچريل، ڏڏل (هي لفظ عموماً مونث طور ڪتب آهي) * [مت: ڏڏي ج ڏڏيون]
- ڏڏو کير ٿيڻ نه پوڻ: [اصطلاح] گذريل وقت جو وري موتي نه اچڻ، ساڳيءَ حالت ۾ وري موتي نه اچڻ، ساڳيءَ حالت ۾ وري موتي نه سگهڻ
- ڏڏوڙ ج ڏڏوڙ: [صفت] ڏڏل، سڙيل، منڙل، رنجيده، ستايل، مصيبت زدو * ڏکي ٿي ڏڏوڙ لهي لاءِ پنهنجيءَ جي (شاه/معذوري) * آڌ رڌو، آڌ پڪو * [ا - مذ] آڏ ڪڇي، آڏ پڪي رڌل جوار يا باجهري، ڏڏڙ، ڪوهڙ * [پرا: ڊڌ، سن: ڏڏڌ + اورا]
- ڏڏيلي: [ا - مت] ول جو هڪ قسم (سنهوا ٻن، جن مان کير نڪري) کير ول * [س/ت]
- ڏڏڙ ج ڏڏڙ: [صفت] بي علم، اڻ پڙهيل، جاهل، اڻ ڄاڻ، اُپوهه، بي سمجهه، اناڙي، بيوقوف، نادان، مورڪ، ڄٽ، جڏو، جڏال، ڄٽ، منڏو، موڳو، موڳوگشت، منڏل، موڳوگشت 'جڏو لڏو ڏڏ، پاڻ ڪوٺائي مڱئون' (شاه/پرياتي)
- ڏڏي ڏڏ ڏڏن، پاتان ڏيل ڏکڻيو (شاه/يمن ڪلياڻ)
- ڏڏائي ج ڏڏائون: [ا - مت] بي وقوفي، مورڪيائي، ناداني، جٽيائي، ڪنڊ ڏهني
- ڏڏوڙ ج ڏڏا: [صفت - مذ] بي وقوف، مورڪ، نادان * ڪنڊ ڏهن، جڏو، موڳو، لڪڻ پڙهڻ ۾ پوئتي * سست، ڪاهل، ڍلو آرام نٿيند * [مت: ڏڏو ج ڏڏا]
- ڏڏڙ ج ڏڏڙ: [صفت] ڪڇو، تمام ڪڇو، اٽڪ، اڻ رسيل * [س/ات]
- ڏڏائي ج ڏڏائون: [ا - مت] ڪڇائي
- ڏڏا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏڏڙ ج ڏڏڙ: [ا - مذ] ڄمڙيءَ جي بيماريءَ جو هڪ قسم، ڏڏڙ، ڇاپاڪو، ڊڦڙ، سڙو، ڊڦڙ، سيتانگ * سنگ ۾ آڏ ڪڇو آڏ پڪو اڻ، آڏ رڌل ڪڇو اڻ، ڏڏوڙ * پڪو مڙس، آڏوڙ، ڪڙوڙو * [س/ات]
- * گوکڙيو لائون * [س/ل]
- ڏڏڙ ٿيڻ: [اصطلاح] سنگن ۾ آڏو گاريو اڻ بچڻ * [س/ات]
- ڏڏڙ ڄڻ: [مصدر 'ڏڏڙ' جو فعل مجهول] ڇاپاڪي جي بيماري ٿيڻ، ڇاپاڪڻ، ڊڀڙڄڻ، سڙڄڻ * [ڏڏڙيو ڏڏڙيو ڏڏڙيل]
- ڏڏڙ ج ڏڏڙ: [صفت] آڏو گاريو ڪٽيل، آڏوڙو ڪٽيل، ٽلهو ڪٽيل، ڏڙيل * [ا - مذ] آڏ ڏڙيل اڻ، ڪڇو اڻ * [س/ات]
- * ڏڏڙ، ڏڙو، ٽڪر، پوڙ، ڦڏر، پڪو، ڌارو، چورو
- ڏڏڙ ڪڙڙ: [اصطلاح] آڏو گاريو ڪٽڻ، ٽلهو ڪٽڻ، ڏڙڻ
- ڏڏڙڙڙ: [مص - فعل متعدي] ڪنهن شيءِ کي آڏو گاريو ڪٽڻ، آڏوڙو ڪٽڻ، ڏڏڙ ڪڙڙ، ڌارو ڪڙڙ، ڏڏڙڙڙ، پورڙ، پنڪا ڪڙڙ، ڏڙيون ڏڙيون ڪڙڙ، ٽڪر ڪڙڙ * زمين کي ساڍيءَ طرح سڌو ڪڙڙ، سنوارڙ * [مص] ڏڏڙڙ * [اسم] ڏڏڙ
- * [مضارع] ڏڏڙيان (ج) ڏڏڙيون، ڏڏڙين (ج) ڏڏڙيو، ڏڏڙي (ج) ڏڏڙين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڏڏڙي ٿو (ج) ڏڏڙين ٿا
- * [حال مت] ڏڏڙي ٿي (ج) ڏڏڙين ٿيون
- * [ماضي] ڏڏڙيو (ج) ڏڏڙيا
- * [ماضي مت] ڏڏڙي (ج) ڏڏڙيون
- * [مستقبل] ڏڏڙيندو (ج) ڏڏڙيندا
- * [مستقبل مت] ڏڏڙيندي (ج) ڏڏڙينديون
- * [اسم مفعول] ڏڏڙيل

• ڏڏو ج ڏڏا: [ا - مذ] ڪوڙي دعوى، ڪوڙي تهمت
 * ڏڏو
 * دولاب، ٺڳي
 * جلاڪي
 — ڏڏو پڌڙو: [اصطلاح] ڪوڙا ٺاهڻ ٺاهڻ ٺاهڻ، ڏڏو پڌڙو،
 قوشرياري ڪرڻ
 — ڏڏو ڏڪڙ: [ا - مذ] ذهمن ڌڙڪو زعب تاب، هائڙ هوڙو،
 هاها هوڙو
 — ڏڏو ڏاڙج ڏڏا ڏاڙج: [ا - مذ] عارضي اُپاءَ، وقتي حل
 (ڪنهن مسئلي جو)، جڳاڙ
 — ڏڏو ڏاڙج ڪرڻ: [اصطلاح] عارضي اُپاءَ وٺڻ، وقتي حل ڪرڻ
 (ڪنهن مسئلي جو)، جڳاڙ ڪرڻ
 — ڏڏو ڏڪڙ ڪرڻ: [اصطلاح] هائڙ هوڙو ڪرڻ، ذهمن ڪرڻ
 — ڏڏو ڏڙو ج ڏڏوڙو: [صفت] ڪوڙو ذميدار، ڏڏائي
 * [س/ات]
 • ڏڏو ج ڏڏا: [ا - مذ] ڪيرو
 * شل
 * [س/ات]
 • ڏڏو/ڏڏو ج ڏڏون/ڏڏو: [ا - مذ/مت] ڄمڙيءَ جي بيماريءَ
 جو هڪ قسم، ڏڏو، خارشِي ملو
 * [س/ات، سن: ددر]
 • ڏڏو ج ڏڏون: [ا - مت] ڄمڙيءَ جي بيماريءَ جو هڪ قسم،
 خارشِي ملو
 * [سن: ددر = ڏڏو]
 • ڏڏو ج ڏڏو: [ا - مذ] آسرو، آڏار، ٽڪيو، ڍلاسو، دلچاءُ،
 پڙوسو، پڙجهلو، سهارو، جهلو، ٽيڪو، ٽٽيو، ٽوٽي، پستي،
 پڙ، تل، تاري، ڌم، مڏڏو، آميد، ٽوڪل، سھائتا، همراھي،
 حمايت، پٺ، پٺپٺرائي، واھڙ
 * [سن: ددر = ڍلاسو]
 ’ميھرَ تمنجي پانھن، ڏو ٽوڪو ڏيھ ۾‘ (شيخ اياز)
 * نڪ، لڇ، بنياد
 * ڏاڏائي
 * ھمت
 * ٽسلي، آنت
 — ڏڏو ڏسڻ: [اصطلاح] اميد هئڻ، آسرو هئڻ، احسان جي توقع هئڻ
 مھرباني ۽ مروت نظر اچڻ

— ڏڏو ڏيڻ: [اصطلاح] ٽسلي ڏيڻ، ڍلاسو ڏيڻ، دلداري ڏيڻ،
 آسرو ڏيڻ، آنت ڏيڻ، مڏڏو ڪرڻ جو آسرو ڏيڻ، ھمت افزائي ڪرڻ
 • ڏڏو: [ا - مذ] ٻوٽي جو هڪ قسم
 • ڏڙ ج ڏڙون: [ا - مت] اُن ڏڙ جي حالت، ٺلهو پيمڙ جي
 حالت (اناج وغيره)
 * [سن: در = ڏڙ، چيرڻ، پرا: ڏڙ، ف: درين + ڏڙ]
 — ڏڙاڻي: [مصدر ڏڙ] مان فعل متعدي بالواسطه ڏڙڻ جو ڪر
 ٻئي کان ڪرائڻ، اناج ٺلهو پيهائڻ، چانور يا ڪڙڪ جو
 ڏڙيو ڪرائڻ، ڏاڙو ڪرائڻ
 * چيرائڻ، ڦوڙائڻ (ڪاٺ وغيره)
 * [ڏريو ڏريندو ڏريل]
 — ڏڙجڻ: [مصدر ڏڙ] مان فعل مجهول ڏڙڻ يا ڏڙڻيءَ ۾
 اُن جو آڏو آڏو ٿيڻ يا ٽهڻ لھڻ
 * ڏڙا ڏڙا ٿيڻ، چورو ٿيڻ، پورينڪو ٿيڻ
 * ٽڪليف ۾ اچڻ
 * [ڏريو ڏريو ڏريل]
 — ڏڙڻ: [مض - فعل متعدي] ٺلهو پيهڻ (اناج وغيره)،
 ڏڙيو ڪرڻ، ڏاڙو ڪرڻ
 * آڏو آڏو ڪرڻ، ٻه آڏو ڪرڻ، ٻه ڦاڪون ڪرڻ
 * ڦٽڻ، ڦٽڻ، ڦٽڻ، ٽڪر ٿيڻ، چيرجڻ
 * روز سان روڻ، رڙيون ڪرڻ، ڪوڪڻ، رانپاڙ ڪرڻ،
 رانپاڻ ڪرڻ
 * گھڙو کائڻ، ڏلهڻ
 * سٺڻ (گجھارت)
 * [مض] ڏڙڻ
 * [امر] ڏڙ
 * [مضارع] ڏڙيان (ج) ڏڙيون، ڏڙين (ج) ڏڙيو، ڏڙي (ج)
 ڏڙين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معارف فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏڙي ٿو (ج) ڏڙين ٿا
 * [حال مت] ڏڙي ٿي (ج) ڏڙين ٿيون
 * [ماضي] ڏڙيو (ج) ڏڙيا
 * [ماضي مت] ڏڙي (ج) ڏڙيون
 * [مستقبل] ڏڙيندو (ج) ڏڙيندا
 * [مستقبل مت] ڏڙيندي (ج) ڏڙينديون
 * [امر مفعول] ڏڙيل

— ڏريو ج ڏريا: [ا - مذ/صفت] ڏريل اُن (ڪڇو يا پڪو).
ڏريل اناج، ڏڏر

* [سن: در = درڻا]

* ڏريل ڪڻڪ جو رڌل پٽ، ڌارو

* [مت: ڏري ج ڏريون]

• ڏر/ڏڙ ج ڏرون/ڏڙ: [ا - مذ/مت] جيئن ۽ سرچڻ وغيره
جي رهڻ جو ڏڙو، تنگڙا، سوراخ، پڻ پرڳڻهل، ڏور، سل،
چيد، قوت، جيڙ ڌار، ڦوڙ

* ڪنهن جهنگلي جانور جي رهڻ جو کوبيل هنڌ.

گڏڙ جي رهڻ جي جاء، جي غار

* [سن: در = چيرڻا]

'گڏڙ کي گهي پوي، ته ڏڙو وڃي لڪي' (چوڻي)

'گڏڙ به پنهنجي ڏرتي سينهن' (چوڻي)

— ڏرا ڇڙا ڪڙڻ: [اصطلاح] ڏرن ڇڙڻ (ن)، چنڊ ڦوڪ ڪڙڻ،
واٽڙ

— ڏرتي شينمن هجڻ: [اصطلاح] پنهنجي گهڙ اندر ڏاڍو هڻڻ

— ڏر ڦر ڪڙڻ: [اصطلاح] آڏو اُٿو ڪم ڪڙڻ، جهڙو تهڙو
ڪم ڪڙڻ، بي ڀليو ڪم ڪڙڻ

• ڏر ج ڏڙ: [ا - مذ] ڍڳ، ڍڳ، ڍڳ، ڍڳ، خوف، سنڪوچ،
هيبت، هراس

* حشمت، تاب

* اڍڪو، انديسو، خطرو

* [پرا: در سن: دره = ڍڳ]

* ڪپڙي جي تان يا ناڪڻي مان ڏريل تڪر (جيئن: به
ڏري چاڱر ته ڏري چاڱر وغيره)

* [سن: در = چيرڻا]

* ڪپڙي جو پڻ ويڪر

* ڏريءَ جي پڙڻ لاءِ ڪپڙي جو تڪر

* پڪي يا توڻي جو هڪ پاسو يا پاڳو

— ڏرائڻ: [مصدر 'ڏرن' مان فعل متعدي بالواسطه] ڍڳ ڏيارڻ.

هيسائڻ، ڍيڇاڙڻ، خوف ڏيارڻ

* [ڏريو ڏرنو ڏريل]

— ڏرڻ: [مض - فعل لازمي] خوف ڪرڻ، ڍڳڻ، ڍڳ ڪرڻ،
خطرو محسوس ڪرڻ

* [سن: دره = ڍڳ]

* [ڏريو ڏريا، ڏري، ڏريون، ڏرنو، ڏرنڻا، ڏرندي، ڏرنديون، ڏريل]

— ڏر ڪڙڻ: [اصطلاح] ڪپڙي جا ٻه وڏا ٽڪرياڻ هر ملائي سين

— ڏريجو ج ڏريجا: [ا - مذ] ڏر ڍڳ، ڍڳ، ڍڳ، خوف،
سنڪوچ، هيبت، هراس

'ٽين اٿائون، ته هي ڏر ڏريوناه ڪو' (سچل)

• ڏراڇ ج ڏراڇ: [ا - مذ] ڏاڪڙو، ڏڪ، تڪليف

'چنڊي ڏڪ ڏراڇ، هن پر مڙا مائين' (عنان زئي)

• ڏراچو ج ڏراچا: [صفت - مذ] ڏڪوبل، ستايل

* [ڏراچي ج ڏراچيون]

• ڏرت ج ڏرت: [ا - مذ] مصيبت، اڀاء، آفت، هچاء،
غضب، تڪليف، ڊٽ، ڏڪ، زنج، سنور، غم، آهنگ، ايذاء،

پريشاني، ڏولاڻو، شامت

'ڏنو ڏيهه آڏرت، ڏاڍو ڏڪار' (شيخ اياز)

* سوڙهه، تنگي

* بدقسمتي، ڪمبختي

* ڍڳ، خوف، ڍڳ، ڍڳ

* ڏڪار، ڪال، قحط

* ٽڪ، ٽڪاڻ، سهڪي

* [سن: ڍرت]

— ڏرت پوڻ: [اصطلاح] ڪا قدرتي تڪليف پوڻ، قحط پوڻ،
ڏڪار پوڻ، آسماني ويا ڦهلجڻ

— ڏرت ڏوس: [ا - مذ] ڏڪ ۽ ڏاڪڙو، زنج و غم، ڏڪ ڏرد

— ڏرت ڏولاڻو ويڃڻ: [اصطلاح] ڏڪار هليو وڃڻ، سنڪار ٿيڻ،
هر جاءِ آسودگي ٿيڻ، سڀ ڏڪ ڏرد دفع ٿيڻ، ظلم ۽ فتنو فساد

نه رهڻ، هر جاءِ عدل ۽ انصاف ٿيڻ

— ڏرت ڏٽار: [ا - مذ] آهنگ، آفتون، مصيبتون، ڏڪ

— ڏرت ڏيڻ: [اصطلاح] ڏڪ ڏيڻ، ظلم ڪرڻ يا پهچائڻ،
ايذاء رسائڻ، زنج ڏيڻ

* [س/ت]

- دَرْتُ لَمَرُّ: [اصطلاح] ذولاڻو ٺهڻ، مصيبت ختم ٿيڻ.
 آفت دفع ٿيڻ
- دَرْتُ نِڪَرُّ: [اصطلاح] پَو نِڪَرُّ، مصيبت ٽرڻ،
 ڏڪار وڃڻ
- دَرْتُ جِ دَرْتُ: [ا - مذ] دَرْتُ
- دَرُّ جِ دَرُّ: [ا - مذ] تنگ، سوراخ، پر، قوڙ، ڌار، ڦاڙ، شڪاف،
 ذر
- * زمين جو چيس ڪنهن جيت يا سڙهي جي زهن جو سوراخ
 جهنگلي جانورن جي زهن جي کڏ، چنڊ، ڌر، کڏ
- * [سن: در = چيرڻ]
- * [صفت] گهڻو ڪائيندڙ، پيٽر پيٽو
- * [س/ات]
- * [مجازاً] منغول، بدفعلِي ڪرائيلڙا
- * [س/ات]
- دَرُّ ڪو جِ دَرُّ ڪا: [ا - مذ/صوتي] نڪ ۽ ڍاڻ جي
 منڍ سان هڪ خاص قسم جو آواز، رڙ ڪو
- * [س/ت]
- دَرُّ مَرُّ جِ دَرُّ مَرُّ: [ا - مذ] ڏيکائي، ڏرسن، ڏرهن، ڏيدار
 * [هند: ڏرهن، س/ت]
- دَرُّ گلي جِ دَرُّ گليون: [ا - مت] جهڳي، ڪڳي
 * [س/ت]
- دَرُّ گنُّ: [مض - فعل لازمي] ڦاٽي پوڻ، ڌري پوڻ،
 چيرجي پوڻ
- * [سن: ڌر + چيرڻ، س/ات]
- * [ڌرڪي ڌرڪيا، ڌرڪي ڌرڪيون، ڌرڪندو ڌرڪندا،
 ڌرڪندي، ڌرڪنديون، ڌرڪيل]
- دَرُّ ڪي پَوڻ: [اصطلاح] ڦاٽي پوڻ، چيرجي پوڻ، ڌري پوڻ،
 ڌرڪڻ
- دَرُّ ڪو جِ دَرُّ ڪا: [ا - مذ] پڪي، جو هڪ قسم
 * [س/ات]
- دَرُّ گهڻُ: [مض - فعل لازمي] ڏهڻ، ڏهڻو ٿيڻ، گهڻو، ڏهڻو ٿيڻ،
 ڪيڻ ٿيڻ، پوڻو پوڻ، ڪڙنگ ٿيڻ، سڪي ڪائي ٿيڻ،
 ضيف ٿي وڃڻ، نرنل ٿيڻ
- * [ڌرگهيس ڌرگهيا، ڌرگهي ڌرگهين، ڌرگهندو ڌرگهندا،
 ڌرگهندي، ڌرگهنديون، ڌرگهيل]
- دَرُّ مَرُّ: [ا - مت] ڪپت، خفي ڪج
- * ڪرڪو، ڪروڙ، ڪنجھ، ڪرڪر، ڪل ڪل
- * ڏاڪ، تڪليف، گشي
- * سختي
- * تقوت
- * ناراضيو، ڪاوڙ، غصو، چڙ، ناراضگي، ارهائي، زنج
- * ناخوشي، اڀرستا، بيدلي، لاچارِي
- دَرُّ ماڻِجُّ: [مض - فعل متعدي] خفي ٿيڻ، ڪڪ ٿيڻ،
 ڪرڪڻ، جهٻا جهٻڻ ڪرڻ، ڪپت ڪرڻ
- * ناراض ٿيڻ، ناخوش ٿيڻ، زنج ٿيڻ، ڙهو ٿيڻ، بي مزي ٿيڻ
- * ’جو رين زسائي ڍن، ڏيئي دَرُّ ماڻي ڪيڪي‘ (شاهه/پرياتي)
- * تَهڪر ڪرڻ، نٿائڻ، ڪٽائڻ، انڪار ڪرڻ
- * ڏمرجن، ڪاوڙجن
- * [س/ات]
- * [مض] دَرُّ ماڻِجُّ
- * [امر] دَرُّ ماڻِ
- * [دَرُّ ماڻِ دَرُّ ماڻِندو دَرُّ ماڻِئلا]
- دَرُّ ماڻِجِجُّ: [مصدر] دَرُّ ماڻِجُّ مان فعل مجهول [زنجيده ٿيڻ،
 ڏڪارو ٿيڻ
- * [دَرُّ ماڻِ دَرُّ ماڻِو، دَرُّ ماڻِئلا]
- دَرُّ رُجُّ: [مض - فعل لازمي] ڏلڻ، ذولاڻ ۾ اچڻ
 * ڙلڻ، خراب ٿيڻ، ڌرندڙ ٿيڻ، ڏڪا ڪائڻ
- * ڊيس ڇڏڻ، پرڊيس وڃڻ
- * ڪري پوڻ
- * اڀرو ٿيڻ، ٺهڻ
- * [س/ل]
- * ’ڏڳي ڏرندي وڃي، پر ڳوٺي ڪان ٿي‘ (جمل)
- * باز جو هڪ پاسي لڙڻ، ڏرڻ، نٿڻ، جهڪڻ
- * [س/ت]
- * [ڏريو ڏريا، ڏري، ڏريون، ڏرنو، ڏرندي، ڏرنديون، ڏريل]

• **ڏرتو گهوڙو:** [ا - خاص] مڪڙ جو هڪ قسم. ڊگهي ٿنگن سان مڪڙ (جيڪو ويهندو آهي ته پيو لڏندو آهي) پيپيءَ جو گهوڙو به چوندا آهن.
 * [س/ات]
 • **ڏرڙي ج ڏرڙيون:** [ا - مٺ] رانيات جو آواز. شور، گورڙو پيهه.
 * ڏوڙيو، وسڪارو، ٺهڪو
 * [س/ل، سن: در = ڏرڙا]
 * **گارين جي ڏرڙي پئي پئي** (جملو)
 • **ڏرو ج ڏرا:** [ا - مذ] زمين ۾ کوٽيل وڏو ٿنگ، سٺل، سوراخ. پور. ڏرڙ، ٺوٺيءَ وغيره ڪوڙڻ لاءِ زمين ۾ کوٽيل سوراخ. ڪوڙ، ڪڏو، ڪوپو
 * [سن: در = ڏرڙا]
 * [صفت - مذ] گهڻو ڪائيندڙ. گهڻ ڪاڻو، پيٽوڙي، پيٽير، پيٽوڙو، هبجي، طفيلي
 * [مجازاً] مفعول. بدفعلِي ڪرائيندڙ
 * [س/ات]
 - **ڏرا ڏيڙ:** [اصطلاح] اکين ۾ ڪڏون ٿيڻ، اکين جو اندر پيهي وڃڻ
 * طاقت ۾ گهٽجي وڃڻ، اُڀرو ٿيڻ، لهي وڃڻ، هلڪو ٿي پوڻ، ڳري وڃڻ، لهڻ، ڍرڪڻ، ڍلڪڻ، ضعيف ٿيڻ، نبل ٿيڻ، نِسو ٿيڻ، سبي وڃڻ، ڪمزور ٿيڻ
 • **ڏرڙه ج ڏرڙون:** [ا - مٺ] ڪڏ، ياد
 * [سن: در = ڏرڙا]
 • **ڏرڙه ج ڏرڙه/ ڏرڙهون:** [ا - مذ] خدا کي ڪنهن ظلم بابت ڪيئل عرض، زياد، دانهن، ڪوڪ، انصاف جي تقاضا، آه، پٺ، پارانو
 * [التبجا، مناجات، عرضي]
 - **ڏرڙهائڻ:** [مض - فعل لازمي] زنج ٿيڻ، ناراض ٿيڻ، ناخوش ٿيڻ
 * [ڏرڙهائي ڏرڙهائيندو، ڏرڙهائيل]
 • **ڏرڙي ج ڏرڙيون:** [ا - مٺ] پڪي جو هڪڙو پر، پڪي جو هڪ پاسو
 * [س/ل، سن: در = ڏرڙا]
 * چير يا ڪٽر جو لام وارو پاسو
 * [س/ل]
 * ٽڙي جو ٽڪر، چيري، ٽڙو

* [س/ل]
 * **ڪٽري جي ڊگهي پٽي، ڏر ٽاڪ (جيتن):** 'چوڙي سنڱ وغيره'
 * **جتل جي گهاري ۾ وٺ**
 * **'اڳيان سجهي سخت ٿي، ڏونگر ڏاه ڏري'** (خان زئي)
 * **زمين جي ٽڪري**
 * [س/ات]
 * **ڪنوار کي شاديءَ تائين گوشه نشين ڪرڻ واري رسم، ونواھ**
 * [س/ات]
 * **گهوڙي جي سنجن مان هڪ سنج، ٽڙي، ٺل**
 * [س/ت]
 - **ڏري ڏوٽو:** [ا - مذ] راند جو هڪ قسم
 * [س/ت]
 • **ڏڙج ڏڙون:** [ا - مٺ] ڪٽي جي ويهن يا زهن جو هنڌ، ڏر
 * [سن: در = ڏرڙا، س/ت]
 • **ڏڙ:** [ا - مذ] هميشه جمع ۾ استعمال ٿيندو. وڏا ڦوڙ، وڏا ڏرا ۽ چلها
 * **'وسوسي پري، جي ڏوڙينهن کائڻ'** (شاهه سازنگ)
 • **ڏڙج ڏڙا:** [ا - مذ] ڪينوڙو، ڪينهوڙو، بال، ڏڙهو
 * [س/ل/ڪوه]
 • **ڏڙه ج ڏڙه:** [ا - مذ] ڳڙو، غير آباد زمين، ٺوٺو، بٺ
 • **ڏڙهڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏاڙهڻ، ڇڏڪ هڻڻ (ڪٽي يا ٻي ڪنهن وڃي جانور جو)، ڪاٽڻ، ايندڙ رسائڻ
 * **گورڙ ڪرڻ، هل ڪرڻ**
 * [مض] ڏڙهڻ
 * [امر] ڏڙه
 * [مضارع] ڏڙهيان (ج) ڏڙهيون، ڏڙهين (ج) ڏڙهيو، ڏڙهي (ج) ڏڙهين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريه لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏڙهي تو (ج) ڏڙهين تا
 * [حال مٺ] ڏڙهي ٿي (ج) ڏڙهين ٿيون
 * [ماضي] ڏڙهيو (ج) ڏڙهيا
 * [ماضي مٺ] ڏڙهي (ج) ڏڙهينون
 * [مستقبل] ڏڙهيندو (ج) ڏڙهيندا
 * [مستقبل مٺ] ڏڙهيندي (ج) ڏڙهينديون
 * [امر مفعول] ڏڙهيل

— ڏڙه ڏڙه: [ا - مت] گوڙ شور. هل
 'ڪهڙي گهي ڏڙه ڏڙه ڪهي اٿو' (جملو)
 — ڏڙه ڏڙه ڪري روئڻ: [اصطلاح] زاروڻطار روئڻ.
 گهڻا ڳوڙها وهائڻ
 • ڏڙه ج ڏڙها: [ا - مذ] ڪينهڙو، ڪينهڙو، ڪينهڙو، ڪينهڙو، ڪينهڙو، ڪينهڙو.
 گيند، بال، ڏڙو
 — ڏڙهي راند: [ا - مت] بال راند، ڪينهڙي سان ڪيڏجندڙ راند
 • ڏڙهي ج ڏڙهيون: [ا - مت] ڪاڙڙ مان ڪيل هڪڙا.
 ڌڙڪو، تاب، چنڊ، ڌمڪي، ڌڻ، ڳالهه، ڌمال، تابش،
 هڏي، چڙب، پيڪي
 * تل جو هڪ قسم
 * [س/ل]
 * سونارن جو هڪ اوزار، ٿٺ جي ساريءَ جو ٺهڻو
 * [س/ات]
 — ڏڙهيون ڏيڻ: [اصطلاح] ڌڙڪا ڏيڻ، ڌمڪيون ڏيڻ
 • ڏڙي ج ڏڙيون: [ا - مت] ڍوڙ، ڪاهه، روز، چوه، اُٺ،
 هٿان
 * [س/ت]
 — ڏڙي ڪرڻ: [اصطلاح] ڍوڙ ڪرڻ، ڪاهه ڪرڻ
 • ڏڙي ڏوٽو: [ا - خاص] راند جو هڪ قسم
 • ڏس: [صفت] عدد شماري، ڏهه، ڏهه، (10)
 * [س/ت: سن: دش، ف: ده = ڏهه]
 • ڏس ج ڏس: [ا - مذ] نشان، پار، پتو، نشاني، اشارو
 * [سن: دش = ڏسڻ]
 'ڏونگر منجهان ڏس، پوندم هون پنهنجو جو' (سچل)
 * خبر اطلاع
 * سونهت، سنڌ، سهجاڙ، سهجاڻي، هدايت، سبق، ڏهنائي،
 سزا، ماڻ، اُهج
 * صلاح، تجويز، مشورو
 * علاج، آباء، جيلو
 — ڏس: [ا - مت] پتو، نشان، ٻڌائڻ جي حالت
 * ڏورانهين جاء (تصوف جو اصطلاح)
 'معرفة جي ماڻ سڀين، ڏس اُٺڙ ڏيڻ' (شاهه/ڪلياڻ)

— ڏسائڻ: [مص - فعل متعدي] ٻڌائڻ، پار پتا ڏيڻ.
 سنڌ سماءَ ڏيڻ، ڏس پيچڻ
 'اڳڻ اسان جي سيئي آيا، جن تي ڏور ڏسائيو' (سچل)
 * ڏنگڻ، ڏنگ هٿڻ
 * [سن: دنش = ڏنگڻ]
 'جي هتي ڏنگ ڏسائيو ويجهو ڪين ڏي' (شاهه/ڪاريل)
 * [مص] ڏسائڻ
 * [امر] ڏس
 * [مضارع] ڏسايان (ج) ڏسايون، ڏسائين (ج) ڏسايو.
 ڏسائي (ج) ڏسائين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏسائي ٿو (ج) ڏسائين ٿا
 * [حال مت] ڏسائي ٿي (ج) ڏسائين ٿيون
 * [ماضي] ڏسايو (ج) ڏسايا
 * [ماضي مت] ڏسائي (ج) ڏسايون
 * [مستقبل] ڏسائيندو (ج) ڏسائيندا
 * [مستقبل مت] ڏسائيندي (ج) ڏسائينديون
 * [اسم مفعول] ڏسائيل
 — ڏس ٻڌائڻ: [اصطلاح] نشان ٻڌائڻ، پتو ڏيڻ
 — ڏس پتو ج ڏس پتا: [ا - مذ] پار پتو، خبرچار، سنڌ سماءَ،
 سنڌ چاڻ، نشان
 * اُٺڙيس
 — ڏس پتو ڏيڻ: [اصطلاح] خبر ڏيڻ، نشان ٻڌائڻ، ڏڳ لائڻ
 * اُٺڙيس ٻڌائڻ، ڏڳ ٻڌائڻ
 — ڏس ڏيڻ: [اصطلاح] صلاح ڏيڻ، مشورو ڏيڻ
 * [مجازاً] غلط ڪر لاءِ همٿائڻ، پيڪائڻ، چرچ ڏيڻ
 — ڏس ڪرڻ: [اصطلاح] ٻڌائڻ، اشارو ڪرڻ
 — ڏس ڪر ڪڍائڻ: [اصطلاح] پار پتو ڪڍائڻ، خبر چار وٺڻ.
 سنڌ سماءَ لهڻ، حال احوال وٺڻ، نشان پيچڻ

— دَسُ مِلَنُ: [اصطلاح] نِشَانُ هَتِ اَجَنُ. پار پَتو مِلَنُ

* صلاح مِلَنُ. مشورو حاصل ٿيڻ

* سبق مِلَنُ. دَسُ مِلَنُ. نصيحت پرائڻ

* ڏيهه کي انسان جي عظمت جو دَسُ جَنهن کان مليو

(عطا محمد حامي)

— دَسِينُ: [مصر - فعل متعدي] بَدَائِيْنُ. جَرُونُ. سَفَائِيْنُ. طِلاَعُ كَرُونُ

* ڏيکارڻ. ڏييارَ چڪائڻ

* [سن: درش ديش = دَسُ پرا: ڊيڪ]

* پَتو ڏيڻ. دَسُ ڏيڻ. نِشَانُ بَدَائِيْنُ. پار بَدَائِيْنُ. اِشَارو ڪَرُونُ.

* سونهن ڪَرُونُ. رَسُو ڏيکارڻ. دَڳَ لائِي. طَرَفُ ڏيکارڻ

* ظاهر ڪَرُونُ. ٻڌرو ڪَرُونُ

* سڄي ڪَرُونُ. باسڻ

* هدايت ڪَرُونُ. تشبيهه ڪَرُونُ

* [مصر] ڏسڻ

* [مصر] دَسُ

* [مضارع] ڏسيان (ج) ڏسيئون. ڏسين (ج) ڏسيو. ڏسي (ج)

ڏسين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏسي تو (ج) ڏسين ٿا

* [حال مت] ڏسي ٿي (ج) ڏسين ٿيون

* [ماضي] ڏسيو (ج) ڏسيا

* [ماضي مت] ڏسي (ج) ڏسينون

* [مستقبل] ڏسيندو (ج) ڏسيندا

* [مستقبل مت] ڏسيندي (ج) ڏسينديون

* [اسم مفعول] ڏسيل

— دَسِيڻِي جِ دَسِيڻِيُون: [ا - مت] دَسُ ڏيندڙ (ڪابه مونث

شيءَ). ڏيکاريندڙ. نِشَانُ ڏانهن اِشَارو ڪندڙ

* دَسُ جِ دَسُونُ / دَسِيڻِيُون: [ا - مت] طَرَفُ. پاسو. جهت. دَسُ.

سَوو. پهلُو. دَسَا. سِمَت (چار دسيون: اٺ ڏڪن اوڀر اولها)

* [سن: ديش = دشا = طرف]

* ڏر. پار

* حاشيو. قطب نما طرف ڏيکاريندڙ سڻي

* ڏيهه. ملڪ

* ڪتاب جي شروع يا آخر آيل فهرست (جنهن مان آسانيءَ

سان گهريل مواد گهرلي سگهجي). (انگ: Index)

— دَسَا جِ دَسَائُونُ: [ا - مت] دَسُ

— دَسُ ڪاري ڪَرُونُ: [اصطلاح] ڏيهه يا ملڪ کي بدنام ڪَرُونُ

— دَسُ ڪاڻي ڪَرُونُ: [اصطلاح] ڪاريت وڃائڻ. اعتبار

وڃائڻ. فرض ڪڍي ڀڃڻ. پاڻ کي ڳالرو ڪَرُونُ. بدنام ڪَرُونُ

* دَسَا جِ دَسَائُونُ: [ا - مت] حال. حالت. صورت. نمونو

* [سن: دشا = حالت]

* سبب

* ذبحو

* قِسْمَتُ. نصيب. پاڳ. طالع

* تارو. نيڪت

* دَسَارُونُ: [ا - خاص] ٿر رهڪ ڏهر جو نالو

* [س/ت]

* دَسَا سَوَلُ جِ دَسَا سَوَلُ: [ا - مذ] اَسْمَانُ جو هڪ خيالي نِشَانُ.

جيڪو (وهڙ طور) جنهن طرف هجي. اُن طرف سَترُ نه ڪجي.

(نحوه وائڻ جي ڇوڻ موجب هن جو اثر روزانو تو گهڙيون. تي ڪلاڪ ۽

ٽيهه منٽ سج لهڻ وقت زهي ٿي انهيءَ حالت ۾ اهو جنهن طرف هجي

انهيءَ طرف سَترُ ڪَرُونُ باعث نقصان آهي جيڪڏهن ڪا به طرف هجي

نه برباد نه آهي. پٺيان هجڻ نهايت مناسب آهي ليڪن سامهون ۽

ساڄي هٿ تي هجڻ متحوس آهي)

* [هند: دساسول]

* دَسَاوُ جِ دَسَاڻَا: [ا - مذ] قَضِيي کان پوءِ ڏهون ڏينهن.

ڏهر. وقت جي ڏهين ڏينهن تائين ڪيل خيرات وغيره

* [سن: دس = ڏهه]

* دَسِرَاوُونُ: [ا - خاص] هندن جو هڪ وڏو ڏينهن. دَسَهَرُو

* [س/ت]

* دَسِڪُو جِ دَسِڪَا: [ا - مذ] روڻ جو هڪ نمونو سڌڪو

هڃڪو

— دَسِڪُونُ: [مصر - فعل لازمي] سڌڪا پَرُونُ. سڌڪُونُ.

جهلي جهلي روڻ

'لاڪيون ڏسڪن. ڏسڪي ڪانه ڏک: رهي

ولامو وڻين ڇو هي ڏسڪيو جهلي ڏار' (شاه)

* [ڏسڪيو ڏسڪندو ڏسڪيل]

- * ڏسليو: [ا - خاص] هوليءَ کانپوءِ ڏسڻ جي ڏينهن وارو ايڪانو. ڏسليو
- * [س/ت]
- * ڏسڻي: [ا - مت] پڪ (آونلاهيءَ يا سنهاريءَ) جو ڏهون ڏينهن.
- * ڏسڻ
- * [سن: دشن = ڏهه]
- * ڏسندو ج ڏسندا: [ا - مذ] هلندڙ مهيني کان پوءِ اچڻ وارو مهينو. شينون مهينو ايندڙ (سال يا مهينو) پيو. پير وارو (مهينو وغيره). چاڪا جو ڦري مهينو ڇڏڻ ڏسڻ سان شروع ٿيندو آهي ۽ ڇڏڻ ڏسڻ جي حوالي سان مهيني کي 'ڏسندو' چون.
- * [ظرف] هن کان پوءِ ايندڙ آئيندو. ڏسبو
- * [سن: درشن = ڏسڻ]
- * ڏسڻن: [ا - مت] ڦري مهيني جي ڏهين تاريخ. ڇڏڻ جي ڏهين تاريخ ڏسڻي
- * [سن: دشن + ڏهه]
- * ڏسڻ: [مض - فعل لازمي] نهارڻ، نظر ڪرڻ، پسن، ويڪڻ، وائڻن، ٽڪڻ، وڃڻ، جوڳڻ، ديدار ڪرڻ
- * [سن: درش = ڏسڻ]
- * سوچڻ، سمجهڻ
- * [ڏٺو، ڏٺا، ڏٺي، ڏٺيون، ڏسندو، ڏسندا، ڏسندي، ڏسنديون، ڏٺل]
- * [مض - فعل متعدي] ڇاڄڻ، ٿياسڻ، پاسڻ
- * ملڻ، ملاقات ڪرڻ
- * مشاهدو ڪرڻ، پرکڻ
- * ڏس هي ٺيڪه ٺيڪه پيهي پيهي ڪيڙڪي (شيخ ايان)
- * معلوم ڪرڻ
- * آزمائڻ
- * انتظار ڪرڻ
- * [مض] ڏسڻ
- * [امر] ڏس
- * [مضارع] ڏسان (ج) ڏسون، ڏسين (ج) ڏسو، ڏسي (ج) ڏسن
- * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڏسي تو (ج) ڏسن ٿا
- * [حال مت] ڏسي ٿي (ج) ڏسن ٿيون
- * [ماضي] ڏٺو (ج) ڏٺا
- * [ماضي مت] ڏٺي (ج) ڏٺيون
- * [مستقبل] ڏسندو (ج) ڏسندا
- * [مستقبل مت] ڏسندي (ج) ڏسنديون
- * [اسر مفعول] ڏٺل
- ڏسڻجڻ: [مصدر 'ڏسڻ' مان فعل مجهول] ڏسڻ ۾ اچڻ، پسيجڻ، ظاهر ٿيڻ
- * حاضر ٿيڻ
- * معلوم ٿيڻ، پانسجڻ
- * [سن: درش = ڏسڻ]
- * [ڏٺو ڏسي ڏٺل]
- ڏسڻ جو ٿوهه هڪڙو: [اصطلاح] ظاهري هڪڙو ۽ اندر ۾ ٻيو هڪڙو، فقط ٻاهرئين ڏيکاءِ وارو هڪڙو، منهن ۾ موجارو اندر ۾ ڪارو هڪڙو
- ڏسڻ جهڙو ج ڏسڻ جهڙا: [صفت - مذ] ڏسڻ جي قابل قابل نظر، قابل ديد
- * سهڻو، خوبصورت، وڻندڙ
- ڏسڻو ج ڏسڻا: [صفت - مذ] ڏسندڙ، ڇاڄيندڙ، ٽڪيندڙ
- * ڏسڻ جهڙو، ڏسڻو وائڻو
- * سهڻو زيبائتو
- * پوشيدو
- * سمجهو، پارکو، سالم عقل
- * لائق، وڙائو، اچڻ، شايان، شائستو، فضيلت پريو
- * اشراف، ڪلمڪ
- ڏسڻ وائڻڻ: [اصطلاح] ڇاڄڻ جوڳڻ، ڇاڄي جوڳي ڏسڻ، نهارڻ، غور ڪرڻ، معلوم ڪرڻ، پڪ ڪرڻ، واہ سواءِ وڻڻ
- * ملاقات ڪرڻ

- ڏيسٽو ٿيڻو ج ڏيسٽا ٿيڻا: [ا - مذ] نشانيءَ لاءِ ڪوڙيل پٿر. (انگ: Milestone)
- ڏيسٽو وائيسٽو ج ڏيسٽا وائيسٽا: [صفت - مذ] هر روز ملڻ وارو چڱيءَ طرح واقف ڪار سڃاڻل. گاهل مائل * [ڏسئي وائيسٽي ج ڏيسٽيون وائيسٽيون]
- ڏيسٽو وائيسٽو هڪڙو: [اصطلاح] سڃاڻل هئڻ، فضيلت وارو هئڻ، شناس وارو هجڻ
- ڏيسٽهارو: [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي نالو * [صفت] ڏسندڙ، ڏسندڙ، بصير
- ڏيسٽي ج ڏيسٽيون: [ا - مت] ڏسڻ جو ڪم، نظر، ٽڪ، جاچ * صورت، شڪل
- ڏيسِي رهڻو: [اصطلاح] انتقام وٺڻ، بدلو يا عيوض وٺڻ (ڏمڪيءَ وارا لفظ)
- ڏيسٽي ج ڏيسٽيون: [ا - مت] هٿ جي آڱرين مان آڱوٺي جي ڀرسان پهريون نمبر آڱر شهادت واري آڱر، شاهد آڱر، پٿوري آڱر * فهرست، لسٽ، ڪتاب جي شروع يا آخر آيل فهرست (جهڻ مان آسانيءَ سان هڪڙيل مواد ڳولهي سگهجي، انگ: Index)
- ڏيسو ج ڏسا: [ا - مذ] ڏک، اهنج، تڪليف، ڏنجهو * [س/ات]
- ڏسا ڏيڻو: [اصطلاح] ڏک ڏيڻ، اهنج ڏيڻ
- ڏسيل ج ڏسيل: [صفت] ڳريل، ميرو ٿيل، خراب ٿيل، ڪنو ٿيل (خاص ڪري کاڌن، سبزين يا ميون وغيره لاءِ ڪتب آهي) * [س/ل]
- ڏسڻ ج ڏسڻ: [ا - مذ/صفت] خراب، ڪنو، بچڙو، بڙو، مندو، پايي، پاپائتو، بند، بندو، بندڪار * حيث، لڄو، حرڪتي * وٺل، ٺيريل، چٽ، ساقط، پرشت * [سن: دشت = پاي]
- ڏشتائي ج ڏشتائين: [ا - مت] بچڙائي، بڙائي، منڍائي، بندي، بندڪاري، پاپ، گناهه، ڏوهه، شرارت، لڄائي، حرڪت * ڏنگائي، ڏاڍائي، زوري، زورآوري
- ڏڦ ج ڏڦون: [ا - مت] ٽڪي ڏک، ڍوڙ * [س/ت]
- ڏڦ ج ڏڦ: [ا - مذ] ڪورين جو هڪ اوزار (لوني يا رشيءَ ڪپڙو اٽڻ ۾ ڪم آهي) * [س/ات]
- ڏڦائي ج ڏڦائين: [ا - مت] ٻن جاين تان ڦاٽندڙ، بندوڻ * [س/ڪاچو]
- ڏڦو ج ڏڦو: [صفت] ڊگهو، لائٺ، ڊگهين ٿڌن وارو، جانگهڙ * [س/ات]
- ڏڦي ج ڏڦيون: [ا - مت] لوھ جي ڏڦي، ٽٽي، وڙائي، وڙني، چيٽ
- ڏڦو ج ڏڦا: [ا - مذ] لوھ جو جهنڀيارو هٿيار، يالي جو هڪ ڦيسر، نيزو، بچي، سانگ، بڙچي * هٿيار جو هڪ ڦيسر، مرون مارڻ جو هڪ هٿيار
- ڏڦو ج ڏڦيا: [صفت - مذ] ڏڦو هٿندڙ، ڏڦائي، ڪاري
- ڏڦي ج ڏڦيون: [ا - مت] ننڍو ڏڦو، نيزو، پالو
- ڏڦي ج ڏڦير: [صفت] ڏڦو هٿندڙ، ڏڦيو، ٽڪاري
- ڏڦو ج ڏڦو: [صفت] بيوقوف، بي عقل، ناسمجھ * [س/ت]
- ڏڦي ج ڏڦيون: [ا - مت] زمين ڪوٽڻ جي ڪاٺي * [س/ات]
- ڏڦير: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏڦي ج ڏڦير: [صفت] جهڙو وارو، بهاري ڌار * حرام حور، مردار خور * بدافعالو، بي ڍنگو
- ڏڦي/ڏڦير: [ا - مذ] جهيڙو، جهيڙو، فساد، ٽٽو، زڳڙو، معاملو، تڪرار، گوڙ، ڪيڙاڳ، جهٽو، مانڌاڻ، ورود، قوت، ڦيٽاڙو * رفض، تفاوت، تفرقو، ڦير، فرق * جدائي * اختلاف، اڻ نڪت، بغاوت * وڳوڙ، لڄائي، ڏنگائي * پريشاني، حيراني

— **دڦيرِي ج دڦيرِي:** [صفت] جدائي وجهندڙ، ڦينارو وجهندڙ
 نفاق وجهندڙ ڦڏائي، شيطان گيري ڪندڙ، نفاقي

• **دُڪ ج دُڪون:** [ا - مت] لرڙس، جنبش، لوڏ، تڙپ، تڙڪ، لرڙن جي حالت، ڏوڏ

— **دُڪائڻ:** [معي - فعل متعدي] ڏسائڻ، لرڙس ڪرائڻ، جلدي جلدي لوڏڻ، تڙڦائڻ، تڙپائڻ، ڏڪائڻ، تڙڪائڻ، سٺا وجهڻ، ڦڙڪائڻ، سڀاندو وجهڻ، ڏڏائڻ، ڏڏائڻ

• [مص] ڏڪائڻ

• [امر] ڏڪاءُ

• [مضارع] ڏڪايان (ج) ڏڪايون، ڏڪائين (ج) ڏڪايو، ڏڪائي (ج) ڏڪائين

• [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ٿيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

• [حال] ڏڪائي تو (ج) ڏڪائين تا

• [حال مت] ڏڪائي ٿي (ج) ڏڪائين ٿيون

• [ماضي] ڏڪايو (ج) ڏڪايا

• [ماضي مت] ڏڪائي (ج) ڏڪايون

• [مستقبل] ڏڪائيندو (ج) ڏڪائيندا

• [مستقبل مت] ڏڪائيندي (ج) ڏڪائينديون

• [اسر مفعول] ڏڪايل

— **دُڪ دُڪندو ج دُڪ دُڪندا:** [صفت] جيسرو ڏڪندڙ، ڪنندڙ (ڪو به جانور وغيره)

• تازي ڦاسايل (مڇي، پلو وغيره)

— **دُڪڻ:** [مص - فعل لازمي] ڪٽيڻ، تڙڪڻ، ڏڪڻي ٿيڻ، ڏڏڻ، لڏڻ، ڏڏڪڻ، لرڙڻ

• سڀائجڻ، سڀاندجڻ، هڙڪڻ

• ڦڙڪڻ (اڳ جو)

• ڏڙڪڻ، ڏهڪڻ، ڏٻڻ، ڏڪ ڏڪ ڪرڻ

• ڏوڏجڻ، ڏوڏ، جهلڻ

• جڙڻ، رڙهڻ

• تڙڪڻ، ڪسڪڻ

• [ڏڪيو، ڏڪيا، ڏڪي، ڏڪيون، ڏڪندو، ڏڪندا، ڏڪندي، ڏڪنديون، ڏڪيل]

— **دُڪڻو ج دُڪڻا:** [صفت - مذ] ڏڪندڙ، تڙڪندڙ، ڪٽيڻو، ڏڏندڙ، ڦڙڪندڙ، لڏندڙ

• ڍڃو، گيڏي، بزدل

• [مت]: ڏڪڻي ج ڏڪڻيون

— **دُڪڻي ج دُڪڻيون:** [ا - مت] تڙڪڻي، ڪٽيڻي، لرڙس، ڏوڏ، ڏوڏار، ڏڏڪو، لوڏو، ڏوڏو

• پو، ڍپ، خوف، انديشو، هراس

• سردي، سڀاندو، سڀيڙاٽ

— **دُڪڻي وٺڻ:** [اصطلاح] ڪٽيڻ، تڙڪڻ، سرديءَ سبب ڏڪڻ

• ڍپ وٺڻ، ڦڦڙي پوڻ، خوفزدہ ٿيڻ

• **دُڪ ج دُڪ:** [ا - مذ] ڪاٺ جو ننڍو ٽڪر (جيڪو ناي هلي، ڌريا ٻيهي ناهن پر ڪو اهي، ڏاڪ، ڏڪر، ڏاڏورو)

• [سن: در گهر = روڪ]

• ڦير جي لحد مٿان جهل خاطر ڏنل ڪاٺ جو ٽڪر

• ٿٽي جي ٿيڪ لاءِ جهلو، شوئي، ٿيو

• اڏار، تڏ، سهارو، پڙ، پڙ جهلو، مڏو، پٺپڙائي، هٿ، ٽسلي، ڏڏ

— **دُڪ ڏيڻ:** [اصطلاح] ٿيڪ ڏيڻ، آسرو ڏيڻ، سهارو ڏيڻ، جهلي ٻيهر

• **دُڪ ج دُڪ:** [ا - مذ] ٿيڻ، جوان ٿيندڙ چوڪريءَ جو ٻيو ننڍي ٻيبي، ارهڻ، ٿڻ، چاٽي، ڏڪو

— **دُڪر:** [صفت] ڏڪڻ واري چوڪري، نو بالغ چوڪري

• [س/ڪوھ]

• **دُڪار ج دُڪارون:** [ا - مت] معدي جي هوا (جيڪا وات مان نڪري، ڏاڪار، اوڳرائي، اوڳرائي)

• [هند: ڊڪار سن: اڏگار + لا = معي + گر = منهن کان نڪرڻ]

• **دُڪار ج دُڪار:** [ا - مذ] ڏهڪار، ڏهڪار، خوف، ڍپ، ڍڄ، ڏهشت، ڏهڪو

• **دُڪار ج دُڪار:** [ا - مذ] ڏڪيو وقت، هر شيءِ (اناڄ وغيره) جي کوٽ يا ڪمي، قحط، اڻ هوند، اٺاٺ، کوٽ، ڪمي، قلت، ڏڪر، ڪاٺ، اوسر، نڪ، گرائي

• مهنگائيءَ وارو زمانو مهنگائي

• ڏرڻ، ويل

• پيماري

• [سن: دشڪال، دشت + ڪال = خراب وقت]

- ذڪارڻ: [فعل مجهول] ذڪار م اچڻ. فحط م اچڻ.
 آثار ٿيڻ
 * غريب ٿيڻ. سنجو ٿيڻ. پيڻگيو ٿيڻ. ڪنگال ٿيڻ.
 بکيو ٿيڻ
- ذڪار جو مارتل: [صفت] ڏيرو، اٿرو، بڪايل، پنگلو
- ذڪار تو ج ذڪارنا: [صفت - مذ] ذڪار وارو. ذڪار جو. ذڪاريل. ذڪاري. ذڪاريو
 * ان گڏ ڪري مهانگو وڪڻندڙ
- ذڪاري ج ذڪاري: [صفت] ذڪار تو. واپاري (جيڪو شيء مهانگي وڪڻي)
- ذڪاريل ج ذڪاريل: [صفت] ذڪار م ورتل
 'تنهنجو ڏهه ذڪاريل، جنهن ۾ ناهي قرب ڪئي' (شيخ ايان)
- ذڪاريو ج ذڪاريا: [ا - مذ] ذڪار تو
- ذڪامالي: [ا - خاص] هڪ ٻسارڪو وکر (جيڪو هوا طوب ڪر لهي). ريال، ڏوٻ، رال، چنيليءَ جو ميڻ
- ذڪ ڏڪ: [ا - مت] هر هر ٿهڪ سان کليل واري حالت
 * [س/ت]
- ذڪر ج ذڪر: [ا - مذ] ڪاٺ جو ننڍو سنهو ٽڪر
 ڏنڊو اٿي ذڪر راند ۾ ڪر [بندڙ ڪالبيءَ جو وڏو ٽڪر
 ننڍي سنونڀي يا ڏنڊي
 * مردانو مخصوص عضوو. آلت
 * [س/ت]
 * مڇيءَ جو هڪ قسم. ڪرڙو
 * [س/ت]
 * مٽي جي ڦيريءَ سبب آيل لوڏو، جڪر، پنواڻي
 * [س/ت]
 * تلهو، مضبوط، ڏٺو مٿو
- ذڪر ج ذڪر: [ا - مذ] ذڪار. فحط
 * [سن: ڏسڪال - ذڪار]
- ذڪرانو ج ذڪرانا: [صفت - مذ] ذڪر جو. ذڪار جو، مهانگو، گهڻي قيمت. چوٽ اڳه
 * [مت: ذڪرالي ج ذڪراليون]
- ذڪرالو ج ذڪرالا: [صفت - مت] ذڪرانو
 * [مت: ذڪرالي ج ذڪراليون]
- ذڪر ج ذڪرا: [ا - مذ] پٽ، فرزند
 * ذڪرو، چوڪرو
 * [س/ت]
- ذڪري ج ذڪريون: [ا - مت] وٽر مهل ٺڪيل پاڻيءَ جي دلي
- ذڪلو ج ذڪلا: [ا - مذ] ڪنهن شيء مان ڪپيل ٽڪر.
 گيرو
 * گرهه، گرانهه
 * [س/ت]
- ذڪر: [ا - مذ] ڪسي جي بيماريءَ جو هڪ قسم
 * [س/ت]
- ذڪ ج ذڪون: [ا - مت] ذڪاءَ، نظر م اچڻ جي حالت، نظارو
 * [سن: دڪا، ڊيڪشا = ڏسڻ]
- ذڪ ٿيڻ: [اصطلاح] ذڪ ٿيڻ، نظر اچڻ
 'آيو چوڏهينءَ جنڊ تان، ڏوران ڏيئي ذڪ' (شيخ ايان)
- ذڪ ج ذڪون: [ا - مت] شاديءَ جي هڪ رسم، شاديءَ واري ڏينهن کان ٽي ڏينهن اڳ ۾ گهوٽ ۽ ڪنوار کي ڳاڙهو ڏاڳو هٿ ۽ پير م بنڊي چلي ويهائڻ جي رسم
 * شاديءَ کان اڳ گهوٽ ۽ ڪنوار جو سينگار، هار سينگار، سونهن، ذڪ
 'صورت جا ساھو جي، ذيل پهچي ذڪ' (شاهه)
 * شاديءَ کان هڪ ڏينهن اڳ يا پوءِ ڪيل مجلس
 'آيو سواتوار جنهن ڏکيون ذڪ وهاريون'
- ذڪ ٿيڻ: [اصطلاح] سينگارڻ
 * ظاهر ٿيڻ
- ذڪڻ: [مصدر 'ڏڪڻ' مان فعل مجهول] شاديءَ کان اڳ ۾ ڪنوار کي تيل سان مالش ڪرڻ جي رسم آڏا ڪرڻ
 * سينگارڻ، تيار ٿيڻ
 * [ڏکيو ڏکيو ڏکيل]

— ڏکائڻ: [مض - فعل متعدي] ايڏائڻ. سوز ڪرائڻ. ڏک ڏيڻ.
 ڌرڌو پهچائڻ. زنجائڻ. تڪليف پهچائڻ/ڏيڻ. ستائڻ.
 ڏکائڻ. سوز ڏيڻ
 * ڪاٺڙائڻ. ناراض ڪرڻ
 * روڳ ڏيڻ. عشق جو منج منجائڻ. مانڊو ڪرڻ. فراق ڏيڻ
 ڏکائي ويو توڻ مون کي چنڊ چريو ڪري (شيخ ايلان)
 * ماني ٿيل جسماني زخمي کي چيڙڻ
 * [مض] ڏکائڻ
 * [امر] ڏکاءِ
 * [مضارع] ڏکايان (ج) ڏکايون، ڏکائين (ج) ڏکايو، ڏکائي (ج)
 ڏکائين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'بيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏکائي ٿو (ج) ڏکائين ٿا
 * [حال مت] ڏکائي ٿي (ج) ڏکائين ٿيون
 * [ماضي] ڏکايو (ج) ڏکايا
 * [ماضي مت] ڏکائي (ج) ڏکايون
 * [مستقبل] ڏکائيندو (ج) ڏکائيندا
 * [مستقبل مت] ڏکائيندي (ج) ڏکائينديون
 * [اسر مفعول] ڏکائيل
 — ڏک پوڳڻ: [اصطلاح] تڪليفون سَهڻ. ڏک ڏسڻ.
 اهڃ بَرداشت ڪرڻ
 — ڏک پيڻ: [اصطلاح] ڏکڻ جون ڳالهينون ڪرڻ. دردن جا
 داستان ٻڌائڻ. سوز سلڻ
 — ڏک ڏاکڙو ج ڏک ڏاکڙا: [ا - مذ] ڏک ۽ تڪليف.
 مشڪلات
 — ڏک ڏوراپا ڪيڙڻ: [اصطلاح] سوزن يا ڏکڻ جو حال اڏڻ.
 ميارون ڏيڻ
 — ڏک ڏولائون ڏاج آچڻ: [اصطلاح] حياتي سوزن ۾ گذرڻ.
 سوزن جي سڻي ٻڙڻ. ننڍي هوندي کان ئي مصيبت ۾ گرفتار
 ٿيڻ. سڻائين سوزن ۾ هڻڻ
 — ڏک ڏيڻ: [اصطلاح] تڪليف پهچائڻ يا رسائڻ. آزارڻ.
 زنجائڻ. ايڏائڻ

— ڏک مٿي چڙهڻ: [اصطلاح] ڪريا ڪرم کان اڳ ۾ ساڻ
 سنوڻ ڪرڻ
 * هار سينگار ڪرڻ
 — ڏکڻ: [مض - فعل متعدي] شاديءَ جي هڪ رسم ادا ڪرڻ.
 شاديءَ کان اڳ ۾ ڪنوار کي تيل سان مالش ڪرڻ
 واري رسم ادا ڪرڻ
 * گهوٽ ۽ ڪنوار کي شاديءَ واري ڏينهن کان ٽي
 ڏينهن اڳ ۾ هٿ ۽ پير ۾ ڳڙهو ڏاڳو ٻڌي چلي ۾
 ويهارڻ جي رسم پوري ڪرڻ. ونواهه ۾ ويهارڻ
 * سينگارڻ. جوڙ جنسار ڪرائڻ
 * [مض] ڏکڻ
 * [امر] ڏک
 * [ڏکيو ڏکندو ڏکيل]
 — ڏک ويٺل: [صفت - مت] ونواهه ۾ ويٺل. ڪنوار
 — ڏک ويهارڻ: [اصطلاح] شاديءَ جي رسم (جهن ۾ گهوٽ
 کي موڙ ٻڌائي، لائون لاءِ تيار ڪري ويهارڻ يا ڪنوار کي سيج تي
 ويهارڻ ۽ گهوٽ کي به ويهارڻ). شاديءَ جو هڪ سنوڻ ڪرڻ.
 پرڻي کان هڪ رات اڳ گهوٽ کي منجيءَ تي ويهاري
 هيٺان ڏيڻو ٻارڻ. ڳانو ٻڌڻ ۽ ڪٻ يا ڪاتي بيٺ ۾ هڻڻ
 * ڪنوار کي ونواهه ۾ ويهارڻ ۽ ڪارائڻ پيشائڻ
 'آيو سوائون جهن ڏکيون ڏک ويهاريون' (شاه)
 • ڏک ج ڏک: [ا - مذ] سوز. ڌرڌو. عذاب. ايذاء. پيڙا.
 ڪشت. اهڃ. مشڪلات
 * زنج. غم. افسوس. آرماءُ. شوڪ. گوندڙ. ڏک
 * [پرا: دک، سن: دمڪ - ڏک]
 * سوڙهه. تنگي. تڪليف. سختي. افلاس. آڀدا. مصيبت
 — ڏکارو ج ڏکارا: [صفت - مذ] ڏک وارو. ڏڪارو. ڏکونل.
 زنجائيل. غمگين. دردمنڊ. زنجيدو. ستائيل. روٽهارڪو
 * [مت: ڏڪاري ج ڏڪاريون]
 — ڏڪائتو ج ڏڪائتا: [صفت - مذ] ڏڪارو. ڌرڌو پريو. سوريٽو
 * [مت: ڏڪائتي ج ڏڪائتيون]

- ڏکڙو ج ڏکڙا: [ا - مذ] 'ڏک' جو اسم تصغير [ڏک، ڏڪ، ڏڪم، شوڪ، افسوس، زنج، ارمان، گونڌڙ، سوز، درد، ويڏن، روڏن، ماتم
- ڏکڙا ڌارڻو: [اصطلاح] سوز سَهڻ، ٽڪليلون ڏسڻ
- ڏکڙا ڌارڻو: [اصطلاح] ڏک ڏسڻ، ٽڪليلون سَهڻ، سوز سَهڻ
- ڏکڙو اورڻو: [اصطلاح] سوز بيان ڪرڻ، درد وٺڻو، حال اورڻو، سوز ستائڻ
- ڏک ڏک ج ڏک ڏک: [ا - مذ] زنج راخت، شادي غمي، ارمان خوشي، دانهن ڪوڪ، اهنج ايذاء
- ڏک سوز پيئڻو: [اصطلاح] ڏکڻ سوزين جو احوال ڏيڻ، دردن جو داستان بيان ڪرڻ، ڏک وٺڻو، سوز اورڻو
- ڏکڻ جو ڏنڍ پيئڻو: [اصطلاح] ڏک يوڳڻ، سوز سختيون سَهڻ
- ڏگندو ج ڏگندا: [ا - مذ] درد، غم، الم، زنج، سوز، ڏک، ايذاء
 - * بيماري، مرض، ڏگندڙ عارضو، ايڏائيندڙ مرض
 - * ڏگندوئي ڏيکار ٿڪڻ تن طبيبت کي (شاه)
 - * [صفت - مذ] ڏگنداڻڪ، ڏک جهڙو سوراڻو، دردمنڊ، مشڪل، ڏکيو درد بزيو گهايل، ڦٽيل، ڏگندڙ سوز ڪندڙ
- ڏگڻ ڏارو: [ا - مذ] ڏکڻ جو نيسر، دردن جي سنگهڻ، ڏگڻ جي زنجير
 - * ڏار ڏگڻ ڏان سڌ نه ستهران سهرين (شيخ اياز)
- ڏگڻو: [مصر - فعل لازمي] ايذاء ٿيڻ، درد ٿيڻ، سوز ٿيڻ، ڏک ٿيڻ، زنج ٿيڻ، غم ٿيڻ، ڪشت ٿيڻ، ٽڪليل ٿيڻ، بوسرائڻ، چيڻ
 - * [ڏکيو، ڏکيا، ڏکي، ڏکيون، ڏگندو، ڏگندا، ڏگندي، ڏگنديون، ڏگيل]
- ڏگڻو ج ڏگڻا: [صفت] ڏک ڏيندڙ، اهنجو، سوراڻو، ڏکارو
 - * دل پتل، دل کي لڳڻ جهڙو
 - * نازڪ، ڪومل، سوکيو، پتلو، ملايم، تپيس، نرم، ملوڪاڻو
 - * ضعيف
 - * تنڪ مزاج، تنڪ خواس، ستاسو
- ڏگڻي شڪڙي شيءَ: [ا - مذ] تمام نازڪ ۽ قيمتي شيءَ (جهڙوڪ: زيو، شيشي جو سامان وغيره)
- ڏکڻي ڳالهه ڪرڻ: [اصطلاح] ڏکڻيندڙ ڳالهه ڪرڻ، درد جو داستان ٻڌائڻ
 - * اثر ڪندڙ ڳالهه ڪرڻ
- ڏک وٺڻو: [اصطلاح] ڏک وٺڻو، سوز اورڻو، دردن جو داستان ٻڌائڻ
- ڏک وٺڻو: [اصطلاح] ٻئي جي ٽڪليل م ساڻس شريڪ ٿيڻ، آشت ڏيڻ، ٻئي جو ڏک هلاڪو ڪرڻ
- ڏکڻو: [مصر - فعل متعدي] ايڏائڻ، سوز ڪرائڻ، ڏک ڏيڻ، درد پهچائڻ، زنجائڻ، ٽڪليل پهچائڻ، ڏيڻ، ستائڻ، ڏکڻو، سوز ڏيڻ
 - * ڪاوڙائڻ، ناراض ڪرڻ
 - * [مصر] ڏکڻو
 - * [امر] ڏکو
 - * [مضارع] ڏکويان (ج) ڏکويون، ڏکڻين (ج) ڏکيو، ڏکڻي (ج) ڏکڻين
 - * [زمان حال ناهن لام معاون فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا گنديا آهن]
 - * [حال] ڏکڻي تو (ج) ڏکڻين تا
 - * [حال مت] ڏکڻي ٿي (ج) ڏکڻين ٿيون
 - * [ماضي] ڏکيو (ج) ڏکيا
 - * [ماضي مت] ڏکڻي (ج) ڏکيون
 - * [مستقبل] ڏکڻيندو (ج) ڏکڻيندا
 - * [مستقبل مت] ڏکڻيندي (ج) ڏکڻينديون
 - * [اسم مفعول] ڏکڻيل
- ڏک هجڻو: [اصطلاح] ٽڪليل هجڻ، ارمان هجڻ، غم هجڻ
 - * ڏکي ج ڏکي: [صفت] ڏک وارو، ڏکائيو، ڏڪارو، ڏک ڀر، غم ۾ ورتل، غمگين، ڏکيو، ڏکڻيل، سنائيل، دردمنڊ، ڏکي، زنجيل، گهايل، پيڙيل، پريشان، تنگ، وياڪل، لاچار، حيران، ڏجهارو، بيحال
 - * [ضد: سڪي ج سڪي]
- ڏکي ج ڏکيون: [ا - مذ/صفت] اهنج واري، ٽڪليل واري، ڏک ڏيندڙ، اهنجي، مشڪل

- ڏکي لڳڻ: [اصطلاح] مشڪل لڳڻ، تڪليف واري محسوس ٿيڻ، زنج بهجڻ، ايڏا رسڻ
- * ناگوار لڳڻ، نا مناسب لڳڻ
- * مهڻا ٻڌڻ، طعنا ٻڌڻ، شڪايت (پنهجي) سڻڻ
- ڏکيائي ج ڏکيائون: [ا - مت] اهنعائي، مشڪلات، تڪليف، لاجاري
- ڏکيو ج ڏکيرا: [صفت - مذ] البت ڏکيو ڏک وارو عسڪين، ڌري، ڏکي
- * [مت: ڏکيري ج ڏکيريون]
- ڏکيو ج ڏکيا: [صفت - مذ] ڏک وارو، ڏکي، ڌرو وارو سوز وارو، ڏکي، لاجار، ڏاکڻو
- * ڏهلو تنگ حال و، ناخوش
- * ڪڻن، مشڪل، محنت طلب، اوکو سخت
- * ڪمبخت، نياڳو، بيحال
- * [مت: ڏکي ج ڏکيون]
- ڏکيو ڏهرو ج ڏکيا ڏهرا: [صفت - مذ] زنجائيل
- * [مت: ڏکي ڏهري ج ڏکيون ڏهريون]
- ڏکيو ڏينهن ج ڏکيا ڏينهن: [ا - مذ] تڪليفده وقت، مشڪل گهڙي، ڪڻن وقت، مصيبت وارو وقت
- ڏکيو ڏينهن تازو: [اصطلاح] تڪليف ڏور ڪرڻ، زنج دٽ ڪرڻ، آرام وٺائڻ، سڪيو ستابو ڪرڻ
- * ڏکراڻ/ڏکرائي: [ا - مت] ماکوڙيءَ جو هڪ قسم، ايڏائيندڙ ماکوڙي، ڏکرائي، ڏکهارِي
- * ڏکڻ: [ا - مذ] هڪ طرف جو نالو، چئن طرفن يا ڏسپن مان هڪ ڏس جو نالو، اتر جي سامهون وارو طرف، ڪاچيل ڏاکڻو پاسو، جنوب، (انگ: South)
- * [پرا: ڏکن، سن: ڏڪشن = ڏکڻ]
- * ڏکڻ طرف جي هوا
- * قديم آرين جي بستيءَ جي لحاظ کان سج اُڀرڻ وارو پاسو (جيڪي 'ميرو پربت' يا اتر طرف رهندا هئا، جتي سج ڏکڻ کان اُڀرندي نظر ايندو هو)
- * [سن: ڏڪشن = اُڀرڻ]
- ڏکڻائڻ: [ا - مذ] سوزج جو ڏکڻ طرف جي آخرين حد تائين وڃڻ جو وقت يا گهيري، راس الجدي، جدي گهيري
- ڏکڻ قطب: [ا - خاص] ڌرتيءَ جي هيٺين پهاڙيءَ وارو خيالي تپڪو
- ڏکڻو ج ڏکڻا: [صفت - مذ] ڏکڻ طرف جو، ڏکڻ طرف وارو ڏاکڻو جنوبي
- * [مت: ڏکڻي ج ڏکڻيون]
- ڏکڻ هيٺ: [ا - مت] ڏکڻ جي هوا، ڏکڻ طرف کان گهلندڙ هوا
- گهلي ڏکڻ هيٺ بيا ٻوڙ پيڻ جا (شيخ ايان)
- * ڏکڻا ج ڏکڻائون: [ا - مت] هڏيو، تحفو، سوغات، سوکڙي، پاڪڙي، پاڪر، نذر، نذرانو، پيٽا، باس، نياڙ
- * خدا جي راه و ڏنل خير، خيرات، دان، پنج ڪڙي، ڪنهن ساڌو ڦٽيڙي کي ڏنل دان
- * [سن: ڏڪشا = ڏکڻا]
- ڏکڻا ملڻ: [اصطلاح] انعام ملڻ، سوکڙي ملڻ، تحفو ملڻ، سوغات ملڻ، نذرانو ملڻ، پيٽا ملڻ
- * ڏکڻا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏکماري ج ڏکماريون: [ا - مت] جيٺ جو هڪ قسم، ماکوڙيءَ جو هڪ قسم (جنهن جو چڪ تمار گهڻو سوز ڪري، ڏکراڻ، ڏکرائي، ڏکڻي
- * [سن: دهڪ = ڏک]
- * ڏکڻي ج ڏکڻيون: [ا - مت] ڏکهارِي
- * [س/ل، سن: دهڪ = ڏک]
- ڏکوج ڏکا: [ا - مذ] ڊڳ، ڊڳ، ڙ، هراس، ڌر، خوف
- * [سن: ڏنڻ]
- * ڏڙڪو، ڪڙڪو، ڪاوڙو، ناب، هيٺ، خشمت، دهشت
- * ڏکا، ڏونگر، چاڙا، ڪر، معدون، تي (شاهه)
- * اُتر اُلان جلهه، ڪاه
- * ڏکيءَ کي ڌريو جا ڏکا ڪيڙ ڏيکار (خان زئي)
- * راکاس
- * ڏکيو ڏک
- * ڏک، اهنج، ايڏا، تڪليف
- * [س/ل]

- ڏکھو ج ڏکها: [ا - مذ] ڏجهو ڏک، ايڏا، ٽڪليف، آهڻج
- ڏکھو ج ڏکها: [ا - مذ] ڏنگو مھڻو طعنو
ڏنگها ڏاڏي پوتن، ڪن ڏنا، ڪي ڏين (شاهه)
- ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] ٻارڻ جو ڪاٺ، بندو
* [سن: ڏنڊڪ]
- ڏنگري ج ڏنگريون: [ا - م] ڪاٺي، بندي
- ڏنگرو ج ڏنگرا: [ا - مذ] هڪ قسَم جو اوزار، وڏاڻ، مٽرڪو
وٽهڙو
’وڻهه وڃائي پاڻ ڏي ڏانهن ڏنگرن‘ (شاهه/سن ڪلياڻ)
- ڏنگتو ج ڏنگتا: [صفت - مذ] ٺلهو، موٽو، سٺو، ڏٺو، رڌو،
مٽارو، پرتو، پرتل، ڏگر، وٽر ستر
* جپرو، جانو، قروي، جنگ، ڏنومنتو، قوقانگ، ڏونسو،
مٽڪو، ڏنگ
* سٺيءَ حالت ۾، سٺو، موجهارو، چڱو
* [م: ڏنگي ج ڏنگيون]
- ڏنگر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (تعلقو زبديري ۾ رهن)
- ڏنگرو ج ڏنگرا: [ا - مذ] ٻه يا ڪنهن گوري ڪاٺ جو
گول ٽڪر (جنهن کي هيٺو به ٿئي، ڪڙمي هن سان ڊٻ ڪيٽينا
آهن ۽ لوهار پڻ مڙهي طوڙ ڪر آڻيندا آهن)
* [سن: ڏنڊڪ + رهه]
- ڏنگري ج ڏنگريون: [ا - م] ڪپڙن ڌوئڻ لاءِ سٺو ٿئي،
ڏونگري
- ڏڻ ج ڏڻ: [ا - مذ] ٻن وٽن، تلسيءَ جي پوٽي جو ٻن
* [سن: ڏڻ = ٻن]
* ڏو
* علاج
- ڏڻ ج ڏڻون: [ا - م] پريشانِي، حيرانِي
* [سن: ڏڻ = ڏڻا]
* غريبت، سڃاڻِي، پينگ
- ڏلائي: [مض - فعل متعدي] پريشان ڪرڻ، ڏولائي ۾ وڃهڻ،
ٽڪليف ۾ وڃهڻ
* سڃو ڪرڻ
* [مض: ڏلايڻ]
* [امر] ڏلا
* [ڏلايڻ ڏلائيندو ڏلايل]
- ڏلجڻ: [مض - فعل مجهول] پريشان ٿيڻ،
ڏولائي ۾ پوڻ، ٽڪليف آڻڻ
* [ڏلايڻ ڏلائيندو ڏلايل]
- ڏلڻ: [مض - فعل متعدي] پريشان ٿيڻ، ڏولائي ۾ آڻڻ
* ڏرنڊر ٿيڻ، ڏڪا ڪائڻ، رڻڻ
* ڏيس ڇڏڻ، ڀرڏيس وڃڻ، ڏيس بندر ٿيڻ، ڏيس نيڪاليءَ
واري حالت ۾ آڻڻ
* خانہ بدوش ٿيڻ، پٽڪڻ، بي ٽائيڪو ٿيڻ، ري ٺڪائي ٿيڻ
* غريب ٿيڻ، ٺڪيو ٿيڻ
* پٽڻ
* حيران ٿيڻ، ٻه چتو ٿيڻ
* [مض] ڏلڻ
* [امر] ڏل
* [ڏليو ڏلندو ڏليل]
- ڏلو ج ڏلا: [صفت - مذ] پريشان، حيران، ڏڪريل
* سڃو، پينگيو، غريب، مغلس
* [م: ڏلي ج ڏليون]
’پيا پيا لکين لاڳ، تنهن ڏلين کي ڏيئي ڇڏيا‘ (سجڻ)
- ڏلا: [ا - مذ] هڪ طرف جو نالو، ڏينهن پوري ٿيڻ وارو طرف،
آلهندو، مغرب
* [ڏينهن + لاه]
- ڏلو ج ڏلا: [ا - مذ] مٽي وغيره کڻڻ لاءِ تيليڻ جي چلي،
ڏلهو
* ڪيڻ جو پتجو هڪ جاءِ تان ٻيءَ جاءِ تي کڻڻ
* [س/ڪوهه]
- ڏليون ج ڏليون: [صفت] ڏلو (بگهه، بسترو يا چلي وغيره) کڻندڙ،
خمال، ڪولِي، مڙوڙ
- ڏلهه ج ڏلهه: [صفت] بي طاقت، ڪمزور
* ٻڙول، ڊڄو
* سڃو
- ڏلهائي ج ڏلهائون: [ا - م] سڃاڻِي، پينگيائي، اڻ هوند،
منفلسِي، ناداري

• ڏلهج ڏله: [ا - مذ] زور، داب، آڙي

* پراء، لٽڻ جي حالت

* [س/ات]

— ڏلهجڻ: [مصدر 'ڏلهڻ' مان فعل مجهول] ڏٺڻ، رڃ ٿيڻ،

پڙڻ، پڙيوڙ ٿيڻ، کائي پورو ڪرڻ

* راضي ٿيڻ

* ڦٽڻ، جوڳڙڻ

* گتو ٿيڻ

* ٽڪڻ

* [ڏلهيس ڏلهيس ڏلهيل]

— ڏلهڻ: [مض - فعل متعدي] پڙڻ، پڙيوڙ ڪرڻ، ڏوسي وڃهڻ،

ڏوسڻ، گهوڙڻ، جهوڪڻ، ڦوسڻ

* کائڻ، پيئڻ پڙڻ، ڏوڪرڻ، گهڻو کائڻ، روز سان کائڻ،

نگ تائين پيئڻ پڙڻ

* لٽڻ (کڏ يا کوھ ڪي)

'مان مان ماڳ متاڻيا، ڏلهي ڳر ٿامار' (خليفو ٽي بخش)

* ڪنهن کي احسان هيٺ يا قرض هيٺ ڪرڻ

* [مض] ڏلهڻ

* [امر] ڏله

* [ڏلهيس ڏلهندو ڏلهيل]

• ڏلهڻا: [ا - خاص] سوڏڻ جي هڪ ذات جو نالو

* [س/ت]

• ڏلهڙج ڏلهڙون: [ا - مٿ] سوڙ، پٿرائي، وڇاڻ

* [س/ت]

• ڏلهو ج ڏلهڻا: [ا - مذ] ٽوڪريءَ جو هڪ قسم، لٽي جي

سنهين ڪاٺين جو ٺهيل ٽوڪرو (جيڪو مٿي وغيره ڍوڻ يا

ٺاٽون وغيره رڱڻ جي ڪم آهي). ٽوڪرو، ڪارو

* [سن: ڍلڪر - ٽوڪري]

* وڏو پيٽ، ڍڍ

* واھ جي کاٽيءَ وقت ڪم ڪندڙ مزدور، ڪم لاءِ گڏ

ٿيل ماڻهن جو ميڙ

— ڏلهو ڪٽڻ: [اصطلاح] مزوري ڪرڻ

* ٽوڪري ڪٽڻ، ٽوڪريون ڍوڻ

• ڏمڙج ڏمون: [ا - مٿ] ڏاجي (جنهن تي پاڪو رکي سولي ڪجي)

* [س/ت]

* ٻن ڪاٺين واري چٽي (جنهن ۾ اڻ، مٽي يا ٻيو ڪو ڌڻي

سامان ڍوڻجي)

* [س/ات]

• ڏمڙ: [ا - خاص] سهڻي (ميهار جي ممشوق) جي مڙس جو نالو

'ڏمڙ وڏو ڌوري، نه ته ڪٿن ۾ ڪير گهڙي' (شاه/سهڻي)

• ڏمڙج ڏمڙ: [ا - مذ] مصيبت، ڏجهو

* [صفت] ٻولي، هيرنل، هيرانل، هيراک، هٽايو، هٽ هيرو

* سيڪارنل، پاڙهيل، سڪيل (جويابو وغيره، جنهن تي

سواري ڪجي)

* سومڙ

— ڏمڙڻ: [مض - فعل متعدي] ٻولي ڪرڻ، هٽ هيرو ڪرڻ،

هٽو ڪرڻ، ڏومن، ڏيڻ

* پاڙهڻ، سيڪارڻ

* پاڻيءَ جي چنڊ ڏيئي ڪڍڻا هڪ ٻئي مٿان ويڙهي رڱڻ

* [مض] ڏمڙڻ

* [امر] ڏمڙ

* [ڏميس ڏميندو ڏميل]

• ڏمڙج ڏمون: [ا - مٿ] سيڪ، ٺاٺار، ٺاڪوڙ، ٺاڪوڙ ٺڪوڙ،

سيڪو

* [س/ات]

— ڏمڙ ڪوڙڻ: [اصطلاح] ٺاڪوڙ ڪرڻ، سيڪ ڪرڻ، ٺو ڏيڻ،

سيڪو ڏيڻ

— ڏمڙڻ: [مض - فعل متعدي] لٿيءَ جي سوچ مٿان

آهستي آهستي ٺاڪوڙ ڪرڻ، ٺڪوڙڻ، ٺاڪوڙ ڪرڻ

* [مض] ڏمڙڻ

* [امر] ڏمڙ

* [ڏميس ڏمندو ڏميل]

• ڏمڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

- **ڏن:** [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم، ماما، لاکڙو، چيچڪ [س/ات]
 - **ڏن ٺڪرڻ:** [اصطلاح] ماما ٺڪرڻ، چيچڪ ٺڪرڻ
 - **ڏنڀ ج ڏنڀ:** [ا - مذ] ساڙ، داغ، داڳ، قتل، ٿڌو سڙيل هٿ جو نشان، ساڙ جو نشان، ٽڪو، ٽڪو، چتو
 - * چاڻ، نشان، ڪلڪ
 - * ڏک، ٽڪليف، ڏنجھ
 - * بُرڪي ڪالھ، پرين ڏنڀ ڏهاڳ جو (شيخ ايان)
 - * [مجازاً] اوکو ڳالھاءُ، طعنو، مهسو، ڊيڪ
 - * سوريءَ جا رهيو سپرن ڏنڀ ڏيهائي ڏين (شاه/ڪلياڻ)
 - **ڏنڀائڻ:** [مصدر 'ڏنڀڻ' جو فعل متعدي بالواسطه] داغ ڏيارڻ، داڳائڻ، داغائڻ، ساڙائڻ
 - * [ڏنڀيو ڏنڀيندو ڏنڀيل]
 - **ڏنڀ ڏيڻ:** [اصطلاح] داغ ڏيڻ، ساڙڻ، چتو ڏيڻ
 - * عذاب ڏيڻ، سور ڏيڻ
 - **ڏنڀڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏنڀ ڏيڻ، ساڙڻ، جلائڻ، داغڻ، ٽڪو ڏيڻ، (ڪنهن نڪل شيءِ سان)، ڪائڻ (ڪامن مان)
 - * داغ ڪرڻ، ٽڪو لڳائڻ، نشان ڪرڻ
 - * ٽڪليف ڏيڻ، ضرب هڻڻ، عذاب ڏيڻ، پيڙهڻ، چيچلائڻ، سنائڻ، آزارڻ، ڏي ڪرڻ، هلاڪ ڪرڻ، ڪڪ ڪرڻ، ڏکوئڻ، ڏکائڻ
 - * سخت ڳالھائڻ
 - * [مض] ڏنڀڻ
 - * [امر] ڏنڀ
 - * [مضارع] ڏنڀان (ج) ڏنڀيون، ڏنڀين (ج) ڏنڀيو ڏنڀي (ج) ڏنڀين
 - * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڀو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 - * [حال] ڏنڀي ٿو (ج) ڏنڀين ٿا
 - * [حال مٿ] ڏنڀي ٿي (ج) ڏنڀين ٿيون
 - * [ماضي] ڏنڀيو (ج) ڏنڀيا
 - * [ماضي مٿ] ڏنڀي (ج) ڏنڀيون
 - * [مستقبل] ڏنڀيندو (ج) ڏنڀيندا
 - * [مستقبل مٿ] ڏنڀيندي (ج) ڏنڀينديون
 - * [اسر مفعول] ڏنڀيل
-
- **ڏنڀي ج ڏنڀيون:** [ا - مٿ] لوھ جو اھو ٽڪر جنھن سان داغ ڪجي، ڏنڀين ڏيڻ واري لوھ جي ڪاٺي، ڏنڀڻ جو اوزار
 - **ڏنڀ ج ڏنڀ:** [ا - مذ] پاڻيءَ جو چشمو [س/ات]
 - **ڏنڀرو ج ڏنڀرا:** [ا - مذ] مڇيءَ جو هڪ قسم (گاڙھسري گلابي رنگ جي ٿورن ڪنڊن ۽ ڏنڊن سان)
 - * [مٿ: ڏنڀري ج ڏنڀيون]
 - * ڏيهائي جن ڏنڀرا مارو ڏنڀر موڪ (شاهه گهاٽي)
 - **ڏنڀرو هٿ کان وڃڻ:** [اصطلاح] چڱو جو ڪو کاڌو نه ملڻ
 - * ڦرڻ ڪائڻ جي آميد باقي نه رهڻ، آسودي آساني هٿن مان وڃڻ
 - * خوشامد جو دروازو بند ٿيڻ
 - **ڏنڻ ج ڏنڻ:** [ا - مذ] ڏنڻ [س/ت]
 - **ڏنڻاري ج ڏنڻاريون:** [ا - مٿ] ڏنڻ سان ڪاٺ جو هڪ اوزار (ڪڪ ڪچرو ميڙو لاءِ)، ڏنڻاري
 - * [س/ت؛ سن؛ ڏنڻ = ڏنڻ]
 - **ڏنڻج ڏنڻج:** [ا - مذ] ڏنڻج، مسواڪ
 - **ڏنڻوج ڏنڻا:** [ا - مذ] ڦٽيءَ وغيره جو ڏنڻو
 - **ڏنڻي ج ڏنڻيون:** [ا - مٿ] ڪنگي، ڦٽي
 - **ڏنڻي ڏيڻ:** [اصطلاح] وارن کي ڦٽي ڏيڻ، وار سنوارڻ
 - **ڏنڻيرو ج ڏنڻيرا:** [ا - مذ] ڳڙ جو هڪ قسم [س/ت]
 - **ڏنڻج ج ڏنڻج:** [ا - مذ] ڏجهه، بيماري، مرض، ڏوار، آگهائي، ناچاڪي، روڳ، ڏوگ، ڏجهندو، لڳائي، آزار، بي مزائي
 - * سور، درد، اهنج، ايذاء، ڏک، افسوس، شوڪ، غم، ارمان، ٽڪليف، ڏولائو، لاچارِي، ڏنجھ
 - * حسد، ساڙو
 - * ڏجهڻ ڏيڻي ڏنڻج، مونکي سڄو ميوئين (خلينو نبي بخش)
 - **ڏنڻجائڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏکوئڻ، ايڏائڻ، زنجائڻ
 - * [مض] ڏنڻجائڻ
 - * [امر] ڏنڻجا
 - * [ڏنڻجائڻ ڏنڻجائيندو ڏنڻجائيل]

- **ڏنڊجڻ:** [مص - فعل لازمي] بيواهر ٿيڻ، وڌو ٿيڻ، رڻ زال ٿيڻ، رڻڙي ٿيڻ
 * ڏهاڳ آڃڻ
 * چڙو ٿيڻ، وانڊو ٿيڻ، رڻڙو ٿيڻ
 * [ڏنڊجيو، ڏنڊجندو ڏنڊجيل]
- **ڏنڊجھ ج ڏنڊجھ:** [ا - مذ] ڏانجهو ڏڪ، ڏولاڻو آهڻج، ايڏاء، ٽڪليف، ڌڙو، سوز، رنج
 * [سن: دهيتي؛ پرا: ڊجهني = ڏکيو]
 * بيماري
- **ڏنڊجھ پٽو:** [اصطلاح] ٽڪليفن ۾ پٽو، ڏڪن سان اڙجڻ
 * هونئن نه رهي راتوي، منڏ پٽي ها ڏنڊجھ (شيخ ايان)
- **ڏنڊجھ ڏيڻ:** [اصطلاح] سوز ڏيڻ، ايڏاء ٻهڃائڻ، صدمو ڏيڻ
- **ڏنڊجھڻ ج ڏنڊجھڻ:** [ا - مذ] ڏنڊجھ
- **ڏنڊجھو ج ڏنڊجها:** [ا - مذ] ٽڪليف، سوز، سختي، شگي، ڏکيائي، ايڏاء، آهڻج، ڌڙو، سوز، ساڙو
- **ڏنڊ ج ڏنڊون / ڏنڊيون:** [ا - م] ڌڻ، آند، ڪنار، ڪنارو، ڪناري، ڪنڀر (جبل يا ٺڌي وغيره جي)
 * پڇاڙي، چيڙو
 * پڪي جي ڪنار
 * [س/ل]
 * جبل جي چوٽيءَ جي ڪنار
 * [س/ڪوه]
 * پٿر جو هڪ قسم (جيڪو ڪپڙي جي ڪناريءَ تي پرجي)
 * [س/ڪوه]
- **ڏنڊ ج ڏنڊ:** [ا - مذ] واٽ ۾ جهاڙڻ لاءِ هڏن جي ٽڪرن مان هڪ ٽڪر، ڊڄڻ، (انگ: Tooth)
 * [سن: دنت، دشن، ف: دندان + ڏنڊ]
 — **ڏنڊ آڇا ڪرڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ صاف ڪرڻ
 * نورو کير ڏڪ پيئڻ
- **ڏنڊاڙ ج ڏنڊاڙ:** [صفت] ڏنڊن وارو، ڏنڊائون
- **ڏنڊاري ج ڏنڊاريون:** [ا - م] ڏنڊائين، ڏنڊن واري
- **ڏنڊال ج ڏنڊال:** [ا - مذ] ڏنڊار، ڏنڊار، ڏنڊاري
 * [س/ات]
- **ڏنڊائتو ج ڏنڊائتا:** [صفت - مذ] ڏنڊن وارو، ڏنڊڙو، ڏنڊن جو
 * اهو پار جنهن کي ڏنڊ نڪرڻ شروع ٿيڻ
 * [س/ڪوه]
 * [م: ڏنڊائتي ج ڏنڊائتيون]
- **ڏنڊائجڻ:** [مصدر 'ڏنڊائڻ' مان فعل مجهول] ڏنڊجڻ، ڏنڊ ٿيڻ، ڏنڊ آڃڻ، ڏنڊ نڪرڻ، ڏنڊائڻو ٿيڻ
- **ڏنڊ پيڙجڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ ڪڍڻ
 * مار، ڏيڻ، سزا ڏيڻ، عاجز ڪرڻ
- **ڏنڊ پيڇائڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ زور سان بند ڪرڻ، ڏنڊ پيڙڻ (ڪاوڙ ۾)
- **ڏنڊ پيڪوڙڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ پيڙڻ
- **ڏنڊ پيڙڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ پيڇائڻ
 * ڪاوڙ ڏيکارڻ، غصو ظاهر ڪرڻ
 * چپ ڪرڻ، ماٺ ڪرڻ، خاموش رهڻ
- **ڏنڊ تي رکڻ:** [اصطلاح] چڱو، سواد وٺڻ
- **ڏنڊ تيرڻ:** [اصطلاح] کٽڻ، ٽهڪ ڏيڻ، آجايو کٽڻ
 * واهيات نظر آڃڻ
- **ڏنڊ ٺاهڻ:** [اصطلاح] مصنوعي ڏنڊ بڻائڻ، ڏنڊان سازي ڪرڻ
- **ڏنڊ ٺڙڪو ج ڏنڊ ٺڙڪا:** [ا - مذ] چرڙاٽ، ٺڪ ٺڪ
 * ٺڪ ٺڪ، سڪو رعب تاب، ٿورو ڌڙڪو
 * [س/ات]
- **ڏنڊ ٺڙڪو ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪجهه نه ڪجهه کائڻ، واٽ چورڻ، واٽ هلائڻ، چيڙ
 * سڪو رعب تاب رکڻ
 * [س/ات]
- **ڏنڊ ٽمڪائڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ ڪڙڪائڻ، ٽڪو ڳالهائڻ، ڏنڊ ڏيڻ، چڙپيون ڏيڻ
 * [س/ات]

- ڏنڌ پھڻ: [اصطلاح] کاوڙ ۾ ڏنڌ ڪرڻ. کاوڙ ڏيکارڻ. ڏنڌ پھڻ. ڏنڌ ڪرڻ. خار کائڻ
- ڏنڌ پھڻ: [اصطلاح] ڏنڌ پھڻ. ڏنڌ ڪرڻ. خار کائڻ
- ڏنڌ چڀين سان لڳڻ: [اصطلاح] حيرت ۾ پوڻ. عجب ۾ پوڻ. وسيعي ۾ پوڻ. هائس ۾ پوڻ
- ڏنڌ چرچو ج ڏنڌ چرچا: [ا - مذ] خبر چار. واہ سواءِ حال احوال. ڳالھ بولھ. گپ شپ. کڻ چرچو. پٺ شٽ
- ڏنڌ چڪ ڪرڻ: [اصطلاح] وڙھڻ جهڙڻ. واتوڙجڻ. وات ڏيڻ. گھٽ وڌ ڳالھائڻ. جانيوتجڻ
- ڏنڌ چيڪ ج ڏنڌ چيڪون: [ا - مذ] ڏنڌ شيڪ * محبت. سڪ. قرب. ڪاڍو. چڪ * کڻ. يوگڏ. مسخري * [س/ات]
- ڏنڌ چيڪ ڪرڻ: [اصطلاح] اجايو کڻڻ. ڏنڌ ڪڍڻ * کيڪارڻ. آڌر پاء ڪرڻ
- ڏنڌ ڏسڻ: [اصطلاح] ڄمار ڏسڻ. عمر ڄاڻڻ (جانوڻ جي) 'جز جي واقف جا ڏنڌ ڪهڙا ڏسجن' (جملو)
- ڏنڌ ڏنڌن سان مڙڻ: [اصطلاح] بيهوش ٿيڻ. ڏنڌن پوڻ
- ڏنڌ ڏيکارڻ: [اصطلاح] ڏنڌ ظاهر ڪرڻ. کڻڻ * کاوڙ ڪرڻ. زنج ظاهر ڪرڻ * ديچارڻ * ڏمڪي ڏيڻ. هيسائڻ
- ڏنڌ ڏيڻ: [اصطلاح] چڪ پائڻ. چٻاڙڻ. وات سان ٽڪو ڏيڻ (ڏاڳي وغيره کي) * ايڏا رسائڻ * منهن ڏيڻ. مهاڏو اٽڪائڻ. تڪرار ڪرڻ. رڌ ڏيڻ. گھٽ وڌ ڳالھائڻ. وات ڪرڻ. جهيڙو ڪرڻ. فساد ڪرڻ. هوڏجڻ. وڙھڻ
- ڏنڌ ج ڏنڌيڙ: [صفت] ڏنڌن وارو. وڏن ڏنڌن وارو. ڏنڌن سان. ڏنڌن اڀريل. ڏنڌ ٻاهر نڪتل. ڏنڌو. ڏنڌرو
- ڏنڌرو ج ڏنڌرا: [صفت - مذ] ڏنڌر. ڏنڌو. جنهن جا ڏنڌ وڏا يا ٻاهر نڪتل هجن * [مت: ڏنڌري ج ڏنڌريون]
- ڏنڌرو چڪرو ج ڏنڌرا چڪرا: [صفت - مذ] ڏنڌ چڪ ڪندڙ وٽ پڪڙ ڪندڙ * جالاڪ. هوشيار. هر طرح ڪم ڪرڻ وارو. سڀ طريقا اختيار ڪرڻ وارو * [س/ات]
- ڏنڌري چڪري ج ڏنڌريون چڪريون: [مت: ڏنڌري چ ڏنڌريون]
- ڏنڌڙ ج ڏنڌڙا: [ا - مذ] ڏنڌڙ. ڏنڌڻ صاف ڪرڻ لاءِ نر يا کپڙ وغيره جي ڪائي
- ڏنڌ شيڪ ج ڏنڌ شيڪون: [ا - مذ] ٿورا ڏنڌ ڪڍي کڻڻ جي حالت. ٿوري کڻ. ڏنڌ ٿيڙ * ناراضگي * مخالفت. دشمني * مٽاچري دوستي. چل جلاڻو ياري. خوشامد واري سنگت * [س/ات]
- ڏنڌ شيڪ ڪرڻ: [اصطلاح] نڪو ڳالھائڻ. ناراض ٿيڻ. کاوڙجڻ
- ڏنڌ شيڪڻ: [اصطلاح] کڻڻ * کاوڙجڻ * لڳي ٿيڻ. ڦڪو ٿيڻ. شرمندو ٿيڻ * ڏنڌ ڏيکارڻ
- ڏنڌ ڪڍڻ: [اصطلاح] ڏنڌ ظاهر ڪرڻ. بنا مطلب جي ڏنڌ ڪڍي کڻڻ. ڪوڙي کڻ کڻڻ. ٺهڪ ڏيڻ. خوش ٿيڻ * ڦڪو ٿيڻ. شرمندو ٿيڻ. لڳي ٿيڻ. شرمسار ٿيڻ
- ڏنڌ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏنڌ گسائڻ. ڏنڌ پھڻ. ڏنڌ ۾ ڏنڌ گھڻ * کاوڙ ۾ ڏنڌ گسائڻ. سخت کاوڙجڻ
- ڏنڌ کائي چڀين سان لڳڻ: [اصطلاح] ڪراڙو جهور ٿيڻ. تمام پوڙهو ٿيڻ * نالائقي ڏيکارڻ * سڀ مال ملڪيت کائي گهاٽي ڇڏڻ

- دَنَدَ كَتَا تَيِينُ: [اصطلاح] بيزار تَيِينُ، كَكَ تَيِينُ
 * منهن پت سان لڳن، شمار شرمندو تَيِينُ، ڏاڍو ڳوڻ تَيِينُ
- دَنَدَ كَتَا كَرُڻُ: [اصطلاح] بيزار ڪرڻ، كَكَ ڪرڻ
 * عاجز ڪرڻ، ٽڪائڻ
 * جهيڙو ڪرڻ، فساد ڪرڻ، واتورجن
- دَنَدَ ڪُڙِڪَڻُ: [اصطلاح] سِيءَ سَبَبَ دَنَدَ وَجَنُ
 * ڪا شيءَ، ڪاٺي جو آواز تَيِينُ
- دَنَدَ ڪُڙِڪَو جَ دَنَدَ ڪُڙِڪَا: [ا - مذ] دَنَدَنَ جو ٽڪاءُ،
 دَنَدَنَ جو آواز، جهيڙو ڪرڻ، جهيڙو
 * دَرَڪَ، دَهمان، دَبَ، هاها، گِدڙَ پِيڪِي
- دَنَدَ ڪُڙِڪَو ڪَرُڻُ: [اصطلاح] آهستي آهستي ڪا
 شيءَ چِٻَڙَڻُ
 * دَرَڪَو دَهمان ڪرڻ، ٿورو رعبَ نابَ ڏيکارڻ
- دَنَدَ ڪِڪَائِطُ: [اصطلاح] هَروڙو جهيڙو ڪرڻ، واتورجن،
 منهن ڏيڻ، ٽڪرار ڪرڻ
 * [س/ات]
- دَنَدَ ڪوٽِڻُ: [اصطلاح] دَنَدَنَ مان ڦاٽل ڪاڌي جا ذرا ڪَڍِڻُ،
 دَنَدَنَ کي صاف ڪرڻ
- دَنَدَ ڪوٽِڻَ لاءِ ڪَڪُ نه بَچَڻُ: [اصطلاح] ڪجهه به نه بچڻ،
 سارو مال متاع تباه تَيِينُ
- دَنَدَ ڪوٽِڻِي جَ دَنَدَ ڪوٽِڻِيُون: [ا - مذ] دَنَدَنَ ڪوٽِڻَ لاءِ
 سنهي تيلي، ڏنڊيري، ڏنڊيلي، چنگهه، خلال
- دَنَدَ ڪِيڪَڙَ ڪَرُڻُ: [اصطلاح] هاها ڪرڻ، جَبَ ڪرڻ،
 ڪهرو ڳالهائڻ، گهٽ وڌ چوڻ، دِٻائڻُ
- دَنَدَنَ تِي وَهَ پَچَڙَڻُ: [اصطلاح] شمار ناراض تَيِينُ،
 سخت ڪاوڙجن
 * [س/ات]
- دَنَدَنَ جِي پَرِيَتَ: [ا - مذ] ٿوري گهڻي سِڪَ،
 ٿورو گهڻو قرب، پيار، محبت، اُڻناڻِي، دوستِي
- دَنَدَنَ جِي وِجَ پَرِ زَبانَ وانگر رَهَڻُ: [اصطلاح] دُشَمَنَ جِي
 وِجَ ۾ سلامت رَهَڻُ
- دَنَدَنَ کي ڪاڻِي ڏيڻُ: [اصطلاح] صبر ڪرڻ، مان ڪرڻ
- دَنَدَنَ ۾ آگر ڏيڻُ: [اصطلاح] حيرت ۾ پوڻ، عجب ۾ پوڻ
- دَنَدَ وِجَ دَنَدَ وِڙ: [صفت] وڏن دَنَدَنَ وارو، دَنَدَ وِڙ
- دَنَدَ وِڙي جَ دَنَدَ وِڙيون: [ا - مذ] ڪِرَ ڪِرَ ڪِلَ ڪِلَ،
 ڪِتَ ڪِتَ، جهيڙو، فساد، گهڻي
 * [س/ڪوه]
- دَنَدَ هَرُڻُ: [اصطلاح] ڏاٽَ هَرُڻُ
 * ڪيرَ کان بعد ڪاڌي تي هَرُڻُ (ٿڌِي وِڙي پار جو)
 * عادت پوڻ، هير پوڻ
 * جوس پوڻ
 * زبوت ڪائڻ
- دَنَدَ هَرُڙَڪَو: [ا - مذ] سَرِيءَ سَبَبَ دَنَدَنَ جو ڪُڙِڪَو
 * [س/ات]
- دَنَدَ هِيٺَ ڪَڪَرو آچَڻُ: [اصطلاح] غيبتَ آچَڻُ
- دَنَدَ جَ دَنَدَ وِڙيون: [ا - مذ] دَنَدَ جو چَڪَ
 * چڙبَ، هڏِي، دَرَڪَو
- دَنَدَ پَڙِ پَڙِ: [اصطلاح] دَنَدَنَ پَڙِ
- دَنَدَ ڏيڻُ ڏيڻُ: [اصطلاح] ٿڌِي ڏيڻ، هڏِي ڏيڻ، ڪاوڙ ڪرڻ،
 اک ڏيکارڻ، ڪهرو ڳالهائڻ
- دَنَدَ وِڙِي جَ دَنَدَ وِڙيون: [ا - مذ] دَنَدَنَ واري، دَنَدَنَ جِي
 * دَنَدَ ڪوٽِڻِي، دَنَدَ وِڙِي، چنگهه، خلال
- دَنَدَ وِڙِي جَ دَنَدَ وِڙِي: [صفت] دَنَدَ دَنَدَ، دَنَدَنَ وارو، دَنَدَ وِڙِي،
 ڪَنڊَنَ وارو
- دَنَدَ وِڙِي جَ دَنَدَ وِڙِيُون: [ا - مذ] دَنَدَنَ ڪوٽِڻِي، دَنَدَ وِڙِي،
 چنگهه، خلال
- دَنَدَ وِڙِي: [طرف] دَنَدَنَ ۾، دَنَدَنَ تي، دَنَدَنَ هِيٺَ، دَنَدَنَ وِڙِي ۾
- دَنَدَ وِڙِي آگر وِڙِيُون آچِي وَجَنُ: [اصطلاح] عجب ۾ پوڻ،
 حيرانِيءَ ۾ پوڻ، حيرت ڪائڻ، عجب ڪائڻ
- دَنَدَ وِڙِي دَنَدَ جَ دَنَدَ وِڙِيُون: [صفت] پَنهنجِيءَ مَڙِيءَ وارو،
 مَڙِيءَ سان مَڙِيءَ، مَڙِيءَ سان مَڙِيءَ، پَنهنجِيءَ هِمَتَ وارو،
 آبي سَمرَڻَ، بَچَڻَ جوڳو، هِمَتَ پَرِيُون ڏيڻ، بَهاڙَ،
 ڦوڙِي، جَنگَ

- ڏنڊو ج ڏندا: [ا - مذ] (ڪنهن مشين جي چڪري، ٺٽي، ڏانڊريءَ، ڪارائيءَ وغيره جي) ٺٽيءَ جي هڪ ڦاڪَ
 - * ناز يا هنڙي جي چڪر جو آرو
 - * جوشن ڪڍڻ لاءِ ٺٽيءَ ۾ ٻڌل ڏاڳو
 - * [س/ات]
 - * ڪنار، وٽ
 - * مٿانهين زمين
 - * [س/ات]
- ڏنداڙ ج ڏنداڙ: [ا - مذ] ڪاٺ جو ڏندن سان هڪ اوزار (جهن سان ڪن ڪچرو مڙجي). ڏانڊار، پياني
- ڏنداويطي ج ڏنداويطيون: [ا - مت] ڪاٺ چيرڙي
- ڏندگتا ج ڏندگتائون: [ا - مت] بي بنياد ڳالهه. خيالي قصو، بناوٽي ڳالهه. من گهڙت ڳالهه. قياس آرائي، ڪوڙو قصو، توڻڪو پراڻي ڳالهه. ورتا، چڪايت، آڪائي، ڪهاڻي، روايت
- ڏندن ج ڏندن: [ا - مذ] ڏندن صاف ڪرڻ لاءِ وڻ (نر، پهر، ڪپڙ يا پٽي ڪنهن وڻا جي ناري يا سڪل ڪاٺي، مسواڪ، پرياتي، پرياتيو
 - * ڏندن صاف ڪرڻ وارو برش. (انگ: Tooth Brush)
 - * ڏندن پٽڻ جي هڪ بيماري، بيهوشي، عشي
- ڏندن پيڇڻ: [اصطلاح] ڏندن پيٽل (بيهوش پيٽل) جو واٽ کولڻ. سرجيٽ ڪرڻ، هوش ۾ آڻڻ، پيڇيل ڏند کولڻ
- ڏندن پوڻ: [اصطلاح] ڏندن جو پاڻ ۾ مڙڻ، ڏندن جو پيڇڻ. ڏند پيڙجي وڃڻ، بيهوش ٿيڻ، ڍڪرڻ
- ڏندپيڇڻ: [اصطلاح] مان فعل مجهول] بيهوش ٿيڻ جي حالت ۾ ٻئي ڄاڙيون پاڻ ۾ پيڇي وڃڻ
 - * [ڏنڊيو، ڏنڊيس ڏنڊيل]
- ڏندن ڪڍڻ: [اصطلاح] پيٽل واٽ کي آپڻ يا کولڻ. بيهوش ٿيڻ ماڻهوءَ جون ڄاڙيون کولڻ، ڏندن پيڇڻ پيڇيل ڏند کولڻ
- ڏنڊي ج ڏنڊيون: [ا - مت] ڏنڊي جو هڪ قسم
- ڏندو: [ا - خاص] هڪ ريلوي اسٽيشن ۽ شهر جو نالو

— ڏنڊڙو: [مصر - فعل متعدي] ڏنڊ وجهڻ. ڏنڊ رڳڻ، جرمانو ڪرڻ، چٽي وجهڻ، سزا ڏيڻ، منحصول وجهڻ، زبردستي آڳاڙڻ
 * [سن: دنده = ڏنڊ وجهڻ]
 * گهٽ وڌ ڳالهائڻ
 * [س/ت]
 * [مصر] ڏنڊڙو
 * [امر] ڏنڊ
 * [ڏنڊيو ڏنڊيندو ڏنڊيل]

— ڏنڊو وجهڻ: [اصطلاح] تاوان وجهڻ، هرج وجهڻ، چٽي مڙهڻ.
 * ڏنڊو ج ڏنڊو: [ا - مذ] ميوي ۾ لڳل ڪاٺيءَ جو ٽڪر، چنڊي، ڏنڊي

* ڏنڊو ج ڏنڊو: [صفت] بي خوف، بي ڏيو، بي ڀڙ، نڌر، نريو، بهادر، دلير، بي پرواه، الغرضو، گهپلو
 * ٺلهو، متارو، ڀريل، ڪاٺي پي ڏو ڪيل

* ڏنڊو ج ڏنڊو: [ا - مذ] ٺلهو لڪڻ، وڏو سونو، ڏڪو، سانو، گهوٻائو، ڏگرو، لت، لوڙه، بانو، وڏو لڪڻ، ڏانگهه
 * ڪاٺ جو گول ٽڪر (سعين ٽڪين ٺاڏل يا پتنگ گهوٽن لاءِ، دستو، مهرو، گهوٽو، ملهڙو

* شاميانِي يا چٽي کي بيهڙڻ جو وڏو لڪڙو
 * سگرپتن جي ڏهن پڪيستن جو پڪ
 * [سن: ڏنڊ، پرا: ڏنڊو = ڏنڊو]

* [ڪناير] سختي، دٻاءُ، زور
 * 'اسان کي مٿان ڏنڊو آيل آهي' (جملو)
 * [صفت] ڊگهو، لسو
 * ٺلهو، متارو، مضبوط
 * بيڪار، واندو

* نه ڪر ڪري نه ڪرت، ڏنڊو سڄو ڏينهن گهر ۾ ويٺو آهي' (جملو)
 * [مت: ڏنڊي ج ڏنڊيون]

— ڏنڊائي ج ڏنڊائي: [صفت] ڏنڊا هٿندڙ، ڏڪييار، جهيڙاڪ، ڏاڍو مڙس، مٿير

— ڏنڊو آڇڻ: [اصطلاح] آڇاڪ سختي ٿيڻ، اڇتو دٻاءُ پوڻ

— ڏنڊي ڏين: [اصطلاح] ڦٽي جي ڏنڊن کي ڏاڳي سان ٻڏي (جونين يا ٻئي) ڪڍڻ لاءِ ڦٽي ڏيڻ
 * ڪتي جو ڏاڙهو کان اڳ ڏنڊ ڏيکارڻ

* ڏنڊيساز: [ا - خاص] مينگهوارڻ جي هڪ ذات جو نالو
 * [س/ت]

* ڏنڊيو ج ڏنڊيا: [ا - مذ] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم

* ڏنڊي ورائي: [ا - مت] ڪارائيءَ جي ڏنڊن ورائڻ جو اوزار

* ڏنڊو ج ڏنڊون: [ا - مت] ڪپڙي جي وٽ، ڪناري
 * گچ جي پرت جو هڪ قسم

* ڏنڊو ج ڏنڊو: [ا - مذ] ڪيل ڏوهه جو عيوض، عيوضو، جرمانو، تاوان، تاوار، هرج، چٽي، سزا، سيڪڱ
 * منحصول، ڏڻ

* سزا جو هڪ قسم (روڪڙا پيسا وصول ڪرڻ يا سنگ عيوض ۾ وٺڻ)

* راج نيتي جي چئن سزائين مان آخري سزا (1. شام، 2. ڏڻ، 3. ڀيل 4. ڏنڊ)

* [سن: ڏنڊ = ڏنڊ]
 * جابلو پڪڙ جو سڱ (جيڪو وڃائڻ جي ڪر ايندو آهي)، ناڏ، ڪوڏ، سڱ، سڱ، ٽيڀل

* ڏنڊو، ڏورو، ٺونڀ کان مٿيون ٻانهن جو حصو
 * ڪسرت يا ورزش جو هڪ نمونو

* ڏنڊو، ڏڪو، لت
 * حملو

* [صفت] ٺلهو، متارو، سڀيٽل
 * [س/ل]

* ڏنڊو پٽڙو: [اصطلاح] جرمانو آڏا ڪرڻ، ڪيل ڪرڻ جي سزا پوڳڻ
 * ورزش ڪرڻ

— ڏنڊو پٽڙو: [اصطلاح] ورزش ڪرڻ، ڪسرت ڪرڻ

— ڏنڊو پوڻ: [اصطلاح] چٽي پوڻ، هرج پوڻ، جرمانو واجب ٿيڻ

— ڏنڊو ڏيڻ: [اصطلاح] جرمانو ڏيڻ، چٽي پيڻ

• **ڏنڊوت ج ڏنڊوتون:** [ا - مت] مٿي تيڪڙن جي حالت. جهڙي ڪيبل سائڙ (جيڪو هندو پوڄاري پنهنجي معبود کي ڪري، هيٺ نمن واري حالت، سجدو، نمسڪار، ڪورنش، مجرو، ڪرشي، آداب * [سن]

• **ڏنڊوت ڪرڻ:** [اصطلاح] سجدو ڪرڻ

• **ڏنڊي:** [ا - خاصا] هڪ ذات جو نالو

• **ڏنڊي ج ڏنڊيون:** [ا - مت] ميوِي ۾ وَنَ جي ڪاٺيءَ وارو اٽڪيل ڏرو، ٻنڊي، چنڊي، پنڇي، ٻونڊ، ٻونڊ، ٻونڊي، ٻونڊ، ڏانڊي، ڳٽر، ڳٽي (ڪنهن ٽاريءَ جي ميوِي سان اٽڪيل)

• **ڏنڊيو:** [ا - مذ] مڇيءَ جو هڪ قيسر، (مڇي ڪسيءَ جي) رنگ تي، گرميءَ ۾ مري، ڊيگهه 4.3 انچ، 3 قسم، ڪارو، ناپرس، ناپارو، ناپارجو (1) هٿا پڪ، (2) صاف اڀو (3) نائين رتو چٽيو ڏنڊيو ڪارو پڪ هٿا ڇهن رتان ۽ اک وٽان هٿا پٽا)

• **ڏنڊي ج ڏنڊيون:** [ا - مت] ٺٽي جي وَنَ جي بيماريءَ جو نالو * [س/ات]

• **ڏنڪوڇ ڏنڪا:** [ا - مذ] آواز * [س/ت]

• ڪاٺيءَ جو ٽڪر، ڏونڪو، ڏڪر

• **ڏنڪوڇ ڏنڪوڇ:** [ا - مذ] ڪاٺ جو ڏڪر، ڏڪ * ٽلهو متارو مائهو * [س/ل]

• **ڏنگ ج ڏنگ:** [ا - مذ] ڪنهن بلا يا زهريلي جيت (جهڙوڪ: نانگ، رجون، وغيره) جو چڪو، جهٽ، جهڙپ، چيڪو، وَڏ، گهاءَ * [سن] دنشن = ڏنگڻ، پرا: ڊسڻ * ٻئونءَ جي پنج ۾ چيڙي وارو ڪنڊو * نيش، نشتر، ڪڪ * ڏڪيو ڳالهائڻ، مهڻو، طعنو، اولائي، چڙپ، هڏي

• **ڏنگائڻ:** [مصدر 'ڏنگو' مان فعل متعدي بالواسطه] ڏنگ هٿ جو ڪم ٻئي کان ڪرائڻ * ٻئي کان آزارائڻ * [ڏنگيو ڏنگين ڏنگيل]

• **ڏنڊو ڏوتو ج ڏنڊا ڏوتا:** [صفت - مذ] جوان جوان، پنهنجي هلنديءَ وارو، پيٺل * سگهارو، مضبوط، طاقتور * [مت: ڏنڊي ڏوتي ج ڏنڊيون ڏوتيون]

• **ڏنڊو ڏيڻ:** [اصطلاح] سختي ڪرڻ، ڏٻاءُ وجهڻ

• **ڏنڊو ڪوٺيو ج ڏنڊا ڪوٺيا:** [ا - مذ] پنگ گهوٽن جو سامان

• **ڏنڊو ڪڍڻ:** [اصطلاح] ڪنهن شيءِ جي سختيءَ سان نگراني ڪرڻ، هوشيار ٿيڻ * زوريءَ ڪم وٺڻ * ڪن ڦيرڻ * مقابلو ڪرڻ

• **ڏنڊو مٽو ج ڏنڊا مٽا:** [صفت - مذ] ٽلهو متارو، ڏٽو مٽو، ستر وٺڻ، ڏگر، وگر * [مت: ڏنڊي مٽي ج ڏنڊيون مٽيون]

• **ڏنڊو مڇائي ويهڻ:** [اصطلاح] بي پرواهه ٿي ويهڻ * مقابلي لاءِ تيار ويهڻ

• **ڏنڊو هٽڻ:** [اصطلاح] ٽاڏل يا پنگ گهوٽن * ڏڪ هٽڻ، سوٽر هٽڻ

• **ڏنڊي ج ڏنڊي:** [صفت] جهيڙاڪ، ڏنڊي وارو * ڏڪي تي بڻسنگ ڪندڙ (ڪرڪيٽ جي اصطلاح ۾)

• **ڏنڊي تي هٽڻ:** [اصطلاح] خرچڻ، ڳيائڻ (پسا وغيره) * ناس ڪرڻ، ڌڪ ڪرڻ، اڏائڻ

• **ڏنڊي جي حڪومت:** [ا - مت] سختيءَ واري حڪومت، فوجي حڪومت، مارشل لا * ڏنڊي جي حڪومت نو مسلمان ڪري (عطا محمد حلي)

• **ڏنڊي جي زور تي هٽڻ:** [اصطلاح] ڏاڍي تي هٽڻ، زور تي هٽڻ، ظلم ڪرڻ

• **ڏنڊي ڪوٺيو هيٺ لنگهائي ڇڏڻ:** [اصطلاح] فضول خرچيءَ ۾ پيسو اڏائي ڇڏڻ

- ڏنگڙجڻ: [مصدر 'ڏنگڙ' مان فعل مجهول] ڪنهن زهريلي
جيت وغيره کان ڪڪجي پوڻ. ڪاڻجن
* [ڏنگڙ ڏنگڙو ڏنگڙيل]
- ڏنگ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏوراهو ڏيڻ
* گهٽ وڏ ڳالهائڻ
- ڏنگڙج ڏنگڙو: [صفت] ڏنگ هٽندڙ. ڏنگڙ
* ڏنگڙيل. ڪڙيل
- ڏنگڙو: [مصر - فعل متعدي] وڃوڻ. نانگ يا ڪنهن
زهريلي جيت جو چڪ پائڻ. ڏنگ هٽڻ. ڪڪڻ
* گهمائڻ. ڪلپائڻ
* ڌڙڙ رسائڻ. ڦٽڻ. ڪمڻ
* گل ۾ ڪنهن نوڪدار اوزار سان زخم ڪري رت ڪڍڻ
* زهر پريو ڳالهائڻ. ٽوڪڻ
* ڪاوڙ ڪرڻ
* [مصر] ڏنگڻ
* [امر] ڏنگ
- * [مضارع] ڏنگيان (ج) ڏنگيون. ڏنگين (ج) ڏنگيو.
ڏنگي (ج) ڏنگين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڏنگي ٿو (ج) ڏنگين ٿا
* [حال مت] ڏنگي ٿي (ج) ڏنگين ٿيون
* [ماضي] ڏنگيو (ج) ڏنگيا
* [ماضي مت] ڏنگي (ج) ڏنگيون
* [مستقبل] ڏنگيندو (ج) ڏنگيندا
* [مستقبل مت] ڏنگيندي (ج) ڏنگينديون
* [اسم مفعول] ڏنگيل
- ڏنگڙج ڏنگڙا: [صفت - مذ] ڏنگڙ. ڏنگڙڙ
* [مت]: ڏنگڙي ج ڏنگڙيون
- ڏنگڙي ج ڏنگڙيون: [ا - مت] ڏنگڙ جو طريقو يا نمونو
* [صفت - مت] اها شيءِ جيڪا ڏنگ هئي
- ڏنگو ج ڏنگا: [ا - مذ] چڪ، چيڪو، وڏ، گهاٽو، ڏکو
ڏنگ هٽائڻ: [اصطلاح] جند آهورائڻ
* [س/ات]
- ڏنگ هٽڻ: [اصطلاح] ڏنگڙ. چڪ هٽڻ
* مهٽا يا طعنا ڏيڻ
* جهيڙو ڪرڻ
* اويالا ڏيڻ
- ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] وهڻ کي ڏنگڙڙ جيت جو
هڪ قسم، وڏو مڪو. وڏي مڪ
* [سن: ڏس + ڏنگ]
* ڪاڏو، چارو (وهڻ لاءِ)
* وڙن (دوا وغيره جو)
* ڪارڙ جو هڪ قسم. اڏ ٿر ۽ اڏ سخت ڪارڙ
- ڏنگ پوڻ: [اصطلاح] ڪارڪن جو ڏونڪن کان وڌيڪ پڇڻ
— ڏنگڙجڻ: [مصر - فعل مجهول] ڪڇي، جو اڏ پڪو ٿيڻ
* [ڏنگڙ ڏنگڙو ڏنگڙيل]
- ڏنگ ڏونڪو ج ڏنگ ڏونڪا: [ا - مذ] ڪارڙ جو
هڪ قسم (جيڪا اڏ ٿر ۽ اڏ سخت ٿي ۽ کڻڻ ۾ مزيل ٿيندي آهي)
- ڏنگ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏونڪن سان پڇي اڏ ڪارڪون ٿيڻ
• ڏنگ ج ڏنگون: [ا - مت] نراڙ جي ڪتاب لوتي جي مٿان
وارو حصو، نيڻ
* [س/ڪوھ/ات]
- ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] وڙ، ونگ، وڪڙ، جهڪ، موڙ.
چڪر ڦير ڦيرو، لاڙو، وڻ، پيچ
* سڄ کان پٽڪڻ واري حالت. ڪوڙ، ڪپت، گڏي،
لڳي، ارڏائي، لڄائي، بدمعاشي، ڏنگائي
* بخرافي، ورود، مخالفت، وگهن، دشمني، رد ڪد
- ڏنگائي ج ڏنگائون: [ا - مت] ٿيڙائي، ڦڏائي، ٿورائي،
ٿيڙائي، اڏ سڏائي
* حرڪت، لڄائي، مستي، شرارت، بدمعاشي
* ارڏائي، ڏاڍائي، اڙپنگائي، ضد
* ڪپت، لڳي، ڏسو

- ڏنگڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏنگڙ ج ڏنگڙ: [ا - مذ] پالڻ يا ساڳو وغيره جي ڪڙڙي ڪاٺي (جنهن مان پڻ لڳ ڪري، ڪاٺي خارج ڪئي ويندي آهي) * [س/ات]
- ڏٺڻ: [مض - فعل متعدي] ڦٽڪا هڻڻ، جهٻڪ هڻڻ، نيٺ هڻڻ، لڪڻ سان مازڻ، سٽڻ، سٽڪو لڳائڻ * ڏٺا ڪرڻ، پٺا ڪرڻ * گوڏن پڙ ڪرڻ * رنجائڻ، ڏکون، تڪليف ڏيڻ، ڪاوڙائڻ، چيڙائڻ، هلاڪ ڪرڻ، ستائڻ، خفي ڪرڻ، آزارڻ * هيٺسڻ * لاڳو وٺڻ، ڏن وٺڻ، خيرات تي گذران ڪرڻ * مڙس جو مڙي وڃڻ، عورت جي عدت جا ڏينهن هڻڻ * [س/ل]
- [مض] ڏٺڻ * [امر] ڏن * [ڏنيو ڏيندو ڏينيل]
- ڏٺو ج ڏٺو: [ا - مذ] جلڻ، بچ، ڪار، جڙ * حسد، ساڙ، ساڙو، ايرڪا، بغض * پياڻي، دشمني، عداوت، ڪينو
- ڏٺو ڇڏڻ: [اصطلاح] ڊڄڻ، ٽهڻ، چرڪڻ * لڄ ٿيڻ، شرم ٿيڻ، حجاب ٿيڻ، سنڪوج ٿيڻ
- ڏٺو ڌار ج ڏٺو ڌار: [ا - مذ] ڊپ، خطرو پو
- ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] ڏک جو نشان (جهٻڪ، نيٺ، لٽڪي يا لڪڻ وغيره سان هٽيل)، پتو ڦٽڪو، نيٺ، نشان، وڏو داغ، پڻ، ليڪو، ليڪ، پتو پٽي، گهاري، ڪشَل * [س/ل]
- * ڪشَل، سڪ * سريڪ، ڪناري * مشاهين زمين، ڌڙو، ڊبو، مٿان، پٽ، ڊٻ * [س/ل]
- * ٽڪري، توڙو، ٽاڪڙ، لوڙهاڻو، جٽل جي چوٽي * ڪورين جو هڪ اوزار، مٽي ٽنگيل رول (جنهن ۾ نوريون پٽيون آهن، جن ۾ وري آڏو ٽنگيل هوندو آهي) * [س/ات]

- ڏنگو چاڙهڻ: [اصطلاح] آفيل ڪاٺي ٺهي ۾ ٿيڻ، خمارڻ، آفيل ڪاٺي، ٺهي ٿيڻ، ٺهي ۾ مست ٿيڻ
- ڏنگو ڏيڻ: [اصطلاح] لغار ڏيڻ، جٺ ڏيڻ * پاڻيءَ جي ڇٽڪار ڏيڻ
- ڏنگو ڪيڙڻ: [اصطلاح] سرنجه ڪڍائڻ
- ڏنگو ڪرڻ: [اصطلاح] اوچتو تنگ ٿيڻ (پيڙيءَ ۾)، لينيڊيءَ جو اوچتو نڪرڻ
- ڏنگو ڪٽڻ: [اصطلاح] گرم ٿيڻ (ڏينهن) * ٿيڻ، ڪوسو ٿيڻ، جلڻ، سڙڻ، ڇڄڻ، باهه ٿيڻ
- ڏنگيدار ج ڏنگيدار: [صفت] مٺيءَ زمين ۾ ڪٿڙ وارو ٽڪر * جيو وارو وهت * پاتيانو * نڪو، پلو، سنو * چالاڪ، جست، گزوتڙو، جهانجهرو
- ڏنگو ج ڏنگا: [ا - مذ] ڏاڙه، چڙپ، تاب، ڌڙڪو * ظعنو، مٺشو، ڌورايو، اويالو * [س/ات]
- 'هڪ ڏنگا ڏنگا، ٻيو مٺيو تان نه ميندرو' (شاه)
- ڏنگي ج ڏنگي: [صفت] ڏنگي جو سون (جيڪو تمام سٺو سمجهيو وڃي ٿو)، لٺ (سون وغيره جي)، لسري * رڻي، چڪي، سڙ (جانبيءَ جي)
- ڏنگهه ج ڏنگهون: [ا - مت] ڪوڙيل مٽو، ٺوڙهه، روڏ، گنج * [س/ل]
- ڏنگهه ج ڏنگها: [ا - مذ] ناريل جي ٿل جو لسو آڏو، ڏونگهو * ڏونگهو 'پڙڻ چير ڏنگهي کي نه هل ڙي نه ٺنگا' (پوڻي) * پوڙ رکڻ جو وڏو ڍاڪون، ڏونگو، ڏونگهو * [صفت - مذ] وڙيل، چيو، ڏوڙو * [س/ات]
- * [مت: ڏنگهي ج ڏنگهيون]

— دَنا ڏونگر ٿورَ: [ا - مذ] جَبَلَن جا چاڙها ۽ لاهاءِ، مٽانهان ۽ هيٺاهان ٿڪر

— دَنا ڏورَ: [صفت/ظرف] هيٺ مٽي، هيٺانهون مٽانهون

— ڏنو وڙائڻ: [اصطلاح] ناڪيءَ ناڪيءَ کانپوءِ ڪڙن کي ڦيرائڻ (جيئن ڪڙا نه گڻن/ ڪورين جو هڪ اصطلاح)

* [س/ات]

• ڏنو ج ڏنا: [ا - مذ/صفت: مصدر 'ڏيڻ' مان] ڏٺل (مال وغيره)، ڏيئي ڇڏيل جيڪو ڏنو ويو هجي

* [سن: ا = ڏيڻ]

’ڏنو پتو پيندو آهي‘ (چوڻي)

* خير، خيرات، عطا، بخشش

’ڏني ڏکيا، اڏ ڏني راضي نيا‘ (شاه/ ڪلياڻ)

* [ا - خاص] مرڻ جو نالو (جيئن: الله ڏنو عليءَ ڏنو رب ڏنو)

— ڏٺل ٿڪري آڏي آچرڻ: [اصطلاح] ڪنهن اڳا ڪيل نيڪيءَ سبب ٽڪليف کان بچڻ

— ڏنو پتو: [محاوري] خيرات جو نيڪ ڦل، اُجورو

— ڏنو پتو ٿيڻ: [اصطلاح] خيرات جي ڪري اُجرت موجداري ٿيڻ، خير خيرات قبول پوڻ، خير خيراتن جو ايندڙ مصيبتن لاءِ بند ٿي بيٺن، ڪنهن مصيبت کان چٽ

— ڏنو ورتو: [ا - مذ] اُجورو، ڦل، جزا

* ڏيئي لپيئي، ڪاڙو هٿوار، ليڪو چوڪو

* برادريءَ ۾ شادي غمبوءَ جي موقعن تي ڪنيل قدم

• ڏنورَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڏنورَ ج ڏنورَ: [ا - مذ] جيئن جو هڪ قيسر، ڏانور، ڏاور، ڪريٽرو

* [س/ات]

• ڏنورو ج ڏنورا: [ا - مذ] ڪرڙ جي وڏ ۾ ٿيل ڦل، ذيلهو

• ڏنورَه: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر

* [س/ڪوه]

• ڏنورَ: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر

• ڏنهن: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر

* [س/ات]

• ڏنهن: [ظرف] طرف ڏي، اُن طرف، اُن پاسي

’ڪاڪيون ڪيڇ وٺڻ ڏنهن، ڌري واه ڏريو‘ (سجل)

• ڏنهن ج ڏنهن: [ا - مذ] ڏينهن

— ڏنهنڪَ ج ڏنهنڪَ: [ظرف] هڪ ئي ڏينهن ۾، اُنهيءَ ئي ڏينهن، ساڳئي ڏينهن

— ڏنهن ڏنهن: [ظرف] ڏينهن پٺيان ڏينهن، جيئن پوءِ تيئن، روزانو، ڏهاڙيءَ

— ڏنهنڪو ج ڏنهنڪو: [صفت - مذ/ظرف] اُجورڪي ڏينهن وارو، ڏينهن وارو، ڏينهن جو، ڏينهنڪو، ڏينهنڪو

* [س/ل]

* [مت: ڏنهنڪي ج ڏنهنڪيون]

— ڏنهنڪو ج ڏنهنڪو: [صفت - مذ/ظرف] ڏينهنڪو، ڏينهنڪو

* [مت: ڏنهنڪي ج ڏنهنڪيون]

— ڏنهنڪو ج ڏنهنڪو: [صفت - مذ/ظرف] ڏينهنڪو، ڏينهنڪو، ڏينهنڪو

* [مت: ڏنهنڪي ج ڏنهنڪيون]

• ڏنهي: [ا - مت] گاهه جو هڪ قيسر

* [س/ات]

• ڏنءُ ج ڏنءُ: [ا - مذ] ساڙ، پيڇ، جَل، ڪام، پيڇڙ

* ڏنڊ

* سڙا، سيڪڻ

* ڏڪ، عذاب، ڏنجهه

* [س/ل: سن: ڏنڊ]

’اڳي ڏنءَ ڏيئي ڏين پاڻا پراهان ريا‘ (شاه)

* باڙو، تانڊو

* [س/ل]

— ڏنءُ ڇڏڻ: [اصطلاح] ڇڏڻ، ٽهڻ، چرڪڻ

* شرمندو ٿيڻ، لڄي ٿيڻ

— ڏنءُ ڏاڻيءَ: [اصطلاح] ڏکيو ڪم شروع ڪرڻ

• ڏنءُ ڏارَ ج ڏنءُ ڏارَ: [ا - مذ] اُٿيرو يا هٿرو چوڪرو، خرڪيٽي باز (جيڪو راند راند ۾ هڪڙا ڦاڙي لهي)

• ڏنڙا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]

• ڏنڙوڇ ڏنڙا: [ا - مذ] ڪِرڙ (وڻ) جو ڪڇو ڦل

• ڏنڙوڙا: [ا - مذ] ڳڙ جو هڪ قيسر، سونيءَ ڏاڻيءَ جون
ٻه شاخون (جيڪي ڪڙن ۾ اڻڪنڊيون آهن)

• ڏنڙي ج ڏڙيون: [ا - مت] ڪنڙي، ڪنارو، ڪپڙ، ڪنڻو
ڪر، ڪنو، پڙ، ساحل، ڪپ (شيءَ وغيره جو)
* [سن: دنت]

• ’سڄي ڏني سڀين، ٻيو مڙوئي تاز‘ (شاه)
* پکي (وڙو وارو) جي وٽ

* [س/ل]

* جئل جي اُتانهينءَ تي ماڻڙي يا مٿانهون پٽ، جئل ۾
رڻين جي پٽي

* [س/ڪوه]

* پلاڻ جي پنڇڙيءَ واري ڪاٺي

• ڏنڙي ج ڏڙيون: [صفت - مت] رڻ زال، بيواهه، وڏو،
ڏنيل، ڏهاڳو، فلاڻي

— ڏنڙيل ج ڏڙيون: [صفت - مت] بيواهه، وڏو، فلاڻي، ڏني
• ڏنڙي: [ا - خاص] ٺٽي جي ويجهو هڪ قديم واه يا ڦاٽ
جو نالو

• ’وسي راسي مينهن، جيئڙ ڪري هنڌ هيڪا،
تھوڙ هلي توڻ ۾، تھوڙ ڏني ڏانهن‘ (مخدوم محمد هاشم)

• ڏنڙي ج ڏنڙي: [صفت] وڏو ۽ تلهو نانگا، ڏنڙي

• ڏنڙي ج ڏنڙي: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر (جنهن مان سادا
رسان ٿين، سر ڪانا يا ڪانهن، ڪپ، ڌٻ، پيش

• ڏنڙي ج ڏنڙي: [ا - مذ] ڏينهن، وڏو ڏينهن، اهم ڏينهن،
خوشيءَ جو ڏينهن، وار، ٻارنهن ماهو ڏينهن، جشن ملهائڻ
جو ڏينهن، پرڻ

* [سن: ڍڻ، پرا: ڍڻو = ڏينهن]

* خوشيءَ جي ڏينهن تي پنهنجي ڌيءَ يا پٽي ڪنهن
عزيز ڏانهن موڪليل طعام يا ٻي ڪابه سوکڙي

— ڏنڙاڻوڇ ڏنڙاڻا: [صفت - مذ] ڏن وارو، ڏن جو
* [مت: ڏنڙي ج ڏنڙيون]

— ڏنڙي وارو ڏنڙي وارو: [ا - مذ] ڏينهن وارو

• ڏنڙي: [ا - مذ] بيابان، سنج
* [س/ل]

• ’گورث سمورو ڏنڙن لڳو ٻيو آهي‘ (جملو)

• ڏوڙ ج ڏوڙ: [ا - مذ] حسد، ساڙو، ايرڪا، ريس
* ڪار، جمل، پيڇڙ، باهه، توڙ، سيڪ
* [سن: ده = ساڙڻ]

* هوس

* ڏڪ، ڌڙ

* [س/ات]

— ڏوڙ لڳو: [اصطلاح] باهه لڳو

* حسد ٿيڻ، ساڙ ٿيڻ

• ڏوڙوڇ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

• ڏوڙوڇ ج ڏوڙوڇون: [ا - مت] بوڙهي ماڻي، ٻيڙي عورت،
پانپ

* [س/ات]

• ڏوڙوڇ ج ڏوڙوڇ: [ا - مذ] ڏڪ، اهنج، ڏٺار، مصيبت، چٽي،
تڪليف، هڃا

* [س/ل]

• ’ڪاڏي پيٽي سڀيون، نه ڪر ڏڪ ڏوڙوڇ‘ (خانزئي)
* مرض، بيماري، آگاهي

• ’آئي وڏو ڏڪن جي، ڏولي ڏوڙوڇ ساڻ‘ (لطف)

• ڏوڙوڇ: [ا - مت] مڇيءَ جو هڪ قيسر

* [س/ل]

• ڏوڙوڇ ج ڏوڙوڇون: [ا - مت] بند ڏعا، پٽ، آهه، سراب،
پاراتو، ويڻ، عتاب

* [سن: در = خراب + پاڻي = ٻوڏ]

• ’وهر ويڃائي پاڻ، ڏي ڏوڙوڇ ڏونگين‘ (شاه)

* مهنو ڏوڙوڇو، طعنو، ميار

— ڏوڙوڇي ج ڏوڙوڇيون: [ا - مت] خراب وائيءَ واري، نياڳي،
ندوري، ڏڪي

* [سن: ڏ = خراب (آڳاٽي) + وائي = ڳالهه]

• ڏوآءَ ج ڏوآءَ: [ا - مذ] خراب هوا، اڻ وڻندڙ هوا، ناپسندي هوا
 * [سن: در = خراب + واپو = واڻ]
 • ڏوپاسوج ڏوپاسا: [ا - مذ] اويالو، مهڻو، ڏوراپو
 ڏوپاسا ڏيڻ وڙ ڪڍي ٿو ولهيوڻ (شاهه)
 • ڏوپاڪڙج ڏوپاڪڙ: [صفت] بد حال، بدلاجڻو، ڪلچڻو
 * [س/ات]
 * لالچي، لوپي، ظمغو
 • ڏوپاڪ ج ڏوپاڪون: [صفت - مٺ] تمام آيري ۽ پوڙهي
 • ڏوپر ج ڏوپرون: [ا - مٺ] ڏپرائي، ڏپران، ڏپلاهي
 ڪمزوري، هيٺائي
 * [سن: در = خراب + پل = زونا]
 * ڪسيءَ وغيره ۾ آخري بچيل پائي
 * [س/ات]
 - ڏوپر آچڻ/ٿيڻ: [اصطلاح] ڪمزوري ظاهر ٿيڻ، آيرائي آچڻ
 - ڏوپر ڪرڻ: [اصطلاح] ضعيف ٿيڻ، ڪمزور ٿيڻ
 * ليٽ جي پاڻيءَ جو هيڪ هنڌ گڏ ٿيڻ، وهڪ نه ڪرڻ
 • ڏوپر ج ڏوپر: [ا - مذ] مٽيءَ جو ٿانه، ٺڪر جو ٿانه
 * [س/ت، هند: ڊوپرا]
 • ڏوپڻ ج ڏوپڻ: [ا - مذ] مال جي ڏهڻ جو وقت،
 ڏهائيءَ جو ٿانو، ڏهائي
 * ڪنهن کيڙ ڏيندڙ مال جو هيڪ ويتر ۾ کيڙ ڏيڻ وارو عرصو
 * [س/ل، سن: دم = ڏهڻ]
 * مون ڊڳي به ڏوپ ڏڏي آهي (جملو)
 • ڏوپالوج ڏوپالا: [ا - مذ] ميار، طغغو، مهڻو، ڊيڪ
 ٿو ٿوري ڪرين، ڏوپالا ڏيو (شاهه/ليلاچنيسر)
 • ڏوٽ ج ڏوٽ: [صفت] گهڻو ڪائيندڙ پيئندڙ، گهڻو ڪاڻڪ،
 جهجهو ڪائيندڙ، گهڻو ڪاڻو، پيٽ ٺٽ، مانين ٿوڙ
 هيٺي، پيٽوڙي، ڏٺيٺ، پيٽو ڏرو
 * [سن: ڏوٽ]
 * ڪلچڻو، بدعادتو، بد فضيلت، بي ارڪان
 * ڏوٽ، ٺڳ، پليٽ، پريت، شر
 * اُرڪ سوڪ سيند چئي، لڳيس ڏوٽ ڏهي (شاهه)

* ڏنبا ۽ ڏنپري پڻڏڻن کان فارغ، آڏوٽ (هندو ڌرم جو هڪ
 فرقو جيڪي ڏرمي ڪريا ڪرم تي ڌيان ڏيڻ اڪثر ڪري سنڌين
 اعمال ٻهڙا هوندا آهن ۽ کاڌي پيئي جا گهڻا هوندا آهن)
 * بي ڏولو
 * [س/ات]
 * قاصد، پيامبر، ڏوٽ
 * [سن: ڏوٽ - قاصد]
 • ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] ڪماڻي، اُپراسو، آوٽ، آندڻي،
 اُپت
 * ڏوٽ ڪاڌو
 * 'جيتا پوتا تيتا ڏوٽا' (بهاڪر)
 • ڏوٽي ج ڏوٽي: [ا - مٺ] ڪاري جي پيڙيءَ ۾ (جود) ۽
 (ڪڙي) جي رسن کي ڳنڍيندڙ ڪاٺ جو ٺلهو فوٽ ڪن ٺڪر
 ڌرياڻيءَ جي پيڙيءَ ۾ (گلي)
 * ڏاس جي ويڙهي
 * [س/ڪوه]
 • ڏوٽي ج ڏوٽي: [صفت] ڏٺ تي گذران ڪندڙ، جهنگل
 جي شين تي پيٽ پاليندڙ ڏٺ ڪائيندڙ مارو ماڻهو
 جهنگلي، غريب، ڏٺ (جهنگلي اڻ) وڪڻندڙ ماروڙا
 اڏا ڏي ڏوٽي، آءُ بهجان ٿو ٿي (شاهه)
 * پنهنجي ڪر ۾ ايماندار آدمي، اُتساهي، سرگرم، ٺڪو،
 حقيقي
 * [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 • ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] ٺلهو لڪڻ، سونو
 * [س/ت]
 • ڏوٽي ج ڏوٽيون: [ا - مٺ] حقيقي جي نر کي گوڙ سان
 ڳنڍيندڙ ٿوٽي
 * زباني زيور جو هڪ قسم
 * فلاپازي
 * [صفت - مٺ] ڏوٽي، ڏٺي مٺي، وڳو وٽي، چوٽي موٽي،
 ٺلهي، مٽاري، سگهي سگهتي، گڙي تڙي
 • ڏوٽ ج ڏوٽ: [ا - مذ] ڏوراپو، طغغو، عتاب، مهڻو، ميار
 * [س/ات]
 * ڪاڙو، زنج، غصو
 * 'جي ڏرميا ڪنهن ڏوٽ، سي اڏامي اڻ پرين' (شاهه/برو سنڌي)
 * ٺڪليف، ڏڪ، باز
 * [صفت] بي شرس، بي زحر، ظالم، ڪٺو، سنڱدل
 * [سن: ڏوٽ = ڏوٽ]

- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [اصطلاح] طعنو ڏيڻ، ڏوراپو ڏيڻ، مهشو ڏيڻ
 - * ڪاوڙجڻ، ڪاوڙجي سڃي ڪرڻ
 - ڏوپار: [مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم
 - * [س/ل]
 - ڏوڄهه ج ڏوڄهه: [ا - مذ] مرض، بيماري، روڳو، آگاهي
 - * گهڙڻ جي آها بيماري، جنهن ۾ گهوڙيون سنڍ ٿيو پون (ويامع کان زو ٿيڻ واري حالت)
 - ڏوڄهڙ ج ڏوڄهڙ: [صفت] آڳو روڳي، بيمار، مريض، مرضيل
 - ڏوڄهرو ج ڏوڄهرا: [ا - مذ] ايذا، درد، پيڙا، مصيبت، ڏولاڻو، ڏوڄهرو، ڏڪ، زنج، تڪليف، سون گڻي، نڪر چننا
 - * انتظار، اوکيا پوکيا، اڏڪو، وسوسو، انديشو سانگو اون، اوسيڙو، چونرا کونرا، اڻ تڻ
 - * بيماري، روڳو، مرض
 - ڏوڄهو ج ڏوڄها: [صفت] ڏڪيو، تڪليفن ۾
 - * [س/ت]
 - ڏوڄهه ج ڏوڄهه: [ا - مذ] کيس کير ڏيڻ واري حالت، ڏوٽ، تڻ
 - * کير ڏيندڙ مال جو ڦر وارو عرصو
 - * [س/ت]
 - ڏوڄهارو ج ڏوڄهرا: [صفت - مذ] کير ڏهڻ وارو ڏهنڌڙ، ڏوهو
 - * [صفت] ڏوڄهاري ج ڏوڄهاريون
 - ڏوڄج ج ڏوڄجون: [ا - مذ] جٺ، ويڻ، تعدي
 - * [س/ت]
 - ڏوڄڻ: [مض - فعل متعدي] جٺ ڪرڻ، سٺ ڪرڻ، چينپ ڪرڻ، ڪرڪو ڪرڻ
 - * [س/ت]
 - ڏوڄڻ [مض] ڏوڄڻ
 - * [امر] ڏوڄ
 - * [ڏوڄي ڏوڄيندو ڏوڄيل]
 - ڏوڄلا: [ا - مذ] هميشه جٺ ۾ ڪر ايندڙا ميهن، چيڙن وغيره جا سڪايل اڏ ٽڪر ڪڇريون
 - * [س/ت]
- ڏوٽ ڏوٽون: [ا - مذ] گهڻن قسمن جو کير
 - * کير ڏيڻ جي حالت، ڏهائي، ڏوٽ، ڏڏل کير
 - * [س/ل سن: ده = ڏهن]
 - * خيرات ڪيل کير، کير جي خيرات
- ڏوٽ تي ڏيڻ: [اصطلاح] چارٽ تي مال ڏيڻ (جنهن موجب ڌرلا مال جو کير ۽ پاڻ استعمال ڪندو آهي)
- ڏوٽپائي ج ڏوٽپائين: [ا - مذ] کير وڪڻڻ جو ڌنڌو، ماهيو، ڏوٽين، ڏوٽيو، ڏوٽڻ
- ڏوٽپڻ ج ڏوٽپڻ: [ا - مذ] کير وڪڻڻ جو ڌنڌو، ڏوٽپائي، ڏوٽيو، ڏوٽپڻ
- ڏوٽپو ج ڏوٽپا: [ا - مذ] ڏوٽپائي، ڏوٽپڻ، ڏوٽڪو، کير وڪڻڻ جو ڌنڌو
- ڏوٽپيو ج ڏوٽپيا: [ا - مذ] ڏوٽپائي، ڏوٽپڻ، ڏوٽيو، ڏوٽڪو، کير وڪڻڻ جو ڌنڌو
- ڏوٽي ج ڏوٽي: [صفت - مذ] کير ڏهنڌڙ، ڏهائي ڪندڙ
 - * ڏڏ يا کير وڪڻندڙ، کير وارو، ويسر، ياڳو، ماهڙ، ماهڙ ڏوٽي بهي ڏيهه جا، جرسر آهي جو (شاه/سهڻي)
- ڏوٽڪي ج ڏوٽڪي: [ا - مذ] هيري يا موٽيءَ ۾ پيٽل داغ (جيئن هڪ رنگ ۾ ٻئي رنگ جو داغ)
 - * داغ، جٺو، ٽڪو
 - * عيب، سٺو
 - * رڪاوٽ، زنگ، اٽڪاءُ
 - * [صفت] گنهڻ ڪر ۾ اٽڪاءُ وجهندڙ
- ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] کيرو (ان جي سنگن جي جهلڻ واري حالت)
 - * کير وارو ڪچو اُن جهليل سنگ (ڏوٽي، واريءَ حالت کان پهرين حالت)
- ڏوٽي ج ڏوٽيون: [ا - مذ] بوڙ ۾ گهٽائيءَ ڪري وجهڻ
 - لا ڳڏيل آتو ۽ پاڻي، لاس
- ڏوٽيلي: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم (زمين تي پکوجندڙ جنهن جو کير ڏاڪن ۾ ڪڍجي)
 - * [س/ت]

- ڏوڏيٿرو ج ڏوڏيٿرا: [ا - مذ] جيٽ جو هڪ قيسر (جيڪو آڏامي، ڏڌ ۾ پوندو آهي)
 - * [س/ات]
- ڏوڏا: [ا - خاص] مينگهوارين جي هڪ ذات جو نالو
 - * [س/ات]
- ڏوڏر ج ڏوڏرون: [ا - مذ] سيتانگ جو مرض، ڇاپاڪو، ڏڏر
 - * [س/ات]
- ڏوڏو ج ڏوڏا: [ا - مذ] پست جي پج جو ڪريو، ڏيلهو ڏينهو، ڏوڏي
 - * پيڻ جو پج، سنڪل بيشيءَ جو پج، پيڻ، ڏوڏي
 - * 'پن، پيڻ، ڪنڙ، ڪوٺيون، ڏوڏا، بهه ڏاجون' (شاهه/ڪامرو)
 - * اڳر جو پهريون سنڌ، ٿي
 - * اک جو تارو، دوڏو
 - * ڏيلهو
 - * گهٽ جو هڪ قيسر
 - * گچيءَ ۾ ٻڌڻ جو تعريف
 - * ڪارڪ، ڪجور، ڪنل، ڏونڪو، هليلو
 - * [هند: ڊوڏا]
 - * [مذ: ڏوڏي ج ڏوڏيون]
- ڏوڏا ڪٽڻ: [اصطلاح] آڱرين تي ڏک هٿن
 - * سخت سزا ڏيڻ
- ڏوڏي ج ڏوڏيون: [ا - مذ] پيڻ جو پج، سنڪل بيشيءَ جو پج، پيڻ، ڏوڏي
 - * [هند: ڊوڏا]
 - * پست جو ڦل
 - * [سن: تند]
- ڏوڏيٿرو ج ڏوڏيٿرا: [ا - مذ] پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قيسر
- ڏوڏي ويٽ: [ا - مذ] ڊوڏڪَ وڃائڻ جو هڪ انگ (جهن ۾ ويٽ وقت هٿن جي آڱرين جا ڏوڏا ڪٽبا ايندا آهن)
 - * [مگههارڪو اصطلاح]
- ڏوڏو ج ڏوڏا: [ا - مذ] زيور جو هڪ قيسر، ڪنڻ ۾ پائڻ جو ڏوڏو والو
 - * [صفت - مذ] چالاڪ، هوشيار، عياز
 - * [س/ات]
 - * [مذ: ڏوڏي ج ڏوڏيون]

- ڏور/ڏورج ڏورون/ڏورينون: [ا - مذ] ڏاڳي جو هڪ قيسر، ويٽيل ڏاڳو، ٿلهو ڏاڳو، سنڌ جي سنهڙي رسي، ڏور، ڏوري، سوتلي (جيڪا اٺت هلاڪ، لڦو آڏائين، لامون ڦيرائين ۽ پيڻ ڪنڻ ۾ ڪري اچي)
 - * [هرا: دور: سن: دور: دور - دور]
 - * اڳت، پيٿر
 - * [س/ل/ت]
 - * اوساريءَ وقت سرن جي سڏائي ڏسڻ لاءِ رکيل ڏاڳو (ڏاڳن جي اصطلاح ۾)
 - * [س/ات]
- ڏور تي هلڻ: [اصطلاح] پاسو وٺڻ، همدرد ٿيڻ
 - * سڌو هلڻ، اصولن تي هلڻ
- ڏورڪي ج ڏورڪيون: [ا - مذ] ڏور، ڏوري
 - * [س/ت]
- ڏورو ج ڏورا: [ا - مذ] تلهي ڏور، ويٽيل مضبوط سنڌ جو تنڊو
 - * [مذ: ڏوري ج ڏورينون]
- ڏور واڳ ج ڏور واڳون: [ا - مذ] وهڻ (گهوڙي وغيره) کي بيهارڻ لاءِ لغام ۾ وڌل رسي، واڳ، مهار
 - * سرڪڻي، قاهي
 - * [معاناً] اختيار، عام منخيتاري، حق ۽ واسطا، خودمختياري
 - * آزادي، چٽو واڳي
- ڏور وجهڻ: [اصطلاح] ڦاسائڻ
 - * اٽڪل ويڙهائڻ، طريقو آزمائڻ
 - * 'ڏور وڌي توڙهي' (سجل)
- ڏور ج ڏورون: [ا - مذ] ڳولا، ڦولها، کوجنا، تلاش، آهڙو، جاچ، ڊوڏ، رولڙو
- ڏورج: [مض - فعل متعدي] ڪنهن به شيءِ جي ڳولا ۾ رڻ، ڳولڻ، ڳولا ڪرڻ، ڏوندين، وڏڻ، ولائڻ، سوچڻ، هٿ ڪرڻ، بنيان پوڻ، ڳولڻ، ڦولھڻ، پيڻ، جهاڳڻ، کوجڻ
 - * رڻ، رمن، پيڪڻ، گهٽڻ، پيڻ، پتو، لٽڪڻ، پرمڻ، آجهڙو
 - * 'ڏونگر ڏورن ڏاڳو ٿيڻ ري ڪونهي لڻ' (شاهه/سستي آبري)
 - * گهٽڻ، چاهڻ
 - * گذارڻ، جالڻ
- * [سڀني هتي وينا ڏورينون] (جملو)

— ڏورا: [ظرف] ڏوران، ٻري کان

— ڏوراڏو ج ڏوراڏا: [ظرف/صفت] ڏورانھون، پراڻھون، ٻري جو، ڏور، ٻري

— ڏوران: [ظرف] ٻريان، ٻري کان

ڏوران ٻسي ڏور، ويھين جي ٽھرون ڪري (شاه/ڏھ)

— ڏورانھون ج ڏورانھان: [ظرف/صفت] پريرو، ٿورو ٻري، ڏور، دور، پراڻھون، شمار ٻري، ڏوران ڏور، ٻري وارو، ڏوريءَ وارو، آڳاھون، ٿوري مفاصلي تي، ٻري ٻري جو، ويٽيرڪو، چيتو

* [مت: ڏورانھين ج ڏورانھيون]

— ڏوران ڏيڪ ڏيٽو: [اصطلاح] ٻري کان نظر اچڻ

* ٻري کان اشارو ڪرڻ

— ڏورانھين: [ظرف] ٻري واري، ڏور واري، ٻري پتڻ واري، ڏوريءَ واري، پريٿائي، ڏورنھن

— ڏوراڻو: [ا - مت] ڏوري، ڏوري، پريٿائي

— ڏوراڻو ج ڏوراڻا: [ظرف/صفت] ٻري جو، ڏورانھون

* [مت: ڏوراڻي ج ڏوراڻيون]

آئيندين ڪيا، ڏٺ ڏراڻي ڏيھ جو (شاه/ڪاھوڙي)

— ڏوراڻي ج ڏوراڻيون: [ا - مت] ڏوراڻي، ڏوري، پريٿائي، چيٿائي، مفاصلي پتڻ

* جداڻي، وچوڙو

ڏوراڻيءَ ڏورين جي هيءَ مون کي منجھايو (سجل)

— ڏور تانھوڙو: [ظرف] ٻري کان، گچ پتڻ تان، گھڻي مفاصلي تان، مفاصلي کان

— ڏورڙو: [ظرف/صفت] ٿورو ٻري، پريرو ٻري، ڏور

* [مت: ڏورڙي ج ڏورڙيون]

— ڏور لڳڻ: [اصطلاح] ڏيڪو لڳڻ، اھنجو لڳڻ، دل کي نہ وٺڻ

* ٻري پائڻ، پريرو لڳڻ

— ڏورھين: [ظرف] ڏوراھين، ٻري واري، ٻري کان، مفاصلي تان

— ڏوريو ج ڏوريا: [ظرف/صفت] ٻري وارو، ڏور وارو، ڏوريءَ وارو، ٻري، دور، دور، ڏورانھين، ويٽيرڪو، پراڻھون، ڏورانھون، بعييد، ڏوردست

* لڳائڻ، منڊڻ

* ٺاھڻ، شروع ڪرڻ، بتائڻ (سودو واپار وغيره)

'مون عبداللہ سان سودو ڏوريو آھي' (جملو)

* [س/ل]

* ب اڌ ڪرڻ

* نيائڻ

* چڪڻ

* آڏ گھڙيو ڪرڻ

* گھوڙي جو گھوڙيءَ تي چڙھڻ

* [س/ت]

* [مص] ڏورڻ

* [امر] ڏور

* [مضارع] ڏوريان (ج) ڏورين، ڏورين (ج) ڏوريو، ڏوري (ج) ڏورين

* [زمان حال ٺاھڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آھن]

* [حال] ڏوري ٿو (ج) ڏورين ٿا

* [حال مت] ڏوري ٿي (ج) ڏورين ٿيون

* [ماضي] ڏوريو (ج) ڏوريا

* [ماضي مت] ڏوري (ج) ڏورينون

* [مستقبل] ڏوريندو (ج) ڏوريندا

* [مستقبل مت] ڏوريندي (ج) ڏورينديون

* [اسر مفعول] ڏوريل

— ڏوري ج ڏوري: [صفت] ڏوريندڙ، ڳوليندڙ

— ڏوري ڏسن: [اصطلاح] هلي ڏسن، پچڻ، پچائي هٿ ڪرڻ

* ڏور ج ڏور: [ا - مذ] لوڪ آڏ جي هيڪ صنف، معنيٰ يا گجھارت جو هيڪ قيسر (جيڪو ڏورين ۾ ٿيندو آهي)

— ڏور بيٺ پٽائڻ: [اصطلاح] ڪجھريءَ ۾ ڪجھ نہ ڪجھ بنائڻ، منجھل ۾ حصو وٺڻ

* ڏور: [ظرف/صفت] ٻري، دور، ڏورانھن، چٽو، چيتو، پراڻھن، ويٽيرڪو پتڻ تي، جدا، ٻري، گھڻو ٻري، آڳاھون، گھڻو مفاصلي پريرو، جو ويجهو نہ هجي

* [سن: دور = ٻري]

'ڏور ٿيا ڏيھي، پرين پائڙوٽ ۾' (شاه/ مارئي)

- **ڏوراپو ج ڏوراپا:** [ا - مذ] شڪو. ڳلا دانهن. شڪايت. عتاب
 - * ويڻ، مهڻو طعنو وياڙ، اويالو ميار، حرف
 - * چينپ، جهڻڪ
- **ڏوراپائڻو ج ڏوراپائڻا:** [صفت - مذ] مهڻي خور، اهو ڪر جنهن مان ڏوراپو ملي. ڏورابي وارو، ڏورابي جو مهڻي جوڳو ڳلا وارو، شڪايت وارو، شڪوي وارو
 - * [صفت: ڏوراپائڻي ج ڏوراپائڻيون]
- **ڏوراپڄڻ:** [مض - فعل مجهول] ڏورابي وارو ٿيڻ، ڏوراپو ملڻ. مهڻا جهلڻ، عتاب سَهڻ، ويڻ برداشت ڪرڻ، طعنا جهلڻ، ڏورابي هائو ٿيڻ، طعني هاب ٿيڻ، مياردار ٿيڻ
 - * [ڏوراپيس ڏوراپيس ڏوراپيل]
- **ڏوراپڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏوراپو ڏيڻ، عتاب ڏيڻ، مهڻو ڏيڻ، طعنو هڻڻ، ويڻ ڏيڻ، ڳلا ڪرڻ، شڪايت ڪرڻ، شڪو ڪرڻ
 - * [مض] ڏوراپڻ
 - * [امر] ڏوراپ
 - * [ڏوراپيس ڏوراپيس ڏوراپيل]
- **ڏوراپو ڏيڻ:** [اصطلاح] طعنو هڻڻ، مهڻو ڏيڻ، اويالو ڏيڻ، عتاب ڏيڻ، ميار ڪرڻ، شڪايت ڪرڻ
 - * پڻيڻيون جهڪيون پٽ، هن جون ڏوراپا ڏئي (شيخ ايان)
- **ڏوراڇ ج ڏوراڇ:** [ا - مذ] آڏ ڏو، اورو
 - * [ڏوراڇو ج ڏوراڇا:] [صفت - مذ] آڏ ڍاول، اڏورو
 - * اهو چويائو مال، جنهن کي گاه پاڻي گهٽ ملندو هجي
 - * [س/ل]
 - * اُڀرو، ضعيف، ڏهرو، وهڪارو
 - * تڦرت ڪندڙ
 - * [صفت: ڏوراڇي ج ڏوراڇيون]
 - * ڳڏلاهيءَ کان پاسو ڪندڙ، صفائي پسندي ڪندڙ
 - * سوگيارو
- **ڏوراڇي ج ڏوراڇيون:** [ا - مذ] اها مينهن، جيڪا کير نه ڏئي، وهڪاري
- **ڏوراڙو ج ڏوراڙا:** [ا - مذ] مهڻو، وائيو، ڪراڙ (ولپارين جي حوري جو لفظ)
- **ڏورائڻ:** [مض - فعل متعدي] اٿڻ مهل پتو ڏاڳو ڪرڻ
 - * هڪ دفعو ڍارو سڏو نه پوي ته وري ٻيو دفعو اچڻ
 - * گهوڙيءَ کي ڦرائڻ
 - * [س/ل]
 - * [مض] ڏورائڻ
 - * [امر] ڏوراء
 - * [ڏورايو ڏورائيندو ڏورائيل]
- **ڏورڙت:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 - * [س/ل]
- **ڏورڙو ج ڏورڙا:** [ا - مذ] ٿوري جواسر تصغير ڏاڳو، ڏورو، ڏوري
 - * [سن: ڏور = ڏورا]
 - * هڪ هنڌڪي رسم، بندي مهيني جي چوڏهين تاريخ تي پانهن جي ڏوري ۾ ٻڌڻ جو ڳاڙهي رنگ جو ريشمي ڏاڳو
 - * زيور جو هڪ قسم، بازو بند، پانهن رکي
 - * [س/ل]
 - * ڀرت جو هڪ قسم
 - * [س/ل]
- **ڏور ڦرھو ج ڏور ڦرھا:** [ا - مذ] هي همر جو رس نوانج ڪن ٿيندو آهي، جنهن ۾ هڪ فوت ڪن ڳن ٿيندو آهي، جنهن تي تانور کي ڏوربو آهي
- **ڏورماڻڻ:** [مض - فعل لازمي] ڪنهن ٻئي جي ڳالهه جو نه وٺڻ
 - * [ڏورمايس ڏورمايندو ڏورمايل]
- **ڏورماڻڻ:** [مض - فعل متعدي] ڪر کان ڪيائڻ، لهرائڻ
 - * [مض] ڏورماڻڻ
 - * [امر] ڏورماء
 - * [ڏورمايس ڏورمايندو ڏورمايل]
- **ڏورڻ ج ڏورڻ:** [ا - مذ] پاڇاريءَ جو ٻاهريون ڪلو (ڏڳڻ جون ڳجهيون قابو ڪندڙ ڏورڻو)
 - * [س/ل]
- **ڏورڻو ج ڏورڻا:** [ا - مذ] پاڇاريءَ جو ٻاهريون ڪلو (ڏڳڻ جي ڪنڌ کي مضبوط ڪرڻ لاءِ، ڏورڻ)
 - * [س/ل]
 - * اٺ جي گاشي کي ٻڌڻ جي رسي يا نوڙي، ڪڻڻ، ڏور
 - * [س/ل]

- ڏورن ڏيڻ: [اصطلاح] منڌ ڪرڻ، ڏک سک ۾ پائيواري ٿيڻ
 * پاڻ کي ٻڌل رکڻ
 * وڪون وڃهڻ
 * زور ڏيڻ

- ڏورن تي ڪرڻ: [اصطلاح] پاسو وٺڻ، رياءَ رکڻ
 * [س/ات]

- ڏورن تي هلڻ: [اصطلاح] رايو رکڻ، مرضيءَ موجب هلڻ

- ڏورن ڇوڙ ڇوڙ ڇوڙ: [صفت] ڏورن ڇوڙن وارو
 يا ڇوڙيندڙ، پاڇاريءَ جا ڪلا ڪڍندڙ
 * ختم ڪندڙ، ڪم بند ڪندڙ
 * آڇو، واندو
 * پنهنجي مرضيءَ موجب هلندڙ

- ڏورن ڇوڙ آڇڻ: [اصطلاح] سڌو آڇڻ، بنا روڪ توڳ آڇڻ
 بي حجاب آڇڻ
 * [س/ات]

• ڏورن ڇوڙا: [ا - مذ] سنڌ جو وڏيل تلهيرڙو ڏاڳو
 ڏور، ڏوري، تلهو سنڌ
 * سڳو، سنهي نوڙي (جيڪا لغو آڏائڻ وغيره ۾ ڪم اچي)
 * [سن: دور، دور = ڏور]
 * ڙيءَ يا مقيش واري پٽي، پاڻڪ، پانڪ، ڏوري، مينڀي، چڙو، سڳي

* انساني عضون، پانهن جو مشڪ وارو مٿيون حصو، ڏورن (انگ: Muele)

* اٽچ جو اٺون حصو، سنوڻ
 * پٽون، ڳوٺڙي، ٿيلهي
 * گيت جو هڪ قيسر، لوڪ آڏب جي هڪ صنف
 * [س/ت]

* ڏک، فڪر، گهڻي، وماس
 * زور، ظلم، زبردستي، ڏاڍائي

- ڏورو وهائڻ: [اصطلاح] هيٺ سان ڪر ڪرڻ، جوانمرديءَ
 سان ٽڪڙو ڪر ڪرڻ
 * پرت پرت
 * [س/ت]

- ڏوري تي هٿ هڻڻ: [اصطلاح] بچڙائي ڪرڻ،
 لاهي باهي بيهڻ
 * نيار ٿي بيهڻ، وڙهڻ لاءِ آماده ٿيڻ

• ڏورن ڇوڙا: [ا - مذ] اٽچ، مشڪل، تڪليف
 * ساهه جي مونجهه
 * ڏکيو موت
 * [س/ت]

• ڏوري ج ڏورن: [ا - مت] سنهي سنڌ جي وڏيل رسي،
 سڳو، ڏور، سنهي رسي، ڏورو
 * [سن: دور، دور = ڏور]
 * پاڻي ڪڍڻ لاءِ رسي
 * ڪاٺ کي چيڙن وقت ليڪ ڪڍڻ لاءِ ڪم ايندڙ نوڙي
 * رازڪي ڪم ۾ اوساريءَ جي سڏائيءَ لاءِ ڪم ايندڙ نوڙي
 * جاريءَ واري ڪپڙي جي چيڙن تي سڀل ڏاڳو
 * چار، ڪڙهي ٺاهڻ ۾ استعمال ٿيندڙ رسي
 * ڪپڙن سڪائڻ لاءِ ٻڌل رسي، رس
 * ٺٽ جي جهلڻ لاءِ ڪاري سنڌ يا پٽ جو پتو، پٽي
 * ڪپڙي جي ڪنار تي ڙيءَ جو لڳل پتو، پٽي،
 پاڻڪ، پانڪ
 * چوٽي، سڳي، مينڀي
 * واڳ، اختيارِي

- ڏوري ڏيڻ: [اصطلاح] اختيارِي ڏيڻ، حڪومت ڏيڻ،
 واڳ ڏيڻ

- ڏوريءَ ۾ ٻڌل هڻڻ: [اصطلاح] محبت ۾ مبتلا هڻڻ،
 عشق جي دامن ۾ گرفتار هڻڻ، قرب ۾ قابو هڻڻ،
 پريت ۾ پيوند هڻڻ

- ڏوريءَ ۾ ٻڌل رهڻ: [اصطلاح] چڻي ۾ هڻڻ،
 حڪم هيٺ هڻڻ، فرمان ۾ هڻڻ

• ڏوريو ج ڏوريا: [ا - مذ] ڪپڙي جو هڪ قيسر،
 سنهيڙين ڏورين وارو سنهو ڪپڙو، ڏاريدار مليل،
 ليڪن واري مليل، پٽاپٽي مليل، رنگين شينما
 * [سن: دور = ڏوري]
 * ڍانڍي پڪيءَ جو هڪ قيسر (جهنڊ ڪاري ۽ وڪري،
 ٺڪون وڏيون ۽ ڪاريون)
 * نوڙي، رسي، ڏورو
 * [س/ت]

• ڏوڙج ڏوڙون: [ا - مت] ڊوڙ، ڊڪڻ جي حالت

* گوڙ، آواز، رڙ، زنج، دانهن، ڪوڪ

* سنوثر يا مرونءَ جي اڳين ٿنگ يا جنگهه

* [س/ات]

— ڏوڙڻ: [مض - فعل لازمي] ڊوڙڻ، ڊڪڻ

* [س/ت]

* [ڏوڙيو ڏوڙيو ڏوڙيل]

— ڏوڙي ج ڏوڙيون: [ا - مت] تيز هلڻ ڪري ڪنهن جانور

جي پيرن جو آواز، سواز جي سيڪارنل اٺ جي ڊوڙ

— ڏوڙيون هڻڻ: [اصطلاح] آواز ڪرڻ، گوڙ ڪرڻ، رڙيون ڪرڻ،

زنيون ڪرڻ

• ڏوڙج ڏوڙ: [ا - مذ] پاسو، پلانڊ، ڪناري، وٽ (ڪڙي وغيره جي)

* [س/ل]

• ڏوڙاڪي ٻري ج ڏوڙاڪيون ٻريون: [ا - مت]

ٻريءَ ٻڪريءَ جو هڪ قسم (بکن تي اڃا ڪارا ٽهڪا، اهر

نالو ان ڪري پيو اٿس ته جڏهن ان جي پيءُ جو هڪ نسل ۽ ماءُ جو ٻيو

نسل هجي، جڏهن ڪارو گلهو ٻڪر ٻريءَ ٻڪري سان لڳ ڪندو

آهي، تڏهن هيءَ ڏوڙاڪي ٻري پيدا ٿيندي آهي، کيس 'ٻيري' به چئبو

آهي يعني ٻن جي ڌيءَ ۽ 'جهري' به چئبو اٿس، جيئن گهوڙو ۽

گڏه لڳ ڪندا آهن ته هجر پيدا ٿيندو آهي، تيئن ڪاريءَ تي ٻرو

ٻڪر پيو ته 'ڏوڙاڪي ٻري' پيدا ٿيندي آهي

• ڏوڙو ج ڏوڙا: [صفت - مذ] پيشو، پتو، به پوت، ڏوڙو،

دهر، به دفعا

* ورنل، ڦڏو، ڏنگو

* وڏو، ڳرو، موٽو، ٿلهو، متارو

* [س/ل]

* [مت: ڏوڙي ج ڏوڙيون]

* [ا - مذ] گتتي جو هڪ قسم (به پوت)

* سڳو، ڏاڳو

* جهاز، ڦيٽو

* قير

'ڏڪ ڏيڻي وير ڏوڙو'

• ڏوڙهو ج ڏوڙها: [ا - مذ] پاڻيءَ تي پيدا ٿيندڙ هڪ

پوٽي جو قسم

* [س/ات]

• ڏوڙي: [ا - مت] رڙ جو هڪ قسم

* [س/ات]

* سنوثر جي هلڻ جو آواز

* ڪرنه چيريل جانور جي هلڻ جو آواز

• ڏوڙ ج ڏوڙا: [ا - مذ] ڪڪڙ جي هڪ بيماري (پنج جي

مٿان جوڙ جي هڪ ڏاڻي جيڏو گوشت جو ڏاڻو نڪرندو اٿس، جنهن

سان ڪڪڙ آنا ڏيڻ بند ڪندي آهي ۽ وري ان گوشت جي ڌري

ڪپڻ کان پوءِ ڪڪڙ آنا ڏيندي آهي

* [س/ڪوهه]

• ڏوس: [صفت] هڪ عدد جو نالو، ڏهه (10)

* [س/ت؛ سن: دشن = ڏهه]

• ڏوس ج ڏوسِي: [ا - مذ] دوش، گناهه، ڏوهه، تصور، پاپ،

اڀرڻ، ڪڪڙ

* جڳ، پيل، شلطي

* [سن: دوش = ڏوهه]

* عيب، سنڀ

* ڏڪ، پيڙا، عذاب، ڪشت، ڪليش، وينا، ٽڪلينت،

اُتخ

'منهنجو ڏوس ڏس ڪونه سهندو ان ري' (شاهه)

* عتاب، ڪاوڙ، ڦهڻ ناب

* آسيب، ٻريءَ يا جن جي چانو جو اثر

* [س/ت]

— ڏوسائو ج ڏوسائا: [صفت - مذ] جن يا ٻريءَ جي چانو

جي اثر هيٺ آيل ماڻهو

* [س/ت]

* [مت: ڏوسائي ج ڏوسايون]

• ڏوسو ج ڏوسا: [صفت - مذ] وڏيءَ غير وارو مرد، بوڙهو

ڪتراڙو، جهونو، بڻ، پندو

* [س/ت]

* بخل، شوهر

* ڪنجوس، سُڪي چوس، چوڏو

* [س/ل]

- * ڏائڻ
- * چنڊو، واٽ ڪارو، نياڳو
- * [س/ات]
- * [مت: ڏوسي ج ڏوسيون]
- * [ا - مذ] زال جو پردي پويان مردَ جهڙي ٻولي ڪري ڪلاڻڻ واري حالت
- * [س/ث]
- * ڏوٿو ج ڏوٿا: [صفت - مذ] بيوقوف، بي سمجهه، اُپوڄهه
- * [س/ث]
- * [مت: ڏوٿي ج ڏوٿيون]
- * ڏوڪ ج ڏوڪون: [ا - مت] ڏوگهه، پاڻي پيئڻ جي اوت اوتان، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي پيئڻ واري حالت، گهڻي اُج، اُسات، اُلي، ڏوگهو
- ڏوڪ ڏوڪان ڪرڻ: [اصطلاح] گهڻو پاڻي پيئڻ (گهڻيءَ اُج ڪري)، ڏوگهه ڏوگهان ڪرڻ، پاڻيءَ جي اوت اوتان ڪرڻ
- ڏوڪڙ ج ڏوڪڙ: [صفت] ڏوگهر، نڪساهيءَ سان پاڻي پيئندڙ، گهڻيءَ اُج وارو، جهجهو پاڻي پيئندڙ، اُليءَ وارو، اُجايل
- ڏوڪڙ: [مض - فعل متعدي] ڏوگهڻ، هر هر پاڻي پيئڻ، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي واپرائڻ، گهڻو پاڻي پيئڻ، مسلسل پاڻي پيئڻ، نڪساهيءَ سان پاڻي پي ڇڻ
- * گهڻي اُج لڳڻ، سخت اُجاڻجڻ
- * [مض] ڏوڪڙ
- * [امر] ڏوڪ
- * [مضارع] ڏوڪيان (ج) ڏوڪيون، ڏوڪين (ج) ڏوڪيو، ڏوڪي (ج) ڏوڪين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مؤنث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڏوڪي تو (ج) ڏوڪين ٿا
- * [حال مت] ڏوڪي ٿي (ج) ڏوڪين ٿيون
- * [ماضي] ڏوڪيو (ج) ڏوڪيا
- * [ماضي مت] ڏوڪي (ج) ڏوڪيون
- * [مستقبل] ڏوڪيندو (ج) ڏوڪيندا
- * [مستقبل مت] ڏوڪيندي (ج) ڏوڪينديون
- * [اسر منقول] ڏوڪيل
- * ڏوڪارو ج ڏوڪارا: [ا - مذ] وَهَتَ هَڪَلُ جو آواز
- * [س/ث]
- * ڏوڪڙ ج ڏوڪڙ: [ا - مذ] چوڪر، نينگر، نوبال چوڪرو، اهو چوڪرو، جنهن کي نازي ڏاڙهيءَ جي رهنه آيل هجي
- * [س/ث]
- * ڏوڪڙ ج ڏوڪڙ: [ا - مذ] آني جو چوٿون حصو، جهونو هڪ پئسو
- * نانو، دولت، ڏڻ، ملڪيت
- * [هند: دو = پ + ڪوڙي]
- ڏوڪڙ آزمائڻ: [اصطلاح] پئسو آڇڻ
- * نامسڪن ڪر لاءِ وس ڪرڻ
- ڏوڪڙ وارو ج ڏوڪڙ وارا: [صفت - مذ] امير، ڌنوار، ملڪيت وارو، پئسي وارو
- * [مت: ڏوڪڙ واري ج ڏوڪڙ وارين]
- * ڏوڪو ج ڏوڪا: [ا - مذ] اُن پڪل ڪارڙ، ڪڇي ڪارڱ (جنهن مان لوڻي ڪارڱ ٺهي)، هليلو
- * ڊهل وڃائڻ لاءِ ڪم ايندڙ سنهي گهڙيل ڪاڻي، ڏونڪو
- * [س/ات، سن: ڍڪا]
- * جوٿر جو وس وارو ڪانو، ڳڻو
- * [س/ث]
- * ڏوڪي ج ڏوڪيون: [ا - مت] ڪاڻيءَ شڪر، سنهڙي ڪاڻيءَ جو شڪر
- * ڪوهه جي بل هيٺان ڏنل ڪاڻين مان هڪ ڪاڻي
- * طعام سان پرنل ڍيگ کي هڪ هنڌ کان ٻئي هنڌ تائين کڻڻ لاءِ ڪٽب ايندڙ ٻه وڏا ٽڪڙا (جيڪي ڍيگ جي منهن وٽن ڪٽن ۾ وجهي، ٻه ڇڪا ڍيگ کڻندا آهن)، ڪنڇي (ڍيگين کڻڻ واري)
- * [س/ات]
- ڏوڪي جهلڻ: [اصطلاح] سڙي ڪاڻي جهلڻ
- * زور آزمائڻ
- * ڏوڪ ج ڏوڪ: [ا - مذ] ڏڪ، سوز، درد، عذاب، ايذا، پيڙا، ڪشت، اهڃ، مشڪلات، زنج، غم، افسوس، آرماءُ، شوڪ، گوندڻ، ڏڪ
- * [پرا: ڊڪ، سن: دهڪ = ڏڪ]

- ڏوڪاهو ج ڏوڪاها: [ا - مذ] ڏڪ، مصيبت، ويدن، سختي، ابدانن
 ٽوهين ڀتين وٽان، ڏوڪاهي مٿان جي (شاه)
- ڏوڪاهي ج ڏوڪاهي: [صفت] ڏڪوئل، جيڪو ڏڪ يا ڏڪيائيءَ ۾ هجي، پريشان
 * سڄو ڪنگال
- ڏوڪڙو ج ڏوڪڙو: [ا - مذ] ڏاڪڙو، ڏنجهه، سوز، درد، ڏڪ، ڏڪ، ايذاء، اهنج، ڏوجھرو، ڳرو ڏڪ، مصيبت
 * تڪليف، مشڪلات، هلاڪي، بزو حال، پريشاني، ڪشالو
 * جاکوڙ، محنت
- ڏوڪڙائون ج ڏوڪڙائون: [صفت] ڏڪائون، اهنجائون، هلاڪ ڪندڙ، ڪيائيندڙ، تڪليف ڏيندڙ، ٽڪارو، ٽڪائون
 محنت طلب، ڏڪيو، اوکو، اڙانگو، اٺ ڪاٺيو
- ڏوڪوڇ ڏوڪا: [ا - مذ] ايذاء، بيماري، آگهائي
 * [س/ات/ث]
- ڏوڪوڇو ج ڏوڪڻا: [صفت - مذ] ڏڪيو، مشڪل، اڙانگو، بيچيد
 * [مت: ڏوڪڻي ج ڏوڪيون]
- [ا - مذ] غم، ڏڪ، گوندر، ڏنڇ، سوس، آفسوس، ايمان، زنج، سوز، درد، ڪليش، ويدن، تڪليف، مصيبت، ڏڪ، مائر، روڏن، ڏڪيو
- ڏوڪي ج ڏوڪي: [صفت] ٻئي جو ڏڪ معلوم ڪندڙ، ٻئي جو ڏڪ پاڻ تي هموار ڪندڙ، همدردي (جيتن: هڏ ڏوڪي، وغيره)
 * ڏڪ وارو، ڏڪ سهندڙ، تڪليف برداشت ڪندڙ، ڏڪي
 * ٻئي کي ڏڪ ڏيندڙ
 * سخت محنت ڪندڙ
- ڏوڪاڇ ج ڏوڪاڇ: [ا - مذ] ڇيٽ جو هڪ قسم (زنڱ ساڻي شڪون وڌيون، ساڻي وڻ ۾ گهٽو ٿي، جيڪو ڪنهن جويائي وغيره کي اتفاق سان گاهه سان گڏ پٽ ۾ وجهي ته اهو وٽ بيمار ٿي پوي)
 * [س/ڪوه]
- ڏوگاهو ج ڏوگاهو: [ا - مذ] ڏڪار، ڏڪر، قحط سالي
 ٽوهين ڀتين وٽان، ڏوگاهي هٿيانءِ جي (شاه/مارئي)
- ڏوگڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (خاص ڪري لاڙڪاڻي ۽ شهيد بينظيرآباد ضلعن ۾ رهن)
- ڏوگاهو ج ڏوگاهو: [ا - مذ] ڏولاهو، ڏولاهو، ڏنجهه، ڏڪ، تڪليف
 ڏور ڏوگاهو پڻ، جو مينهن منڊائون آيو (خليفو نبي بخش)
- ڏوگهلوج ڏوگهلا: [ا - مذ] نڙي، نڙگهونو، نڙگهٽ
 * [س/ل]
- ڏوگهه ج ڏوگهون: [ا - مت] ڏوڪ، پاڻي پيئڻ جي اوت اوتان، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي پيئڻ واري حالت، گهڙيءَ آڇ، آسات، آلي، ڏوگهو
- ڏوگهه ڏوگهان ڪڙو: [اصطلاح] گهڻو پاڻي پيئڻ (گهڙيءَ آڇ ڪري)، ڏوڪ ڏوڪان ڪرڻ، پاڻيءَ جي اوت اوتان ڪرڻ
- ڏوگهڙ ج ڏوگهڙ: [صفت] ڏوڪر، بڪساهيءَ سان پاڻي پيئندڙ، گهڻيءَ آڇ وارو، ججهو پاڻي پيئندڙ، آليءَ وارو، آجائيل
- ڏوگهو ج ڏوگها: [ا - مذ] گهڻي آڇ آلي، ڏاڍي آڇ، پيائڻ، ڏوڪ، تره، تھ
- ڏوگهڙ: [مصر - فعل متعدي] ڏوڪڻ، هر هر پاڻي پيئڻ، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي واپرائڻ، گهڻو پاڻي پيئڻ، مسلسل پاڻي پيئڻ، بڪساهي پاڻي پي وڃڻ
 ٽڙي ريتيءَ زوه متوازن ڏوگهيا (شيخ ايان)
 * گهڻي آڇ لڳڻ، سخت آجائجڻ
 * [مصر] ڏوگهڻ
 * [امرا] ڏوگهه
- [مضارع] ڏوگهيان (ج) ڏوگهينون، ڏوگهين (ج) ڏوگهيو، ڏوگهي (ج) ڏوگهين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل ٿو] ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ ٿيو، جا مذڪر مونت جمع جا صيغا گنديا آهن]
 * [حال] ڏوگهي ٿو (ج) ڏوگهين ٿا
 * [حال مت] ڏوگهي ٿي (ج) ڏوگهين ٿيون
 * [ماضي] ڏوگهيو (ج) ڏوگهيا
 * [ماضي مت] ڏوگهي (ج) ڏوگهينون
 * [مستقبل] ڏوگهيندو (ج) ڏوگهيندا
 * [مستقبل مت] ڏوگهيندي (ج) ڏوگهينديون
 * [اسر مفعول] ڏوگهيل

- ڏوگهي ج ڏوگهيون: [ا - مت] آج، پياس، خشڪي، تنه
- ڏوگهي ج ڏوگهي: [صفت] گهڻو پاڻي پيئندڙ، ڏوگهر جنهن کي آليءَ جي بيماري هجي
- ’تن ته وڏو ڏوگهي آهين‘ (جملو)
- ڏوگهي وَجھُن: [اصطلاح] ٻي وَجھُن، اوتِي وَجھُن
- * ڏوگهو ج ڏوگها: [ا - مذ] وڏي اک، دودو
- * [صفت - مذ] ڏيلهو، ڊڊو، ڦوٽاريل
- * [س/ات]
- * [مت: ڏوگهي ج ڏوگهيون]
- ڏوگها تاتِي: [اصطلاح] نظر تيز ڪري هر هر ٺهائڻ، گهڙڻ، ٽڪڻ، جوڙڻ
- ڏوگهڙ ج ڏوگهڙ: [صفت] اکين ڦوٽاريل، دودڻ ڏيڍڻ، گهڙي ڏسندڙ
- * ڏول ج ڏولون: [ا - مت] ڏور، گولا، تلاش
- * پرشائي، هلاڪي، ڪشت، ڪشالو
- ڏولڻ: [مصر - فعل متعدي] گولڻ ڦولڻ، تلاش ڪرڻ، ڏورڻ، پيچا ڪرڻ
- * پٺيان وَجھُن، پويان پوڻ
- * پڌڪڻ
- * لوڏڻ
- * ڏولائي ٻي وَجھُن، پرشائڻ ڪرڻ
- * [مصر] ڏولڻ
- * [امر] ڏول
- * [ڏولي ڏوليندو ڏوليل]
- * ڏول ج ڏول: [ا - مذ] جهولو (لڏڻ جو)، پينگهه، پينگهو
- * [سن: ڊول = لڏڻ: سن: ڏل > مٺي ڪرڻ]
- * پاڻي پري ڪيڏن جو بَرَن (کوھ وغيره مان)، باڙدي، سانداري، باردي، بالٽي
- * لوھ جو ٺانءُ، ڏٻو، پين، ٻوڪو
- * [ع: ڊلو]
- * خوف، ڊٻ، پو
- * [س/ات]
- * ڦساد، بدآمني، جهيڙو، ڦٽند، انگيري
- * [س/ات]
- * ڏولو، ڏولائي ڏنجهه، ڏڪ، مصيبت، آڀدا
- * ڏڪار، ڦحط
- * [س/ات]
- ڏول وَجھُن: [اصطلاح] ڦساد مڃائڻ، هراس وَجھُن، خوف پيدا ڪرڻ
- * ڏڪار وَجھُن
- * ڏول ج ڏول: [ا - مذ] ناس، برباد، تباهه، چٽ، سچ
- * [س/ل/ات]
- * ڪهڙي هيسيل ڪندو هو، ڏاڙو ڻ ته ڏيرو ڏول، موسيٰ مٺيءَ تي هر هر هو (چار خان)
- ڏول ڪرڻ: [اصطلاح] برباد ڪرڻ، ناس ڪرڻ، چٽ ڪرڻ، ڦيٽائڻو ڪرڻ
- * جهيڙو ڪرڻ، ڦساد ڪرڻ
- * ڏولاڪو ج ڏولاڪا: [ا - مذ] ڏولو، ڏولائو، رولو، مصيبت، پرشائي
- * [س/ل/سن: دل = لڏڻ]
- * ڏولائو ج ڏولائا: [ا - مذ] ڏڪ، ڏاڙو، ڏوجھو، رولڙو، تلڪو، تڪليف، لهنج، ڌرتراڻي، ڏڪ، وَجھُ اَمَر، ڌو، مصيبت
- * [س/ل/سن: ڊولا، دل = لڏڻ]
- * ڏونگر ڏولائي، ڏيندا مون ڏيرو يا (شاهه/حسيني)
- * هراس، ڏهڪاءُ، ڊٻ، خوف
- * ڦوڙڙو، ولوڙو، واڄڻ، گوڙ، شور، هلجڻ، بڪيڙو، وڳوڙ، ٿرڻو، ٽاڪوڙو، ڦوڙو
- * ٽڪرار، بخت
- * بڪ، ڏڪار، ڦحط، ڏڪر، ڏلاڪو، بدحالي
- * ڏولائي مان ج ڏولائي مان: [صفت] ڍڪاڻل، ٿرين پير
- * ڏولچي ج ڏولچيون: [ا - مت] چمڙي جو ٺانءُ، پاڻي پيرڻ لاءِ چمڙ جو ڏٻو يا بالٽي، سانداري، ٻوڪو، چڙهي، ڪوس
- * بندوڙ رکڻ لاءِ چمڙي جي ڍگهي گوڙي
- * [س/ل/ات]

• ڏولو ج ڏولا: [ا - مذ] ڏرگي، بزو حال، ڪمبختي، شڪست، حالي، جوکڙو، ڏولاڻو، ڏوجهرو، ڏڪ، زنج، ٽڪليف، ڏرندري، پریشاني

* [سن: دل = لڏڻ]

• ڏولھج ڏولھ: [ا - مذ] پاڻيءَ ڪڍڻ جو ٿانءُ، ڏول

* [س/ل]

• ڏولھوج ڏولھا: [ا - مذ] پٿر جي وچ وارو ڪانو

* [س/ات]

• ڏولھڻ: [مض - فعل متعدي] پَرڻ، پَرينور ڪرڻ، ڏوسي وڃهڻ، ڏوسن، گهرجڻ، جهوڪڻ، ڦوسڻ

* ڪاڻن، پيٽ پَرڻ، ڏوڪرڻ، گهٽو ڪاڻن، زور سان ڪاڻن، ٺڪ ٿاڻين پيٽ پَرڻ

* لڏڻ (ڪڏ يا ڪوھ ڪي)

* ڪنهن کي اِسان هيٺ يا قرض هيٺ ڪرڻ

* [مض] ڏولھڻ

* [امر] ڏولھ

* [ڏولھين ڏولھندو ڏولھيل]

• ڏولي ج ڏوليون: [ا - مت] پرده دار عورتين جي سواريءَ لاءِ هڪ جهولو يا مانڊو، ٿنڀو ڪڇائو (جنهن کي ماڻهو ڪلهي تي ڦندا آهن)، بالڪي، محافو

* 'سڀڻ جيءَ سهت، ڏونگر ڏولي من ٿيو' (شاهه/حسيني)

* لوڏي، ٿنڀو پينگهو، چٽو ڏول

* لاش وغيره کڻڻ لاءِ کٽ جو هڪ قبضو

* پينگهي جي شبيھ (جيڪا عاشورن جي موقعي تي حضرت شھزادي علي اصغر عليه السلام جي شهادت جي يادگيريءَ ۾ ٺاهي ويندي آهي)

* بادشاهه جو تخت

• ڏولي راءِ ڏياچ جي ڏورن ڏٺائين (شاهه/سورت)

* [سن: ڏولا: دل = لڏڻ، پرا: ڏولا]

* پاڻي پيئڻ لاءِ ٺڪر جو ٿنڀو ٿانءُ، ٿنڀو ڏول، چا، ڪڇي، ڪونجِي

* [س/ات]

• ڏولي سڄڻ: [اصطلاح] نياڻيءَ جي ساديءَ جون تياريون ٿيڻ

• ڏولي ڪچڙ: [اصطلاح] نياڻيءَ جو پٿڙجي وڃڻ، چوڪريءَ جو اٻائو گهر چٽڻ

* مينٽ ڪڻڻ، بٺاري نماز پڙهڻ

• ڏولي وٺڻ: [اصطلاح] گهوتيشن جو ڪنوارين وٺ وڃي ڪنوار کي وٺي اچڻ

• ڏوليين چڙهڻ: [اصطلاح] عيش ڪرڻ، مزا ماڻڻ

* 'ڏليون ڏوليين چڙهيون، پيرين پون نه پند' (سجڻ)

• ڏومر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو، گوين جي هڪ ذات (جيڪي گهمندي ڦرندي ڳائين وڃائين)

• ڏومر ج ڏومر: [ا - خاص] ڏومر ذات جو هڪ فرد

* [صفت] چارڻ، پاڻ، پٽ، منگيٽو، منگهار، ڍاڍي، پينو، ٺٽڪهو

* [سن: ڏومر]

* نياڳو، بد نصيب

* رولو

* زڪو، بي سواد

* [س/ت]

• ڏومي ج ڏومي: [صفت] نياڳو، بدبخت، بد نصيب

• ڏومڪو ڪونھون ج ڏومڪا ڪونھان: [صفت - مذ] ڪنوارو، جنهن جي سادي ٿيل نه هجي، چرڙ، چڙو چانڊ

* رول، آوارو

* [س/ات]

• ڏون ج ڏون: [ا - مذ] باھ، آڳ، آڳي، جيو، ٻانڙ

* عذاب، ڏڪ، آفت، ساڙو

• ڏون: [صفت] عذ، فطاري، به، هڪ جي پيڻ، هڪ، دوڻو

2 - Two

* ڏينهن مڙشي ڏن، اٿي لوچ لطيف چئي (شاهه/مومل رائي)

* جوڙي، پيلھ، پڙي، پٿو

* [سن: دو = ٻه سورا، انگ: Two]

• ڏوجهو ج ڏوجهيا: [صفت - مذ] پيو، جيڪو ٻئي ٽمبر تي اچي، پهرئين ڪانپوءِ ايندڙ

* [سرا]

* [مت: ڏوهي ج ڏوهيون]

— ڏوڻڙو: [ا - مت] ٻيڻ، ٻيڻو، ڏوڻو، ڏهرو، ڏوڙو، ڏٻل، ٻٽو
 * [سن: ڊو = ڏوڻ، ٻه]
 — ڏوڻا: [صفت] ٻيٽا، ٻٽا، ڏهرا، گهڻا، جهجهتا
 — ڏوڻاڻڻڻ: [مض - فعل متعدي] ٻيٽائڻ، ٻيٽو ڪرڻ، ٻٽو ڪرڻ،
 ٻيٽو ڪندو وڃڻ، ڏوڻو ڪرڻ، ڏهرو ڪرڻ
 * [مض] ڏوڻائڻ
 * [امر] ڏوڻا
 * [ڏوڻايو ڏوڻائيندو ڏوڻايو]
 — ڏوڻاڻي ج ڏوڻاڻيون: [ا - مت] ٻيٽائي، ٻٽائي، ڏهراڻي
 — ڏوڻو ج ڏوڻا: [صفت - مذ] ٻيٽو، ٻٽو، ڏهرو، ڏوڙو، ڏٻل
 * گهڻو، جهجهو
 * ڏوڻو ج ڏوڻوڙو: [ا - مذ] ٻوٽي جو هڪ قسم
 * ڏوڻو ج ڏوڻتا: [صفت - مذ] جڳرو، جانلو، ٿوري،
 مضبوط، بهادر، جنگ
 * ٿلهو، مٿارو ڏٺو مٺو، دونسو مٽڪو، ڏڱ، سٺو وٺڻ، قوقانگ
 * [سن: ڏشهه = غروڻا]
 * جهنگلي، وحشي، اڻ گهڙيو، سڻ خون خوار
 * شوخ، بي ادب
 * [مت: ڏوڻي ج ڏوڻيون]
 * ڏوڻي ج ڏوڻيون: [ا - مت] ٻني يا لڙ جي چوٽي،
 چنڊي، ڏنڊي، توڻي، ڏوڻي بند، بوند
 * حقي يا لڙ جي توڻي، ڏوڻي
 * [سن: ڊو = بوند]
 * ڏوڻ ج ڏوڻت: [صفت] شوخ سڀاءُ وارو، گهرو، زڪو
 * [س/ت]
 * ڏوڻجهو ج ڏوڻجها: [ا - مذ] آهڻج، ايڏاء، تڪليف،
 درد، ڏک
 * [س/ل]
 * ڏوڻج ج ڏوڻجون: [ا - مت] چينپ، ڊڙڪو، ملامت،
 گالهاڻ
 * [س/ت]
 — ڏوڻجڻڻ: [مض - فعل متعدي] چينپڻ، جنڻ ڪرڻ،
 ملامت ڪرڻ
 * [مض] ڏوڻجڻ
 * [امر] ڏوڻج
 * [ڏوڻجيو، ڏوڻجندي ڏوڻجيل]

* ڏوڻڊ ج ڏوڻڊيون: [ا - مت] ميوِي يا گل جي ڏانڊي،
 ميوِي ۾ اٽڪيل کاڌيءَ جو ڏرو، ڏنڊي، بوند، گڙ، گڻو
 * ٻني جي چوٽي، ڏنڊي، جهنبڙي، چوٽيڙي
 * [س/ل]
 * ڏوڻڊڙو ج ڏوڻڊڙا: [صفت - مذ] عضون سوڙهو، ٽونڊڙو،
 ڪروڻڊڙو، ڏوڻڊڙو، زونڊڙو، بانٺوٺيل، ويڙهيل سيڙهيل،
 ويٺل سٺيل، موڙو، سونڙو، سيل، سوڙهو، جهڪيل
 * [مت: ڏوڻڊڙي ج ڏوڻڊڙوڻا]
 — ڏوڻڊڙو ٿيڻ: [اصطلاح] ڪروڻڊڙو ٿيڻ، جهڪڻ، ڇهه مارڻ،
 ڏهي پوڻ، ڪري پوڻ
 * ڏوڻڊڪي ج ڏوڻڊڪيون: [ا - مت] ٻري کان اڇلي
 ڏک هٿڻ وارو سونڻو
 * ڏوڻڊي ج ڏوڻڊيون: [ا - مت] ٺلڪي، ٺوٺي، توڻي،
 ٺڻ، ڏنڊي، ٺي، قوهارو، نيسارو، ڏوڻي
 * ڏوڻڙو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * ڏوڻرو ج ڏوڻرا: [ا - مذ] ڪرڙ جو ڪجوقر يا ڦل، ڏيلهو،
 ڏينهن
 * ڪلهي ۽ ٺونڊ جي وچ وارو ٻانهن جو مشڪي حصو،
 ڏورو
 * [صفت] ٺنڊڙو
 * [هند: ٻنڊ]
 — ڏوڻرن ڏيهه: [ا - مذ] اها جاءِ، جتي ڏوڻرا جامر ٿيندا هجن،
 ڏوڻرن واري زمين
 * [ا - خاص/مجاز] ماڙيءَ جو ديس، ٿر
 * هي جو ڏوڻرن ڏيهه، مون کي مليو ڏاج ۾ (شيخ ايانا)
 — ڏوڻرو ٺوڪڻ: [اصطلاح] وڙهن لاءِ تيار ٿيڻ، جهنگڙي لاءِ
 آماده ٿيڻ
 * هڪل ڪرڻ، لڪارڻ
 * بهادري جو ڏاڪو وڃهڻ
 * ڏوڻڙو ج ڏوڻڙا: [ا - مذ] ڏاجيءَ ۾ ٿيندڙ هڪ بيماري (ڪهن ۾
 ٺاجيءَ جي رحم ۾ گهڙهين ٿي ٽونڊيون آهن)
 * [س/ل]

• ڏونڙو ج ڏونڙا: [صفت] ڏوڙو، ڏوٿو، ٻيڻو

* جهجهو، گهڻو زياده

* [سن: دو = ٻه]

’ڏونڙا ڏاڏا ڏيارن ٿين، اهي اڳيون ايليڊيون‘ (غمدل فقير)

— ڏونڙا ڏيڄ ڏيڻ: [اصطلاح] ٻيڻي مهرياني ڪرڻ، تمام وڏو اِسان ڪرڻ

• ڏونڪو ج ڏونڪا: [ا - مذ] نغاري يا ڏهل وڃائڻ لاءِ

هڪ سنهڙي (هڪ فون جيتري) گهڙيل ڪاٺي، ڏوڪو

ڪاٺ جي رڳيل گڻي، ڏانڊيو

* گڇيءَ جو هڪ ڏاٽو، نازي گڇيءَ اڌ پڪل ڪارڪ،

هليلو، ڏوڏو (هميشه جمع ۾ ’ڏونڪا‘ چئبو آهي)

— ڏونڪا ٿيڻ: [اصطلاح] گڇيءَ جي ڦر جو زسجي وڃڻ،

هليلا ٿيڻ

* [ڪنايه] چوڪريءَ جو جوان ٿيڻ

— ڏونڪا رهڻ: [اصطلاح] گوشن مان ڏونڪا پٽڻ

— ڏونڪائون ج ڏونڪائون: [صفت - مذ] ڏونڪن وارو

ڏونڪن جو

* [ا - مذ] رڳيل ڪاٺي (جنهن کي گهنڱهرا ٻڌل هجڻ راند ۽

ناچ جي ڪر ايندڙ، ڏوڪلو

* ڏهل وڃائڻ جي ڪاٺيءَ، ڏونڪو

— ڏونڪا هڻڻ: [اصطلاح] ڏانڊين تي ناچ وڃهڻ (جنهن ۾

نغاري وچ ۾ بيٺو آهي، جيڪو بيت به چوندو آهي ۽ ٻيا ماڻهو

چؤڌاري ٻه ٻه ڏونڪا گڻي، ڏهل جي ٺٽي تي ڏونڪا ملائي ٽڪاءُ

ڪڍائيندا آهن)

— ڏونڪائي ج ڏونڪائي: [صفت] ڏونڪن وارو، ڏونڪن

جو، ڏونڪن سان راند ڪندڙ رانديگر

— ڏونڪو لڳڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڳالهه جو اطلاع ملڻ

* فشري ٿيڻ، بدنامي ٿيڻ

* جنگ جو ڏونڪو لڳڻ

* نغارو وڃڻ

— ڏونڪو وڃائڻ: [اصطلاح] نالو ڪڍائڻ، مشهور ٿيڻ

نامي گرامي ٿيڻ، ناموس ڪڍائڻ، هاڪارو ٿيڻ، ناميارو ٿيڻ،

نالپرو ٿيڻ

* زعبن تاب وڃهڻ

— ڏونڪو وڃڻ: [اصطلاح] نالو ٿيڻ، مشهور ٿيڻ.

ناموس ٿيڻ، ڏور مڃڻ

— ڏونڪي چاڇي: [صفت] تماشو ڏسڻ وارو، تماشين،

ساڪي، ڌرڻڪ

* فقط نالي مائٽ ڪم ڪري ميا يا مجلس ۾ شريڪ ٿيندڙ

— ڏونڪي چاڇي ٿيڻ: [اصطلاح] ڪم مهل ڪم نه اچڻ

* صرف خوشيءَ مهل اچي شريڪ ٿيڻ

• ڏونڪي ج ڏونڪي: [صفت] سينگهرو، سينگرو

* [س/ات]

• ڏونگار ج ڏونگار: [ا - مذ] ڏونگر، جنبل، ٻهاڙ، چٻڙ،

پرنٽ، ڪوهه، روهه، ٻهاڙي، ٽڪر، ٽڪري، توڙهو، ٻهاڙ

* [سن]

’هاڻي اوڀون آيا، ڏوڙن مون ڏونگار‘ (سجل)

• ڏونگڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

• ڏونگڙ ج ڏونگڙ: [ا - مذ] جنبل، ٻهاڙ، چٻڙ، پرنٽ،

ڪوهه، روهه، ٻهاڙي، ٽڪر، ٽڪري، توڙهو، ٻهاڙ

* [سن: اوڳ، پرا: ڊونگري = ڏونگر]

’آڌ تراجا آهوا، ڏونگر کي ڏاڪا‘ (شاه/ديسي)

* [ڪنايه] ٻار وڙڻ، بوڇهه، گراڻپ

’ڏونگر سارو ڏک جو جيءَ منجهان جوڙيو‘ (شيخ ايان)

— ڏونگڙ ڌارڻ: [اصطلاح] جنبل ٽاڪڻ

* سخت محنت ڪرڻ، وٽ کان وڏو ڪم ڪرڻ

* ٽڪليفون سنهن

— ڏونگڙ ڏورڻ: [اصطلاح] جنبل جهاڳڻ

* ٽڪليفون سنهن، ڪشالا ڪڍڻ

’رڃن رات رهي، جئين ڏونگر ڏوريا‘ (شاه/ڪاهوري)

— ڏونگڙ هارڻ: [اصطلاح] گهڻو روئڻ، هنجون هارڻ

* [س/ات]

— ڏونگري ج ڏونگريون: [ا - مڻ] جنبل جي ننڍي چوٽي،

ننڍو ٽڪر، ننڍڙي ٽڪري، ڏٺو، توڙهو

- ڏونگري ج ڏونگري: [صفت] ڏونگر سان منسوب. ڏونگر جو جبل جو، جبل وارو، جبلو چابرو، پهاڙي، پريتي
- ڏونگري!؛ [ح - ندا] اي ڏونگرا
- * اي ڏونگر يا جبل جا زهاڪا پنهنون!
- ڏونگري ڏنگ هٿڻ: [اصطلاح] چٽو ٿيڻ، چريو ٿيڻ
- * اوڙي پاڙي کي ڏکوڻ ۽ ستائڻ، پاڙي وارن سان جهيڙڻ
- * [س/ڪوھ]
- ڏونگريو ج ڏونگريا: [صفت - مذ] جبل وارو، ٽڪر وارو، چابلو، ٽاڪرو، پهاڙي، چابرو، ڏونگري
- * [مت: ڏونگري ج ڏونگريون]
- ڏونگر راءِ: [ا - خاص] ڪڇ جي هڪ راءِ جو نالو
- ڏونگرو: [ا - خاص] ٿر ۾ ’گڏڙي‘ ۽ ’هارمير‘ جي وچ ۾ هڪ ٽڪر جو نالو
- ڏونگري ج ڏونگريون: [ا - مت] اوڙڙ جو هڪ قيسر
- بصر
- * ڪيڙن وغيره ستن لاءِ ڪاٺ جو اوزار، سونتي، ڏگري
- * ڏينيوءَ جو هڪ قيسر
- * [س/ڪوھ]
- ڏونگها: [ا - مذ] جانورن جي سڱن جي ٻيهڪ جو هڪ خاص نمونو
- * وهڻن جي سڃاڻپ لاءِ ڪر ايندڙ لفظ
- * [س/ات]
- ڏونگهو ج ڏونگها: [ا - مذ] ناريل جي خالي کپي جو هڪ آڏ (جڏهن سان پائيندڙ وغيره ڪڍجي)
- * رڙڻي، ڪپي، ڏوٺي، ڪرندي، ٽپڙي، ٽپري
- * ڏونگهيءَ جيترو ماڻ يا وڙڻ
- * ٻوڙ وجهڻ جو وڏو ٿانءُ، ڍاڪون، ڍونگو
- * ٺولهو، پٺڻ جي ٺولهي
- * طعنو، مٿشو، اوبالو
- * ٽڪو، عيب، داغ
- * [صفت] اونهو، اونهو ۽ وريبل، عميق، اٿاه
- * [مت: ڏونگهي ج ڏونگهيون]
- ڏونگهن سان ڏڪهڻ: [اصطلاح] طعنا ڏيڻ، مهڻا ڏيڻ
- تنڪا ڏئي بي عزت ڪرڻ
- ڏونگهي ج ڏونگهيون: [ا - مت] ناريل جي گولي جو سڪايل آڏ، ناريل جي گل جو سڪايل آڏ، ڪپرو
- ڏونگهيءَ جو تيل: [ا - مذ] سڪل ناريل جو رس يا سٽپ، ڪوپري جو تيل
- ڏونڻ ج ڏونڻون: [ا - مت] ڪتن جي گهاٽي پونڪ، ڪتن جو گڏجي پونڪ
- * [س/ڪوھ]
- ڏوتڪ ج ڏوتڪون: [ا - مت] رنجيس، نيئر، ڌاڻ
- * [س/ات]
- ڏوتڪ پوڻ: [اصطلاح] رنجير پوڻ، قابو ٿيڻ، سوگهو ٿيڻ
- ڏونهن: [ظرف] ڏانهن
- ڏونهون ج ڏونها: [ظرف/صفت] اونهو، ڏونگهو، عميق، اٿاه
- * ٻري، دور
- * [س/ات]
- * [مت: ڏونهي ج ڏونهيون]
- ڏونهو ڏيهه ج ڏونها ڏيهه: [ا - مذ] ٻري وارو ملڪ، پٿرانهون ملڪ، ڏور ڏيس
- ڏوهه: [صفت] هڪ عدد جو نالو، ڏهه، ڏهه، Ten, 10
- * [س/ت/سن: دشن = ڏهه]
- ڏوهه ج ڏوهه: [ا - مذ] گناهه، پاپ، تقصير، اپراڏ، قصور، جرم، دوش، الزام، خطا
- * پتل، چڪ، غلطي، عيب، ستم
- * [سن: دوش، دش - خطا ڪرڻ، ڏوهه]
- * عتاب، ميان حرف
- ڏوهاري ج ڏوهاري: [صفت] ڏوهي، ڏوهه جوڳو، تقصير وارو
- پاپي، عاصي، بدڪار، ڪڪرمي، اُپراڏي، قصور وارو
- گنهگار، خطاوار، مڃير، حرفي
- * عتاب جوڳو، مياڙي

- ڏوهائيتو ج ڏوهائيتا: [صفت - مذ] ڏوه وارو ڏوه جو ڏوهي، ڏوهاري، گنهگار، عيبدار * حرفي، ميارِي، عتاب جوڳو 'هن کي ڏوهائيتو ڪري، ڪجهڙيءَ مان ڪڍيائون' (جملو) * [مٺ: ڏوهائيتي ج ڏوهائيتيون]
- ڏوهه پاس ج ڏوهه پاسون: [ا - مٺ] ڏوهه جي قبوليت، مڃتا، اقرار نامو، سڃي، اعتراف (ڪنهن ڏوهه جو)
- ڏوهه باسڻ: [اصطلاح] قبولدار ٿيڻ، قصور قبول ڪرڻ، خطا مڃڻ، هائوڪار ڪرڻ
- ڏوهه باسڻو ج ڏوهه باسڻا: [صفت - مذ] ڏوهه باسندڙ، قصور مڃيندڙ، قبولدار، اقرارِي
- ڏوهه ڏيڻ: [اصطلاح] لڙام لڳائڻ، خطا وار ڪرڻ، عيب لڳائڻ
- ڏوهه ڏيڪرڻ: [اصطلاح] عيب ڏيڪڻ، خطا پوڻي ڪرڻ، گناهه کي ظاهر نه ڪرڻ
- ڏوهه هڙهڻ: [اصطلاح] خطاوار ٺهرايڻ (پئي ڪي)، ڏوهه ڏيڻ (پئي ٿي)، گناهه ٿيڻ
- ڏوهي ج ڏوهي: [صفت] ڏوهه وارو ڏوهه ڪندڙ، ڏوهاري، گنهگار، پاپي، مجرم، اڀراڏي، تقصير وارو ميارِي، حرفي، عتاب جوڳو
- ڏوهاڳ ج ڏوهاڳ: [ا - مذ] مڙس جو زال ٿي زنج يا ناراضيو، ڏهاڳ
- ڏوهڻ: [ا - خاص] شر بر ٺڪرڻ جي هڪ ذات جو نالو * [س/ت]
- ڏوهيتو ج ڏوهيتا: [ا - مذ] ڏيءَ جو پٽ، ڏيءَ جو منڍڪر اولاد، نواسو * [پرا: دوهيت، سن: دوهيت = ڏيءَ جو پٽ] * [مٺ: ڏوهيتي ج ڏوهيتيون]
- ڏوهيتاڻ: [ا - مذ] ڏيءَ جو اولاد، ڏيءَ جي پنهائي ڏوهيتاڻ نه پيئڻ، چيئن وڏي پيئڻ وري (چوڻي)
- ڏوهيتاڻو ج ڏوهيتاڻا: [صفت - مذ] ڏهڻن جو، ڏهڻن وارو ڏوهيتاڻو * [مٺ: ڏوهيتائي ج ڏوهيتائون]
- ڏوهيتي ج ڏوهيتيون: [ا - مٺ] مٺائيءَ جي هڪ جڳهي ٽڪي * [س/ت]
- ڏوهپ: [ا - مٺ] ناپسنديدگي * [س/ت]
- ڏوهپڻ: [مصر - فعل لازمي] پسند نه ڪرڻ * [س/ت] * [ڏوهپيس ڏوهپندو ڏوهپيل]
- ڏوهڙ ج ڏوهڙون: [ا - مٺ] اوچن جو هڪ قسم، کيس ڪٿو، لوڻي * [س/ت]
- ڏوهري ج ڏوهريون: [ا - مٺ] هيناهين ڙپين، ڏهر * [س/ت]
- ڏوهڙو ج ڏوهڙا: [ا - مذ] ٻه ستر بيت، دوهو، ڏوهيڙو، ڏوهيڙو (اڏبي ٻوليءَ ۾ ڪم ايندڙ معايد)
- ڏوهلو ج ڏوهلا: [ا - مذ] گهر جو وڏو صفحو، وڏي ڪوٺي، هال * [س/ت]
- ڏوهو ج ڏوها: [صفت - مذ] کير ڏهندڙ، ڏوپ ڪندڙ، ڏهاڻي ڪندڙ، ڏهندڙ * [ا - مذ] کير ڏهن جو ٿانءُ، وڏي ڏکي، چوئڙي * [س/ت/سن: دوهي = ڏهندڙ] * [سن: دوهي = ڏوهيڙو، دوهو]
- ڏوهوڙو ج ڏوهوڙا: [ا - مذ] ٻن ڏڙن جي وچ وارو ميدان، ڏهر * [س/ت]
- ڏوهيڙو ج ڏوهيڙا: [ا - مذ] ڏيءَ جو پٽ، ڏهڻو، ڏوهڻو * [س/ت/سن: ڏوهيڙو = ڏهڻو]
- ڏوهيڙو ج ڏوهيڙا: [ا - مذ] ٻن ستن جو بيت، دوهو، ڏوهو، ڏوئي بيت، ڏوڙ، ڏوهڙو، لوڙاڻو (پلٽس)، هڪ جهونو ۽ منقول عام، پراڪرتي ۽ هندي ٻولين جو بحر وڙن تي جبل شعر (ٻن ستن واري هڪ سگ جهوپڻ ماڻهن واري ٿئي) (پلٽس) * [سن: دوهي = ڏوهڙو]

• ڏوٽڙج ڏوٽڙ: [ا - مذ] وڪڻ، ڦڏمڙ

* [س/ات]

* پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم، ڏوٽل

• ڏوٽڙو ج ڏوٽڙا: [ا - مذ] ڪاٺ جو وڏو ڄمڇو (جيڪو ٻوڙ

زڏا جي ڪر لهي)، ڏوٽي، ڏوٽلو

* [س/ات/سن: دروي - ڏوٽي]

• ڏوٽل ج ڏوٽل: [ا - مذ] پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم

(جنهن جي جهٽ ڏوٽيءَ وانگي هوندي آهي ۽ مڇي ماري کائيندو آهي)

• ڏوٽلو ج ڏوٽلا: [ا - مذ] ڪاٺ جي وڏي ڏوٽي، ڏوٽي،

وڏڙي، ڪيڙي، ڄمڇو، ڪنگير

* [سن: دروي = ڏوٽي]

* پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم، ڏوٽل

• ڏوٽلي ج ڏوٽليون: [ا - مذ] پالڪي، ڏولي

* [سن: دولڪا - ڏولي]

• ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] سڙو (ڪاٺ کي کائيندڙ جيٺ)

* [س/ل]

* بيماري، ڳارو، ڳارانجهڙو، جهڄڻ، جهوري، جهوراڻو

* [صفت] بيٺو گهڻو کائڻ هڻڻ، مٺت خور، جهٽڙو،

ٽڪرڻ، بيٺ لٺ، مانيڻ ٿور، پيسوڙي

• ڏوٽي ج ڏوٽيون: [ا - مذ] طعام زڏڻ جو اوزار، ڪاٺ جو

وڏڙو ڄمڇو، ڪنگير، ڪپڙي، ڪيڙي، ڏوٽلو

* [سن: دروي = ڏوٽي]

— ڏوٽي چٽڙو: [اصطلاح] آخر ۾ کاڌو کائڻ، خالي ديڳڙي

يا ڏوٽي اڳهي کائڻ (طعام وغيره ختم ٿي وڃڻ جي صورت ۾)

* [مجازاً] شاديءَ واري رات بربسات پوڻ (سنڌ جي بهاراڻين

۾ اها ڳالهه مشهور آهي ته ڪنهن جي شاديءَ واري رات جيڪڏهن

مينهن وسي پوندو آهي ته ماٿت کيس مذاق طور چوندن آهي ته:

’شاديءَ تي مينهن وسي پيو آئي، ضرور ڪنوارپ ۾ يا ڪٿي چئي

هوندي يا ڪا ڏوٽي چئي هوندي

’ تنهنجي شاديءَ تي او راتل وسي مينهن پيو آئي، ڏوٽي چئي هوندي’

(مشهور لوڪ گيت)

— ڏوٽي ڍڪڻ گيهه ٿيڻ: [اصطلاح] سڀ کي حاصل ٿيڻ

وڏ ۾ وڏ فائيدو ٿيڻ، هر طرف کان لاپ ملڻ

* [ڪنايه] سڀ خراب ٿيڻ، نقصان ٿيڻ، چيهو ٿيڻ

— ڏويو ج ڏويا: [ا - مذ] وڏي ڏوٽي، ڏوٽلو

* [س/ل]

• ڏوٽيلو ج ڏوٽيلا: [ا - مذ] پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم

(زنڱ) جنهن ڦڏ ڏيڏ ٺوٺ، جهٽ ڪاري ڏوٽيلي جهڙي، ڍنڍ

۾ ٿئي، ڏوٽل

• ڏويار ج ڏويار: [ا - مذ] پاڻيءَ جي هڪ پڪيءَ جو نالو

يا قسم

* [س/ڪوه]

• ڏويڙج ڏويڙ: [ا - مذ] ڏنگ، خرابي، نقص

* [س/ات]

• ڏهه: [صفت] هڪ انگ يا عدد جو نالو. ٽن (9) کانپوءِ ايندڙ انگ،

(10)، ٽو واڌو هڪ، پنج واڌو پنج، ڏهن ايڪڻ جو جوڙو،

هڪ ڏهاڪو، ڏهه، (انگ: Ten)

* [سن: دشن، ف، ده + ڏهه، پرا: دس]

— ڏهه آڱريون ٻاري ڏيڻا ڪرڻ: [اصطلاح] فضول خرچ ڪرڻ،

اڃايو خرچ ڪرڻ

— ڏهه ڏسيون: [ا - مذ] ڏهه طرف (1. مشرق = اڀرندي

2. مغرب = آلهندي 3. شمال = اتر 4. جنوب = ڏکڻ 5. تحت =

هيٺ، 6. فوق = مٿي، 7. آڱري ڪون = ڏکڻ اڀرندي جي ڪنڊ،

8. نيرت = ڏکڻ آلهندي جي ڪنڊ، 9. پائب = اتر آلهندي جي

ڪنڊ، 10. ايسان = اتر اڀرندي ڪنڊ)

* [اصفيا]

— ڏهه ڏيڙو: [اصطلاح] گججهه، بيان ڪرڻ، پيدا ڪرڻ،

راز ظاهر ڪرڻ

— ڏهه سانڻن: [صفت] هڪ عدد جو نالو، هزار سنڪ برابر

ڏهه سانڻن

— ڏهه سنڪ: [صفت] هڪ عدد جو نالو، هزار گرب برابر

ڏهه سنڪ

— ڏهه سڄي ج ڏهه سڄي: [ا - مذ] ڏهن ٿڌن وارو ڪپڙو

(جنهن ۾ ڏهه سڙ ٿڌن ٽاڇي ۾ هجن)

- ڏهه ڪنڊو ج ڏهه ڪنڊا: [ا - مذ] ڏهن ڪنڊن واري شڪل (جاميٽري وغيره و)
- ڏهه مڪي ج ڏهه مڪي: [صفت] ڏهن واٽن وارو ڏهن منهن وارو * [ا - خاص] راوڻ جو لٽب
- ڏهه نيڪرٽ: [صفت] هڪ عذد جو نالو، هزار اُرت برابرو ڏهه نيڪرٽ
- ڏهون: [صفت] قطار ۾ نائين نمبر کانپوءِ آيل نمبر
- ڏهون ڌرجو: [ا - مذ] ڏهون ڪلاس، ڏهين جماعت، مئٽرڪ. (انگ: Matric)
- ڏهون: [صفت] ڏهه دفعا وڌيڪ هجڻ جي حالت، ڏهه دفعا ڏهه ڀيرا * [ظرف] گهڻو وڌيڪ
- ڏهوڻائي ج ڏهوڻائون: [ا - م] ڏهون
- ڏهوڻو ج ڏهوڻا: [صفت - مذ] ڏهه دفعا وڌيڪ، ڏهه ڀيرا زياده * [ظرف] گهڻو زياده
- ڏهوڻو ڏانڻ ج ڏهوڻا ڏانڻ: [ا - مذ] جهجهو انعام، شمار گهڻي بخشش
- ڏهوڻو ڏانڻ ڏيڻ: [اصطلاح] جهجهو انعام ڏيڻ، شمار گهڻيون سوغاتون بخشڻ
- ڏهوڻي ج ڏهوڻيون: [صفت - م] ڏهه دفعا وڌيڪ ڪا به موٽ شيءَ، ڏهه ڀيرا زياده 'ت تنهنجي سائين ذات ڏهوڻي ئي پري' (شيخ ايان)
- ڏهه ويڙي: [ا - مذ] ڏهه دشمن، 1. نفس، 2. شيطان، 3. زال، 4. پٽ، 5. پيءُ، 6. اُچ، 7. شهوت، 8. نڪس، 9. تند، 10. ڏمڻ 'ڏهن ويڙين وچ ۾ آيو آ انسان، پهرين ويڙي پنهنجو نفس نفس ناهن، ٻيو ويڙي تنهن سين شامل آ شيطان، تيون ويڙي ويڙو محبت زال زيان، چوٿون ويڙي ٿا چون بيتو (پٽ) جي فرمان، پنجون ويڙي بيت آ جو نت نت گهري نان چهون ويڙي آ اڄ جو ٿي پائي پریشان ستون ويڙي شهوت آ جنهن ڪيا هزارين حيران اٿون ويڙي آڪرو نڪر تولان

- نائون ويڙي تند آ غلٽ جو گذران، ڏهون ويڙي ڏم آ جهل وڏو جولان، تنهن ڏهن ويڙين وچ مان جو کڻي جنگ جون 'آس ڪريان قربان، تنهن سورهيءَ تان ساهو چوي' (لوڪ ادب)
- ڏهين: [صفت] ڪيترا ڀيرا ڏهه، بيشمار، بي انداز 'ساهو ماءُ صدق ڏهين ڏم ڏيانو' (شاه)
- ڏهه: [ظرف] ڏانهن، طرف، ڏي
- ڏهه ج ڏهه: [ا - مذ] ڏيهه، وطن، ملڪ، ديش * [سن: ديش = ڏيهه]
- ڏهاڙهه: [ا - مذ] ڏيهان ڏيهه، ملڪان ملڪ، هر هنڌ
- ڏهاڙي ج ڏهاڙي: [صفت] ڏيهي، ملڪي، ديسي، هر وطن
- ڏهاڙاڳ ج ڏهاڙاڳ: [صفت] ديس نيڪالي ڏنل، جلاوطن * بدنام * [س/ات]
- ڏهاج ج ڏهاجون: [ا - م] اها بيڙهه عورت، جيڪا مڙس جي مڙي وڃڻ کان پوءِ ٻيو پڙشو ڪري، هڪ مڙس کان پوءِ ٻيو دفعو مڙس ڪندڙ عورت، ڦٽائي عورت * [هند: دهاجو]
- ڏهاڙي ج ڏهاڙي: [صفت] ڏوهه ڪندڙ، ڏوهاڙي، ڏوهي، مجرم، گنهگار، پاپي، خاطي * [سن: دوش = ڏوهه]
- ڏهاڙو ج ڏهاڙا: [ا - مذ] هڪ ڏينهن جو عرصو، هڪ ڏينهن، پور، روز، وار، نت * زمانو، سمن، وقت * اولياءَ جي ختمي جو ڏينهن * [سن: ڏو = چمڪڻ + 'ڏو' امر تصغير جي علامت، ڏوس = ڏينهن]
- ڏهاڙي ج ڏهاڙيون: [ا - م] هر روز، روزانو، روزمره 'وٿان سو راتيون، توڏي ڏهاڙي اُن کي' (سچل)
- 'ڏهاڙي توکي ڏسي، هيءَ بخاريءَ هير' (استاد بخاري)
- * نت نڪون
- * هڪ ڏينهن جي مڙوري، روزاني اجرت
- * هڪ ڏينهن جي ڪير مان نڪتل مڪڻ
- ڏهاڙي ج ڏهاڙيون: [ا - م] مٿي تي ٻڌڻ جو پوڄڻ * [هند]

- **ڏهاڪو ج ڏهاڪا:** [صفت] ڏهن ايڪڙ جو جوڙو، ڏهن جو مجموعو
 * ڏهن جي لڳ ڀڳ، اٽڪل ڏهه، ڏهه کن، ڏهن کان هڪ ڏورن تائين ڪا شيءِ
 * [سن: دشن = ڏهه]
 * هڪ قيسر جي خاص عبادت (جنهن ۾ رمضان شريف جي آخري ڏهن ڏينهن ۾ دنيا کي نياڳي، مسجد جي هڪ ڪنڊ ۾ ويهي، صرف الله پاڻ جي عبادت ۽ ذڪر اذڪار ڪيو ويندو آهي). اعتڪاف
- **ڏهاڪو (موت)** کانپوءِ ڏهن ڏينهن ۽ ان تي ڪريا ڪرم
- **ڏهاڪي ۾ ويهڻ:** [اصطلاح] اعتڪاف ۾ ويهڻ
- **ڏهاڳ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]
 • **ڏهاڳ ج ڏهاڳ:** [ا - مذ] بدبختي، نياڳائي، ڪر نصيبي، آياڳ، رحمت
 * [سن: ڏر پاڳيه = خراب + پاڳيه = پاڳ]
 * ويڙو، جدائي، فراق، ڦوڙائو
 * ڏک، مصيبت، تڪليف
 * مڙس جو ويڙو، ڪنهن زال کي طلاق ملڻ واري حالت يا مڙس جي مري وڃڻ جي حالت، زوڙ پئي، زناپو زپڻ، طلاق
 * مڙس جو زال تي زنج يا ناراضپو يا اٿوڻت
 * ڏمريو ڏهاڳ، سگهو ڏئي سهاڳين (شاه/ليلا چنيسا)
 * [ضد: سهاڳ ج سهاڳ]
- **ڏهاڳجڻ:** [مض - فعل مجهول] ڏهاڳ ڏسڻ، رنگ ٿيڻ، بيواھ ٿيڻ
 * [ڏهاڳيو ڏهاڳيو ڏهاڳيل]
 — **ڏهاڳ ڏيڻ:** [اصطلاح] رنگ ڪرڻ، اڪيلو ڪرڻ، ڇڏڻ
 * ڏک ڏيڻ
 — **ڏهاڳ ڏور ٿيڻ:** [اصطلاح] سهاڳ سرڻ، نياڳ هليو وڃڻ
 * بهر وارو مڙس ملڻ
 * گهر جو سنڪ نصيب ٿيڻ، عيش و آرام حاصل ٿيڻ
- **ڏهاڳ ج ڏهاڳيون:** [صفت] ڏهاڳيون: مڙس جي ڏڪاريل عورت، بيواھ، رنگ، زندگي، وڏو، ڏنيل، ڏني، ڦلاوڻي
 * نياڳي، ڪمبخت
- **ڏهاڳي ج ڏهاڳي:** [صفت] ڏهاڳ وارو ڏهاڳ هيٺ آيل، جدا ڪيل، ڏڪاريل، تڙيل
 * حرفي، عتابي، مٽياري
- **ڏهان:** [ظرف] ڏانهن ڏي، ان طرف ڏي، ايندانهن، ايندانهين، ڏهنون
- **ڏهاڻي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڏهاڻي:** [ظرف] ڏهاڙي، روزاني
 * ڏهاڻي ڏنر ڪيترا، جنهن ماريو موڪ (شاه/گهاتا)
- **ڏهاڻو:** [مصدر 'ڏهن' مان فعل متعدي بالواسطه] ڏهن جو ڪر پئي کان ڪرائڻ
 * [سن: ده = ڏهن]
 * [ڏهاڻو ڏهاڻيندو ڏهاڻيل]
- **ڏهاڻو ج ڏهاڻا:** [ا - مذ] کير ڏهن جو نانءُ، ڪاٺ جو نانءُ (جنهن ۾ ڏاهيءَ جو کير ڏهيو). ساڙهو، گهاگهر
 * ڏوپ، ڏهاڻي، ڏوڏ
 * [س/ل]
 * [صفت] ڏهندڙ، ڏوهو
 * 'ڪي ڏهاڻي ۾ ڏوهه، ڪي ساڙهي سانگيو' (چوڻي)
- **ڏهاڻي ج ڏهاڻيون:** [ا - م] ڏوڏ، ڏوپ
 * کير ڏهن جو نانءُ
 * کير ڏهن جي اجرت
- **ڏهاڻي ڪرڻ:** [اصطلاح] کير ڏهن، ڏوپ ڪرڻ
- **ڏهاڻو ج ڏهاڻو:** [صفت] ڏکيو ڏهليو ڏوليو
 * [ضد: سهاڻو]
- **ڏهاڻي ج ڏهاڻيون:** [ا - م] ڏهنون حصو ڏهانس، علم رياضيءَ موجب ڪنهن به عدد جي ڏهين ٽيئي
 * [سن: دشن = ڏهه]
- **ڏهاڻيءَ جي نشاني:** [ا - م] ڊيسيمل، (انگ: Decimal)

- **ڏهاڻي ج ڏهاڻي:** [صفت] پنهنجي ڏيهه وارو پنهنجي ديس جو ديس پائي، ڏيهي
 * [سن: ديش]
 * ڪتابتون ڪيس ڏيندمر ڏهاڻين جون (شاه/مارئي)
- **ڏهيٿرو ج ڏهيٿرا:** [ا - مذ] ڏيءَ جو پٽائو اولاد، ڏيءَ جو پٽ يا فرزند، ڏهترو
 * [س/ات/ سن: ڏهترو = ڏهترو]
 * [مت: ڏهتري ج ڏهتريون]
- **ڏهتو ج ڏهتا:** [ا - مذ] ڏيءَ جو پٽائو اولاد، ڏيءَ جو پٽ، ڏهترو
 * [سن: ڏهترو = ڏهترو]
 * [مت: ڏهتي ج ڏهتيون]
- **ڏهتاڻ ج ڏهتاڻيون:** [ا - مت] ڏيءَ جو اولاد
- **ڏهٽو:** [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو (روايت موجب پاڙن ۾ ورهايل: 1. برهماڻي، 2. پٽي، 3. ڏوڻي، 4. جهگائي، 5. ڪانجا، 6. ڪاڙي، 7. راجڙي)
- **ڏهٽو ج ڏهٽو:** [ا - مذ] شاه سائينءَ جي رسالي جو هڪ سُر ۽ راڳ
 * تعريف جا بيت، سريلا بيت (هڪي دعا يا ڏڪر طور ملتان جي غوث بهاءُ الدين ۽ مخلوم نوح جا مريد وڏي آواز سان پڙهندا آهن)
 * مصرع ڪلي، اندرو، پند
 * ڪونا، شعر، نظر، چٽ
 * واريءَ جي ٻن ڏڙن ۾ لهيل ماڻهي يا ميدان (جتي زمين پڪي هجي ۽ سال بسال برسات پوندي آهي ڏهٽو تي آهي ڏهٽو هڪل ڪوريءَ جو ڏهٽو)
 * هيٺاهون ميدان (جتي پاڻي گڏ ٿئي)
 * [هند: ڏهٽو = ڏهٽو]
 * کيس جو هڪ قيسر
 * [س/ات]
- **ڏهٽو ج:** [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو
- **ڏهٽو ڪي:** [ا - خاص] ضلعي گهوٽڪيءَ ۾ هڪ شهر ۽ ريلوي اسٽيشن جو نالو
- **ڏهٽو نڪ:** [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو
- **ڏهرو ج ڏهرا:** [ا - مذ] بت خانو، بت ڪنو، ڏيرو مندر، ڏيرو، ڏيرو (رسالو عام راه)
 * [سن: ديش]
 * ڪتابتون ڪيس ڏيندمر ڏهاڻين جون (شاه/مارئي)
- **ڏهري:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [صفت] پروڪ، بيوقوف، جاهل، اناڙي
- **ڏهريجا:** [ا - خاص] راجڙ قبيلي جي هڪ پاڙي جو نالو
 * [س/ات]
- **ڏهس نامون ج ڏهس نامان:** [ا - مذ] سنڌي لوڪ آداب جي شاعريءَ ۽ سگهو پائيءَ جو هڪ نمونو، شاعرانو فن، اهڙو بيت، جنهن ۾ ڏهن مختلف ٻولين جا، يا ڏهن هر معنيٰ مختلف لفظ استعمال ڪيل هجن، اهڙو بيت، جنهن ۾ ٻين ٻولين جا هڪ کان وڌيڪ انوکا لفظ استعمال ڪيل هجن (جيئن: رات جي ڏهن نالن لاءِ ڏهن نامون: ڪي، توهياري، نامني، تمهر، تانس، مس، شب، رين، زنجي، ليل هي، (نر شاعر))
 * [سن: دشن = ڏهر + نام = نالو]
- **ڏهستو ج ڏهستا:** [ا - مذ] ڪپڙي جو هڪ قيسر (جنهن جي پيٽي ۾ هڪ هزار ٽنڊون هجن)
- **ڏهڪار ج ڏهڪار/ڏهڪارون:** [ا - مذ] هراس، ڊڄ، ڊاء، ڊيڇو، پيانڪ حالت، ڀڙ، ڏر، خوف، ڊڄ
 * ناڪورڙو، ٿرٿرو، ڦڙڦوٽ، هاهاڪار، دهشت، هائڊوس، ڏهڪو، ڏاڪو، ڏهڪو، ڏهمان، ڏهڪاءُ، چرڪو، چرڪو، تاهه
 * [سن: دسيه]
- **ڏهڪاء ج ڏهڪاء:** [ا - مذ] ڏاڪو، ڏاڪو، هراس، وسوسو، دهشت، ڊڄ، خوف
 * زعب، تاب، خشمت، ڊڄڻو
 * [س/ات] نالو، ناموس، پڌرائي، وڏائي
- **ڏهڪاء پون:** [اصطلاح] ڏاڪو ويهن زعب ويهن ڊڄ ويهن
- **ڏهڪاڻجڻو:** [مصدر 'ڏهڪاڻو' مان فعل مجهرل] ڏهڪڻ، ڏهڪڻ
 * [ڏهڪاڻي ڏهڪاڻيندو، ڏهڪاڻيل]

— ڏهڪائڻ: [مصر - فعل متمدني] ڊيجارڙو، هراسڻ، خوف پيدا ڪرڻ
 * [مصر] ڏهڪائڻ
 * [امر] ڏهڪاءِ
 * [مضارع] ڏهڪايان (ج) ڏهڪائين. ڏهڪايو (ج) ڏهڪايو
 ڏهڪائي (ج) ڏهڪائين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'هيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏهڪائي تو (ج) ڏهڪائين تا
 * [حال مت] ڏهڪائي ٿي (ج) ڏهڪائين ٿيون
 * [ماضي] ڏهڪايو (ج) ڏهڪايا
 * [ماضي مت] ڏهڪائي (ج) ڏهڪايون
 * [مستقبل] ڏهڪائيندو (ج) ڏهڪائيندا
 * [مستقبل مت] ڏهڪائيندي (ج) ڏهڪائينديون
 * [اسر مفعول] ڏهڪايل
 — ڏهڪائيندڙ ج ڏهڪائيندڙ: [صفت] ڊيجاريندڙ، خوف پيدا ڪندڙ، پوائسو
 'نيسرو نالان، ڏهڪائيندڙ ڏيهه جو' (شيخ اياز)
 — ڏهڪجڻ: [مصدر 'ڏهڪڻ' مان فعل مجهول] ڊڄڻ، هراسجڻ، ڊڄ ڪرڻ، خوف ۾ اچڻ، ڏهڪڻ
 * [ڏهڪيس ڏهڪندو ڏهڪيل]
 — ڏهڪڙو: [مصر - فعل لازمي] ڊڄڻ، پڙ ڪرڻ، ڊڄ ڪرڻ، خوف ۾ اچڻ، ڏرڻ، هراسجڻ، ڏهڪجڻ، خوف کائڻ، ڪوڪڙو
 * ڏڪڻ، زڻڻ، ڪنڻڻ
 'ڊيل پيا ڏهڪڻ مونس پيا ڪنهن ماري' (شيخ اياز)
 * [ڏهڪيس ڏهڪيا، ڏهڪي، ڏهڪيون، ڏهڪندو ڏهڪندا، ڏهڪندي، ڏهڪنديون، ڏهڪيل]
 — ڏهڪو ج ڏهڪا: [ا - مذ] ڏهڪاءِ، ڏهڪار، هراس، ڊڄ، ڊيڄو، ڊاءِ، پيانڪ حالت، پڙو، ڏر، ڏڪڻي، خوف، ڊڄ
 'گهاٽڪا ڏهنجي گهاٽ، ڏهڪو ساري ڏيهه ۾' (شيخ اياز)
 * ڏهڪاڇ ج ڏهڪاڇ: [ا - مذ] جيٺ جو هڪ قيسر (سائي رنگ جو جيٺ، جنهن کي جيڪڏهن مال کائي ته مال هڪدم مري وڃي)، ڪارو واڙ
 * [س/ڪوهه]

* ڏهڪج ج ڏهڪج: [ا - مذ] ڏهاڳ
 * [سن: در - خراب + هاڳيه - هاڳ]
 * ڏهل ج ڏهل: [ا - مذ] وڏو ٿانءِ، وڏو ٿالهه، وڏي ٿالهي
 * کاڌي سان خوب پرنل برتن، پانوڙو، جهنڀر
 * وڏو ڏوڙ، برگهل
 * [صفت] گهڻ ڪاٽڪ
 * ڏلهي جيڏي پيٽ سان
 * [س/ل]
 * ڏهل: [ا - مت] گاهه جو هڪ قيسر
 * [س/ڪوهه]
 * ڏهل ج ڏهلون: [صفت - مت] ڏوڏا وغيره تي ڏنل يا ورتل چوپايو مال
 * [س/ڪوهه/ سن: دهه = ڏهن]
 * ڏهلو ج ڏهلا: [ا - مذ] پتن يا تاس راند کيڏڻ ۾ ڏهن ڀاڱن وارو پتو، ڏهو، ڏهيو، ڏهه خال، ڏهلو، ڏهيو، ڏهلي، ڏهيلي، ڏهو
 * [سن: دشن = ڏهه]
 * ڏهلوج ڏهلا: [ا - مذ] ديرو، ڏيرو، ڏيرو، ڏيرو
 * [س/ل]
 'اسين ٽلهي جي ڏهلي تي وياسين' (جملو)
 * ڏهلو ج ڏهلا: [صفت - مذ] ڏڪ وارو، ڏڪيو، ٽڪليف وارو، سوراڻو، ايڏائيل، ڏهيو، ڏهيو، ڏڪيو، منسڪل، اهنجو
 * [س/ل/ پرا: دهه: سن: دهكت + دهلي + دهڪ = ڏڪ]
 'ڏينهن ڏهلا ڏم سين، آهيان اوهان ڏار' (شاهه سهڻي)
 * ڏڪيو گذران ڪندڙ
 * سنهڙو اڀرو ڏيرو، لاغر ضعيف، ڪمزور، هيٺو، نستو، پوڻو، مڙيل، ڏنگو
 * [مت: ڏهلي ج ڏهليون]
 * ڏهلجي ج ڏهلجون: [ا - مت] ڏرڻ، ڏڪ، ٽڪليف، ڏڪيائي، ڏهراڻي
 * ڏهلي ج ڏهليون: [ا - مت] ڏولي، ڏولو، ڪجائو، محمل، محافو، ڏولي
 * [سن: دول = ڏنڻ]

• ڏهن: [طرف] ڏانهن، طرف، ڏي

— ڏهننگن: [طرف] ڏانهن، ڏهن، طرف

• ڏهنائي ج ڏهنائينون: [ا - مت] ڳالهه ۾ ڪنهن کي

اشارت ڳالهه جي ڏيڻ واري حالت، اشارو، آڇ، اُھڃاڻ، ڏس، نشاني، اهنائي، چٽاءُ
* اطلاع، ڄاڻ، خبر سنڌ
* ڏوراپو، طعنو

— ڏهنائي ڏيڻ: [اصطلاح] ڏس ڏيڻ، نشاني ڏيڻ، اُھڃاڻ ڏيڻ

* ڏوراپو ڏيڻ، طعنو ڏيڻ

— ڏهنائون ڏيڻ: [اصطلاح] وين ڏيڻ، طعنو هڻڻ، مهڻا ڏيڻ

• ڏهنڻ: [مضارع - فعل لازمي] ساڙي ۾ سڙڻ، سڙڻ، جلڻ، پڄڻ، پڄڙڻ، ڏجهڻ

* [سن: ده = ساڙڻ]

'ڏاڍي ذات جتن جي، ويهي ڏيل ڏهي' (شاهه)

'اورياري عيبت جو ڏکيءَ ڏيل ڏهي' (خان زئي)

* ڏڪڻ، ڪٽڻ

* ڊڄڻ، خوف ڪرڻ

* [ڏهيو، ڏهنو، ڏهيل]

— ڏهي ڇڏڻ: [اصطلاح] برباد ڪرڻ، تباھ ڪرڻ، نابود ڪرڻ،

ناس ڪرڻ

• ڏهنڻ: [مضارع - فعل متعدي] ڏکوڻ، زنجائڻ، پيڙڻ،

آزارڻ، ايذاءَ رسائڻ، ايڏائڻ، ويڏڻ ڪرڻ، ستائڻ، چيچلاڻ، عذاب رسائڻ

* خفي ڪرڻ، چڙ ڏيارڻ، چورڻ، خاز ڏيڻ

* راند ڪندي بال کي جهلڻ، روڪڻ، جهلڻ، گسائڻ

* ڦيرڻ، ڪيڻ، وٺڻ

* ٽڳي ڪرڻ

* [س/ات]

* [مضارع] ڏهن

* [امر] ڏه

* [ڏهيو، ڏهنو، ڏهيل]

• ڏهنڻ ج ڏهنڻ: [ا - مذ] وڻ جو ٿار، ڌار

* [س/ات]

• ڏهنڻ: [مضارع - فعل متعدي] ڪير ڏيندڙ جانور مان

ڪير ڏهن يا ڪڍڻ، ڪير ڏهنڻ، ڏوب ڪرڻ، ڏهاڻي ڪرڻ

* نچوڻ، سڃوڻ، نيروڻ، چوڪڻ

* [سن: ده = ڏهنڻ: پرا: ڏهن، ڏوهڻ: سن: ڏوهڻ]

* ميڙڻ

* [س/ات]

* ڪڙ ۾ وهائڻ

* [مجازاً] ڦيرڻ، آهستي آهستي ڦيرڻ، ڦري سڃو ڪرڻ،

صفا خالي ڪرڻ

* [مضارع] ڏهن

* [امر] ڏه

* [مضارع] ڏهان (ج) ڏهنون، ڏهين (ج) ڏهو، ڏهي (ج)

ڏهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏهي تو (ج) ڏهين ٿا

* [حال مت] ڏهي ٿي (ج) ڏهين ٿيون

* [ماضي] ڏهيو/ڏڏو (ج) ڏهيا/ڏڏا

* [ماضي مت] ڏهي/ڏڏي (ج) ڏهيون/ڏڏيون

* [مستقبل] ڏهندو (ج) ڏهندا

* [مستقبل مت] ڏهندي (ج) ڏهنديون

* [امر مفعول] ڏهيل/ڏڏل

— ڏهنڻو ج ڏهنڻا: [ا - مذ] ڪير ڏهنڻ جو ٿانءُ

— ڏهي ڇڏڻ: [اصطلاح] خالي ڪرڻ، سنڪائي ڇڏڻ

* ٺلهو ڪرڻ، سڃو ڪرڻ، ڪنگال ڪرڻ، ڦري ڇڏڻ

* ناس ڪرڻ، چٽ ڪرڻ، ويران ڪرڻ، برباد ڪرڻ،

اُهاڙي يا اُجڙ ڪري ڇڏڻ

- **ڏهو ج ڏها:** [ا - مذ] انگن ۾ ڏهه. ڏهن ايڪن جو جوڙو. ڏهاڪو. ڏهو
- **ڏهن ڏينهن جو عرصو.** ڏهاڪو
- **محرم الحرام جي مهيني جا پهريان ڏهن ڏينهن**
- **ڏهن ڏينهن جو اعتڪاف** (رمضان جي مهيني ۾)
- **ڏهن ڏينهن جو روزو**
- **موت کان پوءِ ڏهنون ڏينهن**
- [سن: دشن = ڏهه]
- **راند جي پتنن ۾ ڏهن ڌاتن وارو پتو.** ڏهلو ڏهلو
- **سورهي کان ٿورو ٿلهو سٺ** (ڪورين جي اصطلاح ۾)
- [س/ات]
- **سور. ڌڙو. غمر. ڌڪ. ڌڪ**
- [س/ل]
- **[صفت] ڏهن وارو.** ڏهن جو
- **ڏهوئڙج ڏهوئڙ:** [ا - مذ] ۽ ڏهه. ڏهن ساڻ
- **ڏهوئڙو ج ڏهوئڙا:** [ا - مذ] هڪ سو جي پويان ڏهه.
- **ڏهه سيڪڙو.** ڏهه فيصد
- **ڏهو پڙهڻ:** [اصطلاح] مجلس پڙهڻ (محرم الحرام ۾ پهرين ڏهن ڏينهن ۾ حضرت امار حسين عليه السلام ۽ ڪربلا ۾ سنڌين پٽن شهيد جاننارن جي ياد ۾ /اهل تشيعه جو اصطلاح)
- **ڏهو ڏيڻ:** [اصطلاح] سڀ ڪجهه چورائي کڻي وڃڻ. ڦري وڃڻ لٽي وڃڻ
- **ڏهو ڪيڻ:** [اصطلاح] ڏهه ڏينهن هڪ هنڌ گوشائين ويهي خدا جي عبادت ڪرڻ يا خدا کي ياد ڪرڻ.
- **ڏهن ڏينهن جو چلو ڪيڻ**
- **ڏهو ج ڏها:** [ا - مذ] ڏيهه، ملڪ، وطن، ديس، ساڻيهه، ڏيار، ولايت
- [سن: ديش = ڏيهه]
- **ڏهوٽ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڏهوڇ ج ڏهوڇ:** [صفت] ڊگهو ماڻهو. لائٽ
- [س/ڪوه]
- **ڏهون:** [طرف] ڏهان. ڏانهن. ڏي، ان طرف، طرف ڏي، ايندانهين
- **ڏهي ج ڏهيون:** [ا - مٿ] ڄميل کير ڏنڻو گهاتي لسي.
- ڏڏ. ڏهي
- **ڊڳ، ڊڳل**
- [سن: دڏا، ڊا: دهيا = ڏهي]
- **ڪاٺ کي ڪاٺيندڙ جيٺ، اڏهي، ڊيمڪ**
- **ڪڇو ڏاڳو.** ٿنڌ. لون، لير
- **اڻ وڻيل سٺ، ٽاڪي مان پڇاڙيءَ ۾ بچيل سٺ.**
- **تاڇيءَ جو ڇيڙو**
- **ڌرو، پڙو**
- [سن: دشا = ڏهي]
- **ڏهي توڙو:** [اصطلاح] ڳنڍ يا جوڙو چڻ
- **نانو چڻ، تعلقا توڙو**
- **ڏهي پيڙا:** [ا - مذ] هميشه جمع طور ڪٽب ايندڙ ڏهيءَ مان تيار ٿيندڙ هڪ قسم جو کاڌو (جنهن ۾ بيسٽ مان ٺهيل پيڙا ۽ پيون چڪٽيون ۽ مزيدار شين ڏهيءَ ۾ هڙي، تيار ڪري کائبو آهي، ذاتي ۾ لڏي ٿي) ڏڏ پيڙا
- **ڏهين تائين اٿڻ:** [اصطلاح] پڇاڙيءَ تائين ڪم پورو ڪرڻ. ڪوشش ڪرڻ
- **ڏهين سوڌو اٿڻ:** [اصطلاح] توڙ يا حد ڪرڻ، پڇاڙي ڪرڻ
- **ڏهيءَ وارو ج ڏهيءَ وارا:** [صفت - مذ] ڏوڏي، ويسر، کير وارو، کير وڪڻندڙ، ماهڙ
- **ڏهيون ٺڪرڻ:** [اصطلاح] ڪڙي جي پڇاڙي ٿيڻ، پوڄڻيون ٺڪرڻ، صفا ڦاٽي وڃڻ (ڪپو)، ليڙون ٿيڻ
- **ٺڪجي پوڻ**
- **ڏهي ج ڏهيون:** [ا - مٿ] باجهريءَ جا تهه، تهه، بهي، بهي
- **تاڇيءَ کان ٻاهر نڪتل ٿنڌ ڏاڳا**
- **ڏهيا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڏهيت ج ڏهيت:** [صفت] ٻڌڻ ۾ مضبوط، طاقت وارو.
- **هٿت پڙو سگهارو.** بهلوان، جانو
- [سن: ڏهيتي: س/ت]

- **دَٺَ ج ڏَٺَ:** [ا - مذ] حَسَدُ، سَاوَرُو، ڪَآرُ، پَنَڇُ، اِيَرڪا، هَوسَ، رِيَسَ، سَنَدُ
* [سن: ده = سَڙَڻ]
* شڪ، گمناڻ، بدگمناڻي، خَدِشَرُو
* غِيَرَتَ
- **دَٺَاڻَ ج ڏَٺَاڻُون:** [ا - مت] دِٺَاڻِي، دِٺَاڻِي، دِٺِيُو، مَشغَلُ، مَشغَالُ، ڪِرَگِي
* دِٺِي جِي رُوڻِيءَ جِي لَآڻَ، اَمَاڙِيءَ جِي بَرَنَدَڙَ باهَ
* بَتِيءَ رَگَڻَ جِي جَاءَ
* [سن: دوستا، يو = چمڪڻ + سغا = بيهڻ]
— **دَٺَاڻِي ج ڏَٺَاڻِيُون:** [ا - مت] دِٺَاڻَ، مَشغَلُ، رُوڻِي
عِلَرُ جِيونَ دِٺَاڻِيُون گِڻَ دِٺَاڻِيُون گِڻُو (استاد بخاري)
- **دَٺَاڙَ ج ڏَٺَاڙُون:** [ا - مذ/مت] بِيَمَارِي، مَرِيضُ، نَآچَگَاڻِي، رُوڳَ، پِيڙا، دَوَارُ، اَگِهاڻِي، دَوَچَ، لَگَاڻِي، خَرَابِي، ڏَکُندُو، ڏَجهندُو، بِي مَرَاڻِي، نَآچَاڪَاڻِي، ڏَڪَ، سَخِتي، اوڪَاڻِي، تَڪَلِيَفَ
* [سن: دشڪال، دش = ڏکيو + ڪال = وقت]
* عِيَبَ
* ڏَڪَارَ، وِيَلُ، جَٽَ
* [س/ل]
* [صفت] ڪِپُوٽَ ماڻهَرو
* [س/ت]
- **دَٺَاڙِي ج ڏَٺَاڙِي:** [صفت] بِيَمَارُ، مَرِيضُ، نَآچَاڪَ، اَگِهرُ
- **دَٺَاڙُون:** [مصدر 'دِٺَ' مان فعل متعدي بالواسطه] وِٺِي دِٺَڻَ، دِٺِيَنَ، دِٺِيَارُنَ، پِٽِي جِي هَتانَ ڪَنهِنَ کي ڪا شَيءَ دِٺِيَارُنَ يا حَوَالِي ڪَرائِڻَ، سِنِرِدَ ڪَرائِڻَ، مِلَائِڻَ
* [سن: ڏا = دِٺَڻ]
* [ڏٺاڙيس ڏٺاڙيندو ڏٺاڙيل]
- **دَٺَاڙِي مَشجَرُون:** [اصطلاح] رَوَانو ڪَرُونُ، مَوڪِلي دِٺِيَنَ، دَوَڙاڻِي، پَلَنُ، مَنجَرُونُ
- **دَٺَالُ ج ڏَٺَالُ:** [ا - مذ] بَتِي رَگَڻَ جِي ڪَاڻِي، دِٺِي جِي ڪَاڻِي
* بَتِيءَ جو هِڪَ قِسرَ، شَمعدانُ، بَتِي، دِٺِيُو، دِٺِيُو، دِٺَاڻَ
* [سن: دپ = ڏيڻ]

- **دَهِيتَرُو ج ڏَهِيتَرَا:** [ا - مذ] مِناڻِيءَ جو هِڪَ قِسرَ، ڪَنڊُ جَڙهِنِٺَ تَڪِي، تَڪِي
* [س/ت]
- **دَهِيرُو ج ڏَهِيرا:** [صفت - مذ] دَهِيلُو، دَهِيلُو، ڏَڪِيُو، دَرَدِيلُو
* [سن: دهڪ = ڏڪ]
* بي سَرُو سامانُ، سِنِجُو
* اُبالُو، مِيرو، گِڏلُو
* ڪَمزورُنَ ضَعِيَفَ
* نِياڳُو، ڪَمبَحَتَ، اِيَاڳُو
* [مت: دَهِيرِي ج ڏَهِيرِيُون]
- **دَهِيرَاڻِي ج ڏَهِيرَاڻِيُون:** [ا - مت] دَهِيلَجي، دَهِالَجي، ڏَڪِيَاڻِي، مَشڪَلَاتَ، بي اَرابي، ڏَڪَ، زَنجَ، دَرَدَ، ڏَڪَ، اِيَرَاڻِي، دَهِيرَاڻِي
- **دَهِيرُو ج ڏَهِيرَا:** [ا - مذ] لوڪَ شاعِرِيءَ جِي هِڪَ صِنْفَ جو نالو، ٻه سَتُو بيتَ، ڏَهِيرُو، دَهِيرُو، دَهِيرُو، دَهِيرُو
* [سن: ڊو = ٻه + واه = واهِي]
- **دَهِيسَڙُ ج ڏَهِيسَڙ:** [صفت] دَهِنَ مَٿَنَ وارو، مَٿِي پَهَلوانُ
* بَهاڏَرُ
* سَخِي
* [سن: دشن = ڏهه + سر = مٿو]
- **دَهِيلُ:** [ا - خاص] هِڪَ ذاتَ جو نالو
* [س/ت]
- **دَهِيلُو ج ڏَهِيلا:** [صفت - مذ] دَهِيرُو، دَهِيلُو، ڏَڪِيُو، دَرَدِيلُو، تَڪَلِيَفَ ده
* [سن: دُهڪ = ڏڪ]
* وِرَنَدَاڙَ، ڳَرُو، باز وارو، پارِي
* اِيرو، ضَعِيَفَ
* نِياڳُو، بَدَنَصِيَبَ، ڪَمبَحَتَ
* [مت: دَهِيلي ج ڏَهِيليُون]
- **دَهِيلَاڻِي ج ڏَهِيلَاڻِيُون:** [ا - مت] دَهِالَجي، ڏَڪِيَاڻِي، تَڪَلِيَفَ، مَشڪَلَاتَ، اَهَنجَاڻِي

• **ڏيا ج ڏيائون:** [ا - مت] ڏهشت، ڏيڏيو، ڏهڪو، ڏپ.
 خوف، هيبت، ڏهڪاء، پڙ، ڏڙ، رعب
 * طاقت، زور
 * مڻيا، جوت، تجلي، الاهي نور
 * قسمت، نصيب، پاڳ
 * سخاوت
 * [سن: ديا]
 - **ڏيال ج ڏيان:** [صفت] ڏيا وارو، ڏياوان، تجلیدار، ڏهڪي وارو
 * مڻيا وارو، سخي، داتا، مهربان، رحمدل
 • **ڏياتي ج ڏيائون:** [ا - مت] ننڍو ڏيو، مشعل، مشعل
 * ڏيئي جي روشنائيءَ جي لاءِ، اماڙيءَ جي ٻرندڙ باهه
 * بتيءَ رکڻ جي جاءِ، ڏيئي رکڻ جي گهوڙي
 * [سن: ديپ = ڏيئي س/ات]
 • **ڏياچ ج ڏياچ:** [صفت] ڏيندڙ
 * [سن: دا = ڏيڻ]
 * داتا، سخي
 'سارو ڏيهه ڏياچ، مگهو گوليو ماڻهو' (شيخ ايان)
 * [ا - خاص] جهونا گڙهه رياست جي هڪ سخي راجا
 جو نالو. راءِ ڏياچ (جنهن جو ذڪر شاه سائين بهمنجي رسالي جي 'سرسوڙڻ' ۾ ڪيو آهي)
 • **ڏياري ج ڏياريون:** [ا - مت] ڏيڻ جي قطار، ديپ مالا
 * هنڌن جو هڪ وڏو ڏينهن، شري رامچندر جي ٻن مان
 موٽڻ واري ڏينهن تي خوشي ملهائڻ جو وار يا ڏينهن،
 آسو مهيني جي 27 تاريخ تي هنڌن جو هڪ پوتر وار
 (جنهن ۾ گهڙ ۽ گهٽيون ڏيڻ سان روشن ڪيا ويندا آهن).
 ديوالي
 * [سن: ديپ مالا = ڏيڻ جي سريا قطارا]
 'ڏني ڏياري، سامونڊين سوره سنباھيا' (شاه)
 • **ڏيپ ج ڏيپ:** [ا - مت] ڏاڇ، ڏاڇو، ڏيڇ
 * [سن: دا = ڏيڻ]
 * [نعار، ڏاڇ، بخشش]
 * شاديءَ جي موقعي تي سڏ تي ايندڙ عزيزن کي
 گهوٽين پاران ڏنل ڪپڙا، مڻائي يا ٻيا تحفا وغيره

* ڏيڪاء
 * [س/ات]
 * وارو، گهمرو
 'مليو قسمت ۾ جڏهن ڏک جو ڏين' (نحفي)
 - **ڏيپو ج ڏيپو:** [صفت] ڏيڪاء وارو، ڏيڪاء جو
 * [س/ات]
 • **ڏيپائي ج ڏيپائون:** [ا - مت] ڪنهن ديوتا جي نالي
 ڪيل ٻڪري، باسيل ٻڪري، ڏيپي
 * [س/ت]
 • **ڏيپي ج ڏيپيون:** [ا - مت] ڏيپائي
 * [س/ت]
 • **ڏيپڪ ج ڏيپڪون:** [ا - مت] ڪمر پتي پنڌن جو
 هڪ نمونو، وڙ، ڪنجھ، ٽپڪ
 • **ڏيٽ ج ڏيٽ:** [ا - مذ] ديٽ، ڏيٽ، ڏيٽ، ڏوٽ
 * [سن: ڏيٽي]
 • **ڏيٽي ج ڏيٽون:** [ا - مت] ڏيٽ واري، ڏيٽ جهڙي
 (زفر، شيءِ وغيره). ڏيٽ لائق، ڏيٽي
 * [سن: دا = ڏيٽ]
 - **ڏيٽي لپي ج ڏيٽيون لپيون:** [ا - مت] ڏيٽ وٺڻ
 جي حالت، ڏي وٺ، وهنوار، ليڪو چوڪو، حساب ڪتاب،
 خريد و فروخت، ڪاروبار، سردو، واپار، لهه وچڙ، واهپو،
 وهي واٽ
 * هنڌن ۾ ڪنوارين طرفان گهوٽين کي ڏنل روڪ زفر،
 زيور يا ڪپڙا ڏيڻ واري هڪ رسم
 • **ڏيٽا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * تعلقي حيدرآباد جي هڪ ريلوي اسٽيشن
 • **ڏيٽو ج ڏيٽا:** [ا - مذ] هٿ يا اُن کان وڌيڪ ماپ جيترو
 ڪاٺ جو گول ٽڪر (جيڪو ڪنهن نافموار وڏنڊار شيءِ کي
 هيٺان ڏيئي هموار ڪرڻ يا ڪنهن ٻڌل نوڙيءَ کي واڌو ڇڪڻ ڏيڻ
 لاءِ ڪم ايندو آهي. طبلي کي هارمونيٽر جي سر سان ملائڻ جي لاءِ
 طبلي ۾ ڏيٽا ٻڌل هوندا آهن، جن تي هٿوڙي هڻي، هيٺ مٿي
 ڪري، هارمونيٽر جي مقرر سر سان پهرو ملايو ويندو آهي)
 * [س/ات]

- ڏيئي ج ڏيئيون: [ا - مت] اُن، سٺ يا پٺ وغيره ويڙهڻ لاءِ ڪاٺيءَ جو ٽڪر
- * اتي ڏڪر راند ۾ ڪر ايندڙ اتي، گلي
- * [س/ات]
- ڏيئي ڏڪر ج ڏيئيون ڏڪر: [ا - مذ] راند جو هڪ قسم، اتي ڏڪر، گلي ڏڪر راند، گلي ڏندا
- * [س/ات]
- ڏيئي ڏڪر ڪيڏن: [اصطلاح] ڏيئي ڏڪر راند ڪرڻ
- * پاڻ ۾ سخت ويڙهڻ
- * [س/ات]
- ڏيئيون ڪيڏو: [اصطلاح] وار پٽڻ (ويڙهڻ وقت)
- * [س/ات]
- ڏيئي ج ڏيئون: [ا - مت] ڏسڻ جي حالت، ڏيڪاءُ، نظر نگاهه
- * واقفيت، سجاڻ، سجاڻپ، جاڻ سجاڻ، پڇاڻ، واقفي، لڳ لاڳاپو
- * ملاقات، مڪاميلو، مهاڳڙو، گڏجاڻي
- * ساز سنڀال
- * مجلس، ڪچهري، رهاڻ، مارڪو
- * سهي
- * دوستي
- * [سن: درشتا، پرا: ڊيئي = ڏسڻ]
- ڏيئاڻي: [ظرف] تخميني، اٽڪل موجب، ڏسو موجب، اٽڪل روءِ
- * [س/ات]
- ڏيئارو ج ڏيئارا: [ا - مذ] ڏيڪارو، ڏيڪاءُ، ڏيئي
- * واقفيت
- * ملاقات
- * [صفت - مذ] ڏنو وائڻو، ڪليو ڪلايو، ظاهر ظهور
- * [مت: ڏيئاري ج ڏيئارون]
- ڏيئاريو ج ڏيئاريا: [صفت - مذ] ڏيئي وارو، واقف، ملاقاتي دوست، ڏنل وائڻل
- * [مت: ڏيئاري ج ڏيئارون]
- ڏيئاڻي ڏيئي: [صفت] نظري ڏسندڙ، حسن ڏسندڙ
- ڏيئي ويئي ج ڏيئون ويئون: [ا - مت] جاڻ سجاڻ، واقفڪار، منهن لڳائي
- ڏيئي ويئي هڪڻو: [اصطلاح] واقفيت هڪڻو، سجاڻپ هڪڻو
- ڏيئي ج ڏيئيون: [ا - مت] ڏيئي، جاڻ، سجاڻ، واقفيت، ڏيئي ويئي
- * 'اهي عنايت الله چئي، ڏکڻ سان ڏيئي'
- * ملاقات، گڏجاڻي
- * 'اهي ان خيال، ت ڏيئي ئي ڏاتاڙ سين' (شاه/سوزڻ)
- ڏيئي ج ڏيئي: [صفت] ملاقي، ملاقاتي، واقف، سجاڻو
- * [ظرف] مقابل، رويرو، منهن سامهون
- ڏيئارو ج ڏيئارا: [ا - مذ] چمڪاءُ، سوجهرو، روشنائي، جهلڪو، نچلو، اوچل، جرڪو، بهڪو
- * [سن: درشتا، پرا: ڊيئي = ڏسڻ]
- * ڏيڪارو (جن يا غيبت وغيره جو)، جن جو اثر، جن، پوٽ، باڻو، جو جائو
- * ڏپ، خوف، ڊاء، چرڪ، جراس
- ڏيئارو ڏيئي: [اصطلاح] رات جو ڪنهن جن پوٽ وغيره جي پياڻڪ شڪل ٿيڻ ۾ ڏسڻ، ڏيڪارو ڏيئي
- * [س/ت]
- ڏيئاري جو حساب: [ا - مذ] لڳت جو حساب، جن پوٽ جو اثر
- ڏيپارجا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏيپالجي ج ڏيپالجي: [ا - مذ] شاگرذ، بالڪو
- * جيلو، مريد
- ڏيپڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏيپڙ ج ڏيپڙون: [ا - مت] جوڙڻ جو هڪ قسم

- ڏيڀر ج ڏيڀون: [ا - مٺ] ٽانڊي تي گيهه وغيره
وڃهن سان نڪتل لاٺ سا شعاع
* [س/ت]
- ڏيڀن: [مصر - فعل لازمي] ٽانڊي تي گيهه وغيره وڃهن
سان لاٺ نڪرڻ
* [س/ت]
- [ڏيڀيو ڏيڀندو ڏيڀيل]
- ڏيڀج ج ڏيڀج: [ا - مذ] عورت کي شاديءَ وقت
ماڻهن کان ملبيل سامان، ڏاڃ، ڏاجو، ڏيجو، جهيڙ
استري ڏن، مهر
* [سن: ڏاڀ < دا = ڏيڀن
* بخشش، عطا، سخا، ذات، دان، انعام، جيڪي ڏجي
’ڏيڀ ڏونوا ڏيڀو ذات ڏيار‘ (فاضل شاھ)
* چوپائي مال کي کارايڻ مڪڻ وغيره
* پاڱو، حصو، ورثو
- ڏيڀجامر ج ڏيڀجامر: [ا - مذ] ڏاڃ يا ڏيڀ سان گڏ ويندڙ
ماڻهو ڏاڃ کڻي ويندڙ ماڻهو
- ڏيڀجگر ج ڏيڀجگر: [ا - مذ] احسان مند، پئي جي
مهربانيءَ هيٺ آيل، مرحوم مٽ، ممنون، ثورائتو
* قرضي، قرضدار، مقروض، ڏنڻاٺ، ڏيڀو، نليڊو
- ڏيڀجوان ج ڏيڀجوان: [ا - مذ] گهرجائو، محتاج
- ڏيڀجي ج ڏيڀجي: [صفت] ڏيڀ يا ڏاڃ ۾ ملبيل ڪا به
شيءَ، ڏيڀ وارو، ڏاڃيلو
* [س/ل]
- ڏيڀچاوڙ ج ڏيڀچاوڙون: [ا/صفت - مٺ] بچڙي عورت،
لاڱ چوٽي، ويجهڙ
* [س/ات]
- ڏيڀڙ ج ڏيڀڙ: [ا - مذ] پاڻيءَ جو هڪ ننڍڙو جاتوڙ
مينڊڪ
* [سن: ڏر ڏر - ڏيڀر ف: غوڪ]
* ڏوري واري مشڪ، ٻانهن جي مشڪ تي ڏڪ هڻڻ
سان ٿيندڙ ڳوڙهو
- ڏيڀري ج ڏيڀريون: [ا - مٺ] ڏيڀڙ جو مٺ
* ننڍو ڏيڀڙ
- ڏيڀريءَ کي زڪام هڻڻ: [اصطلاح] حسي مائهو
جون ڪنهن عمندي ڪم مان ويڪون ڪڍڻ
* هيڻي کي جوش آڻڻ
- ڏيڀر ٽپي: [ا - مذ] ڀرت جو هڪ قسم
- ڏيڀڪي ج ڏيڀڪيون: [ا - مٺ] پاڇيءَ جو هڪ قسم،
نوري
* ول جو هڪ قسم (نورال ول جهڙي، فن چيڙ جيڏو
جهڻ تي ننڍا ڪندا ٿين، جيڪو جلاب طور ڪم آهي)، گوسائو
* [س/ت]
- ڏيڀو ج ڏيڀا: [ا - مذ] وڻن جي ٻوٽي جو ڦر، گوڙو
ڏيڀو، ڏيڀو
* بست جو ڏوڏو
* [س/لس]
- ڏيڀيڻا: [ا - خاص] مينگهواڙن جي هڪ ذات جو نالو
* [س/ت]
- ڏيڀي: [صفت] هڪ سڄو ۽ پئي جو آڏ، ٻن مان آڏ گهٽ،
هڪ واڏو آڏ
* [سن: اڏيرڏ]
- ڏيڀي چنگهه: [صفت] هڪ ٿنگ کان عاجز، مندو
* [س/ات]
- ڏيڀي چانوڙ ڌار ڌار ڌڙن: [اصطلاح] پاڻ کي اختيارِيءَ
وارو سمجهڻ، خود مختيار ٿيڻ
* عام راءِ کان هٽي ڪم ڪرڻ
- ڏيڀي سري: [ا - مٺ] اوساريءَ جو هڪ قسم (رڻ جو اصطلاح)
- ڏيڀي ڳنڍ ج ڏيڀي ڳنڍون: [ا - مٺ] رسيءَ وغيره کي
ڳنڍ ڏيڻ جو هڪ نمونو، هڪ سڄي ڳنڍ ۽ ٻي اڏوري
ڏنل ڳنڍ

- * [هند: ديورهي، پرا: ديوي، ف: دهلين سن: ديھلي]
- * نيمتر جي ٻوليءَ جو هڪ نمونو
- * [س/ل]
- * گجھيءَ جو هڪ قسم (پيٽر وانگر ڦيندي آهي، کائڻ ۾ شمار ٿيندي ۽ ڪوٺه واري گجھيءَ کان ٻيو نمبر)
- * [س/ات]
- * ڪوٺه جي اها مالھ، جنھن ۾ بازنھن ايرڙيون هڪ جيتري مفاصلي تي وڃي ۽ ڪجهه وڌيڪ مفاصلو ڇڏي، ڀري ٻه ايرڙيون هڪ جيتري مفاصلي تي هجن
- * [س/ات]
- * هنلي جي هيٺئين ڇڪڙ واري لٽ
- * لوھه کي ڏنگ ڪرڻ جو هڪ اوزار
- * [س/ات]
- ڏيڏيوڻ ج ڏيڏيوڻ: [صفت] ڏريان، ڏريان، ڏڙيال، ڏڙاڪوٽو
- ڏيڏي ميري: [ا - مٿ] مٿي جي واڙن جي ويڙهڻ جو هڪ نمونو
- * [س/ت]
- ڏيڙج ڏيڙ: [ا - مذ] زال جي مڙس جو ڀاءُ، ديور
- * [سن: ديور]
- ڏيڙپوڄ ڏيڙپا: [ا - مذ] ڏيڙ جو سنگ
- ڏيڙاڻي ج ڏيڙاڻيون: [ا - مٿ] ڏيڙ جي زال، ڏيڙياڻي
- ڏيڙنگون: [طرف] ڏيڙن کان، ڏيڙن وٽان، مڙس جي ٻاڻڻ وٽان
- ڏيڙنگون سوڌن کي، سئين پٺين شاھين (شاھ/حسيني)
- ڏيڙياڻي ج ڏيڙياڻيون: [ا - مٿ] ڏيڙياڻي
- ڏيڙوٺ ج ڏيڙوٺ: [ا - مذ] ڏيڙ جو پٺ
- ڏيڙ/ڏيڙي: [ا - مذ/مٿ] ڏنڊ جي ٻاڻيءَ ۾ ٿيندڙ گاهه جو هڪ قسم
- * [ف: زاخل]
- ’رڳن ڏيڙ سان ٿا پڪڙيو ٿليل‘ (مهراڻ)
- ’ڏيڙ لٽن جي ڏيڙ کي، هي سڀ جون رنگ‘ (شيخ امان)
- ڏيڙ سڄي ٻوٽي: [ا - مٿ] ڏيڙ گاهه جو هڪ قسم (جنهن مان ٺڪا ۽ ٿلا وغيره ٺهن)

- ڏيڏنئون: [طرف] ڏيڏوٽو
- ڏيڏيوڄ ڏيڏيا: [صفت - مذ] هڪ سڄو ۽ اڏورو ڏيڏ
- * [مٿ: ڏيڏيوڄ ڏيڏيا]
- ڏيڏيوٽرو ج ڏيڏياٽرا: [ا - مذ] هڪ سڄو ۽ ٻيو اڏ سيڪڙو
- ڏيڏ سيڪڙو، ڏيڏ في صدي
- ڏيڏيوٽو ج ڏيڏيوٽا: [صفت - مذ] هڪ سڄو ۽ ٻئي جي اڏ جيترو، ڏيڏوٽو
- * [مٿ: ڏيڏيوٽي ج ڏيڏيوٽيون]
- ڏيڏيوٽ: [ا - مٿ] هڪ سڄو ۽ ٻئي جو اڏ مقدار، ڏيڏ دفعو وڌيڪ
- ڏيڏيوٽو ج ڏيڏيوٽا: [صفت - مذ] ڏيڏو، ڏيڏون
- * [مٿ: ڏيڏيوٽي ج ڏيڏيوٽيون]
- ڏيڏيوڄ ڏيڏيا: [ا - مذ] ڪنن ۾ پائڻ جو هڪ گھڻو، وڏو والو
- * پڪواڙ جي وچت جو هڪ قسم
- * ڏيڏ سو ٽنڊن جي ناچي ۽ اڇت وارو سٺ (ڪپڙن جو اصطلاح)
- ’هٿ ڏيڏو مٿين ڏيڏ، جت ڏڪڻ ڏهستي واريون‘ (شاھ/ڪاهاتي)
- * [صفت - مذ] ڏنگو، پاسيرو، تيزو، ٿيڏو، ڦريل
- ڏيڏيو ڳالهائڻ: [اصطلاح] سڌو نه ڳالهائڻ، اڏو ڳالهائڻ، زڪو ڳالهائڻ
- ڏيڏي ٻڌائڻ: [اصطلاح] آبتو جواب ڏيڻ، ڪاوڙ ۾ اڏو جواب ڏيڻ، پورو جواب نه ڏيڻ
- * [س/ڪوھ]
- ڏيڏي ج ڏيڏيون: [ا - مٿ] ڪنڀل دروازو، گهر جو دروازو، گهر جي ٻاهرئين دروازي اڳيان ڪاٺ يا سرن جي ڏنل پٺ (جيئن دروازي مان اندر نگاهه نه ٿي سگهي)، پردي وارو در خوبيءَ جو منهن، ڊڪيل پٺيو، پيش دالان، اوسارو
- * زال جي گهر ڏي وڃڻ جو دروازو، زالن جي رهڻ جي جاءِ، زالن جي ڪمري کي اڳيان ڏنل ننڍي پٺ
- * ڏريان جي زهن لاءِ در جي ٻاهران ٺهيل ڪوٺي، پيش خانو، پهرين ڪوٺي

— ڏيساڙو ج ڏيسارا: [صفت - مذ] ڏيساڙو وارو، غير ملڪي، پرڏيهي، ڏورانهون، پُراڻهون، ڌاريو وڏيشي، ولايتي
 * [مذ: ڏيساري ج ڏيساريون]

— ڏيساندرُ ج ڏيساندرَ: [ا - مذ] ڏورانهون ملڪ، پرديس، ولايت، ڏيساڙو
 * [پرا: ڏيسنتره سن: ديشانتس ديش = ملڪ + انتو = ٻيو] 'معارفت جي ماڻ سڀين ڏيساندرُ ڏورين' (شاه/ڪلياڻ)
 * ديس، ملڪ، ڏيهه
 * نظارو منظر، ڏيڪاء، نماه

— ڏيساندرُ پاندرُ: [ظرف] پرديس ڏانهن، ولايت طرف، پرڏيهه ڏانهن

— ڏيساڙو ج ڏيساڙو: [ا - مذ] ڏورانهون ملڪ، پرديس، ڌاريو ملڪ، وڏيش، ولايت، ٻيو ملڪ، ڏيهان ڏور، ملڪان پري، ديس کان ٻاهر
 * [سن: ديشاپر ديش = ملڪ + اهر = ٻيو]
 * اهو شهر جيڪو ڪارخاني واري هنڌ کان گهڻو پري هجي، چتان مال گهراڻيجي ۽ موڪلجي
 * ڏيهه، ملڪ، ديس

— ڏيش نڪارو ج ڏيش نڪارا: [ا - مذ] ديس نيڪالي، شهر نيڪالي، جلاظطي، ديس بڌري، بتواس، نيڪالي، پرواس

— ڏيش نڪالوج ڏيش نڪالا: [ا - مذ] ديس نڪارو

— ڏيسِي ج ڏيسِي: [صفت] ساڳئي ملڪ جو، پنهنجي ملڪ جو ڏيهي، وطني، هر وطن ملڪي ديسي

• ڏيسترَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اعتر ڪراچي ۽ ٿرهارڪر ضلعن ۾)
 * ڏيسِي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]

• ڏيڪڙو ج ڏيڪڙو: [ا - مذ] ڏهڪاء، ڏهڪاء، ڏٻڻ، خوف (جيشن: 'ڏڏو ڏيڪڙو' وغيره)
 * [س/ل]

• ڏيرا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڏيراچ: [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو

• ڏيراوَر: [ا - خاص] شهدادپور تعلقي ۾ مڙين صاحبن جي رهائش لاءِ ٺهرايل جدا جدا ڪوٽ، ڏيره جاٺ، کڏهن مڙ سان جي هر داستان ڏيرا وڙ جي جاٺ ڏي ٿيا اوريان

• ڏيرو ج ڏيرا: [ا - مذ] رهڻ جي جاءِ، گهر هنڌ، ماڳ، مڪان، خوبي، آستان، ديرو
 * مسافريءَ ۾ جڏهن هنڌ ترسجي، ڊاٻو منزل، منزل گاهه، چانوڻي
 * [ف: ديره = جاءِ، ع: دائره = هنڌ، سن: ديو = بت خانو] 'هن لشڪر آوڙ ۾ ڏيرو ڪيو'
 * گورن، گام
 * راج
 * [س/ل]
 * هنڌن جو مندر، مڙهي، ٽڪاڻو، جين ڌرم وارن جو مندر
 * [سن: ديوال، ٻهرا: ديول] 'قلائي وٽ ٻن هزارين جو ڏيرو آهي' (جملو)

— ڏيرو ڏيڻ: [اصطلاح] منزل ڪرڻ، 'مڙي مڏيشون ٺهري، ڏيرا ڏنائون' (شاه/ڪيڏارو)
 * بت خانو، ٺاهڻ، مڙهي ٺاهڻ

— ڏيريدارُ ج ڏيريدارَ: [صفت] ديري وارو، ڪري وارو، ديري ڌڻي، سردار، وڏيرو قومي مهندار، پانڊپ، ڪنهن گورن جو چڱو مڙس، پٽيل، مڪي، رئيس، پگدار

• ڏيرو ج ڏيرو: [ا - مذ] ساندارو پنحال، کلي
 * [س/ت]
 * [ڏيري ج ڏيريون]

• ڏيش ج ڏيش: [ا - مذ] ديس، ملڪ، وطن، ڏيهه
 * [سن: ديش = ڏيهه، ٻهرا: ديهو]

— ڏيساڙو ج ڏيساڙو: [ا - مذ] پراڻهون ملڪ، ڏور ديش، غير ملڪ، ڌاريو ملڪ، پرڏيهه، پرديس، ولايت، ڏيساڙو

- * ڏيکرو ج ڏيڪرا: [ا - مذ] چوڪر نينگر، ڏوڪرو
- * ڏيڪو ج ڏيڪا: [ا - مذ] پڪي جو وچ وارو ٿيڻ، ٿوري ضامن
- * ڏيڪ ج ڏيڪ: [ا - مذ] نظارو، لقاء، ڏيڪ ويڪ، ڊيڏار
- * ٻاهرين يا ظاهري شڪل و صوت، نما،
- * جنسار، بناوٽ، سينگار، ويس، لباس
- * ٺٽو، پيڪو، ٺاهه، ٺوهه، ٺرڪو، ٺرڪو، ٺيڻ، ٺاپ،
- * اڏسڻ، ٺاسڻ، ٺاڻ
- ڏيڪارڻ: [مض - فعل متعدي] نظر ڪرائڻ، ڄاڻڻ، معائنو ڪرائڻ
- * ڏسڻ پٺائڻ
- * اشارو ڪرڻ
- * آگاه ڪرڻ، سمجهائڻ
- * ڊيڏار ڪرائڻ، ڏرڻن پٺائڻ
- * ظاهر ڪرڻ، پٺرو ڪرڻ
- * پيش ڪرڻ، زور ڪرڻ
- * ٺياسائڻ (طبيعت ڊاڪٽري)
- * [مض] ڏيڪارڻ
- * [امر] ڏيڪار
- * [مضارع] ڏيڪارين (ج) ڏيڪارين، ڏيڪارين (ج)
- ڏيڪاريو، ڏيڪاري (ج) ڏيڪارين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٺو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مؤنث جمع جا صيغا ڳڏيا آهن]
- * [حال] ڏيڪري ٿو (ج) ڏيڪارين ٿا
- * [حال مت] ڏيڪاري ٿي (ج) ڏيڪاريو ٿيون
- * [ماضي] ڏيڪاريو (ج) ڏيڪارين
- * [ماضي مت] ڏيڪاري (ج) ڏيڪارينون
- * [مستقبل] ڏيڪاريندو (ج) ڏيڪاريندا
- * [مستقبل مت] ڏيڪاريندي (ج) ڏيڪارينديون
- * [اسم مفعول] ڏيڪاريل
- ڏيڪارو ج ڏيڪارا: [ا - مذ] نظر، نگاهه، نرت، ڏسي، بهارت، درشت، جوت، ڊيڏو
- * نظارو، نما، تماشا، لقاء
- * ڊيڏار، ڏرڻ
- * پٺرائي، ظاهري، پرڪاش، ظهور، ويڪي، ڏيڪاري
- ڏيڪائي
- * زوش، هلٽ ڍنگ، ورناء، زويو، چال
- * شڪل، صوت، ڏينارو
- ڏيڪارا ڏيڻ: [اصطلاح] ڏيڪائي ڏيڻ، ڏيڪاري ڏيڻ، آڏو اچڻ، ظاهر ٿيڻ، ڏريش اچڻ
- ڏيڪاري ج ڏيڪاريون: [ا - مت] ڏيڪارو، ڏيڪاء، ڊيڏار، ڏينارو
- ڏيڪاري ڏيڻ: [اصطلاح] برگهٽ ٿيڻ، نازل ٿيڻ، ظاهر ٿيڻ، ڏسڻ ۾ اچڻ، نظر تي چڙهڻ، حاضر ٿيڻ
- تهنجي ڏيڪاري ڏي، هر هر اُپري اُچ (شيخ ايان)
- ڏيڪاء ج ڏيڪاء: [ا - مذ] ڊيڏار، نظارو، نمايش
- * بناوٽ، ٺاهه، ٺوهه، ظاهري ٺٽو، ڏيڪارو
- ڏيڪائو ج ڏيڪائو: [صفت - مذ] ڏيڪ وارو، ڏسڻ جهڙو
- * موچارو، سنو
- * مهاندي وارو، دولتو، شڪيل، مهاندي پريو
- * سَمُو، سينگاريل، آراستو، رنگين، زينت پريو
- * وڙائڻو، لائق، اُچت، ڏيسو
- * [مت: ڏيڪائين ج ڏيڪائينون]
- ڏيڪائڻ: [مض - فعل لازمي] ظاهر ٿيڻ، پٺرو ٿيڻ
- * [ڏيڪايو ڏيڪائيندو، ڏيڪايل]
- ڏيڪائڻ ج ڏيڪائڻيون: [ا - مت] ڏسڻ ۾ اچڻ جي حالت
- * نمايش، نظارو
- * ٺاڻ، تحمّل
- ڏيڪائي ڏيڻ: [اصطلاح] نظر اچڻ، ظاهر ٿيڻ، پٺرو ٿيڻ
- ڏيڪ پسنڌ ج ڏيڪ پسنڌ: [صفت] نمايش بين، شوقين، ڏيڪر خود پسنڌ، ٺڙو
- ڏيڪڏار ج ڏيڪڏار: [صفت] ڏسڻ جهڙو، ڏيڪائو، ڊيڏاري، چمڪدار، چمڪيلو، رونقدار، طلسمي، ناسي، اڏمبري، لباسي، ڏيڪر، ڏيڪي
- ڏيڪڙ ج ڏيڪڙ: [صفت] ڏيڪ وارو، ڏيڪائو، ڏيڪ پسنڌ، اڏمبري، ٺاڻ پسنڌ، ڏيڪي، ڏيڪڏار

- ڏيکڙو ج ڏيکڙا: [ا - مذ] سٺو ڏيک ويڪو. ڀيڪو ٺاڻ،
 ٺاهه ٺوهه
- * [س/ڪوهه]
- ڏيڪڻ: [مض - فعل متعدي] ڏسڻ
 * [سرا]
- ’رانا تنهنجي راهه تي، ڏيهائي ڏيڪان‘ (شاهه/راڻو)
- * [مض] ڏيڪڻ
- * [امر] ڏيڪ
- * [ڏيڪيا، ڏيڪيندا، ڏيڪيل]
- ڏيڪ ويڪو ج ڏيڪ ويڪو: [ا - مذ] ظاهري ڏيڪاءُ،
 ڏيڪ، ٻاهريون ٺٽ، ٺاڻ، اڏمير ڀيڪو ٺڙڪو ٺڙڪو،
 ويس، ٺاهه ٺوهه، لقاء، نمائش، تماشو نما، ڏيڪاءُ
- ڏيڪ ويڪو ڙڪڻ: [اصطلاح] ٻاهريون ٺٽ ڙڪڻ
- ڏيڪ ويڪيو ج ڏيڪ ويڪيا: [صفت - مذ] ڏيڪائو،
 ڏيڪي، اڏميري، چمڪيلو، نمودار، ڊيڊاري، ڏيڪر
- * [مت: ڏيڪ ويڪي ج ڏيڪ ويڪيون]
- ڏيڪي ج ڏيڪي: [صفت] ڏيڪائو، اڏميري، چمڪيلو،
 نمودار، ڊيڊاري، طلسمي، ڀيڪيدار
- * ڏيل ج ڏيل: [ا - مذ] بدن، جسم، ڏيهه، ڀيري،
 جنمو، ڏيهي، ڏيهي، بدن، تن، سر، ڪايا، ڍڻ،
 پيٽ، بدن جي ٻيهڪ، هاڻي، قد، ڪاٺي، قد بدن،
 قدقامت
- * [هند: ڏيل]
- * اٿڻ، من، ڍل
- ’ڏک پريان جو ڏيل هو، ڀاڄت جيئن وڄاه‘ (شاهه/ڪلياڻ)
- * انداز آڪار، مقدار
- * ڪاڇو ماپ، ڪٺ، ٿڪ
- * ٻاهرين بتاوت، تجمل
- * [س/ات]
- * ڊپ، خوف، هراس
- * [س/ات]
- ڏيل ڏرڻ: [اصطلاح] گهڻو پوئو ٿيڻ، ڊپ ٿيڻ، بدن ڪٽڻ،
 ٺوڪڻ (ڊپ سبب)
- ڏيل ڏڪڻ: [اصطلاح] هيٺون ڪٽڻ، دل ڏڪڻ،
 شمار گهڻو ڊڄڻ، حد کان زياده خوف طاري ٿيڻ،
 ڏيل ڏرڻ
- * ڏيلو ج ڏيلا: [ا - مذ] ڏيرو، ڏيرو، چونسرو
- * [ف: ڏيره، ع: دائره = ڏيرو، س/ت/ات]
- * [مت: ڏيلي ج ڏيليون]
- * ڏيلو ج ڏيلها: [ا - مذ] ڪرڻ جو ڪجرو ڦڻ ڏونشو،
 ڀڪو ڏينو ڏينهو
- * ڏيله ڏڪي ج ڏيله ڏڪيون: [ا - مت] سن بلوغت
 کي پهتل چوڪري، بزاڪ
- * [س/ات]
- * ڏين ج ڏين: [صفت] غريب، مسڪين، گهرجائو
- * [سن: ڏين = غريب]
- * ڏينڀو ج ڏينڀو: [ا - مذ] زهريلي جيت جو هڪ قسم،
 کڙو، چيلائو، چونيئين (ٻه قسم 1. قنڌاري، 2. سنڌي)
- * [ف: زنبور]
- * ڏينڀوڙي ج ڏينڀوڙيون: [ا - مت] تروڪڙي، سڙي،
 تلوڪڙي، تلڪ (جيڪو اڪثر هندو عورتون سونهن خاطر پاهن
 وغيره تي ڪڍائينديون آهن)
- * ڏينڇ ج ڏينڇ: [ا - مذ] منڇ، ٻيهي (هندن ڙڪڻ لاءِ)
- * [س/ت]
- * ڏينگسڙو ج ڏينگسڙو: [ا - مذ] پاڻ پڌائڻ واري حالت،
 ٻٽاڪون هڻڻ، خود ٺاڻي، اڃايا پٽ
- * [س/ت]
- * ڏينگيو ج ڏينگيا: [ا - مذ] ڏنگو لڪڻ، مٿي کان گول
 ڙيل هٿ جو لڪڻ، ٺينگيو، ڏونگيو (پليٽس)
- * [هند: ڏينگا]
- * ڏينو ج ڏينا: [ا - مذ] ڏينهو، ڦل (ٽونڻ يا ٿانوي وغيره جي)
 ڏيلهو، گوگڙو، ڏوڏو ڪنهن ٻوٽي (ٿانوي، آڏيري ڪڙ وغيره)
 جو ڦڻ

- ڏينھن ۾ ڏينھن گھڙڻ: [ا - مٿ] گھوٽ ڪنوار جي ساٿ سنڳڻ جي جاءِ، ڏيوا ڪوٺي، لکن منڊپ * شاديءَ وقت پٽ تي ڪڍيل چورس چٽ * [س/ت]
- ڏينھن ۾ ڏينھن: [ا - مذ] سج اُڀرڻ کان سج لھڻ تائين اٽڪل ٻارھن ڪلاڪن وارو عرصو. سج جي روشنائيءَ وارو عرصو. روز، يوم، تاريخ، ٿيڻ، وار، ڏيھاڙو، ڏڻ * سمن، وقت * زمانو، دور * [سن: دوس، ٻرا: ڏنھو = ڏينھن] * پرھ، فجر، صبح * [ڪنایہ] سورجھرو، روشني، سڄھندو * سج جي تپش، ٽاڪ منجھند * نصاب، طالع، قسمت، پاڳ * تہ مون ڏينھن ستنون، جي ٻيھر ٻارو جي موان (شاهه/ڪرمياري) * حياتي، زندگي * 'الله ڏينھن ڏيندي' (جملو) * گام جو ھڪ قبر * [س/ڪوھ]
- ڏينھن ڏاڙي: [ظرف] روزمره، روزانو، هر روز ڏھاڙي
- ڏينھن: [ظرف] ڏينھن جو
- 'ڏينھان ڏاريءَ رس، راتيان روشي رت لڙا' (شاهه/معدوي)
- ڏينھان ڏينھن: [ظرف] روزانو روز، هر روز، ڏينھن ڏاڙي
- ڏينھن آڇڻ: [اصطلاح] موسم آڇڻ، رت آڇڻ، وقت آڇڻ مشر وقت آڇڻ وارو آڇڻ، زمانو آڇڻ
- ڏينھن بہ ڏينھن: [ظرف] روزن روزن روزمره * آھستي آھستي، زرد زرد
- ڏينھن ٻڌڻ: [اصطلاح] ڏينھن مشر ڪرڻ (مکي، بکي، ٻا شادي وغيره جو)، ٿيڻ ٻڌڻ
- ڏينھن پيرجڻ: [اصطلاح] ڏينھن مشر ڪيل وقت ويجهو آڇڻ * مدو پورو ٿيڻ * حياتي ڪٽڻ، سڪرات آڇڻ * عورت جا مھينا پورا ٿيڻ، ونر جو وقت ويجهو آڇڻ
- ڏينھن ٿڌو: [ا - مذ] گرم ڏينھن، ٽاڪ منجھند، ڪاڙھو ڏينھن * ڏينھن تي ورون چيان، ڏونگر جي ڌارين (شيخ ايان)
- ڏينھن ٿڌو هڻڻ: [اصطلاح] گرم ڏينھن هڻڻ، ٽاڪ منجھند هڻڻ، ڪاڙھو هڻڻ
- ڏينھن ٿيڻ: [اصطلاح] عرصو گذرڻ، ڪافي ڏينھن گذري وڃڻ * سارتر آڇ سڱھائ، جن ڏئي مون ڏينھن ٿيا (سجل)
- ڏينھن ٿيڻ: [اصطلاح] صبح ٿيڻ، پاڪ ٿيڻ * روشني ٿيڻ * وارو آڇڻ، پاڳ ڪرڻ
- ڏينھن ٿرڻ: [اصطلاح] مشر ڪيل وقت جو ٿري وڃڻ * مشڪل گھڙي ختم ٿيڻ
- ڏينھن نازڻ: [اصطلاح] ٻن پھرين جو آرام ڪرڻ، ڪاڙھي ٿي آرام ڪرڻ، ساھي ڪٽڻ يا پگھر نازڻ (آس و)، آس نازڻ
- ڏينھن لڙي: [ظرف] ڪاڙھي ٿي کانپوءِ، پٺيھن کان پوءِ، ويجهو مھل، سج لڙي
- ڏينھن لڪاءِ تي آڇڻ: [اصطلاح] ٻڌڻ ٿيڻ، ڌرتي ٿيڻ، سج نيزي تي آڇڻ
- ڏينھن پڇاڻان: [ظرف] گھڻي ڏينھن کانپوءِ، ڪافي عرصي کانپوءِ، مدائن بعد
- ڏينھن پڇڻ: [اصطلاح] حياتي ڪٽڻ، عمر پوري ٿيڻ * مدو ختم ٿيڻ
- ڏينھن پڪا ڏاڙھون گھڙڻ: [اصطلاح] ڪنھن ڪر جي يڪدم پورائي لاءِ ضد ڪرڻ، ٿريءَ تي بهشت گھڙڻ

- ڏينهن پورا ٿيڻ: [اصطلاح] عمر گذرڻ. حياتي ختم ٿيڻ
 * گارنٽي ختم ٿيڻ (ڪنهن ڪل وغيره جي)
 - ڏينهن پورا ڪرڻ: [اصطلاح] وقت گذرڻ. وقت ڪاٽڻ
 * حياتي جيئن ٿيڻ پوري ڪرڻ
 - ڏينهن پوڻ: [اصطلاح] عرصو لڳڻ. وقت پوڻ
 - ڏينهن جا تارا ڏيکارڻ: [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ.
 اهڙيءَ طرح سختي ڪرڻ جو اکين اڳيان ترورا اچي وڃڻ.
 ملامت ڪرڻ. قيهه ڪڍڻ. مار ڪڍڻ. خوب سيڪت ڏيڻ.
 سخت مصيبتون ڏيڻ. عقوبتون ڪرڻ. زبردستي ڪرڻ
 * عجب ڏيکارڻ
 - ڏينهن جا تارا ڏسڻ: [اصطلاح] خواس باخته ٿيڻ
 - ڏينهن جو ڏيئو ٻارڻ: [اصطلاح] ڏيئو ڪڍڻ. ڪوٽ ڪڍڻ.
 پاڻ کي ڪنل ظاهر ڪرڻ. ناداري ڏيکارڻ
 - ڏينهن چٽا ڪرڻ: [اصطلاح] تپ ٻڌڻ. ڏينهن صاف يا
 ظاهر ڪرڻ. ڏينهن ٻڌڻ. ڪنهن موقعي لاءِ تاريخ
 مقرر ڪرڻ
 - ڏينهن چڙهڻ: [اصطلاح] سج ڪافي مٿي چڙهڻ.
 بيٺهري ٿيڻ
 * عورت کي حمل رهجي وڃڻ
 - ڏينهن چڙهڻي: [طرف] سج اُپري کان دٻي سان.
 صبح جو دٻي سان. سج مٿي اچڻ کانپوءِ
 - ڏينهن ڌڪڻ: [اصطلاح] مصيبت جي ڏينهن کي تازو.
 ڏکيو وقت گذارڻ
 - ڏينهن ڏونرو ج ڏينهن ڏونرا: [مذ] چٽو يا صاف ڏينهن
 صفا صبح
 - ڏينهن ڏني: [طرف] ڏينهن جو. سج پٺي
 * [صفت] ظاهر ظهور ٿيڻ پٺي پٺي. ڪليو ڪلايو. عام مشهور
 - ڏينهن ڏسڻ: [اصطلاح] وارو ڏسڻ. زمانو ڏسڻ. ڏور ڏسڻ
 * انتظار ڪرڻ
 - ڏينهن ڏنگو ٿيڻ: [اصطلاح] بدبختي اچڻ. قسمت جو
 ساڻ نه ڏيڻ
 * ٻيا جا ڏنگا ڏيڻ. منهنجو ڏينهن ڏنگو ٿي (شاهه)
 - ڏينهن ڏهاڙو ج ڏينهن ڏهاڙا: [مذ] ڪوبه ڏينهن.
 وڏو ڏينهن. ڏڻ. ڏهاڙو
 - ڏينهن ڏيڻ: [اصطلاح] حياتي عطا ڪرڻ. زندگي بخشڻ
 (هي اصطلاح فقط الله پاڪ جي ذات سان مشروط آهي. جيئن:
 'الله ڏينهن ڏيڻا')
 - ڏينهن ڏيڻ: [اصطلاح] انجام ڪرڻ. واعدو ڪرڻ.
 قول ڪرڻ
 * شاديءَ وغيره جي تپ ڏيڻ
 - ڏينهن رات جو فرق: [مذ] شمار گهڻو تفاوت.
 زياده فرق
 * هنن ٻنهي راتن جي اخلافن ۾ ڏينهن رات جو فرق آهي (جملو)
 - ڏينهن رات جو فرق هڻڻ: [اصطلاح] وڏو تفاوت هڻڻ.
 گهڻي فير ڦار هڻڻ
 - ڏينهن رات هڪ ڪرڻ: [اصطلاح] هر ڪا ممڪن
 ڪوشش ڪرڻ
 * سخت محنت ڪرڻ. ڪر کي جسي وڃڻ
 - ڏينهن سان هجڻ: [اصطلاح] پٺت سان هجڻ
 (ڪنهن عورت جو)
 - ڏينهن ٿينهن هڻڻ: [اصطلاح] ڏينهن ڏني جو سڀ
 ڪجهه ٿي سگهڻ
 - ڏينهن ڦرڻ: [اصطلاح] سٺا ڏينهن اچڻ. پاڳ وڙڻ.
 نصيب ڪلڻ. سڀاڳ اچڻ. خوشحاليءَ جو وقت اچڻ
 - ڏينهن ڦرڻ: [اصطلاح] شام ٿيڻ. پٺهريءَ بعد ٻيهر
 جو وقت اچڻ. سج لٿي جو وقت ويجهو هجڻ
 * ڏينهن لڙي ويو آهي. پر صبح کان ٻولي اها ناهي آهي (جملو)
 * موسم جو بدلائڻ. اونھاري مان سياري يا سياري مان
 اونھارو ٿيڻ
 - ڏينهن لٿي: [طرف] ڏينهن لهڻ واري وقت. سج لٿي.
 سانجهيءَ مهل. رات جو
 * آيو آهين ڏينهن لٿي. مٽ بهي ٿو ڏس ٿا ٻڌو (شيخ ايان)

- ڏينهن پورا ٿيڻ: [اصطلاح] عمر گذرڻ. حياتي ختم ٿيڻ
 * گارنٽي ختم ٿيڻ (ڪنهن ڪل وغيره جي)
 - ڏينهن پورا ڪرڻ: [اصطلاح] وقت گذرڻ. وقت ڪاٽڻ
 * حياتي جيئن ٿيڻ پوري ڪرڻ
 - ڏينهن پوڻ: [اصطلاح] عرصو لڳڻ. وقت پوڻ
 - ڏينهن جا تارا ڏيکارڻ: [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ.
 اهڙيءَ طرح سختي ڪرڻ جو اکين اڳيان ترورا اچي وڃڻ.
 ملامت ڪرڻ. قيهه ڪڍڻ. مار ڪڍڻ. خوب سيڪت ڏيڻ.
 سخت مصيبتون ڏيڻ. عقوبتون ڪرڻ. زبردستي ڪرڻ
 * عجب ڏيکارڻ
 - ڏينهن جا تارا ڏسڻ: [اصطلاح] خواس باخته ٿيڻ
 - ڏينهن جو ڏيئو ٻارڻ: [اصطلاح] ڏيئو ڪڍڻ. ڪوٽ ڪڍڻ.
 پاڻ کي ڪنل ظاهر ڪرڻ. ناداري ڏيکارڻ
 - ڏينهن چٽا ڪرڻ: [اصطلاح] تپ ٻڌڻ. ڏينهن صاف يا
 ظاهر ڪرڻ. ڏينهن ٻڌڻ. ڪنهن موقعي لاءِ تاريخ
 مقرر ڪرڻ
 - ڏينهن چڙهڻ: [اصطلاح] سج ڪافي مٿي چڙهڻ.
 بيٺهري ٿيڻ
 * عورت کي حمل رهجي وڃڻ
 - ڏينهن چڙهڻي: [طرف] سج اُپري کان دٻي سان.
 صبح جو دٻي سان. سج مٿي اچڻ کانپوءِ
 - ڏينهن ڌڪڻ: [اصطلاح] مصيبت جي ڏينهن کي تازو.
 ڏکيو وقت گذارڻ
 - ڏينهن ڏونرو ج ڏينهن ڏونرا: [مذ] چٽو يا صاف ڏينهن
 صفا صبح
 - ڏينهن ڏني: [طرف] ڏينهن جو. سج پٺي
 * [صفت] ظاهر ظهور ٿيڻ پٺي پٺي. ڪليو ڪلايو. عام مشهور
 - ڏينهن ڏسڻ: [اصطلاح] وارو ڏسڻ. زمانو ڏسڻ. ڏور ڏسڻ
 * انتظار ڪرڻ

- ڏينهنڪ: [ظرف] هڪ ئي ڏينهن ۾، هڪ ڏينهن لاءِ، ساڳئي ڏينهن جو روزانو ڏينهنون ڏينهن، انهيءَ ڏينهن
- ڏينهن ڪاٽڻ: [اصطلاح] حياتي گذارڻ، ڏکي سڪي زندگي بسر ڪرڻ، وقت پاس ڪرڻ، نائيز پورو ڪرڻ، عرصو لنگهائڻ (تڪليف ۾)
- ڏينهن ڪرڻ: [اصطلاح] شمار گهڻو عرصو لڳائڻ، وقت لڳائڻ، صبح ڪرڻ، سج اُٿارڻ
- ڏينهن ڳرا ٿيڻ: [اصطلاح] سخت ڏينهن ٿيڻ، تڪليف جا ڏينهن ٿيڻ
 - * اونھاري جي موسم اچڻ، وڏا ۽ گرم ڏينهن ٿيڻ
- ڏينهن ڳڻڻ: [اصطلاح] انتظار ڪرڻ، وقت گذارڻ
- ڏينهن لاهڻ/لاٽڻ: [اصطلاح] گهڻي دير ڪرڻ، شمار گهڻو وقت پري رهڻ، مدت کانپوءِ اچڻ يا موٽڻ
- ڏينهن لڙڻي: [اصطلاح] پنهنجن کان پوءِ، وڃينءَ وقت، ڏينهن لڙڻ کانپوءِ
- ڏينهن لڳڻ: [اصطلاح] گرميءَ جي چيٽ اچڻ Sunstroke
- ڏينهن مان رات ٿيڻ: [اصطلاح] سڪيءَ مان ڏکي ٿيڻ، ڦرڪو ڦري وڃڻ
 - * وقت بدلجڻ
- ڏينهن نيڪرڻ: [اصطلاح] سج نيڪرڻ، صبح ٿيڻ، پرھ ٿيڻ
- ڏينهن وڃڻ: [اصطلاح] ڏينهن ٽرڻ
- ڏينهن هجڻ: [اصطلاح] حياتي هجڻ
- ڏينهنون ڏينهن: [ظرف] هر هڪ ڏينهن بعد
 - * جيئن پوءِ ٿيڻ، ويران وڃڻ هڪ ٻئي پٺيان، لاڳيتو جلدي جلدي
- ڏينهنوڪو ج ڏينهنوڪا: [صفت - مذ] ڏينهن وارو، ڏينهن جو ڏينهن کان وٺي، صبحوڪو (اڪثر بچيل کادي وغيره لاءِ ڪو اچي)
- * [مت: ڏينهنوڪي ج ڏينهنوڪيون]
- ڏينهنوٽو ج ڏينهنوٽا: [صفت - مذ] ڏينهنوڪو ڏينهن جو
 - * [مت: ڏينهنوٽي ج ڏينهنوٽيون]
- ڏينهن ئي اهو ڪرڻ: [اصطلاح] وري نه ڪرڻ، توبه ڪري ڇڏڻ، جيڪا غلطي ان ڏينهن ڪيائين، سا وري نه ڪرڻ، ڪيل غلطي ٻيهر نه دهرائڻ
- ڏينهنچي ج ڏينهنچيون: [ا - مت] رلين يا بسترن وغيره رکڻ لاءِ مٿيءَ جي پيهي
 - * [س/ت]
- ڏينهنوٽي: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
 - * [س/ت]
- ڏيڻ ج ڏيڻون: [ا - مت] ماڻهن جا هيشان ڪڍي کائيندڙ هڪ خيالي عورت، ڏاڻن، چنڊان
 - * پويي، جادوگرڻائي، هانپ، ساجرا، ڪامشگور
- ڏيو ج ڏيا: [ا - مذ] ڀڳڙ جي ننڍي چمڻي (جڏهن ۾ تيل ۽ ڪنڙهه جي وٽ ويهي ٻاري روئيني ڪمي)، ڏيو
 - * [سن: ڊيپ، پرا: ڊيوو = ڏيشو]
 - * 'تو جو ڏيو پائڻيس سا سورج سڻائي' (شاهه)
- ڏيو ج ڏيو: [ا - مذ] ڊيو ديوتا
 - * ڏئي، جوتي سروب
 - * [سن: ڊيو]
- سو ڏيو ڏنائين ڏيهه ۾ (سامي)
- ڏيوٽا ج ڏيوٽائون: [ا - مذ] ديوتا، ديويءَ جو مڙس، مها پرش
- ڏيوٽي ج ڏيوٽيون: [ا - مت] ڏيو جي مؤنث، ديوي
- ڏيوارج ڏيوارون: [ا - مت] ديوار، پت
- ڏيوارج ڏيوار: [ا - مذ] ڏيو، چراغ
- ڏيوارڻ: [مض - فعل متعدي] ڏيارڻ، بخشڻ، عطا ڪرڻ
 - * [س/ت/سن: ڊن، ڊن، ڊن]
 - * [مض] ڏيوارڻ
 - * [امر] ڏيوار
 - * [ڏيواريو، ڏيواريندو، ڏيواريل]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] هندن جو هڪ وڏو ڏينهن
 ڏياري، ديوالي
 * [س/ت]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] ماڃيس جي تبلي
 * [س/ل]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] گهوڻ ۽
 ڪنوار جا ساڻ سڳڻ ڪرڻ جي جاءِ، ڏينهن ڪرڻ
 * [س/ت]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] هرج، خسارو،
 گهاٽو، ناداري، ڪٽلائي، سڃاڻي، پينگيائي، مڦلسي،
 سڄ، پينگ (هڪ دستو هو ته جڏهن ڪنهن به واپاريءَ کي
 ڏنڌي ۾ نقصان پوندو هو ته ڏڪان ۾ ڏينهن جو ڏيڻو ٻاري، ٿيڙ
 اٿلائي پٽلائي ڇڏيندو هو جنهن مان خبر پوندي هئي ته وٽس
 ڪجهه به باقي نه آهي)
 * [هند: دولا = ديوا + بالا = ڏيو ٻارڻ]
 * [صفت - مذ] ڪنجوس

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] دوست پيشن ڏيڻ جي معاملي ۾ ڏيوڙو آهي (جملو)
 ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [صفت] ڏيوڙي ۾ ويل

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] ڏيوڙي واري حالت، ڏيوڙو
 ڏيوڙو ڪيڙو: [اصطلاح] مڦلسيءَ جو اظهار ڪرڻ،
 واپار ۾ ٿوڻ پوڻ سبب قرضدارن ۽ سرڪار کي قرض
 جي ادائينگي کان منجھوريءَ جو ٿوڻ ڏيڻ، ڪوٽ ڏيکارڻ،
 اڻ هوند جو هوڪو ڏيڻ، ڪٽي وڃڻ، ٿوڻ هيٺ اچڻ،
 ڪٽي پوڻ، بنڪيو ٿيڻ، پينگيو ٿيڻ

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] گهر جي اڳيان دروازي تي
 ڏيڙي پٽ، پٽاه، ڏيڙي، اڏ
 * [س/ت]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] ديوتا جي بت رکڻ واري جاءِ،
 ٽڪاڻو، مندر، شوالو، ناڪر ڏڪار، مڙهي، ديول
 * [پرا: ديول سن: ديواليه = ديو = ديوتا + آله = جاءِ ديوتائن جي جاءِ]
 * ڏيڻو، جڙاڻ
 'تان آنداري گهر ڏيوڙا، ڦر ڦر جوت ڪري' (شاه/يمن ڪلياڻ)

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] هندن جو مندر، ٽڪاڻو
 مڙهي، سماڏ، يادگار، نشاني، ڏيڙي

• ڏيوڙي: [ا - مت] مانا جي بيماري
 ڏيوڙيءَ جو ڏرڻ ٿيڻ: [اصطلاح] مانا جي بيماريءَ
 جو اچڻ

• ڏيوڙي ڏسڻ: [اصطلاح] مانا جي بيماريءَ جو اچڻ

• ڏيوڙي ڏارين تارين هڻڻ: [اصطلاح] مانا ٿوري انداز
 ۾ نڪرڻ

• ڏيوڙيءَ جي موج هڻڻ: [اصطلاح] مانا جو گهڻي انداز
 ۾ نڪرڻ

• ڏيوڙيءَ جو ڪيڙو پيٽ ڀڙڙو: [اصطلاح] مانا جي بيماريءَ
 جو ڇڏي وڃڻ

• ڏيهه ج ڏيهه: [ا - مذ] ديس، ملڪ، ديس، ديش
 * پنهنجو شهر، ڳوٺ، گام، وطن
 * [سن: ديش، ف: ده = ملڪ]
 * دنيا، عالم، ڪائنات
 * خلق، مخلوق، انسان ذات
 'ڏيهه کي انسان جي عظمت جو ڏسڻ سڀني کان مليون'
 (غلام محمد حامي)

• ڏيهارو ج ڏيهارا: [صفت - مذ] وطن وارو، ڏيهي، ڏيهائو
 * [مت: ڏيهاري ج ڏيهاريون]

• ڏيهان ڏوڙو: [طرف] شمار ٿيڻ، بلڪل ڏور، گهڻي مفاصلي
 وارو، ملڪان پري

• ڏيهان ڏوڙو هارو: [ا - مذ] ڏيهه کان پيشو پيڻ کان
 پيشي کان پيشي منهن جو

• ڏيهان ج ڏيهاتا: [صفت - مذ] ڏيهي، ديسي، ملڪي، وطني
 * [مت: ڏيهائي ج ڏيهائيون]

• ڏيهان ج ڏيهاتا: [صفت - مذ] ملڪي، ڏيهي
 ڏيهائو، ديسي، وطني
 * ملڪي زواج موجب
 * [مت: ڏيهائي ج ڏيهائيون]

• ڏيهه تان ڏرڻ لهرڻ: [اصطلاح] ملڪ سان ڏڪار
 ٿري وڃڻ، ملڪ تان مصيبت دور ٿيڻ

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] هندن جو هڪ وڏو ڏينهن
 ڏياري، ديوالي
 * [س/ت]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] ماڃيس جي تبلي
 * [س/ل]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] گهوڻ ۽
 ڪنوار جا ساڻ سڳڻ ڪرڻ جي جاءِ، ڏينهن ڪرڻ
 * [س/ت]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] هرج، خسارو،
 گهاٽو، ناداري، ڪٽلائي، سڃاڻي، پينگيائي، مڦلسي،
 سڄ، پينگ (هڪ دستو هو ته جڏهن ڪنهن به واپاريءَ کي
 ڏنڌي ۾ نقصان پوندو هو ته ڏڪان ۾ ڏينهن جو ڏيڻو ٻاري، ٿيڙ
 اٿلائي پٽلائي ڇڏيندو هو جنهن مان خبر پوندي هئي ته وٽس
 ڪجهه به باقي نه آهي)
 * [هند: دولا = ديوا + بالا = ڏيو ٻارڻ]
 * [صفت - مذ] ڪنجوس

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] دوست پيشن ڏيڻ جي معاملي ۾ ڏيوڙو آهي (جملو)
 ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [صفت] ڏيوڙي ۾ ويل

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] ڏيوڙي واري حالت، ڏيوڙو
 ڏيوڙو ڪيڙو: [اصطلاح] مڦلسيءَ جو اظهار ڪرڻ،
 واپار ۾ ٿوڻ پوڻ سبب قرضدارن ۽ سرڪار کي قرض
 جي ادائينگي کان منجھوريءَ جو ٿوڻ ڏيڻ، ڪوٽ ڏيکارڻ،
 اڻ هوند جو هوڪو ڏيڻ، ڪٽي وڃڻ، ٿوڻ هيٺ اچڻ،
 ڪٽي پوڻ، بنڪيو ٿيڻ، پينگيو ٿيڻ

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] گهر جي اڳيان دروازي تي
 ڏيڙي پٽ، پٽاه، ڏيڙي، اڏ
 * [س/ت]

• ڏيوڙي ج ڏيوڙيون: [ا - مت] ديوتا جي بت رکڻ واري جاءِ،
 ٽڪاڻو، مندر، شوالو، ناڪر ڏڪار، مڙهي، ديول
 * [پرا: ديول سن: ديواليه = ديو = ديوتا + آله = جاءِ ديوتائن جي جاءِ]
 * ڏيڻو، جڙاڻ
 'تان آنداري گهر ڏيوڙا، ڦر ڦر جوت ڪري' (شاه/يمن ڪلياڻ)

- ڏيڻه پهاج ج ڏيڻه پهاجون: [ا - مت] جڳ جي جو
- ڏيڻه ڌاري ج ڏيڻه ڌاريون: [صفت - مت] بگهڙ زال، چنڊي، جهيڙاڪ زال، تونڪي، رنوڙ
- ڏيڻه ڏاڻي ڪڙو: [اصطلاح] ملڪ تابع ڪڙو، ملڪ کي ڏن پڙيندڙ ڪڙو، ملڪ تي قبضو ڪڙو، ملڪ جو حاڪم ٿيڻ
- ڏيڻه ڏاڻي هڻڻ: [اصطلاح] سردار هڻڻ، ملڪ ۾ وڏيءَ عزت وارو هڻڻ، هزارن مڙين جو موڙيد هڻڻ
- ڏيڻه ڏوڙو: [اصطلاح] پڙيس ڦڙو، ڏوڙو زلڻ، تمام وڏي مسافري ڪڙو، جدا جدا ملڪ گهڻو
- ڏيڻه ڪار ج ڏيڻه ڪار: [صفت] ملڪ ڦٽائيندڙ، تباهي آڻيندڙ * [س/ڪوھ]
- ڏيڻن جي پهاج: [ا - مت] بڌڪار عورت، جهيڙاڪ عورت
- ڏيڻه ڻڪارو ج ڏيڻه ڻڪارا: [ا - مت] ديس نيڪالي، ديس ٻڌري
- ڏيڻه نيڪالي: [ا - مت] ملڪ مان جبر سان لڏائڻ جي حالت، جلا وطني
- ڏيڻي ج ڏيڻي: [صفت] ساڳئي وطن يا ڏيهه جو، هر وطن، ملڪي، ڏيهائو، پنهنجي ملڪ جو (ماڻهو) * شراب جو هڪ قيسر، ڪتري
- ڏيڻي حساب ج ڏيڻي حساب: [ا - مت] گهريلو حساب (رياضي جو اصطلاح)
- ڏيڻه ج ڏيڻه: [ا - مت] ڏينهن * وقت، زمانو دور * [سن: ڏس، ٻڙا: ڏهو - ڏينهن] * [سن: ڏس، ٻڙا: ڏهو - ڏينهن]
- ڏيڻو ج ڏيڻو: [ا - مت] ڏينهن، ڏينهاڙو، ڏهاڙو، وار، روڙ
- ڏيڻو ج ڏيڻو: [ا - مت] روزانو، روزمره * هميشه * مڙوڙي، اجرت * مڪن جو اهو مقدار جيڪو روزانو لهي
- ڏيڻاڻي: [طرف] ڏيڻاڻي، روزانو روزمره، هر روز، ڏهاڙي
- ڏيڻو: [ا - مت] گاهه جو هڪ قيسر، ڏير گاهه * [س]
- ڏيڻو ج ڏيڻو: [ا - مت] ڏيرو * [س/ت]
- ڏيڻي ج ڏيڻو: [ا - مت] ڏيل، ڏنڻ، جسر، تن * جا گنج جان علي چوي، ڏيڻي منجهه ڏيڻو (جان علي لغاري)
- ڏيڻيءَ ۾ مڙو لڳڻ: [اصطلاح] جسر ۾ خرابي پيدا ٿيڻ
- ڏيءَ ج ڏيءَ: [ا - خاص] يهودين جو خدا، ديوتا، مها پرش، ڏيو * [ا - مت] جن، پوٽ، ديو، راڪس * [سن: ڏيو > دو = چمڪڻ]
- ڏيڻا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏيڻو ج ڏيڻو: [ا - مت] ساندارو، پنحال * [س/ت]
- ڏيڻو: [ا - خاص] راجپوتن جي هڪ ذات جو نالو
- ڏيڻو ج ڏيڻا: [ا - مت] ڻڪر جي ننڍي چمبي (جنهن ۾ تيل ۽ ڪنهن جي وٽ ويهي ٻارهي، ڏيو ڏنو چراغ، ڏيائي * [سن: ڏيپ، ٻڙا: ڏيو = ڏيڻو]
- ڏيڻو ٻارو: [اصطلاح] سوچهرو ڪڙو * مڙسي ڏيڪارو، ٻوٽو ٻارو * ڀلائيءَ جو ڪر ڪڙو
- ڏيڻو ٿڙو: [اصطلاح] ڏيڻو وسائڻ، ڏيڻو اجهائڻ * وفات ڪڙو، ٻرلوڪ پٽارو
- ڏيڻو گل ٿيڻ: [اصطلاح] ڏيڻو وسائڻ، ڏيڻو اجهائڻ * اوندهه ٿيڻ * ٻوٽو نه ٻارو * انصاف خنڀ ٿيڻ
- ڏيڻو گل ڪڙو: [اصطلاح] ڏيڻو وسائڻ، ٻئي اجهائڻ
- ڏيڻو وڏو ٿيڻ: [اصطلاح] ڏيڻو وسائڻ، ڏيڻو اجهائڻ
- ڏيڻو وڏو ڪڙو: [اصطلاح] ڏيڻو اجهائڻ
- ڏيڻي ٻڙي: [طرف] رات جو سانجهيءَ جو وقت، منهن اونڌاهي

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊاڻي ٿو (ج) ڊاڻين ٿا

* [حال مٿ] ڊاڻي ٿي (ج) ڊاڻين ٿيون

* [ماضي] ڊاڻيو (ج) ڊاڻيا

* [ماضي مٿ] ڊاڻي (ج) ڊاڻيون

* [مستقبل] ڊاڻيندو (ج) ڊاڻيندا

* [مستقبل مٿ] ڊاڻيندي (ج) ڊاڻينديون

* [اسم مفعول] ڊاڻيل

* ڊاڻو ج ڊاڻا: [ا - مذ] ٿڪ ڀڃ، وسرام، ٿوري دير لاءِ ترسڻ، ڏهو آسائش، آجهاڻو مانجهاندو، ساھي، ڌم ڀٽ،

ٿورو آرام

* سڪ، قرار

* ٽيڪ، آڏار

* فراغت، ويسانهين، ٺهر

* هٻڪ، پيهڪ

* ڏونڪو، جهٽو، پنڪي (ٽنڊ جي)

* ڊاسر، زمين

* ڏڏڙ، ڏوڙ، ڌر، رٿي

* [س/ڪوھ]

- ڊاڻو ڪڙڻ: [اصطلاح] آرام ڪڙڻ، قرار ڪڙڻ، ٿڪ ڀڃڻ، جوڪڙو ڀڃڻ، ساھي ڀٽڻ، ڌم ڀٽڻ، وسرام ڪڙڻ، منزل ڪڙڻ، ويساھي ڪڙڻ، گھڙ، پيهڻ، ترسڻ

* ڊاڻاڙو ج ڊاڻاڙا: [ا - مذ] وهڻن کي چاري طور ڏيڻ لاءِ گوار يا ڪڻڪ جو ڀسائي رکيل ڌارو

* اٺ کي بيماريءَ جي حالت ۾ ڏنل کاڌو (لوڻ، گڙ ۽ ڪڻڪ جو ڌارو ڀسائي)

* [س/ٺ]

* ڊاڻي ج ڊاڻيون: [ا - مٿ] گڙ واري شيءِ

* [س/ل]

* ڊاڻپ ج ڊاڻيون: [ا - مٿ] ڏيڻ واري سخت زمين، ڊاڻوڙ

* [س/ات/سن/دڀ]

ڊ

* ڊ: [ا - مذ/مٿ] سنڌي 'الف ب' جو ٻاويھون اکر ۽ ھنديءَ جو تيرھون اکر
* ايجڏ موجب عدد 4

* آواز 'ڊي' مونت طور، جڏهن ته سنڌ جي ڪيترن ئي علائقن ۾ 'ڊال' مذڪر طور به پڙهيو وڃي ٿو

* ڊاڻ ج ڊاڻ: [ا - مذ] ٿلوار سان ڪڻڪ لاءِ سنڌري جيان چيلھ سان ٻنڌل چمڙي جو پتو

* ڊاڻري ج ڊاڻريون: [صفت - مٿ] وڏي پيٽ واري
* [س/ل]

* ڊاڻ ج ڊاڻون: [ا - مٿ] ننڍي سڪي جو هڪ قسم، ننڍڙو سڪو

* ٽاپو راند ۾ ڪم ايندڙ نڪر جو ننڍڙو گول چڪرو، ڊٻو
* تيزي

* [سن: دروي]

* سارون ڏرڻ لاءِ مٽيءَ مان ٺهيل ديھي جو مٽيون حصو
* ڏڏڙ، مٽي، ڌر، رٿي، ڏسڙ، ڏوڙ
* [س/ات]

* ڊاڻ ج ڊاڻ: [ا - مذ] سڪي جو هڪ قسم، پاڻي يا پيسي چمڙو هڪ سڪو، ڌمڙي، ڌم، ڊٻ

* [ع: درم]

'جي خزانا سوڌا ٿئي ڪن اهل دنيا جو هزار
ناه ٿوڙو جھوڙو ڏي، مسڪين کي ڪو هڪڙو ڊاڻ' (گل)

* ڊاڻاڙو ج ڊاڻاڙا: [ا - مذ] به ٿي ڏينھن ڀسائي رکيل شيءِ
* [س/ٺ]

* ڊاڻوڙو: [ا - خاص] ٿر ۾ هڪ ڳوٺ جو نالو
* [ا - مذ] ڪپڙن ڏوڙ جو ڪاٺ جو ٺڪرو، ڊاڻو

* ڊاڻپ: [مض - فعل متعدي] گھڙ ڪرڻ
* [س/ات]

* [مض] ڊاڻپ

* [اسم] ڊاڻ

* [مضارع] ڊاڻيان (ج) ڊاڻيون، ڊاڻين (ج) ڊاڻيو، ڊاڻي (ج) ڊاڻين

- ڊائٽيون ج ڊائٽيان: [صفت - مذ] ڊيڻ وارو، ڊيڻ جو ڊيڻ هائڻ، ڊاپو
- ڊاپو ج ڊاپا: [صفت - مذ] ڊيڻ وارو هئڻ. ڊيڻ واري زمين، گهڻا ڊپ * [سن: درپ]
- ڊاپوڙ ج ڊاپوڙون/ڊاپوڙيون: [ا - مت] گهڻن ڊيڻ واري ڀيڻ، گهڻن ڊيڻ واري زمين * [س/ات]
- ڊاپوڙو پيءُ: [ا - مذ] ڏي، نياڻي، چوڪريءَ جو اولاد * [س/ات]
- ڊائٽيون ج ڊائٽان: [صفت - مذ] ڊپ وارو، ڊائٽيون
- ڊاڀي ج ڊاڀيون: [ا - مت] ڊيڻ واري سخت زمين، ڊاپوڙ، ڊيڻ واري ڌڙي * [س/ات]
- ڊاڀيرو ج ڊاڀيرا: [صفت - مذ] ڊائٽيون، ڊيڻ وارو
- ڊاڀيلي ج ڊاڀيليون: [ا - مت] ڊيڻ واري سخت زمين، ڊاڀي، ڊاپوڙ * [س/ات]
- ڊاڀڙو ج ڊاڀڙا: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم، ڊپ * [س/ات/سن: درپ]
- ڊائڻل ج ڊائڻل: [مصدر 'ڊائڻ' مان اِسِر مفعول] مٽائڻ، خٽر ڪيل، خارج ڪيل، ڊٽل، ڊٽل، جيڪو مٽجي ويو هجي * لکت، جيڪا مٽجي وئي هجي
- ڊاٽ ج ڊاٽس: [ا - مت] نقطو، ڏهاڙيءَ جي نشاني، پوري ڌم جي نشاني، فل اسٽاپ. (.) Full stop * [انگ: ڊاٽ]
- ڊاٽر: [ا - مت] ڏي، نياڻي، دختر * [انگ: Daughter]
- ڊاٽران لا: [ا - مت] نهنن، پٺ جي زال * [انگ: Daughter in law]
- ڊاٽ ج ڊائون/ڊائون: [ا - مت] پيچ، ڊاه، گس
- ڊاٽ گزڙو: [اصطلاح] ڊاهه گزڙو، پيچ گزڙو، ميسائڙو
- ڊاٽ ج ڊاٽيون: [ا - مت] خوشامد، چمچاگيري، چاڀلوسي * [س/ات]
- ڊاٽ ڊاٽ گزڙو: [اصطلاح] خوشامد گزڙو، چاڀلوسي گزڙو
- ڊاٽ ج: [ا - مت] ڌوڪو، بي ايماني، ڪٽي * [انگ: Dodge]
- ڊاٽ ج ڊيٽ: [اصطلاح] ڌوڪو ڏيڻ، بي ايماني گزڙو، ڪٽي گزڙو
- ڊاٽ ج ڊاٽيون: [ا - مت] شمار وڌي گهڙي، ڊي * [س/ات]
- ڊاڊ ڊوڊ: [ا - مت] اڃائي گهڻائي، اڃائي خلق
- ڊاڊري: [ا - مت] ڪاري ۽ مٺي جي گانگت جو هڪ قسم
- ڊاٽ ج ڊائون/ڊائون: [ا - مت] وڏي اوجنگار، ڏيڪر، روڻو * زڙ، دانهن، چيخ * وڏي آواز سان ڳالهائڻ * [س/ل]
- ڊاٽ ج ڊاٽ: [ا - مذ] وڏو مڇ، پيٽڙ، آڙاه * [س/ل]
- ڊاٽر ج ڊاٽريون: [ا - مت] ننڍي ننڍو * [س/ڪوھ]
- ڊاٽر ج ڊاٽر: [صفت] ٿلهو، مضبوط * [س/ات]
- ڊارڪ: [صفت] اُوندهو، تاريڪ، ميرانجهڙو * [انگ: Dark]
- ڊارڪ گلايز: [ا - مذ] ڪارڻ شيشن واري عيڻڪ * [انگ: Dark glasses]
- ڊارلنگ: [صفت] پيارو، پرستار، محبوب * [انگ: Darling]

- **ڊاٽر ج ڊاٽون:** [ا - مت] وڌائيءَ جو نيبان، پٽاڪ، لاف، ڦونڊ، هل بي بنياد ڳالهه، گشيو، پٽ، زٺ، قسيٽ، لٻاڻ، زبان خوري، آجاتي بڪ
- * پنهنجي ساراهه، پٽاء، خود پسنديءَ جو نيبان
- * مٿانهين زمين
- **ڊاٽر ڊوٽن:** [اصطلاح] ڊاٽ هٿڻ
- **ڊاٽر چڪرڻ:** [اصطلاح] پٽاڪ هٿڻ، پٽ شٽ هٿڻ
- * پنهنجي ساراهه ڪرڻ، پاڻ پٽائڻ
- [س/ات]
- **ڊاٽون هٿڻ:** [اصطلاح] پٽاڪون هٿڻ، لٻاڙون هٿڻ
- * پنهنجي تعريف ڪرڻ، پاڻ پٽائڻ
- **ڊاٽي ج ڊاٽي:** [صفت - مذ] پٽاڪون هٿندڙ، پٽاڪي، لٻاڙي، زير، ڦونڊر باز
- **ڊاٽيون ڊشيون هٿڻ:** [اصطلاح] پٽاڪون هٿڻ، زٺ هٿڻ، ڪوڙ ڪرڻ
- * ڪل مسخري ڪرڻ
- [س/ات]
- **ڊاسوج ڊاسا:** [ا - مذ] وارياسو هٽڻ، ڊسٽر
- **ڊاسوٽري ج ڊاسوٽريون:** [ا - مت] وارياسو هٽڻ، ڊاسو ڊسٽر
- **ڊاسول ج ڊاسول:** [صفت - مذ] پراڻي ڦر تي مڙندڙ مال
- [س/ڪوه]
- **ڊاشي ڊوشي:** [ا - مت] آڏرياء، عزت افزائي
- * ظاهري خوشامندي، چابلهوسي
- [س/ت]
- **ڊافٽر ج ڊافٽر:** [صفت] آجايو وڏو، بي ڊولو
- [س/ات]
- **ڊاڪ ج ڊاڪون:** [ا - مت] خط وغيره موڪلڻ ۽ وصول ٿيڻ وارو سرڪاري نظام، نيبال، خط پٽ، پوست
- [اردو]
- **ڊاڪ خانو ج ڊاڪ خانا:** [ا - مذ] نيبال گهر، نيبال آفيس، پوست آفيس
- **ڊاڪ گاڏي ج ڊاڪ گاڏيون:** [ا - مت] نيبال ڪٺڻ واري گاڏي
- **ڊاڪيو ج ڊاڪيا:** [ا - مذ] ڊاڪ پهچائڻ وارو، نيبالي، پوست مين
- **ڊاڪ ج ڊاڪ:** [ا - مذ] ڊپ، خوف، پڙ
- **ڊاڪ بنگلو ج ڊاڪ بنگلا:** [ا - مذ] سرڪاري مسافر خانو سرڪت هاٿوس
- **ڊاڪٽر ج ڊاڪٽر:** [ا - مذ] علاج ڪندڙ، معالج، طبيب، ويد، ويڇ، جراخ، حڪيم، علم حڪمت جو ڄاڻو
- * عالِم، فاضل، فيلسوف، محقق، (Ph.D)
- [انگ: Doctor]
- **ڊاڪٽوريٽ:** [ا - مت] يونيورسٽيءَ پاران ڪنهن به مضمون ۾ مهارت واري اعلى ترين سند ڊگري، بي ايڇ ڊي، (Ph.D)
- [انگ: Doctorate]
- **ڊاڪٽر ج ڊاڪٽر:** [ا - مذ] ننڍو گهوڙو، ٿئون، ٿوري منلهه وارو گهوڙو، ڊڊو
- ’ڊڊو ڊاڪٽر ڪٽي، ڏڏو رڊن جو ڌار‘
- **ڊاڪو ج ڊاڪا:** [ا - مذ] ڌاڙو، ڦر لٽ
- [هند]
- **ڊاڪو ج ڊاڪو:** [صفت] ڦورو، زهرن، ڌاڙيل، ٿيرو، چون بد معاش، ڦڙاڻ
- **ڊاڪيومينٽ ج ڊاڪيومينٽس:** [ا - مذ] دستاويز، قنوليت نامو، اقرار نامو، ڪنهن ڪم جي لکت
- [انگ: Document]
- **ڊاڪيومينٽري ج ڊاڪيومينٽريون:** [ا - مت] دستاويزي فلم، ڪنهن موضوع بابت معلوماتي فلم
- [انگ: Documentary]
- **ڊاڪ ج ڊاڪون:** [ا - مت] هڪ ڍل ۽ ميوي جو نالو، انگور جو ننڍو قسم، ڪشمش، انگور
- [هند: ڊاڪ; سن: درڪشا]
- * گئونءَ جو نالو
- [س/ڪوه]

- **ڊانڊي ج ڊانڊي:** [ا - مذ] باهر جو مڇ. وڏو. آڙاه. آلو شعلو.
پڙهت. پڙهت. لائڻ. چڙي
* [صفت] مڻڻ. بدِ قعلي ڪرائيندڙ. چئون
* [س/ات]
- **ڊانڊي ڪڙو:** [اصطلاح] واڌارو ڪڙو. ترقي ڪڙو
* هيٺ ڪڙو. مڙي ڪڙو
* [س/ات]
- **ڊانڊيرو ج ڊانڊيرو:** [ا - مذ] ڏنڊورو. بڙهو. اعلان
* خوري. قشيري. بدنامي
* [س/ات: هند: ڏنڊورا = پڙهو]
- **ڊانڊيرو ڪڙو:** [اصطلاح] خوري ڪڙو. بدنامي ڪڙو
• **ڊانڊيو ج ڊانڊيا:** [ا - مذ] ڏڳو. پوڙهو ڏڳو. ڏاند
* [هند: ڊانڊيا]
* پانڊو. چيسر. بُت
* پڳل ڍنو
* ڏڪڙ نوپر
* [س/ڪوھ]
* [صفت] جهڪيل. هيٺ نيميل
* [س/ل]
* پورو. خالي. ڪوڪلو
* [مت: ڊانڊي ج ڊانڊيون]
- **ڊانڊيڙو ج ڊانڊيڙو:** [ا - مذ] ڏنڊي جي پکيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ات]
- **ڊانسي ج ڊانسون:** [ا - مت] ناچ. جهمير. رقص. نرتيه
* [انگ: Dance]
- **ڊانسر ج ڊانسر:** [صفت] ناچو. رقص. نرت
* [انگ: Dancer]
- **ڊانگ ج ڊانگون:** [ا - مت] ڊگهي ڪاٺي. جانگهه.
ڏانگهه
* [س/ات]
- **ڊانگڙ ج ڊانگڙ:** [ا - مذ] چويابو مال. ڍوز
* [هند]
* [صفت] احمق. بيوقوف. مورڪ
- **ڊانگري ج ڊانگريون:** [ا - مت] سامونڊي مڇيءَ جو
هڪ قيسر
* [س/ل]
- **ڊانوان ڍول:** [صفت] هيٺ مٿي. آلتِ پلٽ. اُبتو سبتو.
اڏڙ ڦڏڙ. اوندو سوندو ڪروڙو. ڌرهر ڌرهر. خراب ٿيل.
پگڙيل. گڙيل. منجهيل. وڳوڙيل. پگاڙيل. منجهائيل
* [سن: ڏاون + ڍول]
- ‘هر شيءِ ڊانوان ڍول لکي ٿي. پر ڪا چيز اڏول لکي ٿي’
(شيخ ايان)
- * ڦٽل. برباد. ناس. ابتر. زبون
* پريشان
* گمراه
* ڍولو. زمتو
- **ڊانوان ڍول ٿيڻ:** [اصطلاح] هيٺ مٿي ٿيڻ. اُبتو سبتو
ٿيڻ. پگڙڻ. ترتيب ختم ٿيڻ. بيھڪ ڀڄي پوڻ
* ڦٽڻ. جٽ ٿيڻ. زبون ٿيڻ
- **ڊانهڙ ج ڊانهڙ:** [ا - مذ] وڻ جو ڏار. تاز. پٿر يا ڪنڊيءَ
وغيره جو ڏار (جيڪو عام طور تي لوڙهن جي ڪم ايندو آهي)
* [س/ات: هند: ڍال = ڏار]
- **ڊانء:** [ا - مت] هڪ ٻاراڻي رانڊ پر ڪم ايندڙ ڪاٺيءَ
جو ٽڪڙ. ڏاڪ
* [صفت] بدِ قعلي ڪرائيندڙ. مڻڻ. چئون
* [س/ات]
- **ڊانءِ ٿيڻ:** [اصطلاح] ٽڪڙي پوڻ. هڃ ٿي پوڻ
- **ڊانءِ ڍون:** [ا - مت] اڃائي وڌائي. تانءِ. ٻين ڦون. آڪڙي.
نيگڙو. سبت. وڌائي
- **ڊانسر ج ڊانسر:** [صفت] ڪانسر. ڊڄو. گيڊي. بزدل
* [س/ل]
- **ڊانڀو ج ڊانڀا:** [ا - مذ] اها ملڪيت جنهن تي ڏاڻ
(ڏڻ) ورتو وڃي

- ڏاه ج ڏاهون: [ا - مت] پڇڻ يا ڪيرائڻ جي حالت، پڇڻي، ڪيرائڻي، ڦٽاءُ
- ڏاٺ، هٿ هٿ، ميسار
- زد، منسوخ، ختم
- [هند: ڏانا = ڏاهڻ سن: ڏونس]
- ڏاهه ٺاهه: [ا - مت] پڇ گهڙ، زدو بدل
- ڏاهه پاهه: [ا - مت] ڏاهه ڏوهه، پڇ گهڙ
- ڪرڙ سڙڻ بچو سڄو
- ڏاهه پاهه ڪرڙ: [اصطلاح] ڏاهڻ، ڦٽائڻ، ڏاهڻ ڏوهڻ
- ڏاهه ڏوهه: [ا - مت] ڦٽاءُ، پڇ پوز، بگاڙ، ترتيب خراب ٿيڻ جي حالت
- مٽائڻ (اکر وغيره)
- ڏاهڻ: [مص - فعل متعدي] مٽي، مٽائڻ، ميسارڻ
- پڇڻ، پوزڻ، ناس ڪرڻ، ختم ڪرڻ
- ڦٽائڻ، بگاڙڻ، ڪارڻ
- ڪيرائڻ، مٿان ڪيرائڻ، لاهي پٽ ڪرڻ، هيٺ اچڻ، ڦٽو ڪرڻ
- ڏاهي ڪريان ڏيڙ هي، هي معنيٰ مانڊاڻ (شيخ اياز)
- هيٺ چڪڻ
- ميسار ڪرڻ، ختم ڪرڻ، ڪرڙڻ
- ليتائڻ، اوندو ڪرڻ، ڏسڻ
- [مص] ڏاهڻ
- [امر] ڏاه
- [مضارع] ڏاهيان (ج) ڏاهيون، ڏاهين (ج) ڏاهيو، ڏاهي (ج) ڏاهين
- [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- [حال] ڏاهي تو (ج) ڏاهين نا
- [حال مت] ڏاهي ٿي (ج) ڏاهين ٿيون
- [ماضي] ڏاهيو (ج) ڏاهيا
- [هي صورت] ڏاهو/ڏاهو (ج) ڏانا/ڏانا
- [ماضي مت] ڏاهي (ج) ڏاهيون
- [هي صورت] ڏاهي/ڏاهي (ج) ڏاهيون/ڏاهيون
- [مستقبل] ڏاهيندو (ج) ڏاهيندا
- [مستقبل مت] ڏاهيندي (ج) ڏاهينديون
- [اسر مفعول] ڏاهيل
- [اسر مفعول] ڏاهل/ڏاهل
- ڏاهڻ ڏوهڻ: [اصطلاح] ڦٽائڻ، ڪارڻ، بگاڙڻ
- ڏاهو ج ڏاهو: [ا - مذ] لاڳيتي ڏهڻ جي حالت
- پاڇ، ڦڙڦوٽ (مال و)
- [س/ات]
- ڏاهي ج ڏاهيون: [ا - مت] ڦٽاءُ، پڇ پوز، بگاڙ
- ميسار ڪرڻ، ڏاهي پٽ ڪرڻ (ڪا جڳهه وغيره)
- جڳهه ڏاهڻ جي مزدوري (راڻ جو اصطلاح)
- ڏاهو ج ڏاهو: [ا - مذ] گس، پيچرو، واٽ، سڙڪ، ٺنگهه، ڏهو، ڏڳ
- بيٺي مان رستو
- ڏرياءُ جو غير آباد ڀيٽ
- ڏاهي ج ڏاهيون: [ا - مت] انجام، واعدو، ٻول، وڃڻ، ڏاهي
- ٽٽ، مقرر تاريخ
- [س/ڪوه]
- ڏاهيون ڪرڻ: [اصطلاح] واعدو ڪرڻ، انجام ڪرڻ
- 'جود پڇڻ ڏاهيون ڪن' (محاورو)
- ڏاء ج ڏاء: [ا - مذ] ڏپ، پو، خطرو، ڏڻ ڏج، هراس (بيشڻ، ڏپ ڏا)
- آهر هڻي ڏپ نه ڏاڍ آه پين آه! (شيخ اياز)
- سنڪوچ
- انديشو، اڏڪو
- تاب، دهشت، هيٺ، ڏڪو، ڏهڪو
- [سن: در = (ڏاءُ رسائڻ)]

- **ڊائجيسٽ ج ڊائجيسٽون:** [ا - مذ] رسالو، مضمونين جو مجموعو، مخزن
 * [انگ: Digest]
- **ڊائري ج ڊائريون:** [ا - مٺ] روزاني يادداشت، روزنامو، روزمره
 * نوٽ بوڪ، ڪاپي
 * شاعريءَ جو قلمي نسخو (شاعراڻو اصطلاح)
 * [انگ: Dairy]
- **ڊائريءَ جو وڙڙي:** [ا - مذ] ڊائريءَ جو صفحو، نوٽ بوڪ جو پيڇ
 * [ا - خاص] سنڌي ادب ۾ نثر جي هڪ صنف (جنهن ۾ ڪا معنيٰ خيز ڳالهه عاينت انداز ۾ ٿيل هجي)
 • **ڊائريڪٽ:** [صفت] سڌو، سڌو سنئون، ڪنهن ڏخل اندازيءَ کان سواءِ
 * [انگ: Direct]
- **ڊائريڪٽر ج ڊائريڪٽر:** [صفت] هدايتڪار، هدايتون ڏيندڙ، هدايت ڪندڙ
 * انتظام ڪندڙ، اعلى آفيسر، ناظم، مڪ منتظم
 * [انگ: Director]
- **ڊائريڪشن ج ڊائريڪشنون:** [ا - مٺ] هدايتون ڏيڻ جو ڪم، هدايتڪاري، حڪم
 * نگراني، سربرستي
 * طرف، لاڙو، رخ
 * 'هوا جي ڊائريڪشن ڪنهن پاسي آهي' (جملو)
 * [انگ: Direction]
- **ڊائريڪٽري ج ڊائريڪٽريون:** [ا - مٺ] الف - ب پلر سڙائڻو، ڪنهن به شعبي جي ٽڪرن اڳڻ بابت الف - پلر ڪتاب
 * ڪمپيوٽر ۾ فائيل گڏ ڪرڻ وارو فولڊر، فولڊر جو پراڻو نالو (ڪمپيوٽر جي اصطلاح ۾)
 * [انگ: Directory]
- **ڊائيل ج ڊائيل:** [ا - مذ] گهڙيال يا واچ جو انگن وارو پاسو (جنهن تي هڪ (1) کان ٻارنهن (12) تائين انگ ڏيکاريل هوندا آهن)
 * تيليڻون يا موبائيل فون جي نمبر ملائڻ وارو پنڌ (جنهن تي پوي (0) کان نون (9) تائين انگ ڏيکاريل هوندا آهن)
 * [انگ: Dial]
- **ڊائيل ڪرڻ:** [اصطلاح] نمبر ملائڻ (تيليڻون يا موبائيل فون تي)، ڪال (call) ڪرڻ
- **ڊائلاگ ج ڊائلاگ:** [ا - مذ] مڪالم، گفتگو، ڳالهه بولڻ
 * ڪنهن ڊرامي يا فيلڊ وغيره جي لاءِ ادا ٿيندڙ لفاظ (جيڪي ليکڪ جي تحرير کانپوءِ هدايتڪار جي هدايتن تي گهربل انداز ۾ اداڪار پيش ڪندو آهي)
 * [انگ: Dialogue]
- **ڊائمنڊ ج ڊائمنڊ:** [ا - مذ] هيرو، آسائن
 * [انگ: Diamond]
- **ڊائمنڊ جوبلي:** [ا - مٺ] هڪ سؤ (100) سالن وارو جشن
 * [انگ: Diamond Jubilee]
- **ڊائينگ ٽيبل ج ڊائينگ ٽيبلون:** [ا - مٺ] کاڌو کائڻ واري ميز
 * [انگ: Dining table]
- **ڊائينگ روم ج ڊائينگ رومس:** [ا - مذ] ماني کائڻ وارو ڪمرو
 * [انگ: Dining room]
- **ڊائينگ هال ج ڊائينگ هال:** [ا - مذ] اهو هال جتي گهڻن مهمانن/ماڻهن کي ماني ڪارائيجي
 * [انگ: Dining hall]
- **ڊائجي ج ڊائجيون/ڊائجون:** [ا - مٺ] واعدي تي ملڻ جو هنڌ، مقرر جاءِ، ٿڌ، پيڻي، ماڳ
 * قول، انجام، پڪ، بول، وچڙ
 * ڪي، جائز، ٺهرايل وقت
 * وارو، گهمرو، پيرو
 * دليري، خوشامد
 * [س/ات]
 * لوهازن جو هڪ اوزار

ڊاٽي پٿون: [اصطلاح] ڊب پٿو، پاڇ پٿو
* [س/ات]

ڊائيوون ڏيڻ: [اصطلاح] انجمار ڏيڻ، ٻول ٻڌڻ
* دليريون ڏيڻ، خوشامد ڪرڻ، خوشامد طور وڌاء ڪرڻ،
چارهيون ڏيڻ
* [س/ات]

ڊائيو: [ا - مت] ٽپي
* [انگ: Dive]

ڊائيو هٿڻ: [اصطلاح] ٽپي هٿڻ
* ڊايا گرام: [ا - مت] نقشو، شڪل، خاڪو
* [انگ: Diagram]

ڊب ج ڊبئون: [ا - مت] ڊب، مٿان کان هيٺ تي زور،
پيڙ، ڊاب، گهوڄ، پيڙو
* ڊها، سختي، زور، تاء، تاب

ڊبڻ: [مض - فعل متعدي] ڊٻڻ، پٽڻ، گهٽڻ، گهوڄڻ
* [مض] ڊبڻ
* [امر] ڊب
* [ڊيٽيو ڊيٽينڊو ڊيٽيل]

ڊب ج ڊب: [ا - مذ] ڏا، ڌارون، علاج، ڊب
* [هرا: ڊب: سن: دروي]
* 'تون عيب، تون طبيب، تون ئي ڊٻڻ ڊب' (شاه)
* گم، غائب
* [س/ات]

ڊب ٿي وڃڻ: [اصطلاح] گم ٿي وڃڻ
* ڊبرو: [ا - مذ] سمنڊ جي ڪناري تي ٿيندڙ گاه جو هڪ قيسر
* [س/ل]

ڊبڪي ج ڊبڪيون: [ا - مت] ننڍڙي ڏهلڙي (جيڪا
باندر کي تڄائڻ لاءِ منڍاري وڃائيندا آهن)

ڊبڪي وڃائڻ: [اصطلاح] ڪيل ڏيکارڻ، شامو ڪرڻ
* ساڳي ڳالهه وري وري چوڻ، چو چو ڪرڻ، تنگ ڪرڻ

ڊپل: [صفت] پٿو پٿو، ڏهو، ٻه ڀيرا
* [انگ: Double]

ڊپل بيڊ ج ڊپل بيڊ: [ا - مذ] وڏو پلنگ (جيڪو ٻن ڪنن
جي برابر ٿئي، انگريزي ڪٺ، فينسي پلنگ
* [انگ: Double bed]

ڊپل پيرل گن: [ا - مت] ڏونالي بندو
* [انگ: Double barrel gun]

ڊپل ڊيڪر بس ج ڊپل ڊيڪر بسون: [ا - مذ] بس جو
هڪ قيسر، ٻه منزلن بس
* [انگ: Double decker bus]

ڊپل روٽي ج ڊپل روٽيون: [ا - مت] خميري جي تٽو ٻه
اُٻاريل ماني

ڊپيٽ: [ا - مت] بحث مباحثو، ڏليلن جي ڏي وٺ،
مناظرو
* [انگ: Debate]

ڊپ/ڊپي: [ا - مت] سٽي، ٺڪي، جڙي ٻوٽي (علاج خاطر)
'ڌارين دنيا ڪارڻ ڊپيون، تن جو تون نه طبيب' (شاه/نن ڪلياڻ)

ڊپ ج ڊپون: [ا - مت] واريءَ جو ڌڙو يا ڍڳ، مٽيءَ جو
ڏيڻ، ڌڙو، پٽ

* هڪ قيسر جي گاه جي پاڙ (جيڪا ماڻهو کاڌي طور
کاڻيندا آهن)
* ڏنو، ٻنو، لوڙهه
* پٽوري، آروزي
* [س/ل]

ڊپٽڻ: [مض - فعل متعدي] شمار ٿڪڙو ڪاهي وڃڻ
* [س/ات]

* [مض] ڊپٽڻ
* [امر] ڊپٽ

* [ڊيٽيو ڊيٽينڊو ڊيٽيل]

ڊپ ڊپ: [ا - مذ] ڪا گري شيء ڪرڻ جو آواز، ڊب ڊب

ڊپڙ ج ڊپڙ: [ا - مذ] جيٽ جي چڪ يا ڏڪ سبب ٻڌڻ
تي ماس جي ٿيل ڳوڙهي، نشان، ٻنو، نيپل

ڊپڙ ج ڊپڙ: [ا - مذ] سامونڊي مڇيءَ جو هڪ قيسر

ڊيڪٽري: [مض - فعل متعدي] پير جي وٺڻ کي ڏوٽڻ.
 ڏنڻ ڏيڻ
 * [س/ات]
 * [مض] ڊيڪٽڻ
 * [اسم] ڊيڪڻ
 * [ڊيڪٽيو] ڊيڪٽو ڊيڪٽيل
 ڊيڪٽري ج ڊيڪٽيون: [ا - مت] ٿورو کيس ڏيندڙ جانور (پنڀري، مينڀڻ، ڍڳي وغيره)
 * [س/ات]
 ڊيڪٽو ج ڊيڪٽا: [ا - مذ] ڪنهن شيء جي ڪرڻ جو آواز
 فُڪُورَ ڏُڪُورَ
 * [س/ات]
 ڊيڪٽو ڪرڻ: [اصطلاح] وڏي آواز سان ڇڪڻ، فُڪُورَ ڪرڻ
 ڊيڪٽي ج ڊيڪٽيون: [ا - مت] پانڊر کي نچائڻ لاءِ منڍاريءَ جو ساڙ (جڏهن جي پٽاوت ڍولڪ وانگر ٿئي، پر ايتري ننڍي ٿئي جو هڪ هٿ ۾ آسانيءَ سان لهي وڃي)
 ڊيڪٽي ج ڊيڪٽيون: [ا - مت] ڪنهن وهڻ جا اڳيان پير رسيءَ سان سوڙهيرا ٻڌڻ جي حالت
 * [س/ات]
 ڊيٽي: [مض - فعل متعدي] سياري ۾ سِيءَ کان بچڻ لاءِ پاڻ کي جڳيءَ طرح ڪيڙن ۾ ويڙهڻ، سوڳهو ڪرڻ
 * [س/ات]
 * [مض] ڊيٽڻ
 * [اسم] ڊيٽ
 * [ڊيٽيو] ڊيٽو ڊيٽيل
 ڊيٽو ج ڊيٽا: [ا - مذ] وڏو ڌول، ڊيو
 * [هند: ڊيٽا]
 ڊيٽو ج ڊيٽو: [ا - مذ] ٿلهو ماڻهو بي ڌولو آدمي
 * [سن: ڏوٽ، ڏو = ڊ + ٻه = ٺلهو]
 ڊيٽي جو ٺوٺ: [ا - خاص] ڏاڙهياري جٽل جي هٿ
 جصي جو نالو
 * [س/ڪوه]

ڊيٽي ج ڊيٽيون: [ا - مت] پکين ڦاسائڻ جي ڪوڙڪي.
 دامر، جازر، ڊيٽي
 ڊيٽ ڊيٽي ج ڊيٽ ڊيٽيون: [ا - مت] پکين ڦاسائڻ جو دامر.
 ڊيٽي، ڪوڙڪي، ڪاري
 ڊيٽ ج ڊيٽ: [ا - مذ] اکين ۾ وجهڻ جي ڌوا، چوڙڻ، رسول، سرجيءَ وغيره مان ٺاهيل ڌارون، ڦڙو، سٽي، علاج
 * [سن: ڌريڊر]
 ڊيٽو ج ڊيٽا: [ا - مذ] ڌوا جي سنهڙي ڪٽيل يورٽل پڙي، ڪڪ، ڦڪي
 'ڏڪ پنهجا ڊيٽا، ڪلا گهي ۾ ٻون' (شاهه/نمن ڪلياڻ)
 ڊيٽي: [مض - فعل متعدي] اکين ۾ ڌوا وجهڻ، ڊيٽ وجهڻ، ڦڙو وجهڻ، ڌارون وجهڻ
 * [مض] ڊيٽڻ
 * [اسم] ڊيٽ
 * [ڊيٽيو] ڊيٽو ڊيٽيل
 ڊيٽ ج ڊيٽ: [ا - مذ] ٻوٽي يا گاهه جو هڪ قسم (جيڪو ۾ ڪنهن قسم جي زمين ۾ ٿئي ۽ نونڙن وٽن جي ڪر لهي)
 * [هند: ڊيٽ: سن: ڌريٽ: ٻه: ڊيٽ]
 'شِينهن بڪ ٿري، پتر ڊيٽ نه چري' (چوٽي)
 ڊيٽ جي نوڪ لڳڻ: [اصطلاح] ٿورو ايندا، رسڻ، معمولي نقصان ٿيڻ
 ڊيٽ ڄمڻ: [اصطلاح] گهڻو وقت لڳڻ، دير ٿيڻ
 'پتن ۾ ڊيٽ ڄمي ويا، ايڏيون لهڻ ۾ ديريون' (آٿر نائن شاهي)
 * گهڻو وقت سڀڙجڻ، سڀڙايو ٿيڻ
 ڊيٽو: [ا - مت] ڊيٽن واري زمين، ڊيٽو
 ڊيٽو ج ڊيٽا: [ا - مذ] ڊيٽن واري زمين، ڊيٽو
 ڊيٽري جو گمي هٿڻ: [اصطلاح] بيڪار زمين جو مَرڏوَر هٿڻ
 * مُت م ڪمائيندڙ هٿڻ، بيگري ۾ ڪم ڪرڻ
 * ڌرندڙ ٿيڻ، ڌرتيل هٿڻ، ڊيٽڪو هٿڻ
 ڊيٽا ڊڪٽري: [اصطلاح] مٽيءَ ۾ لٿڻ (تان جو نشان ٻه ڄمي وڃن)
 * سخت شڪيل سان آزمائڻ

ڊپٽ مورچي وَجھُ: [اصطلاح] آجائي عَمِرَ گُذِرِي وَجھُ
* [س/ات]

ڊپٽوروج ڊپٽورا: [صفت - مذ] ڊپٽن جھڙو

ڊپٽوري ج ڊپٽوريون: [صفت - مڻ] ڊپٽن جھڙيون (جيئن: ٻوٽا آهن
تہ: ڦيٽن ٻوٽيون آهن جيڪي ٻٽن جي مقابلي ۾ ڊپٽ وانگر ڏک
ٻڌ ۾ بہ وڏي وڏين ٿينديون آهن)

ڊپٽورج ڊپٽرون: [ا - مڻ] ڊپٽ جو هڪ قسم، ڊپٽور، ڊپٽوري
* [س/ل: سن: ڊپٽ = ڊپٽ]

ڊپٽورج ڊپٽوريون: [ا - مڻ] ڊپٽ
* [س/ل]

ڊپٽوري ج ڊپٽوريون: [ا - مڻ] ڊپٽ جو هڪ قسم
* ڊپٽور ڪنڊو سُوڻو ڪنڊو
* [س/ل]

ڊٽو: [صفت] هونھو اُھڙو جو اُھڙو بلڪل هڪ جھڙو،
جاڙو
* [انگ: Ditto]

ڊٽوگرافي: [ا - مڻ] نَقلِ نُوسِي، اُتاري جو ڪم
* [انگ: Dittography]

ڊٽمٽوج ڊٽمٽا: [ا - مذ] ڊپٽ کان پاڇ، ناھ
* [س/ات]

ڊٽي ج ڊٽيون: [ا - مڻ] هڙي جي اُٺل جھلڻ لاءِ ٻين
ڪاٺين جي چوٽيءَ ۾ ٻڌل ڏنگو ڪاٺ جو نُظْمُ
(ملاحظو جو اصطلاح)

ڊٽ/ڊٽ: [ا - مذ/مڻ] ضِدُّ، هُوڏُ، بَحْثُ، هَمُّ، ضِدِيَتُ
* ڊٽُ، هَبُّ، مَاتُ
* [سن: درشت = هُوڏُ، ٻرا: ڊٽ: س/ات/ڪوه]

ڊٽائي ج ڊٽائون: [ا - مڻ] ضِدُّ، هُوڏُ، بَحْثُ، مَچَلاھِي،
دَوڏُ، نِيرائي، ڊيٽائي

* ڊٽائي، ڏنگائي، ڪڇ بڇائي
* بي سُرمي، بي خيائي

ڊٽرُج ڊٽرُ: [صفت] نِئَرُ، ضِدِي، بي چِيو، اَنُ چِيو، هُوڏِي
* ڊٽُ هَئَندَرُ
* [س/ات]

ڊٽوچ ڊٽا: [صفت - مذ] ضِدِي، هُوڏِي، نِئَرُ مَٿَڻ اَٿَرُ
* نِرجو، بي سُرمُ، اَڪِيڻ جو پَڪو، بي ڊيڊو، بي لِحاظُ
* آهَندُ، ڊٽُ، اَڙيَنگُ، ڏنگو، اَرڏو
* گمراهه، ويٺل، ٻِگَڙيلُ
* [مڻ: ڊٽي ج ڊٽيون]

ڊٽُ هَئَڻُ/ڊٽُ مارَڻُ: [اصطلاح] بَحْثُ ڪَڙڻُ، ضِدُّ ڪَڙڻُ
* چَپُ ڪَڙي پيڇَڻُ، جَوَابُ نَهَ ڏيڻُ، ڊٽُ هَئَڻُ

ڊٽَرُ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]

ڊٽَلُ ج ڊٽَلُ: [صفت] پَٽَ تي پيٽل، ڪَڙيل، ڊِهِيَلُ
* رُونُ ٿيل، جَٽُ ٿيل

ڊٽوچ ڊٽا: [صفت - مذ] مَرِيضُ، اَگهو، بيمار
* تون خيبت، تون طبيبت، تون ئي ڊٽي ڊٽي (شاهه)

ڊپٽ ج ڊپٽ: [ا - مذ] ڊاڳ، پوڻ، خوف، ڊڄ، ڏر، ڊيڄو
* خَظَرُو، هراس، تاب، ڏهڪو، ڏهڪت، هيبت
* ماٿههءَ کي چو ڊپٽ ٿي ٿو موٽ تہ جهاڙو جهٽ ٿي ٿو
(شيخ ايان)

* اُڏڪو، اُنڊيشو، سنڪوچ، اِمڪانُ
* ڏڪو

* [هند: در = خوف، سن: درس = ڏڪائڻ]

ڊپائٽو ج ڊپائٽا: [صفت - مذ] ڊپٽ وارو، ڊپٽ جو ڊپٽ
* جھڙو، خوفائتو، پوائتو، هيبتناڪ، خَظَرِناڪُ
* [مڻ: ڊپائٽي ج ڊپائٽيون]

ڊپٽ ڊاءُ ج ڊپٽ ڊاءُ: [ا - مذ] خوف، هراس، پوڻ، ڊڄ

ڊپٽ ڪَڙَڻُ: [اصطلاح] ڊڄڻ، پوڻ ڪَڙَڻُ
* اُنڊيشو ڪَڙَڻُ

ڊپارٽمينٽ: [ا - مذ] مُحَڪَمُو ڪاتو، شُعبو
* [انگ: Department]

• ڊپازٽ ج ڊپازٽون: [ا - مت] امانت، ڌراوت

* بئازو، سَوَٽِي، ايڊوانس

* [انگ: Deposit]

• ڊيپٽي ج ڊيپٽي: [صفت] نائِب (جيئن: ڊيپٽي اسپيڪر

ڊيپٽي ڊائريڪٽر ڊيپٽي ڪميشنر)

* [انگ: Deputy]

• ڊپٽ چڙهي: [ا - مت] هڪ قيسر جي ٻاراڻي راند، گهوڙيءَ راند

* [س/ات]

• ڊپلوما: [ا - مت] ننڍي ڊگري

* [انگ: Diploma]

• ڊپليڪيٽ: [صفت] نٿل

* [انگ: Duplicate]

— ڊپليڪيٽ ڪاپي: [ا - مت] نٿل ڪاپي

* [انگ: Duplicate copy]

• ڊچ ج ڊچ: [ا - مذ] ڊچ، خوف، پو

* [هند: ڊن سن: ڊچڪي = ڊچ، ڊپ]

— ڊچ ٿيڻ: [اصطلاح] خوف ٿيڻ، پو ٿيڻ، ڊپ ٿيڻ

— ڊچڻ: [مصر - فعل لازمي] ڊپ ڪرڻ، پو ڪرڻ، خوف

ڪرڻ، ڏرڻ، ڪٽڻ، ڏهلجڻ، ڪوڪرڻ، چرڪڻ

* [ڊڳو/ڊني ڊڳا/ڊنا، ڊڳي/ڊني، ڊڳيون/ڊنيون، ڊچندو ڊچندا،

ڊچندي، ڊچنديون، ڊچيل/ڊچل/ڊنل]

— ڊچڻو ج ڊچڻا: [صفت - مذ] ڊچندڙ، ڊپ ڪندڙ، ڊچو

گيڏي، بزدل

* ٽاهڙ، ٽڪڻو، ڇڄڻو

* [مت: ڊچڻي ج ڊچڻيون]

• ڊچوچ ڊچا: [صفت - مذ] ڪٺو ڪپڙو جيلھ ڊنگو

* [س/ات]

* [مت: ڊچي ج ڊچيون]

• ڊڙج ڊڙو: [صفت] نالائق، ناخلف، نامراد، ڪمپيو، بيخودو

* بيڪار، نڪم، ناڪارو

• ڊڙج ڊڙو: [صفت] جانو، مضبوط، سگهارو

* ٽلهو، پيٽ وڏو، پيٽير

* جٽ، اڙ پڙهيل، جاهل

* موڳو، غائب دماغ

* [س/ات]

• ڊڙاپ ج ڊڙاپيون: [ا - مت] اندر جي پليٽي، منافقت،

بدنيستي

* ٺڳي، ڊولاب، قريبي، منڪاري

* جهالت

* موڳاڻپ، ڪنڊ قميي، غائب دماغي

* [س/ات]

— ڊڙاپ ڪرڻ: [اصطلاح] منافقت ڪرڻ، ٺڳي ڪرڻ

— ڊڙو ج ڊڙا: [صفت - مذ] اندر جو ٽيلڊ، اندر ڪارو، منافق،

بدنيٽ

* ٺڳ، ڊولابي، قريبي، منڪار

* جٽ، جاهل

* موڳو، ڪنڊ فھر، غائب دماغ

* [س/ات]

• ڊڙو گولي: [ا - مت] هڪ قيسر جي ٻاراڻي راند، ٻارن جو

هڪڻي کي پٺن تي کڻي دوڙڻ واري راند

* [س/ل]

• ڊڙو ج ڊڙيون: [ا - مت] مال، ڏڻ

* [س/ل]

• ڊڙو ج ڊڙا: [ا - مذ] گهٽ قيمت يا ڪم ذات وارو گهوڙو،

جندو گهوڙو، گهوڙو، ننڍو گهوڙو، نئون

— ڊڙا ڊڙو ج ڊڙا ڊوڙون: [ا - مت] گهوڙن جي ڊڙو

* پڇ ڊڳ

* ڪوشش، جدوجهد

— ڊڙو ڊڪائڻ: [اصطلاح] سخت ڪوشش ڪرڻ، محنت ڪرڻ

* چابلسيءَ طور پٺيان لڳو رهڻ

— ڊڙي ج ڊڙيون: [ا - مت] ننڍي قد واري گهوڙي

<p>ڊڊي ڏيڻ: [اصطلاح] ٻوڪ جو نِسَرُ، سنگ جو ظاهر ٿيڻ * [س/ات]</p>	<p>ڊڊي ڊوڙ پٽون: [اصطلاح] گهڻن مهانن جو آجڻ</p>
<p>ڊڙج ڊڙون: [ا - مت] هڪ قيسر جي بلا</p>	<p>ڊڊي ڊيڪ ڪڙڻ: [اصطلاح] ڪنهن وٽ هر هر ۽ اجايو سڃايو وڃڻ * [س/ات]</p>
<p>ڊراپ ج ڊراپس: [ا - مذ] ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو * اها ڏوا، جيڪا ڦڙا ڦڙا ڪري پيشاري وڃي * [انگ: Drop]</p>	<p>ڊڊي ج ڊڊيون: [ا - مت] بدن جو پٺيون پاسو، پٺ، پٺي، ڊڊي</p>
<p>ڊرافٽ ج ڊرافٽ: [ا - مذ] لکت، خاڪو، مسودو، پهرين يا ڪڇي لکت</p>	<p>ڊڊيءَ تي ڪٽڻ: [اصطلاح] پٺيءَ تي ڪٽي گهمائڻ (هاڙ جي صورت ۾ پٺيءَ تي ڪٽڻ)</p>
<p>ڊرافٽ ج ڊرافٽ: [ا - مذ] لکت، خاڪو، مسودو، پهرين يا ڪڇي لکت * ڪنهن رٿا يا منصوبي جو ڪڇو بنيادي خاڪو * ڪنهن منصوبي جو ڪڇو نقشو * بئنڪ ۾ پئسا رکائڻ يا ڪڍائڻ جي لکت * [انگ: Draft]</p>	<p>ڊڊي ڊڙي: [اصطلاح] پٺ ڏيڻ، پٺي ڏيڻ، پٺيءَ تي ڪٽڻ * ڊڙي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر لاڙڪاڻي ضلعي ۾ رهن)</p>
<p>ڊرامو ج ڊراما: [ا - مذ] ناٽڪ، ڪيل، تماشو * چنڊ، ڊونگ، بناه * دلچسپ واقعو * [انگ: Drama]</p>	<p>ڊڊين: [ا - مت] ٻوٽي جو هڪ قيسر، ڪوڙي مينڊي (اڪثر باغيچن ۽ پارڪن ۾ پٽ جي بجاءِ لوڙهي چيان پوکيندا آهن)</p>
<p>ڊراما نگار ج ڊراما نگار: [صفت] ڊرامو تحرير ڪرڻ وارو ڊرامو لکڻ وارو، ڊراما نويس</p>	<p>ڊڙ ج ڊڙو: [ا - مذ/مت] تغاري يا دهل جي وڃڻ جو هڪ قيسر (جيڪو ماٿر جي وقت وڃايو ويندو آهي)</p>
<p>ڊراما نگاري: [ا - مت] ڊرامو لکڻ جو ڪم، ڊراما نويسي</p>	<p>ڊڙ ج ڊڙي [ا - مذ] وڏو پيٽ، پيٽ واريءَ عورت جو پيٽ، گورهاريءَ عورت جو پيٽ * مَعْدُو، اوچھري، گچي * [هند: ڍنڍا = وڏو پيٽ، س/ل/ات]</p>
<p>ڊراما نويس ج ڊراما نويس: [صفت] ڊرامو تحرير ڪرڻ وارو ڊرامو لکڻ وارو، ڊراما نگار</p>	<p>ڊڙ پيرجڻ: [اصطلاح] ڊڙ ٿيڻ، ڊاڀجڻ، پيٽ پيرجڻ</p>
<p>ڊراما نويسي: [ا - مت] ڊرامو لکڻ جو هٿ، ڊراما نگاري</p>	<p>ڊڙ ڏرڻ: [اصطلاح] پيٽ ڦاٽڻ * پيشاري ٿيڻ * نقصان ٿيڻ</p>
<p>ڊرامائي ج ڊرامائي: [صفت] ڊرامي جي طرز جو ڊرامي نما، ڊرامي وانگر * مصنوعي، هٿرادو * چنڊ ڪنڌر، ناٽڪي</p>	<p>ڊڙو ج ڊڙو: [صفت] وڏي پيٽ وارو، ٿلهو * ڊڙو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو</p>
<p>ڊرامو ڪرڻ: [اصطلاح] ناٽڪ ڪرڻ، اداڪاري ڪرڻ * چنڊ ڪرڻ، ٽنونو ڪرڻ، اڳلي ڪي چريو ڪرڻ، ڊونگ ڪرڻ</p>	<p>ڊڙو/ڊڙو/ڊڙيو: [ا - مذ] ٻوڪ جو اهو سنگ، جيڪو اڃا پٺ ۾ ويڙهيل هجي ۽ ظاهر ٿيل نه هجي، پٺ ۾ ويڙهيل ڪڇڙو سنگ، ڊڙيو * ٻاهر نڪتل پيٽ، ڊڙ * ڪاغذ جي لٽڻ جو وچ وارو حصو * [س/ل/ات]</p>
<p>ڊراء: [صفت] خشڪ، سڪل * [انگ: Dry]</p>	<p>ڊڙو ج ڊڙو: [صفت] وڏي پيٽ وارو، ٿلهو * ڊڙو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو</p>

- ڊرل ج ڊرلُون: [ا - مٺ] جسَمَ کي ڄاڻ و چوڻندَ رُڪڻ واري اها تَربيتَ. جيڪا سِياهين ۽ شاگرڙن کي ڏيئي ويندي آهي. فوجي قاعدن، صيف آرائي، قاعدن، پَريدَ، جِسماني وِرڙش، پي. ٽي. ڊي. [انگ: Drill]
- ڊرل ماسٽر ج ڊرل ماسٽر: [صفت] جِسماني ڪمڙت جِي تَربيتَ ڏيڻ وارو [انگ: Drill master]
- ڊرل مشين ج ڊرل مشينُون: [ا - مٺ] سوراخ ڪرڻ واري مشين [انگ: Drill machine]
- ڊرم ج ڊرم: [ا - مٺ] وڏو ڌڻو، ڊگهو ۽ ويڪرو ڌڻو (جنهن ۾ تيل يا اتاج وغيره رکجي)، لوهي گنڍي * ڊرل، پيپ (لوهي) * انگريزي طرز جو وڏو ڌڻل، وڏي آواز وارو وڏو ڌڻل [انگ: Drum]
- ڊوم ج ڊوم: [ا - مٺ] ڪورين جي تاجيءَ ڪڙڻ جو هڪ اوزار (جنهن تي ٽنڻن به ويهين وينديون آهن ۽ پيٽ به چڙهندو ويندو آهي) [انگ: Dum]
- ڊرنڪ: [ا - مٺ] پيئڻ جي شيء، مشروب * [مض] پيئڻ، ڏڪ پڪڙڻ، نوش ڪرڻ [انگ: Drink]
- ڊرنڪر ج ڊرنڪر: [صفت] پيئندڙ، پيئڻڪ * شرابي، مٽي خوار [انگ: Drinker]
- ڊريس ج ڊريسون/ڊريسيون: [ا - مٺ] ڪپڙا، پوشاڪ، وڳو * ڪنهن اداري يا کاتي پاران مقرر پوشاڪ، يونيفارم، وردي [انگ: Dress]
- ڊريسنگ: [ا - مٺ] ٺاهه ٺوهه، سجاوٽ، سينگار * لباس پائڻ جو طريقو، پوشاڪ پهرڻ جو انداز * ملر پٽي [انگ: Dressing]

- ڊراءُ فُروٽُ: [ا - مٺ] خُشڪُ ميوو (پستو، بادام، نيل، مڱيرا وغيره) * [انگ: Dry fruit]
- ڊراءُ ڪليئر: [ا - مٺ] ڌوپيءَ جو ڌڪاڻ * [صفت] ڌوپي، گتِي * [انگ: Dry cleaner]
- ڊرائنگ ج ڊرائنگون: [ا - مٺ] مَصورِي، نقاشي، گلڪاري، چٽسالي * [انگ: Drawing]
- ڊرائنگ ڪاپي ج ڊرائنگ ڪاپيون: [ا - مٺ] خالي ڪاغذن وارو اهو ڪتاب، جنهن تي ڊرائنگ جي مَسَقُ ڪئي ويندي آهي * [انگ: Drawing Copy]
- ڊرائنگ روم: [ا - مٺ] مَهمان خانو، گهر ۾ مَهمانن کي ويهائڻ وارو ڪمرو، بيٺڪ، اوطاق * [انگ: Drawing room]
- ڊرائيوڙ ج ڊرائيوڙ: [صفت] هلائين وارو هلائيندڙ، گاڏي وغيره هلائيندڙ (جيئن: موٽر ڊرائيوڙ، بس ڊرائيوڙ وغيره) * [ا - مٺ] ڪمپيوٽر وغيره جي پروگرامن کي هلائڻ وقت مددگار طور ڪم ڪندڙ هڪ پيو پروگرام، Software driver * [انگ: Driver]
- ڊرائيونگ: [مض] گاڏي وغيره هلائڻ * [انگ: Driving]
- ڊرپ ج ڊرپون: [ا - مٺ] نالي، مريض کي ڏوا ڏيڻ جو هڪ عمل (جنهن ۾ هائلي، نسڪيات، گلوڪوز يا ڪنهن موٽر ڏوا جو سئيءَ ذريعي مريض جي جسم ۾ قطرڻو قطرڻو داخل ڪيو ويندو آهي)، ٿيلهي ڇاڙهائڻ وارو عمل * [انگ: Drip]
- ڊرگ ج ڊرگس: [ا - مٺ] ڏوا * تشيدار عنصر * [انگ: Drug]

ڊريسنگ ٽيبل ج ڊريسنگ ٽيبلون: [ا - مٺ]

سينگار جي ميز اها آئيني واري ميز جنهن تي ويهي هار سينگار ڪيا ويندا آهن

[انگ: Dressing table]

ڊريسنگ روم ج ڊريسنگ رومس: [ا - مذ]

ڪپڙا تبديل ڪرڻ وارو ڪمرو (ڪنهن فيلڊ ڊرامي يا ٿيئٽر وغيره ۾ اداڪارن لاءِ)

* اسپتالن ۾ ملڻ پئيءَ وارو ڪمرو

[انگ: Dressing Room]

ڊرينيج: [ا - مذ] خارج ٿيڻ جو عمل. نيڪال.

نيڪاسي (پاڻيءَ جو)

[انگ: Drainage]

ڊرينيج سسٽم: [ا - مذ] نيڪال جو سرشتو (عموما پاڻيءَ جو).

نالينون ۽ گتڙ وغيره

[انگ: Drainage system]

ڊڙج ڊڙون: [ا - مٺ] مٿانهين زمين

* پڪڙين ۽ رڍن جو بربانين ۾ گهڻي انار ۾ ڦرجڻ جي حالت

ڊڙج ڊڙون: [ا - مٺ] ڏاڍي مار ٿيڻ. سنڱ ڪٽڻ

* مينهن جو روز سان وسڪارو

ڊڙجڻ: [مصدر 'ڊڙڻ' مان فعل مَجْهُول] ڪرڻ. ڊهنڻ

* گهاٽل ٿيڻ، رخمي ٿيڻ، ڦٽجي پوڻ (جهيڙي وغيره ۾)

* موجڙا کائڻ، ڪٽجڻ، سٽجڻ

* وڃڻ، قابو ٿيڻ (بيماريءَ وغيره ۾)

* [ڊڙس ڊڙس ڊڙل]

ڊڙجي پوڻ: [اصطلاح] سٽجي پوڻ، وڃي پوڻ (بيماريءَ ۾)

* مري وڃڻ

ڊڙڻ: [مض - فعل متعدي] سٽڻ، ڪٽڻ، سخت مار ڏيڻ.

ڊڙڻ مٺ ڪرڻ، ڊڙڻ هٿڻ، پڇ ڏيڻ، پڇ ڪڍڻ، مار ڏيڻ

* گاهڻ، ڏاڪوڻ، سڙهڻ، جهڳوڙو

* ڪڍڻ

* ڪپهه، ڏاس يا پشم ڪي سنهن لڪڻ سان سٽي

ڪٽي صاف ڪرڻ، ٺٽڻ، پڇڻ

[س/ڪوه]

* چانهين/هندائين يا گڏرن جي واڙيءَ مان گاهه يا

ڪانديرا ڪڍي صاف ڪرڻ

[س/ل]

* ڊاهڻ، ڪيرائڻ، ڦٽائڻ، ناس ڪرڻ

[س/ات]

* [مض] ڊڙڻ

* [امز] ڊڙ

* [ڊڙس ڊڙس ڊڙل]

ڊڙي رڪڻ: [اصطلاح] سٽي رڪڻ، ڪٽي پڇڻ، سخت مار ڪڍڻ.

جهڳوڙ ڪڍڻ

ڊڙج ڊڙ: [ا - مذ] گهوڙن جو طبيلو، ڪٽڙ، ٿاڻ

[س/ل]

ڊڙا باشا: [ا - مذ] هميشه جمع طور ڪٽب لاهي ڏاڙون پٽاڪون،

ڪڇهري، گپ شب، پوڳ ٺڪاءُ

ڊڙا باشا هٽڻ: [اصطلاح] پٽاڪون هٽڻ، ڪڇهري ڪرڻ،

رهاڻ ڪرڻ، پوڳ ٺڪاءُ ڪرڻ

[س/ات]

ڊڙاش ج ڊڙاشون: [ا - مذ] ڊڳ، گهڻو جهجهو

[س/ات]

ڊڙامون ج ڊڙامان: [ا - مذ/صوتي] ڊوڙندڙ جي پيرن جو آواز

آواز ڊپڪو

[ا - مذ] ٺاهڻ، ٺوهڻ، بندوبست

ڊڙو ج ڊڙا: [ا - مذ] مٽيءَ جو ڊڙو ڊپ، ڊڙو

[س/ل]

ڊڙهه ج ڊڙهه: [صفت] مضبوط، پڪو، اجل، اسٽر، اٺل،

پختو، ڏاڍو قاتو، سوگهو، قانبر، گپ ڪوڙ، ثابت قدم

ڊڙهتا ج ڊڙهتائون: [ا - مٺ] مضبوطي، پختائي.

پڪائي، ڏاڍائي، سوگهائي

* برقرار، ثابت قدمي

- ڊڙائين ج ڊڙائون: [ا - مت] نقشو، خاڪو، انجنيئر جو تيار ڪيل نقشو، نمونو
* بيهڪ، آڏاوت
* ڊرائنگ جي مضمونن مان هڪ مضمون جو نالو
* اِرادو، تجويز، سٺاءِ رٿ
'مان هن طرح پروگرام ڊڙائين ڪريان ٿو' (جملو)
* [انگ: Design]
- ڊس ج ڊسئون: [ا - مت] مٽيءَ جو غبار، ڏوڙ، ڌڪ، زُٽي
* [س/ات]
* بدِ دُعا، پٽ، پاراٽو، اولاد
* [س/ڪوھ]
- ڊس ج ڊسئون: [ا - مت] ڊاسٽر ڪمپن، وارياسي ڪمپن، ڊسٽر، ڏوڙ واري ڪمپن، بسٽر
* [س/ل]
* بچ، ڊاه، ڦيٽاڙو، نابودي
* [س/ل]
- ڊسٽر: [مض - فعل متعدي] ڊاهڻ، ڦٽائڻ، نابود ڪرڻ
* [مض] ڊسٽر
* [امر] ڊس
* [ڊسيو ڊسيندو ڊسئل]
- ڊسائيڊ: [مض] طئي ڪرڻ، فيصلو ڪرڻ
* [انگ: Decide]
- ڊسائيڊ ڪرڻ: [اصطلاح] فيصلو ڪرڻ، طئي ڪرڻ
• ڊسٽ: [ا - مت] مٽي، زُٽي، ڌڙي
* ٻورو، چورو
* [انگ: Dust]
- ڊسٽ ٻن: [ا - مت] ڪچري دان، زڍيءَ جي توڪري
* [انگ: Dustbin]
- ڊسٽر ج ڊسٽر: [ا - مت] مٽي صاف ڪرڻ وارو ڪپڙو، صافو
* بورڊ صاف ڪرڻ جو ڪپڙو
* [انگ: Duster]
- ڊسٽ ڪوڙ ج ڊسٽ ڪوڙ: [ا - مت] ڪتاب تي ڌٽل پوش (جيڪو ڪتاب کي ڌڪ وغيره کان محفوظ رکندو آهي ۽ جنهن تي ڪتاب جو نالو ۽ ٻيا تفصيل درج هوندا آهن)
* [انگ: Dust cover]
- ڊسٽرٽس: [ا - مت] زڪاوت، زبڌڪ، خلل اندازي، خلل
* پريشاني
* [انگ: Disturbance]
- ڊسٽريبيوٽ: [مض] ورهائڻ، وڌيڪ، تقسيم ڪرڻ
* [انگ: Distribute]
- ڊسٽريبيوٽر: [صفت] ورهائيندڙ، وڌيندڙ، تقسيم ڪندڙ، ورهائڻ وارو، وڃ ڪرڻ وارو (ڪاروباري اصطلاح)
* وڻج واپار ڪرڻ وارو، واپاري، ريزڪي واپار ڪرڻ وارو
* [انگ: Distributor]
- ڊسٽريبيوشن: [ا - مت] تقسيم، وڃ، ورهائڻ، ورهائڻو
* [انگ: Distribution]
- ڊسٽرڪٽ: [ا - مت] ضلعو
* [انگ: District]
- ڊسٽرڪٽ ايجوڪيشن آفيسر: [ا - مت] پوري ضلعي جو تعليمي نظام سنڀاليندڙ اعليٰ عملدار، ڊي اي او
* [انگ: District Education Officer]
- ڊسٽرڪٽ جج: [ا - مت] ضلعي جو وڏو جج، ضلعي جو مُنصفِ اعليٰ
* [انگ: District Judge]
- ڊسٽرڪٽ جيل: [ا - مت] ضلعي جو وڏو جيل، ضلعي جو جيل خانو
* [انگ: District Jail]
- ڊسٽرڪٽ ڪورٽ: [ا - مت] ضلعي جي وڏي عدالت، ضلعي ڪچهري
* [انگ: District Court]
- ڊسٽرڪٽ مئجسٽريٽ: [ا - مت] ضلعي سطح تي ڪيسن جو فيصلو ڪندڙ مُنصفِ
* [انگ: District Magistrate]

- **ڊسٽمپٽر:** [ا - خاص] ديوارن وغيره جي رنگ جو هڪ قيسر (هيڪو معياري ٿئي ٿا)
[انگ: Distemper]
- **ڊسٽنس:** [ا - مذ] مفاصلو، فاصلو، دوري، وچوٽي
[انگ: Distance]
- **ڊسپوز آبل:** [صفت] نيڪال جوڳو، هڪ ڀيرو استعمال کانپوءِ بيڪار ٿي ويندڙ (تجڪشن، گلاس يا ڪوپ وغيره)
[انگ: Disposable]
- **ڊسپٽچ:** [ا - مذ] موڪلڻ، روانگي
[انگ: Dispatch]
- **ڊسپيچر ج ڊسپيچر:** [صفت] ٿيال يا ٻيا دفتري ڪاغذ ٻئي ڪنهن هنڌ ڏانهن روانو ڪندڙ
[انگ: Dispatcher]
- **ڊسپينسٽر ج ڊسپينسٽر:** [صفت] ڊاڪٽر جي ڏنل هدايتن مطابق دوا ٺاهڻ وارو، ڊاڪٽر جو نائب
[ا - مذ] پاڻي ٿڌو ڪندڙ مشين، واٽر ڪولر (water cooler) جو هڪ قيسر (جيڪو بجليءَ تي هلندو آهي)
[انگ: Dispenser]
- **ڊسپينسٽري ج ڊسپينسٽريون:** [ا - مذ] جتي علاج ڪيو وڃي، دواخانو، ننڍي اسپتال، ڪلينڪ
[انگ: Dispensary]
- **ڊسپچار ج:** [ا - مذ] چٽڻ، رهائي، چونڪارو
* برطرفي
* موڪل، اجازت، رخصتي (اسپتال يا اسڪول وغيره مان)
* [صفت] آزاد، رها، اجازت يافت
[انگ: Discharge]
- **ڊسپچار ج ٿيڻ:** [اصطلاح] چٽڻ، آزاد ٿيڻ، چونڪارو ملڻ
* برطرف ٿيڻ
* موڪل ملڻ، اجازت ملڻ
* انزال ٿيڻ، چٽڻ، همبستريءَ مان آجو ٿيڻ
- **ڊسٽر ج ڊسٽرون:** [ا - مذ] ڪجهه واريءَ گڏيل چيڪي يا ڪهري مٽي
* نيٽو، ڏڏو، نيس، ڏوڙ
* وارياسي زمين
- **ڊسٽر ج ڊسٽرون:** [ا - مذ] وارياسي زمين، ڊسٽر
- **ڊسڪ ج ڊسڪون:** [ا - مذ] ڊيٽا، مواد يا معلومات گڏ ڪرڻ جو برقي اوزار، هڪ قيسر جو رڪارڊ (جيڪو اڪثر گول شڪل جو ٿئي، هن جا ڪيترائي قيسر آهن جيتروڪ: هارڊ ڊسڪ، فلاپي ڊسڪ، ڪمپيڪٽ ڊسڪ (CD) وغيره)
[انگ: Disk]
- **ڊسڪائونٽ:** [ا - مذ] رعائيت، چوٽ
[انگ: Discount]
- **ڊسڪس:** [ا - مذ] ڳالهه ٻولهي، گفتگو، خيالن جي ڏي وٺ، بحث مباحثو
[انگ: Discuss]
- **ڊسڪس ڪرڻ:** [اصطلاح] گفتگو ڪرڻ، خيالن جي ڏي وٺ ڪرڻ، بحث مباحثو ڪرڻ
- **ڊسڪن:** [مص - فعل لازمي] ڪري پوڻ
* ڏکو کائڻ، ٿاهو کائڻ
* گيلجن، گهرڪڻ
[س/ات]
- [ڊسڪيو ڊسڪندو ڊسڪيل]
- **ڊسڪوج ڊسڪا:** [ا - مذ] ڪرڻ جو آواز، ڏڪ هڻڻ جو آواز
* ٿاهو کائڻ، ٿاهڪو
- **ڊسڪو مچائڻ:** [اصطلاح] گورڙ ڪرڻ، هل ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ
- **ڊسڪور:** [مص] دريافت ٿيڻ، ظاهر ٿيڻ
[انگ: Discover]
- **ڊسڪوري:** [ا - مذ] دريافت، ظهور، ايجاد، کوجنا
[انگ: Discovery]
- **ڊسمبر:** [ا - خاص] عيسوي سال جو ٻارهون ۽ آخري مهينو
[انگ: December]

- **ڊيسمس:** [صفت] خارج، معزول، برطرف، نيڪال، رخصت (نوڪريءَ يا عهدي تان) * [انگ: Dismiss]
- **ڊيسمس ڪرڻ:** [اصطلاح] خارج ڪرڻ، نوڪريءَ مان ڪڍڻ، برطرف ڪرڻ
- **ڊيمي ج ڊيميون:** [ا - مت] ڊگهيءَ جو سڱن سان ڏنل ٿيلهو، ٿونو، ڊيهه
- **ڊسپلين:** [ا - مذ] ضابطو، نظام، نظر و ضبط، قاعدو، اصول * [انگ: Discipline]
- **ڊسپيشن:** [ا - مذ] فيصلو، ٺهراءُ * [انگ: Decision]
- **ڊسپيٽڙج ڊسپيٽرون:** [ا - مت] ڊڪو، ٿيلهو، روز سان ڪيرائڻ * [س/ت]
- **ڊسپيٽرڻ:** [مض - فعل متعدي] روز سان ڪيرائڻ، ٿيلهو ڏيڻ * [مض] ڊسپيٽرڻ * [اهڙ ڊسپيٽر]
- [ڊسپيٽريو ڊسپيٽرنو ڊسپيٽرل]
- **ڊش ج ڊش:** [ا - مذ] ڊگ، ڊيزر * [س/ات]
- **ڊش ج ڊشون:** [ا - مذ] طعام، کاڌو * ٿانءُ جو هڪ قسم، ٽالهي، پليٽ، زڪيبي، طباج، ٽام، چينيءَ واري ننڍي ٽاسري، پيالي * [انگ: Dish]
- **ڊشتانگ ج ڊشتانگ:** [ا - مذ] افسانو، ننڍي ڳالھ، آکاڻي، ننڍو قصو * مينار * [سن: درشتانت]
- **ڊشي ج ڊشيون:** [ا - مت] پت، پاراتو، سُرَاب، اولاهيو * [س/ڪوھ]
- **ڊفالٽر ج ڊفالٽر:** [صفت] ڪسو، نقص وارو، عيبدار * باقيدار، فرضي، معزوض * [انگ: Defaulter]
- **ڊفٽر ج ڊفٽر:** [صفت] نادان، موزڪ * نڪمو، نا اهل، بيڪار * [انگ: Duffer]
- لاشونءَ راند مر لاشون نه ڦرڻ جي حالت
- **ڊفيڪلٽ:** [صفت] مشڪل، ڏکيو، اڻجھو، منجهائيندڙ * [انگ: Difficult]
- **ڊفيڪلٽي:** [ا - مت] ڏکيائي، ٽڪيلت، مشڪلات * [انگ: Difficulty]
- **ڊفينس:** [ا - مذ] نجات، حفاظت، دفاع، تحفظ * [ا - خاص] ڪراچي ۽ حيدرآباد ۾ رهاشي علائقي جو نالو * [انگ: Defence]
- **ڊفينس ڊي:** [ا - خاص] يوم دفاع (جيڪو پاڪستان ۾ هر سال 6هين سيپٽمبر تي ملهايو ويندو آهي) * [انگ: Defence day]
- **ڊفينس مينسٽر:** [ا - مذ] وفاقي ڪابينا جو هڪ اھم منصب، وزير دفاع، نجات وارو وزير * [انگ: Defence minister]
- **ڊف ج ڊفون:** [ا - مت] ڊگ، ڊيزر * نبيءَ يا مني تي ڏنڊي وغيره جي ڏک لڳڻ جو آواز * ڪنھن شيءَ جي هيٺ ڪرڻ جو آواز * [س/ات]
- **ڊف ڪرڻ:** [اصطلاح] ڊي پون، ڪرڻ، ڦهڪو ڪرڻ
- **ڊفٽر ج ڊفٽر:** [ا - مذ] بيماريءَ جو قيسر، چاڪو، ڏڏر
- **ڊفٽر جڙو:** [مصدر] ڊفٽر مان فعل مجھول [چاڪي جي بيماريءَ ۾ ويڃڻ، ڏڏرڻ] * [ڊفٽريو، ڊفٽريو ڊفٽرل]
- **ڊڪ:** [ا - مت] ٻڌڪ، هڪ قسم جو آبي مشهور پکي * [انگ: Duck]
- **ڊڪ ج ڊڪون:** [ا - مت] گهوڙي جي پتڙ جو هڪ قسم، گهوڙي جي خراب هلڻي، ڊگ، ڊگ ڊگ ڊڙسي، ڊڪو، ڊڪي * ڪپڙي جو هڪ قسم * نرم زمين * ڪاري جي رڇ جو هڪ قسم (رسي کان ٽلهين ٿنڀن وارو)

- ڊڪ ڊوڙج ڊڪون ڊوڙون: [ا - مت] پڇ ڊڪ، پڇ پڇان
 * وٺ ڊڪڙ، وٺ وٺان، ٽمسانسي
 * ڪوشش، جدوجهد، سعيو
- ڊڪ ڊوڙ ڪرڻ: [اصطلاح] پڇ ڊڪ ڪرڻ، پڇ پڇان ڪرڻ
 * ڪوشش ڪرڻ، سعيو ڪرڻ
 * رٿيل ڪم کي اڪلائڻ لاءِ ڪوششون ڪرڻ
- ڊڪڻ: [مض - فعل لازمي] شمار ٿيڪو هلائڻ، ڊوڙ پائڻ
 ڊوڙڻ، ٽاهي ڪڍڻ
 * [ڊڪيو ڊڪيا، ڊڪي، ڊڪيون، ڊڪندو ڊڪندا، ڊڪندي، ڊڪنديون، ڊڪيل]
- ڊڪڻوڇ ڊڪڻا: [صفت - مذ] ڊڪندڙ، ڊوڙندڙ، پڇندڙ
 * ٿڪو، تيز، چوهو، جلد، ٽڪڙو، ڊوڪو، ڊوڪو، چوٽ، جانگهو، وڪڙيو، تيزرو، هلڻ پلو، چاندو، جل ٿناڪو
 * [مت: ڊڪي ج ڊڪيون]
- ڊڪٽيشن ج ڊڪٽيشنون: [ا - مت] امر، هدايت
 * ڏيڻو
 * لکائڻ جو عمل، لکائڻ جي مشق [اسڪولي شاگردن لاءِ، صورتخطي
 * [انگ: Dictation]
- ڊڪري ج ڊڪريون: [ا - مت] ڪورٽ جو حڪم، عدالت جو فرمان، ديواني ڪورٽ جو قرضدار جي ملڪيت تي ضبطگيءَ جو حڪم، ڊگري، ضبطي
 * [انگ: Decree]
- ڊڪريڙ: [مض] گهٽ ڪرڻ، گهٽائڻ، ڪٽائڻ
 * [انگ: Decrease]
- ڊڪشن: [ا - مذ] طرزِ تحرير، لب و لاهو، اندازِ بيان، اسلوب، لکڻ يا بيان ڪرڻ لاءِ لفظن جو انتخاب
 * [انگ: Diction]
- ڊڪشنري ج ڊڪشنريون: [ا - مت] لفظن جي معنائن جو ڪتاب، لغت، لغات، ڪوش، فرهنگ
 * [انگ: Dictionary]
- ڊڪ ڊاهڻ: [اصطلاح] پٽاڪون هٽڻ
 * خراب ڳالهينون ڪرڻ
 * آفواه اٿارڻ
 * [س/ات]
- ڊڪ ج ڊڪ: [ا - مذ] وڏي مڇي قاسائڻ جو هڪ زچ
 * [س/ل]
- ڊڪ ج ڊڪون: [ا - مت] زڻپ، زڙ (مالمي مال جي) ڪنجھ، چنگھ، ڪرگ
 * ڊڪ، ڪڪ ڪرڻ جي حالت
 * [س/ل]
- ڊڪ ج ڊڪون: [ا - مت] ڊڪڻ جي حالت، ڊوڙ، پاڇ، پڇ، ٽاهي
 * سٺ، لوھ
 * [سن: ڊوڪر]
- ڊڪائڻ: [مض - فعل متعدي] پڇائڻ، ڊوڙائڻ، ٿڪو هلائڻ، سٺ ڪرائڻ، ڊوڙ پائڻ، ٽاهي ڪرائڻ
 * [ڪناري] اشاري تي هلائڻ، پٺيچي تابع ڪرڻ
 * [مض] ڊڪائڻ
 * [امر] ڊڪاءِ
 * [مضارع] ڊڪايان (ج) ڊڪايون، ڊڪائين (ج) ڊڪايو، ڊڪائي (ج) ڊڪائين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مؤنث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڊڪائي ٿو (ج) ڊڪائين ٿا
 * [حال مت] ڊڪائي ٿي (ج) ڊڪائين ٿيون
 * [ماضي] ڊڪايو (ج) ڊڪايا
 * [ماضي مت] ڊڪائي (ج) ڊڪايون
 * [مستقبل] ڊڪائيندو (ج) ڊڪائيندا
 * [مستقبل مت] ڊڪائيندي (ج) ڊڪائينديون
 * [اسر معقول] ڊڪايل

- ڊڪليئر: [مض] پڌرو ڪرڻ، ظاهر ڪرڻ
* [انگ: Declare]
- ڊڪنڻ: [مض - فعل متعدي] ڊگن، ڊگ هلڻ
* ڏرندو ويڃڻ، ڏرڻ
* [مض] ڊڪڻ
* [امر] ڊڪ
* [ڊڪيو ڊڪندو ڊڪيل]
- ڊڪو ج ڊڪا: [ا - مذ] گهوڙي جي پنڌ جو هڪ قسم، گهوڙي جو ڏکيو پنڌ
* [س/ل/ات]
- ڊڪي ج ڊڪي: [صفت] ڊڪي وارو، ڏکيو پنڌ هلندڙ گهوڙو، ڊڪي
• ڊڪي پر پڻو: [اصطلاح] گهوڙي جو ڏکيو پنڌ شروع ڪرڻ
* اڃايو ڳالهائڻ، نڪ ڪرڻ، فضول ۽ وڌاء سان ڳالهائڻ
* ڪنا لفظ ڳالهائڻ
- ڊڪيٽ ج ڊڪيٽ: [صفت] نسرو، ڌاڙيل، ڦورڙو
* [سن: ڊاڪا]
- ڊڪيٽي ج ڊڪيٽيون: [ا - م] ڌاڙو، ڦر، ٺٽ
• ڊڪاء ج ڊڪاء: [ا - مذ] نظرداري، سنڀال جوڪسي، ڊوڪا،
* [س/ل]
- ڊڪاء ڪرڻ: [اصطلاح] نظرداري ڪرڻ، ڊوڪا ڪرڻ
• ڊڪڻ ج ڊڪڻ: [ا - مذ/صفت] ڪاٺ جو ڪم ڪندڙ، واپو، وگهامل، ستار، سوتار، سوتار، سوڻوڙو
* [هند: ترکان، سن: ٽڪشڪ]
- [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (سومرن جو هڪ ٻارو آڪفر سنگر، حيدرآباد، شڪارپور ۽ لاڙڪاڻي ضلعن ۾ رهن)
- ڊڪاڻڪو ج ڊڪاڻڪا: [صفت - مذ] ڊڪن سان متنسوب
ڊڪڻ جو، ڊڪڻ وارو، وڍڪو
* [مض: ڊڪاڻڪي ج ڊڪاڻڪيون]
- [ا - مذ] ڊڪڻ جو پورهيو، ڪاٺ جو ڪم
- ڊڪڻ پڪي: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم، ڪاٺ ڪٽو، هڏهه پڪي
- ڊگ ج ڊگون: [ا - م] راند جو هڪ قسم (جنهن ۾ مڪشي جي رڳيل پٿرن کي پترو هڻيا آهن)
- ڊگام ج ڊگام: [ا - مذ] گهوڙي جي پنڌ جو هڪ قسم، گهوڙي جو ڏکيو پنڌ، ڊگ، ڊڙسي
* [ف: دو = پ + گام = قدر]
- ڊگ ج ڊگون: [ا - م] گهوڙي جي پنڌ جو هڪ قسم، گهوڙي جي هلندي ڊوڙ
* سور، زلفار، ڊگ ڊگ، ڊڙسي
* [س/ل]
- ڊگائڻ: [مض - فعل متعدي] گهوڙي کي ڊگ پنڌ هلائڻ، ڊوڙائڻ، ڊڪائڻ، پڇائڻ، هلائڻ، هڪلڻ، ڊيڪائڻ، ٽوڙڻ
* [مض] ڊگائڻ
* [امر] ڊگاڻ
* [ڊگايو ڊگائيندو ڊگائيل]
- ڊگري ج ڊگري: [صفت] ڊگ ۾ هلندڙ وهت، ڊگ وارو
• ڊگڻ: [مض - فعل لازمي] ڊگ هلڻ
* ڊوڙڻ، ڊڪڻ، پڇڻ
* [س/ل]
* [ڊگيو، ڊگندو ڊگيل]
- ڊگ پر پڻو: [اصطلاح] خراب لفظ ڳالهائڻ، نڪ ڪرڻ
* [س/ات]
- ڊگني ج ڊگاني: [صفت] چٽ، ويٺل، بيڪار
* لوڻيو، بندمعاش، ڪالينگهو، شودو، اوباش، ايشر، بدبتر
- ڊگري ج ڊگريون: [ا - م] راهه، رستو، گس
* رڙي، انداز، طرز، طرز، طريفو
* [هند]
- ڊگري ج ڊگريون: [ا - م] وڏائي، مغروري، غرور، تيزي
* [س/ات]

- ڊگھڙ ج ڊگھڙ: [ا - مذ] وڏو چڙو سائير
- ڊگھڙي ج ڊگھڙيون: [ا - مت] حڪم، فيصلو
* فتح، سوڀ، جيٽ
* ماڻ يا ذبحو ظاهر ڪندڙ ايڪو (جاگرافيءَ ۽ جئيمٽريءَ جو اصطلاح)
* ڀڏ (گرمي يا سردِي ظاهر ڪندڙ). نچاز جو ذبحو (موسيقيات يا طب جو اصطلاح)
* فرض ثابت ٿيڻ جو سرڪاري فيصلو ڊگھڙي ضبطني
* ذبحو منزل
* ڪاميابيءَ جي سنڌ
* [انگ: Degree]
- ڊگھڙي وٺڻ: [اصطلاح] ذبحو حاصل ڪرڻ، سنڌ وٺڻ
- ڊگھڙو ج ڊگھڙا: [ا - مذ] ڪپھ وارو پھراڻ، گڊلو
* [هند: دکلا]
- ڊگھڙو/ڊگھڙي: [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ت]
- ڊگھي ج ڊگھيون: [صفت - مت] بيچال عورت
- ڊگھي ج ڊگھيون: [ا - مت] موٽر ڪار يا گاڏيءَ جو اهو پويون حصو جنهن ۾ سامان رکيو ويندو آهي
* [انگ: انگريزيءَ جي لفظ 'ڊڪي' Dicky جو بگاڙ]
- ڊگھي ج ڊگھيون: [ا - مت] طبلي جو نر آواز وارو پاسو ڏامون، بايون، ڪابو (طبلا توڙن جو اصطلاح)
- ڊگھڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڊگھڙ ج ڊگھڙو: [ا - مذ] ڪٽڪ جي اُٺي مان پڪل ٺلهي ماني روڊلو، روٽلو، ڍوڍو، بنا گيهه جي پڪل ماني
* پڪل مانيءَ جو هيٺيون پاسو يا پٿر
* [س/ت]
- ڊگھڙي ج ڊگھڙيون: [ا - مت] ڪٽڪ جي پڪل سنهي ماني، فلڪو، فلڪي، چنابي
- ڊگھڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڊگھڙ ج ڊگھيون: [ا - مت] ڊيگھ، واڏ، ڊگھائي، ڇڏ، پاڏ
* [سن: دير گھ = ڊيگھ]
- ڊگھڙ ج ڊگھڙ: [صفت] ڊگھو، ڄانگھڙيل، ڄانگھو
- ڊگھ ڪرڻ: [اصطلاح] سوٽر کي واڏ سان ٻڌڻ (شڪارين جو هڪ اصطلاح)
* [س/ت]
- ڊگھ ج ڊگھڙ: [صفت] ڊگھو، لمبو، وڏو
- ڊگھائڻ: [مصر - فعل متعدي] ڊگھو ڪرڻ، وڏو ڪرڻ، اوجھو ڪرڻ
* [مصر] ڊگھائڻ
* [امر] ڊگھار
* [مضارع] ڊگھارين (ج) ڊگھارينون، ڊگھارين (ج) ڊگھاريو، ڊگھاري (ج) ڊگھارين
* [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڊگھاري ٿو (ج) ڊگھارين ٿا
* [حال مت] ڊگھاري ٿي (ج) ڊگھارين ٿيون
* [ماضي] ڊگھاريو (ج) ڊگھاريا
* [ماضي مت] ڊگھاري (ج) ڊگھارينون
* [مستقبل] ڊگھاريندو (ج) ڊگھاريندا
* [مستقبل مت] ڊگھاريندي (ج) ڊگھارينديون
* [امر مفعول] ڊگھارينل
- ڊگھان ج ڊگھائينون: [ا - مت] ڊيگھ، وڏاڏ
* ڳالھ ۾ اينگھ
- ڊگھائي ج ڊگھائينون: [ا - مت] ڊيگھ، ڊگھان، ڊگھائي، لمبائي، ضول
* اوجھائي، مٿاهين، بلندي، لامر
- ڊگھڙس: [ا - مت] رسي ڊگھي ڇڏڻ جي حالت
* چڙواڳي، آزادي
* اجتيازيءَ جي پنھج
* پاڏ، واڳ
- ڊگھڙ ج ڊگھڙو: [صفت] ڊگھو، ڄانگھڙيل، ڄانگھو
- ڊگھ ڪرڻ: [اصطلاح] سوٽر کي واڏ سان ٻڌڻ (شڪارين جو هڪ اصطلاح)
* [س/ت]

- ڊگھيرو ج ڊگھيرا: [صفت - مذ] ڪُجھ ڊگھو ڊگھڙو، ڪُجھ وڏو، ٿورو لمبو، وڏيرڙو، ڪُجھ ڦداوڙ، ڪُجھ اوجو
- ڊل ج ڊليون: [ا - مت] ماڻهن يا ساهوارن جي وڏي ٽولي، ڏک، ميڙ
- * [س/ات]
- اندر هڪو جنبو جهرمي، باهر آڏين ڊل (استاذ بخاري)
- ڊل ج ڊل: [صفت] بي سمجهه، ڪم عقل، ڪنڌ ڏهن موڳو
- * [انگ: Dull]
- ڊل استوڊنٽ: [صفت] ڪنڌ ڏهن شاگرد، اهو شاگرد جيڪو نصابي ڪمن ۾ ٻين شاگردن کان پوئتي هجي، مرڳو شاگرد
- * [انگ: Dull Student]
- ڊل: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بينظيرآباد ضلعي ۾ رهن)
- ڊل ج ڊل: [ا - مذ] وڃهه، ڍاڻ، وارو، بل، موقعو
- * [س/ات]
- ڊلا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بينظيرآباد ضلعي ۾ رهن)
- ڊلڙج ڊلڙون: [ا - مت] ڊل ماڻهن يا ساهوارن جي وڏي ٽولي
- * [هند: دل = لشڪر س/ات]
- ڊليوري ج ڊليوريون: [ا - مت] ٽڪيس، ورهاست، وٺڻ، وڃڻ
- * وٺڻ، باز چٽڻ جو عمل
- * [انگ: Delivery]
- ڊمر ج ڊمر: [ا - مذ] سڪي جو هڪ قيسر، ڊمر، ڊرهمز، ڊمري
- * [ف: ڊمر]
- ٽنجين ڊمين ڊمر، ڪڇي ڪي سنجين (شاه ڪريم)
- * ڏوڪڙو، پيسو
- * ٻڌڻ تي ٿيل ڳوڙهي، ڊٻڙ
- ڊمر ڪرڻ: [اصطلاح] ڌڻج ڪرڻ
- * ختم ڪرڻ
- 'تون شافي، تون ڪافي، تون ڏندن ڪرين ڊمر'
- ڊمر: [صفت] ڏنڊلو، اونداهو، ان چتو
- * جهڪو، گهٽ
- * [انگ: Dim]
- ڊمر ج ڊمر: [ا - مت] بجليءَ جي روشنيءَ کي گهٽ وڌ ڪرڻ وارو اوزار
- * [انگ: Dimmer]
- ڊمانڊ ج ڊمانڊون: [ا - مت] گهر، طلب، گهرج، ضرورت
- * [انگ: Demand]
- ڊمانڊ ڪرڻ: [اصطلاح] گهرڻ، طلب ڪرڻ
- ڊمانڊ هٿڻ: [اصطلاح] ضرورت هٿڻ، طلب هٿڻ
- ڊمبڪ ڊمبو: [ا - مذ] ڏهل جو آواز، ڊم ڊم
- ڊمٽي ج ڊمٽي: [صفت - مذ] ٿلهو ۽ ڦڏ جو بندرو، ڊمڪي، ڊمي، ڪهنگهٽي، ڊيسو
- * [سن: ڊمڪهٽ]
- ڊمر ڊمر: [ا - مذ] ڏهل جو آواز
- ڊمر ج ڊمرئون: [ا - مت] هڪ قيسر جي شمار ٿلهي، چنڊ يا ست فوٽ کن ڊگهي بلا (جيڪا اڪثر سارين جي بوڪ ڌاري پائيءَ ۾ رهندي آهي)
- ڊمرا: [ا - مذ] اڪثر جمع طوڙ ڪتب ايندڙ لفظ] ڳاڙهي رنگ جون پٿريون (جيڪي قيمت پوئي ڳچيءَ ۾ رهندي آهن)، حجارالدمر
- ڊمرو ج ڊمرو: [ا - مذ] سار جو هڪ قيسر، هڪ هٿ ۾ وڃائڻ واري ننڍڙي ڏهلڙي، ڊگڏگي، ڊبڪي
- * [سن]
- ڊمرا: [ا - مذ] اڪثر جمع طوڙ ڪتب ايندڙ لفظ] سج جو هڪ قيسر (رنگ ڳاڙهو ۽ شڪل مھريءَ جي ڏاٽي جهڙي)
- ڊمڪو ج ڊمڪا: [صفت - مذ] ٿلهو ۽ ڦڏ جو بندرو، ڊمٽي
- * [س/ل]
- * [مت: ڊمڪي ج ڊمڪيون]
- ڊمڙج ج ڊمڙيون: [ا - مت] نانگ جو هڪ قيسر، ڳاڙهي رنگ جي وڏي ۽ ٿلهي بلا

• ڊمڻ ج ڊمڻ: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم

• ڊمي ج ڊميون: [ا - مت] بڪريءَ جي رنگ جو هڪ قسم

• جياڻيءَ هيٺ ڪتاب يا رسالو وغيره، اهو ڪتاب رسالو يا اخبار وغيره، جيڪو جياڻيءَ جي مرحلي ۾ هجي
* [انگ: Dummy]

• ڊنارنس: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم (شتر مرغ جهڙو

پڪي، جيڪو نيوزيلينڊ ۾ زهي ٿو. قد ۾ تيزهن فوٽ ڊگهو آهي 'ڊنارنس' جو مطلب آهي 'هٿت ناک')

• ڊن: [طرف] طشا، قبول، ٺيڪا، منظور، بهتر

* [انگ: Done]

• ڊنڊ ج ڊنڊون: [ا - مت] ڍوڙ جو هڪ ننڍو

* [س/ڪوه]

* ماڻهن جو ميڙ، ڊنڊو، آنبوه، ٽولو

* [س/ات]

• ڊنڊ ج ڊنڊ: [ا - مذ] ماڻهن جو ميڙ، مجموعو، ٽولو

[اتلو، زش، خلق

* [س/ات]

— ڊنڊ ڪرڻ: [اصطلاح] ميڙ ڪرڻ، ٽولو ڪرڻ، زش ڪرڻ

— ڊنڊهو ڪرڻ: [اصطلاح] گڏجي ڪوشش ڪرڻ،

اڇي مڃي ڪرڻ

• ڊنڊ ڊنڊاڙو ج ڊنڊ ڊنڊاڙا: [ا - مذ] ڊنڊو، زعب نائ

— ڊنڊ ڊنڊاڙي سان: [طرف] ڊنڊي سان، زعب نائ سان

• ڊنڊر ج ڊنڊر: [ا - مذ] وڏو ۽ پراڻو جڙو، گرڪو

— ڊنڊرو ج ڊنڊرا: [ا - مذ] ڊنڊر

* مڇيءَ جو هڪ قسم

* [س/ل]

— ڊنڊر هجڻ: [اصطلاح] بوڙهو هجڻ

• ڊنڊڪو ج ڊنڊڪا: [ا - مذ] ٿاڦوڙو

* [س/ات]

• ڊنڊلو ج ڊنڊلا: [ا - مذ] ماڻهن جو گوڙ، آنبوه، مجموعو.

ميڙ، ڪٺ، پينڊ، گوڙ، خلق، پيڙ، نچو، هٿيار، پيٽ

* [سن: ڊنڊر = ميڙاڪو]

— ڊنڊلو ڪرڻ: [اصطلاح] ميڙ ڪرڻ، گوڙ ڪرڻ، آنبوه ڪرڻ.

گڏ ٿيڻ، ٽولو ڪرڻ

• ڊنڊرو ج ڊنڊورا: [ا - مذ] ڊنڊرو

* [س/ات]

• ڊنڊ ج ڊنڊ: [ا - مذ] ڊيڪا، وڏائي، مغزوري، آهنگار.

پاڪنڊ

* مڪڙ، ڪٽ، دغا، فريب

* چورائي ٿوڻي

* [سن: ڊنڊ]

• ڊنڊو ج ڊنڊا: [ا - مذ] پليرو ڏک، چنبو

* ڏک جو آواز

* [س/ل]

• ڊنڊوڙ ج ڊنڊوڙ: [صفت] ڏکيو، ڪٺن، سخت، مشڪل، اوکو

* ٽڪو، تيز

* [س/ات]

• ڊنڊاڙو ج ڊنڊاڙو: [صفت] بلڪل وڏو، طويل، لمبو، ڊگهو

* [س/ات]

• ڊنڊڙو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

• ڊنڊي ج ڊنڊون: [ا - مت] ڊنڊي، پاڻيءَ جو وڏو تلاءَ.

گهڻو پاڻي، اڄهاڱ پاڻي

* [هند: ڊڊا = ڊنڊ]

• ڊنڊڪر ج ڊنڊڪرون: [ا - مت] گهڻي روشن ٿي حالت،

اڇنگار، ڍاڍ

* [س/ل]

— ڊنڊڪڻ: [مص - فعل متعدي] گهڻو روشن ٿي، ڪا شيءَ

گهڻو لاءِ باز جو روشن

* [مص] ڊنڊڪڻ

* [مص] ڊنڊڪ

* [ڊنڊڪي ڊنڊڪندو ڊنڊڪيل]

- ڍنڍڪو ج ڍنڍڪا: [ا - مذ] رُوج، پٿڪو، اوڇنگار
- ڍنڍو روج ڍنڍورا: [ا - مذ] پڙهو، اعلان، هوڪو، ايشهار
- * قشيري، خوري، بدنامي، گلا
- * [هند: ڍنڍورا = پڙهو، س / ل / ات]
- ڍنڍورو پٿڙو: [اصطلاح] قشيري ڪرڻ، خوري ڪرڻ، گلا ڪرڻ
- ڍنڍول ج ڍنڍولون: [ا - مت] گولا، تلاش، کوجنا
- * جاکوڙ، ڪوشش
- * [هند: ڍونڍ = گولڻ]
- ڍنڍولڻ: [مض - فعل متعدي] گولڻ، تلاش ڪرڻ، ڍونڍڻ
- * ڪوشش ڪرڻ، جاکوڙ ڪرڻ
- * [س / ات]
- * [مض] ڍنڍولڻ
- * [امر] ڍنڍول
- * [ڍنڍوليون ڍنڍولڻ]
- ڍٽر: [ا - مت] کاڌو، ماني، رات جي ماني، ضيافت، دَعَوَت
- * [انگ: Dinner]
- ڍٽر سيٽ ج ڍٽر سيٽ: [ا - مذ] ٿانوَڻ جو مُڪمَل سيٽ
- (جنهن ۾ هڪ ئي ڍٽرين جا پليٽون، ڍيش، ڏونگا ۽ چمچا وغيره هوندا آهن)
- * [انگ: Dinner set]
- ڍنڪو ج ڍنڪا: [ا - مذ] شَهَرَت، عَرُوج، مَشْهُورِي
- مقبُولِيَت
- * [هند]
- ڍننگ ج ڍننگون: [ا - مت] بدنامي، گلا
- * جغلي
- * واريءَ جي ڍڀ جي چوٽي
- * [س / ات]
- ڍننگ ٿيڻ: [اصطلاح] بدنامي ٿيڻ، گلا ٿيڻ
- * شَهَرَت ٿيڻ
- ڍننگ ڍاهڙو: [اصطلاح] ڪوڙ هٿن، اُجايون ڳالهائون ڪرڻ،
- اُفراه اُتارڻ، ٻٽاڪون هٿڻ
- ڍننگ ج ڍننگ: [صفت] وڏو ماڻهو، شاهوڪار، امير
- * وڏو، جنگ، بهادر
- * [ا - مذ] شوخي، وڏائي
- * پڪيڻ جو وٿر
- * [سن]
- ڍننگڙ ج ڍننگڙو: [صفت] وڏو ماڻهو
- * اُتاهون، اُچو، مٿانهون، اُعلیٰ
- ڍننگ ڍاهڙو: [اصطلاح] ڏاڍي کي ڪيرائڻ، طاقتور کي شڪست ڏيڻ
- ڍننگ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بيٺڙ آباد ضلعي ۾ رهن)
- ڍنگي ج ڍنگيون: [ا - مت] باز جي پينگهي مٿان ٻڌل نوڙي يا ڪاٺي (جنهن تي ڪهڙو ويجهو آهي ته جيئن باز جي منهن تي مڪيون وغيره نه ويهن)
- * [س / ڪوه]
- ڍنگهڙ ج ڍنگهڙو: [ا - مذ] ٻيڙ، پير، ڪنڊيءَ يا ٻئي ڪنهن ڪنڊائين وٽ جو نالو، ڌار
- ڍڻو ج ڍڻا: [ا - مذ] ٻوٽي جو هڪ قيسر
- * [س / ڪوه]
- ڍڻو ج ڍڻا: [صفت - مذ] مصدر 'ڍڻ' جو ماضي [ڍڻو، ڍڻو]
- ڍڻو ٿيڻ: [اصطلاح] چٽ ڪري ويهڻ، ميسو ٿيڻ
- * [س / ات]
- ڍڻو پئم ڪرڻ: [اصطلاح] ڏوراندیشي ڪرڻ، اڳواٽ آڀاءُ وٺڻ
- ڍڻو ڍڻ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏوراندیشي ڪرڻ، اڳواٽ آڀاءُ وٺڻ
- ڍڻي ج ڍڻيون: [ا - مت] ڍڻ، ڍڙو، ڏنو، ٿيو، لوڙهه
- * راهه، گندو، نهو، ڍڳ، لوڙ، ڍير، اُسو، ڍڳي
- ڍٽانجو ج ڍٽانبا: [ا - مذ] وڏو خرچ، بي فائدو خرچ، فضول خرچي

- * [مضارع] ڊوڙايان (ج) ڊوڙايون، ڊوڙائين (ج) ڊوڙاين
- ڊوڙائي (ج) ڊوڙائين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڊوڙائي ٿو (ج) ڊوڙائين ٿا
- * [حال مت] ڊوڙائي ٿي (ج) ڊوڙائين ٿيون
- * [ماضي] ڊوڙايو (ج) ڊوڙايا
- * [ماضي مت] ڊوڙائي (ج) ڊوڙايون
- * [مستقبل] ڊوڙائيندو (ج) ڊوڙائيندا
- * [مستقبل مت] ڊوڙائيندي (ج) ڊوڙائينديون
- * [اسم مفعول] ڊوڙايل
- ڊوڙيائين: [اصطلاح] پڇڻ، ڏکڻ، جلدي هلڻ، تڪو هلڻ
- * ٽڪڙ ڪرڻ، جلدي ڪرڻ
- ڊوڙ ڊڪ ڇ ڊوڙون ڊڪون: [ا - مت] پڇ، ڊوڙ، پڇ ڊڪ
- * وٺ ڊڪڙ، هلڻ وٺ، وٺ پڇ، ٿمسانسي
- * اڃ وڃ
- * بندوبست، انتظام
- 'شاديءَ جي ڊوڙ ڊڪ ۾ لڳا پيا آهن' (جملو)
- * آجائي ٽڪڙ، تڙ ٽڪڙ، سيگهه، جلدائي، جلدبازي
- * گوڙ، گهمسار، هل
- * ڦٽڪو، تڙب، بي آرامي، بيقراري
- * آزي نيرازي، ميڙ منڻ
- * ڪوشش، سعي، جيلو خوالو
- ڊوڙ ڊڪ ڪرڻ: [اصطلاح] پڇ ڊوڙ ڪرڻ
- * ڪوشش ڪرڻ
- * ٽڪڙ ڪرڻ
- ڊوڙڻ: [مض - فعل لازمي] ڊوڙ پائڻ، تڪو پڇڻ، ڏکڻ
- * [ڊوڙيو ڊوڙيا، ڊوڙي، ڊوڙيون، ڊوڙندو ڊوڙندا، ڊوڙندي، ڊوڙنديون، ڊوڙيل]
- ڊوڙڻ ڊڪڻ: [اصطلاح] پڇڻ
- * ڪوشش ڪرڻ، هٿ پير هڻڻ
- * ڊوڙج ڊوڙا: [ا - مذ] ڏاڙو، ڦر لٽ
- ڊوڙوڙج ڊوڙا: [ا - مذ] مال جو ڏاڙو
- * [س/ث]
- * ڊوڙج ڊوڙو: [ا - مذ] ڏوا جو وڙڻ، ڏوا جي خوراڪ
- * [انگ: Dose]
- * ڊوسڪو ڇ ڊوسڪا: [ا - مذ] گهڻو روئڻ جي حالت، روج، راڙو، مائٽر، وايلا، هاءِ گهوڙا
- * [س/ات]
- * ڊوسٽ ڇ ڊوسٽي: [صفت] تمام ٺلهو
- * [س/ل]
- * ڊوش ڇ ڊوش: [ا - مذ] بڪواس، واهيات گمڻگو
- * ڊوه، ٺڳي
- * ڊشمني
- * [سن: ڊوه = دغا؛ س/ل]
- * مهاندو، صورت، شڪل
- * [س/ات]
- * بد فعلِي، زنا
- * [س/ات]
- ڊوش ڊين: [اصطلاح] بڪ بڪ ڪرڻ، واهيات ڳالهه ڪرڻ
- * [س/ل]
- ڊوش ڪرڻ: [اصطلاح] بد فعلِي ڪرڻ، زوريءَ زنا ڪرڻ
- * [س/ات]
- * ڊوشگر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بيٺڙي آباد ضلعي ۾ رهندڙ)
- * ڊوڪ ڇ ڊوڪون: [صفت - مت] گهڻي پٽڙي، ڇڊي، پاڪي (هاڻي يا پٽ وغيره)
- * [س/ات]
- * ڊوڪ ڇ ڊوڪون: [ا - مت] ڊوڙ، ڊڪ، پاڇ، ڇڄي، هڙي
- * [هند: ڊوڙا، سن: ڊوڙ = ڊوڙڻ؛ س/ث]

- ڊوڪائڻ: [مض - فعل متعدي] ڊوڙائڻ، پڄائڻ، ڏڪائڻ، ٻڪو مڪائڻ
- [س/ت]
- [مض] ڊوڪائڻ
- [امر] ڊوڪاء
- [ڊوڪايس ڊوڪائيندو، ڊوڪائيل]
- ڊوڪڙ پائڻ: [اصطلاح] ڊوڙ پائڻ، ٻڪو ڏڪڻ، ڏڪڻ، پڄڻ
- [س/ت]
- ڊوڪڙ: [مض - فعل لازمي] ٻڪو پڄڻ، ڏڪڻ، ڊوڙڻ
- [س/ت]
- [ڊوڪيس ڊوڪندو، ڊوڪيل]
- ڊوڪڙوڇ ڊوڪڙا: [صفت - مذ] ڊوڙو، ڏڪڻو، پڄڻو
- ٻڪو چمو
- [مت: ڊوڪڙي ج ڊوڪڙيون]
- ڊوڪو ج ڊوڪا: [صفت - مذ] ڊوڙو، ڊڪڻو، ڏڪڻو، پڄڻو، ٻڪو ڊوڙندڙ
- ٻڪو، ٺڪڙو، تيز
- جلدباز
- [مت: ڊوڪي ج ڊوڪيون]
- ڊوڪا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- [س/ت]
- ڊوڪان: [ا - مت] مَنگر مڇي، جو هڪ قيسر (منهن جي آڏو ڏيڍ فوٽ جو سڱ، جنهن جي پٺي پاسي جوتين و آڻين ٿينديون آهن، قد کي کان پنج فوٽ ۽ سنڌين ٻچي جو نالو آهي)
- ڊوڪار ج ڊوڪارون: [ا - مت] وات سان ڪيبل آواز، سڏ، پڪار
- [س/ل]
- ڊوڪارڻ: [مض - فعل متعدي] آواز ڪرڻ، پڪارڻ، سڏڻ
- [س/ل]
- [مض] ڊوڪارڻ
- [امر] ڊوڪار
- [ڊوڪايس، ڊوڪاريندو، ڊوڪاريل]
- ڊوڪي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڊوڪيا: [ا - خاص] ثعلبي سنڌي محمد خان و هڪ واه جو نالو
- ڊوڪ ج ڊوڪون: [ا - مت] نظر، نگاهه، ڏيڏ
- سماء، سڏ، خبر
- [س/ل/ڪوھ]
- ڊوڪا ج ڊوڪائون: [ا - مت] نگاهه، نظر، نماز
- جاچ، خبر، پتو
- نشان
- ڊوڪا ڪرڻ: [اصطلاح] نظر ڪرڻ
- جاچ ڪرڻ، سڏ سماء لهرڻ
- ڊوڪاء ج ڊوڪاء: [ا - مذ] ڊوڪا
- [س/ل/ڪوھ]
- ڊوڪڙ: [مض - فعل متعدي] ڏسڻ، ٺهائڻ، نظر ڪرڻ
- جاچڻ
- [س/ل/ڪوھ]
- [مض] ڊوڪڙ
- [امر] ڊوڪ
- [ڊوڪيو، ڊوڪيندو، ڊوڪيل]
- ڊوڪڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڊوڪڙ ج ڊوڪڙو: [صفت] بيڪار، ٺڪڻو
- [س/ت]
- ڊول ج ڊول: [ا - مذ] ڍنگ، ٿنڀو، وجهه، ڍٽ، ريت، طرح، قيسر، وانگر
- صوڙ، طريقيو، رستو، طرز، گهاٽ، گهاڙ
- شڪل، صورت، حالت، ڏانء، روپ، ويس
- دستور، رواج، چالو، روش، پرويز، ويرو، پو
- تشو، خاڪو، اڏاوت، پيهڪ
- ڏيڪ، ويڪ، سجاوٽ
- [سن: دروي - سينگار]

- ڊولائٽو ج ڊولائٽا: [صفت - مذ] ڊول جو. صوڙ وارو،
طريقي وارو، نموني وارو
* ڊسٽوڙ وارو، پڙ وارو، ڍنگ وارو، ريتائٽو
* سٺيءَ بيهڪ وارو، سهڻي نموني وارو، ڊيڪ ويڪ
وارو، زيبائٽو، موزٽ وٺندڙ، ٺاهوڪو، سڃاڻٽو، سهڻو،
موچارو، سُڪيل، خاصو
* [مت: ڊولائي ج ڊولائٽيون]
- ڊولياڙ ج ڊولياڙا: [صفت] نمونو ڪندڙ، ڍنگ باز، هنيري
* ٺڳ، ڊولائي، ڊوڪيڙاڙ، چالباڙ
* خرقي، هوشيار، چالاڪ
- ڊولياڙي ج ڊولياڙيون: [ا - مت] نموني بازي، ڍنگ بازي،
چالباڙي، ڊوڪيڙي، پاڪندي، ٺڳي، مڪڙ، قريٺ
* چالاڪي، خرقت، اٽڪل، هوشياڙي
- ڊُولُ ج ڊُولَ: [ا - مذ] چلڻ يا هڻي جي ڦل يا ٽوپيءَ کي
ڍڪڻ لاءِ لوهه جو مخروطي نموني جو ڍڪ
* سڃيٺل ٻوٽ، سوئل منهن
* سُڪيل، مهاندو
* [س/ل/ات]
- ڊُولُ ڀلاڙو/ڊُولُ ڀلاڙو: [صفت - مذ] ڪوچهو بندڙيو
بندڙوٺ، بندشڪل بندڻا، روپ هيٺ، ڌوڙ، موڙ، ڪڙوپ
* ٻچڙو، خراب، ڪنو، مڪڙوهه، نفرت انگيز
* [مت: ڊُولُ ڀلاڙي/ڊُولُ ڀلاڙي]
- ڊُولُ شڪل: [صفت] ڊُولُ جهڙو، مخروطي، گانه ٻچو
— ڊُولُو ج ڊُولَا: [صفت - مذ] منهن سوئل، ٻوٽ سوئل، چيٺ
ٺلهو، چيٺ لڙيل، بندشڪل
* [مت: ڊُولِي ج ڊُولِيُون]
- ڊُولَا ڪڙو (چيٽ): [اصطلاح] چٽ سڃاڻڻ، منهن ٻچڙو
ڪڙو، منهن سڃاڻڻ
- ڊولا/ڊوليا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]

- ڊولپ: [مص] بَهتر ڪرڻ، سڌارڻ
* وَڌائڻ، وَڌيڪ ڪرڻ
* [انگ: Develop]
- ڊولپمينٽ: [ا - مت] ترقي، واڌارو، سڌارو، بهتري
* [انگ: Development]
- ڊولپڙ ج ڊولپڙا: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ل]
- ڊُومرُج ڊُومرُ: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قيسر
* [صفت] لڪڻو، لڪندڙ، ڊومر
* [ا - خاص] ميراڻي، وَجٽ وارو
* گهٽ ذات وارو ماڻهو
- ڊومبري: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد
بينظير آباد ضلعي ۾ رهن)
- ڊومبڪي/ڊيمبڪي: [ا - خاص] برون جي هڪ قبيلي جو
نالو (جنهن جا ڏھ ٻارا: 1. ميراڙي، 2. آماڻي، 3. پٺائي، 4. بوزار،
5. گشڪوري، 6. گولتا، 7. گولائي، 8. گبول، 9. گجائي ۽ 10. لند
آهن جيڪي اتر سرحد سنڌ ۽ سکر ضلعي ۾ رهن ٿا)
- ڊومرُج ج ڊومرُج: [ا - مذ] ٿانءُ، برتن
* [س/ل]
- ڊومرُج واھ: [ا - خاص] حيدرآباد شهر ۾ گندي پاڻيءَ
جو هڪ واھ (جيڪو شهر جي ننڍين ڪنڀرن ۽ نالن جو گندو
پاڻي گڏي وڃي ڦليليءَ ۾ چوڙ ڪري ٿو)
- ڊومرُج: [ا - مذ] وڻ جو هڪ قيسر
* [س/ڪوه]
- ڊوميسائيل ج ڊوميسائيل: [ا - مذ] مستعمل رهائش ۽
ان جي سنڌ
* [انگ: Domicile]
- ڊومينينٽ: [صفت] غالب، چانسيل، حاوي
* [انگ: Dominant]
- ڊُونڀ ج ڊُونڀ: [صفت] شمار وڏو، ڊگهو، لمبو
* [س/ات]

— ڏونڊڪو ج ڏونڊڪو: [صفت: 'ڏونڊ' جو اسم تصغير] ڪجهه وڏو وڏيرڙو

— ڏونڊڻو ج ڏونڊڻو: [صفت] ڏونڊ

• ڏونڊڪي ج ڏونڊڪيون: [ا - مت] ٽپ، چال، نينگا (خوشيءَ يا مستيءَ وغيره مان ڏنل) * [س/ات]

— ڏونڊڪيون هڻڻ: [اصطلاح] خوشيون ڪرڻ، چال هڻڻ، نينگا ڏيڻ

• ڏونڊو ج ڏونڊو: [ا - مذ] ذريائي بيڙيءَ جو هڪ قسم، وڏو بيڙو، ڏونڊو * وڏو بيٺو، ڍڙ * [س/ل]

• ڏونڊا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات]

• ڏونڊڪي ج ڏونڊڪيون: [ا - مت] ڪٻائي، ڪٻڙائي، ڏنگائي، ڏونڊڙائي (بيڙيءَ يا ڪمزوريءَ سبب) * [س/ڪره]

— ڏونڊڪين ڀر هڻڻ: [اصطلاح] هٿن پيرن تي رڙهڻ، منس منس رڙهڻ

* تمام پيرسَن ٿيڻ، هڏ لاجار ٿيڻ

• ڏونڊڻو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڏونڊو ج ڏونڊا: [صفت - مذ] ڏنگو ڪٻو، ڪٻڙو ڏونڊڙو * [س/ات]

* وڏي بيٺ وارو ٿلهو، موتو

* وڏو، ڦڏاڙو، پهلوان

* [س/ات]

* پڳل سڱن وارو ڍڳو، موڏو ڍڳو

* [هند: ڊونڊو = موڏو]

* [مت: ڏونڊي ج ڏونڊيون]

— ڏونڊڙو ج ڏونڊڙا: [صفت - مذ: 'ڏونڊو' جو اسم تصغير] چيلھ ڪٻو، ڪٻڙو ڏنگو، نيميل * [مت: ڏونڊڙي ج ڏونڊڙيون]

— ڏونڊڙو ٿي چڙهڻ: [اصطلاح] ڪٻڙو ٿي چڙهڻ، ريزهيون پائي چڙهڻ، گسري چڙهڻ، لڪي چڙهڻ

• ڏونڊو ج ڏونڊا: [ا - مذ] بيڙيءَ جو هڪ قسم، ننڍڙي ۾ ننڍڙو مڇوڻو (جنهن ۾ ۴ ماڻهو رهي سگهن)، مڇي ماڻڻ واري بيڙي * وڏو بيڙو، ڏونڊو * [س/ل]

— ڏونڊي ج ڏونڊيون: [ا - مت] بيڙيءَ جو هڪ قسم، ننڍڙي بيڙي، زڙو، بارڪڙو واري ننڍي بيڙي، ننڍي بيڙي (واهن) ماڻهن لاهڻ لاءِ مددگار بيڙي * [س/ل/ات]

'سنڌين ڪاهين ٿي ڪي ساري ڏونڊيون' (شيخ ايان) * 'بيڙيءَ لاءِ هوڙي ۽ واهڻ جي ڏونڊي' (معارف) * ڪٿار، ننڍي ڪوٺل

— ڏونڊيارو ج ڏونڊيارا: [صفت - مذ] ڏونڊي هلائيندڙ، ناڪڙو * [مت: ڏونڊياري ج ڏونڊيارون]

• ڏونڊو ج ڏونڊو: [ا - مذ] ڪن، گند، ڪجرو * مثل جانور

— ڏونڊي ج ڏونڊيون: [ا - مت] ڏونڊو

• ڏونڊڻو: [مض - فعل متعدي] ڳولڻ، ڦولڻ، وڙڻ، واٽسڻ، ڇاڇڻ، ڪوڇڻ، سوڇهڻ، ڏوڙڻ، ڦلاش ڪرڻ * [مض] ڏونڊڻ * [امر] ڏونڊو

* [مضارع] ڏونڊيان (ج) ڏونڊيون، ڏونڊين (ج) ڏونڊيو، ڏونڊي (ج) ڏونڊين

* [زمان حال] ڏونڊو لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڏيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏونڊي ٿو (ج) ڏونڊين ٿا

* [حال مت] ڏونڊي ٿي (ج) ڏونڊين ٿيون

* [ماضي] ڏونڊيو (ج) ڏونڊيا

* [ماضي مت] ڏونڊي (ج) ڏونڊيون

* [مستقبل] ڏونڊيندو (ج) ڏونڊيندا

* [مستقبل مت] ڏونڊيندي (ج) ڏونڊينديون

* [اسم مفعول] ڏونڊيل

— ڊوهائڻ: [مصدر 'ڊوهڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] بار کڻائڻ.
 ڳرو سامان کڻائڻ (هڪ هنڌ کان ٻي هنڌ)، ڊوٺائڻ
 * [دوهيو ڊوهيندو ڊوهيل]
 — ڊوهائي ج ڊوهائينون: [ا - مت] سامان کڻائڻ جي مزدوري.
 خمالپ جي اجرت، بارگيريءَ جو اخورو. ڊوٺائي
 * [دوهيو ڊوهيندو ڊوهيل]
 — ڊوهجڻ: [مصدر 'ڊوهڻ' مان فعل متجهرل] بار کڻڻ.
 نيٺو (ڳرو سامان وغيره). ڊوٺجڻ
 * [دوهيو ڊوهيو، ڊوهيل]
 — ڊوهڻ: [مصدر - فعل متعدي] بار کڻڻ، بار کڻي وڃڻ،
 هڪ هنڌان ٻئي هنڌ کڻي وڃڻ، کڻڻ، نيشن، ڊوٺڻ،
 بارگيري ڪرڻ
 * [مصدر ڊوهڻ]
 * [اسم ڊوه]
 * [مضارع] ڊوهيان (ج) ڊوهيون، ڊوهين (ج) ڊوهيو، ڊوهي
 (ج) ڊوهين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل ٿو] ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڊوهي ٿو (ج) ڊوهين ٿا
 * [حال مت] ڊوهي ٿي (ج) ڊوهين ٿيون
 * [ماضي] ڊوهيو (ج) ڊوهيا
 * [ماضي مت] ڊوهي (ج) ڊوهيون
 * [مستقبل] ڊوهيندو (ج) ڊوهيندا
 * [مستقبل مت] ڊوهيندي (ج) ڊوهينديون
 * [اسم منعول] ڊوهيل
 • ڊوهڻ ج ڊوهڻ: [ا - مذ] لڳي، ڏغا، قريب، دولاب، خرقه،
 منڪر، کوٽ، ڪپڻ، ٺڪڻ، ڌوڪو، چل، چل ٿل، وساهه گهاتي
 * [دشنينيءَ جو تشويد ٿيل]
 * [سن: دوره، پرا: ڊوه]
 * گهٽ، اڱر
 * [س/ل]

• ڊوٺڻو ج ڊوٺڻا: [صفت - مذ] جنگهن ڦريل، ڦڏو
 * ڦڏ جو ٿنڀو ۽ ٺلهو گهٽي، ڊمٽي
 * [س/ات]
 * [مت: ڊوٺي ج ڊوٺيون]
 • ڊونگ ج ڊونگ: [ا - مذ] بناڪ، لپاڙ، ڍاڙ
 — ڊونگي ج ڊونگي: [صفت] پٽاڪي، ڍاڙي، لپاڙي
 • ڊونگا: [ا - خاص] هنڌن جي هڪ ذات جو نالو
 • ڊونگر ج ڊونگر: [ا - مذ] بند، ڊوگي
 • ڊونگل ج ڊونگل: [ا - مذ] ڊونگل، جرجو، مسخري، مذاق
 * آجايو ڳالهه، بڪواس، واهيات ڳالهه
 — ڊونگل ڇڏڻ: [اصطلاح] آجايو لفظ ڳالهائڻ، ڊيڪ ڏيڻ
 — ڊونگل هڻڻ: [اصطلاح] بيهرندو ڳالهائڻ، ڊيڪ ڏيڻ.
 بڪواس ڪرڻ، اڻ وڻندڙ گفتگو ڪرڻ
 * بناڪ هڻڻ، ڍاڙ هڻڻ
 — ڊونگلي ج ڊونگلي: [صفت] ڊونگل هڻندڙ، چرچائي،
 مسخرو
 * آجائي بڪواس ڪندڙ
 * پٽاڪي، ڍاڙي، لپاڙي
 • ڊونگي جا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد
 پينظير آباد ضلعي ۾ رهندڙ)
 • ڊونمڻ ج ڊونمڻ: [ا - مذ] ٿانه، نرڻ، نولو
 * ڪشڪول
 • ڊونيشن: [ا - مذ] عطيو، چنڊو
 * [انگ: Donation]
 — ڊونر ج ڊونر: [صفت] عطيو ڏيندڙ، خيرات ڪندڙ
 سخي
 * [انگ: Donor]
 • ڊوٺو ج ڊوٺا: [ا - مذ] ٺٽ تي سوچ سبب ٿيل ڳوڙهي
 ڳوڙهي، ڊٺو
 • ڊوهڻ ج ڊوهون: [ا - مت] ڊوه، بار کڻڻ جي حالت
 * بار کڻڻ جو پورهيو، خمالپ، بارگيري

ڊوهه ٿيڻ: [اصطلاح] ٺڳي ٿيڻ، دغا ٿيڻ
* ڪامن ٿيڻ

ڊوهه ڏيڻ: [اصطلاح] دغا ڏيڻ، ٺڳي ڪرڻ

ڊوهه ڪرڻ: [اصطلاح] ٺڳي ڪرڻ، قريب ڪرڻ،
دولاب ڪرڻ، ڪامن ڪرڻ، پڙهيا وڃهڻ

ڊوهه گڏيڻ: [اصطلاح] مڪاريءَ کي مات ڏيڻ، ڊوهه يا
قريب کي ختم ڪرڻ

ڊوهه گڏيو آ گڏجي ڊ چوڻا ڊچن منهنجو نالو لکيو (استاد بخاري)

ڊوهه: [مضارع - فعل متعدي] ڪوٽ ڪرڻ، دغا ڪرڻ،
ٺڳڻ، ويساهڻ، ڦسلاڻ، پيلاڻ، پيلاڻ، پلاڻ، گمراه ڪرڻ،
پرماڻ، ورسائڻ، گڏي ڪرڻ

* [مضارع] ڊوهه

* [امر] ڊوهه

* [مضارع] ڊوهيان (ج) ڊوهيون، ڊوهين (ج) ڊوهيو ڊوهي

(ج) ڊوهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊوهي ٿو (ج) ڊوهين ٿا

* [حال مٿ] ڊوهي ٿي (ج) ڊوهين ٿيون

* [ماضي] ڊوهيو (ج) ڊوهيا

* [ماضي مٿ] ڊوهي (ج) ڊوهيون

* [مستقبل] ڊوهيندو (ج) ڊوهيندا

* [مستقبل مٿ] ڊوهيندي (ج) ڊوهينديون

* [اسر مفعول] ڊوهيل

ڊوهو ج ڊوها: [صفت - مذ] ٺڳ، دغا باز، دلپائي،
چل باز، دولابي، ترڪتي، ڪٽيو، مڪريلو، قريبي،
ڦنڊباز، ڦنڊباز

* [مٿ: ڊوهي ج ڊوهيون]

ڊوهه وڃهڻ: [اصطلاح] ڪامن وڃهڻ

* ڦسر وڃهڻ، واسطو ڏيڻ (جن وغيره ڪڙه لاءِ)

ڊوهي ج ڊوهي: [صفت - مذ] ٺڳ باز، مڪار

ڊوهيو ج ڊوهيا: [صفت - مذ] ڊوهو

ڊوهه ج ڊوهون: [ا - مٿ] گشيش، چڪ، ٺاڻ
* [ضد: ڍڙا]

* سون

* پٽاڪ

* ڊوڙ، ڊڪ، چوهه، لوهر، جهڙپ

* منلهه وڙهڻ جو هڪ انگ

* خراب هوا، طوفان، رڻو، راتو

ڊوهه ڏيڻ: [اصطلاح] چڪ ڏيڻ، ٺاڻڻ

* تيل لائي هٿ جي تريءَ سان مھڻو، آڍڻ

* ڪوڙ هڻڻ، پٽاڪ هڻڻ، ڍاڙ هڻڻ

* ڳالهه وڌائي ڪرڻ

ڊوهه ڊوهان ڪرڻ: [اصطلاح] گهڻو چڪڻ

* نهنن چوٽيءَ جو زور ٺڳائڻ، ڏاڍو زور ڀرڻ

ڊوهه: [مضارع - فعل متعدي] ڊوهه ڏيڻي چڪي ڳي وڃي،
زور سان چڪڻ، ڪينچڻ

* ڪسڻ

* زور سان پٽڻ

* اڇلڻ، ڦٽو ڪرڻ

* [اصطلاحاً] ڪاڻي وڃڻ

* 'امانت ڌرتي به نه ڊوهي' (مهاورو)

* [مضارع] ڊوهه

* [امر] ڊوهه

* [مضارع] ڊوهيان (ج) ڊوهيون، ڊوهين (ج) ڊوهيو، ڊوهي
(ج) ڊوهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊوهي ٿو (ج) ڊوهين ٿا

* [حال مٿ] ڊوهي ٿي (ج) ڊوهين ٿيون

* [ماضي] ڊوهيو (ج) ڊوهيا

* [ماضي مٿ] ڊوهي (ج) ڊوهيون

* [مستقبل] ڊوهيندو (ج) ڊوهيندا

* [مستقبل مٿ] ڊوهيندي (ج) ڊوهينديون

* [اسر مفعول] ڊوهيل

- **ڏوهج ڏوهه:** [ا - مذ] اُتر طرف هڪ تاري جو نالو. تارو * [صفت] هڪ هنڌ بيٺل، غير متحرڪ، سڄل، اڄل اسٽر، ٿانڀيڪو ماڳائڻو، هنڌائڻو، ٿانڀڻو، قائم
- **ڏوهڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏوهي وجهڻ، ڦسڻ ويجهي مٽج ڪرڻ، واسطو ڏيئي جهلڻ * [هند: دهائي] * ٽون ڪوٺين، ٽون ڏوهين، ڏين ٽون ڏهاڳ (شاه/ليلا چنيسر) * [مض] ڏوهڻ * [امر] ڏوه * [ڏوهين ڏوهيندو ڏوهيل]
- **ڏوهي ج ڏوهيون:** [ا - م] ڦسڻ، سنهن، سوڳند، واسطو ساڪ * [هند: دهائي] * ڏوهي اٿيان ڏوه، مٿان ڪا مون سين ڪري (شاه/حسيني) * ڦسڻ بيٺل، جهل، روڪ * گند جو ڍيڻ ڪچري گڏ ٿيڻ جي جاءِ، ڏوهي
- **ڏوهي وجهڻ:** [اصطلاح] ڦسڻ ڏيئي، سنهن وجهڻ، سوڳند وجهڻ، واسطو ڏيئي
- **ڏوهو ج ڏوها:** [ا - مذ] مينهن جي موسم ۾ تيز تيز ڪو * [سن: دروه] * برسات جا آثار، اڳڙ، جهڙ * [س/ڪوه] * ڌڙو، ڍڳ، ڏوهي * [س/ل/ت] * [ڏوهي ڏوهو]
- **ڏوهڙ:** [ا - م] ڏوه جو ڏوهو ٿيڻ * [س/ت] * [ڏوهڙن ج ڏوهڙئون: [ا - م] علائقو، حصو، ڀاڱو * ملڪ يا صوبي جو ڀاڱو، ٻه يا ٻن کان وڌيڪ ضلعن تي مشتمل انتظامي يونٽ (جيئن: سنڌ ۾ ڇهه ڏوهڙون ڪراچي، حيدرآباد، سکر، لاڙڪاڻو، ميرپورخاص ۽ نوابشاه آهن) * [مض] ڏوهڙو، ڦرڻ، پٽڻ، چٽڻ * [س/ات] * [مض] ڏهلڻ * [امر] ڏهل * [ڏهلين ڏهلندو ڏهليل]
- **ڏوهڙو ج ڏوهڙو:** [ا - م] ڏوه جو ڏوهو ٿيڻ * [س/ت] * [ڏوهڙو ج ڏوهڙو: [ا - م] مينهن جو ڪجهه وسڪارو * [س/ل] * [ڏهلڻ: [مض - فعل متعدي] ڳسڻ، ڦرڻ، پٽڻ، چٽڻ * [س/ات] * [مض] ڏهلڻ * [امر] ڏهل * [ڏهلين ڏهلندو ڏهليل]

- **ڊهرڻ:** [مض - فعل لازمي] ڪري پوڻ. ڪرڻ
 * ڏسجي پوڻ. پٺ تي ڪرڻ. ڊهي پوڻ
 * نايوڏ ٿيڻ. چٽ ٿيڻ. ويران ٿيڻ. ختم ٿيڻ. برباد ٿيڻ
 * پوڻ. ميڃڻ. ميسارجڻ
 * سمهڻ. لٽڻ. اوندو ٿيڻ. ولٽڻ
 * [سن: ڏوڏ]
 * [ڊهيو/ڊو، ڊهيا/ڊتا، ڊهي/ڊئي، ڊهيون/ڊهيون، ڊهندو
 ڊهندا، ڊهندي، ڊهنديون، ڊهيل/ڊئل]
- **ڊهيجڻ:** [مصدر 'ڊهن' مان فعل مجھول] ڊهن ڪرڻ، ڪري پوڻ
 * تاترجڻ
 * ناس ٿيڻ. چٽ ٿيڻ
 * سمهڻ. آهڻ
 * [ڊهيو/ڊو، ڊهندو، ڊهيل/ڊئل]
- **ڊهي پوڻ:** [اصطلاح] ڪري پوڻ، ڊهن ڊيري ٿي پوڻ
 * پڇي پوڻ، پري پوڻ
 * مٽجي وڃڻ. مٽجي وڃڻ
 * بيمار ٿيڻ. گت پيڙو ٿيڻ
- **ڊهرڻ:** [مض - فعل لازمي] ملڻ. عطا ٿيڻ. پلڻ پوڻ
 * [ڊهيو، ڊهندو، ڊئل]
 * [س/ات]
 — **ڊهيجڻ:** [مصدر 'ڊهن' مان فعل مجھول] رسڻ. پھچڻ.
 ملڻ. ڊهڻ
 * [س/ات]
 * [ڊهيو، ڊهيو ڊهيو ڊهيو]
- **ڊهوج ڊها:** [ا - مذ] ٿوري پائيءَ واري گڏ، ڇڏو، ڏبو
 * ڊب، ڊڙو، ڏنو، تپو، لوڙھ
 * [س/ل/ڪوھ]
- **ڊها وھڻ:** [اصطلاح] پتڙا ڏست ٿيڻ (شيوڙن ٻارن کي)
 • **ڊهو ٻڌو:** [ا - مذ] اڃانڪ ملڻ جي حالت، واٽ ويندي ملڻ
 * [س/ات]
 — **ڊهو ٻڌو ٿيڻ:** [اصطلاح] اوچتو ملڻ، واٽ ويندي يا
 ميڙي ۾ ملي وڃڻ
- **ڊهو ڊهر:** [ظرف] آمهون سامهون، زورون، ڏوڏو
 * [س/ات]
 — **ڊهو ڊهر ٿيڻ:** [اصطلاح] رولڙو ملڻ، ڏوڏو ٿيڻ
 * اتفاق سان گڏجڻ
 — **ڊهور ڊهي:** [ا - مٺ] اوچتي گڏجائي، اوچتي ملاقات،
 اوچتو ميلاب
 * [س/ڪوھ]
 • **ڊهي ج ڊهيون:** [ا - مٺ] اٺ جي ويڙھ جي جاءِ
 * باجهريءَ جي ٺهي، تھ
 * [س/ل]
 • **ڊهيا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بيٺڙا آباد
 ضلعي ۾ رهن)
 • **ڊيڊي:** [ا - مذ] پيءُ، والد، بابو، آيو
 * [انگ: Daddy]
 • **ڊٽوڇ ڊٽا:** [ا - مذ] ڊهو
 * [س/ل]
 • **ڊئون ڊئون:** [ا - مذ] ڊهل جي وڃڻ جو آواز
 * [س/ل]
 • **ڊئي ج ڊيون:** [ا - مٺ] جوڙي جي پوک جي لٻاري کان پوءِ
 ڪاٺن جو ٺري ڦوٽڙو
 * [س/ل]
 • **ڊي:** [ا - مذ] ڊينهن، وار، يوم
 * [انگ: Day]
 — **ڊي ٻاءِ ڊي:** [ظرف] ڊينهن ڊينهن، وقت بوقت
 * [انگ: Day by day]
 — **ڊي تو ڊي:** [ظرف] روز بروز، ڊينهن ڊينهن
 * [انگ: Day to day]
 — **ڊيلي:** [ظرف] روزانو، ڏهاڙي، هر روز، روز روز
 * [انگ: Daily]
 • **ڊيائي (ڊريائي):** [صفت - مذ] سنڌ ۾ اٺن جو هڪ
 نسل، اڇڙي ٿر جي پاسي جا اٺ
 * [ڊرنه = واري < ڊرن + پائي = واريءَ جي طرف جا]

- **ڊيٽ ج ڊيٽ:** [صفت] بهادر. همت ڀريو. دلين بي ڊيو بي پوڻ. چاٽيءَ وارو، بيباڪ، نڌڻ بي پرواهه
- * هوڏي، ضدِي
- * [سن: درشت - هوڏي]
- * شوخ
- * گستاخ، بي ادب، نرلجو، بي ساڳاهو
- * منتر اُتڙ، نتر
- **ڊينائي ج ڊينائون:** [ا - مت] بي ادبي، شوخي، گستاخي
- * نيرائي، ڪڏ
- * بهادري، دليري
- **ڊيپ:** [صفت] اونهو، گهرو، عميق
- * [انگ: Deep]
- **ڊيپ سي:** [ا - مذ] اونهو سمنڊ، گهرو سمنڊ، بحر عميق
- * [انگ: Deepsea]
- **ڊيپ فرائي:** [صفت] گهڻي تيل يا سٽپ ۾ ٿريل ڪاڌو
- * [انگ: Deepfry]
- **ڊيپ فريزر ج ڊيپ فريزر:** [ا - مذ] فرج جو اهو حصو، جتي ڪاڌي پستي جون شيون ٿڌيون رهن ۽ جڇي وڃن، ريفريجريٽر
- * [انگ: Deepfreezer]
- **ڊيپو ج ڊيپو:** [ا - مذ] واپار جو هنڌ، ڌڪان، پانڊو، گودام، ڪوٺي
- * [انگ: Depot]
- **ڊيپو لکي وڃڻ:** [اصطلاح] عام جام ٿيڻ (جنس يا ڌڪو)، گهڻي انداز ۾ ٿيڻ
- * هر هنڌ مال جا ڊيپو لکي ويا آهن (جملو)
- * سڪار ٿيڻ
- **ڊيجائڻ:** [مص - فعل متعدي] ڊب ڊيائڻ، خوف ڊيائڻ، ڏهڪائڻ، ڏرائڻ
- * تاهڻ، ڏڪائڻ، ڪٽائڻ
- * ڌڪو ڏيڻ، ڏمڪي ڏيڻ، هيسائڻ، ڊٻائڻ
- * [سن: در - ڊچ]
- * [مص] ڊيجائڻ
- * [امر] ڊيجار

- **ڊي ايڪٽيويٽ:** [صفت] غير فعال، جامد
- * بيڪار، نڪڻو، منجمند
- * غير سرگرم
- * [انگ: Deactivate]
- **ڊيپ ج ڊيپون:** [ا - مت] پٺن ۾ هٽيل ڏاڍي مڪ، ڊب
- * [س/ل]
- **ڊيپڙ ج ڊيپڙون:** [ا - مت] مندارين يا بازوگرن جي ٿنڌڙي پڪوڙ، ڏهلڙي، ڊيپي
- * [سن: ڊنڊو]
- **ڊيپڪي ج ڊيپڪيون:** [ا - مت] ڊيپڪ
- **ڊيپو ج ڊيپا:** [ا - مذ] سارين ڏرڻ جي جند جو ڪلڙ مان ٺهيل هيٺيون پوڻ، ڊيپو
- * [س/ل]
- **ڊيٽ:** [ا - مت] موٽ، وفات، اجل، فوتگي
- * [انگ: Death]
- **ڊيٽ سرٽيفڪيٽ:** [ا - مذ] موٽ جو سرٽيفڪيٽ (هيڪو سرڪار پاران جاري ڪيو ويندو آهي)
- * [انگ: Death certificate]
- **ڊيٽ وارنٽ ج ڊيٽ وارنٽ:** [ا - مذ] موٽ جو حڪمنامو، قاسيءَ جو حڪمنامو، موٽ جو پروانو
- * [انگ: Death warrant]
- **ڊيٽ ج ڊيٽون:** [ا - مت] تاريخ، ٿڌ، مورخ
- * [انگ: Date]
- **ڊيٽا:** [ا - مت] انگ اکر، بنيادي حان
- * مواد
- * [انگ: Data]
- **ڊيٽا بيسي:** [ا - مت] بنيادي انگ اکر
- * [انگ: Data base]
- **ڊيٽو ج ڊيٽا:** [صفت - مذ] ڊينڊو، ڊنڊو، ڊمٽي
- * [س/ات]

- ڊيري: [ا - مت] کير جو ڏڪاڻ، اها جاءِ جتي کير وڪامندو هجي. کير واري جڳهه. جتي کير فروخت ٿيندو هجي
* [انگ: Dairy]
- ڊيرُج ڊيرُ: [ا - مذ] ٻٽاڪ، لٻاڙ، ڊاڙ، هوائي ڳالهه
* ٻڌاءُ، خود سٺائي، پنهنجي تعريف
* [س/ڪوه]
- ڊيرُڙي: [اصطلاح] ٻٽاڪ هٿڻ، ڊاڙ هٿڻ، لاف هٿڻ
* وڏائيءَ جو ڳالهائڻ، پنهنجي ناموس ڪرڻ
* [س/ڪوه]
- ڊيرُڙي: [ا - مذ] معدني تيل جو هڪ قسم (جيڪو اڻڇو وغيره هلاڻ جي ڪر ايندو آهي)
* [انگ: Diesel]
- ڊيسڪ ج ڊيسڪون: [ا - مت] ننڍڙي ميز (جيڪا عام طور تي شاگردن جي استعمال ۾ ايندي آهي)
* [انگ: Desk]
- ڊيسي ميٽر: [ا - مذ] هڪ ميٽر جو ڏهون حصو (لڳ ڀڳ 4 انچ)
* [انگ: Decimetre]
- ڊيسينٽ: [صفت] فضيلت ڀريو، شائستو، باشعور، اشراف، خيادار
* [انگ: Decent]
- ڊيش ج ڊيشون: [ا - مت] ٻٽاڪ، ڊاڙ، لٻاڙ، لاف، ٿونڊ
* ڍونگل، ڀٽ، زٺ، گشو
* [سن: ڊيس = ڳالهائڻ]
- ڊيشر ج ڊيشر: [صفت] ٻٽاڪي، ڊاڙي، لٻاڙي، ٿونڊو
* گشائي، زٺائي
- ڊيش هٿڻ: [اصطلاح] ٻٽاڪ هٿڻ، ڊاڙ هٿڻ، لٻاڙ هٿڻ، لاف هٿڻ
- ڊيشڪ: [ا - خاص] بروجن جي هڪ قبيلي جو نالو
- ڊيگ ج ڊيگون: [ا - مت] ڏڪ، ڊوڙ، پڇڻ جي حالت
* سٺ، جهٺ، ڀڳڙ
* [سن: ڊٿوڪ = ڊڪن]
- ڊيڪائو: [مصر - فعل متعدي] ڊوڙائڻ، ڏڪائڻ، پڇائڻ
* ڪڍي ٿو، پيڇو ڪرڻ
* هلاڪ ڪرڻ، تڪليف ڏيڻ، رُج ڪرڻ
* [س/ات]
- [مصر] ڊيڪائو
* [امر] ڊيڪاءِ
- [مضارع] ڊيڪايان (ج) ڊيڪايون، ڊيڪائين (ج)
ڊيڪايو، ڊيڪائي (ج) ڊيڪائين
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'قو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مرتب جمع جا صيغا ڳنديا آهن]
* [حال] ڊيڪائي ٿو (ج) ڊيڪائين ٿا
* [حال مت] ڊيڪائي ٿي (ج) ڊيڪائين ٿيون
* [ماضي] ڊيڪايو (ج) ڊيڪايا
* [ماضي مت] ڊيڪائي (ج) ڊيڪايون
* [مستقبل] ڊيڪائيندو (ج) ڊيڪائيندا
* [مستقبل مت] ڊيڪائيندي (ج) ڊيڪائينديون
* [اسر مفعول] ڊيڪايل
- ڊيڪائي ٿوڙن: [اصطلاح] ڊوڙائي ڪڍي ٿو، لڳاتار پيڇو ڪرڻ
--- ڊيگ ڊيگ: [ا - مت] پڇ ڊوڙ، اٺ ويهه، هل هلان
--- ڊيڪ ڊيڪان: [ا - مت] ڊوڙ ڏڪ، هل هلان، اڃ وڃ
* سخت محنت
- ڊيگ ڊيگ ڪرڻ: [اصطلاح] هيڏانهن هوڏانهن رڻڻ
اجايو رڻڻ
- ڊيگڙن: [مصر - فعل لازمي] ڊوڙڻ، ڏڪڻ، پڇڻ
* هلاڪ ٿيڻ، تڪليف ۾ اچڻ
* راند ۾ گهڻو وقت اڳ ڏيڻ
* ٽيڪڻ، ٽڪجي ٿوڙ، روڃي ٿوڙ
* [ويڪس ڊيڪا، ڊيڪي، ڊيڪيون، ڊيڪندو ڊيڪندل، ڊيڪندي، ڊيڪنديون، ڊيڪنيل]
- ڊيڪوڙو ج ڊيڪوڙا: [ا - مذ] پاڇ ڊوڙ

- ڊينٽرو ج ڊينٽرو: [صفت - مذ] بندرو، ڊينبو، ٿلهڙو
* [مت: ڊينٽرو ج ڊينٽرون]
- ڊينٽرو ج ڊينٽرو: [صفت] ٿلهڙو، ٿلهو، ڊينٽ
- ڊينٽرو ج ڊينٽرو: [ا - مذ] ٿلهي ٻڌڻ وارو، بندرو، ٿلهڙو، ٿلهو
* [مت: ڊينٽرو ج ڊينٽرون]
- ڊينٽرو ج ڊينٽرو: [ا - مذ] ڪيڙيل زمين جي وچ ۾ هر کان رهجي ويل زمين جو ٽڪر
* [س/ات]
- ڊينٽسٽ: [صفت] ڏندن جو ڊاڪٽر ڏندن جي علاج جو ماهر
* [انگ: Dentist]
- ڊينٽر: [ا - مذ] خوف، ڊڄ، پڙ، خطرو
* [انگ: Danger]
- ڊينٽر ج ڊينٽر: [ا - مذ] مڇيءَ جو هڪ قسم، ٿلهڙي مڇي (قد هڪ انچ کن ۽ چتر سنهوا ۽ سفيد)
- ڊينٽرواڙو ج ڊينٽرواڙو: [ا - مذ] خوزيءَ جو اعلان يا پڙهو
- ڊينٽر ج ڊينٽر: [ا - مت] آڪٽر، سيٽ، ٽيل، وڏائي
- ڊينٽر ڪرڻ: [اصطلاح] آڪٽر ڪرڻ
- ڊينٽر ج ڊينٽر: [صفت] نامور، ناليرو
* پهلوڻ
- ڊينٽر وڃڻ: [اصطلاح] نامر ٻري وڃڻ
* آڪٽر ختم ٿيڻ
- ڊينٽر: [ا - مت] هل، گوڙ، شور، غوغاءِ
* [س/ت]
- ڊينٽر ج ڊينٽر: [ا - مذ] ڪنڊن وارو سڪل ٿار، ڊنگهر
* [س/ل/ات]
- ڊينٽر ج ڊينٽر: [ا - مذ] ناز يا هرلي جو هڪ عضو، ڊينگو
* [س/ڪوھ]
- ڊينٽر ڊينٽر: [صفت - مذ] ڊينٽ، ڊينبو، جنهن جو قد ٿلهڙو هجي
* [س/ل/ات]
* [مت: ڊينٽرو ج ڊينٽرون]
- ڊيوٽي ج ڊيوٽيون: [ا - مت] فرض، سونپيل ڪم
'ڪري بدين گهڙيون پنهنجون، لڙو مهتاب ڊيوٽيءَ تان'
(عظا محمد حامي)
- * نوڪري
* محصول، ناڪو
* [انگ: Duty]
- ڊيمٽر ج ڊيمٽرون: [ا - مت] ڪنهن جانور جو ٽڪر ٿوڻو، اڪل
ڊه
* [س/ل/ات]
* گهڻي واريءَ وارو هنڌ
* [س/ت]
- ڊيمٽر ج ڊيمٽرون: [ا - مت] پاڇ، ڊوڙ، ڏڪ، ڊيڪ
• ڊيمٽر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڊيمٽر ج ڊيمٽرون: [ا - مت] پاڇ، ڊوڙ، ڏڪ، ڊيڪ
* [س/ل/ات]
- ڊيمٽر ج ڊيمٽرون: [ا - مت] هڪڻي پٺيان لاڳيتو
اچڻ جي حالت، قطار
* گهڻائي
* اوچتو گهڻن ماڻهن جي آمد
* [س/ات]
- ڊيمٽر رکڻ: [اصطلاح] هڪڻي پٺيان لاڳيتو اچڻ،
قطار ۾ اچڻ
* گهڻائي، ۾ اچڻ
- ڊيمٽر ج ڊيمٽرو: [ا - مذ] پاڇ، ڏڪ، ڊوڙ
- ڊيمٽر وٺڻ: [اصطلاح] ڊوڙ ٻڌڻ، وٺي ڀڄڻ
- ڊيمٽر وٺوڻ: [اصطلاح] ڊوڪون پائڻ
- ڊيمٽر ج ڊيمٽر: [ا - مذ] ڊب، ڊڄ، پڙ، خوف
* چرڪ، ٺاه
* [س/ل/ڪوھ]
- ڊيمٽر ج ڊيمٽرو: [ا - مذ] پاڇ، ڊوڙ، ڏڪ
* ٺاه، چرڪ
* ڊڪ، آٺار، ميڙ
- ڊيمٽر: [ا - خاص] ٿر جي هڪ پاڻي جو نالو
- ڊيمٽر ج ڊيمٽر: [صفت] پيارو، عزيز، دلزبا، وڻندڙ
* [انگ: Dear]

ڍ

• ڍ: [ا - مٺ] سنڌي الف - ب جو ٽيونون اکر
 * اڄڻ جي حساب موجب سنڌس عدد چار
 * اڃار 'ڍال'

• ڍاڍ ج ڍاڍون: [ا - مٺ] راند ڪرڻ لاءِ هڪ رانديڪو
 ٺڪر. لوڻ يا ڪنهن ٻئي ڌاتوءَ جو گول جڪرو
 (جيڪو ٺاهو راند ڪرڻ و ڪم آهي). ٺٻو
 * [س/ل]

• ڍڪڻ ڦاسائڻ جي ڦاهي، ڪوڙڪي، چار، چاري
 • ڍاڍو ج ڍاڍرا: [ا - مڌ] ٺانه جو هڪ قسم. زڍي پٽا ڪئي
 اُن و ڪوڙو ۽ ميٺ ملاهي ٺاهيل برتن، مٽيءَ جو ٺهيل باسڻ
 * [س/مٺ]

— ڍاڍريٺو ج ڍاڍريٺا: [ا - مڌ] ڍاڍرو
 * [س/مٺ]

• ڍاٺ: [ا - خاص] ٿر جي هڪ حصي جو نالو

— ڍاٺڪي: [ا - خاص] ڍٺ جي ٻولي، ڍاٺي لهجو

— ڍاٺي ج ڍاٺي: [صفت - مڌ] ڍاٺ جو زهاڪو، ڍٺ جو وٺل،
 ڍٺ وارو ڍاٺيٺو

— ڍاٺيٺو ج ڍاٺيٺو: [صفت - مڌ] ڍاٺي، ڍاٺ جو زهاڪو
 * [مٺ: ڍاٺيٺي ج ڍاٺيٺون]

• ڍاٺي ج ڍاٺي: [ا - مڌ/صفت] ڍاٺ يا ڍٺ جو

* سنڌي اُن جو هڪ نسل، ڍاٺ جي طرف جو اُن (شڪل و
 ڍگهو ۽ سُٺو ۽ پٽه جو سوڪو)، سٺو ۽ ڀلي نسل جو اُن
 * [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڍاڍ ج ڍاڍون: [ا - مٺ] ڍو، ڦوٽ، ڪرڻ، ڀر ٿيڻ جي حالت
 * خوشي، رضامندي

* [سن: ترپ = راضي ڪرڻ]

— ڍاڍجڻ: [مصدر ڍاڍڻ مان فعل مڃهول] ڍو ٿيڻ، ڦوٽ ٿيڻ،
 ڍاڍجڻ، ڀر ٿيڻ، ڀرجڻ

* خوش ٿيڻ، راضي ٿيڻ

* [ڍاڍيو ڍاڍيو ڍاڍيل]

— ڍاڍڻ: [مض - فعل لازمي] ڍو ڪرڻ، ڦوٽ ڪرڻ، بس ڪرڻ
 (ڪاڻي مان)، منهن ڪڍڻ (ڪاڙي مان)، بيٺ ڀرجڻ، ڍاڍجڻ،
 ڀر ٿيڻ، ڀرجڻ

* خوش ٿيڻ، راضي ٿيڻ

* [سن: ترپ = راضي ڪرڻ]

* ڍاڍي نه ڪڏهن تو مان، هيءَ جشم تماشاڻي (شيخ اياز)

* [ڍاڍيو ڍاڍيو، ڍاڍيو، ڍاڍيون ڍاڍيو، ڍاڍيو، ڍاڍيون
 ڍاڍيل]

— ڍاڍي ڍاڍڻ: [اصطلاح] ڍو مٿان ڍو ڪرڻ، مسلسل رخ ڪرڻ
 * عيش ڪرڻ، مسلسل عياشيون ڪرڻ

* سوڌ ساري سونهن ڍاڍي ڍاڍان ڪيٺڪي (شيخ اياز)

• ڍاڍ ج ڍاڍون/ڍاڍيون: [ا - مٺ] وڏي واکي دانهن، زڙ،
 روٽڻ جو آواز

* [س/ات]

* آئون نه ڏسي اُڻ ڏي، ڏرڪي ڪيان ڍاڍ (شيخ اياز)

— ڍاڍ ڪرڻ: [اصطلاح] وڏي واکي روٽڻ، اوچنگارون ڏئي روٽڻ
 * زڙ ڪرڻ، دانهن ڪرڻ

• ڍاڍڙ: [ا - خاص] تعلقي ميٺڙ و هڪ ريلوي اسٽيشن جو نالو

• ڍاڍورو ج ڍاڍورا: [ا - مڌ] ڍنڍورو، پڙهو، مشهورِي

* ڦٽري، ڍنڍامي

* [س/ات]

— ڍاڍورو پٽڻ: [اصطلاح] گلائون ڪندو رهڻ، خواهه مخواهه
 ڦٽري ڪرڻ

— ڍاڍورو ڍيڻ: [اصطلاح] گلاو مشهور ڪرڻ، ڍنڍورو ڍيڻ

— ڍاڍورو ڪرڻ: [اصطلاح] خوار ڪرڻ، ڍنڍام ڪرڻ

• ڍاڍولو ج ڍاڍولا: [ا - مڌ] ڍڍي، ڍڍي، ڍڍ

* [س/مٺ]

— ڍاڍولو ڪڍڻ: [اصطلاح] ڍڍيءَ تي جاڙهن (هاڻ ڪي)

• ڍاڍي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو، ڪماڇ ۽ سرندي
 تي ڪاٺيندڙ ڦٽيون جي ذات، مگتھازن يا لنگهن جي
 هڪ ذات

• ڍاڍي ج ڍاڍيون: [ا - مٺ] ٺٺي جي جلاڻو ڪاٺي،
 ٺٺي جي اها ڪاٺي، جيڪا آلي هوندي نه جلد ٻري وڃي

* [س/ات]

- ڍارَ ج ڍارُون: [ا - مٺ] ٿمُونِ طَرِيقُو، ڍَنگَ، پَٺَ، ڍَٻَ،
 ٻارَ طَرَحَ، وَجْهَ، وَتِيرو، پَرِ دَسْتُورَ، هَلَتَ، رِيَتَ، پَرڪارَ،
 ڊولَ، طَرَرُ، ڏانءَ، عادتَ، حالَ، جالَ، هِيئَ ڌَرَدَ، خُو، رَوَيشَ،
 شِيرو، خِصَلَتَ، عِلَتَ، سِپاءَ، راهَ رِيَتَ، پَرَوِيئَ مَرَجاتا
 * [مر: ڍال: سن: ڌارا، سن: ڌول = هلڻ]
 * اِسْتِعْمالُ
 * اَجھو، پَناءَ، پُشِيتَ پَناءَ، اوٺَ، اولو اوڍَ، آڙَ
 * اَمَنَ، سَلامَتِي، حِفاظَتَ، بچاءَ
 * رَڪيا، وٽَ، پَرِ پَتارو، آڌارَ، آسِرُو
 * اَلڳَنَ پِيھُون، ٿن ۾ ويھُون، زھنَ ڍَنگَرُ جِي ٻاڙَ (ڪَٻيرَ شاه)
 * لاڙو، آرو
 * سُرُ، ٺَٺِي (اَھِستيگيءَ واري)
 * 'بيٺَ ڍارَ سان پڙھڻَ گھرجن' (جَمَلو)
 * پَنڌَ، پيچرو، ماڙِگَ، رَسَئو
 * 'ڊولَ ٿيڻَ جِي ڍانَ هيٺاھونَ هَلَنَ جِي' (شاه)
 * ڊگھي زَسِيءَ ۾ ٻڌلَ ۽ گاهَ چَرَنڌَرُ وَھِٽَ واري حالتَ،
 پاڍَ
 * [س/ل]
 * [صفت] ماڻِڻَ، راغِبَ
 * [ظرف] وٽَ، پَرِ ۾، پاسي ۾
 * 'ھنَ مَڌَ ماڙو سنڌا، ڍَنگَرُ ڍارَ زھنَ' (شاه/ماڙِي)
- ڍارَ ج ڍارُون: [ا - مٺ] هيٺانھينَ، لاهينَ، لاهيَ، جھَرَ،
 جھوگَ، نَوَڻَ
 * آھِستيگِي، ڍَرُ، ڍِيَرُجَ، ھَرائِي
 * [سن: ڌارڻَ، ڌر - جھلڻ]
 — ڍارَڻَ: [مض - فعل متعدي] هيٺَ لاهَڻَ، هيٺَ ڇڏَڻَ، هيٺَ آڻَڻَ،
 هيٺَ اُچلَڻَ (آھِستيگيءَ سان)، ڦِٽو ڪَڙَڻَ، اُچلائِڻَ
 * [سن: ڌارڻَ، ڌر - جھلڻ]
 * ڍَرُ ڍِيئَ، ڍَرُو ڪَڙَڻَ
 * ماڻِڻَ ڪَڙَڻَ، ھِرڪائِڻَ
 * آھِستي آھِستي پَنعِنجِي مَقصدَ تي آڻَڻَ
 * اوٽَڻَ، پاڻِڻَ
 * ليٺائِڻَ
- * وَسائِقُ، وَرڪا ڪَڙَڻَ، وَسڪارو ڪَڙَڻَ، ڇَٽَڻَ
 * چوڙَڻَ، ڪولَڻَ
 * مٿانَ ڪَٻِڙو ويھَڻَ، لِيڪائِڻَ، گھونگھَٽَ ڪَڙَڻَ
 * جھلَڻَ
 * زوانو ڪَڙَڻَ
 * [س/ت]
 * [مض] ڍارَڻَ
 * [امر] ڍارَ
 * [مضارع] ڍارينَ (ج) ڍارينون، ڍارينَ (ج) ڍارين، ڍاري
 (ج) ڍارين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر موندت جمع جا صيغا گنديا آهن]
 * [حال] ڍاري ٿو (ج) ڍارين ٿا
 * [حال مٺ] ڍاري ٿي (ج) ڍارين ٿيون
 * [ماضي] ڍاريو (ج) ڍاريا
 * [ماضي مٺ] ڍاري (ج) ڍارينون
 * [مستقبل] ڍاريندو (ج) ڍاريندا
 * [مستقبل مٺ] ڍاريندي (ج) ڍارينديون
 * [اسر مفعول] ڍاريلُ
 — ڍاري آچڻ: [اصطلاح] زوانو ڪَڙِي آچڻُ
 * [س/ت]
 — ڍاري ڍاري: [ظرف] آھِستي آھِستي، ھري ھري، ھوربان ھوربان،
 ڏيمي ڏيمي، ڏيري ڏيري
 • ڍارُ ج ڍارَ: [ا - مذ] تلوارَ جِي ڌانَ ڦَرُ
 • ڍارَسَ ج ڍارَسُون: [ا - مٺ] ھِمَتَ، جُرُثَ
 * ٽَسَلِي، ڍِلجاءَ
 * آسِرُو، سَھارو، مَڌَ، ھَمراھِي
 * [ھند]
 — ڍارَسَ وَنَائِقُ: [صفت] ھَمَتَ ٻڌائِڻَ، جوشَ ڏيارَڻَ
 * ھَمراھِي ڪَڙَڻَ، مَڌَ ڪَڙَڻَ

• ڍارو ج ڍارا: (ا - مذ) چوڻن وغيره راند رهن لاءِ ٺيڪڻ سان هڪ ساري. ڊاٽو. چڪر. گڙدي. گهوڙي

• ڊاء (راند جو)

• [سن: درڪش]

• علم رمل م قيسمت جي حساب لهن جي هڪ صورت

• مون کي جوڳي هتي ڏيئون ڍارو (مشهور لوڪ گيت)

• ٿورو وقت آرام ڪرڻ جو هنڌ. ڊاٻو. منزل

• [س/ت]

• [ظرف] پاسي. طرف

• [صفت - مذ] جهڙو. يڪسان. وانگر. طرح

• رنگ هڪ ڍارو ڏيڻ گهرجي (جملو)

--- ڍارو ڍارڻ: [اصطلاح] منزل ڪرڻ. جهوڪ ڪرڻ. ڊاٻو ڪرڻ. مانجهاندو ڪرڻ

--- ڍارو ڍيڙڻ: [اصطلاح] فتح فتح ڪرڻ. ڪامياب ٿيڻ. فتح ياب ٿيڻ. فائدو ملڻ. تقعو پرائڻ. جيتڻ. سوڀارو ٿيڻ

• پاڳ وڙڻ. نصيب ڪرڻ. سٺو نصيب ٿيڻ

--- ڍارو ڪرڻ: [اصطلاح] اڃي رهڻ. ٽڪڻ. ٽرسڻ. ڍارو ڊارڻ

• [س/ل]

--- ڍارو لڳڻ: [اصطلاح] اوچتو فائدو ٿيڻ. پاڳ وڙڻ. فتح ٿيڻ. جيت ٿيڻ

• ڊاء ڪيڏن

• قيسمت آزمائڻ. نصيب آزمائڻ

• هاڙ جيت جو فيصلو ڪرڻ

--- ڍارو وڃهڻ: [اصطلاح] فال وڃهڻ. اڳڪٿي ڪرڻ. قيسمت جو حال ٻڌائڻ

--- ڍارو هڻڻ: [اصطلاح] ڍاري سان راند ڪرڻ. جوا ڪرڻ. چڪا هڻڻ

• علم رمل موجب حساب ڪري گجهه جو احوال ٻڌائڻ

• ڍاروڙو ج ڍاروڙا: (ا - مذ) سانوڙ جي مڃيني جا آخرين اوهيرا. وقتي وسڪارا

--- ڍاروڙين ج ڍاروڙيون: (ا - مت) ڪڪائين جهيڙي جو هڪ قسم

• ڍاڪ ج ڍاڪون: (ا - مت) ٻڌڻ جو هڪ حصو. ستر جي جهيڙي وارو (جليل سان گڏيل) وڏو هنڌو، ڏونگريءَ جو هنڌو. ڏڏ. ٻنڌڻ

--- ڍاڪ تي چاڙهڻ: [اصطلاح] نقصان پهچائڻ. موقعو ڏسي چيهو وڃهڻ

• مٽي کڻي اچڻ ڍيل تي چاڙهڻ

• [س/ات]

--- ڍاڪ تي ڪڍڻ: [اصطلاح] منهن م ٻلهڻ ڏيئي مٽي اچائڻ. وارو ڪڍڻ

--- ڍاڪ ڏيڻ: [اصطلاح] موقعو ڏيڻ. ٻلهڻ ڏيڻ. منهن جو وارو ڪڍڻ يا انگ ڪيڏڻ

• مٿو ڏيڻ (ڪنهن ڳڙيءَ تي، ڪي، ڍوڻو)

• چورائڻ جي نيت سان ڪا شي، ڪڍڻ

--- ڍاڪ کان ڦاٿڻ: [اصطلاح] اوچتو ظاهر ٿيڻ

• [س/ات]

--- ڍاڪن ڍرو ج ڍاڪن ڍرا: (صفت - مذ) نسيءَ جيلھ وارو. سنس. ڪاهل. توڻي. ڪانٺ. آڙسي. سلبوساٺ. عاري. ڪڙ ڪوس. ڪڙ چوڙ

• [مت: ڍاڪن ڍري ج ڍاڪن ڍريون]

--- ڍاڪن ڍرو هڻڻ: [اصطلاح] سنسٺ يا آڙسي هڻڻ

• ڍاڪا: (ا - خاص) بنگلاديش جي هڪ مشهور شهر جو نالو (جيڪو بنگلاديش جي گاديءَ جو هنڌ پڻ آهي)

• ڍاڪو ج ڍاڪا: (ا - مذ) وڻن واري ايراضي، وڻن جي ٽارين جو جهنجهٺ. گاهٽ. کوڙهو جهمڪ. جهٽو. جهنگو. سڙ (وڻن جو)

• لڪڻ جي جاء

• لڪل جاء. گجهو هنڌ

• ناز يا هرلي جو هڪ قسم

• زيغ جي فصل کي ريخ ڏيڻ جو هڪ نمونو

• ناز يا هرلي جي پاتيءَ تي آباد ٿيل زمين

• ڍوري جو نالو. واه

• [س/ات]

• سنڌ جو هڪ حصو

• [س/ات]

- ڍاڪُون ج ڍاڪُون: [ا - مذ] ٿانءُ جو هڪ قيسر، ڍڪ سان ٺاهي، ڍڪ وارو ٿانءُ، ڍاڪُون
- ڍاڪُونِي پَچَڻُ: [اصطلاح] ڪنهن ۾ ڪنهن به ڪم يا فائدي جي اميد نه رکڻ
- ڍاڪُونِي پَڪو: [جملو] سڀني کان موڪلائي، پٽاڻي پار
- * فتح، جيٽ، ڪاميابي، ڪامراني
- * فصل وغيره پڪو يا آبادي ٿي
- * ڪم يا فائدي جي اميد نه رهي
- ڍاڪُونُون ج ڍاڪُونُون: [ا - مذ] ٿانءُ جو هڪ قيسر، ڍاڪُون
- ڍاڪُونُون ج ڍاڪُونُون: [ا - مذ] ڍاڪُون، ڍاڪُونُون
- ڍاڪُونُون ۾ ڍاڪُونِي اچڻ: [اصطلاح] سٺو طعام اچڻ
- * ڪجهه به نه ملڻ
- ڍاڪِيو ج ڍاڪِيا: [ا - مذ] ڪهاڻ جو هڪ قيسر، شيشي جو هڪ ڪٽ (جنهن ۾ پتل سامان ظاهر ڏسڻ ۾ اچي)، شوڪيس
- * ڪنهن ننڍي ٿانءُ کي ڍڪڻ لاءِ اڌ گول برتن، ڍاڪُون
- * [س/ت]
- ڍاڳ ج ڍاڳُون: [ا - مذ] ڍڳن جو وڻ، ڍڳن جو ڏنڻ، گوهر (قطر تر ڍڳن جي)
- * [س/ڪوه]
- ڍاڳي ج ڍاڳِيُون: [ا - مذ] ڍورو، واه
- * ناز، هرلو
- ڍال ج ڍالُون: [ا - مذ] جنگ يا لڙائيءَ وقت دشمن جي وار يا تلوار وغيره کان بچاءُ جو هڪ اوزار (جيڪو چمڙي يا ڪنهن ٺاهڻ وغيره مان ٺهيل ۽ ٺلهيءَ وانگر گول هوندو آهي)، پڙ
- سڙ، ڪيڙي
- * پناهه، بچاءُ
- * [سن: ڍال]
- * مٺي جي سڇيءَ جو هڪ قيسر (پٺان چلڻ جي به ڪندا ڪلين وٽان رنگ سڀيد ۽ ٺهڻ هڪ فوٽ کن ٿين)
- ڍال تولو پڌرڻ: [اصطلاح] انعام ڪرڻ
- ڍال ج ڍالُون: [ا - مذ] طوڻ طريقو، انداز
- * تبديلي، مٽاستا، بدلاڻ
- * [هند]
- ڍالڻ: [مض - فعل متعدي] هڪ شيءِ کي ٻيءَ شيءِ ۾ تبديل ڪرڻ، ڪنهن خالص حالت مطابق ٺاهڻ
- ’هوا کي برسات ۾ ڍالي پڌيائين‘ (جملو)
- * سوڻ چانديءَ وغيره کي ڪارڻ ۾ وڃهي گهريل زيوڙ گهٽڻ
- * عادت مٽائڻ
- * ڪنهن خاص رنگ (فتيريءَ) ۾ آڻڻ
- * [مض] ڍالڻ
- * [امر] ڍال
- * [ڍاليس ڍاليندو ڍاليل]
- ڍالِيَت: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ات]
- ڍالِيجا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ات]
- ڍالِيو ج ڍالِيا: [ا - مذ] ڪٽ جو هڪ قيسر، سينگار جو سامان وغيره رکڻ لاءِ شيشائين بيتي، سينگاريل ڪٽ، سينگارڻ، جانشو
- ڍالِيو ج ڍالِيا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ات]
- ڍالِيو ج ڍالِيو: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر، ڍالِيو
- * [س/ت]
- ڍانٽ ج ڍانٽُون: [ا - مذ] هيس، ڌڙڪو ڏهڻ، چينپ، ڍانٽ
- * [س/ات]
- ڍانٽڻ: [مض - فعل متعدي] ڍانٽڻ، هيسائڻ، ڌڙڪا ڏيڻ، چينپڻ
- * [س/ات]
- * [مض] ڍانٽڻ
- * [امر] ڍانٽ
- * [ڍانٽيس ڍانٽيندو ڍانٽيل]

- ڍانچوڇ ڍانچا: [ا - مذ] قالب، بَدَنَ جو هڏائون پڇرو
 * خاڪو نقشو بنيادي صورت. هَئِيَتَ
 * اُتَ تي رَگَڙَ لاءِ رواجي ڪائين مان نَهِيَلَ ڪَجاڻو
 * [س/ت]
- ڍانڙي ج ڍانڙي: [ا - مذ] باه جو وڏو مَڇُ، وڏي باه. آڙاهُ،
 ڪُڙي، مَڇُ جو شِعاغُ
 * تِيخُ، روڻو، جَلو، سوپيا
 * ڪرائي، جُهَلڪو، پَڙڪو، پَرتابُ. دَما
 * پِيڪو، تَجمَلُ، نَٺُ، ڍانڙيسَ (ڪنهن گهر جو)
 * سَڪل ڪل يا چَمَرُ
- ڍانڙي ٻارڙو: [اصطلاح] مَڇُ ٻارڙو، آڙاهُ ٻارڙو
 * مَحَتَ جو جوش پيدا ڪرڻ
- ڍانڙاروڇ ڍانڙارا: [ا - مذ] ڍنڍورو، پڙهو، مَشهُوري
 * [س/ات]
 * ڳلا، غِييَتَ
- ڍانڙيسَ ج ڍانڙيسَ: [ا - مت] روڻو، تِيخُ، جَلو، سوپيا،
 ڪرائي، جُهَلڪو، پَڙڪو، پَرتابُ، دَما، پِيڪو، تَجمَلُ،
 نَٺُ (ٻاهريون)
- ڍانڙين: [ا - مذ] گاهَ جو هڪ قِسْمُ
- ڍانڙيوڇ ڍانڙيا: [ا - مذ] پوڙهو ڍڳو، ڍڳو
 * وڏي قَدَ وارو گهوڙو
 * [س/ات]
 * هڏن جو پڇرو، قالب، پاندو
 * 'هَيونَ نہ حاضرِ جن، هِي نہ آڪرينَ بر، لَها ڍانڙيا سَڪتا، هِيئنَ جاڙ جِين'
 (شاه ڪريم)
- ڍانڙو جو وڏو ٿانءُ، پَڳلَ ٿانءُ
 * [س/ات]
 * ناز يا هرلي جو پڇرو
 * ٺوهڙ جي تاري
 * [س/ڪوه]
- ڍانڙي ج ڍانڙيون: [ا - مت] هَلڪي ۽ تڏي خفي جو
 ڍڪَ قِسْمُ
 * [صفت] جيڪو ڍنڍورو ڏئي، دَهَلُ تي ڏونڪو هڻي
 پڙهو ڏيندڙ، ڍانڙي مَگهارَ، ڍاڻي
- ڍانڙي تارو: [ا - مذ] هڪ تاري جو نالو (جيڪو سانجهي،
 جو يا صِخَ جو نظر آهي)
- ڍانڙي هيڙهو: [ا - مذ] هيڙهي پکيءَ جو هڪ قِسْمُ
 (جيڪو باغن ۾ يا ڳوٺن جي ويجھو رهي ۽ گوڙ واري ٻولي
 ايئن ڪري، جَنَ ڍنڍورو ٿو ڏئي)
- ڍانڙي پکيءَ جو هڪ قِسْمُ
 * [س/ات]
- ڍانگ ج ڍانگون: [ا - مت] غنلڪَ، سِتي، ڍل
 * ماڳ (جيڪا صِخَ جو پوي ۽ ماڻهوءَ کي سُستَ ڪري)
- ڍانگ ڍري: [ا - مت] ماڳ جي مَهَلُ، صِخَ جو وقتَ، قَجرُ،
 صِخَ
- ڍانگوڇ ڍانگا: [صفت - مذ] سُستَ، آڙسي
 * غافل
 * ڪمزور، ڏٻل، اُٻرو
 * [مت: ڍانگي ج ڍانگيون]
- ڍانگا ٿيڻ: [اصطلاح] سُستَ ٿيڻ، ڪمزور ٿيڻ،
 سي طاقت ٿيڻ
- ڍانگ ج ڍانگ: [صفت] سنهڙو اُٻرو، پَنگُ، لاغري،
 پانڊيو، ڏيرو، لِينجھ، جھيرو، رَڳارو، سنهڙو پَنلو، باريڪ،
 هَلڪو
 * پَتڙو، چَٽرو، چَٽو، ٻاهو ياڪو چڊو، چڊرو
- ڍانگ ٿيڻ: [اصطلاح] اُٻرو ٿيڻ، ضَعيفَ ٿيڻ، ڏيرو ٿيڻ
- ڍانگرا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]
- ڍانگرو ج ڍانگرا: [ا - مذ] ڪاري جي مَڇيءَ جو هڪ
 قِسْمُ (چَٽن واري، رنگَ اچي مَنهن سنهڙو پتَ ٿلهي، سَنئون (ويڪرو)،
 ٿوڻي سان)
- ڍانگهڙ: [ا - مت] ڪنڊن وارن وڙين جو ويڙهَ
- ڍانڇ ڍانڇون: [ا - مت] عادتَ، سَپاءُ
 * [س/ت]
- ڍاڻي ج ڍاڻيون: [ا - مت] ٿنڀو ڳوٺ، ٻهراڙي، وسڻي،
 واھن
 * [س/ت]

- **ڍاڙل ج ڍاڙل:** [صفت] ڍوڪيل پيٽ پٺيل. ڪجرو رڃ پيٽ
* خوش. راضي
- **ڍاهر ج ڍاهر:** [ا - مذ] ڪنڊيءَ جي وٿ (يا ڪنهن به ڦٽ) جو ڌار
* [س/ات]
- **ڍاهو ج ڍاهو:** [ا - مذ] مٿاهين ڪمپڻ. ڌڙو
* [س/ات]
- **ڍاءُ ج ڍاءُ:** [ا - مذ] ڍڙو پيٽ ڀرڻ جي حالت. ڦوٽ. ڍاپ
* [سن]
- **ڍاڙجڻ:** [مصدر 'ڍاڙڻ' مان فعل مَجْهُول] ڍاڙڻ. ڍاپجڻ
ڀرڻ. ڀر پيڻ
* مِلڪيٽ ملڻ
* [ڍاڙي ڍاڙي ڍاڙيل]
- **ڍاڙڻ:** [مض - فعل متعدي] ڍو ڪرائڻ. پيٽ پرائڻ. ڀرڻ.
ڀر ڪرڻ. ڍڙڻ. رڃڻ
* راضي ڪرڻ. ڍل خوش ڪرڻ
* خاطرِي ڏيڻ
* مِلڪيٽ ڏيڻ. جام ڪُجه ڏيڻ
* تبديل ڪرڻ. مٽائڻ
* 'شاعريءَ کي موسيقيءَ ۾ ڍاڙي ڇڏيائين' (جملو)
* [مض] ڍاڙڻ
* [امر] ڍاڙ
- * [مضارع] ڍاڙان (ج) ڍاڙون. ڍاڙين (ج) ڍاڙيو. ڍاڙي (ج) ڍاڙين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٺو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڍاڙي ٿو (ج) ڍاڙين ٿا
* [حال مت] ڍاڙي ٿي (ج) ڍاڙين ٿيون
* [ماضي] ڍاڙيو (ج) ڍاڙيا
* [ماضي مت] ڍاڙي (ج) ڍاڙيون
* [مستقبل] ڍاڙيندو (ج) ڍاڙيندا
* [مستقبل مت] ڍاڙيندي (ج) ڍاڙينديون
* [اسر مفعول] ڍاڙيل
- **ڍاڙي:** [صفت] هڪ عَندَ. آڍاڙي. ٻه سڃا واڏو هڪ جو آڏو.
(25)
- **ڍاڙي ج ڍاڙيون:** [ا - مت] ڍاڙي. انجاءُ. واعڊو. ٻول.
اقرار. سڏ. سمن
'ڍاڙي ڍڙ ڌاري. آخر اُٿي ميهري' (شاهه)
- **ڍاڙيل ج ڍاڙيل:** [صفت] ڍو ٿيل. ڍول
- **ڍڙ ج ڍڙ:** [ا - مذ] ڍنگ. ڍٽ. ڍار. طرح. وڃهه. وٽيون. ريت. ٺمونو. ڦسڙ. ڍول. آچار. طريقو. طوڙ. ڍسٽوڙ. پٺ. هلٽ. رُوڙ. ڍار. ڄال. لڇڻ. سڀاءُ. عادت. افعال. چيڙو. پرڪار. اٿڻ. ويڙو. اڏب. اندازو. هيڙ. شهوڙ
* [مر: ڍڙ. سن: وه = ڍنگ]
* هٿ. ڦڻ. ڪاريگري. ڏانه
* اٽڪل. تجويز. حڪمت. رڻ. جيلو. تڏيپڙ
* آسرو. اميد. سڏ
* ڪسب. ڏنڊو. پيشو
* شڪل. صورت. گهاٽ. روپ. حالت. ڏيڪ. وس
* بانو. هڪڙو
* پڪين ڦاسائڻ جي جاري. ڍام. ڍڙي. ڪوڙڪي
* بند ٿيل جاء. اُٺس وارو گهڙ (جنهن کي ڍڙي وغيره نه هجي)
* مٿڙ ٿيل جاء. ٺٽ
* [س/ث]
- * جاء جي ڪرڻ جو آواز
- **ڍڙ ڍاڙڻ:** [اصطلاح] آسرو يا اميد رکڻ
* پڪين ڦاسائڻ لاءِ ڪوڙڪي منڍڻ
- **ڍڙي:** [مض - فعل متعدي] ڍڙي يا ڪوڙڪيءَ ۾ پڪي ڦاسائڻ.
جهلڻ. قيد ڪرڻ. ڍڪڻ. لڪائڻ
* [مض] ڍڙي
* [امر] ڍڙ
* [ڍڙي ڍڙيندو ڍڙيل]
- **ڍڙي ج ڍڙي:** [صفت] پڪي ڦاسائيندڙ ماري. شڪاري
* ٺڳ. دغا باز. قريبي. ڍوهو. گڏيڙ
- **ڍڙي ج ڍڙي:** [صفت] خرقتي. حڪمي. اٽڪلي. ڪيڏاري.
حاضر تڏيپڙ
* گڻن وارو. لائق. سگهڙو. فضيلت وارو

- ڊپ ج ڊپون: [ا - م] ڪڙي جو ڊڳ، آرڙي
* ڏڙو، ڊپ، پٽ
* [س/ل]
- ڊيپر ج ڊيپون: [ا - م] ڪرنگهي جي پڇڙيءَ واري هڏي،
مُچي
* [س/ات]
- ڊيپرو ج ڊيپرا: [ا - مذ] هڏو
* عضوو
* [س/ل]
- * سُڪي ويٺل واهه جي تڙي ۾ بچيل پاڻي، پينل پاڻي
* [س/ل]
- * [صفت] ٻوڙو، گهڙو، ڪڻن کان گهٽ ٻڏڻ وارو
* [س/ل]
- * ڦلاڻو ڪڻن کان ڊيپو ٿي پيو آهي (جملو)
- ڊيپو ڊرا ٿيڻ: [اصطلاح] حوصلا خطا ٿيڻ، طاقت ڇڏي وڃڻ
- ڊيپري ج ڊيپريون: [ا - م] ڪوڙڪي، چار
* پيچ، اسڪرو
* [س/ات]
- ڊيپري ٿاڻ ٿيڻ: [اصطلاح] پيچ قابو ٿيڻ
* مغزوريءَ ۾ ٻڏڻ
- ڊيٽل ج ڊيٽلون: [ا - م] خميري جي اوڀاريل ماني،
ڊٽل روٽي
- ڊيپو ج ڊيپا: [ا - مذ] ڍنگ، ٽمونو
* [س/ڪوه]
* عادت، هيز
* [س/ل]
* مٿاهين زمين، ڏڙو، ڊپ
* [س/ات]
- ڊيپو ج ڊيپو: [ا - مذ] نامي جو سڪو
* [س/ات]
- ڊيپي ج ڊيپون: [ا - م] پکين قاسائڻ جي چاري،
مانڊائو، ڊپ
* عادت، هيز
* [س/ت]
- ڊيپي آڱڙ: [اصطلاح] پکين قاسائڻ لاءِ جاري يا
مانڊائو آڱڙ
- ڊيپيءَ ۾ ڊيپي ٿيڻ: [اصطلاح] چار ۾ قاسائڻ
* ڪري ٻڌڻ
* مري وڃڻ
- ڊيٽ: [ا - مذ] هاڻيءَ کي هڪلڻ جو آواز، هاڻيءَ کي
هڪل ڪري بيهارڻ
* پيپي رهڻ لاءِ يا سُمهي رهڻ لاءِ آواز
* [هند: ڊٽ - هڪل]
- ڊيٽ: [ا - مذ] وارياسو پاڻو، بَرِيٺ، ريگستان
* [ا - خاص] ٿر جي هڪ حصي جو نالو (چاچري ۽ عتر
ڪوٽ تعلقن وارو پاڻو)
* ڊيٽ مَ ٽيچ ڊولا ڪاٿياري ڪاڪ ڪري (شاهه)
- ڊيٽ ڏکڻي: [صفت] ٿر جي ڊيٽ واري علائقي جو حاڪم
* [ا - خاص] راڻي/مينڌري جو لقب
* ٽون ڊاٽي، ٽون ڊٽ ڏکڻي، ٽون راڻو، ٽون راه (شاهه/مومل راڻو)
- ڊيٽ ج ڊيٽون: [ا - م] چوري
* ڪٽ، ڏغاڙي
* [س/ات]
- ڊيٽ ج ڊيٽ: [صفت - مذ] چوڙ
* ڪٽ، ڏغاڙي
- ڊيٽ ڪرڻ: [اصطلاح] چوري ڪرڻ
- ڊيٽ هڻي ويهڻ: [اصطلاح] جواب نه ڏيڻ، چپ ڪري ويهڻ،
ڊٽ هڻڻ
* نٿر ٿيڻ
- ڊيٽائي ج ڊيٽائون: [ا - م] عيب، مڏائي، ڏوهه
- ڊيٽو ج ڊيٽا: [صفت - مذ] جاتو تيز فھر، هوشيار، حرفتي،
تڪو سڀاڻو، پڪو سمجھو، چالاڪ، چست، چرگند، سٺو ٻيرو،
تربناڪ
* چوڙ، چروٽو، آڙاهه چوڙ
* [م: ڊيٽي ج ڊيٽون]
- ڊيٽڪا ڪم ڪرڻ: [اصطلاح] چورانا ڪم ڪرڻ

- ڀڻوڇ ڀڻا: [ا - مذ] ڀٽر، بي جيو، گيرو، ضدي
* [س/ات]
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ڏهل جي وڃت جو هڪ قسم
(جيڪو خاص ڪري عاشقن ۾ وڃايو آهي)
* ڏهل
* پڙهو، عام اطلاع، صادي
* [س/ات]
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ڏاهن خوري
* [س/ات]
- ڀڙڙ ڀڙڙ: [اصطلاح] خوري ڪرڻ، ٻڌنام ڪرڻ
— ڀڙڙ ڪڙي لائڻ: [اصطلاح] ڏهل وڃائي مشهور ڪرڻ
* خوري ڪرڻ، ڳلا مڙهڻ
* [س/ات]
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ٻاهر نڪتل ڀيٽ، وڏو ڀيٽ، ڏيل
* [سن: ادوڊ]
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [صفت] وڏي ڀيٽ وارو ماڻهو، وڏو ڀيٽو،
ڀيٽين ڀڙڙي، ڀڙڙي، ڀڙڙي، ڀڙڙي
* ڏونڊي، ڏونڊ وارو
* [س/ل]
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ڀٽ جو سڙ ۽ تنگن جي وچ
ڏاهو، ڏيٽ
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ڀٽ جو سڙ ۽ تنگن جي وچ
وارو حصو، ڏڙ
* ڪنهن شيءِ جو وچ
* ڪنهن ٿانءِ جو ٻاهر نڪتل ڀيٽ
* ڪاٺ يا وڻ جو اندريون پور
* نٿ جو وچ وارو پور (جنهن ۾ چوٽي آهي)
* تلوار جو پورو ڳڻ
* پاڻيءَ جي جهاز جو ڀانڄو
- ڀڙڙ ڀڙڙ: [اصطلاح] سنسٽ ٿيڻ، همت هائڻ، ٻٽ جو
ساهه ڇڏائڻ، بي همت ٿيڻ، ست ڇڏي ڏيڻ، ساهه سڪي وڃڻ
* ڪڇي نه سگهڻ، هيسڇي وڃڻ، ٻڙڊل ٿيڻ
* تنگ دل ٿيڻ
* نا اُميد ٿيڻ
* اُهاڻڪو ٿيڻ، حيران ۽ پريشان ٿيڻ
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ڪنهن اناج جو بند ٿيل سنگ
* پوک ۾ ڪڇي ان جي حالت
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ننڍي ٻار جو ڀيٽ، ٻار جو
نڪتل ڀيٽ
* جوڙ جو هڪ قسم
- ڀڙڙ ج ڀڙڙ: [ا - مذ] ڏرو ٿيڻ جي حالت، ڀل، ڀلائي،
ڀرائي، ڀلائي، مانائي، ماناڙ، آهستيگي
* گهٽ هجڻ جي حالت، گهٽتائي، هلڪائي
* ٿڌائي، نرمائي
* [سن: شغل = ٿڌو]
* چوٽ، آزادي، مهلت
* سنسٽي، ڪاهلي، غفلت
* ڪمزوري، ضعيفائي، اڀرائي
* ٿڌرائي، سوکڙي، تحفو
* [س/ات]
- جهول، هيناهين، ٺوڻ، ٺمڻ
* ناز، نچرو، انداز، نمونو (مڃيوڻو)، طرز (شاعراڻو اصطلاح)
* زهائي آسڻ ۾ ويو هليو دلدار ڏانڻ ڪي
* محبت سان، مزي سان، ناز سان ۽ ڍنگ سان، ڀڙ سان (ڏانڻ قعير)
- ڀرائڻ ج ڀرائڻ: [ا - مذ] ڀڙ، ڀرائي، ڀلائي، مانائي،
اهستيگي، سنسٽي، ڪاهلي، غفلت، ڪمزوري
* گهٽ هجڻ جي حالت، گهٽتائي، هلڪائي
- ڀرائڻ ج ڀرائڻ: [صفت] ڀڙ وارو، ڀڙو، ڀلو
گهرگهلو، ڀلايو، اڇاترو، آهستو، ماڻو
* سنسٽ، ڪاهل، ٿوڻي
* چرڪو، ڍاڙ سان، وستو
* چڙيل، کلبل، الڳ
* آزاد، چيڪ
- ڀرائڻ: [مض - فعل متعدي] ڀڙو ڪرڻ، ڀلو ڪرڻ،
سنسٽ ڪرڻ، ڪاهل ڪرڻ، غفلت ڪرڻ، ڀلائي ڪرڻ،
ڪمزور ٿيڻ، طاقت ڇڏڻ، مانائي ڪرڻ
* [سن: شغل + ٿڌو]
* [مض] ڀرائڻ
* [مض] ڀڙاڻ
* [ڀڙاڻو، ڀڙائينس، ڀڙاڻل]

<p>* وَهَنُ، بَمَثَلِ، اَوْتَجَحُ (ڪا ٻالھڪ وغيره ٿانه مان)</p> <p>* اَپَرُو تَيِّنُ، ڪَمَرُو تَيِّنُ</p> <p>* ڪَرَنُ، ڏَهَنُ</p> <p>* [ڌريو ڌريا، ڌري، ڌريون، ڌرنس، ڌرندا، ڌرندي، ڌرنديون، ڌرنل]</p> <p>— ڌَرَنُ: [مص - فعل متعدي] ڌرو ڪَرَنُ، آهستي ڪَرَنُ، ڌرائُن، گهٽ ڪَرَنُ، گهٽائُن، هَلڪو ڪَرَنُ</p> <p>* ڪَنهن کي پيار ڪَرَنُ، قُرب ڪَرَنُ، مَحَبَت ڪَرَنُ</p> <p>* عَزت ڪَرَنُ، ماڻُ ڌِيئُ</p> <p>* لوڏُن، ڏوڏُن، ڏوڏُن</p> <p>* ڌَر ڌِيئُ، ڌارُن</p> <p>* جُهپائُن</p> <p>* ڌرو ڪَرَنُ، چوڏُن</p> <p>* ڪوڏُن</p> <p>* تَرَسَن، ڊاهو ڪَرَنُ</p> <p>* [مص] ڌَرَنُ</p> <p>* [امر] ڌَر</p> <p>* [مضارع] ڌريان (ج) ڌريون، ڌرين (ج) ڌريو، ڌري (ج) ڌرين</p> <p>* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڌرو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڌيرو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]</p> <p>* [حال] ڌري ٿو (ج) ڌرين ٿا</p> <p>* [حال مت] ڌري ٿي (ج) ڌرين ٿيون</p> <p>* [ماضي] ڌريو (ج) ڌريا</p> <p>* [ماضي مت] ڌري (ج) ڌريون</p> <p>* [مستقبل] ڌريندو (ج) ڌريندا</p> <p>* [مستقبل مت] ڌريندي (ج) ڌرينديون</p> <p>* [اسم مفعول] ڌرنل</p> <p>— ڌِرُو ج ڌِرا: [صفت - مذ] ٿڌو، مانو، ٿر</p> <p>* ڌلو، ڌڙو، ڌرائو، آهستي، هلڪو ڌار سان، ٿرميءَ سان، هوربان، ڌيري، ڌيمي</p> <p>* گهٽ، ٿورڙو، ڦليل، ٿوري مقدار ۾</p> <p>* ڦلهڙو، ڦالمو، گهرگهلو</p> <p>* خلاصو، چيلو، ويڪرو، (ڪپو وغيره)</p> <p>* غافل، نسبت، ڪاهل، توڻي، آڙي، آڙي، بيڪار</p>	<p>— ڌِرائِي ج ڌِرائِيُون: [ا - مت] ڌلائي، ڍل، ڌر، ڌران، ٿڌائي، مانائي، هلڪڙائي، آهستي</p> <p>* ڪاهلي، سُستي، غفلت</p> <p>* ڊيڻ، اُڀرائي، چرڪ</p> <p>* ڪمزوري، ضعيفائي</p> <p>* گرگڙائي، موڪرائي</p> <p>— ڌِرَ ڌَرَنُ: [اصطلاح] ڌرين ٿڌن کي ڦلهڙو ڌَنُ (جيش آڻڻ ۾ ٺڌي ٺڌار ۾ ڇڪڻ ۽ ڪپو خراب نه ٿي/ڪورين جو اصطلاح)</p> <p>— ڌِرَتانُ ج ڌِرَتانُون: [ا - مت] هينائين، جهڙ، ٺوڻ</p> <p>* سلامتيءَ واري لاهي</p> <p>* [س/ات/ل]</p> <p>— ڌِرَ ڌِيئُ: [اصطلاح] ڍل ڌِيئُ، آزادي ڌِيئُ، چوٽ ڇڏڻ، ڪُجھ وقت مُهلت ڌِيئُ، روز نه پيرڻ</p> <p>* ڍلو ڇڏڻ، ڌارُن، ڍرو ڪَرَنُ</p> <p>* سُستي ڪَرَنُ، غافلِي ڪَرَنُ</p> <p>* ٿڌو مانو ٿيئُ</p> <p>* ٿو پيرڻ نه ڪَرَنُ، سي اُونو ٿي ويهڻ</p> <p>— ڌِرَ ڌِرَنُ: [اصطلاح] ٿڌرانو ملڻ، بخشش عطا ٿيئُ، خدائي رحمت جو وسڻ، مُفت ۾ ملڻ</p> <p>* [س/ات]</p> <p>— ڌِرَڙائي ج ڌِرَڙائِيُون: [ا - مت] ڍڙائي، ڍلائي، ڦلهڙائي</p> <p>* گهڙ، گهڙائي، ڊيڻ، اُڀر</p> <p>— ڌِرَڙو ج ڌِرَڙا: [صفت - مذ] صفت 'ڌرو' جو اسم تصغير</p> <p>ڍڙو، ڦلهڙو</p> <p>* نسبت، ڪاهل</p> <p>* [مت: ڌِرَڙي ج ڌِرَڙُون]</p> <p>— ڌِرَ ڪَرَنُ: [اصطلاح] اُٿاوت ۾ جهول واريون ٿڌون برابر ٺڌار ۾ ڪَرَنُ (ڪورين جو اصطلاح)</p> <p>— ڌِرَنُ: [مص - فعل لازمي] ڌرو ٿيئُ، ڍرڪڻ، ڌر آڻڻ</p> <p>* هيٺ لهڻ، هيٺ آڻڻ، اُٿرڻ، لڙڻ، لهڻ، لهي وڃڻ</p> <p>* گهٽجڻ، هَلڪو ٿيئُ</p> <p>* اُٿر پمجي وڃڻ، گهڙي وڃڻ، لنگهڻ، پيهي وڃڻ، منجهه ٿيئُ</p> <p>* [س/ل]</p>
---	--

* دِيرَ كَنَدَرُ، دِيرِينو، چِرڪو، وسَٽو، ڦَلو، جَلهو، سِزُه
 * ڪَمزور، نَهَل، هِيشو، اَپرو، ضَعيفُ
 * اَلرَّيْلُ، لَدَدَرُ
 * موڳو، جَهڪو، اَباڻڪو، بَرِشاڻ، واٽرو
 * [مٺ: ڦِري ج ڦِريون]

— يَرَوِجَهُنُ: [اصطلاح] ڍلَ وَجَهُنُ، دِيرَ ڪَرُ، سُسِي ڪَرُ
 — ڦِري پَوُنُ: [اصطلاح] لَهَنُ، لَوَنُ، لَهِي پَوُنُ
 * تَرَسَنُ، مَنزَل ڪَرُ، ڊاڀو ڪَرُ
 * موهتَ تِينُ، اَڪنَ شڪنَ تِينُ، عاشِقُ تِينُ
 * [س/ث]
 * زوانو تِينُ، اُشَهَنُ

• ڀَرَوو ڊِينِگَ: [ا - مذ] جانورَ جو هِڪَ قِسِرَ، اَنَ پَڪِي، شَتر مَرَعُ

• ڀِرَڪَ ج ڀِرَڪُون: [ا - مٺ] آهِيستِي هِيٺِ ڪَرَنَ جِي حالتَ، گَهَلُ، گَهَرُڪَ، گِيسَرُ
 * ڪَمزوري، بي طاقتِي، بي هوشي
 * آخري وقتَ، پَڇاڙِي، سَڪِرَاتَ

— ڀِرَڪَنُ: [مض - فعل لازمي] آهِيستِي آهِيستِي هِيٺِ ڪَرُ
 * هِيٺِ ڪَري پَوُنُ ۽ گَهلبو وَجَنُ، هِيٺِ ڏي رَهَنُ، ڪِسڪَنُ
 گَهَرُڪَنُ

* ڦِيسڪَنُ، گِيسَرُ، سِرڪَنُ، گِزِگَنُ
 * پوئتي سِرَنُ، پوئتي رَهيجي وَجَنُ، پوئتي پَوُنُ،
 پاھون پَوُنُ
 * ٿِزَنُ، گِھَرَنُ
 * ڍلو ٿي پَوُنُ (بَنَنَ جو)، لَرڪَنُ، ڍرو تِينُ (مَرِيضَ وانگي)،
 تَمام گَهشو ڍرو تِينُ

* وينلَ ماتھوءَ جِي بُتَ جو هِيٺِ لَوُنُ، ڪَنَدَ جو هِيٺِ لَوُنُ
 * بيماريءَ سَببِ ضَعيفَ ٿي وَجَنُ، بَدَنَ جو ساھَ چَڏي
 وَجَنُ، نَسَٽو ٿي پَوُنُ، بيهوشَ ٿي وَجَنُ، ساڻو ٿي ڪَري
 پَوُنُ، طاقتَ چَڏَنُ، ڪَمزورَ تِينُ، ٻِرَٻَلَ تِينُ
 * مَرَنُ، وفاتَ ڪَرَنُ، رِحَلَتَ ڪَرَنُ، جالائو ڪَرَنُ

* تَمام گَهشو لَڪِجِي پَوُنُ
 * آهِيستِي آهِيستِي زَفَتارَ سان هَلَنُ، لوڏَ سان هَلَنُ
 * هَلَنُ جَلَنُ حَبِيبَ جِي جِيئَنَ ڀِرَڪُنَ ڊِيئونَ پَلو
 * [ڀِرڪِيو، ڀِرڪيا، ڀِرڪي، ڀِرڪيون، ڀِرڪندو، ڀِرڪندا،
 ڀِرڪندي، ڀِرڪنديون، ڀِرڪيل]

— ڀِرَڪُون ج ڀِرَڪُون: [صفت] ڀِرڪندَرُ، ڀِرڪِي وارو
 * بيماريءَ سَببِ ضَعيفَ تِينُ، ساڻو تِينُ
 * تَمام گَهشو ٿَڪَلُ، ٿَڪَلُ تَنَلُ
 * هَجِيَلُ، چَنَلُ، ڪَنَلُ
 * ٻَلڪَلُ سَسَتَ، سِيٺلُ، ڍلو، وسائو، ڪاهلُ، ٽوٽي، آرسِي،
 سوسِي
 * ٻورو تِينُ، خَتمَ ڪِيلُ

— ڀِرڪِي پَوُنُ: [اصطلاح] ڍلو تِينُ، ڍرو تِينُ، بي طاقتَ تِينُ،
 ڪَمزورَ تِينُ، هِيشو تِينُ، سُسَتَ تِينُ
 * بيهوشَ ٿي وَجَنُ
 * پوئتي موٽَنُ

• ڀِرڪو ج ڀِرڪا: [ا - مذ] واتَ سان ڪِيلَ هِڪَ آوازَ،
 ٻَڄڪارَ، ڪُوڪارَ، سَنَدَ (ڪَنهن جانورَ وغيره کي)
 * [س/ل]

• ڀِرُونُ: [مض - فعل لازمي] ڏَرَنُ، لَنگَهَنُ، پِيھِي وَجَنُ، اَنَدِرَ تِينُ،
 گِرَگَنُ
 * هارِجَنُ، هِيٺِ ڪَرَنُ
 * گِيسڪَنُ، تَرَنُ
 * ڍرَ ڪَرَنُ
 * هِيٺِ ڪَرَنُ
 * ڪَمزورَ تِينُ

* [سن: ڌري، مر: ڍلڻي، ڀرا: ڍل، سن: ڪشرا]
 * [ڦِري ڦِرندي ڦِريل]

• ڀِڪَ ج ڀِڪُون: [ا - مٺ] لِڪائِنَ جِي حالتَ، لِڪَ، چَٻَ
 * ڍڪائِنَ جِي حالتَ، اوڙَهَ، پارائِنَ جِي حالتَ
 * ڀَرَدو، آجھو، پَٽاھَ
 * [سن: سَنگَ = ڍڪَن]

* ڪَنهن ڏوھھ جِي ڪَرَ جِي لِڪَ
 * جفاظَتَ، سِنِيالَ، مالِڪِي

— ڍڪائڻ: [مض - فعل متعدي] پارائڻ، پهرائڻ، اودائڻ
 * چورائڻ
 * لڪائڻ، چپائڻ
 * هندائڻ، پناهه ۾ ڏيڻ، آجهي ۾ ڪرائڻ
 * [مض] ڍڪائڻ
 * [امر] ڍڪاءِ
 * [مضارع] ڍڪايان (ج) ڍڪايون، ڍڪائين (ج) ڍڪايو، ڍڪائي (ج) ڍڪائين
 * [زمان حال ناهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڍڪائي ٿو (ج) ڍڪائين ٿا
 * [حال مٿ] ڍڪائي ٿي (ج) ڍڪائين ٿيون
 * [ماضي] ڍڪايو (ج) ڍڪايا
 * [ماضي مٿ] ڍڪائي (ج) ڍڪايون
 * [مستقبل] ڍڪائيندو (ج) ڍڪائيندا
 * [مستقبل مٿ] ڍڪائيندي (ج) ڍڪائينديون
 * [اسر مفعول] ڍڪائيل
 * [مصدر 'ڍڪڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڍڪ ڏيارڻ
 * بند ڪرائڻ
 * قابو ڪرائڻ
 * پورائڻ، دفن ڪرائڻ
 * [ڍڪيو، ڍڪيندو، ڍڪيل]
 — ڍڪ ڪرڻ: [اصطلاح] ڪنهن عيب يا ڏوهه جي ڪم جي لڳ ڪرڻ
 * ڀرڏو وڃهڻ
 — ڍڪڻ: [مض - فعل متعدي] ڍڪ ڏيڻ، پڙ ڏيڻ
 * پوڻ ڏيڻ، بند ڪرڻ
 * [سن: سنگ = ڍڪڻ]
 * پوڙڻ، دفن ڪرڻ
 * لڪائڻ، چپائڻ
 * ويڙهڻ (ڪنهن ڪپڙي وغيره وٺي، لپيڻ، لٽڻ)
 * بچاءُ ڪرڻ، بچائڻ
 * اُس کان بچائڻ، چانه ڪرڻ
 * پهرڻ، اودڻ، پائڻ، چورڻ، هندائڻ (ڪپڙو)

* جهنڊ هڻڻ
 * رولو چوڻائي مال کي ڍڪ ۾ هڻڻ، ڍڪ ۾ بند ڪرڻ
 * [مض] ڍڪڻ
 * [امر] ڍڪ
 * [مضارع] ڍڪيان (ج) ڍڪيون، ڍڪين (ج) ڍڪيو، ڍڪي (ج) ڍڪين
 * [زمان حال ناهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڍڪي ٿو (ج) ڍڪين ٿا
 * [حال مٿ] ڍڪي ٿي (ج) ڍڪين ٿيون
 * [ماضي] ڍڪيو (ج) ڍڪيا
 * [ماضي مٿ] ڍڪي (ج) ڍڪيون
 * [مستقبل] ڍڪيندو (ج) ڍڪيندا
 * [مستقبل مٿ] ڍڪيندي (ج) ڍڪينديون
 * [اسر مفعول] ڍڪيل
 — ڍڪي ج ڍڪيون: (ا - مٿ) لڪل ڳالهه، راز لڪل عيب، ڳجهه
 * لڪ، چپ
 * ڀرڏو، ڍڪ
 * 'بيبي پلي، ڍڪي پلي' (مهاورو)
 — ڍڪيل چپيل: [صفت] لڪيل، پوشيد، مخفي، غير واضح، ڳجهو
 * [ڪنايه] لڪل ڳڻ وارو، اُٺو هيرو
 • ڍڪ ج ڍڪ: (ا - مذ) پڙ، پوڻ، ڀرڏو، اوڃو
 * آجهو، پناهه، اوڻ، اولو، گيرو، ڏار، اوڙ، آڙ، بچاءُ
 * [سن: سنگ = ڍڪڻ]
 * ڪنهن ٿانءِ وغيره کي ڍڪڻ جو پيو ٿانءِ، ڍڪڻ
 * رولو چوڻائي مال کي بند ڪرڻ جي سرڪاري جاءِ، مال جو سُرمو
 — ڍڪ مئشي ج ڍڪ مئشي: (ا - مذ) ڍڪ جي سنڀال
 * ڪندڙ ملازم

- ڏڪائي ج ڏڪائڻيون: [ا - مٺ] ڏڪي هٿن واري حالت، پيٽ ۾ بچي هٿن واري حالت
 - * وَهٽ جوڻي جي مزدوري، ڏڪائڻ جي اجرت
- ڏڪجڻ: [مصدر 'ڏڪڻ' مان فعل مَجْهُول] ڏڪي ٿيڻ، پيٽ سان ٿيڻ، گپ ٿيڻ، گرب ٿيڻ، لڳجڻ، ڦرجڻ
 - * [ڏڪي، ڏڪبي، ڏڪيل]
- ڏڪل ج ڏڪل: [صفت] جوڻيل، پلائيل (ڏاند، گهرڻ، اٺ يا ٻيو ڪو به وهٽ وغيره)
- ڏڪل ج ڏڪلون: [صفت - مٺ] پيٽ سان ڏڪي گرب واري، بچي واري، گپيل گپ واري
- ڏڪي ج ڏڪيون: [صفت - مٺ] پيٽ سان حامل، گريشي، گريونتي، گپ، ڏوٽسي، گرگرڙي، گوڙهاري، اميدواري، پن جيئن سان
 - * ڏڪيل، ڏڪائي، ڦريل (جانور)
- ڏڪيائي ج ڏڪيائون: [ا - مٺ] ڏڪي ٿيڻ واري حالت، پيٽ، گرب، گريت، ڏڪلاهي، اميدواري، گرگرڙي
- ڏڪڻ ج ڏڪ: [ا - مٺ] سرڪ، سرڪي، سرڪو، گپٽ، چڱ، پٽڪ، آرڪ، چڪو، کپ، چزون
- ڏڪ ڀرڻ: [اصطلاح] سرڪي ڀرڻ، پيٽ، ڏڪ ڏڪ ڪري پيٽڻ
 - * [مجازاً] صبر سان عقوبت برداشت ڪرڻ، عقوبت پوڳو
 - * واکاڻڻ، ساراهڻ، جس گائڻ، تعريف ڪرڻ
 - * مدد ڪرڻ، همدردي ڪرڻ، واهڙ ڪرڻ
 - * ڏڪ کائڻ کان پوءِ گيهه ۽ کنڊ ملائي سرڪي ڀرڻ
- ڏڪڻ پيئڻ: [اصطلاح] جلديءَ ۾ پيئڻ، ٿوري مقدار ۾ پيئڻ
 - * [مجازاً] ڪاوڙ گهٽ ڪرڻ
 - * صبر ڪرڻ، برداشت ڪرڻ، سحر
- ڏڪڻ ڏڪ: [ا - مٺ] ڦٽو ڦٽو، سرڪ، سرڪ، هر هڏ سرڪ هڏ هڏ ڏڪ، ڦڙي ڦڙي
 - * ڇڳ ڇڳ چيئين، جي ٽون پيئين، ڏڪ ڏڪ ڇڏي توکي آڏي (شيخ ايان)
- ڏڪڻ ڏڪڻ پيئڻ: [اصطلاح] سرڪ، سرڪ، پيئڻ، آهستي آهستي پيئڻ، آرام سان پيئڻ
- ڏڪڙو ج ڏڪڙا: [ا - مٺ] ڏڪ، جو اسر تصغيرا
 - * [مجازاً] شراب
- ڏڪڙو پيئڻ: [اصطلاح] شراب واپرائڻ، پنگ جو چڪو پيئڻ
- ڏڪڻ وجهڻ: [اصطلاح] چوڻائي مال کي بيماريءَ سبب ٿيل، گيهه يا ڌوا جي اوتشي ڪرڻ
- ڏڪار ج ڏڪارون: [ا - مٺ] معدي جي هوا (جيڪا واٽ جي رستي خارج ٿيندي آهي)، اوگرڙي، ڏڪڙ
 - * [هند: ڊڪار]
- ڏڪار آچڻ: [اصطلاح] اوگرڙي آچڻ
- ڏڪارجڻ: [مصدر 'ڏڪارڻ' مان فعل مَجْهُول] معدي جي هوا جو خارج ٿيڻ، اوگرڙي آچڻ
 - * [ڏڪاريو، ڏڪاريو ڏڪاريل]
- ڏڪارڻ: [مصدر - فعل لازمي] معدي جي هوا خارج ٿيڻ، اوگرڙي آچڻ
 - * [ڏڪاريو ڏڪاريندو ڏڪاريل]
- ڏڪڙ ج ڏڪڙون: [ا - مٺ] معدي جي هوا (جيڪا واٽ جي رستي خارج ٿيندي آهي)، اوگرڙي، ڏڪار
 - * [هند: ڊڪار]
- ڏڪڙ آچڻ: [اصطلاح] اوگرڙي آچڻ
- ڏڪڙجڻ: [مصدر 'ڏڪڙڻ' مان فعل مَجْهُول] معدي جي هوا جو خارج ٿيڻ، اوگرڙي آچڻ
 - * [ڏڪريو ڏڪريو ڏڪريل]
- ڏڪڙڻ: [مصدر - فعل لازمي] معدي جي هوا خارج ٿيڻ، اوگرڙي آچڻ
 - * [ڏڪريو ڏڪرندي ڏڪريل]
- ڏڪڙ ج ڏڪڙو: [ا - مٺ] غشي، مورچائي، بيهوشي
 - * وسارڻ، ماندڪائي، سانسائي، اونگهه
 - * گنتي، فڪر، مونجهه
 - * ٿيڙ، لوڏو، ٿاپو

يَكْرَاجُنُ: [اصطلاح] بيهوش ٿيڻ. عشيءَ ۾ پيڻ، بند جا جهوٽا اچڻ، مٿي کي جڪر اچڻ

يَكْرَجُنُ: [مصدر 'يُكْرِنُ' مان فعل مَجْهُول] بيهوش ٿيڻ، غش ٿيڻ، مورچا ٿيڻ، جڪرائجڻ * وسامڻ، ساٿو ٿيڻ، ماندو ٿيڻ، اُونگهڻ * [ذڪري ڏکري ڏڪريل]

يَكْرُ كَارِي: [اصطلاح] ماندو ٿيڻ، [راماجڻ، گڻي، ۾ هٿن] وَسَهَوَرُو ٿيڻ، ڏک ڪرڻ، غم ۾ ٻڏي وڃڻ * جهوٽا کائڻ، بنداڳڙو ٿيڻ * وَكْرُ كَائِي * لِيلَائِي * عاجزي ڪرڻ

يَكْرُ لَگِي: [اصطلاح] وسار ٿيڻ، مونجه ٿيڻ، بوڏڙو ٿيڻ * بي هوشي ٿيڻ

يَكْرُنُ: [مض - فعل لازمي] بي هوش ٿيڻ، غش ٿيڻ، مورچا ٿيڻ * وسامجڻ، ماندو ٿيڻ، ساٿو ٿيڻ، اُونگهڻ، ڪنهن سخت ڏڪ يا صدمي سبب ٻڏي وڃڻ * [ذڪري ڏکري، ڏڪريون، ڏڪرنديون، ڏڪرنديا، ڏڪرندي، ڏڪرنديون، ڏڪريل]

يَكْرُ وَتُنُ: [اصطلاح] عشيءَ ٿيڻ، بي هوش ٿيڻ، مونجه ٿيڻ، وسامجڻ

يَكْرُ وَتِي وَجُنُ: [اصطلاح] سخت صدمو پهچڻ * يَكْرُنُ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات] * [ا - مت] هڪ قيسر جي ول * يَكْرُنُ ج يَكْرُنُ: [ا - مذ] ڏک، پوڄ، پڙ * ڪنهن تان، کي بند ڪرڻ لاءِ ٻيو تانءُ * [سن: سنگ = ڏڪڻ] * [مت: ڏڪڻي ج ڏڪڻيون]

* باز غبار * ڏيڻ تي ڏڪڻ چڙهيا ٻيا آهن (جملو) * [صفت] نِگهَبَانُ، پَرَجهَلُو، جَنُهِنَ جِي پَنَاهِرَ ۾ رَهِي جِي 'دوليا ڏڪڻ ٿي، تہ سونهان سرتيڻ وچ ۾' (شاه)

'دوليرو آ ڏڪڻ منهنجو تنگيءَ تي تنگ ٿي ويو' (مقصود گل) * يَكْرُنُ پَچِي: [اصطلاح] شاديءَ جي هڪ رسم (جنهن ۾ گهوٽ جو لائون وقت، ڪنوار جي گهر پهچڻ تي ڪنوار جي ڪوٺيءَ جي در تي ستون طور رکيل ٺڪر جي ڏڪڻ کي ساڄي پيڙ جي لٽ سان پهچندو آهي)

يَكْرُنُ ٿِي: [اصطلاح] ٻڙد پوڄي ڪرڻ، ڪنهن جا عيب لڪائڻ، ڏڪهار ٿيڻ، ڪڪ رڳڻ (ڪنهن جي عيبي تي) * يَكْرُنُ لَاهِرُ: [اصطلاح] عيب ٻڏرو ڪرڻ، خوار ڪرڻ * صَعَامَ جِي شُرُوعَاتِ ڪَرُنُ، لَنگَرُ وَرَهَائِي * [مجازاً] پيروي ڪرڻ، نقش قدم تي هلڻ، عمل پيرا ٿيڻ * 'اسان جيڪا ڪئي جاڙهي آهي، اُن جو ڏڪڻ هي باز لاهيندو'

[هڪ مشهور روايت موجب شاھ سائينءَ جا سڄل سرمست سائينءَ لاءِ جيل لفظ] * يَكْرُنُ لَهَرُ: [اصطلاح] ڪنهن لڪل عيب جو ظاهر ٿيڻ، خوري ٿيڻ، ڳلا ٿيڻ، ٻڏنامي ٿيڻ

يَكْرُنُ ڏُڪَ پَالِيءَ ۾ ٻُڏُنُ: [اصطلاح] شرمساريءَ سبب منهن ڏيکارڻ جهڙو نه رهڻ، شرم ۾ ٻڏي مَرُنُ * يَكْرُمَارُ: [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي نالو * [صفت] ڏڪيندڙ، لڪائيندڙ، چٻائيندڙ (عيب وغيره) * پناهه ۾ رڳندڙ، نِگهَبَانُ

'ڏڪين ڏڪهار ڏيئي پاند پناهه جو' (شاه) * يَكْرِي ج يَكْرِيُون: [ا - مت] ڏڪڻ جو مؤنث، ننڍو ڏڪ * يَكْرُنُ: [مض - فعل متعدي] پمچڻ، سميڙڻ، رسڻ، اچڻ، تشریف آڻڻ، وارد ٿيڻ * دستياب ٿيڻ، ملڻ * پچڻ، ٻوڙڻ * [سن: وڪڙ] * واٽ سان ڏک ڏک ڪري پيئڻ، سڏڪيون پيڙڻ * [مض] ڏڪڻ * [امر] ڏڪ * [ذڪري ڏڪندو ڏڪيل]

- **ڏيکي ج ڏيکيون:** [ا - مٺ] ڏڪ جو مؤنث
ڪنهن ٿانءِ وغيره جو ٿيو ڏڪ
* [سن: سنگا = ڏڪڻ]
* گوڏي جو مٿيون هڏو
* تلوار جي مٿي جي چوٽيءَ تي لڳل گول ٽڪر
* بنگال جي هڪ ننڍي ٻٽيءَ جو هڪ قسم
* گاهه جو هڪ قسم
* [لس]
- **ڏيکي ج ڏيکيون:** [ا - مٺ] چٻ. لڌ. لڪڻ جي حالت.
پوشيديگي
* سج جي روشنائيءَ کي ڏڪ آيل وقت. سج لٿي کان
سج اُڀري تائين وارو وقت. پئسي پرڪ. منهن ميو.
ضبح صادق. پرھ ڦٽي. پٽرڪو. پيچ پٺي. ضبح سوير.
پريات. فجر. ضبح اُسر
• **ڏيگج ڏيگ:** [ا - مذ] وڏائي. آڪڙ. غرور
* [س/ات]
- **ڏيگر ڪڙو:** [اصطلاح] وڏائي ڪڙو. آڪڙ ڪڙو
- **ڏيگرو ج ڏيگرا:** [ا - مذ] ٻنڌڙو. ٻنڌڙو
* [س/ات]
- **ڏيگلي ج ڏيگليون:** [ا - مٺ] ڏيگر. ڏيگي
* راند جو هڪ قسم
* [س/ت]
- **ڏيگلي ٿين:** [اصطلاح] ڏيري ٿين
* مري وڃڻ
- **ڏيگ ج ڏيگ:** [ا - مذ] ڪٺ (ڪنهن به شيءِ جو). ميو.
آٺيار. ٺهو. کوڙو. آٺيوهه. ڏيگر. ڏيگي. کوڙو ڪيا. سٺو گدام
* [سن: ڊو. مر: ڊيگ]
* ڌڙو (اناخ وغيره جو). راهه. ڪرو
* ٽولو. جماعت
* [صفت] گهڻو. بي انداز. جامر
- **ڏيگ جڙو ج ڏيگ جڙو:** [صفت] ٿلهو. متارو (ماتھو)

- **ڏيگ ڪڙو:** [اصطلاح] ميو ڪڙو
* اٺي آڳيان ٽڪڙو
- **ڏيگي ج ڏيگيون:** [ا - مٺ] ڪنهن به شيءِ جو کوڙو.
سٺي. کوڙي. ٺهي. ڏيگر. ڏيگ
- **ڏيگج ڏيگ:** [ا - مذ] مانيءَ جو هڪ قسم. ڏيگر
- **ڏيگلو ج ڏيگلا:** [ا - مذ] ڪڙي جو هڪ قسم.
ڪنهن وارو ڪڙو. ڏيگلو. گڊلو
* [س/ت]
- **ڏيگلو ج ڏيگلا:** [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قسم
- **ڏيگو ج ڏيگا:** [ا - مذ] چوٿائي سال جو هڪ قسم. ڏانڊو. بيٺو
ڍانڍو
* پيڙيءَ جو هڪ قسم (نھايت مضبوط ۽ بنا سوهه ۽ شيشي
جي ڪالاباغ ۽ مٺو ڪوٽ طرف. جٽل واري ڪناري لاءِ
نھايت موزون)
* [صفت] واٽڙو. آھق
* بيڪار. ڪنهن نه ڪم جو
- **ڏيگائي ج ڏيگائي:** [صفت] ڏيگن وارو. ڏيگن جو مالڪ.
ڏيگا ڌاريندڙ. ڏيگا وھائيندڙ
- **ڏيگن وانگر وھڻ:** [اصطلاح] سخت پورهيو ڪرڻ.
گهڻي محنت ڪرڻ. رات ڏينهن رھڻ. ڪم ۾ مشغول رھڻ.
ڳھڻ. ٻانهيءَ وانگر ڪم ڪرڻ
- **ڏيگي ج ڏيگيون:** [ا - مٺ] ڳئون. گانءُ. گڻو. ڍانڍي
- **ڏيگي جو ڏيگو رھڻ:** [اصطلاح] بيڪار رھڻ. ڪنهن به
ڪم جو نه رھڻ
- **ڏيگي وانگي وھڻ:** [اصطلاح] رات ڏينهن ڪم ۾ رڌو رھڻ.
ڳھڻ
- **ڏيگلو ج ڏيگلا:** [ا - مذ] ڌرتائي مڇيءَ جو هڪ قسم
(شڪل ۾ چٽيءَ جھوٽي. بنا چٽرن جي. واٽ وڏو مڇن سان. سنهڙا
ڏانڊو. پرله سنهن. رنگ ڪارائجهو ڏيگهه اڏ فوٽ گڻ)
- **ڏيل ج ڏيلون:** [ا - مٺ] ڪنهن آباديءَ واريءَ ڌڙيءَ
زمين جو محصول. ٺول. سنگهه. رڪب. آڳاڙي. ڏان.
تخصيس. آنڪي. ڏن. رائر. چوٽ. خراج
* مسواڙ. پاڙو. ڪرايو
* جزيو. تاوان. ڏانڊو

ڍلاٽيو ج ڍلاٽيا: [صفت - مذ] ڍل وارو ڍل جو جنهن تي
 ڍل هجي. ڍل ڍين جوڳو
 * پاڙي وارو. ڪرائيدار
 * ڏن پترو. جراجي
 * [مت: ڍلاٽي ج ڍلاٽيون]
 ڍل ڀرڻو: [اصطلاح] ڍل ادا ڪرڻ. راترو ڀرڻ. سنگا ڍين
 * ڏن ڍين خراج ڍين
 ڍل وجهڻ: [اصطلاح] مسواڙ مقرر ڪرڻ. جزي جو اندازو
 مقرر ڪرڻ. محصول مقرر ڪرڻ
 * ڍل ج ڍل/ڍلون: [ا - مت/مذ] ڪيڙيل زمين ۾ پتن ناهن
 جو هيڏ اونار. ڪيڙيل زمين کي سٺو ڪرڻ جو اونار. ڪيڙ
 نر سينار
 * [س/ات]
 ڍل ج ڍلون: [ا - مت] ڍر ٿڌائي. مانائي. نرمائي
 * [سن: سئل = ٿڌو]
 * گيسر. سيڙپ. ڊيگهه
 * اوسيڙو انتظار
 * چرڪ. ڊير. اوين ڪمهلائي
 * گهل. سستي. گميز. ڪاهلي
 * غفلت
 * چڙواڳي. آزادي
 * مهلت. فرصت
 * جهول
 ڍلاٽي ج ڍلاٽيون: [ا - مت] ڍرائي. ڍر. سستي. غفلت.
 ڪاهلي. گهل. ڳميز. موڳائي
 * اويرائي. ڊير
 * گهٽتائي. خرابي. عيب. مدائي. ستر
 ڍلجڻو: [مصدر 'ڍلڻ' جو فعل مجهول] سستي ٿيڻ.
 ڪاهلي آڃڻ (بند ۾)
 'ڍليون پير ڍليج'
 * [ڍليو ڍليو ڍليو]

ڍل ڍين: [اصطلاح] ڍر ڍين. ڍرائڻ. ڍرو ڇڏڻ. ڍرڻ.
 جنهيائڻ. ڍرو جهلڻ (غزو کي اڏائڻ وقت)
 * ڊيگهه ڍين
 * چڙواڳي ڍين
 * مهلت ڍين
 ڍل ڪرڻ: [اصطلاح] سستي ڪرڻ. ڊير ڪرڻ. چرڪ ڪرڻ
 ڍلوج ڍلا: [صفت - مذ] ٿوريءَ رفتار وارو. آهستو. ڍيمو. ڍرو
 * [سن: سئل = ٿڌو]
 * گرگلو. موڙو. ويڪرو (ڪپڙو وغيره)
 * سست. ڪاهل. غافل
 * ڪجڙ (زمين)
 * گهٽ آبادي ڪندڙ. غير مشمر. غير آباد. ويران. سئل
 * گهٽ. ڪسو. عيبدار
 ڍل وجهڻ: [اصطلاح] ڍرو ڇڏڻ. ڇڏي ڍين
 * ڊير ڪرڻ. اوير ڪرڻ
 * انگهائڻ (ڪنهن به ڪم کي). سيڙپ ڪرڻ
 * سستي ڪرڻ. غفلت ڪرڻ
 * ڍل ج ڍل: [ا - مذ] وارو. وڃه
 * اٺ. ڏنگ. ڪهاڻي
 * ڍونگو
 * [س/ات]
 ڍل ڍين: [اصطلاح] وڃه ڍين. موقعو ڍين. وارو ڍين
 * ڍلڪ ج ڍلڪون: [ا - مت] شهيي رفتار سان هلڻ
 جي حالت. تيلارو. تور رفتار
 * هيڻائي. سستي
 * [س/ات]
 ڍلڪار ج ڍلڪارون: [ا - مت] تور رفتار
 'بندادي آيا بوليون ڍيئي. ڍائي ڪري ڍلڪار'
 ڍلڪڻو: [مصدر - فعل متعدي] تور سان هلڻ. ٻلڻ.
 شهيي رفتار سان هلڻ. ناز انداز سان هلڻ
 * هيڻو ٿيڻ. نسو ٿيڻ. ڍرڪڻ
 * [س/ات]
 * [مصدر] ڍلڪڻو
 * [امر] ڍلڪ
 * [ڍلڪي ڍلڪندو ڍلڪيل]

- **يَلْرُ:** [مص - فعل لازمي] سنئون ٿيڻ
- * گڙو ٿيڻ
- * [س/ات]
- * گهٽجڻ، لھڻ، هيٺ ٿيڻ
- * [ڏيکيو ڏيکيا، ڏيئي، ڏيئون، ڏندو ڏندا، ڏندي، ڏنديون، ڏيڻ]
- * [ڏيو: | - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * **ڏيئي ج ڏيئون:** [ا - م] کيڙيل زمين کي سنئون ڪرڻ جو اوزار، ڪيڻ
- * [س/ات]
- **ڏيئي ڏورڻ:** [اصطلاح] دلگير ٿيڻ، همت ڇڏڻ
- * [س/ات]
- * **ڏياري ج ڏياريون:** [ا - م] ٻيٽ جو سنئون سڌو وڻ، ڪاٺولي ٻيٽ
- * [س/ل/ات]
- * **ڏيمڻو:** [ا - م] مڇيءَ جو هڪ قسم
- * **ڏيڻ ج ڏيڻيون:** [ا - م] ٿوري وارياسي ۽ ٿوري چيڪي گڏيل (زمين)
- * **ڏيڻري ج ڏيڻيون:** [ا - م] وڏي چڙي
- * **ڏيڻري ج ڏيڻيون:** [ا - م] وڏو جڙو، ڊگھو، سانڀر
- * [س/ات]
- * **ڏيڻي ج ڏيڻيون:** [ا - م] پيٽل پائيءَ جو وڏو ڦيرتي تلاءُ، زمين تي پائيءَ جو وڏو ڦهلاءُ، سڙو وڙ
- * هڙو، حوض، ڍوري، ڪانو
- * ڏهل جي وڃت جو هڪ قسم، محترم جي عاشورن وقت ڏهل يا تغارن جي وڃت، ماتيبي وڃت (آڳاٽي زماني ۾ ڪنهن امير، رئيس يا حاڪم جي مڙهه تي وڃندي هئي). ڏو
- * [هند: تل]
- * [مجازاً] چڙي لاش وارو ٻوڙ
- **يُنْدِي ٿيڻ:** [اصطلاح] پائيءَ جو اڇي هڪ هنڌ ڪو ٿيڻ
- **يُنْدِي پيڻ:** [اصطلاح] تغارن يا ڏهل جي ڏو (وڃت)
- تي مائڻ ڪرڻ
- **يُنْدِي ڪرڻ:** [اصطلاح] درياءَ جو جهول ڪرڻ، پائيءَ جو چڙي وڃڻ
- **يُنْدِي ڪڪڙ ج ڏيڻي ڪڪڙ:** [ا - م] ڏيڻي جي پکيءَ جو هڪ قسم (رنگ ميرانجهو ڪڪڙ وانگر، جُهڻ نوڪدار، شگون ڊگهيون ۽ سايون، پيرن ۾ ترو ڪونه ٿين)
- **يُنْدِي وڃڻ:** [اصطلاح] مائڻ جي وڃت وڃڻ
- * پٽ پوڻ، مائڻ ٿيڻ
- **يُنْدِين پيڻجڻ:** [اصطلاح] مشهور ٿيڻ، ناميارو ٿيڻ، نامي گرامي ٿيڻ، ناليوارو ٿيڻ، هر ڪنهن جي وات تي هجڻ، عام ٿي وڃڻ
- * گهٽائي ۽ سنڀالي هئڻ
- **يُنْدِين ڏيڻ ج ڏيڻين ڏيڻ:** [ا - م] سڀوڪجهه جهجهائي، گهٽائي، سڙسائي، ڪشريت، ميڙ، گنج
- * شڪر وارو سال، سڪر، سڪار
- **يُنْدِين ڏيڻ لڳڻ:** [اصطلاح] بي انداز ٿيڻ (اناڄ وغيره)، سڀوڪجهه ٿيڻ، سڪر لڳڻ، سڪار ٿيڻ
- * **يُنْدِي ج ڏيڻي:** [ا - م] ڏوڏ، گند، ڪچرو
- * مردار، مڙهه، مڙو، مٿل جاتوڙ جو لاش
- * **يُنْدِي ڪار ج ڏيڻي ڪارون:** [ا - م] زور سان روئڻ جو آواز، ڏيڻڪر، اوچنگار
- * ڏاڍو، وڙ، ڪوڪر
- * [س/ات]
- **يُنْدِي ڪارڻ:** [مص - فعل متعدي] زور سان روئڻ، اوچنگارون ڏيئي روئڻ، آه واري ڪرڻ
- * [س/ات]
- * [مص] ڏيڻي ڪارڻ
- * [امر] ڏيڻي ڪار
- * [مضارع] ڏيڻي ڪارين (ج) ڏيڻي ڪارين (ج)
- ڏيڻي ڪاريو، ڏيڻي ڪاري (ج) ڏيڻي ڪارين

- **يُنْدِي ڪارڻ:** [اصطلاح] پيڻجڻ، مائڻ جي وڃت وڃڻ
- تي مائڻ ڪرڻ
- **يُنْدِي ڪرڻ:** [اصطلاح] درياءَ جو جهول ڪرڻ، پائيءَ جو چڙي وڃڻ
- **يُنْدِي ڪڪڙ ج ڏيڻي ڪڪڙ:** [ا - م] ڏيڻي جي پکيءَ جو هڪ قسم (رنگ ميرانجهو ڪڪڙ وانگر، جُهڻ نوڪدار، شگون ڊگهيون ۽ سايون، پيرن ۾ ترو ڪونه ٿين)
- **يُنْدِي وڃڻ:** [اصطلاح] مائڻ جي وڃت وڃڻ
- * پٽ پوڻ، مائڻ ٿيڻ
- **يُنْدِين پيڻجڻ:** [اصطلاح] مشهور ٿيڻ، ناميارو ٿيڻ، نامي گرامي ٿيڻ، ناليوارو ٿيڻ، هر ڪنهن جي وات تي هجڻ، عام ٿي وڃڻ
- * گهٽائي ۽ سنڀالي هئڻ
- **يُنْدِين ڏيڻ ج ڏيڻين ڏيڻ:** [ا - م] سڀوڪجهه جهجهائي، گهٽائي، سڙسائي، ڪشريت، ميڙ، گنج
- * شڪر وارو سال، سڪر، سڪار
- **يُنْدِين ڏيڻ لڳڻ:** [اصطلاح] بي انداز ٿيڻ (اناڄ وغيره)، سڀوڪجهه ٿيڻ، سڪر لڳڻ، سڪار ٿيڻ
- * **يُنْدِي ج ڏيڻي:** [ا - م] ڏوڏ، گند، ڪچرو
- * مردار، مڙهه، مڙو، مٿل جاتوڙ جو لاش
- * **يُنْدِي ڪار ج ڏيڻي ڪارون:** [ا - م] زور سان روئڻ جو آواز، ڏيڻڪر، اوچنگار
- * ڏاڍو، وڙ، ڪوڪر
- * [س/ات]
- **يُنْدِي ڪارڻ:** [مص - فعل متعدي] زور سان روئڻ، اوچنگارون ڏيئي روئڻ، آه واري ڪرڻ
- * [س/ات]
- * [مص] ڏيڻي ڪارڻ
- * [امر] ڏيڻي ڪار
- * [مضارع] ڏيڻي ڪارين (ج) ڏيڻي ڪارين (ج)
- ڏيڻي ڪاريو، ڏيڻي ڪاري (ج) ڏيڻي ڪارين

- ڏنڊورو ڏيڻ: [اصطلاح] پڙهو گهمائڻ، مشهور ڪرڻ، اعلان ڪرڻ، ڳالهه عام ڪرڻ
- ڏنڊورو گهمائڻ: [اصطلاح] ڏنڊورو ڦيرائڻ، پڙهو ڏيارڻ، منادي ڪرائڻ، مشهور يا عام ڪرڻ
- ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] نمونو طرز ڏيڻ، پاڙ طرح ڀت، ڏانهن، طريقو وجهه، وتيرو دستورن ۾ ڏيڻ ريت، قيسر، پرڪار، ڊول
- * [سن: ڏس = ڏيڪاءَ ڏيڻ]
- * چلت، چال، ورتاءُ، وضع قطع، هلڻ، روش، رويو
- * لڄڻ، لال ڪر، عادت، افعال، چيهر، اڻڻ ويهڻ، نشست، ترخواست، شعور، ادب، اندازو، سيرت، سليقو، خصلت، حال
- * رستو، ورهس، ترتيب، قريو
- * هٿس فن، ڪوشلنا، چترائي
- * حڪمت، مهارت، ڪاريگري، قابليت، استادي
- * رٿ، تجويز
- * اٽڪل، ترتيب، حرفت
- * طبع زاد، جوڙ توڙ، ايجاد، ڪل
- ڏنگائڻو ج ڏنگائڻا: [صفت - مذ] صفت وارو ڪرائڻو، طريقي وارو چڱي نموني وارو، شانائتي، بلند اخلاق وارو، سٺچشو، عزت ماب، ڊولائڻو
- * [مت: ڏنگائڻي ج ڏنگائڻيون]
- ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] مينهن يا ڊڳيءَ کي ڪير ڏهڻ وقت پوئين ٻن ٽنگن ۾ ٻڌل رسو ونگ، ٽوڙجڻ
- * [س/ڪوه]
- ڏنگ جي مقل: [ا - مت] ڏهائيءَ جي مهل، سانجهي، شام
- ڏنگڻ: [مصر - فعل متعدي] ڪير ڏيندڙ مال (ڊڳيءَ يا مينهن) کي ڏهڻ وقت پوئين ٽنگن ۾ رسو ٻڌڻ، ونگ وجهڻ، ونگڻ
- * [س/ڪوه]
- * [مصر] ڏنگڻ
- * [امر] ڏنگ
- * [ڊنگيو، ڊنگيندو، ڊنگيل]

- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڏنڊڪاري (ج) ڏنڊڪارين ٿا
- * [حال مت] ڏنڊڪاري ٿي (ج) ڏنڊڪارين ٿيون
- * [ماضي] ڏنڊڪاريو (ج) ڏنڊڪاريا
- * [ماضي مت] ڏنڊڪاري (ج) ڏنڊڪاريون
- * [مستقبل] ڏنڊڪاريندو (ج) ڏنڊڪاريندا
- * [مستقبل مت] ڏنڊڪاريندي (ج) ڏنڊڪارينديون
- * [اسم مفعول] ڏنڊڪاريل
- ڏنڊڪارين پڙو: [اصطلاح] روز سان روئڻ، اوچنگارڻ ۾ پئجي وڃڻ، سڏڪين پڙو
- ڏنڊڪڙ ج ڏنڊڪڙون: [ا - مت] روز سان روئڻ جو آواز، اوچنگارڻ، آه و زاري
- * ڏاڍو، وڙ، ڪوڪڙ
- * [س/ات]
- ڏنڊڪڙ ڏيڻ: [اصطلاح] وڏي آواز سان روئڻ، اوچنگارڻ ڏيئي روئڻ
- ڏنڊڻ ج ڏنڊڻ: [ا - مذ] وڏو جاتو، پوڙهو جاتو، ڪراڙو جاتو، ڀانڊو
- * [س/ات]
- ڏنڊورو ج ڏنڊورا: [ا - مذ] نغاري جي چوٽ يا ڏهل جي آواز تي عام اعلان، عام اطلاع، اعلان (ماهيو، واتان)، تشهيري، پڙهو، منادي، اعلان عام
- * [سن: ڀر ڀر = هڪ ڏهل]
- * ڦيرِي، ٻڌنامي، ڳلا
- ڏنڊورائي ج ڏنڊورائي: [صفت] ڏنڊورو ڏيندڙ، پڙهو يا منادي ڏيندڙ، عام اطلاع ڪندڙ، سڏ ڏيندڙ
- ڏنڊورجي ج ڏنڊورجي: [صفت] پڙهي ڏيڻ وارو، ڏنڊورائي، ڏنڊورو ڏيندڙ
- ڏنڊورو پڙائڻ: [اصطلاح] پڙهو ڦيرائڻ، اعلان ڪرڻ، عام اشتهار ڪرائڻ، عام اطلاع ڪرائڻ، مشهور ڪرائڻ، ظاهر ڪرائڻ، پڌرو ڪرائڻ

- ڍنگ و جهڙو: [اصطلاح] کير ڍيندڙ چويائي مال کي
ڍنگ و جهڙو، ڏهاڻي ڪرڻ
- * ڍنگ ج ڍنگ: [صفت] بهادر، جوان، سورهيه، پهلوان،
شيردل
* [س/ل]
- ڍنگن کي ڍاهڻو: [اصطلاح] وڏن ماڻهن کي شڪست ڏيڻ
* ڍنگ ج ڍنگ: [ا - مذ] ٻه شيون، ٻه ٿنگ، ٻه ڏاڻا، جوڙو
جڻ، جوڙي، پٺ، شلڙو (جانوڙن جو)
* گهرو ڪنوار، ونو وڻي
* ڌم پٽي، پٽو بند، ڪسو، ڪمريندڙ
- * ڍنگڙ ج ڍنگڙ: [ا - مذ] وڻ جو ڪنڊن وارو تارو
* سنهون جهنگ
* [سن: جهانجهي، مر: جهانڪو]
* آڀرو جانور (جمڙو هڏن جو پچرو) ڏٻرو ڍور
* [سن: تشڪر، مر: دهن]
* ماڱ
- * مينهن تي بيٺا ڍيندڙ هڪ قيسر جي پاڇي
- ڍنگراڻ ج ڍنگراڻيون: [ا - م] ڪنڊاڻون رستو جنهن
رستي تي گهڻا ڍنگڙ وڃايل هجن
- ڍنگڙن تي آڻو هارڻو: [اصطلاح] آڇائي محنت ڪرڻ
* نالاڻ تي ٿورو ڪرڻ
- ڍنگڙي ج ڍنگڙيون: [ا - م] ڪنڊن واري تاري
* پڪيءَ جو هڪ قيسر
* لباس جو هڪ قيسر (جيڪو مزدور ڪم ڪرڻ وقت هائين)
* [صفت] ڪمزور
- * ڍنگڙي ج ڍنگڙيون: [ا - م] ماڱ، ڏنڊ، غبار، ڪوهيڙو
* [سن: ڏمڪ + ري]
- * ڍنگمٽو ج ڍنگمٽو: [ا - مذ] ڌڙڪي وارو ڳالهه، ڌڙڪو
ڊاڳ، ڊٻڙاڻ، تابڻ، ڏمڪي، ڏڏڪو
- * ڍنگهڙ ج ڍنگهڙ: [ا - مذ] ڪنڊاڻين وڻ جو تار، ڍنگڙ
ڍنگڙ
* [صفت - مذ] آڀرو، ضعیف، ڏٻرو
* [م: ڍنگهڙي ج ڍنگهڙيون]
- ڍنگهڙ ڍارڻو: [اصطلاح] پناهه ڪرڻ، بچاءُ ڪرڻ،
اُجهو ٺاهڻ
- ڍنگهڙي ج ڍنگهڙيون: [ا - م] ڍنگڙي
- ڍنگهڙي چاڙهڻو: [اصطلاح] رڻ زال يا سري وٺل ماڻهوءَ
جي زال، جنهن کي گهڙ جي پائين طرفان خوشيءَ جي
موقعي (جمڙوڪ عيد وغيره تي) تي پنهنجي پاران طعام
وڌي ڏيڻ، ٻئي نموني سنڀال ڪرڻ
- * ڍنواڻڻو: [فعل متعدي بالواسطه] ڍو ڪرائڻ، ڍوڻ.
پيٽ پرائڻ، رڇ ڪرائڻ
* خواهش پوري ڪرائڻ
* [ڍنواڻو ڍنواڻيندو، ڍنواڻيل]
- * ڍنڻن ج ڍنڻن: [ا - مذ] ڍول، نمونو، طريقو، طرح، رستو،
طرز، ڏانءُ
* رواج، چالو، پرويز، وڻيرو، پڻ ڏسڻو هلت
* شڪل، صورت، روپ، ويس
* گهٽ، ڍنگ، آڇاڻ، بانو
* ڀٽ، ڍب، وجهه
* ڍار، لڇڻ، افعال، عادت، لڻ، ڪڻ، چيڪڙ، شعور
* ڦرينو، ترتيب
* تجويز، اٽڪل، واٽ
* هٿر ڦڻ، ڪاريگري، ڪارستاني، آر، زمر، حڪمت، فراست
* عقل، چترائي، ڏاهپ، سياڻپ، هوشيارِي، قابليت
- * ڍواڻتو ج ڍواڻتا: [صفت - مذ] ڍولاڻو، سهڻو،
خوبصورت
- * سھڻين وڻن وارو، باسپيرت، با اخلاق، خَلِيق، با آڌب،
اڏيب، صالح
* [ظرف] سڄي نموني، سٺي ڍنگ سان، سٺيءَ طرز سان
- * ڍوپ ج ڍوپون: [صفت - م] وڏيءَ عمر واري، پوڏهي،
ٻڙي
* [س/ڪوھ]

— ڏيڻ لڀائڻ: [اصطلاح] شوم کي راضي ڪرڻ،
 ڪنجوس کان رعايت حاصل ڪرڻ، بيڪار کان ڏکيو
 ڪم ڪرائي وجهڻ

— ڏيڻ ڏيڻ هڻڻ: [اصطلاح] مال متاع خوشحال هڻڻ،
 خوشحالي هڻڻ، سڪيو ستابو هڻڻ (مالوڻن جا)

• ڏيڻ: [مص - فعل متعدي] ان مان ڪن ڪچرو مٽي وغيره
 صاف ڪرڻ، ڇنڊڻ، ڇاڻڻ، واترڻ
 * خدا ڪرڻ، ڌار ڪرڻ، الڳ ڪرڻ، عليحدہ ڪرڻ
 * وڪرائڻ، وڃوڻ، هارڻ، ويٺڻ
 * ڪيرائڻ، ڏکو ڏيڻ
 * [مص] ڏيڻ
 * [امر] ڏيڻ

* [ڊورس ڊوريندو ڊوريل]

• ڏيڻ ج ڏيڻ: [ا - مذ] ذرياء يا وڏي واھ جي ڇنڊيل
 هيٺاهين زمين (جتي پاڻي پھنڻو مھي) کڏ، جھڪائي،
 جھڪاڻ، هيٺاهين، ڊوري، ٽرائي، قدرتي تلاء، جھنو
 ننڍڙي ڍنڍ، ڇنڀ
 * خال، اونھار، پوڙ
 * پاڻيءَ جو هيٺاهون کڏو، پاڻيءَ جو ڇٽنمو ڏھو، جھڪڻو
 * ڦٽل واھ يا ذرياءَ وغيره، ڦٽو
 * واھ، ڪسي
 * [مت: ڊوري ج ڊورينون]

— ڏيڻو وجهڻ: [اصطلاح] ٿڪل زھت کي اُٿارڻ لاءِ رسو
 وجهڻ يا رسو ۽ ڪاٺي ڪر آڻڻ
 * [س/ث]

• ڏيڻ ج ڏيڻ: [ا - مت] ڏيڻ جو مٺس، هيٺاهين زمين
 (جتي پاڻي اچي گڏ ٿئي)، ڇن، ننڍو تلاء، ننڍڙي ڍنڍ، ٽرائي
 * [سن: ڏاڻ]
 * ليڪو، ليڪ، پتو، پٽي، گھاري (تلوار جي ٿر جي وچ ۾)
 خال وانگي گھب وغيره

— ڏيڻ ڇڙهڻ: [اصطلاح] گھڻي ميا ڇڙهڻ، گھڻو متارو ٿيڻ
 * [س/ل]

• ڏيڻ ج ڏيڻ: [ا - مذ] خراب ڳالهه، گار
 * [س/ات]

— ڏيڻ ڪڍڻ: [اصطلاح] گارئون ڏيڻ، خراب ڳالهائڻ

• ڏيڻ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڏيڻ ج ڏيڻ: [ا - مت] ڪپڙ جي وڏ جي پاڙ
 * [س/ث]

• ڏيڻ ج ڏيڻ: [ا - مت] ٻوٽي جو هڪ قسم

• ڏيڻ: [ا - مذ] ڳلا، بدنامي، خوري
 * [س/ات]

— ڏيڻو ڪڍڻ لڀڻ: [اصطلاح] بدنامي ڪرڻ، ڳلا ڪرائڻ

— ڏيڻو ڪرڻ: [اصطلاح] خوري ڪرڻ، بدنام ڪرڻ

• ڏيڻو ج ڏيڻ: [ا - مذ] مانيءَ جو هڪ قسم، ٿلهي ماني
 (جوڙ يا باجهريءَ جي)، رڍولو، روڻلو، ڊڳڙ، ڊڳڙي، توت مڙج
 مصالحتي پيٽل ٿلهي ماني
 ’توڙي وڃي روم، نه به ڏيڻي مٽي ٿور‘

— ڏيڻا ڏيڻ: [اصطلاح] ٽپائڻ، تنگ ڪرڻ، زلائڻ

• ڏيڻو ڏيڻ ج ڏيڻو ڏيڻ: [ا - مت] گاه جو هڪ قسم
 * هڪ ٻوٽيءَ جو نالو

• ڏيڻو ج ڏيڻ: [ا - مذ] جانورن جو پايو، گھرو چوپايو مال
 (سڱن وارو، جڙوڪ، ڊڳڙن ڊڳا، مينهنن گايون ٽيون وهڙا وغيره)،
 مال، موشِي، باز ڏيڻندڙ خلال جانورن وھت
 * [گ: ڊور سن: ڏورسيه < ڏورھ = ڊور]
 * نھر، ڊورو
 * سنڌ، ذرياء

* [صفت] بي سسجھ، اڻ ڄاڻ، اٻوڇھ، بي عقل، موڳو
 ٻڏو، پگھلو، ڊپو، ماندو، چريائو
 * بي زيان، گگڏام

— ڏيڻو ڏيڻ ج ڏيڻو ڏيڻ: [ا - مذ] چوپايو مال، سڱن وارو مال
 ڊور، ڊڳو، وھت، وانو، مال موشِي

— ڏيڻو ڪڍڻ: [اصطلاح] ڦريائي ڪرڻ، اُضحٰ ڪرڻ

ڊوري هٿن: [اصطلاح] سگهارو ٿيڻ، طاقت وارو ٿيڻ
 * ٿلهو ٿيڻ، متارو ٿيڻ، سپرو ٿيڻ، ڏٿو متو ٿيڻ (چوٽي مال جو)
 * تازو ٿيڻ

ڊوريوچ ڊوريا: [ا - مذ] گٽولو، گٽ، منجھو
 * [س/ات]

ڊورج ڊورڙ: [ا - مذ] ڊو، رڄ
 * [س/ل]

پٽ جا ڊو لگا پيا آهن (جملو)

ڊوس ج ڊوسون: [ا - مت] پٽ، مٺ ڪٺ
 * [س/ات]

ڊوس مچائڻ: [اصطلاح] گهڻو پئڻ، سٺڻ، ڪٺڻ

ڊوڪ ج ڊوڪ: [ا - مذ] وڙ، وڪڙ، ڍنگا
 * جبل جو وڙ
 * ٽڪن وغيره جو وڙ
 * [س/ڪوھ]

ڊوڪار ج ڊوڪارون: [ا - مت] هڪڙو، لڪار، يلغاز
 * [س/ڪوھ]

ڊوڪارڻ: [مض - فعل متعدي] هڪڙو، وڙهڻ، لاءِ سڏ ڪرڻ
 لڪارڻ

* [س/ڪوھ]

* [مض] ڊوڪارڻ

* [امر] ڊوڪار

* [ڊوڪاري ڊوڪاريندو ڊوڪارينل]

ڊوڪاري: [ا - خاص] هڪ ڏهڙ جو نالو
 * [س/ت]

ڊوڪاڻي: [ا - خاص] هڪ پٽ جو نالو
 * [س/ت]

ڊوڪڙ ج ڊوڪڙون: [ا - مت] سڄا جو خونجو،
 ڍانڪون

* مهرباني، بخشش

* [س/ات]

ڊوڪري ج ڊوڪريون: [ا - مت] مصلحيدار باقيل
 مانيءَ جو هڪ قسم، ڀلو يا منجي مٿان زڪي پنجانيل
 مصلحيدار باقيل ماني يا ڊوڊو جهري روٽي، مؤن ٻيٽل لولو
 * [س/ات]

* اُٻاريل ٿلهي ڪوڪي يا ماني

* [س/ت]

* [صفت - مت] زلندڙ، چڙ، آوارو، سُسي

* لالچي

* بي ماني

* [س/ات]

ڊول: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

ڊول: [ا - ذات] خدا تعاليٰ

ڊول ج ڊول: [صفت] مٺڻ، لڏڻ، ٻيڻ، لڳڻ، سڄڻ، پرين،
 مَحَبُوب، ڊولڻ، دلڻ، دوست، باز، مٺڻ، سڄڻ، ڊولو،
 ڊوليسو، دوس، ڍڏار، مٺڻ، مَعشُوق، ڍل گهريو ساھ سياتو
 * مڙس، پٿار، وڙ، ڪانڌ، خاوند

* [سن: ڊو + ل = پڇاڙي]

* [صفت] دادلو، لاڏلو، چچلو، ڪوڏ نيسو، انگلي، ملوڪ،

سوجارو، سٺو، سھڻو، ٺاهوڪو، عاليشان، مٺ ملوڪ

ڊول ڍلا ٿيڻ: [اصطلاح] هٺ ڇڏائڻ، مايوس ٿيڻ

ڊولڻ ج ڊولڻ: [صفت] ڊول، باز، مَحَبُوب، ڍڏار، مٺڻ،
 ڍلڙيا، مَعشُوق، ڊولو، ڊوليسو، دوست، پرين، پيارو

ڊوليوچ ڊوليا: [ا - ذات] الله تعاليٰ

'ڊوليا ڍڪڻ ٿي، ڏيئي پاند پناه جو' (شاه)

* [صفت] ڊول، ڊولڻ، ڊولو، سڄڻ، دوست، پيارو، مَحَبُوب

ڊول ج ڊول: [ا - مذ] وَجَت جي هڪ سار جو نالو، ڏهل،
 ڊولڪ

* [سن: ڊول = دهل]

ڊولي ج ڊولي: [صفت] ڏهل وڃائيندڙ، ڊول وارو، ڏهلاري

* [س/ت]

ڊول ج ڊول: [ا - مذ] حقي يا چلمر جي ٽوپيءَ جو ڍڪ

مَحَبُوبِي لوهي ٽوپ، ڊول

* [س/ڪوھ]

- ڊولڙج ڊولڙ: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ث]
- ڊولڙي ج ڊولڙيون: [ا - مت] بوجا پاڻ ۾ ڪم ايندڙ
ٺڪڙ جو هڪ ٿانءُ (جنهن تي ٿانءُ رکي، گيهه بجهي ساڙي)
* [س/ث]
- ڊولڱ ج ڊولڱون: [ا - مت] وڃائڻ جو هڪ ساڙ،
ٺنڊو ڏهل، ڏهلڪي، ڏهلڙي، پڪوڙ، ڊيپڪ، ڊيپڪڙي،
ڊولڪي
* [سن: ڊولڪا - ڊولڪ، ف: دهلڪ، سن: ڊول]
- ڊولڪ ٺوڙا: [صفت] ڊولڱ وڃائيندڙ، ڏهلڙي، ڊولڪيو
پڪوڙي
- ڊولڱ وڃائڻ: [اصطلاح] ڏهلڙي وڃائڻ
- ڊولڪون وڃائڻ: [اصطلاح] ڏڪيو ڪرڻ تي نه سگهڻ،
سولو ڪرڻ ڪرڻ
- ڊولڪي ج ڊولڪيون: [ا - مت] ٺنڊو ڏهل، ڏهلڙي،
ڊولڱ، ڊيپڪ، ڊيپڪي، پڪوڙ
- ڊولڪيو ج ڊولڪيا: [صفت - مذ] ڊولڱ وارو،
ڊولڱ وڃائيندڙ، ٺنگهو، ٽيلاهي، ڏهلڙي، ڏوڪڙي،
ٽيلجي، پڪوڙي
* آڳوٽي مارواڙ رياست ۾ ريتي تراسر هڪ رائج سڪو
- ڊولڙج ج ڊولڙ: [ا - مذ] گچيءَ ۾ پائڻ جي زور جو
هڪ قيسر، ڊولشو، ڪارڱ
* ٿانءَ جو هڪ قيسر
- ڊولشو ج ڊولشا: [ا - مذ] گهڻو جو هڪ قيسر، گچيءَ ۾
پنڌل ۽ جانديءَ يا سون جي ڏهليءَ ۾ بند ٿيل ٽغويد.
ڪارڱ
* [صفت] پيارو
- ڊولشي ج ڊولشيون: [ا - مت] ڪٽ (ڪچ)، ڊولشي،
منجي، چارباڻي
* [س/ل/ث]
- ڊولو ج ڊولا: [ا - مذ] پيارو، شحرت، دلبر، جاني، دل گهريو،
ڊول، دوست، ڊولڻ
* ڪانڌ، گهٽ، مڙس
* [س/ث]
- [ا - خاص] ڊوليو، مومل جو عاشق
* باز، چوڪڙ پٺ
* هڪ راڳيءَ جو نالو
* راڳ جو هڪ قيسر
- ڊولي ج ڊوليون: [ا - مت] سنڌ جي مينهن جو هڪ بڻ
يا وڙ، هڏ جي مضبوط ۽ شمي مينهن
- ڊوليا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]
- ڊوما ج ڊومائون: [ا - مت] ناکامياب ڳولا، اڃايا ڌڪا،
ٿاپا، رولڙو ڦولڙو، ڏوما، جاج، ڪجھه حاصل ڪرڻ لاءِ
خالي رولڙو ٺاڙ، جستجو، نوس، ڳولها
* [پڙ: ڊوم، سن: ڊوم]
- ڊومان هڻڻ: [اصطلاح] جاج ڪرڻ، ڳولا ڪرڻ
* بيڪار ٺلڻ، ناسون هڻڻ
* ٺاڙ ڪرڻ
* ڪوشش ڪرڻ
* [س/ات]
- ڊومائون ڪائڻ: [اصطلاح] اڃايو ٺلڻ، ٿاپا ڪائڻ،
خواهه متخواهه ڌڪا ڪائڻ، اڃايو رولڙو ڪرڻ، ڏوما ڪائڻ،
ڪنهن شيءِ جي ناڪام ڳولا ڪرڻ، ڪنهن شيءِ جي
ڳولا ۾ ناکامياب ٿيڻ، پاڻون ڪائڻ، اڃايو ڌرتي ٿيڻ
- ڊومڙ: [مصر - فعل متعدي] ڳولڻ، ڪوشش ڪرڻ
* [س/ات]
* [مصر] ڊومڙ
* [مصر] ڊوم
* [ڊوميو ڊومندو، ڊوميل]
- ڊومين ڊومين: [طرف] ڊولي، ڪٿي ڪٿي
- ڊومڙج ڊومڙ: [ا - مذ] ٿانءَ جو هڪ قيسر
* [س/ڪوه/ث]
- ڊونڊي ج ڊونڊيون: [ا - مت] ڳولا، ڦولها، ٽفنيش، وڙ
ڪوچ، تلاش
* [سن: ڊونڊين، ڊونڊين]

- ڏُونڊِيَرُ: [مص - فعل متعدي] تَلَاشَ كَرَنُ، گِرَلَنُ، گولا كَرَنُ، پُچا كَرَنُ، ڏورَنُ، جُسْتَجُو كَرَنُ، قولهنُ، كوڇ لڳائَنُ
- * ڏِسَنُ، ٻهارَنُ، جاڇَنُ
- * [سن: ڏونڊين، ڏونڊين]
- * [مص: ڏونڊون]
- * [امر: ڏونڊ]
- * [مضارع] ڏُونڊِيَانِ (ج) ڏُونڊِيُونِ، ڏُونڊِيِنِ (ج) ڏُونڊِيِيُو
- ڏُونڊِيِ (ج) ڏُونڊِيِنِ
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا گنديا آهن]
- * [حال] ڏُونڊِيِ تُو (ج) ڏُونڊِيِيِنِ تَا
- * [حال مٿ] ڏُونڊِيِ ٿِي (ج) ڏُونڊِيِيِنِ ٿِيُونِ
- * [ماضي] ڏُونڊِيُو (ج) ڏُونڊِيَا
- * [ماضي مٿ] ڏُونڊِيِ (ج) ڏُونڊِيُونِ
- * [مستقبل] ڏُونڊِيِنْدُو (ج) ڏُونڊِيِنْدَا
- * [مستقبل مٿ] ڏُونڊِيِنْدِيِ (ج) ڏُونڊِيِنْدِيُونِ
- * [اسر مفعول] ڏُونڊِيَلُ
- ڏُونڊِيُ ج ڏُونڊِيَا: [ا - مذ] كَنهن مَرِي وَيَلُ جانورَ جو
- كَنهُ عَرصي کان پِيَلُ مَرُهَ (بيڪو ڏپ ڪري وڃي)،
- مَرُدارَ جانورَ جو مَرُڏو
- * ڪنو گوشت، لوٽ
- * ڪرڻي، گندگي، ڪن ڪچرو، گند
- ڏُونڊِيَرُ ج ڏُونڊِيَلُ: [ا - مذ] ٻُڙِيءَ جو هڪ قِسِرَ
- * ٻوهَ وَنَ جو ڏِيَنهُون
- * [س/ث]
- ڏُونڊِيُو ج ڏُونڊِيَا: [صفت] نُوڙِيَلُ، ڪُبو، ٿُونڊِيَرُو، ڏُونڊُو
- * [س/ات]
- * [مت: ڏونڊي ج ڏونڊيون]
- ڏُون ڏُون: [ا - مت] آواز، ڏهل جي وَجَتَ جو هڪ قِسِرَ
- * گورُ، گهسانَ، يَخِي، جَهگِي
- ڏُونڪو ج ڏُونڪا: [ا - مذ] ٿوري نِنڊَ، نِنڊَ جو جُهوتو،
- گهيرَٺَ، جُهوتو، جَهتِڪو (نِنڊَ جو)، نِنڊِيَرِي، سوپو، سوپوڙو،
- اڪَ ٻوٽَ، پَنڪِي
- * [مت: ڏونڪي ج ڏونڪيون]
- ڏُونڪو اُچَلَنُ: [اصطلاح] واھيات خيلا استعمال ڪرَنُ
- * اٽڪل سان ڪَنهن جي پاسخاطري ڪرَنُ
- * طغغو هٿنَ، مَهتو ڏيَنَ
- * پراڻي ڳالهه وِ ٿِي پَوَنُ
- ڏُونڪو اُچَرَنُ: [اصطلاح] ٿوري نِنڊَ اچَنُ، اڪَ لڳَنُ
- ڏُونڪو ڪَرَنُ: [اصطلاح] ٿوري نِنڊَ ڪَرَنُ، اڪَ پَوَرَنُ
- ڏونگ ج ڏونگ: [ا - مذ] مَڪَرُ ڦَنڊَ، پاگنڊَ، قَرِيبَ،
- ٺڳِي، ڊولابَ، ڏغا، تِرڪَتَ، چَل، ڪُپَتَ
- * ڪوٽَ، گهاٽَ
- * مَنهنَ، ٻهانو، عُنڙَ، تالَ، تازَ، چَنڊَ
- * تَحَوِيَرُ، اٽڪل بازي، خَرَقَتَ، پَرِيئَجَ، چالاڪِي، ڪِيَل، هُنَرُ
- * [گ: ڏونگ، سن: ڏنپ، ڏنپ = ڏيڪاءُ ڪرَنُ]
- ڏونگ رَچائِيَلُ: [اصطلاح] مَڪَرُ ڪَرَنُ، ٻهانو ڪَرَنُ،
- ڪورَ ڪَرَنُ
- ڏونگي ج ڏونگي: [صفت] ڏونگَ ڪَنڌَرُ، مَڪَرِيَلو،
- چَنڊاڻَتو، ڦَنڊِي، چَنڊَ بازَ، ٺڳَ، خَرَقَتِي، چالاڪَ، تيرنهن نالو
- ڏونگر ج ڏونگر: [ا - مذ] ماڳَ جو ڪَڪَرُ، ڪوهيڙو،
- ڏنڱري
- * [س/ڪوه/سن: ڏومڪ 'ڏي' پڇاڙي]
- ڏونگري ج ڏونگريون: [ا - مت] ماڳَ، ماٺَ، ٿِيَرُ، غبارَ،
- ڏَنڊَ
- ڏونگرو ج ڏونگرا: [ا - مذ] ٻنِيءَ جو هڏو يا ڪَنڊو،
- ڪَرَنگهو، ٻنِي
- * مَچِيءَ جو هڪ قِسِرَ (سينگاري مَچِيءَ جِيوڙِي ۽ اڇي وَنگَ
- سان هڪ مَچِي)
- ڏونگري ج ڏونگريون: [ا - مت] ٻڌَنَ جو هڪ عَضُو،
- پِيٽَ ۽ شَرَمَ گاهَ جي وَجَ وارو حِصو، نِهاڻِيَن
- ڏونگل ج ڏونگل: [ا - مذ] ٺُٺولي، چَٽَرُ، چَرُجو، ٺوڪَ،
- ڪِلَ، چِيڙَ، ٺَقَلَ، ويچارا
- * طغغو، مَهتو، ڳلا
- * اُجايو گُفتو، خرابَ ڳالهه
- ڏونگل اُچَلَنُ: [اصطلاح] واھيات خيلا استعمال ڪرَنُ
- * اٽڪل سان ڪَنهن جي پاسخاطري ڪرَنُ
- * طغغو هٿنَ، مَهتو ڏيَنَ
- * پراڻي ڳالهه وِ ٿِي پَوَنُ

- ڊونگل ڍارن: [اصطلاح] طَعَنَ زَي كَرَن، شُولِي كَرَن (ڪنهن تان، مسخري ڪرڻ، ڪل ڪرڻ، چرچا يا چٽيون ڪرڻ) * ويڪون ڪڍڻ * ڪَسْرُون ڪڍڻ * ظلم ڪرڻ

- ڊونگل ڦٽا ڪرڻ: [اصطلاح] ڊيڪ ڏيڻ * چرچا هڻڻ

- ڊونگل هڻڻ: [اصطلاح] چٽر ڪرڻ، ڪل ڪرڻ، شُولِي ڪرڻ، توڪ هڻڻ، نٿل ڪرڻ، ويچارا ڪڍڻ، اهلون ڪرڻ

- ڊونگلي ج ڊونگلي: [صفت] ڊونگل اُچليندڙ، طَعَنَ نُن مَهَنائي

• ڊونگو ج ڊونگا: [ا - مذ] بَنَدَن، چٽر، بَنَدَر، ڏڏو، ويهڪ جي جاء، تَرُو * ڪَچَر، ڏڏو * بنو، پٺا، پٺي، پٺيء وارو ڪندو، ڪرنگهو، ڍاڪ جو هڏو، ڊونگري * [س/ل]

* وڏو پيالو (چيني، پلاسٽڪ يا اڀريل وغيره جو جنهن ۾ پوڻ پاڻي وجهجي)

• ڊوئوچ ڊوئا: [ا - مذ] پيٽ، سوکڙي، نذرانو، سوغات، نجفو * لوهار يا ڪنڀار جو شاديءَ جي موقعي تي سوکڙيءَ طور آندل ٿانء يا اوزار * [س/ت/ل]

• ڊوو ج ڊوا: [ا - مذ] مينهن پوڻ جا نشان، خراب هوا، ڪوا، ڊوا

- ڊوو ڪرڻ: [اصطلاح] آسمان جو صاف ٿيڻ، مينهن جو ڪڍي وڃڻ

• ڊوهوچ ڊوها: [ا - مذ] ڏڙو، پٽ (جنهن تي گاهه نه آهي) * [س/ت]

• ڊوڇ ڊوڇ: [ا - مذ] پيٽ پرائي، رُج

- ڊوڇ پيٽارڻ: [اصطلاح] هيسائين، ڊيجارڻ، پڇائڻ * خوار ڪري ڪڍڻ * [س/ات]

- ڊوڇهڻ: [اصطلاح] پيٽ ۾ سمائڻ

- ڊوڙ ڪرڻ: [اصطلاح] ڪڪ ٿيڻ * ڊڄي وڃڻ * [س/ات]

• ڊوءَ ج ڊوئون: [ا - مت] باز ڪٽڻ جي حالت، گٽائي، گٽ، ڊوئائي، منتقلي

* ڊوئڻ جي مزوري، گٽائي، ڊوئائي، خيالپ * [سن: ڊٽوڪ < ڊه: وو، سن: ڊوئڻ]

- ڊوئائڻ: [مصدر] ڊوئڻ مان فعل متعدي بالواسطه [باز ڪٽائڻ، ڳرو سامان ڪٽائڻ (مڪ هٽڻ کان به هٽڻ)] * [ڊويس ڊوئينس ڊوئل]

- ڊوئائي ج ڊوئايون: [ا - مت] سامان ڪٽائڻ جي مزدوري، خيالپ جي اجرت، بارگيريءَ جو اجورو

- ڊوئجڻ: [مصدر] ڊوئڻ مان فعل مَجْهُول [باز ڪٽڻ، نٿجڻ (ڳرو سامان وغيره)، ڊوهجڻ] * [ڊويس ڊوئس ڊوئل]

- ڊوئڻ: [مص - فعل متعدي] هڪ هنڌان ڦيرائي باز ڪرڻ، وري وري ڪرڻ، نين، گٽي وڃڻ، پُهچائڻ، رسائڻ، بارگيري ڪرڻ * [سن: ڊٽوڪ < ڊه: وو، سن: ڊوئڻ]

* لڏڻ (سامان وغيره)

* ويجهو ڪرڻ

* گٽي وڃڻ

* پٽڙيءَ کي هاڪاري بندر تي آڻڻ

* سٽو سي ڊوئي، جي تڙ ٿوئي مڪرا (شاه)

* ڪم کي ختم ڪرڻ (ڪورين جو هڪ اصطلاح)

* [مص] ڊوئڻ

* [امر] ڊوءَ

* [مضارع] ڊويان (ج) ڊويون، ڊوئين (ج) ڊويس ڊوئي (ج) ڊوئين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معارف فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڊيو' جا مذڪر، مونٽ جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]

* [حال] ڊوئي ٿو (ج) ڊوئين ٿا

* [حال مت] ڊوئي ٿي (ج) ڊوئين ٿيون

* [ماضي] ڊويسو (ج) ڊويا

* [ماضي مت] ڊوئي (ج) ڊويون

* [مستقبل] ڊوئيندو (ج) ڊوئيندا

* [مستقبل مت] ڊوئيندي (ج) ڊوئينديون

* [امر مفعول] ڊوئل

- ڊوئڻو ج ڊوئڻا: [صفت - مذ] ڊوئڻندڙ، ڪنڌڙ، خمال
* [مت: ڊوئڻي ج ڊوئڻيون]
- ڊوئڻي ج ڊوئڻيون: [ا - مت] سامان، ڪچري وغيره کي
گڏ ڪري رکڻ جو هنڌ، اردو ۾ ڊڳي
- ڊوئڻي ڪرڻ: [اصطلاح] اُن يا پاڻ وغيره هڪ هنڌان
گهي پئي هنڌ ڊڳي ڪرڻ، گڏ ڪرڻ، ڊڳي ڪرڻ
- ڊوءِ ج ڊوءِ: [ا - مذ] خراب هوا، طوفاني هوا، ترسائي هوا،
رڙ، رڙو ڊوڙو
- ڊوءِ ڪڍڻ: [اصطلاح] صاف ٿيڻ (هوا جو)
* ظاهر ٿيڻ (آسمان جو)
- ڊوئڻو ج ڊوئڻا: [ا - مذ] شاديءَ يا طوهر جي خوشيءَ
جي موقعي تي راڄ جي ڪاسپين (جموڙوڪ، لوهان ۽
ڪنڀرن وغيره) طرفان مبارڪ يا انعام لاءِ ٺاهيل سندن تحفو
سُوکڙيءَ طور ڏنل ميوو يا مٺايي وغيره، سوغات، سُوکڙي،
ڌالي، پيٽا، نذرانو، عطپو، بخشش، ڊوڻو
- ڊهي ج ڊهيون: [ا - مت] ڪرنگهي جي پڇاڙيءَ واري
هنڌي، هنگڙ هنڌي
* [س/ات]
- ڊهي هڻڻ: [اصطلاح] سري اُڇڻ، رڙهي اُڇڻ
- ڊٽائڻ: [مصدر 'ڊوڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] هڪ هنڌان
گڏائي پئي هنڌ رکائڻ، گهمرا ڪري ڪٽائڻ، ڊوٽائڻ، ڪٽائڻ
پُهڃائڻ
* [سن: ده = ڊوٽڻ]
* [دوس: ڊوئڻس ڊوٽل]
- ڊٽائي ج ڊٽائڻيون: [ا - مت] ڪنهن شيءِ جي ڪٽائڻ يا
ڊوٽڻ جي اجازت، سامان وغيره ڪٽڻ يا ڪٽائڻ جو
عيوضو، ڊوٽائي، ڪٽائي
- ڊٽائي ج ڊٽائڻيون: [ا - مت] ڊوٽائڻ جي اجازت، ڊوٽائي،
ڪٽائي، مڙوري
- ڊيءَ ج ڊيءَ: [ا - مذ] ڊس، ڊو، رڄ، تربيت
* فرار، خوشي
- ڊيڙجڻ: [مصدر 'ڊڙجڻ' مان فعل مَجْهُول] کائي پڙجڻ،
ڊيڙجڻ، ڊيڙجڻ، رڄ ٿيڻ
* [مت: ڊيڙجڻ ڊيڙجڻ]
* [ڊيڙجڻ ڊيڙجڻ]
- ڊيءَ جهلڻ: [اصطلاح] پيٽ ۾ ماپڻ، سسائڻ
'هڪ ڊيءَ جهلي وائين پيو مينهن' (مهارو)
* برداشت ڪرڻ، مٿو جهلڻ
- ڊيءَ ڪرڻ: [اصطلاح] فرار ڪرڻ، بس ڪرڻ (کافي کائڻ کان)
— ڊيءَ ڏيئي ڇڏڻ: [اصطلاح] تنگ ڪرڻ
- ڊيڙجڻ: [مصر - فعل متعدي] ڊو ڪرائڻ، پيٽ پرائڻ، ڏٺڻ،
ڏٺو
* گهڻو ڏيڻ
* [مصر] ڏيڻ
* [اهرا] ڊيءَ
* [ڊيڙجڻ ڊيڙجڻ]
- ڊيڙجڻ: [اصطلاح] ڊو ڪرائڻ
* خوش ڪرڻ
* مالامال ڪرڻ، ملڪيت بخڻڻ
* [طنزاً] ڪُجھ به نه ملڻ
- ڊوئو ج ڊوئا: [ا - مذ] جهڙ، آگر
- ڊيڙجڻ جي اوکڙ: [ا - مت] آگر يا جهڙ واري ڏينهن
اُپرندي کان لڳندڙ هوا
- ڊيڙجڻ ج ڊيڙجڻ: [ا - مت] اٽڪل، تجويز، ڏيءَ
'نه ڪو ڊيڙجڻ ڊيڙجڻ جو مون ڏکڻ کان ڏانڻي' (جامر خان)
- ڊيڙجڻو ج ڊيڙجڻوڪا: [ا - مذ] ٿوري ننڍ، پنڪي،
جهوٽو
- ڊيڙجڻو ج ڊيڙجڻوڪا: [ا - مذ] مڪر، بهانو ڪرڻ، ٺٽائڻ يا
ناڪار واري حالت
* [س/ڪوڙ]
- ڊيڙجڻو ڪرڻ: [اصطلاح] ناٺ ڪرڻ، نڀرو ڪرڻ
* ٺٽائڻ، گھ ڪرڻ
- ڊيپائا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]

- **ڊيپٽر:** [ا - مت] ٻوٽي جو هڪ قسم (جنهن جو پڻ اڪڙو گام جي پڇ کان ٿورو وڏو ٿئي، چيلھ جي سؤ لاءِ مفيد ٿئي)
- **ڊيپرو ج ڊيپرا:** [ا - مت] ٿلهي، مائيءَ جو هڪ قسم، ڊيرو ڊيپرو روٽ
- **ڊيپري ج ڊيپريون:** [ا - مت] ننڍي ڪاٺيءَ جو ٽڪر (ڪنهن تڪڙ ۾ اڻڪايل)
- * [س/ات]
- **ڊيپڪ ج ڊيپڪون:** [ا - مت] ساز جو هڪ قسم، ڏهلڪي، ڏهلڙي، پڪوار
- * ڏهل تي هٿ هڻڻ يا ڏهل وڃائڻ وقت نڪرندڙ آواز
- * [سن: ڊنڊر]
- **ڊيپڪڙي ج ڊيپڪڙيون:** [ا - مت] ڏهلڙي، پڪوار ڏهلڪي
- **ڊيپڪي ج ڊيپڪيون:** [ا - مت] ڊيپڪ، ڏهلڙي، ڊولڪ، پڪوار
- **ڊيپڪي وڃائڻ:** [اصطلاح] ڏهلڙي وڃائڻ
- * ماڻهو گڏ ڪرڻ (بازيگر ٻارن)
- **ڊيپو ج ڊيپا:** [ا - مذ] سارين ڌرتي جي جند جو ڪلر مان ٺهيل هيٺيون پڙ، ڌرتي، پڙو
- * [س/ات]
- * واريءَ جو ننڍو ڌڙو، ڊڳڙي، ڊپ
- **ڊيٽ ج ڊيٽ:** [صفت] صدي، نوڊ، نٿس بي چيو
- **ڊيپڪ ج ڊيپڪ:** [ا - مذ] ٻھاري سھاري، مير سڙو، صفت صفائي
- * مهاڙو
- * لڪڙو
- * گڏھ جي هيٺڪا
- **ڊيٽي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڊيٽ ج ڊيٽي:** [صفت] گهٽ ذات وارو، چمڙي جو ڪر ڪندڙ
- * مردار مال ڪاٺيندڙ
- * [هند: ڊيوھ]
- * بي چيو، نٿس نا فرمان
- * [س/ات]
- **ڊيٽي جڻ:** [ا - مذ] هڪ قسم جو آسيب، بي چيو جڻ (جيڪو ڪنھن به دعا تعويذ باوجود به جند نه ڇڏي)
- **ڊيٽوڙو/ڊيٽوڙو:** [ا - مذ] گندو پاڙو، خراب جاءِ، گندي جاءِ، غليظ هنڌ
- * ڪن، ڪجرو
- **ڊيٽوڙو هڻڻ:** [اصطلاح] گندو پاڙو هڻڻ، غليظ هنڌ هڻڻ
- **ڊيٽي ج ڊيٽيون:** [ا - مت] هرلي يا نار جو هڪ عضو، سرائيءَ جي پڇاڙيءَ وارو حصو
- * هڪ لوهارڪو اوزار، بلتي
- * ڊولڪ جو هڪ قسم (جنهن جو پٺت ٻاهر نڪتل ٿئي ٿا)
- **ڊيٽ ج ڊيٽ:** [ا - مذ] ڊڳ، اٺار، ڊڳي، ڪوڙي، ڪوڙو، ڪوڙو، آسوه، ميٽ
- * گند ڪچري وغيره جو ٿهو، ڌڙو
- * [سن: ڦرڻا]
- * مياڻيءَ تي ماڪ و، ڪيٽا ڪڪيءَ ڊيٽ (شيخ ايان)
- * [صفت] ججهو، گهڻو، گنج، ڳپل، سرس، سوابو، جال، جام، ٻھون، هٿام، هجور، مجموعو
- **ڊيٽ ٿيڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ٿيڻ، ڪن شين جو ميٽ ٿيڻ
- * ڪري پوڻ، ڏهڻ
- * مٽڻ
- **ڊيٽ ڪرڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ڪرڻ (مٺيءَ وغيره جو)
- * ٻلھي ڪريان ڊيٽ هي بي معنيٰ مانڊاڻ (شيخ ايان)
- * گڏ ڪرڻ، جمع ڪرڻ
- * ماڙڻ، ڊاهڻ
- **ڊيرو ڊيٽ:** [صفت] ڊيٽن جا ڊيٽ ڊڳن جا ڊڳ، خد کان وڌيڪ، ٿام گهڻا، بي انداز ڪوڙا، هٿام
- **ڊيپري ج ڊيپريون:** [ا - مت] ڊڳ، ڊڳي، سٽي، ڪوڙي
- **ڊيپري ٿيڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ٿيڻ
- * ڪري پوڻ، ڏهڻ
- **ڊيپڪي ج ڊيپڪيون:** [ا - مت] وڻ پڪل اٺ، شاخ
- **ڊيرو ج ڊيرا:** [ا - مذ] ڏاڳن جو قورو، ڏاڳن جو ويڙهو، ڏاڳي يا ڌور جو ويڙهيل گولو، ڏاڳي جو وڏو ڳوٺو
- * اُن وقت لاءِ ڪر ايندڙ ڪاٺين جا به ٽڪر (وچ ٻٽل)

• **ڊيري ج ڊيرئون:** [ا - مت] ڊڳ، ڊڳي، سٽي، ڪوڙي
 * [صفت] بيمار، غليل
 * ضعیف، اُپرو

— **ڊيري ٿيڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ٿيڻ
 * بيمار ٿيڻ، غليل ٿيڻ
 * ڪري پوڻ، ڊهن، ڊهي پوڻ، ترين پر ڪرڻ
 * جنهن تي ڏکيا ڏيه جا، ڊکي ٿيا ڊيري (شيخ ايان)
 * ضعیف ٿيڻ
 * بيهوش ٿيڻ
 * سجدو ڪرڻ

• **ڊيگ ج ڊيگ:** [ا - مذ] ڙو، ڙنگ، ڙنگ، جهڙ، مورو، ڦڙو، ڙنگو، چپ

• **ڊيگ ج ڊيگ:** [ا - مذ] واهيات گنگو، ڪاوڙ ۽ ناگوارِي پيدا ڪندڙ لفظ، بڪواس، بڪ بڪ، بيخي، بڙ بڙ، ڊونگل، وڏي بتاڱ، بي عقليءَ جو ڳالهائڻ
 * مهنسو، طعنو، ڏوراپو، اولسيو
 * وڏو ڏک، وڏي سُڪي، ٻڳه
 * [س/ڪرم]

— **ڊيگ ڇڏڻ:** [اصطلاح] ڊونگل هڻڻ، وانان وهائڻ، طعنا هڻڻ، بي ٽڪي ڳالهه ڪرڻ، بي موقعي گفنگو ڪرڻ، آياتن جي ڳالهه ڪرڻ، اجايو بڪڻ
 * شيخِي ڏيکارڻ

— **ڊيگ ڏيڻ:** [اصطلاح] واهيات ڳالهائڻ، بڪ بڪ ڪرڻ، اجائي بيخي هڻڻ، رٽ ڪرڻ، بڪواس ڪرڻ، بنا سوجي سمجهي ڳالهائڻ
 * پراڻي ڳالهه ۾ دخل ڏيڻ
 * ڪنهن جي خلاف پيريءَ مجلس ۾ نعتان مڙهڻ، ڪوڙو ڏليل ڏيڻ
 * مهنا ڏيڻ، اولسيو ڏيڻ

— **ڊيڪڙ ج ڊيڪڙ:** [صفت] واهيات گنگو ڪندڙ، بڪواسي، گنا لفظ ڳالهائيندڙ
 * ٿوري گهڻي تي مهنا ڏيندڙ، ڏوراپي

• **ڊيڪڙي ميڪڙي:** [ا - مت] ڊگ ڏيندڙ جاتوڙ، ڊڪڙي (مينهن يا ڳئون وغيره)
 * [س/ات]
 * آسرو، آڻڻ
 * [صفت] وارث، مٿ ماڻڻ

— **ڊيڪڙي نه ميڪڙي:** [ا - مت] ڪجهه به نه هئڻ واري حالت، سچ، سچائي، سڪڻائي

• **ڊيڪو ج ڊيڪا:** [ا - مذ] ڏنل لوڏو (جماع وقت)، ٽٻڪ، هميشه وقت هٽيل ڏک، سنجوڳ جو لوڏو، ٺٻڪو، ٽڪر اڪل، ٿيڏو، ٿونو
 * [هند: ڏوڪ = ويجهو ويڻ]

— **ڊيڪا ڳڻڻ:** [اصطلاح] جتي سڀ ڪم ۾ زڏل هجن اُتي واندو وينو رهڻ، ڪم واري جاءِ تي چپ ڪري صرف ڏسندو رهڻ

— **ڊيڪو هڻڻ:** [اصطلاح] فرخ ۾ آلت ويجهي هڪ ڀيرو روز سان هڻڻ

• **ڊيڪي ج ڊيڪيون:** [ا - مت] ڪٽڻ جي چرخي يا اٽڪ جي ڪاٺ جي گهروڙي، چرخي جو ڪالوڙو، چرخي جي ٿري جو تختو

• **ڊيل ج ڊيلون:** [ا - مت] پڪيءَ جو هڪ قسم، موز جي ماڻي، ڊيل
 * [س/ات]

• **ڊيل ج ڊيلون:** [ا - مت] ٺٺرت، ڌڪار، ڍل تان لاهڻ جي حالت
 * [سن: سئل، هند: نميلنا، سن: تلن = هٽڻ]
 * ڍولڻ ٿينجي ڊيل، موهيو مون مسڪين کي (فقير لطف علي)

— **ڊيلن:** [مص - فعل متعدي] ٺٺرت ڪرڻ، ڇڏي ڏيڻ، ڇڏڻ، ڍل تان لاهڻ، وسارڻ
 * ڌڪڻ، ڌڪارڻ، ٽيلهڻ

* [سن: سئل، هند: نميلنا، سن: تلن = هٽڻ]
 * ڍوليا! ڊيل مَ مون، ڪانڌ ڪيئي آهيان (شاهه/ليلا جيسر)
 * زلڻ، زمڻ، پڻ، پٽڪڻ، پٽو، ڌڪا ڪائڻ، ٿاڻا ڪائڻ، آواره گري ڪرڻ

* غفلت ڪرڻ، وسر ڪرڻ، ڳڻيلائي ڪرڻ
 * [مص] ڊيلن
 * [اسر] ڊيلي
 * [ڊيليو] ڊيليندو، ڊيلينل

- ڊيمين ڊيمين: [ظرف] گاهي گاهي. بعضي بعضي. ڪڏهن ڪڏهن، اِنفاق سان، ڪنهن ڦِضاني، وِلي. ڦِضاني. سس مرڪي، موادي
- * آهستي آهستي، ڏيري ڏيري
- * ٿوري ٿوري
- * تڙيل پڪڙيل، هتي هتي، هيڏانهن هوڏانهن
- ڊينبوج ڊينبا: [ا - مذ] ناڙيءَ ۾ پٽيءَ ڪرڻ جي حالت
- * زمين اوڙ جو ٿورو پاڳو، بغير بچ جي زھائڻ واري حالت
- [س/ات]
- ڊينپت ج ڊينپون: [ا - مت] پٿر، پٿر، ڪڙهو
- [س/ات]
- ڊينديو ج ڊينديا: [صفت - مذ] ڦڏ جو ٺڌو، بندرو چٽو، پنڪڙو
- [س/ات]
- * [مت: ڊيندي ج ڊينديون]
- * [ا - مذ] ڦِشري، خوارِي، ڀڏنامي، ڊنڊورو
- [س/ات]
- ڊينديو ڪرڻ: [اصطلاح] ڦِشري ڪرڻ، ڊنڊورو ڪرڻ، ڀڏنامي ڪرڻ
- [س/ات]
- ڊينگ ج ڊينگ: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم
- [س/ت]
- ڊينگ ج ڊينگ: [صفت] وڏو، ڦڏاڙو، پربت، ڊگهو
- * مٿاهون، اونجو
- * [سن: ڊراينگ، درد = مضبوط ٿيڻ + انگ = عضو، دير گه = ڊگهو]
- * ديُو جَمڙو مُڙس
- * وڏو يا سُڪر ماڻهو، مُعْتَبَر ماڻهو، اُميرُ شاهوڪار
- * ڦورو ڦڙاڪ
- * [ا - مذ] ڪوبه وڏو جيسر، ڪابه شمار وڏي شيءِ
- * راڪاس، ديُو ٿيسينگ
- * پڪيءَ جو هڪ قسم، وڏو پڪي، گڏه پڪي
- * وڏو جهاز
- * جتي ڊينگ وڌن، پتي تاري ٿيڻجي
- * جهاز جو هڪ چڪرو (جنهن تي رسا ويوهجن)
- * وڏائي، هٿ، غرور
- * پٿاڪ، ڊونگل، ڪورڊوڙو

- ڊيپلو ج ڊيپلوا: [صفت - مذ] جنهن سان تڙت ڪئي وڃي، قابل تڙت، حقاقت جوڳو
- * واندو، پٽڪندڙ، رول، ٺڪندڙ
- [س/ات]
- * [مت: ڊيپلي ج ڊيپليون]
- ڊيل ج ڊيلون: [ا - مت] ڀڙ، ڍاڻي، ڀل
- * گيسر، سيڙپ
- * دير، سل، ڀل، چرڪ، اوير
- * اوسيوڙو
- * عقلمت
- ڊيل ڪرڻ: [اصطلاح] ڀل ڪرڻ، ڍاڻي، ڀڙ ڏيڻ
- * سيڙپ ڪرڻ، دير ڪرڻ، چرڪ ڪرڻ، اوير ڪرڻ
- ڊيلو ج ڊيلا: [صفت - مذ] ڍلو، ڍرو، آهستو، ڏيمو
- * دير ڪندڙ، چرڪ ڪندڙ
- * سست، غافل
- [س/ت]
- * [مت: ڊيلي ج ڊيليون]
- ڊيلا ڊيلا: [ح - ندا/امر] ڍار، هيٺ ڪر، هيٺ ڇڏ، آهستي آهستي ڦٽو ڪر
- * شاديءَ وغيره يا ڪنهن خوشيءَ جي موقعي تي گهور
- مِلڻ وقت مگتھازن جي صدا، ڏيلا ڏيلا (جنهن جو صحيح
- اُچار ڏي الله، ڏي الله آهي)
- ڊيلڪور: [ا - مذ] ٻوٽيءَ جو هڪ قسم (بنا پتن جي فقط
- هٿن ۽ پن گن سان)
- [س/ڪوه]
- ڊيلو ج ڊيلا: [ا - مذ] سڪي جو هڪ قسم، اڏيلو
- ڊيلي ج ڊيلي: [صفت] غريب، مسڪين
- * ڪنگال، سڪو، ٺلهو
- [س/ت]
- ڊيلي ٿيڻ: [اصطلاح] غريب ٿيڻ، ڪنگال ٿيڻ

- **ڊينگو ج ڊينگا:** [ا - مذ] هرلي يا نار جو نر وارو چڪرو پانڊي
 * اٺت جو چڪرو. اٺت. چرخو
 * [س/ات]
- **ڊينگو ڊيري ٿين:** [اصطلاح] نار جو مانڊاڻ ٿئي پون
 * شاه ٿين. ناس ٿين. برياڻ ٿين. ويراڻ ٿين. جٽ ٿين.
 خانو خراب ٿين. نهيل ڪم ڏهن
 'سينگار جي نڪرين تو گهر مان، ت ڊينگا ٿين تا ڊيرين'
 (اير نائن شاهي)
 * زهر مي گل ٿين
 * بس ٿي وڃن. کڻي وڃن
 * ڏکڻ ۾ اچي وڃن
- **ڊينگو ڊيري ڪڙڻ:** [اصطلاح] خراب ڪم ڪڙڻ.
 ڊينگو ڏاهڻ
 * شاه ڪڙڻ
- **ڊينگهڙ ج ڊينگهڙ:** [ا - مذ] ڪنڊائين وڻ جو تار. ڊينگر.
 ڊنگهڙ
 * ايرو ضعيف. ڏيرو
 * [مت: ڊينگهري ج ڊينگهريون]
- **ڊينگهڙ ٿي وڃڻ:** [اصطلاح] ڏيرو ٿي وڃڻ. ڪمزور يا
 ضعيف ٿي وڃڻ. لاجار ٿي وڃڻ. هيٺو ٿي وڃڻ
- **ڊينگهڙ جي ڍار زهرڻ:** [اصطلاح] ڊنگهڙن جي ڇانءِ هيٺ
 زهرن. غريباتي نموني زهرن. ڪڪائين جهڳي ۾ زهرن
- **ڊينگهڙن تي آڻو هارڻ:** [اصطلاح] اڻ لائق سان لائق ڪڙڻ.
 بي وڙي تي احسان ڪڙڻ
 * اڃايا ڪم ڪڙڻ، بي فائدا ڪم ڪڙڻ
- **ڊينگهڙ ج ڊينگها:** [ا - مذ] نار، هرلو
 * چرخو. اٺت
 * [س/ات]
- **ڊيو ج ڊيا:** [صفت - مذ] ڊاڻو، ڊاڻو ٿيو. ڊڻو ڏنو
 'ڪوھ ت جھارئين جڪرو جنهن ڏيھ ڏيا ڊيئي' (شاه)
- **ڊيئي ج ڊيئيون:** [ا - مت] گڏجڻ جو واحدو. ملڻ جو
 انجام. ڊاڻي، ڊاڻي

- **ڊينگ ڊڙڻ:** [اصطلاح] وڏا وڏا (ماڻهن) مارڻ
 'هن ڪاڪ ڪڪوريا ڪيترا، هت ڪيئي ڊينگا وڙيا' (بيدل)
- **ڊينگ ڊڙڻ:** [اصطلاح] وڏا وڏا جهاز اچڻ
- **ڊينگ رڙڻ:** [اصطلاح] وڏن بکين جون ڏانهون ڪڙڻ.
 وڏيون رڙيون ڪڙڻ
 * پڌر يا سڄيءَ جاءِ ۾ گذارڻ
 * ٽڪليليون ڪائڻ، سختيون سٽجڻ
 * سڄ هجڻ. بيابان هجڻ
 * [س/ات]
- **ڊينگ مٿڙ ج ڊينگ مٿڙ:** [صفت] ڊگهو ۽ ٿلهو
 * گول مول
 * بي ڊولو. اڻ گهڙيل
 * [س/ات]
- **ڊينگل ج ڊينگل:** [ا - مذ] پٿاڪ
 * وڏو چرخو
 * [س/ڪوھ]
 * ڊيڪ، طغغو
 * [س/ل]
- **ڊينگر ج ڊينگر:** [ا - مذ] چمو (پٿر، پير، ڪنڊيءَ وغيره جو).
 ڊنگر
 * [هند: ڊينگر = ڪنڊن واري وڏ جو ٿاڻا]
 * [صفت] ڪمزور، ڏيرو، ضعيف، ايرو
- **ڊينگرو مينگرو:** [صفت - مذ] تمام زدي. اڃايو
 * سادو
 * [س/ات]
- **ڊينگس ج ڊينگس:** [ا - مذ] پيڙيءَ جو هڪ قسم
- **ڊينگلو ج ڊينگلا:** [ا - مذ] ڪڇ ملڪ جو قديم
 سڪو.
 * هن پئسن جي قيمت وارو سڪو. ٽڪر، ٽڪڪ
 * گهاٽ، چونڪي
 * عهدو، نوڪري، جڳند
 * ڊيڇڪ
- **ڊينگلي ج ڊينگليون:** [ا - مت] نار جو هڪ عضوو.
 چڪري کي جهلڻ لاءِ ڪاڇن ۾ ٿيل ڪاٺيءَ جو ٽڪرو
 * [س/ڪوھ]

ذ

- ذاتِ باري: [ا - ذات] الله تعالى جي ذات
- ذاتِ برادري: [ا - مت] خاندان، قبيلو، ڪٽنب
- ذاتِ به ڏاڍو واٽ به ڏاڍو هُڪڙو: [اصطلاح] وڏي خاندان جو ۽ جالاڪَ ڦرڻ هئڻ
- ذاتِ پاڻي ج ذاتِ پاڻي: [صفت] هڪ قوم جو. ساڳئي قبيلي وارو. هم ذات، ساڳيءَ ذات وارو. هڪ فرقي وارو. هم قوم، شريڪ
- ذاتِ تي ذاتِ نه هُڪڙو: [اصطلاح] خدا تعالى جي مهرباني يا عطا ڪنهن خاص ذات يا ڪٽنب تي مدار نه ٿي رکي
- ذاتِ تي وَجھو: [اصطلاح] هڪ ڦرڻ جي ڏوهه ۾ سنڌس پوري خاندان کي گهٽ وڏ ڳالهائڻ
- ذاتِ پات: [ا - مت] سلسلہ خاندان، حسب نسب، پيڙهي، ڪٽنب
- ذاتِ پاتِ جا پندڙن: [ا - مذ] ذات جي پائيندي. ڪنهن خاندان جون ريتون رسمون وغيره، هلي چلي، رسم و زواج
- ذاتِ پاتِ نه پچڙو: [اصطلاح] ڪٽنب يا خاندان جو ڦوڙ نه رکڻ
- ڪونه پڇي توڙت، جيڪي آيا سي اڳهي ويا (شاه/راڻو)
- ذاتِ پترسٽي: [صفت] خود غرض، خود ثنا، پاڻ پڏائيندڙ، هٿيلو، خود پسند، مغرور
- ذاتِ پترسٽي: [ا - مت] خود غرضي، انا، خود ثنائي، خود پسندي، مغروري، هٿ
- ذاتِ پيرور: [صفت] خود غرض، خود ثنا، هٿيلو، خود پسند، پاڻ پڏائيندڙ، مغرور
- ذاتِ پيروري: [ا - مت] خود غرضي، خود ثنائي، خود پسندي، مغروري، هٿ، اقربا پروري
- ذاتِ پڙايو: [اصطلاح] قوم جي ڳلا ڪرائڻ، قوم کي بدنام ڪرڻ يا ٽڪولائڻ
- ذاتِ حق: [ا - ذات] الله تعالى جي ذاتِ بايرڪات

- ذ: [ا - مذ/مت] سنڌي الف - ب جو چوٿيون، عربي الف - ب جو نائون ۽ فارسيءَ جو يارهون اکر
- * ايجڙ موجب عدد (700)
- * آواز: 'ذي' (مونث) يا 'ذال' (مذڪر) صورتين ۾ پڙهيو يا اچاربو وڃي ٿو
- * [ع/ف]
- ذابح ج ذابح: [صفت] ذبح ڪندڙ، ڪهندڙ، ڪاسائي
- * [ع]
- ذاتِ ج ذاتيون/ذاتيون: [ا - مت] صاحب، مالڪ، ذاتي (جيئن: ذات الخب، ذات الريه وغيره)
- * شيءَ جي حيثيت، ماهيت، اصليت، بنياد، پيڙهه
- * سرشت، خلقت
- * طبيعت
- * اسم جو هڪ قسم (گرامر جي اصطلاح ۾)
- * بناوٽ، جوڙجڪ
- * جوهر، نت، مايو، مول، مادو، خمير، عرق، مغز، عطر
- * فطرت، قدرت
- * جسم، وجود، ديهي، بدن، سيريز
- * هن جي ذات مان اميد نه لاهي (جملو)
- * قسم، جنس، نمونو، پانت، وجهه
- * سڀ تنگ هڪڙي ذات جا آهن (جملو)
- * ڦرڻ، ڪوفو، پٽ، ٽڪ، مت، جاتي
- * آڪه، خاندان، گهراڻو، ڪٽنب، پهاڻي
- * قوم، قبيلو، پاڙو، وڻش، بش، ٺڪ، ڪڙم، نيات
- * [ع: ذات، سن، جات]
- * جوڙ جو هڪ قسم (اڻ ٽمار ملو)
- ذاتِ آحد: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ بايرڪات
- * [صفت] اڪيلي ذات، ٻيڪتا ذات
- ذاتِ آقدس: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ بايرڪات
- * [صفت] مقدس ذات، پاڪ پوڻ ذات
- ذاتِ بايرڪات: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ آقدس
- * [ا - خاص] برڪتن وارو وجود، برڪتن واري شخصيت

- ذاتِ حُدا: [ا - ذات] الله تعالى جي ذاتِ بايرڪات
'کروڙ اُن تي جو آيو مظهر ذاتِ خدا بڻجي' (عطا محمد 'حامي')
- ذاتِ ڏايو ج ذاتِ ڏاڍا: [صفت - مذ] ڪنهن اوجي خاندان جو فرد
* ظالم. جاير
* ڪنهن ويڙهاڪ قبيلي جو فرد
- ذاتِ ڏايو هڱڻ: [اصطلاح] ڪنهن اوجي خاندان جو فرد هڱڻ، وڏي ڪُٽنب وارو هڱڻ
* ظالم هڱڻ
* ڪنهن ويڙهاڪ قبيلي جو فرد هڱڻ
- ذاتِ ڏيڪارڻ: [اصطلاح] اصل فطرت ظاهر ڪرڻ.
اصليت ڏيڪارڻ. خاندان. وڙ يا ڏڪ ڏيڪارڻ
- ذاتِ کان ڪڍڻ: [اصطلاح] نيات يا قبيلي مان خارج ڪرڻ.
تالهيئون لاهي ڇڏڻ. ڀت برادريءَ مان ڪڍڻ
- ذاتِ گرامي: [ا - مذ] مقدس هستي. مقدس واري شخصيت
- ذاتِ گهٽجڻ: [اصطلاح] عزت گهٽجڻ. شان و فُرو اچڻ
- ذاتِ مٻاڙڪ: [ا - مذ] برڪتن واري هستي (ٿي، ڀلي يا ڪو برگڙيدو شخص)
- ذاتِ مُطلق: [ا - ذات] الله تعالى جي ذاتِ بايرڪات
* [صفت] تمام ڳالهين کان قطعي طور تي پاڪ هستي
- ذاتِ واحد: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ بايرڪات
* [صفت] اڪيلي ذات. نيڪتا ذات
- ذاتِ وار: [طرف] ذاتين جي ورهاست موجب. پنهنجيءَ ذاتِ وارا
- ذاتِ وارو ج ذاتِ وارا: [صفت - مذ] هر قوم، ڀاتي، شريڪ
- ذاتي ج ذاتي: [صفت] ذات جو ذاتيرو
* حقيقي. اصلي. فطرتي. قدرتي. طبعي
* شخصي ستر جو سنڀالڻ، وجودي، ديهڪ، بدني، پنهنجو
* نج، سيارڪ، عين بين، هونهو، پراڪرت
* سهج، ضروري، مکيه
- * فلسفي جي اصطلاح ۾ ازل کان ابد تائين موجود ۽ قائم زندهه جوهر. الله تعالى
* حق ۾ حل ٿي حق بڻجي ويل وجود
* خانگي، نج، جيڪو سرڪاري نه هجي، پرائيوٽ
- ذاتيات: [ا - مذ] شخصي يا نجی معاملو، پنهنجو پاڻ سان سلهاڙيل ڳالهيون
- ذاتي تعلق: [ا - مذ] شخصيت ۾ موجود جوهر، اصلي خوبی، قدرتي ڳڻ، فطرتي سڀاءُ
- ذاتي جوهر: [ا - مذ] شخصيت ۾ موجود جوهر، اصلي خوبی، قدرتي ڳڻ، فطرتي سڀاءُ
- ذاتي حيثيت: [ا - مذ] اصلي سرمايو، پنهنجي، شخصي لياقت، خاص قابليت
* پنهنجو پاڻ
* سومت تي ڪورٽ ۾ ذاتي حيثيت ۾، شاهد طور پيش ٿيڻو آهيان (جملو)
- ذاتي راءِ: [ا - مذ] سنڌي صلاح، پنهنجيءَ دل جي تجويز (جنهن ۾ ڪنهن ٻئي شخص جي مرضي وغيره شامل نه هجي)
- ذاتيرو ج ذاتيرو: [صفت] سڀني ذات وارو اوجي ذات وارو، چڱي حسب نسبت جو آڏي بنيادي، پيڙهيائو، عالي نسب، اصلي، خانداني
* مٿيون، بالا، اعلى، وڏو، اُتر، اوجو، بيش، سرتي، اُتر، بهتري، عمدو، فائق، سڃيهر، برتر، سرشيت، ڀلارو، خاصو، چوڪو
* ذات ذات جو گهڻن قسمن وارو، قسمن قسمن، پانت پانت جو، طرحين طرحين، تنوني جو
- ذاتي لياقت ج ذاتي لياقتون: [ا - مذ] پنهنجي قابليت، اصلي جوهر، اصلي قابليت
- ذاتي معاملو ج ذاتي معاملو: [ا - مذ] خانگي معاملو، خانگي وهنوار، شخصي وهنوار، خانگي ڪم
* خانگي جهيڙو

- ذاتيون صفاتون چڙڻ: [اصطلاح] وڏو ماڻهجو ڦٽو ڪرڻ.
پاڻ کي گهٽ ذات وارو سڏائين
* نبيج ڏٺو اختيار ڪرڻ
- ذاتُ البروج: [ا - مذ] اٺون آسمان. عرش ڪرسي
• ذاتُ الجنب: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم.
ڦٽڙن واري پردي جي سوج. ڦٽڙي. سرسام
* [ع]
- ذاتُ الریفة: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم.
ڦٽڙن جي سوج. ذات الجنب
* [ع]
- ذاتُ الصدر: [ا - مذ] هڪ بيماريءَ جو قسم. ڇاتيءَ جو سوز.
ڦٽڙن جي پردي جي سوج. ڦٽڙي. ذات الجنب
* [ع]
- جنهن جي ذات يا سيني ۾ کڻ هجن
• ذاتلُج ذاتل: [ا - مذ] پاسي جو سوز. ذات الجنب
* [ع: ذات الجنب = پاسي جو سوز]
- ذاکرُج ذاکر: [صفت] ذڪر ڪندڙ. ياد ڪندڙ
* خدا جي عبادت ڪندڙ. عابد
* عالم. علام. علم وارو
* مقرر. تقرير ڪندڙ. خطيب. خطاب ڪندڙ
* محرم الخرام يا پين خاص ڏينهن تي امام عالي
مقام حضرت امام حسين عليه السلام جو احوال
بيباڻ ڪندڙ
* [ع: ذڪر = احوال ڪيو]
- ذاکري: [ا - مذ] ذاکر جو ڪم يا فن. خطاب جو فن.
محاطب ٿيڻ جو فن. مقرر. تقرير ڪرڻ جو هنر
- ذالُج ذال: [ا - مذ] ڪڪڙ جو موڙ. چوٽي. ناخ
• ذائع: [صفت] ظاهر. آشڪار. نظر ايندڙ
* [ع]
- ذائقو ج ذائقا: [ا - مذ] چڪڻ جو حظ. سواد. مزو لذت
سائ. لاءِ لطف. رس. زما. جٽ چڪي. چسڪو چس.
چشي. چسڪو چاتي
* شوق
* [ع: ذائقه = سواد]
- ذائق: [صفت] چڪڻ وارو. ذائقو چڪندڙ
* [ا - مذ] بورچي. رادائو. زڏڻ وارو
- ذائقو چڪڻ: [اصطلاح] مائي ڏسڻ تائين محسوس ڪرڻ
* ٿوري مقدار ۾ ڪو طعام کائي ڏسڻ
* [ڪنهن] برداشت ڪرڻ. ستم (سختي وغيره)
- ذائقو ڏرسٽ ڪرڻ: [اصطلاح] ڪنهن طعام ۾
فضالحو وغيره ڏرسٽ آندار ۾ وجهڻ
- ذائقو ڏيڻ: [اصطلاح] مزو ڏيڻ. لطف ڏيڻ
- ذائقو وٺڻ: [اصطلاح] مزو وٺڻ. سواد حاصل ڪرڻ
- ذائقيدار ج ذائقيدار: [صفت] سواد وارو. سواڊي. مزيدار.
لڏيد
- ذبح: [ا - مذ] ڪنڌ ڪپڻ جي حالت. قتل. ڪوس. گهاٽ
* شرعي طرح ڪمڙ جي حالت. خال. ٽڪيڙ
* قربان. بلدان. صدقو. مينڌ
* خونريزي. خون
* [ع]
- ذباح: [صفت] ذبح ڪندڙ. ڪاسائي
* [ع]
- ذبح خانو ج ذبح خانا: [ا - مذ] اها جاءِ جتي جانور ذبح
ڪيا ويندا آهن. ڪوس گهر
- ذبح عظيم: [ا - خاص] شمار وڏي قرباني
* حضرت ابراهيم عليه السلام جي ڏنل قرباني
* سن 61 هجريءَ ۾ ڪرنلا جي ميدان تي حضرت امام
حسين عليه السلام جي ڏنل قرباني
- ذبح ڪرڻ: [اصطلاح] خال ڪرڻ. ڪنڌ ڪپڻ
* قرباني ڪرڻ (ڪنهن خال جانور جي)
* صدقو ڪرڻ
* بل چاڙهڻ. گهاٽ ڪرڻ. قتل ڪرڻ. ماري خور ڪرڻ
* وڏڻ. ڪمڙو

- ذَبِيحُ ج ذَبِيح: [صفت] ذَبَحَ تَبَلَّ. كَتَل. شَرَعِي طَوْرَ تِي ذَبَحَ كَتِيلَ جَانَوْرَ. خَلَالَ كَتِيلَ. قُرْبَانُ تَبَلَّ
- * [ع: ذَبَحَ = اُنْ ذَبَحَ كَتِيو]
- * قَتَلُ تَبَلَّ. مَارَبَلُ. شَهِيْدُ
- ذَبِيحُ اللهُ: [صفت] اللهُ پاكُ جِي نازِ تِي قُرْبَانُ تَبِينْدَرُ
- * [ا - خاص] حَضْرَتِ اِسْمَاعِيْلِ عَلِيهِ السَّلَامِ جَن جَو لَقَبُ 'مُبَارَكُ تَبُو ذَبِيحُ اللهُ جَو لَحْتِ جِگَرِ بِيْدَا' (عَظَا مُحَمَّدُ 'حَامِي')
- ذَبِيحُ قَرَاتِ: [صفت] قَرَاتِ لَدِيءِ جِي كِنَارِي تِي قُرْبَانُ تَبِينْدَرُ
- * [ا - خاص] حَضْرَتِ عَازِي عِبَاسِ عَلِيهِ السَّلَامِ جَن جَو لَقَبُ
- ذَبِيحُ كَرِيلا: [صفت] كَرِيلا جِي مِيْدَانِ تِي قُرْبَانُ تَبِينْدَرُ
- * [ا - خاص] حَضْرَتِ اِمَامِ حُسَيْنِ عَلِيهِ السَّلَامِ جَن جَو لَقَبُ
- ذَبِيحُ هَقْتَلُ: [صفت] مِيْدَانِ جَنگِ وِ قُرْبَانُ تَبِينْدَرُ
- * [ا - خاص] حَضْرَتِ شَهْزَادِي عَلِيِ اَكْبَرِ عَلِيهِ السَّلَامِ جَن جَو لَقَبُ
- ذَبِيحِ: [ا - مذ] قُرْبَانِيءِ جَو جَانَوْرَ. خَلَالَ كَتِيلَ جَانَوْرَ
- ذَبِيحِيْنِ: [صفت تَنبِيْه] 'ذَبِيحُ' جَو جَوْرُ. ذَبَحَ تَبَلَّ. قَتَلُ تَبَلَّ. شَهِيْدُ. شَهِيْدِيْنِ
- ذَخَائِرُ: [ا - مذ] 'ذَخِيْرِي' جَو جَمْعُ. گَهفِ ذَخِيْرَا. خَزَانَا. مَالُ كَوْنِيُوْنِ. لَدِيُوْنِ. گَدَّ كَرِي زَكِيْلَ مَالِ. سَرْمَايُو. مَوْرِيُوْنِ. پُونَجِيُوْنِ
- ذَخِيْرُو ج ذَخِيْرَا: [ا - مذ] خَزَانُو. لَدِي. گَدَّ كَرِي زَكِيْلَ مَالِ. سَرْمَايُو. مَوْرِي. پُونَجِي
- * گَدَامُ
- * پَنْدَارُ اَنبَارُ. دِيْرُ سَتَ. گَنْدُ. سَرَتِي. مَوْخُوْدَاتِ
- * سِيْدُو سَامَانُ. شَمْرُ. كَاذُو. تَوْشُو. رَسَدُ. مَالُ
- * كِيَجُ ذَلُ
- * كَنَهِنُ وَقْتِ لَاءِ زَكِيْلَ مَالِ
- * [ع: ذَخِيْرَةُ: ذَهْرُ = هِنُ گَدَّ كِيوَا
- * بَنْدُو سِيْتُ. بَلُو. لَدِيُو سِيْرُ
- ذَخِيْرَابُ ج ذَخِيْرَابُ: [ا - مذ] پَانِيءِ جَو ذَخِيْرُو. هَتْرَاذُو طَرَحُ گَدَّ كَتِيلَ پَانِي. تَلَا. حَوْضُ. تَانَكِي. هُوْدِي
- * [ع+f: ذَخِيْرَه + آب (= پَانِي)]
- ذَخِيْرُو كَرِيُو: [اصطلاح] دِيْرُ لُگَائِيُو
- * اَتِنْدِي لَاءِ سَامَانُ گَدَّ كَرِيُو
- * گَدَامُ پَرُو. مَالُ گَدَّ كَرِيُو
- ذَخِيْرَه اَنْدُوْرُ ج ذَخِيْرُو اَنْدُوْرُ: [صفت] كَا بَ شِيءِ جَمْعُ كَنْدَرُ
- * [ع+f: ذَخِيْرَه + اَنْدُوْرُ (= جَمْعُ كَرِيَا)]
- ذَخِيْرَه اَنْدُوْرِي: [ا - مت] كَا بَ شِيءِ جَمْعُ كَرِيُو جِي حَالَتِ
- ذَرَا: [صفت] نَمَامُ نَدِيْرُو دَاتُو
- * ثُوْرُو. ثُوْرِي. نَمَامُ گَهْتِ
- 'ذَرَا گَالِهَ دَ پَدَجُو' (جَمَلُو)
- ذَرَاتِ: [ا - مذ] 'ذَرُو' جَو جَمْعُ. مَادِي جَا نِهَاتِ تِي نَدِيْرَا نَكِيْرَا. رِيْزَا. نَمَامُ ثُوْرَا جِصَا. ثُوْرَا ذَرُوْرَا. جُزَا. پَرْمَانَا. تَر
- * [ع]
- ذَرَا رِيْعُ: [ا - مذ] زَهْرِيْلِي پَرْدَارِ جِيْتِ جَو هِكُ قِسْمُ (جِيكُو نَدِيْرُو بَادَمِيءِ جِيْتِيُو تِي. كَنكُ جِي پُوکُ وِ رِيْمِي. زَنگُ كَارُو ۽ گَاوَهَانُ تِي مَاتِلُ)
- ذَرَائِعُ: [ا - مذ] 'ذَرِيْعُو' جَو جَمْعُ. وَسِيْلَا. وَاِسْطَا. مَعْرِفَتُوْنِ. اَسْبَابُ
- * [ع]
- ذَرَائِعُ اِبْلَاغُ: [ا - مذ] سُنْدُ سَمَاءِ. عَامُ مَاتِهِنِ تَائِيْنِ مَلِكِي يَا بِيْنِ اَلْقَوَامِي اِبْلَاغُ يَا خَبَرُوْنِ پَهْجَائِيْنْدَرُ وَسِيْلَا. مِيْدِيَا (جِيْتِيُو: اَخْبَارُ رِيْدِيُو اِنْتَرِيْتِ. تِيْلِيُوْرِيُوْنِ وَغِيْرَه)
- ذَرَائِعُ اِظْهَارُ: [ا - مذ] اَنْدَرُ جَا خِيَالَاتِ ۽ اِحْسَاسَاتِ پَشِي تَائِيْنِ وَسَائِيْرُ جَا وَسِيْلَا (جِيْتِيُو: تَجْرِيْبُ كَتِيْرِيُو يَا عَلَانَتُوْنِ. نِشَانِيُوْنِ ۽ اِشَارَا وَغِيْرَه)
- ذَرْتُو ج ذَرْتَا: [ا - مذ] 'ذَرُو' جَو اِسْمُ تَصْفِيْرِ كَنَهِنِ شِيءِ جَو ثُوْرُو جِصُو. نَمَامُ نَدِيْرُو نَكِيْرُو. پَرُو. ذَرُو. رِيْزُو. هُو جِيْتِيُو
- * [مت: ذَرْتِي ج ذَرْتِيُوْنِ]

- ذرُوج ذرا: [ا - مذ] لغوي معنی ۾ ماڪوڙي
- مادي جو نهايت ننڍڙو ٽڪر، ريزو، تمام ٿورو حصو، ٿورو ذرڙو، هوڙتي، جُرو، پَرمائو، اُٿو، تَر، لڪ
- آهي ذرا جيڪي اُس ۾ ذر وانگر ڏسبا آهن، جو جي سوين (100 هين) ٻئي
- [صفت - مذ] ٿورو گهٽ، ننڍو لائو، لائو، چوٽو
- فليل، ڪُجهه، جُروي
- [مجازاً] ناچيز، حقير
- ذريءَ کي آفتابَ مقابل ڪري چڏيڻ (عظا مخند 'هامي')
- ذرو پُروزج ذرا پُروا: [ا - مذ] ٿورو گهڻو
- سڀ ڪُجهه، زهيل سهيل، هر چيز
- ڪنهن شيءِ جا ننڍا ننڍا پُروا يا اوزار (جموڪ: بيچ، نٽ وغيره)
- ذرو ذرُوج ذرا ذرا: [ا - مذ] ٿورو ٿورو، ڪُجهه ڪُجهه
- ذرو ذرو پُنداڻڻ: [اصطلاح] تفصيل سان پُنداڻڻ، هر شيءِ پُنداڻڻ
- ذره نوازي: [ا - مذ] ناچيز کي اهميت ڏيڻ، حسييس کي مان ڏيڻ
- ذره نوازي ڪرڻ: [اصطلاح] ناچيز کي چيز بناڻڻ، نااهل کي اهل بناڻڻ
- ذري ذري: [ظرف] ٿوري ٿوري، هر هر، لحظي به لحظي، وقفي وقفي بعد، جلدي جلدي، وري وري، گهڙيءَ گهڙيءَ، منٽ منٽ ۾
- ذري گهٽ: [ظرف] ذري جيتري فرق سان، ٿوري فرق سان، معمولي تفاوت سان
- ذري مان ذرو ڏيڻ: [اصطلاح] ٿوري مان به وندي ويهائڻ
- ذرُوج ذرا: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم، هڪ شڪاري پڪي
- ذره: [ظرف] بلڪل، هرگز، بنهه
- ذريءَ کي ذره به پُرواه ناهي (جملو)
- ذريت ج ذريتون: [ا - مذ] ماڻهوءَ يا جن جو نسل، پوٽڙ، اولاد، سستان، باز بچا
- پُجندي، طاقت، پنهنج، وصيفت
- [ع]
- ذريموج ذريعا: [ا - مذ] وسيلو، واسطو، معرفت، دُواران، طفيل، بدولت، باعث، ڪارڻ، سبب
- آباءِ رستو
- هوند، پُجندي
- جيفت، وسفت
- [ع: ذريم] ذريمو پيدا ڪرڻ: [اصطلاح] وسيلو پيدا ڪرڻ، سبب ڪرڻ
- ذق ج ذقون: [ا - مذ] ڪلي، ذبي (جنهن ۾ گيهه هجي)
- [س/ات] ذقن: [ا - مذ] منهن جو هڪ حصو ڪاڙي، چاڙي
- [ع] ذڪا: [ا - مذ] ذهن، فهم، طبيعت جي تيزي، دانائي، هوشياري
- [ع] ذڪاوت ج ذڪاوتون: [ا - مذ] ذهانت، هوشياري، دانائي
- ذڪر ج ذڪر: [ا - مذ] مخصوص عضو (مردانو)، آلت، لنگ، ٿڌ
- [ع] ذڪر ج ذڪر: [ا - مذ] يادگيري، ياد، ساز، سَمڪ، سنڀال، ساڙڻي، هر
- بيان، نات، تذڪرو، گفتگو، ڳالهه، چرچو، پڇاڙ، ڳالهه بولھ
- ثنا، صفت، تعريف، واکاڻ
- ذڪر جنهن جيءَ ذات جو هر ذره جو فرمان آھي (عظا مخند 'هامي')
- وارثا، وائي، چوٽ، چويچو، چوبول، سنجيدي
- قرآن شريف جو دور، ياد خدا
- عبادت ۾ اسر اعظم جو ورد ڪرڻ، تسبيح پڙهڻ
- [ع: ذڪر - هن ياد ڪيائين] ذڪر آچرڻ: [اصطلاح] ڪنهن شيءِ بابت ڪا ڳالهه ٿيڻ، تذڪرو ٿيڻ
- ذڪر اذڪار: [ا - مذ] ڳالهه بولھ، خبر چار، گفتگو
- [ع]

- ذليل ٿيڻ: [اصطلاح] بدنام ٿيڻ، بي عزت ٿيڻ،
خٽير ٿيڻ
- ذليل ڪرڻ: [اصطلاح] بدنام ڪرڻ، بي عزت ڪرڻ
- ذم: [ا - مذ] نڪائي، تيزي، زور ڇوٽ
- ذمات ج ذماتون: [ا - م] ڪٽنب، قبيلو ڪٽم (ممڪن آهي ته 'ذ' ج مان قبيلو ٿي هجي جيئن 'ذات' 'ذات')
• ذمڪائي: [ا - خاص] مزاري بلوچن جو هڪ پاڙو
- ذمو ج ذما: [ا - مذ] انجام، عهد، قول، بول، واعدو
* فرض، قريضو، ضمانت، جوابداري، باز
* سڀرديگي، قبضو، خوالو، چارج، سونپ، سنڀال
* پروسو، ويساهه، اعتبار، پرتيبت، ساڪ پت، سونو، سني
يٿين، توڪل
* [ع: ذم = هن ذمي ڪيو]
* ڪنڌو، اوڏن چنو، حساب ڪتاب، کاتو، ذمئي لپتي
* [س/ات]
- ذمو ڏيڻ: [اصطلاح] پنهنجي جوابداريءَ تي ڪٽڻ،
ضامن ڏيڻ
* انجام ڏيڻ، واعدو ڪرڻ
- ذمو ڪرڻ: [اصطلاح] پنهنجي جوابداريءَ تي ڪٽڻ،
تعمي نقصان جو باز ڪٽڻ، جوابداري ڪٽڻ
- ذمو ڪٽڻ: [اصطلاح] جوابداري ڪٽڻ، پنهنجي جوابداري ڏيکارڻ
* حامي پڙڻ
* اڏار ڪرڻ
* واعدو ڪرڻ، انجام ڪرڻ
- ذمو وٺڻ: [اصطلاح] انجام وٺڻ، واعدو وٺڻ
* جوابداري وٺڻ، ضامن وٺڻ
* جوابداري واپس وٺڻ، سڀرديگي واپس وٺڻ
- ذم دار ج ذم دار: [صفت] جوابدار، جوابده
- ذم داري ج ذم داريون: [ا - م] جوابداري، جوابدهي،
باز ذمو ضمانت
- ذم وار ج ذم وار: [صفت] اعتبار وارو جوابدار، منتظر،
رڪن، سنڀاليندڙ
- ذمي: [ظرف] خوالي، سڀردي، جوابداريءَ هيٺ، ذمي هر
- ذمي بردار ج ذمي بردار: [صفت] ذميدار، ذميوار،
جوابدار، ضامن، ٻڌل، باز ڪندڙ
- ذميبرداري ج ذميبرداريون: [ا - م] ذميداري،
ذميواري، جوابداري، ضمانت
- ذميدار ج ذميدار: [ا - مذ] ذمو ڪندڙ، ضامن، ڪفيل،
ضامن گير، ضمانت ڏيندڙ، جوابدار، ذميبردار
- ذميداري ج ذميداريون: [ا - م] جوابداري، ذمو،
جوکو، بازيريس، ذميبرداري
* سونو، جوگر، خطرو
- ذمي ڪرڻ: [اصطلاح] خوالي ڪرڻ، سونپڻ، سڀردي ڪرڻ،
جوابداريءَ هيٺ ڏيڻ
- ذميوار ج ذميوار: [صفت] جوابدار، ضامن، ڪفيل،
ضمانت ڏيندڙ، ٿلهي، ڪولاندر ٺلهي، جوابدار
- ذمي واري ج ذميواريون: [ا - م] جوابداري، ضمانت،
خبرداري، سونپ
- ذمي ج ذميون: [ا - م] ڪورين جي هڪ اوزار جو نالو
* [س/ات]
- ذمي ج ذمي: [ا - مذ/صفت] اسلامي حڪومت هر
غير مسلم لاءِ جڙيو/ ڍل پڙيندڙ
* [ع: ذم]
- ذنب ج ذنبت: [ا - مذ] گناهه، ڏوهه، جرم
* [ع]
- وڏو گرهه، گرانده، گنو، نوالو
* [س/ات]
- ذنب ج ذنبت/ذنبتون: [ا - مذ/م] مٿيءَ جو وڏو ۽
تسار سخت گندو، سر جو ٽڪر، چنٻ
* [س/ل]

- ذوقی ج ذوقی: [صفت] ذوق وارو، شوقین، موجی
- * سکی، آسودو، خوش، عیسی، چیترو، سنجی، برائی
 - * راضی، برسن، نہال، سرفو
 - * فشن آبل، شور
 - * خوش مزاج، کلاہندڙ، کِلشو، اُچڪ
 - * بختاڙو، بخت وارو، پاڳ وارو
- ذوڪڙو: [ا - مذ] پکيء جو هڪ قسم
- ذھب: [ا - مذ] سون، رز، ڪنڊن، طلا، ڪنڇن
- [ع]
- جھرو چڪيو ڇي، ڇي، ڪيرزب ذھب کي زد (حمل)
- ذھن ج ذھن: [ا - مذ] ياد ڪرڻ جي قوت، حافظو، يادداشت، يادگيري (جڳي، طرح)، سٺو حافظو، دماغ
- * ساز، ياد
 - * ڄاڻ، سمجھ
 - * ادراڪ، فھم، عقل، ذڪاوت
 - * استعداد، لياقت، قابليت، هوشياري
 - * قرابت، فھميدگي، دانائي، سياڻپ، ذڪاء
- [ع]
- ذھن ڪلڙو: [اصطلاح] سمجھ ڪلڙ، عقل جو تيز ٿيڻ، حافظو سٺو ٿيڻ
- ذھن مان لھي وڃڻو: [اصطلاح] وسري وڃڻ، پلجي وڃڻ
- ذھن نشين ڪرڻو: [اصطلاح] سمجھڻ، چيو ڪرڻ، ڄاڻ رکڻ، ياد ڪرڻ، ياد رکڻ، سمجھ ۾ آڻڻ، سمجھ ۾ ويھارڻ، عقل ۾ ويھارڻ، سمجھائڻ
- * ٻڌائي ڇڏڻ، يادگيري ڏيارڻ، ٻڌائڻ، ڄاڻ ڪرڻ
- ذھن ويڙھائڻو: [اصطلاح] سوچڻ، سمجھڻ، ويچار ڪرڻ، خيال هلائڻ
- ذھني ج ذھني: [صفت] ذھن وارو، هوشييار، اوج
- * ڪاوڙيل، چيڙاڪ شوخ
- ذھني آزمائش: [ا - مت] ذھن جو امتحان، حافظي جي پرک، يادگيريءَ اھر ٻيٽيل سوال جواب، يا نصابي ڪم
- ذھني مريض: [صفت] ذھن جي بيماريءَ ۾ ورتل
- ذھين ج ذھين: [صفت] سٺي حافظي وارو، ذھن وارو، سياڻو سڃاڻ، عقلمند، ذڪي، تيز فھم، عقلي، سمجھو
- [ع: ذھن]
- ذِي: [ا - مذ] مالڪ، صاحب، ذِي
 - * [صفت] وارو، جو، ذو
 - * مرکب لفظن ۾ ڪم ايندڙ هڪ اڳاڙي (شريفي جي صيفي ۾؛ جيئن، ذِي اختيار ذِي وقار وغيره)
- [ع]
- ذِي اختيار: [صفت] اختيار وارو، صاحب اختيار، قوتدار، ذو
- ذِي اختيار حڪومت وارو، ذتي وارو
- ذِي الحج: [ا - مذ] حج جو مھينو، هجري سال جو آخري مھينو، ذوالحج
- ذِي حيات ج ذِي حيات: [صفت] حياتيءَ وارو، زندھ
- ذِي رُوح
- ذِي رُوح ج ذِي رُوح: [صفت] روح وارو، ساهوارو، جاندار، زندھ
- ذِي شان ج ذِي شان: [صفت] شان وارو، ذھنپي وارو، زبندار، پيڪي ڌار
- ذِي عزت: [صفت] عزت وارو، آبرو وارو، مانائتو، اشراف
- * سکر، چڱو، خاصو، موجدارو
- ذِي قعد: [ا - مذ] جنگ و جدال کان پاسو ڪري ويٺو جو مھينو، هجري سال جو يارھون مھينو، ذوالقعد
- ذِي وقار ج ذِي وقار: [صفت] عزت وارو، مغزز، شان مان وارو
- ذِي هوش: [صفت] هوش وارو، هوشييار، سمجھو، فھيم، ذڪي، ذھين
- ذياپيطس: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم، پيشاب ۾ ڪنڊ اچڻ واري بيماري، مٺا پيشاب، (Diabetes)
- [ع]
- ذيل: [ا - مذ] دامن، ڪنارو، ٻاند، پلڻ
 - * هيٺيون حصو
 - * [طرف] هيٺ، هيٺان، هيٺون، هيٺ تي، هيٺ ڏٺل
- [ع]

ر

- **رابعہ:** [ا - خاص] هڪَ قَمِيه ۽ زَاهِده عَوَرَتَ جو نالو (جيڪا بصري شَهَر جي وِٺل هُئي، جَنهنڪري کيس ’رابع بصري‘ چونَ کيس اڌَ قلندرَ به چوندا آهن)
* [ع]
- **رابون:** [ا - مذ] مينهن جو هڪَ رنگَ
* [س/ل]
- **رابيلُ ج رابيل:** [ا - مذ] هڪَ قيسَر جي ٻوٽي ۽ گل جو نالو
’آهي رتِ رابيل جي، ٻيا پرينءَ جا ٻوٽَ‘ (شيخ اياز)
- **راپتو:** [ا - مذ] رتَ جھڙي گپ، شمارَ نمرَ گپ، چڪ، راق.
راقو
* راپتو رت، رپتو رپتو
- **راپتو/راپتو:** [صفت - مذ] رتَ جھڙو پترو پترو
* [ا - مذ] رت، نمر (پت)، هڪَ قيسَر جي ڪڙهي (جيڪا اتي ۽ ڏڏ مان ٺاهين). راپتو
* [س/ت]
- **راتِ ج راتيون:** [ا - مٿ] سِجَ لٽي کان وٺي سِجَ اُٻرڻ وارو عرصو. سانجهي، شب، ليل، سنجها. (انگ: Night)
* [سن: رات، راتري = رات، پرا: رت]
’سنان جي سِجَ تي، سَنَس ساري راتِ‘ (شيخ اياز)
* [ڪنايه] اُونڌو، ڪارائ
* دٻي اُوڙ
* [ڪنايه] جَهالت، ظلمت، اُنڌير
’گچي ويا رات جا ٻوٽا، ٿيو نورو سحرَ پيدا‘ (عظا مخد ’حلمي‘)
* جشن، خوشي، شادمانو (جيئن: گاني رات، مهنديءَ رات)
- **رات:** [ظرف] هر رات جو، سدائين رات جو
’تون اچو متجهه رات، منهنجو ساڄو سنڀالين سوچهو‘ (شاه/ڪنڀات)
* گذريل رات جو، اڳئين رات تي
’راتي وڻڻ رات، نئون نياپو آيو‘ (شاه/مومل رات)
’چانڊوڪيءَ وِ جيتَ جي، ستو راتِ سڄڻ‘ (شيخ اياز)
’راتِ ٽنهنجيءَ وِڌ تي بختِ ٿيا ڏاڍا وڏا‘ (اُستاد بخاري)
* ايندڙ رات جو، آڄ واريءَ رات تي
’آسپن راتِ تنهنجا مَهان آهين‘ (جملو)

- **ر:** [ا - مٿ] سنڌي الف - ب جو پنجويون، عربيءَ جو ڏهون، فارسيءَ جو ٻارهون ۽ هندي الف - ب جو ستاويون اکر
* ايجڌ جي حساب موجب عددُ (200)
* اُچار: ري
* [ع/ف]
- **را:** ’سان، لاءِ، جي لاءِ‘ ۽ ’جي واسطي‘ وغيره جي معنيٰ جاتائيندڙ هڪَ پڇاڙي (جيئن: ’خدارا - خدا جي واسطي‘ يا ’فشارا - اتفاق سان‘ وغيره)
* [ف]
- **رايطو ج رايطا:** [ا - مذ] گانڀايو لاڳاپو، تعلق واسطو، مراسر
* حالِ احوال، خبرَ چار، واہ سواہ، مراسلو، خيرخبريت، (انگ: Contact)
* [ع: ربط < رابط]
- **رابطو استوار ڪرڻ:** [اصطلاح] رابطو قائم ڪرڻ، تعلق مضبوط رکڻ، لاڳاپا رکڻ
- **رابطو منقطع ٿيڻ:** [اصطلاح] رابطو ختم ٿيڻ، خبرَ چار جو سلسلو ڪٽجي وڃڻ
- **رابطو وڌائڻ:** [اصطلاح] تعلق وڌائڻ، ميل جول پيدا ڪرڻ
- **رابطو سيڪريٽري:** [ا - مذ] هڪَ اهم تنظيمي عهدو (جيڪو تنظيم سان واسطو رکندڙ موزني شاخ جي وچ وِ رابطو بحال رکندو آهي)
- **رابطو صليبي:** [ا - مذ] نسلي تعلق، حقيقي رشتو
- **رابطو ڪاري:** [ا - مٿ] تعلق پيدا ڪرڻ جي حالت، ميل جول وڌائڻ جو عمل
- **رابطو نظري:** [ا - مٿ] غائبانه تعلق، اڻ ڏٺو گانڀايو (خط يا فون وغيره وسيلي)
- **رابع:** [ا - مذ/صفت] چوٿون
* [ع: اربع = چار < رابع]

- راتاڪون: [ظرف] گذريل رات کان. اڳئين رات کان وٺي
 'ايند راتاڪون گهر ناهي آيو' (جملو)
- رات آڪين ۾ گذارڻ: [اصطلاح] سڄي رات جاڳڻ، اوجاڳو
 ڪرڻ، سڄي رات انتظار ڪرڻ، ساري رات نند نه ڪرڻ
- رات پڪا جو گهرڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جي نه
 به تڪميل ڄاهڻ، نريءَ تي بهشت گهرڻ
 * آڃائي تڪر ڪرڻ
- رات جاڳڻ: [اصطلاح] رات جو نند نه ڪرڻ
 * رات جو ڏينهن جهڙو سمعو هئڻ، رات جو به جهل
 پهل هئڻ
 * انتظار ڪرڻ
 * عبادت ڪرڻ
- رات جو پڙهڻ: [اصطلاح] رات جا پڄايل خيال لکڻ
 * سخت محنت ڪرڻ، امتحانن جي تياري ڪرڻ
 (شاگردن جو اصطلاح)
 * رات جو وظيفو پڙهڻ
- رات جو پيٽ: [معاور] رات وارو غرسو
 * رات جي آونداهي
- رات جو پيٽ وڏو هئڻ: [اصطلاح] رات جي آونداهيءَ
 ۾ گهڻيون ڳالهيون لکي وڃڻ
- رات جي راڻي: [ا - مت] هڪ قسم جو خوشبودار بوتو
 (جيڪو رات جي وقت ڏٺو آهي، پيلي رنگ جو ٿئي)
 — رات جي ماءُ: [معاور] آونداهي، آوندهه، آندارو
 * [ا - مت] هڪ فرضي ڪردار (هارن کي ڊيڄارڻ خاطر)
 'خرڪت نه ڪر نه رات جي ماءُ تي اچي' (جملو)
 * [س/ات]
- رات ڏينهن: [ظرف] اٺ ٽي پهر، چويهه ٽي ڪلاڪ
 * هر وقت، هر مهل، روزانو، هميشه، سدائين
- رات ڏينهن جو فرق هجڻ: [اصطلاح] شمار گهڻو فرق هجڻ
 — رات رهڻ: [اصطلاح] هڪ رات جو قيام ڪرڻ
- رات رهڻ: [ا - مت] هنن جي هڪ قسم (جنهن ۾
 ڪريڪر کان بعد، مري جي وڪه درياءَ ۾ اچڻ کان اڳ مڪوي
 رات وارڻ پاڻ وٽ رکندا آهن)
- رات ڪري ڇڏڻ: [اصطلاح] دير ڪري ڇڏڻ
 * اوندهه ڪري ڇڏڻ
- رات گڏيل: [معاور] صبح ٿيڻ کان اڳ وارو وقت،
 پويون پهر، ڏڪي، باڪ ڦٽي
- رات گڏيل هئڻ: [اصطلاح] رات جي آوندهه هئڻ،
 پيٽڪي جو وقت هئڻ
- رات وارو: [معاور] رات جو ايندڙ (جمزي، چنڊ ۽ حيض لاءِ
 استعمال ٿيندڙ)
- راتو ڌو: [ظرف] راتو واه، راتو رات، رات جي وچ ۾،
 رات جي پيٽ ۾، اڌ رات جو
- راتو ڏينهان: [ظرف] رات ۽ ڏينهن جو، شب و روز
 * هميشه، سدائين، دائمي
- راتو ڏينهان روح ۾، محبت جو مڙڪوڙ (سجڻ)
- راتو رات/راتون رات: [ظرف] رات وچ ۾، رات جي
 غرضي ۾، رات گذرڻ کان اڳ ۾
 * [ڪناير] جلديءَ ۾ هڪدم، ٺڪدم
 'خاله محنت ڪئي آهي، راتو رات انجنيئر ناهي ٿيو' (جملو)
- راتو رات راتو: [صفت - مذ] رات جو چوريءَ، مال ڪاهيندڙ
 * [س/ات]
- راتوڪو ج راتوڪا: [صفت - مذ] رات وارو
 گذريل رات جو، راتو
 * رات جو بچيل (ڪاڌي، پاروڻو)
 * [مت]: راتوڪي ج راتوڪين
- راتوڪي رات: [ا - مت] فقط هڪڙي رات، گذريل يا
 ايندڙ هڪڙي رات، موخوده ڏينهن واري رات، اڄوڪي رات
- راتوڻو ج راتوڻا: [صفت - مذ] راتوڪو، رات وارو،
 گذريل رات جو
 * رات جو بچيل (ڪاڌي، پاروڻو)
 * [مت]: راتوڻي ج راتوڻيون
- راتو واه: [ظرف] رات وچ ۾، راتو رات، رات جي
 غرضي ۾، رات گذرڻ کان اڳ ۾، رات دوران

- راتِ وِهاڻو: [اصطلاح] راتِ گُذرِي، راتِ كَٽِيخُ
'روشنِي راتِ وِهاڻو، چڪائيندي بٿين' (شاه/سن هليان)
- راتِيهن: [ظرف] راتِ جو راتِ ۾، راتِ جي پيٽ ۾
'راتِيهن هلي رَس، نه گِرَن خِيَر نه ٿِي' (شاه/ڪنھت)
- راتِي جِ راتِي: [صفت] راتِ جو جاگندڙ (عاشق، چوڪيلو، جِيرو وغيره)
- راتِييان: [ظرف] راتِ جو راتِ ڌاري
'راتِييان رُج زهن، ڏينھان ڏورن ڏونگرين' (شاه/ڪاهوڙي)
- راتِييان ڏِينھان: [ظرف] راتِ ۽ ڏينھن جو راتِ ۽ ڏينھن ڌاري
* هر وقت، هميشه، سدائين، روزانو
- راتاهو جِ راتاهو: [ا - مذ] راتِ وارو
* شپِ خون، راتِ جو حملو راتِ جي ڦَر، اوچتو حملو
* [ڪنڀا] ظلم، انڌير، جبرِ انبياء
- راتاهو ڏِيئي: [اصطلاح] شپِ خون هڻڻ، راتِ جو حملو ڪرڻ
* ظلم ڪرڻ، جبر ڪرڻ
- راتاهو ڏِيئي وَجِي: [اصطلاح] راتِ جو ڦري وَجِي،
آهڻو تلهو ڦري وَجِي
- راتاهو هڻِي: [اصطلاح] راتِ جي وقتِ حملو ڪرڻ،
شپِ خون هڻڻ
- راتِي: [ا - مذ] هڪ ڏينھن جو کاڌو روزنيو، رو، روز جو
مَقَرَر ٿيل کاڌو ٻنڌائِي
* گوڻن (گهوڙن لاءِ)، گهوڙي جو مَقَرَر داڻو، گاهه ۽ داڻو
* [ع]
- رانوڙ: [ا - خاص] راجپوتن جي هڪ ذات جو نالو
- رانوڙجِ رانوڙ: [ا - مذ] رانوڙ قبيلي جو هڪ فرد
* [صفت] سگهارو، پهلوان، جانن، بهادر، ڏکو متنو،
جِيرو جنگجو
- راپڙ جِ راپڙون: [ا - مذ] بئج، غير آباد، پڙيانگ
(زمين جيڪا پوک جي قابل نه هجي)
- راجِ جِ راج: [ا - مذ] راجا، بادشاهه، حاڪم
* راجِ حُڪومت، بادشاهي، بادشاهت، راجائي، حاڪمي،
اقتدار، اختيارات
* ملڪ، وطن، ڏيهه
* [سن: راج < راجن = راجا]
- راجِ آستانِ جِ راجِ آستان: [ا - مذ] شاهي محل،
قصرِ سلطاني، دارالحڪومت، تخت گاهه، گاديءَ جو هنڌ،
دارالسلطنت
* [سن: راجن + آستان = جاه]
- راجِ پتسي: [ا - مذ] شاهي خاندان جو فرد
* [صفت] خانداني، پيڙهيائتو
* [سن: راج + ونش = گهراڻو]
- راجِ پندارِ جِ راجِ پندار: [ا - مذ] شاهي خزانو، بيت المال
- راجِ پنگ ٿيئي: [اصطلاح] بادشاهي ناس ٿيڻ،
اقتدار ڪسيڻ
- راجِ تلڪ: [ا - مذ] هندو راجائن جي هڪ رسم
(جنهن ۾ راجا يا وڏي عهد ٿيڻ وقت پيشانيءَ تي تلڪ هڻندا آهن)،
ناچ پوڻي
* [سن: راج + تلڪ = نشان]
- راجِ تلڪ ڏيئي: [اصطلاح] گادي نشين ڪرڻ،
تخت تي ويهائڻ، تاجپوڻيءَ جي رسم آڏا ڪرڻ
- راجِ پتي: [ا - مذ] راجا، راجڪمار
* ڌڻي، مالڪ
* مڙس، وڙ
* [سن: راج + پتي = مڙس]
- راجِ پرجا: [ا - مذ] زعيا، زعيت، عوام، راجِ پاڳ
* [سن: راج + پرجا = زعيت، عوام]
- راجِ پوت جِ راجِ پوت: [ا - مذ] راجا جو پٽ، راجا جو اولاد،
راجڪمار، شهزادو
* [سن: راج + پوت < پتر = پت]
- راجِ دربار: [ا - مذ] شاهي دربار
* [سن: راج + ف: دربار]
- راجِ دَرَشَنُ: [صفت] درباري، حاضرين، ملاقاتي
* [سن: راج + دَرَشَنُ]

- راج ڏلارو ج راج ڏلارا: [صفت - مذ] بادشاهه جو پٽ، شھزادو، راجڪمار
 * [سن: راج + هند: ڏلارو = ڏلارو]
 * [مجازاً] پيارو، مَحَبُوب، دل پسند
 * [مت: راج ڏلاري ج راج ڏلاريون]
- راج ڏواڙ: [ا - مذ] شاهي مَخَلات جو ٻاهرينون ڏرواڙو باب عالي
 * [سن: راج + ڏوار = ڏرواڙو]
- راج ڏاني: [ا - مت] گاديءَ جو هنڌ، تخت گاهه، دارالحڪومت
 * [سن: راج + ڏاني < ڏن = مرڪزي خزاني جي جاءِ بيت المال]
- راج ڏڙمڙ: [ا - مذ] شاهي حڪمران، سرڪاري قرض
 * [سن: راج + ڏر = طريقو ڏستور]
- راج زڪشا: [ا - مذ] عوامي حفاظت لاءِ حڪومت پاران ورتل اُپاء
 * [سن: راج + زڪشا = حفاظت]
- راجسٿان: [ا - مذ] راجپوتن جي زهن جو هنڌ
 * [سن: راج + اسٿان = جاءِ]
- راجسي: [صفت] راجا جو، راجا وارو، راجائي، حاڪمائي بادشاهي
 * بادشاهي شان وٿان
 * خانداني، پيڙهيائتو، وڏ گهراڻو
 * سهڻو، زيبائتو، وڻندڙ
- راج گُل: [ا - مذ] شاهي خاندان، شاهي ڪٽنب، راجائي گهراڻو
- راجڪمار ج راجڪمار: [ا - مذ] راجا جو پٽ، شھزادو
 * [سن: راج + ڪمار = شھزادو]
 * [مت: راجڪماري ج راجڪماريون]
- راج ڪنڙو: [ا - مذ] راجڪمار، شھزادو
- راج ڪڙي: [صفت] ڏرباري شاعر
 * شاعرن جو سرتاج
 * [سن: راج + ڪڙي = شاعر]
- راج گڙي: [ا - مت] گادي، تخت، مَسِنَد
- راج گهاٽ: [ا - مذ] بادشاهه جو قتل
 * بغاوت، غداري
- راج گهاٽڪو/راج گهاٽي: [صفت] بادشاهه جو قاتل
 * باغي، غدار
- راج هتيري: [ا - مذ] راجا جو صلاحڪار، وزير، وڏو وزير
 * [سن: راج + منتر = صلاح وٺڻ]
- راج ونسي: [صفت] شاهي نسل جو، شاهي گهراڻي جو، راجائي ڪٽنب جو، راج بستي
 * [سن: راج + ونش = ڪٽنب]
- راجيندڙ: [ا - مذ] مهاراجا، شهنشاهه
 * [سن: راج + ڪمار = شھزادو]
 * [مت: راجڪماري ج راجڪماريون]
- راجا ج راجا: [ا - مذ] راج ڪندڙ، بادشاهه، حاڪم، راڻو، سلطان
 * [سن: راج هند: راجا]
 * [مجازاً] گهوڻ، بنو، ڀيرو
- راجا پرچا: [ا - مت] حاڪم ۽ رعيت، حڪمران ۽ عوام
 * 'چرو راجا، نرو پرچا' (چوڻي)
 * ڏڻي ڏوڻي، ڏڻي ساڻين
 * ڏڻي ساڻينءَ جا ڪر ۽ رعيت
- راجا پنڻ/راجا پٽو: [ا - مذ] راجائي، حاڪمي، بادشاهي
- راجا جي گهر موتين جو ڪال نه هئڻ: [اصطلاح] سڀ ڪجهه موخو هئڻ، ڪنهن به شيءِ جي ڪمي نه هئڻ
- راجا ڌراج: [ا - مذ] مهاراجا، شهنشاهه
- راجا ريت: [ا - مت] راجا جو رعيت تي مقرر ڪيل ڏڻ
 * رسم، هلي چلي، زواج
- راجاڻو ج راجاڻا: [صفت] شاهانو، شاهي، بادشاهي
 * خانداني، اميراني، وڏ گهراڻو
- راجائي: [ا - مت] بادشاهي، تاجداري، سلطنت، حڪومت
 * [صفت] راجا جو، راجائن وارو، بادشاهي، حاڪمائي
- راج بستي: [ا - خاص] راجپوتن جي هڪ نڪ جو نالو
- راجپوري: [ا - مت] مصالحي جو هڪ قيسر

- راجپوت: [ا - خاص] ھندن جي ھڪ قبيلي جو نالو
- * پنجاپ جي ھڪ مسلمان قبيلي جو نالو
- راجپوتانا: [ا - خاص] ھندوستان جي ھڪ رياست جو نالو (جنھن ۾ راجپوتن جون ڪيترين ئي ننڍيون وڏيون رياستون آھي وڃن ٿيون)
- * حيدرآباد سنڌ جي ھڪ مشھور اسپتال جو نالو
- راجڄ: [صفت] بھتر، غالب، فائق
- * [ع]
- راجستان: [ا - مذ] ھندوستان جي ھڪ رياست جو نالو (جنھن ۾ راجپوتن جون ڪيترين ئي ڏاکڻيون آباد آھن)
- راجسي جي راجسي: [صفت] راجرس ولايتي ڪارخاني جو ٺاھيل چاقو (جيڪو تمام اچو ۽ معياري سمجهيو ويندو آھي)
- * [انگ: Rogers]
- راجسين پوتا: [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر ٿرپارڪر ۽ حيدرآباد ضلعن ۾ رھن)
- راجڄ: [صفت] زخوع ڪندڙ
- * پيش ٿيندڙ، اڳيان حاضر ٿيندڙ
- راجڪرا: [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر ڪراچي ۽ حيدرآباد ۾ رھن)
- راجنيلي: [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر جيڪب آباد ضلعي ۾ رھن)
- راج ھنس: [ا - مذ] آبي پکيءَ جو ھڪ قسم (چوھنج پکي جنھن جون ٽنگون ۽ مھنٽ ڳاڙھي ٿئي)
- راج ج راج: [ا - مذ] زعيث، رعايا، عام ماڻھو، پرچا، قوم، آبادي
- * بادشاهي، صاحبي، حڪومت
- * ملڪ، علائقو
- * [سن: راجن، پرا: راج]
- * [ا - خاص] پارٽي ريل گاڏيءَ جو نالو
- * [ڪنايه] جاجي، شاديءَ ۾ شريڪ ٿيندڙ ماڻھو
- راجڄ ج راجڄ: [ا - مذ] راجيو، راجا
- 'تو جو پانيو پانجھي سو ريساڻو راجڄ' (شاھ)
- راجاڻو ج راجاڻا: [صفت - مذ] راجو، راج جو
- * [مت: راجاڻي ج راجاڻيون]
- راجاڻو ج راجاڻا: [صفت - مذ] راج وارو، راجاڻي
- * [مت: راجاڻي ج راجاڻيون]
- راج پاڳ: [ا - مذ] حڪومت، سلطنت، بادشاهي، راج
- راج ڀنگ: [ا - مذ] حڪومت جي تباھي، بادشاهيءَ جو خاتمو
- راجداري: [ا - مت] زعيثي راج، جمهوريت، راجپوتي راجپوتي
- * [سن: راجن + ف: دار < داشتن = رکڻ]
- راجڏاني: [ا - مت] گاڏيءَ جو ھنڌ، تخت گاھ، دارالحڪومت
- راج ڏٺي: [صفت - مذ] پوري راج کي سنڀاليندڙ، راجا، حاڪم، بادشاھ
- راج ڊوهو ج راج ڊوها: [صفت] حڪومت جو ڏسڻ، غدار، باغي
- * [سن: راجن + ڊوهو]
- راج ڊوهي ج راج ڊوهي: [صفت] غدار، باغي، حڪومت جو ڏسڻ، عوام جو ڏسڻ
- راج راڻي ج راج راڻيون: [ا - مت] ملڪ، پٺ راڻي
- راج راهو ج راج راهو: [صفت] راج سان رهاڻيندڙ، ضلع ٻسنڌ
- 'ڏيند، لڪ ٺڀيٺ چئي، راج راهو جي وس' (شاھ/بلاول)
- راج سڀا ج راج سڀائون: [ا - مت] شاهي دربار، شاهي مجلس، دربار، ڪجهري
- راج ڪاڄ ج راج ڪاڄ: [ا - مذ] شاهي معاملات، سرڪاري معاملات
- * پئنجائتي فيصلو، راجو فيصلو
- راج ڪڙو: [اصطلاح] حڪومت ڪڙو، صاحبي ڪڙو، بادشاهي ڪڙو، حڪم ھلائڻ
- * هرڪاشيءَ ھٿ وس ھڻڻ
- * عيش ڪڙو، آسودو رھڻ، سڪيو رھڻ
- راجڪو: [صفت] راج جو، حڪومت جو، راجو، پئنجائتي

- راحت پَرسَت ج راحت پَرسَت: [صفت] آرامَ کي پَسندَ ڪَندڙ
 * نَسَت. ڪاهل. نَبذُون ڪَندڙ
- راحت پَهچائڻ: [اصطلاح] آرامَ پَهچائڻ. فرحتَ بَخشڻ
- راحتِ جان: [صفت] دلَ کي آرامَ ڏيندڙ. دلَ کي خوش ڪَندڙ
 * پيارو. مَحَبُوب
 * [ع: راحت + ف: جان = ساه]
- راحتِ دل: [صفت] دلَ کي آرامَ ڏيندڙ. دلَ کي خوش ڪَندڙ
 * پيارو. مَحَبُوب
 * اولاد
- راحتِ رَسان: [صفت] دلَ کي آرامَ ڏيندڙ. سُڪُون پَهچائڻ وارو
- راحِلُ ج راحِلُ: [صفت] هِجرتَ ڪَرنَ وارو. راهِي لَيندڙ. لَڏيندڙ
 * [ع: رحل = هوروانوڻي]
- راحِجُ ج راحِجَ: [ا - ذات] اللهَ تَعَالِي جو هِڪَ صِفاتي نالو
 * [صفت] زَحَرُ ڪَندڙ. زَحِيمُ. باجهارو
 * [ع: زحَر - هُن مَهرياتي ڪَئي]
- راِحِجُ الرَّاحِجِيين: [ا - ذات] اللهَ تَعَالِي جو هِڪَ صِفاتي نالو
 * [صفت] سَپني کان وَڌيڪَ زَحَرُ ڪَندڙ. شامَ گَهڻو زَحِيمُ. شامَ گَهڻو زَحَرُ ڪَرنَ وارو
 * [ع]
- راِحِمِيين: [ا - ذات] اللهَ تَعَالِي جو هِڪَ صِفاتي نالو
 * [صفت] سَپني کان وَڌيڪَ زَحَرُ ڪَندڙ. شامَ گَهڻو زَحِيمُ
 * [ع]
- راحِالُ: [ا - مذ] اوڏو. رَگت. فَرَضُ
 * [س/ت]
- راڙَ ج راڙُون: [ا - مذ] رڙڻ جو ڪَم. رڙَ پَچاءَ جو ڪَم. بورچي گِبري
 * بورچيءَ جي هٿ جو ڏانڻو يا طَريقو
 * 'هن جي هٿ جي راڙَ مَزيدار آهي' (جملو)
 * [س/ات]
- راڙو ج راڙارا: [ا - مذ] شاديءَ يا خيراتِ وَغيره جي موقعي تي رڙَ پَچاءَ جو ڪَم ڪَندڙ. راڙو. راڙاڻو. رانڌو. بورچي
- راڙو ج راڙاڻو: [ا - مذ] رڙَ پَچاءَ جو ڪَم ڪَندڙ. رانڌو. سانجڻ
- راڙو ج راڙا: [ا - مذ] شاديءَ يا خيراتِ وَغيره جي موقعي تي رڙَ پَچاءَ جو ڪَم ڪَندڙ. راڙو. رانڌو. بورچي
- راڙا: [ا - خاص] شِري ڪِرشن مَهراجَ جي هِڪَ گوپيءَ جو نالو
 * [هند]
- 'مان ئي پَنَ هان. مان ئي بَسِي. مان راڙا. مان شِيامَ' (شيخ ايان)
 * [مجازاً] قُدرت. فِطرت
 * ڪاميابي. اقبال مَندي
- راڙا ويڙج راڙا ويڙج: [ا - مذ] دَرَڪو ڏاب
 * ڊلاسو
 * فيصلو. نَهراءَ. صلح
- راڙا ويڙي: [ا - مذ] واپاريءَ ۽ خريدارَ جو پاڻَ وِ نِبيرو. ڳالهين ذريعي آخري ناهَ (ڪنهن سويءَ وَغيره وِ)
- راڙا ويڙي ڪَرنَ: [اصطلاح] ناهَ ڪَرنَ. فيصلو ڪَرنَ. پَچاءَ ڪَرنَ
- راڙو: [ا - خاص] هِڪَ ذات جو نالو
 * ضلعي دادوءَ جي هِڪَ شَهَرُ ۽ ريلوي اسٽيشن جو نالو
- راڙو: [مض - فعل متعدي] پوکڻ. پُجَ ڇَڻَ. تَحَرُ رِيڙي ڪَرنَ
 * [مض] راڙو
 * [مض] راڙو
 * [مض] راڙو پَڻدو. راڙيلُ
- راڙي: [ا - مذ] پوکَ
 * [س/ات]
- راڙو/راڙهه ج راڙيون/راڙهيون: [ا - مذ] رڙَ ڏانهن ڪَوڪَ ڪَوڪارَ (جھنگلي جانورن جي)
 * 'راڙيون رڙن جون ٿيون. هاها هلَ حَشَرُ' (حفيظ)
 * رڙيون. روجُ
 * [ا - خاص] ڪيبري شَهَرُ جي اُتارَ وِ هِڪَ پَٽَ جو نالو

- راڙ ڪرڻ: [اصطلاح] رڙيون ڪرڻ، روڻ، روڄ راڙو ڪرڻ
- راڙڻ: [مض - فعل متعدي] روڙارو
- * شڪيل ڏيڻ. ڏنجهه ڏيڻ
- 'راڙي رڻ ڪيائين، هن ڪڏا ٿوري ڪرمي' (شاهه/ڪنڀات)
- * [مض] راڙڻ
- * [امر] راڙ
- * [راڙي راڙيندو، راڙيل]
- راڙوڄ راڙا: [ا - مذ] جنگ، ويڙهه، لڙائي
- * [هند: راڙ = جنگ]
- 'عليه ٻن آيتن ڪندا راڙوڙگ سين' (شاهه/ڪيڏارو)
- * روڄ، روڏن
- 'روڻ * راڙو مون نيمائيءَ ٺجهي' (شاهه/حسيني)
- * [صفت] رڙيون ڪندڙ، ڏانهون ڪندڙ، ڏانهوڙي
- * هل ڪندڙ، شور ڪندڙ (الو يا گل)
- راڙو ڪرڻ: [اصطلاح] روڄ ڪرڻ، مائٽر مڃائڻ
- راڙ ج راڙ: [ا - مذ] لڪل ڳالهه ڳجهه، پيد، اسرار لڪهه منجهه
- * [ف: راڙ - ڳجهه]
- راڙدار ج راڙدار: [صفت] راڙ واري، راڙ کان واقف، هر راڙ
- حال محرم، حال پائي، دوست، هسٽرڊ
- * [ف: راڙ + فار - داشتن = رڱڻ]
- راڙداري: [ا - مذ] راڙ جو لڪهه، پرديداري
- راڙدان ج راڙدان: [صفت] راڙدار، پيد، ڏلي دوست، همراز
- * [ف: راڙ + دان دانستن = ڄاڻڻ]
- 'چنڊ هر وقت همسفر آهي، رات هر وقت راڙدان آهي' (شيخ ايان)
- راڙ فاش ڪرڻ: [اصطلاح] ڳجهه ظاهر ڪرڻ، لڪل ڳالهه ظاهر ڪرڻ، راڙ کولڻ
- راڙ محرم ج راڙ محرم: [صفت] راڙدار، راڙدان، حال پائي
- راڙ ٺياراڙ و ٺياراڙ: [ا - مذ] محبت جون ڳجهيون ڳالهيون، ڳجهي رهڻ
- * [ف]
- راڙ ٺياراڙ جون ڳالهيون: [محاوره] پيار ۽ قرب جون ڳالهيون
- راڙڻ: [ا - ذات] الله تعاليٰ جو هڪ صفتي نالو
- 'والي واحد وحده، راڙڻ رب زجيم' (شاهه/ڪلياڻ)
- * رڙق رسائيندڙ، روزي رسائڻ وارو، پالٽهار
- * [ع]
- راڙو ج راڙا: [ا - مذ] راڙڪو ڪم ڪندڙ، جابون ناهيندڙ، مڃمار، اوساري ڪندڙ، اوستو
- راڙڪو ج راڙڪا: [صفت] راڙي جو (ڪم يا اٺڻا)
- راش/راسي: [صفت] ڏرسٽ، برابري صحيح، موافق، سازگار
- * [ف: راست = برابر]
- 'تئين سنڌي ڳالهيءَ، راڙڻ آندي راس' (شاهه)
- * پورو، مڪمل، ٺيار
- * خوش، ڄاڻ، چڱو ڀلو
- 'توت ٻڌائون پٽيون، روڙ ڪيائون راس' (شاهه/يمن ڪلياڻ)
- راسي آچڻ: [اصطلاح] صحيح هجڻ، موافق هئڻ
- 'راسي آهي نه هڪڙي گهڙي توسوا، ڪيئن ڪٿي سڄي زندگي توسوا' (سرڪش سنڌي)
- راسي ٿيڻ: [اصطلاح] مڪمل ٿيڻ، پورو ٿيڻ، ٺيار ٿيڻ، سرتاجار ٿيڻ
- 'اسان جو گهر ئي راسي ٿيو آهي' (جملو)
- 'راس بلبل کان نه ٿيو ڪو آئينو باغ هر' (عطا محمّد 'حامِي')
- راسي پاسي: [صفت] هر صلاح، راضي
- * نهيل، مڪمل
- راسي ڪرڻ: [اصطلاح] پورو ڪرڻ، مڪمل ڪرڻ (ڪم، نيبٽڻ، بچائڻ)
- راسي هجڻ: [اصطلاح] موافق هجڻ
- * خوش هجڻ، راضي هجڻ
- * مڪمل هجڻ

- راڙ ڪرڻ: [اصطلاح] رڙيون ڪرڻ، روڻ، روڄ راڙو ڪرڻ
- راڙڻ: [مض - فعل متعدي] روڙارو
- * شڪيل ڏيڻ. ڏنجهه ڏيڻ
- 'راڙي رڻ ڪيائين، هن ڪڏا ٿوري ڪرمي' (شاهه/ڪنڀات)
- * [مض] راڙڻ
- * [امر] راڙ
- * [راڙي راڙيندو، راڙيل]
- راڙوڄ راڙا: [ا - مذ] جنگ، ويڙهه، لڙائي
- * [هند: راڙ = جنگ]
- 'عليه ٻن آيتن ڪندا راڙوڙگ سين' (شاهه/ڪيڏارو)
- * روڄ، روڏن
- 'روڻ * راڙو مون نيمائيءَ ٺجهي' (شاهه/حسيني)
- * [صفت] رڙيون ڪندڙ، ڏانهون ڪندڙ، ڏانهوڙي
- * هل ڪندڙ، شور ڪندڙ (الو يا گل)
- راڙو ڪرڻ: [اصطلاح] روڄ ڪرڻ، مائٽر مڃائڻ
- راڙ ج راڙ: [ا - مذ] لڪل ڳالهه ڳجهه، پيد، اسرار لڪهه منجهه
- * [ف: راڙ - ڳجهه]
- راڙدار ج راڙدار: [صفت] راڙ واري، راڙ کان واقف، هر راڙ
- حال محرم، حال پائي، دوست، هسٽرڊ
- * [ف: راڙ + فار - داشتن = رڱڻ]
- راڙداري: [ا - مذ] راڙ جو لڪهه، پرديداري
- راڙدان ج راڙدان: [صفت] راڙدار، پيد، ڏلي دوست، همراز
- * [ف: راڙ + دان دانستن = ڄاڻڻ]
- 'چنڊ هر وقت همسفر آهي، رات هر وقت راڙدان آهي' (شيخ ايان)
- راڙ فاش ڪرڻ: [اصطلاح] ڳجهه ظاهر ڪرڻ، لڪل ڳالهه ظاهر ڪرڻ، راڙ کولڻ
- راڙ محرم ج راڙ محرم: [صفت] راڙدار، راڙدان، حال پائي
- راڙ ٺياراڙ و ٺياراڙ: [ا - مذ] محبت جون ڳجهيون ڳالهيون، ڳجهي رهڻ
- * [ف]

- **راسي ج راسيون:** [ا - مت] چوڻي، بلندي، اوج
- * متنو
- * چيڙو، پيڙهي
- * موڙي، پونجي، گڏ ڪري رکيل مال، ملڪيت، ميراث
- * علم رياضيءَ موجب موڙ ۽ وياڄ جي گڏيل رقم
- * هڪ گره جو نالو (جيڪو هڪ بوج و تيزن مهينا رهي ٿو)
- * علم نجوم موجب تازن جي هڪ خاص شڪل، تڪڙ، سرخ
- * خشڪيءَ جو جهنپيارو حصو، جيڪو پاڻيءَ ۾ هجي (هاڱريءَ جي اصطلاح و)
- * زمين، راه
- * [ف]
- * گهوڙي جي واڳ
- * وٺڻ جي مٿي ۾ ٻڌڻ رسي
- * اها رسي، جنهن سان ناريءَ کي هر سان ٻڌجي
- * [س/ث]
- * روشينيءَ جي اها ليڪ، جيڪا سج اُٿرڻ وقت آسمان ۾ ڏسجي
- * پاڇاريءَ کي ٻڌڻ جي رسي
- * [س/ل]
- **راس الجودي:** [ا - مت] جنبي گهيري جو اهو شڪو، جتي سج پڦڇڻ سان سيارو شروع ٿئي ٿو، ڏکڻائين
- **راس چڪو:** [ا - مت] سج جو مدار، اهو دائرو جنهن تي ٻارهن برج آهن، طريق الشمس، سورج منڊل
- **راس ڌاري:** [ا - مت] ڪرشن مهراج جي گوپين جو ڪيل ڪنڌڙ
- **راس السرتان:** [ا - مت] سرطان گهيري جي اها جاءِ، جتي سج پڦڇڻ سان گرمي شروع ٿئي، اتران
- **راس المال:** [ا - مت] تجارث جو سرميو، واپار جي موڙي
- * منلضي قرض
- **راس ليلا:** [ا - مت] ڪرشن مهراج جي گوپين سان زجايل راڳ ۽ ناچ جي منجڻل
- **راس منڊل:** [ا - مت] راس چڪر، برجن جو ميڙ
- **راس و ذنب:** [ا - مت] اهي ٻه تارا، جن سبب چنڊ گرهڻ ۽ سج گرهڻ ٿيندو آهي، راهو ۽ ڪيت
- **راس:** [ا - مت] لوڪ ناچ جو هڪ قسم، راسوڙو
- * [س/ث]
- **راس وجهڻ:** [اصطلاح] جهن هڻڻ، ناچ ڪرڻ
- * خوشيون ڪرڻ، شادمانا ڪرڻ
- * سرتيون راس وجهي ڪيچي آيا ڪيچ مان (شيخ ايان)
- **راساڙو:** [ا - مت] اڃائي بڪواس، ڊيگهه، جهانجه
- **راساڻوچ راساڻو:** [صفت] رساڻو
- **راست:** [صفت] ساڄو سڌو، سنئون
- * درست، صحيح، برابر
- * سچو صادق
- * پورو نيڪ
- * موافق، سازگار
- * [ا - مت] سچ، حق
- * [ف]
- **راست پاڙو:** [صفت] سچو سچ چونڌڻ، صادق، ايماندار، ڊياندار، بي رياءِ
- * [ف: راست + باز < باختن = ڪيڏڻ]
- **راست پاڙي:** [ا - مت] سچائي، صداقت، ايمانداري، بي رياءِ، ڊيانداري
- **راست پيڻ:** [صفت] حقيقت شناس، بي رياءِ، آئين
- * [ف: راست + بين < ڍيڏڻ = ڏسڻ]
- **راست پيڻي:** [صفت] حقيقت شناسي، بي رياءِ، صداقت
- **راست راست:** [طرف] نيڪ نيڪ، سچ سچ، صاف صاف
- **راست سخڻ:** [صفت] سچاڙ، سچو، ايماندار، بي رياءِ
- * [ف: راست + سخڻ = گفتگو]
- **راست شهادت:** [ا - مت] سچي گواهي، حقيقت تي ميني نياڙ
- **راست طبيعت:** [صفت] نيڪ، پرهيڙگار، نيڪوڪار

- راست گو: [صفت] سَچو. سَچ ڳالهائيندڙ. حَقُ گو
* [ف: راست + گو < گفتن = ڳالهائڻ]
- راست گوئي: [ا - م] سَچ ڳالهائڻ. راستي. صداقت. سَچ
— راستي: [ا - م] سَچائي. راستِ بازي. صاف گوئي.
سَچ. صداقت. ايمانداري
- راستخ: [صفت] پڪو. پختو. مضبوط. ثابت قدم
* [ع]
- راستخ اِرادَه: [صفت] اِرادِي جو پڪو. پڪو پَهَ ڪندڙ
* [ع]
- راستخ البيان: [صفت] اِقرار جو پڪو. زبان جو پڪو.
انجامُ پورو ڪندڙ. صادق. سَچو
* [ع]
- راستخ المقيدَه: [صفت] پتھنجي عقيدِي تي قائم زهن وارو
جنهن جو عقيدو مضبوط هجي. پڪي عقيدِي وارو
* [ع]
- راستو جِ رامڙا: [ا - خاص] هنڌن جي وِڙن ۽ سورمن
جي تعريف ۾ چيل هڪ ڊگهو لوڪ گيٽ. راستوڙو
• راستخ: [مض - فعل لازمي] راسِي نڪرڻ. سَچ يا چنڊ جي
اُڀرڻ وقت اُفق مان روشنيءَ جون ڌارون نڪرڻ
* [راسِي راسيندو راسيل]
- راستوچِ رامڙو: [صفت] مڪمل. نيار. پورو. راسُ
• راستوڙو جِ رامڙو: [ا - مذ] هڪ قيسر جو لوڪ گيٽ
(جيڪو ڪولمي وغيره يا هندوگيج طوب يا ناچ ۾ ڳائين، جنهن ۾
انھن جي وِڙن ۽ سورمن جي تعريف هوندي آهي)
* [س/ت]
- راسِي جِ راسيون: [ا - م] سَچ اُڀرڻ يا لَهڻ مهل اُفق
تي روشنيءَ جو پتو. سَچ اُڀرڻ يا لَهڻ کان ٿورو اڳ سَچ
جا ڳاڙها سڌا ڪرڻا. سَچ لَهڻ کان ٿورو اڳ وڻن ٽڪرين
مٿان ڳاڙهاڻ
• راسِي سَچ وڻن تان، راسيون وڻائين (شاه)
- راشدُ جِ راشِدَ: [ا - مذ/صفت] سَدِ رِئِل. هدايت مڃيندڙ.
دِينِي اُصولن جو پابند. سٺين رستي تي هلندڙ. الله وارو
خدا پرست. نيڪ. سَچو
* [ا - خاص] مُسلمان مرد جو نالو
* [ع: رشد]
* [م: راشده]
- راشدي: [ا - خاص] سِنڌ ۾ سادائين جو هڪ خاندان.
شاه صدر جو اولاد. پير صاحب پاڳاري جو خاندان
- راشن: [ا - مذ] رسند. راتب. سوڌو
* کاڌي جو مقرر انداز. ورو
* فوجي خوراڪ
* گهوڙي لاءِ خاص کاڌو
* [انگ: Ration = کاڌو]
- راشن پند: [ا - م] راشن جو سرشتو. ملڪ ۾ ضرورت
جي شين جي تقسيم
— راشن پند ڪرڻ: [اصطلاح] خرچي پائي بند ڪرڻ
(سزا طور)
- راشوچِ راشا: [صفت - مذ] عام، سادو، معمولي، رواجي
* [ضد: خاشو]
* [م: راشي جِ راشيون]
- راشي جِ راشي: [صفت] زبوت ڏيندڙ. عام معنيٰ ۾
زبوت وٺندڙ. زبوت خور. زبوتي
* [ع]
- راضُ: [ا - مذ] خوشي، مرضي، رضامندي
* مهرباني، باجهه
* [ع: رضا]
- راضيو: [ا - مذ] رضامندي، خوشي، مرضي، پسند.
اختيار
- راضي: [صفت] خوش، سَرهو
* آماده
* خواهان، خواهشمند
* شاکر
* نيار. چڱو پلو. چاق
* [ع: رضا]

- راضی برضا: [صفت] رضاءِ الٰہيءَ کي مڃيندڙ. خدا جي حڪم کي تسليم ڪندڙ
- راضی ٿيڻ: [اصطلاح] رضامند ٿيڻ، خوش ٿيڻ، سرهو ٿيڻ
- * ضد تان لهن، پرڃي وڃن، کيتو ڇڏڻ
- راضيو: [ا - مذ] رضامندي، خوشي، مرضي، آمادگي، قبوليت، مڃتا، راضيو
- راضی ڪرڻ: [اصطلاح] خوش ڪرڻ
- * رضامند ڪرڻ، آماده ڪرڻ، مڃائڻ، قبول ڪرائڻ
- * ضد تان لاهڻ، پرڃائڻ، کيتو ختم ڪرائڻ
- راضی نامو ج راضی ناما: [ا - مذ] پاڻ کيل فيصلو، رضانا، ناه، پرڃاء، صلح نامو، اقرار نامو، قبوليت
- راعي: [ا - مذ] ڌنار، ڌراڙ
- * زعبت کي سنڀاليندڙ بادشاهه
- * [ع]
- راغب: [ا - مذ] زعبت ڏياريندڙ، جاه ڏياريندڙ، لاڙو رکندڙ، مائل
- * خواهشمنڊ، پُر اُميد
- * [ع] زغب - مائل ڪندڙ
- راغب ڪرڻ: [اصطلاح] مائل ڪرڻ، متوجھ ڪرڻ، زعبت ڏيارڻ
- رافع: [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفاتي نالو
- * [صفت] بلند ڪندڙ، مٿانهون ڪندڙ، ڪندڙ
- * [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
- * [ع]
- راق: [ا - مت] مينهن جو پٿرو چيڙو
- راق ج راق: [ا - مذ] راقو، گپ، چڪ، گارو
- راقو ج راقا: [ا - مذ] گپ، گارو، پٿرو گارو، راپڙو
- * مينهن جو پٿرو چيڙو
- راقم ج راقم: [ا - مذ] لکندڙ، ڪاتب، تحرير ڪندڙ، مصنف
- * [ع]
- راقم الحروف: [ا - مذ] اکر لکندڙ، خط لکندڙ
- * مضمون نويس
- * [ع]
- راک: [ا - مذ] ننڍو جبل، پهاڙي، ٽڪري
- * [انگ: Rock]
- راکاش ج راکاش: [ا - مذ] تمار وڏي قدبت ۽ تمار گهڻيءَ طاقت وارو هڪ خيالي ڪردار (جيڪو هميشه اکائين ورتي). پوٽ
- * ظالم، وحشي
- * خبيث، پليٽ
- * [سن: راکس]
- راکاش گهمي وڃڻ: [اصطلاح] ڪوبه ماڻهو ڏسن ۾ نه اچن (شهر وغيره ۾). ڪا پهر نه هجڻ، سڄ ٿي وڃڻ، حراس ٽهلجي وڃڻ
- راکاسي ج راکاسي: [صفت] راکاس جو، راکاس وارو
- راکسي ج راکسي: [صفت] راکاس جو، ديڙو جو، راکاسي
- راکب: [ا - مذ] سوار، سوارِي ڪندڙ
- * [ع] ركب = سوار ٿيڻ
- راکع: [صفت] رڪوع ڪرڻ وارو، نمازي، عبادت ڪرڻ وارو
- * [ع] رڪع - رڪوع ڪرڻ وارو
- راکيٽ ج راکيٽ: [ا - مذ] خلائي جهاز
- * بازو جي زور تي پري تائين مار ڪندڙ ميزائيل
- * [انگ: Rocket]
- راکت ج راکون: [ا - مت] خاڪ، ڌوڙ، مٽي
- * [هند]
- راکو ج راکا: [صفت] رڪوال، رڪيال، محافظ، پهريدار، جوڪيدار، واهي، بچائيندڙ
- * [رڪڻ < راکو]
- راکي ج راکيون: [ا - مت] اهو رنگين ڌاڳو يا ڳانو جيڪو هندو ڌرم ۾ پيرون پنهنجن پائرن کي ڪرائيءَ ۾ ٻڌنديون آهن (جيڪا رستم پاه جي حفاظت لاءِ دعا جي علاقت طور ليکي ويندي آهي). ڌاڳو، ڳانو (جيڪو هندو ڌرم ۾ ٻيڻ پنهنجي پاه کي ڪرائيءَ ۾ ٻڌندي آهي ته جيئن هو اهاڳ يا برائيءَ کان بچي ۽ سندس ڪلياڻ ٿئي). مراد جو سڳو

- راڳي ٻڌڻ: [ا - خاص] هندو ڌرم ۾ پيڻين پاران پنهنجن ڀائرن کي راڳي ٻڌڻ جي رسم
- راڳ ج راڳ: [ا - مذ] علم موسيقي، سنگيت موجب سرن جي لاه چاڙه جو هڪ مقرر ماڳ يا پٿمانو، آروهيءَ کان آروهيءَ تائين ۽ آروهيءَ کان آروهيءَ تائين مقرر سرن جي ميلاپ مان پيدا ٿيل خاص آلاپ، ڳائڻ، نغمو، سرود، گانو
- * راڳ جي مڃيل، مڃيل موسيقي
- * [هند: راڳ]
- * ذڪر بيان، قصو ورد
- ’وحدہ لا شريك له، اهو راڳ رڳن‘ (شاه)
- * جذبو پور ريجڪ
- * مسخري، رڳو، ڪتراڳ
- راڳ آلاپڻ: [اصطلاح] راڳ جا مخصوص سر ڦاڻي موجب گلي مان ڪرڻ
- راڳائي ج راڳائي: [صفت] راڳ ڳائيندڙ، راڳي، راڳيندڙ، گوڀو
- ’متان راڳائي، مٿي بن موتاڻين‘ (شيخ ايان)
- راڳ چيڙوڻ: [اصطلاح] راڳ آلاپڻ، راڳ جا مخصوص سر ڦاڻي موجب گلي مان ڪرڻ، راڳ شروع ڪرڻ
- راڳداري: [ا - مت] راڳ جي ڄاڻ، موسيقيءَ جي علم جي واقفيت
- راڳ رنگ: [ا - مذ] ڳائڻ وڃائڻ، راڳ روپ
- * ناچ گانو، ڪيل تماشو
- * عيش عشرت
- راڳ روپ: [ا - مذ] ڳائڻ وڃائڻ، راڳ رنگ
- * عيش عشرت
- * جسن، مڃيل، خوشيون، مزا
- راڳ روپ ڪرڻ: [اصطلاح] ڳائڻ وڃائڻ، خوشيءَ جي مڃيل ڪرڻ، سار ۽ سرود جي مڃيل مڃائڻ
- * عيش ڪرڻ
- راڳ ڪرڻ: [اصطلاح] ڦاڻي موجب راڳ ڳائڻ * موسيقيءَ جي مڃيل جو بندوبست ڪرڻ
- راڳ ڳائڻ: [اصطلاح] راڳ آلاپڻ، گيت ڳائڻ، راڳ ڪرڻ * نيڪيون ڳائڻ، ڳڻ ڳائڻ، تعريف ڪرڻ، ڪنهن جون سنئون بيان ڪرڻ
- راڳ مالا/راڳ مالها: [ا - مت] موسيقيءَ جي مڃيل * راڳ جي اصولن تي لکيل ڪتاب، راڳ بابت ڪتاب * ٻارن جي وندر جو هڪ ساز (ڏک هٿ سان مختلف آواز ڪڍندڙ)
- راڳني/راڳي: [ا - مت] ڪنهن به وڏي راڳ جي هڪ شاخ
- راڳ ويرايو: [ا - مذ] ڳائڻ وڃائڻ * صوفيائي راڳ جي مڃيل * ڳائڻ ۽ فڪر ۾ ذهن (تصوف جي اصطلاح ۾)
- راڳي ج راڳي: [صفت] راڳ ڳائيندڙ، راڳائي، راڳيندڙ، ڳائڻو گوڀو، ڪلونٽ
- راڳيندڙ ج راڳيندڙ: [صفت] ڳائڻو راڳي، گوڀو ’اهي پنهنجي آن، راڳيندڙ جي روح کي‘ (شيخ ايان)
- راڳ ج راڳ: [ا - مذ] بهانو اڃايو عذر نٿا، * ٺڳي، ڏوڪو قريب
- راڳ ٻڌائڻ: [اصطلاح] بهانو ڪرڻ، عذر ڏيڻ
- راڳ ٻڌڻ: [اصطلاح] مسخري ڪرڻ * ڪوڙ ڳالهائڻ * ٺڳي ڪرڻ * ڊرامو ڪرڻ، ڊونگ رڃائڻ
- راڳ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏوڪو ڏيڻ، قريب ڏيڻ، وساهڻ
- راڳ ڪرڻ: [اصطلاح] گسائڻ، نٿائڻ، بهانا ڪرڻ
- راڳوچ راڳا: [ا - مذ] ليو، لٽ، گاري جو آستر * [س/ل]
- راڳائي ج راڳائي: [صفت] راڳو ڏيندڙ، ليو ڏيندڙ * [ا - مذ] رازو * [س/ل]

- راڳڻ: [مص - فعل متعدي] راڳو ڏيڻ، لڻتڻ، ليڻ، گاري جو لييو ڏيڻ
- * [مص] راڳڻ
- * [امر] راڳ
- * [راڳيو، راڳيندو، راڳيل]
- راڳهڻ: [ا - مذ] ريه، دانھن
- * [س/ات]
- راڳڻج راڳڻ: [ا - مذ] شينھن جو هڪ قيسر
- راڳوچ راڳا: [ا - مذ] رازڪي يا واڍڪي ڪر جو اوزار
- * ڏاڳو، ڏورو (جيڪو زنگ مان ٻوڙي، پٽ يا ڪاٺ تي ستوت لاه ليڪڻ ڪيڏن جي ڪر آهي)
- * ليڪو (زنگ جو)، زنگ ۽ ڀسيئل ڏور سان ڪاٺ تي نڪتل ليڪو (ڪاٺ چيڙهه لاه، داغ
- * [هند: رانگا]
- * ڪٽي جو هڪ قيسر (ميرانجهڙن ٻين ۽ سليبي ٽڪرين وار)
- * شينھن جو هڪ قيسر، بيلايي شينھن (جنھن جي پٺن تي ڳاڙهي زنگ چمڙا پٽا ٿين)
- * بُر ۽ پلائون بچوڻ، راڳا ڪن رهاڻ (مئل)
- * جابلو وڻ جو هڪ قيسر (جنھن جو ميو ڳاڙهو ٿئي)
- * [صفت] زڳيندڙ، زنگ ساڙ
- راڳا ڪرڻ: [اصطلاح] ليڪا وجهڻ، زڳي ڇڏڻ (گهڻي ترسات ۽ وڻن تي ڳاڙها ليڪا پئجي ويندا آهن)
- * قهر ڪرڻ، ظلم ڪرڻ، ويل وهائڻ، ڦرلٽ ڪرڻ
- راڳڻ: [مص - فعل متعدي] زنگ ۽ ڀسيئل ڏور سان (ڪاٺ وغيره کي چيڙهه لاهي نيشان ڪرڻ، زنگ سان ليڪا ڪيڙو
- * [مص] راڳڻ
- * [امر] راڳ
- * [ڍاڳيو، راڳيندو، راڳيل]
- راڳي ڇڏڻ: [اصطلاح] زڳي ڇڏڻ، ڳاڙهو ڪري ڇڏڻ
- * ليڪا ڪيڙو
- * دعا ڏئي ڇڏڻ، اڏي ڇڏڻ، ڍائي ڇڏڻ
- * خراب ڪرڻ
- راڻ: [ا - مذ] هڪ قيسر جو پٿارڪو وڪڻ، ڪوٺر جو هڪ قيسر (جيڪو تاندي تي رکي، ڏوب وٺڻ ڏيڻ جي ڪر آهي).
- ڏوب، ريال
- رام: [ا - خاص] پروردگار، پرميشور، ايشور (هندو ڌرم موجب)
- * آڳاٽي زماني ۾ ’آيوڏيا‘ جي راجا ’ڏسرت‘ جو وڏو پٽ
- * شري رامچندر (جيڪو پنهنجي زال ’سيتا‘ سان گڏ چوڏهن ٽويهه سؤ سال وٺي ’واٽ‘ کي ماريائين. هندو کيس بطور ’اوتار‘ پوڄيندا آهن. هندن جي عقيدتي موجب ’رام‘ وشنوءَ جو ستون روپ آهي)
- * نر ۽ زهندڙ راڳوٺن جي هڪ ذات جو نالو
- * هندو مرد جو نالو
- * [صفت] وڻندڙ، سهاڻيندڙ، موهيندڙ
- رامانندي: [ا - مذ] هندو قيسرن جو هڪ گروه
- رام ڀڄڻ: [ا - مذ] ’رام‘ جي تعريف ۾ چيل گيت
- رامچندر: [ا - خاص] قديم هندوستان جي راجا ’ڏسرت‘ جي وڏي پٽ ’رام‘ جو پورو نالو (جنھن کي هندو ’اوتار‘ ڪري پوڄيندا آهن)
- رامرام: [ا - مذ] هندن جو سلام
- رامرام تي هلڻ: [اصطلاح] گڏجي مان ڏيڻ
- رامرام ڪرڻ: [اصطلاح] هندن پاران سلام ڪرڻ
- * رام کي ياد ڪرڻ، رام جو نانءُ چيڻ
- * [معاناً] ٻئي جي مسئلن ۾ نہ پيو، پنهنجي واٽ سان هلڻ
- رامريجهائڻ: [اصطلاح] ’رام‘ کي راضي ڪرڻ
- رامست: [ا - مذ] هندن جو سلام، رام رام
- رامست ڪرڻ: [اصطلاح] هندن جو سلام ڪرڻ، رام رام ڪرڻ
- رام ڪهاڻي: [ا - خاص] شري رامچندر جي ڪهاڻي، رامائڻ
- * [ا - مٿ] وڏي آکاڻي، ڊگهو قصو
- رام ڪهاڻي ٻڌائڻ: [اصطلاح] پنهنجي باري ۾ ڪا ڊگهي ڳالهه ٻڌائڻ

- رام ليلا: [ا - خاص] شري رامچندر جي فتحيابيءَ ۽ لڙائيءَ جي نقل جو ناٿڪ (جيڪو هميشه ’آسو‘ واري معيني ۾ انهيءَ يادگيريءَ ۾ ڪيو ويندو آهي). دستخطي جو ميلو
- رام مڙي: [ا - مڙ] رام جي سڙڪ ۾ ماريل
- رام نومي: [ا - مڙ] شري رامچندر جي جمن جو ڏينهن جيئن معيني جي نائين تاريخ (جيڪا هندو مذهبائيندا آهن)
- رامانمو: [ا - مڙ] گاه جو هڪ قسم * [س/ات]
- رامانج رامان: [ا - مڙ] گوڙ، شور، هل، بائينال، هنگامو، رامانو * واويلا، روج، رازو، مائر * جهيڙو، جنگ، لڙائي
- رامانو ج رامانا: [ا - مڙ] گوڙ، شور، هل، بائينال، هنگامو، رامانج * واويلا، روج، رازو، مائر * ’روه رامانا ڪن، اڄ پڻ هلڻ هاريون‘ (شاه/بلال) * جهيڙو، جنگ، لڙائي * ’تريازت ترنگه، پڻ ۾ رامانا ڪري‘ (خليفوني بخش) * خوشي، مڙو * ڏو * تماشو
- رامانا ڪڙو: [اصطلاح] خوشيون ڪڙو، مڙا مائو، موخون ڪڙو * لڙائي ڪڙو
- رامائڻ: [ا - خاص] هندو ڌرم جو پوتر ڪتاب، شري رامچندر جي احوال بابت ڪتاب (جيڪو پهرين سنسڪرت ٻوليءَ ۾ ’رامڪ رشيءَ‘ منظور ڪيو ۽ ان کان پوءِ ’تلسيلس‘ هندي ٻوليءَ ۾ لکيو)
- رامبايلا: [ا - مڙ] اهو پوزوچوڻ جوڪندڙ جنهن جا آهان سامهان پاسا ۽ آمهون سامهون ڪندڙن برابر هجن (جاميٽريءَ جي اصطلاح ۾)
- رامپس: [ا - مڙ] ٻوٽي جو هڪ قسم (هڪ جي ماڻ جيٽرو ٿئي، منجهس سنهي ڪٽ ٿئي، ڪوئا مائو لاءِ گهڻن ۾ ساڙجي ۽ ڪوٺڻ کي خاوش ٿيندي ۽ مري ويند)
- رامپس: [ا - مڙ] اهو پوزوچوڻ جوڪندڙ جنهنجا چاڙهي پاسا ۽ آمهون سامهون واريون ڪندڙن برابر هجن (جاميٽريءَ جي اصطلاح ۾) * [انگ: Rhambus]
- رامتو ج رامتا: [ا - مڙ] ڪاري جي رڇ جو هڪ عضوو (ڪاميٽ ۾ لڳل جهنڊن جيڪو پٽي کان رڇ جو نشان ڏئي) * [س/ل]
- رامپوري ج رامپوري: [ا - مڙ] ڪڪڙ جو هڪ قسم (جيڪو قد جو ننڍو ۽ سهڻو ٿئي)
- رام جاڳو: [ا - خاص] هڪ مشهور مسلمان درويش رام جاڳو (رحمان جاڳي) جي ڌرگاهه
- رامچنداڻي: [ا - خاص] سنڌ جي هنڌن جو هڪ پاڙو
- رام ڏيو: [ا - خاص] هنڌن جي هڪ ٻيڙ جو نالو (جنهن جو آستان تندي الهيار شهر جي پور آهي)
- رام رڪياڻي: [ا - خاص] هنڌن جي هڪ ذات جو نالو
- رامش: [ا - مڙ] سرهاڻي، خوشي * راڳ، خوشيءَ ۾ ڳائڻ * [ف]
- رامشگر: [صفت] عياش، آرام پسند * راڳي، گوڀو راڳيندڙ
- رامشي: [ا - مڙ] گوڀو
- رام قل: [ا - مڙ] ميوي جو هڪ قسم، امر قل
- رام ڪٽوري ج رام ڪٽوريون: [ا - مڙ] ڪٽر مان ٺهيل هڪ قسم جي جمني، پيالي
- رامگلي: [ا - مڙ] هڪ راڳيءَ جو نالو * [ا - خاص] شاه سائينءَ جي رساليءَ ۾ هڪ سُر ۽ راڳ جو نالو
- راموتيو ج راموتيا: [ا - مڙ] رانديڪو * [س/ت]
- ران: [صفت] سنڀاليندڙ، هلائيندڙ * مرتب لفظن ۾ ’سنڀاليندڙ‘ يا ’هلائيندڙ‘ جي مفهوم ۾ صفاتي طور ڪر ايندڙ پڇاڙي (جيئن: ’ڪمران‘، ’جهازان‘ وغيره) * [ف: رانڊن = هلائڻ]

- ران ج رانئون: [ا - مت] ٿڱ جو گوڏي کان مٿيون حصو.
سٿر جوڻ
* [ف]
- رانباھج رانباھ: [ا - مذ] ڊڳيءَ جي زنيءَ، ڍڪَ
* سوٿر جي هڏڪار
- رانباھڻ: [مض - فعل متعدي] سوٿر جو وڙهڻ لاءِ
تيار ٿيڻ، هڙڪڻ
* [س/ات]
- * [مض] رانباھڻ
* [امر] رانباھ
* [راناھيس رانباھيندو، رانباھيل]
- رانپ ج رانپون: [ا - مت] زنيءَ، وڏو آواز ڏانھن، پاڪار
رڙ
* زور سان روئڻ جي حالت، ريهارڙ، ريهون ڪري روئڻ
* وڏي آواز سان سڏ، هڪل
* جانور جو آواز (خصوصاً مينهن ۽ ڊڳيءَ جو)، ڍڪَ، ٿاڏ
* [سن: زپ = آواز ڪرڻ، زمپ]
- رانپاڻ ج رانپاڻ: [ا - مذ] وڏي رڙ، زنيءَ، ڏانھن،
پوڪڙ
* زور سان روئڻ جي حالت
* چويائي جانور جي زنيءَ
* [س/ات]
- رانپاڻ ڪرڻ: [اصطلاح] وڏيون رڙيون ڪرڻ، زنيون ڪرڻ
* زور سان روئڻ
- رانپيٽ ج رانپيٽ: [ا - مذ] رانپ، زنيءَ، ڍڪَ، رانپاڻ
- رانپڪوڇ رانپڪا: [ا - مذ] رانپ، زنيءَ، ڏانھن
* [س/ل]
- رانپيڻ: [مض - فعل لازمي] زنيءَ، ڍڪَ
* [س/ات]
- * [رانيپس رانپندو، رانپيل]
- رانپوڙيوڇ رانپوڙيا: [ا - مذ] رڙ، واکو، بيڪاڻ
* [س/ڪوھ]
- رانيوتو ج رانيوتا: [ا - مذ] هٿ جي آڱرين ۽ ننھن
سان جھپ هٿي روڙڙ جي حالت، جهانپوتو، زهر، زھند
- رانيوتا پائڻ: [اصطلاح] هٿ جي آڱرين ۽ ننھن سان
جھپ هٿي روڙڙ، زھڙون ڏيڻ، جهانپوتا هٿڻ
- رانيوتا هٿڻ: [اصطلاح] زھڙون ڏيڻ، جهانپوتا هٿڻ
- رانيوتوڇڙڻ: [مصدر 'رانيوتو' مان فعل مجھول] جانپوتوڇڙڻ،
زھڙوڇڙڻ، روڙڇڙڻ
* گنڊجي وڃڻ، هٿين پٽو، وڙهي پٽو
* [رانيوتيس رانيوتيس رانيوتيل]
- رانيوتوڙڻ: [مض - فعل متعدي] آڱرين ۽ ننھن سان زھڙوڻ،
جانپوتوڻ، روڙڻ
* گنڊجي وڃڻ، هٿين پٽو، وڙهي پٽو
* [مض] رانيوتوڻ
* [امر] رانيوت
* [مضارع] رانيوتيان (ج) رانيوتيون، رانيوتين (ج)
رانيوتيس، رانيوتيس (ج) رانيوتيس
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا گنڊيا آهن]
* [حال] رانيوتِي تو (ج) رانيوتِي ٿا
* [حال مت] رانيوتِي ٿي (ج) رانيوتِي ٿيون
* [ماضي] رانيوتيو (ج) رانيوتيا
* [ماضي مت] رانيوتِي (ج) رانيوتِيون
* [مستقبل] رانيوتِيندو (ج) رانيوتِيندا
* [مستقبل مت] رانيوتِيندي (ج) رانيوتِينديون
* [اسم مفعول] رانيوتِيَل
- رانيوتين پتون: [اصطلاح] هڪٻئي کي رانيوتا هٿڻ،
جانپوتا پائڻ
* هٿين پٽو، وڙهڻ، چٽين سان وڙهڻ
* ڪنھن شيءِ کي ننھن سان زھڙوڻ

- رانت ج رانتيون: [ا - مت] راند
* [س/ت]
- رانتيوچ رانتيا: [ا - مذ] رانديڪو، ڪيڏو
* [س/ت]
- رانجهن: [ا - مذ] پَسارڪي وِڪڙ جو هڪ قِسْمُ (لاڪ مان ناهيندا آهن، لاڪ جِيرو ٿئي ۽ اڪثر پنجهار ڪر آڻين)
* [ا - خاص] مَرَد جو نالو
* [صفت] پيارو، سُهڻو
- رانجهو/رانجهو: [ا - خاص] پنجاب جي هڪ مشهور عِشقيہ قصي جو هيرو (جيڪو تخت هزارا شلو جي ٽيڙس جو پٽ هو ۽ 'جهنگي سيال' جي چوڪيءَ 'هيت' تي عاشق ٿيو) کائي هيڻ وسائو رانجهو سارو جهنگ تيار (شيخ ايان)
* مَرَد جو نالو
* [صفت] پيارو، سُهڻو
- رانديج رانديون: [ا - مت] ڪيل بازي، ڪيڏ. (انگ: Game)
* جسماني صحت آهر آڌاريل مشقون ۽ مقابلا (سپورٽس، انگ: Sports)
* مقابلو، چٽاڀيٽي
* رونسو، مذاق، وندڙ، تماشو
* نينگ، ٽپو
* پٽي راند (هوا)
* مَلهه
* [س/ات]
* [مجازاً] سولي ڳالهه
- 'عشق ٻاراڻي راند تِ ناهي، باهين پره جُونِ ٻين بتا'
(حسين بخش 'خادم')
- راندي جهلڻ: [اصطلاح] راند روڪڻ
* راند هارائڻ
- راندي رُوندي: [ا - مت] راند يا ٻي ڪا وندڙ، راند وغيره
- راندي زهڻ: [اصطلاح] راند ڪرڻ، راند ڪڍڻ، ڪيڏڻ
- رانديوچ رانديا: [ا - مذ] رانديگر، راند جو ماهر
- راندي ڪڍڻ: [اصطلاح] راند زهڻ، راند ڪيڏڻ
* راندي ڪرڻ
* وندڙ، رونسو ڪرڻ
- راندي ڪٽڻ: [اصطلاح] بازي ڪٽڻ، مقابلي ۾ سوڀ حاصل ڪرڻ
- راندي ڪٽڻ: [اصطلاح] بازي جيتڻ، ميل ماڙڻ، راند ڪٽڻ
- راندي ڪيڏڻ: [اصطلاح] راند زهڻ، راند ڪڍڻ
- راندي لڳائڻ: [اصطلاح] راند ڪرڻ
* مسخري مڃائڻ
* بهانو ڪرڻ
* [س/ات]
- راندي وڃهڻ: [اصطلاح] راند جي اصطلاح ۾ ڳيڙن ڳائڻ جي خيال کان زباني محفل ڪونائڻ
* مسخري وڃهڻ، ڏمڙ مڃائڻ
* [س/ات]
- رانديگر: [صفت - مت] ڳائڻ وڃائڻ ۾ برڪ عورت، راند وڃهندڙ (زال)
* [س/ات]
- رانديگر ج رانديگر: [صفت] رانديگر، ڪلاڙي
- رانديڪو ج رانديڪا: [ا - مذ] راند زهڻ جي شيء (جنهن سان باز راند زهڻ يا وندڙن، ڪيڏوڻس طوق پتلو
- رانديڪو ٿي زهڻ: [اصطلاح] مڪمل تابعدار ٿي گذرڻ، حڪم جو بندو ٿي زهڻ، طوق پتلو ٿي زهڻ
- رانديڪو ڪري وٺڻ: [اصطلاح] ڪنهن مشڪل عمل کي سولو سمجهڻ، ڏکي ۽ ڳالهه آسان سمجهڻ
* ڪجھريءَ ۾ ڪنهن هڪ کي مذاق جو نشانو بڻائڻ
- رانديگر ج رانديگر: [صفت] راند ڪيڏندڙ، ڪيڏاري، رانديڪو
* بازيگر، مداري
* چالاڪ، چالبان، حرفتي

- رانديٽيون: [ا - مت] عورتن جي ڳائڻ جو قسم
- رانده: [صفت] نڪتل. ٽريل. لوڏيل
- * [ف]
- رانده ڌرگاھ: [صفت] ڌرپار مان ٽريل. ڌرگاھ الاهي
- مان لوڏيل. ملعون
- رانڌ ج رانڌون: [ا - مت] جھڳڙو، بکيڙو، ٿٽو، قساد، ڦڌو
- رانڌ ج رانڌون: [ا - مت] رڌڻ جو ڪم، رڌڻ، پڄاڻ جو ڪم.
- بورچي گيري
- * بورچيءَ جي هٿ جو ڏانڻو يا طريقو
- 'هن جي رانڌ مڙيل آهي' (جملو)
- * [س/ات: رڌڻ < رانڌ < رانڌائو]
- رانڌارو ج رانڌارا: [ا - مذ] شاديءَ يا خيرات وغيره جي موقعي تي رڌ پڄاءَ جو ڪم ڪندڙ. راڌو. راڌائو. رانڌو.
- بورچي، حَجَر
- رانڌائو ج رانڌاوا/رانڌائو: [صفت] رڌيندڙ. راڌو.
- راڌائو، بورچي، حَجَر
- * [س/ات]
- رانڌڻ ج رانڌئون: [ا - مت] رڌ پڄاءَ سانجھي
- رانڌو ج رانڌا: [ا - مذ] شاديءَ يا خيرات وغيره جي موقعي تي رڌ پڄاءَ جو ڪم ڪندڙ. راڌو. رڌيندڙ. راڌائو.
- بورچي، حَجَر
- * [س/ات]
- رانڌي ج رانڌيون: [صفت] ڪراڙي، پوڙهي
- * [س/ات]
- رانگ ج رانگون: [ا - مت] ڦير جي مٿان اڏيل قبو، مقبرو
- رانگ ج رانگون: [ا - مت] اها ڀتي جيڪا ڊگهي گهڻي هجي ۽ ويڪرو سوڙهي هجي
- * [س/ات]
- رانگا ٽينگا: [محاورو] گسائڻ جي حالت. ٺٽاءَ
- * [س/ل]
- رانگا ٽينگا ڪرڻ: [اصطلاح] گوشتاٽ ڪرڻ. ٺٽائڻ.
- هڪ جي ٻي ڪرڻ
- * [س/ل]
- رانگڙج رانگڙو: [صفت] پهلوان. بهادر، دلير
- * [س/ت]
- رانگڙي: [ا - مت] چڙي پوکيل ڪمڪ
- * [س/ات]
- رانگي: [ا - خاص] مينگهواڙن جي هڪ ذات جو نالو (ٿرپارڪر ضلعي ۾ رهن)
- رانڻو: [ا - مذ] جاريءَ جي هيٺين اکن ۾ فاسائڻ جي نوڙي (مهاڻن جي اصطلاح ۾). رانءُ
- * [س/ات]
- رانوس/رانوس چيري: [ا - مت] سامونڊي مڇيءَ جو هڪ قسم
- * [س/ل]
- رانول ج رانول: [ا - مذ] دوست، محبوب، پيرن
- رانول ديش: [ا - مذ] پرينءَ جو ملڪ
- رانهان: [ا - مذ] هڪ قسم جو اناج، جوترا
- رانءُ ج رانئون: [ا - مذ] رڄ جو هڪ عضو، جاريءَ کي پاسن کان جهلي بيخ لاءِ ان جي اکن ۾ وڌل ٿلهو رسو.
- رانو
- * [پرا: رانءُ س/ل]
- رانئتي ج رانئتيون: [ا - مت] ننڍو تنبو
- رانئي: [مصر - فعل متعدي] ڪنهن خوشيءَ جي موقعي تي ماڻهن جي مٿان رنگ هاري ڏنڻ ملهائڻ
- * رڱڻ، ڳاڙهو ڪرڻ
- * خوشي ڪرڻ، خوش ڪرڻ
- * راضي ڪرڻ، رجھائڻ
- 'لاڳاپن لطيف ڀٽي، منڌ راڻي زھائي' (شاه/سسئي آبري)
- * سينگارڻ، هار سينگار ڪرائڻ
- * [مصر] رانئڻ
- * [مصر] رانءُ
- * [رانئيو رانئيدو رانئيل]

— راهه الاهي: [ا - مت] الله پاڪ جي راهه. الله تعالى جي خوشنودي
 * [ف + ع]
 — راههتو ج راههتو: [صفت] رستو ڏيکاريندڙ، واٽ ٻڌائيندڙ.
 سونهون، رهبر، رهتيا
 * [ف: راهه + بر < برهن = کڻي ويڻ]
 — راههتري: [ا - مت] رهبري، سونهن، اڳواڻي
 — راهه تڪڙو: [اصطلاح] واٽ ڏسڻ، انتظار ڪرڻ
 — راهه تي آڻڻ: [اصطلاح] صحيح واٽ تي آڻڻ (گمراهه ڪي)، سنڌارڻ
 — راهه تي آڇڻ: [اصطلاح] سنئين رستي تي آڇڻ، سنڌارڻ
 — راهه پيدا ڪرڻ: [اصطلاح] رستو گولي ڪڍڻ
 * طريقي گولي لهرڻ، ڪارائتي تجويز گولي لهرڻ
 — راهه خدا: [طرف] الله پاڪ جي راهه ۾، خدا جي واٽ ۾
 — راهه خرچ: [ا - مذ] رستي جو خرچ، مسافيريءَ جو خرچ پڪو، سفر جو خرچ، زاد راهه
 — راهه دارو ج راهه دارو: [ا - مذ] رستي جو نيگهبان
 * رستي جو حصول و حصول ڪندڙ
 * [ف: راهه + دار < داشتن = رکڻ]
 * [معجاز] ڌاڙيل، رهڻ
 * [س/ات]
 — راهه داري ج راهه داريون: [ا - مت] رستي تان لنگهڻ جي لکت، ڪنهن عملدار جو لکيل پروانو (جنهن جي آڌار تي رستي تان لنگهڻ مال کي ڪوبه ٻيو عملدار يا واقعو روڪ نه سگهي)
 — راهه ڏسڻ: [اصطلاح] رستو ڏسڻ، واٽ بهارڻ، انتظار ڪرڻ
 — راهه ڏيکارڻ: [اصطلاح] رستو ڏيکارڻ، سڌيءَ راهه تي آڻڻ، سونهن ڪرڻ، رهبري ڪرڻ
 — راهه زد ڪرڻ: [اصطلاح] رستو بند ڪرڻ، واٽ بند ڪرڻ
 'سوئي راهه زد ڪري، سوئي راهتيا' (شاهه)

• راوڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 • راوڙو ج راوڙا: [صفت - مذ] تيز، سخت
 * بهادر
 * چالاڪ
 * [س/ات]
 * پختو، پٺاڻ، لالو
 * [س/ات]
 * [مت: راوڙي ج راوڙيون]
 • راوڙو ج راوڙو: [ا - مذ] شهزادو، حاڪم، سردار، راجا، راءِ
 * [صفت] جوڌو، جهونجهار، بهادر
 * ساڄن، پرين، دلير، محبوب، معشوق
 * [سن: راجن = راجا]
 * [ا - خاص] مرد جو نالو
 — راوڙو ديش: [ا - مذ] محبوب جو ملڪ
 * هنڌن جي عقيدتي موجب عالم آرواح
 • راوڙو ليا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 • راوڙو: [ا - خاص] آڳاٽي زماني ۾ سڀني لنگا جي هڪ راجا جو نالو (جيڪو 'شيري رامچندر' جي زال 'بيتا' کي زوريءَ کڻي ويو هو ۽ ٻارهن مهينن بعد 'شيري رامچندر' کيس ماري 'بيتا' کي آزاد ڪرايو هو)
 * [سن]
 • راوڙي: [ا - خاص] سنڌو نديءَ کي ڀرتي ڪندڙ هڪ نديءَ جو نالو (جيڪا پنجاب ۾ آهي)
 'تون جتنا جو جهونجهڪڙو آن، تون راوڙيءَ جي رات' (شيخ ايان)
 • راوڙي ج راوڙي: [صفت] روايت ٻڌائيندڙ، ڏٺل يا ٻڌل بيان ڪندڙ، مقصد ٻڌائيندڙ
 * [ع]
 • راهه ج راهون: [ا - مت] رستو، سڙڪ، واٽ، ڍڳ، لنگهه
 * ريت، طريقو
 * ظليل، صديقي، واسطي (جيئن: الله جي راهه ۾)
 * [ف]

— راهه ۾ رَسَمَ: [اصطلاح] اوکيءَ ۾ مددَ ڪرڻ. همراه ٿيڻ.
 مددَ ڪرڻ

— راهه نجات: [ا - مت] بخشش جو رستو، چونڪاري جو ذريعو
 * [ف: راه + رسر]

— راهتُما: [صفت] رستو ڏيکاريندڙ رهبر، رهنما، اڳواڻ،
 مُرشِد
 * [ف: راه + نما < نمودن = ڏيکارڻ]

— راهتُمائي: [ا - مت] رهنمائي، رهبري، سونهڻ، اڳواڻي
 * [ڪتاب] سيکارڻ جو عمل، اُستادي

— راهواڙ: [ا - مذ] گهوڙي جو هڪ قسم، تازي گهوڙو،
 جنگي گهوڙو
 * [ف]

— راهواري: [ا - مت] گهوڙي جو هڪ پنڌ

— راهه وٺڻ: [اصطلاح] گس وٺڻ، رستو وٺڻ
 * روانو ٿيڻ

— راهون زد: [صفت] سڀني پاسن کان نا اُميد، چنان ڪتان تڙيل
 * نڪمو نياڳو

— راهون زد ٿيڻ: [اصطلاح] هر طرف کان نا اُميد ٿيڻ

— راهون زد ڪرڻ: [اصطلاح] سڀ واهون بند ڪرڻ،
 هر طرف کان نا اُميد ڪرڻ

— راهه ويندو ج راهه ويندا: [صفت] واٽ ويندڙ، مسافر،
 واٽڙو
 * بي گناهه، بي ذوهي

— راهه ويندو ڦاسڻ: [اصطلاح] بي گناهه ڦاسڻ، بي ذوهي جهليجڻ

— راهه ويندي: [ظرف] گهمندي ڦرندي
 * ناحق
 * بي ذوهي
 * نه ڏيئي نه وٺي، خواهه منخواهه، بي سبب

— راهي ج راهي: [صفت] واٽڙو، واٽ ويندڙ، مسافر

— راهي ٿيڻ: [اصطلاح] روانو ٿيڻ، پنڌ پوڻ، اُسنهڻ، وڃڻ
 الله جي راهه ۾

— راهه رَسَمَ: [ا - مت] رَسَمَ رواج، هلي چلي، ريت رَسَمَ
 * دُعا سلام
 * [ف: راه + رسر]

— راهه رَسولُ: [ظرف] نبي پاڪ جي نالي، رَسول پاڪ
 جي صديقي
 ’تحقيقاً توحيد، آهي راهه رَسول جي‘ (سچل)

— راهه راميت: [ا - مت] سيد رستو، سنئين واٽ،
 صراطِ مُستَقِيم

— راهرو: [صفت] مسافر، راهي، پانڌي، راهگير، واٽڙو
 * [ف: راه + رو < رفتن = هلڻ]
 ’ڪجهه راهرو نڪري ويا، هر ڪاروان پٺتي ڇڏي‘ (شيخ ايان)

— راهه ريت: [ا - مت] رَسَمَ رواج، هلي چلي
 * [ف: راه + ريت = نمودن]

— راهون ج راهون: [صفت] رستي تي ڦر ڪندڙ، ڦورو،
 ڏاڙيل
 * [ف: راه + زن < زدن = هڻڻ]

— راهرتي: [ا - مت] رستي تان ڦر، ڦرلٽ

— راهه ڪڍڻ: [اصطلاح] رستو ڳولي ڪڍڻ، تڏيپ ڪرڻ

— راهگڏڙ: [ا - مذ] لنگهه، رستو، واٽ
 * [ف: راه + گذر < گذشتن = لنگهڻ]

— راهه گناهه: [ظرف] هروڀرو خواهه منخواهه، ڏاڍي نه ايسٽادي،
 نه ڏيئي نه وٺي، بنا سبب جي
 * بي گناهه

— راهگير: [صفت] واٽڙو، مسافر
 * [ف: راه + گير < گرفتن = وٺڻ]

— راهه لايڻ: [اصطلاح] دڳ لايڻ، رستو ٻڌائڻ، رهنمائي ڪرڻ

— راهمارج راهمار: [صفت] ڦورو، زهرڻ

— راهماري: [ا - مت] ڦر، زهرڻي

— راهه مسافر: [صفت] واٽ ويندڙ، واٽڙو، مسافر، راهگير
 * [ف: راه + ع: مسافر]
 ’راهه مسافر سڀ کي ڪونه ڏٺو سڀ هٿ ڏيئي‘

— راهه ملڻ: [اصطلاح] رستو ملڻ، گس ملڻ، واٽ هٿ آڻڻ

— راهه ۾: [ظرف] طفيل ۾، صديقي ۾، واسطي ۾ (جيئن:
 الله جي راهه ۾)

- **راهه:** [ا - مت] گاهيل ان جو ڍڳ (جيڪو اڃا گري ۾ پيل هجي ۽ پٽي پيل نه هجي). صاف پيل ان، گري ۾ پيل ان * پوک، آبادي
- **راه تان ڪڪ لاهڻ:** [اصطلاح] راز ظاهر ڪرڻ، گجهه کولڻ ۽ ٻڌو لاهڻ
- **راهب ج راهب:** [صفت] دنيا کي ترڪ ڪري گوشه نشين ٿي الله پاڪ جي عبادت ۾ مشغول رهندڙ، گوشه نشين، تارڪ الدنيا، زاهد
- * ديول (عيسائين جي عبادت گاهه) ۾ ويهي عبادت ڪندڙ (جنهن پنهنجي سڄي عمر ديول جي خدمت ۾ وقف ڪري ڇڏي هجي)
- [ع]
- **راهڙ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [ا - مت] ڀرت جو هڪ قيسر
- **راهڙج راهڙون:** [ا - مت] وڏي رڙ، دانهن، ڪوڪ
- [س/ات]
- **راهڪ ج راهڪ:** [صفت] راهي ڪندڙ، پوک ڪندڙ، هاري، ڪڙمي، آبادگار
- * [سن: راد = راهڻ، پوکڻ، س/ات]
- **راهڪي ج راهڪيون:** [ا - مت] پوک جو ڌنڌو، ڪڙمت، هاريو، آبادي، ڪيتي
- **راهڪي ڪرڻ:** [اصطلاح] پوک ڪرڻ، پتي ٻارو ڪرڻ، آبادي ڪرڻ، هاريو ڪرڻ
- [س/ات]
- **راهما:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (ڪفر ضلعي ٿرپارڪر ۾)
- **راهمون:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (ڪفر ضلعي ٿرپارڪر ۾)
- **راهڻ ج راهڻ:** [صفت] وياج تي پئسا ڏيندڙ، وياجي، وياج خور، ڪا مقرر رقم وياج طور وٺڻ جي شرط تي اوڏر طور رقم ڏيندڙ، گروي رکندڙ
- * وياج تي پئسا وٺندڙ، وياج ڏيندڙ، وياج ڏيندڙ، مقروض
- [ع: رهن = گروي رکڻ]
- **راهڻ:** [مص - فعل متعدي] زهاڻڻ، نياڻڻ، وفا ڪرڻ
- * ترسائڻ، ٽڪائڻ
- * پٽي ڇڏڻ
- * پوکڻ، پوک ڪرڻ
- * [مص] راهڻ
- * [امر] راه
- * [راهيس راهيندي راهيل]
- **راهو:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **راهو:** [ا - مذ] هڻڻو فلسفي موجب اهو ديوتا، جيڪو سڄ ۽ چنڊ کي جهلي گرهڻ ڪرائي (هڻڻ جو اهو عقيدو آهي ته اهو ديوتا سڄ يا چنڊ کي جڏهن ڳهمي ٿو تڏهن گرهڻ ٿئي ٿو)
- * [پرا: راه، سن: راه]
- * هڪ نڪت جو نالو، ڏنڀ
- [ع]
- * هڪ تاري جو نالو
- **راهوچ راهه:** [صفت] زهاڪو، زهواسي، زهندڙ، متير
- ’نه ڏسجي راهه رائي ۾، هُناهو روح جا راهه‘ (احمد ملاح)
- **راهو ج راهو:** [صفت] زهاڻيءَ وارو، هلنديءَ پڄنديءَ وارو، سڀ ڪنهن سان رس رهاڻ سان هلندڙ
- * راج سان زهاڻيندڙ، چڱو مڙس
- * زهاڪو، زهندڙ، زهواسي
- * سڄي، دانا، ذاتيار
- ’راهو جي رهاڻ ۾، نه ڪو ڍڻ نه ٻاڏ‘ (شاهه/بلال)
- **راهواڻي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- [س/ات]
- **راهوجا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **راهوڪڙا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- [س/ل]
- **راهوڪي:** [ا - خاص] هڪ ريلوي اسٽيشن جو نالو
- **راهومر:** [ا - خاص] بگٽي بلوچن جي هڪ ٻاڙي جو نالو

- راهونڊ: [ا - خاص] هالا شهر کان اٽڪل ڏيڍ ڪلوميٽر اوڀر طرف هڪ ٽڪيو (جتي منظور امين محمد نڪا ٿي ويو زهد ۽ عبادت ڪئي. انهيءَ ٽڪيي کي 'نڪا' به سڏيندا آهن)
- راهوٽي: [ا - مٿ] زهائي، رسائي، هلندي، رسوخ، پهچ * مهرباني، ثور، آجسان * [س/ت]
- راهيجا: [ا - خاص] بگٽي بلوچن جو هڪ قبيلو * هڪ ذات جو نالو
- راءِ: [ا - مٿ] راي، رٿ، تجويز، مشورو، صلاح * خيال، مرضي، خواهش * [ف: راي < رائي - ويجهن نظريو رکڻ] * يثرائين زمين
- راءِ ڏيڻ: [اصطلاح] صلاح ڏيڻ، مشورو ڏيڻ، تجويز ٺاهڻ، اٽڪل ٺاهڻ
- راءِ شماري: [ا - مٿ] راءِ ڏيڻ جو عمل، اليڪشن * [ف]
- راءِ عامه: [ا - مٿ] عوام جي گڏيل راءِ * [ف]
- راءِ وٺڻ: [اصطلاح] صلاح وٺڻ، مشورو وٺڻ
- راءِ/راءِ: [ا - مذ] راجا، حاڪم * هندو حاڪمن جي نالي پٺيان ڪم ايندڙ لفظ، معزز هندوءَ کي سرڪار طرفان ميلٽل خطاب (چيئن: 'راه بهادر') * [پرا: راتا، سن، راجن، راجا]
- [ا - خاص] قديم سنڌ جي هڪ قديم حاڪم گهراڻي جو نالو
- راءِتو ج راءِتا: [ا - مذ] ڏهيءَ ۽ مصلحي مان ٺهيل هڪ قيسر جو چڊو ڏونرو * [هند]
- راءِيت: [ا - مذ] حق * [صفت] صحيح، درست، برابر * ساڄو (هٿ وغيره) * [انگ: Right]
- راءِيت هٿيڻ: [ا - مذ] ساڄو هٿ * [صفت] مددگار، پانهن پيلي * هي دوست منهنجو راءِيت هٿيڻ آهي (جملو) * [انگ: Right hand]
- راءِيج: [صفت] حڪومت، رياست يا اختيارِيءَ پاران منظور ٿيل * هلندڙ جاري، مروج، چالو * رسمي، دستوري * معمولي، عام * [ع]
- راءِيج الوقت: [صفت] هلندڙ وقت جو مروج، چالو، رواج ۾
- راءِيج ٿيڻ: [اصطلاح] رواج ۾ آڻڻ، چالو ٿيڻ، مروج ٿيڻ
- راءِيج ڪرڻ: [اصطلاح] رواج ۾ آڻڻ، عمل ۾ آڻڻ
- راءِينگ: [ا - مٿ] جانور جي سواري، گهوڙي سواري * [انگ: Riding]
- راءِيز راءِيز: [ا - مذ] ڏن، ڏل، سنگ، محصول * اهو محصول جيڪو بادشاهه پنهنجي تابع ملڪن يا سردارن کان وٺي * نه ڪا جهل نه ٺل، نه ڪو راءِيز ڏيهه ۾ (شاهه) * سمنڊ، بحر
- راءِيرو/راءِيرو: [صفت] محصول جوڳو
- راءِيفلج راءِيفلون: [ا - مٿ] بندوق جو هڪ قيسر * [انگ: Rifle]
- راءِڪڙ: [ا - خاص] پٽ شاهه ويجهو هڪ مڪان جو نالو
- راءِڪو: [ا - مذ] جواني مال جي سڃاڻپ جو هڪ خاص نشان (ڦياڪٽر ۾) * [س/ت]
- راءِگان: [صفت] بيڪار، فضول، ضايع، لاحاصل، اجايو * رستي ۾ ڪري پيل (ڪا شيء) * [ف: رايگان]
- راءِگان ٿيڻ: [اصطلاح] ضايع ٿيڻ، برباد ٿيڻ، اجايو وڃڻ، بي فائدو وڃڻ

- **رائگان ڪرڻ:** [اصطلاح] برباد ڪرڻ، ضايع ڪرڻ
- **رائل ج رائلون:** [ا - مت] ڪونج
'رائل زهي نه روه ري، توڙي هجي پلوه' (راهل)
- **رائيل:** [صفت] شاهائو بادشاهي
* [انگ: Royal]
- **رائيل پلو:** [ا - مذ] هڪ رنگ جو نالو، گهرو نيرو رنگ
* [انگ: Royal blue]
- **رائلٽي:** [ا - مت] معاوضو، مڃتا
* [انگ: Royalty]
- **رائلو:** [ا - مذ] ٿر ۾ سخت مٽيءَ جو هڪ قسم
* [ا - خاص] ڳوٺ جو نالو
- **رائلي:** [ا - خاص] ٿر ۾ هڪ ڳوٺ جو نالو
- **رائن:** [ا - مت] چار جي ڪنارن واري ٺلهي رسي
* [س/ل]
- **رائي:** [مض - فعل متعدي] بچائڻ، ريجھائڻ، راضي ڪرڻ، خوش ڪرڻ
* ڳائڻ
* [سن: رنجڻ، س/ات]
'ويي راتول رايان، جوڳي اندر جيءَ' (دلپت)
- **رائين:** [مض] رايڻ
* [امر] راءِ
* [رايو، راييندو، راييل]
- **راتو:** [ا - مذ] شمار سنهي ريتي، واري
* هوا ۾ اڏامندڙ مٽي
* [سن: ريتو = واري]
'رائي پڇ ۾ ريند، رڙه روحاني سسئي' (شاه)
* هلڪو جهڙو، ڪڪري
- **راتو ڪرڻ:** [اصطلاح] خراب ڳالهائڻ، بد الفاظ چوڻ
- **راتو ڏيڻ:** [اصطلاح] دانهن ڏيڻ، شڪايت ڪرڻ
* ڪنهن ب ڳالهه جو زور ڏيڻ، ڏوٽو ڏيڻ
* [س/ل، ڪڇ]
- **راتو ج راوا:** [ا - مذ] وڏو رڇ، وڏو چار
'سٺو ڀار سمنوڊ جا، ڪي رادا رڇ رڇ' (شاه/گهان)
- **راتوڙ:** [ا - خاص] ٿر پارڪر ۾ رهندڙ راجپوتن جي هڪ ذات جو نالو
- **رائون:** [ا - مذ] چوپائي مال جو هڪ رنگ، سينهن جو هڪ خاص رنگ (جيڪو پورانهو هجي)
* [س/ل]
- **رائونڊ ج رائونڊ:** [صفت] گول، گول دائري جهڙو
* [ا - مذ] ڦيرو، گهمرو، گردش، چڪر
* دور، حصو، قسطن (ڪنهن طويل راند يا پروگرام وغيره جو)
* گشت، دورو، معائنو (آفيس وغيره جو)
* [انگ: Round]
- **رائونڊ آبائوت:** [طرف] لڳ ڀڳ، زوءِ سٺو، تقريباً
انڪل
* [انگ: Round about]
- **رائونڊ فيگر:** [ا - مت] لڳ ڀڳ انگ، زوءِ سٺو عدد، انڪل عدد
* [انگ: Round figer]
- **رائي:** [ا - مت] ٻوڙ وغيره (خاص ڪري ڊال) ۾ گيهه ۾ ٽڪرائڻ ٿور وڃهي ڏنل داغ، ٽڪرو
* ريتيءَ يا واريءَ جو داڻو
* تيلي پڇ جو هڪ قسم، آهر
- **رائي ڏيڻ:** [اصطلاح] ڪيهه يا تيل ۾ ٿور وڃهي ٻوڙ ڪي داغ ڏيڻ، ٽڪرو ڏيڻ
* مشهوري ڏيڻ، نالو ڪرڻ
* [س/ات]
* بدنام ڪرڻ
* وڌاءُ ڪرڻ (ڳالهه ۾)
- **رائي ڪرڻ:** [اصطلاح] بي انصافي ڪرڻ، پاسو وٺڻ
رياءُ ڪرڻ
* [س/ات]

— رايو رَكَنُ: [اصطلاح] لِحَاظَ كَرَنُ. بِاسِخَاطِرِي كَرَنُ. پاسو وٽن

• رَب: [ا - صفاتي] پَالْتَهَارَ بِرُورِدِگَارَ. زَرَأَقُ. ذَبِي تَعَالَى * [ع]

— رَبِ الْعَالَمِينَ: [ا - صفاتي] سَيَبِي جَهَانَن جَو پَالِيندَرُ. كَل كَاتِنَاتِ جَو بِرُورِدِگَارَ. اللَّهُ تَعَالَى * [ع: رب + عالمين < عالم = جَهَان جَو جَمَع]

— رَبَانِي: [صفت] رَب تَعَالَى جَو. إِلَهِي خُدَائِي * رَب ذَانَهَن مَائِل. اللَّهُ وَاوَر

— رَب رَكِي: [دعائيہ جملو] اللَّهُ يَا كُ پَنَاهَ دِي. خُدَا تَعَالَى جِنَاظَتَ كَرِي

جُنَهَن كِي رَب رَكِي. تَمَن كِي كِير چَكِي (چوٿي)

— رَب رَكِيُون: [ا - مت: اَكْرَ جَمَع طَوْرِ اِسْتِعْمَالِ اِشِي] اُهي مَوْنَتِ شَيُون. جَن كِي اَللهُ يَا كُ پَنَاهَ دِي هُجِي * [مجازاً] اَكِيُون. نِيئَ (شاعراڻي اصطلاح ۾)

— رَب كِي پُھچَڻُ: [اصطلاح] مَرِي وَجَحُ. وَفَاتَ كَرَنُ

— رَبِنَا: [ح - ندا] اِي اَسَان جَا بِرُورِدِگَارَا. اِي اَسَان جَا دَبِي!

— رَبُوبِيَت: [ا - مت] رَب جِي صَفَتِ * خُدَائِي. اَلْوَهِيَتَ * خُدَا جِي كَل كَاتِنَاتِ

— رَبِي اَمَرُ: [ا - مذ] خُدَائِي حُكْمُ. خُدَائِي فَرَضِ * مَوْتِ جَو سَدَّ. اِنْتِقَالَ

• رَب: [ا - مت] رَس. شَرِيَت. كَرِهِيَلُ عَرَقُ. مِيوي وَغِيَرَهَ (خُسرماً ڏاڙهن ۾) جَو كَرِهِيَلُ گھاتو رَس. چاش. پَت. قَواڻ

* پَڪو تِيَل شَرِيَت (جيشن: رُب سوس، رُب اَنارَ وَغِيَره) * [ع]

— رُب اَنَارَ: [ا - مذ] ڏاڙهُونءَ جَو شَرِيَت

— رُب سوس: [ا - مذ] پَسَارِڪِي وَڪر جَو هِڪَ قِسْمُ (جيڪو مِيڻي ڪاٺيءَ جِي عَرَقَ مان ٺهي). مِيڻي ڪاٺيءَ جَو عَرَقُ

• راييتو: [ا - مذ] جَهَنُ ۾ مَصَالِحُو وَجُهِي. گِيٽَ جَو داغَ ڏيئي نَاهِيَلُ ڏونڙو * [س/ت]

• راييت: [مص] لِكَنُ. شَجَرِيو كَرَنُ * [انگ: Write]

— راييَتَرُج راييَتَر: [صفت] لِيڪَندَرُ. لِيڪَڪَ. لِيڪَنُ وَاوَر * [انگ: Writer]

— راييَتِنِگ: [مص] لِيڪَنُ. شَجَرِيو كَرَنُ * [ا - مت] لِيڪَت. نَجَرِيو * هِت اَڪَر * [انگ: Writing]

• راييَت: [ا - مت] رِيٽِيءَ وَاڙِي رَمِيَن. رِيٽِيَن رَمِيَن * [س/ل]

• راييس: [ا - مت] سَارِيُون. چَانَوَر * [انگ: Rice]

— راييس ميل: [ا - مت] سَارِيَن جَو ڪَارخَانُو (جتي سَارِيَن جُون ڪُون لاهي. چَانَوَر اَلگ ۽ تَوَرُ اَلگ ڪِيَا ويندا آهن). شِيلَر. سِيلَر * [انگ: Ricemill]

• راييس ڪَنال: [ا - خاص] سِيَنڌ جِي هِڪَ مَشْهُورَ وَاڙَ يَا هَرُ جَو نَالُو (جيڪو 'سَڪر بَئِج' مان نِيڪري ٿو ۽ سَارِيَن وَاڙِيءَ مَنڌ ۾ ڪوٺيو ويندو آهي. اَنگريزن جِي دَوَر ۾ ٺهڻ ڪري هن جَو نَالُو 'رايس ڪَنال' رَڪيو ويو) * [انگ: Ricecanal]

• رايين: [ا - مت] گَاهَ جَو هِڪَ قِسْمُ. پُوٺاڻِي. پُوٺاڙِي * [س/ل]

• راياسو: [صفت - مذ] وَاڙِياسو * [س/ات]

• رايگان: [صفت] رايگان. بِيڪارَ فُضُولُ. ضايِع. لَاحَاصِلُ اُحايو * [ف]

• رايوج رايَا: [ا - مذ] رَا. رِث. شَجَرِيَن مَشْهُورُو. صَلاخ * خِيَال. مَرَضِي. خَواهِش * [ف: راي < رايي = ويچارَ نظريو رکڻ]

- **رَبِيعُ الْآخِرِ / رَبِيعُ الثَّانِي:** [ا - مذ] هِجْرِي سَالِ جَو
چونون مهينو. يارهينء وارو مهينو
- **رَبِيْعَ ج رُبِيْعُون:** [ا - مٺ] سوڻي يا ريشمي ڪپڙي جي
زنڳين پٽي (جيڪا زالون، خاص ڪري اسڪولن ۾ پڙهندڙ
شاگردياتيون ٻارن ۾ ٻڌڻ يا ڪپڙن تي سونهن خاطر هڻن).
وڙڻ وڪڙڻ واري پٽي
* [انگ: Ribbin]
- **رَبِيْعَ:** [ا - مٺ] سج
* [سن: رو + اُينُ پڇاڙي: س/ت]
تلنگ تليخَر بين، وَه سَوڙجَ کان سُھڻا پرين.
کڻن نيڻ غُمار مان، مٽي نيڻ نڱين
سَه ڳچي، ڪٺ ڪيسري، اُهوڙي رُو، رَبِيْعَ (عارف شاه)
- **رَبَتَ ج رَبُون:** [ا - مٺ] جانورن، ڪٽڪ، جُوڙر، ٻاجهري يا
ڪنهن ٻئي آناج جو رڌل ڌارو، تمام پٿرو پٺ، گهڻي پاڻيءَ
وارو پٺ، پيڇي، پيڇ، اُچ، آس
* [صفت: تمام نرم، پٿرو، ڪُنڙو
- **رَبَتَ پيڇ:** [ا - مٺ] سادو کاڌو، غريباتو کاڌو
- **رَبَتَ رُوڻلو ڪاڻڻ:** [اصطلاح] سادو کاڌو ڪاڻڻ، غريبيءَ ۾ گڏائڻ،
ڍال ماني ڪاڻڻ، اُٿيو سڻيو ڪاڻڻ، بيمار پانڌ تي گڏارو ڪرڻ
- **رَبَتَ رُوڻو:** [ا - مذ] هِنڊن جي مَهيشوري ذات ۾
ڪنوارين کي ڪارائڻل آخريڻ ويٺو
* [س/ت]
- **رَبَتَ ج رَبُون:** [ا - مٺ] پٺاڪ، لٻاڙ، ڊاڙ
* بڪا، بڪا، بڪراس، لٻ لٻ
* ڇچلو ڳالهائڻ، پاتائڻ، هڪڙائڻ
* [صفت: بڪواسي، لٻڙائي، ڳالهر
ڊاڙي، پٺاڪي
- **رَبَتَ رَبَتَ ڪُڙو:** [اصطلاح] بڪڙو، بيٺو، وٺڻو
* ناراضيو ڏيکارڻ، ناراض ٿيڻ، زنج ٿيڻ، غصو ڪرڻ،
ڪاوڙ ڪرڻ
* [س/ات]
- **رَبِڪو:** [ا - مذ] ڪلڪل، وٺڻ، چڙ چڙ، ڪيتو، وٺڻڪو.
ڏٺو، ڪُڙڪي، ڪروڙ، گمبي
- **رَبُون:** [مٺ] فعل متعدي] بي معنيٰ ڳالهائڻ، اجاير ڳالهائڻ.
تڪڙو، وڻڻو
* پاتو ڳالهائڻ
* ڏري ڏري چوڻ
* جهيڙو ڪرڻ
* [س/ات]
* [مٺ] رِبُونُ
* [امر] رِبْ
* [رَبِيْعَ] رِبْتَسُو رِبِيلُ
- **رَبَطُو ج رَبَطَا:** [صفت - مذ] ڪيترن تپسيين رِب رِب ڪندڙ،
ڪروڙي، وٺڻو، گمبي خُون ڪرڪريو
- **رَبَتَ:** [ا - مذ] ننڍي وڪ، ننڍو قدم، ننڍي پراڻگهه
* [س/ات]
* [ظرف] وڪ وڪ، پير پير، قدم قدم
* آهستي، هري، هريان، هورڙيان
* [س/ت]
- **رَبَارِي:** [ا - خاص] هِنڊن جي هڪ ذات جو نالو (تدين ۽
ڦهاريڪڙ ۾ رهين)
* [س/ت]
- **رَبَرُو:** [ا - مذ] هڪ خاص قيسم جي وڻ جو وڻ (جنهن کي
سڪائي اڻ مان ڪيترن قيسمن جون شيون ٺاهيندا آهن)
* پينسل جي لکت ڏاهيندڙ
* [انگ: Rubber]
- **رَبَرُو ج رَبَرُون:** [ا - مٺ] مِٺائيءَ جو هڪ قيسم
(جيڪا ڪير ۽ گڏ کي ڪاڙهي مائي وانگر پٿرو ٺاهين). ڪيرڙي
* اُٺي ۽ جهڻ مان ٺهيل هڪ قيسم جو کاڌو
* [س/ت]
* هڪ قيسم جي پٽي (جيڪا سلواڙ ۾ اڳڻ جي بدران
ڪٽب اچي)

- رِبَسْتَرُ: [ا - مٺ] گهاٽي پاڪيٽ (رٻ و غيره)
* [س/ت]
- رَتَل ج رَتَلُون: [ا - مٺ] پراڻي ۽ ڪٽل زلي
* [س/ات]
- رُٻ ج رُٻُون: [ا - مٺ] مَشغُولِي. رڌل رهُو جِي حالت.
زَنپ
* [س/ل]
- رُٻاڻِيُون: [مصدر 'رُٻن' مان متعدي بالواسطه] زَنپاڻِيُون. مَشغُول
رَڪُون. ڪَر ۾ لڳائِيُون. ڪِرَت ۾ سِيڙائِيُون
* [زيبو زبندو ٺهيل]
- رُٻِيُون: [مصدر 'رُٻن' مان فعل مَجْهُول] ڪَر ۾ مَشغُول ٿِيُون.
جَنبِجَن. لڳي وَجَ (ڪَر ۾)
* [زيبو زبندو ٺهيل]
- رُٻِيُون: [مض - فعل لازمي] زَنپُون. مَشغُول ٿِيُون. لڳُون
(ڪَر ۾)
* [زيبو زبندو ٺهيل]
- رَٻِيُون: [ا - مذ] سِج
* [سن: رو + ان = پڇاڙي]
- 'پڳ، ٻنمين پليوري، ٿي هيٺن حال هلي
زنگ زبن جو روپ سان، ڪيو مان منڍ ملي' (ڪنڀار)
- رَتِي: [ا - مٺ] مَحَبَت، پيار، پيرت
* [سن: رتم]
- رَتِي: [ا - مذ] خون، لهُو، بَلَد. (انگ: Blood)
* [پرا: رت; سن: رکت = رت]
* نسل، اولاد
* عزارت، ماڻهي
* سنگھ، ست، زور، طاقت، ٻل
* ٿولھ، ماچ
* سونھن، منھن جي روڻو، نازگي
* گاڙھان، لاجبي، سرخي
* ڪپڙا، حيض، ماهواري
* [صفت] گاڙھو، رتو، سرخ
- * ڪاوڙيل، غصي ۾
* ورتل، بيزار، ڪڪ
'صفا رت ڪري ڇڏيو آهين' (جملو)
* زخمي، ڦٽيل
'هُو بلڪل رت لڳو پيو آهي' (جملو)
* پنهنجو، عزيز، ويجهو
'هُو به ت آسان جو رت آهي' (جملو)
- رَتُ اُچُون: [اصطلاح] رَتُ نِڪَرُون. رَتُ وَهُو. حورُ جاري ٿِيُون
* منهن ۾ رَتُ وَرُون
* عورت کي ماهواري اُچُون
- رَتَا وِچوڙُون: [اصطلاح] عَزِيَرَن فَرِيَتَن يا ويجهي تعلق
واڙن جي وچ ۾ نفاق وِجھُون، سڳا ماڻھ خدا ڪَرُون
- رَتَا وِچوڙِي: [صفت] عَزِيَر جُدا ڪَنڌَرُ، وِچوڙو وِجھَنڌَرُ.
نفاق وِجھَنڌَرُ
- رَتُ پِگَرُون: [اصطلاح] ڦٽُون. رَتُ خراب ٿِيُون
* ڪاوڙ اُچُون، جوش اُچُون
- رَتُ ٻوڙ: [ا - مٺ] هڪ قيسر جي بيماري، سُوري،
بيچش (جنهن ۾ بيتان رت لهي)
* خونريزي، رتو چاڻ، قتل عام، بد آمني
- رَتُ پَرِيو واٽ هُئُون: [اصطلاح] فوٽيءَ جي ڏڪ ۾ هُئُون،
سوڳواڙ هُئُون
- رَتُ پَنو ج رَتُ پِنَا: [صفت - مذ] رَتُ ۾ پِڳل، رَتُ سان
وِجھَنڌل
- رَتُ ٿِيُون: [اصطلاح] رَتُ ۾ پِرْحُون، رَتُ ۾ گاڙھو ٿِيُون،
رُخمي ٿِيُون
* ڪڪ ٿِيُون، بيزار ٿِيُون، وِجُون
* سڱ ڪَرُون، ماڻهي ڪَرُون، گڏجُون
* پِرْحُون، رسامو ختم ڪَرُون
- رَتُ ٿِي وَجَنُ: [اصطلاح] وِجڙيل عَزِيَرَن جو پاڻ ۾ ٺاه ٿِيُون،
برجي وَجَنُ
* سڱاوتي ڪَرُون، ماڻهي گنڍُون
* ڪڪ ٿِي وَجَنُ، بلڪل بيزار ٿِي وَجَنُ
* ڏاڍي ڪاوڙ اُچُون

رَتَ جُونِ مَانِيُونِ/سُوَرَنِ جا ساڳَ هُنَ: [اصطلاح]
 پنهنجي ڪُئي تي پشيمانَ ٿيندي سوڙَ سَخِيُونِ
 سَهَنَدو رَهَنُ، خرابَ هَلَتَ جي ڪري ذليلَ زندگيَ بسرَ ڪَرُ
 * ڏُکيوَ وَقَتَ ڪاتِي، روزيءَ جي تنگيَ هُنَ
 * [س/ات]

رَتَ جُونِ مَانِيُونِ ڪارائِي: [اصطلاح] سَخَتَ بيزارَ ڪَرُ،
 تنگَ ڪَرُ، تڪليفَ ڏيڻَ، خفيَ ڪَرُ
 * [س/ات]

رَتَ جُونِ نَدِيُونِ وَهائِي: [اصطلاح] گهڻيَ رتوجانَ ڪَرُ،
 خونريزيَ ڪَرُ، قتلِ عامَ ڪَرُ

رَتَ جِي اَلتِي: [ا - مت] هڪَ قيسِرَ جي بيماري،
 وات مان رتَ جِي ٿيڻَ

رَتَ جِي بُوهُ آچِي: [اصطلاح] تباهيَ ٿيڻَ، خونريزيَ ٿيڻَ
 * صفا سَجَ ٿي وَجِي

رَتَ چَڪاسَنُ: [اصطلاح] رتَ جو گُروپَ معلومَ ڪَرُ
 * رتَ ۾ ڏيئاڀيٽس/شگرَ يا ٻينَ بيمارينَ جو مقدارَ
 وغيرهَ معلومَ ڪَرُ

رَتَ چُوشَ: [ا - مذ] جيتَ جو هڪَ قيسِرَ
 * [صفت] رتَ چوسيندڙ، رتَ پيئندڙ، ظالمَ
 * ڪَنجوسَ

رَتَ چُوسِي: [اصطلاح] رتَ پيئِي
 * ٿوريَ اُجوريَ تي گهڻيَ محنتَ ڪرائِي، پيڙِي
 * دُشوتَ وَنِي
 * تنگَ ڪَرُ، ڪڍَ ڪَرُ
 * ڪَنجوسيَ ڪَرُ

رَتَ چانَ: [ا - مت] خونريزي، قتلِ عام، رتو چانَ
 * هاما پوانِيءَ بوندَ ۾، روڪي ڪو رتَ چانَ (شيخ ايان)

رَتَ چائِي: [اصطلاح] رتَ وهائِي، خونريزيَ ڪَرُ،
 رتو چانَ ڪَرُ، قتلِ عامَ ڪَرُ، ڪوسَ ڪَرُ

رَتَ تَمَكَنُ: [اصطلاح] ڏاڍيَ ڪاڙِي اچِي، ڪاڙِي ۾
 ڳاڙهو ٿيڻَ

رَتَ پَتَ: [ا - مذ] رتَ ۽ تلغَمَ (پتَ مان نڪتل)

رَتَ پُونِ: [ا - مت] غلاظتَ ۽ روڳَ، رتَ، پتَ

رَتَ پُونِءَ جو پورهيو: [محاوري] سَخَتَ مَحِنَتَ جو اُجورو،
 پگهرَ جو پورهيو، حقَ جلالَ جي ڪمائي

رَتَ پَوَنُ: [اصطلاح] بدنَ ۾ رتَ وَڌِي، سگهارو ٿيڻَ،
 متارو ٿيڻَ، تلهو ٿيڻَ
 * منهنَ ۾ روئِي اچِي
 * رتَ نڪَرِي

رَتَ پوٺائي: [ا - مت] رتَ جِي گهٽتائي
 * هيٺائي، ڏهائي

رَتَ پياڪَ: [صفت] رتَ پيئندڙ، ظالمَ، قاتلَ، خوني

رَتَ پيئِي: [اصطلاح] رتَ چوسِي
 * خونَ ڪَرُ، قتلَ ڪَرُ
 * شاهَ ڪَرُ، بربادَ ڪَرُ
 * بدلوَ وَنِي، ويرَ وَنِي
 * آزارَ، بيزارَ ڪَرُ

رَتَ جا پارا هُنَ: [اصطلاح] حسدَ سَنبانَ اُندرَ ۾ ڦٽَ هُنَ
 ساڙَ سَنبانَ اُندرَ سَڙِي

رَتَ جا دَسَتَ ٿيڻَ: [اصطلاح] بيتانَ رتَ اچِي
 * ڏاڍوَ حسدَ ٿيڻَ
 * سَخَتَ صَدِمَ پَچِي

رَتَ جا ڍُڪَ پَترِي: [اصطلاح] صَدِمَ مَٽِي، ڏُڪَ مَٽِي،
 صبرَ ڪَرِي

رَتَ جا رِشَتا: [محاوري] ويجهو غريزَ، مٺَ ماڻَ

رَتَ جو پَٽهو: [محاوري] نازو جاوَلِ بازَ، ڪچڙو بازَ

رَتَ جو دَٻاءَ: [ا - مذ] هڪَ قيسِرَ جي بيماري، بلڊِ پريشر
 (انگ: Blood pressure)

رَتَ جُونِ مَانِيُونِ چَمَنُ: [اصطلاح] صَدِمَ پَچِي،
 پريشانِيُون ٿيڻَ
 * ظلمَ ٿيڻَ

<p>رَتَ گِداڻِيءَ: [اصطلاح] سِيرَ چوڙائڻ، جوڙون هٿائي ڪنو رَتَ گِداڻِيءَ</p>	<p>رَتَ دانگيءَ تي وَرَنُ: [اصطلاح] مائيتيءَ جو احساس ٿيڻ، رَتَ جي چڪي اچڻ</p>
<p>* جهيڙي وغيره ۾ پاڻ کي رَجِي ڪرائڻ</p>	<p>* مُسَجَلِ وقت ۾ ڪَهَلِ اچڻ</p>
<p>رَتَ ڪَڙِيءَ: [اصطلاح] سِيرَ چوڙڻ</p>	<p>رَتَ ڏِسي رُمي هَڻَڻُ: [اصطلاح] آمدنيءَ اهر خرچ ڪرڻ، حال سارو هَلُڻ</p>
<p>* رَجِي ڪرڻ</p>	<p>رَتَ ڏِيءَ: [اصطلاح] هر قيسر جي قرباني ڏيڻ</p>
<p>* چڻي وڃهڻ</p>	<p>* سَخَتِ مَحَتَّ ڪرڻ، جِناڪِشي ڪرڻ</p>
<p>* ظَلَمَ ڪرڻ، پيڙڻ</p>	<p>الَا رَتَ ڏِي، سون جوڙيو جِساڙ ڪي (شيخ ايان)</p>
<p>* ناچائڻ نفعو وٺڻ</p>	<p>رَتَ روهيئون ڪَڙِيءَ: [اصطلاح] کاڌو کائڻ (عوڙون چڙ ۾ چونڊيون آهن، مثال طور: ٽڙيو ته رَتَ روهيئون ڪري وٺان)</p>
<p>رَتَ ڪَڙِيءَ: [اصطلاح] رَجِي ڪرڻ (سخت پورهئي يا ڪنهن ٻئي ڪَر ۾)</p>	<p>* [س/ل]</p>
<p>* ڏاڍي مار ڏيڻي بَدَنَ رَتو رَتَ ڪَڙِيءَ، ڏاڍي مار ڏيڻ</p>	<p>رَتَ روتڻ: [اصطلاح] رَتَ جا ڳوڙها ڳاڙڻ، تمام گهڻو روئڻ، زار زار روئڻ، هنجون هارڻ</p>
<p>* ٽڪائڻ (سخت ڪَر يا سَزا ۾)، هلاڪ ڪَڙِيءَ</p>	<p>* سَخَتِ صَدَمو رَسَنَ، گهڻو ڏک ڪَڙِيءَ</p>
<p>* ڪڪ ڪَڙِيءَ، تنگ ڪَڙِيءَ</p>	<p>* سَخَتِ پشيمان ٿيڻ، شرمسار ٿيڻ</p>
<p>* تڪليف ڏيڻ، آزارڻ</p>	<p>رَتَ رِيلا ڏيڻ: [اصطلاح] تمام گهڻو رَتَ وهرڻ، خونريزي ٿيڻ</p>
<p>* چيڙائڻ، چيڙڻ، کاڌائڻ</p>	<p>رَتَڙو ج رَتَڙا: [صفت - مذ] رَتَ سان رَڳِيَل، رَتَ وارو، رَتَ جڙو، ڳاڙهو رَتو، سَرخِ لال</p>
<p>رَتَ گنداڻِيءَ: [اصطلاح] برادريءَ ۾ قوت وڃهڻ، راج ٿيڻ، پنهنجن ۾ وسر وڃهڻ</p>	<p>* [صفت: رَتَڙي ج رَتَڙيون]</p>
<p>* [س/ث]</p>	<p>رَتَ سَتَ: [صفت - مذ] سَگهه، صِحت، تندرستي، طاقت</p>
<p>رَتَ ڳوڙ ج رَتَ ڳوڙ: [صفت - مذ] چمڙيءَ جي هيڪ پيماري (بَدَنَ جي ڪنهن به حصي تي رَتَ جي خرابيءَ کان سوچ ٿيندي آهي، جيڪا رَتَ سان پَرَنل هوندي آهي) ڳڙ</p>	<p>* سَپَ ڪَڙِيءَ، مالِ مِلڪِيَتِ، ڏَنَ دولت</p>
<p>رَتَڙل ج رَتَڙل: [صفت] ڳاڙهو، لال، سَرخِ</p>	<p>رَتَ سَتَ ڏيڻ: [اصطلاح] سَپَ ڪَڙِيءَ ڏيڻ، سَچي عمر جي طاقت ڏيڻ</p>
<p>رَتَ ۾ رات ڪَڙِيءَ: [اصطلاح] سخت بيزار ڪَڙِيءَ، آزارڻ، چيڻن خراب ڪَڙِيءَ</p>	<p>* سَموري زندگيءَ خِدْمَتِ ڪَڙِيءَ</p>
<p>* [س/ت]</p>	<p>* هر حالت ۾ مَدَدَ ڪَڙِيءَ</p>
<p>رَتَ ۾ رولو پوڻ: [اصطلاح] گهر ۾ دُشمني ٿيڻ</p>	<p>رَتَ سَڪَڙِيءَ: [اصطلاح] بيماريءَ وغيره سَبَبِ رَتَ گهٽيڻ، رَتَ خُشڪَ ٿيڻ</p>
<p>* پنهنجن ۾ نفاق پوڻ</p>	<p>* ڪَموري ٿيڻ، اُهو ٿيڻ، ڏهرو ٿيڻ</p>
<p>رَتو ج رَتا: [صفت - مذ] رَتَ جڙو، ڳاڙهي رنگ ۾ رَڳِيَل رَتَڙل، ڳاڙهو، سَرخِ لال</p>	<p>* هِمتَ نه رهڻ (وڻ يا گهٽيءَ ۾)، تمام گهڻو ڊڄڻ، گهٽيءَ ۾ پَنڻ</p>
<p>* [صفت: رَتِي ج رَتِيون]</p>	<p>رَتَ ڪَڙِيءَ ڏيڻ: [اصطلاح] گُڏران واسطي سخت پورهيو ڪَڙِيءَ، رَتَ وٺوڻ، ڪشالو ڪَڙِيءَ، جِناڪِشي ڪَڙِيءَ</p>

- رتب ج رتب: [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قيسر (جھنب گارهي لال ۽ مقرب گارهو ٿيس. بڌڪ جھڙو ٿئي. پر بڌڪ کان ٿلهو ۽ ڳرو ٿئي). رتبو. رتونبو
- رتبو ج رتبا: [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قيسر رتب، رتونبو
- رتبوج رتبا: [ا - مذ] درجو. مرتبو. عهدو. منصب * عزت، شان * [ع: رتب]
- رتبو بخشو: [اصطلاح] مٿانهين درجي تي رسائڻ، ترقي ڏيڻ. سرفراز ڪرڻ
- رتبو پائڻ: [اصطلاح] عزت حاصل ٿيڻ
- رتبو حاصل ٿيڻ: [اصطلاح] مٿانهين درجي کي رسڻ. اوج تي پهچڻ
- رتبو سمجهڻ: [اصطلاح] فذر ڄاڻڻ، منزلت کي سمجهڻ
- رتبو ملڻ: [اصطلاح] وڏو درجو ملڻ، گهڻي عزت ٿيڻ
- رتڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر عيورو ضلعي رهين)
- [س/ات]
- رتڙي ج رتڙيون: [ا - مت] نلي، ڦي، ڦرڙي * [ا - خاص] جوڙ جي هڪ جنس جو نالو گارهي جوڙي * گارهي رنگ جي پکري * [س/ت]
- بوک جو هڪ مرض. رتي
- رتبا: [ا - مذ] جانورن جي هڪ جنس (گارهي نه دارا لڳا ۽ معياري سڳداسي چانور)
- رتڪو ج رتڪا: [ا - مذ] آواز، ٻڙلاءَ * [س/ڪوه]
- رتڪي ج رتڪيون: [ا - مت] گارهي رنگ جي پکري * [س/ت]
- رتل ج رتل: [صفت] گارهو، لال. سرخ * پڪل. رسيل. پڇي وتل (ميوو وغيره) * رگيل. زجي وتل (لاهي عشق و) * [ا - مذ] ڏاند جو هڪ قيسر * [س/ات]
- رتل: [ا - خاص] جوڙ جي هڪ جنس جو نالو گارهي جوڙي رتري * [ا - مفعول] رونبو ڪيل. زونبيل. وئر ڪيل. وئراج ڪيل
- رتن ج رتن: [ا - مذ] هڪ قيسر جو قيمتي پٿر. هيرو. ماڻڪ * ڪاٺي قيمتي شيء * اک جو تارو * [ا - خاص] هندو مرد جو نالو * [سن: رتن]
- رتن پارگو: [صفت] موتين جي ڄاڙ رکڻ وارو. جوهرِي، صراف، سونارو * [ڪنايد] ڪنهن غير معمولي شخصيت جو فزردان
- رتن مالا ج رتن مالائون: [ا - مت] هيٺن جو هار
- رتن جوت: [ا - مت] ٻوٽي جو هڪ قيسر (گلابي ۽ لاهي رنگ جا سڃاڻا گل ٿين. هي ذرا طور به ڪر لاهي)
- رتنج: [مض - فعل متعدي] رتنج. گارهو ڪرڻ * [سن: رکت = رت]
- ڏاڙهيءَ رت زيباس. ڏند د ڏاڙهنءَ گل چيشن (شاه/ڪيڏارو) * [مض] رتنج * [امر] رت * [رتبو زيبندس زيبل]
- رتو ج رتا: [صفت - مذ] رت جھڙو، گارهي رنگ و رگيل رتل. گارهو، سرخ، لال * پڪل. زجي وتل * مينڊيءَ لڳل * [مت: رتي ج رتين] * [ا - خاص] مرد جو نالو
- رتو ٽڪو ج رتا ٽڪا: [ا - مذ] سونو ٽڪو (پڪو). مهنر. اشرفي

— رتو راس ٿيڻ: [اصطلاح] ڪابه سُهي ۽ ٽئين شيءَ
 ٺهي مُڪمل ٿيڻ
 * ٽيڻين پکڙي هي جيسين رتو راس ٿئي (شاه)
 * مطلب حاصل ٿيڻ
 — رتو ڳاڙهو: (ا - مذ) گهاتو ڳاڙهو، ڳوڙهو ڳاڙهو
 * اُٺ جو هڪ رنگ
 * (س/ڪوه)
 * رتو ڳتوچ رتا ڳتو: [صفت - مذ] مَسغُول، رذَل
 * (س/ات)
 * (مت: رتي ڳتِي ج رتيون ڳتيون)
 * رتو ڊيرو: (ا - خاص) ضلعي لاڙڪاڻي جي هڪ تعلقِي
 ۽ تاريخي شھر جو نالو
 * رتو ڪوٽ: (ا - خاص) تعلقِي ڪپري ورسمن جي دؤر
 جي هڪ قتل تاريخي شھر جو نالو
 * رتو ڪٽوچ رتا ڪٽا: [صفت - مذ] آباد
 * (س/ات)
 * (مت: رتي ڪٽي ج رتيون ڪٽيون)
 * رتول ج رتول: (ا - مذ) مَحَل، مَحَلات
 ’ترڪي گهوٽ گهراڻي راجا منجهه رتول‘ (شاه/سورڻ)
 * رتان ٿي هاڳل ڪيان رت رتول ڪي (شيخ ايان)
 * [صفت] ڳاڙهي رنگ وارو، جنهن تي ڳاڙهو رنگ
 چڙهيل هجي، سُرخ
 * ڪاڪ ڪڙهي رت ويا، رتا رنگ رتول (شاه/رالو)
 * رتي ج رتيون: (ا - مت) هڪ ماڻھو ماسي جو اُنون
 حصو ڇڏڻ مڱڻ يا ڇوڙ جو ڙڙو (سونارڪي اصطلاح و)
 * رهي نه رتيءَ جيتري، اُنهن وٽ اُنون (شاه/سسي آبري)
 * شمار ٿورو حصو ڏري، اٿي
 * آڏو ٽڪر ٿي رتان روهڙا زيڙو ٿيڻ!! (شاه/ديسي)
 * چيشونيءَ جي رت جو پنج (ڳاڙهي رنگ جو ۽ سخت، هيڙن
 سن، چانديءَ ۽ ڏاڏن توڙي هر ڪنهن لاءِ)

* سونارين جي ڪر جو هڪ رت، چيشوني لالڙي
 * بوڪ جو هڪ مرض (جيڪو هوا جي ٿيري سبب ٿئي ۽
 ڪٽڪ ۽ سارين جي سنگن کي ڪارو ڪري ڇڏي)
 * زور، سنگھ، طاقت
 * پريت، عشق
 * پاڳ، نسيب
 — رتي ڀر: [صفت] رتيءَ جيترو
 * ذري برابر، ذري جيترو، بلڪل ٿورو، جيتي
 — رتي رات: (ا - مت) رات جو پنجڙيءَ وارو تمام ٿورو حصو
 — رتي ڦل: (ا - مذ) شراب جو هڪ قسم
 — رتيءَ جي رهاڻ: [معاودا] ٿوري وقت جي ملاقات
 * محبت جو ميلاپ، محبوب جو وصال
 * رتيءَ جي رهاڻ، جيءَ اڻاڻو جتن سين (شاه)
 — رتيءَ ماٿر: [صفت] رتيءَ جيترو تمام ٿورو ذرو، نالي ماٿر
 ڏرو
 — رتيءَ واروچ رتيءَ وارا: [صفت - مذ] سڀاڳو خوش نصيب
 * (مت: رتيءَ واري ج رتيءَ واريون)
 * رتي ج رتيون: (ا - مت) ڳاڙهي سنٽ مان ٺهيل فراسي
 * (س/ات)
 * (ا - خاص) هندو عورت جو نالو
 * رتياڪ ج رتياڪ: (ا - مذ) ڀانڊي پکيءَ جو هڪ قسم
 * رت ج رت: (ا - مذ) آڳاٽي زماني جي هڪ قسم جي
 به ٿيڻي گاڏي (جيڪا گهڻا ڇڪيندا هئا، رت اڪثر ڇنگين و
 ڪر ايندا هئا)، بادشاهي سواريءَ جي گاڏي
 * گهڻا ويا گهڻي، رت و روڪي رت (شيخ ايان)
 — رتوان/رتيان: [صفت] رت هڪليندڙ
 * رت ج رتون: (ا - مت) پنھ، اڙادو
 * تجويز، صلاح، راءِ
 * اٽڪل
 * منصوبو، پروگرام
 — رتا ج رتائون: (ا - مت) منصوبو منصوبائيندي،
 پروگرام، پراجيڪٽ

- رٿا ٻڌي ج رٿا ٻڌيون: [ا - مت] منصوبا ٻڌي،
منصوب، پروگرام، پراجيڪٽ
- رٿ رٿڻ: [اصطلاح] سٺ سٺڻ، ارادو ڪرڻ
* تجويز ڪرڻ، صلاح پيهارڻ
- رٿڻ: [مصر - فعل متعدي] رٿ ڪرڻ، صلاح ڪرڻ،
تجويز ڪرڻ
- * ٻه ڪرڻ، ارادو ڪرڻ، خيال ڪرڻ، نيت ڪرڻ
* ڪٽ ڪرڻ، اندازو لڳائڻ
* اٽڪل ويڙهائڻ
- * [مصر] رٿڻ
* [امر] رٿ
- * [مضارع] رٿيان (ج) رٿيون، رٿين (ج) رٿيو، رٿي
(ج) رٿين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رٿي تو (ج) رٿين تا
* [حال مت] رٿي ٿي (ج) رٿين ٿيون
* [ماضي] رٿيو (ج) رٿيا
* [ماضي مت] رٿي (ج) رٿيون
* [مستقبل] رٿيندو (ج) رٿيندا
* [مستقبل مت] رٿيندي (ج) رٿينديون
* [امر مفعول] رٿيل
- رٿو ج رٿا: [ا - مذ] گهٽو، پيرو، دوز (سٺ ۽ غيره جو)
* ساڳي ڳالهه بار بار چوڻ، ڏهراءُ، ڏهرائڻ جي حالت،
وڙجاءُ
- رٿو لڳائڻ: [اصطلاح] منهنجو سمجهڻ بنا صرف لفظ
ياد ڪرڻ (سٺ يا مواد)
* ڏکا هڻڻ
- رٿيل ج رٿيل: [صفت] بر زبان ياد ٿيل
- * رٿ ج رٿ: [صفت] سخت، ڏاڍو، ٿاڻ
* [س/ات]
- رٿ ٿيڻ: [اصطلاح] سخت ٿيڻ، سوٺ ٿيڻ، پڇڻ، چڪچڪڻ
* [هند]
- رٿاڻي: [مصدر 'رٿ' مان فعل متعدي بالواسطه] پيرو ڏيارڻ،
گهٽو ڏيارڻ، ياد ڪرائڻ (سٺ ۽ غيره)
* [رٿين رٿيندن رٿيل]
- رٿ لڳائڻ: [اصطلاح] ساڳي ڳالهه هر هر چوڻ،
ڏهرائڻ، وڙجائڻ
* مٿو هڻڻ، ڏٺوڻ

• **رٽ ج رٽون:** [ا - مٺ] ڪنهن اداري جي فيصلي جي خلاف عدالت ۾ پيش ڪيل درخواست
 * [انگ: Writ]

• **رٽ ج رٽ:** [صفت] ڪنهن ڪم ۾ نه ايندڙ ڪميو بيڪار
 * اجايو بي فائدو
 * دغا باز
 * [س/ات]

— **رٽ هٿ:** [صفت] بي فائدو اجايو
 * [س/ات]

• **رٽ ج رٽ:** [صفت] تلهو، متارو، ڊڱ
 * [س/ت]
 * ڪارو رڌ

• **رتائير/رتائير:** [صفت] مقرر عمر تائين ملازمت پوري ڪري سبڪدوش ٿيل ملازم
 * ڪم تان فارغ ٿيل
 * هٿ ڪٽندڙ، پوئتي هٽي ويندڙ
 * [مجازاً] پوڙهو، ڪراڙو
 * تجربيڪار، هوشيار
 * [انگ: Retire]

— **رتائيرڊ/رتائيرڊ:** [صفت] مقرر عمر تائين ملازمت پوري ڪري سبڪدوش ٿيل ملازم، رٽائير
 * ڪم تان فارغ ٿيل
 * هٿ ڪٽندڙ، پوئتي هٽي ويندڙ
 * [مجازاً] پوڙهو، ڪراڙو
 * تجربيڪار، هوشيار
 * [انگ: Retired]

— **رتائيرمينٽ:** [ا - مٺ] نوڪريءَ تان فراق، ڏسيوارين تان سبڪدوشي
 * [انگ: Retirement]

• **رٽ ج رٽ:** [ا - مٺ] گهڻو سٺو، يارو
 * [س/ت]

• **رٽ ج رٽ:** [صفت] رٽل، رٽيل، ڪاوڙيل، ناراض
 * [مصدر: 'رٽ' < رٺ]

— **رٽا پرچائڻ:** [اصطلاح] رٽل پرچائڻ، وڙهيل پاڻ ۾ سڙجائڻ، ڪن به ٻين ڏرين جي وچان زنجش ختم ڪرڻ
 — **رٽل ج رٽل:** [صفت] ناراض ٿيل، زنج ٿيل، ڪاوڙيل
 * [ضد: پرتل]

— **رٽل رُوح:** [صفت] ڪاوڙيل، ناراض، رُڪ منهنون
 * پوريءَ طرح منهن نه ڏيندڙ

— **رٽ منهنون:** [صفت] زڪو رُوح، ناراض، منهن سوٽل

— **رٽن جا پاڻا مٺا هجڻ:** [اصطلاح] جيڪو رسي زنجي، تنهن جو پاڻو کائي وڃڻ آسان هجڻ

— **رٽو ج رٽا:** [صفت] رٽل، رٽيل، ناراض، ڏکوتل، ڪاوڙيل

'رٽا ئي رهن پر هجين حياتي' (ماسٽر چنڊ)

• **رٽ ج رٽ:** [ا - مٺ] جٺل جي سخت ۽ هيٺاهين زمين (جنهن ۾ پوک نه ٿئي)
 * [س/ات]

• **رٽ ج رٽون:** [صفت] دشمن، ويري
 * [سن: رٽ - دشمن]

* [ا - مٺ] آفت، مصيبت، چٻ

* [ا - خاص] شاهه سائينءَ جي رسالي جي هڪ سرجو نالو
 * [صفت] گرو، تلهو
 * چالڪ، هوشيار

— **رٽ هجڻ:** [اصطلاح] وڏي چٻ هجڻ، آفت هجڻ
 * تمام چالڪ هجڻ

— **رٽ مٿان رٽ:** [محوور] ڏاڍي کان ڏاڍو، چورن مٿان سوز

• **رٽ:** [ا - مٺ] ڀل جو هڪ قسم (گول پٽ ۽ زمين تي پکڙجندڙ)
 * [س/ت]

• **رٽ ج رٽ:** [ا - مٺ] ڳوٺ، سڃيئل مائس، گرنڊ، چنڊيو
 * چٽو داغ، نشان (جانورن جي جسم تي)
 * ڦو، وڏو ڏٺو ڊٺ
 * ڊڙپ، ڊڙڳ، چٽ

- **ريپلاء:** [ا - مذ] جواب، موٽ، وڙندي
* [انگ: Reply]
- **رُپو ج رُپا:** [ا - مذ] هڪ قسم جو قيمتي ڌاتو، چاندي، روپ، سيمر
* چانديءَ مان ٺهيل هڪ سڪو، رُپو
* [سن: رٿو پير = چاندي]
- **ريپورٽ ج رپورٽون:** [ا - مت] اطلاع، ڄاڻ، لکيل ڪار ڪناري
* لکيت
* خبر
* نتيجو، رزلٽ (عموماً چڪاس ڪيل بيمارين جو)
* قرياد، لکت ۾ دانھن (پوليس جي اصطلاح ۾)، ايڇ. آءِ. آر
(انگ: First information report 'F.I.R.')
- **ريپورٽ ڌرج ڪرائڻ:** [اصطلاح] قرياد داخل ڪرائڻ، پوليس کي لکت ۾ دانھن ڏيڻ
* **ريپورٽر ج رپورٽر:** [صفت] اطلاع ڏيندڙ، خبرون پھچائيندڙ
* محتر
* نامہ نگار، صحافي
* [مجازاً] جُفَلخوَر، تھمَت ھنندڙ
* [انگ: Reporter]
- **رِپِيٽ:** [مض] ورجائڻ، ڏھرائڻ
* [انگ: Repeat]
- **رِپِيٽر:** [ا - مذ] بندوق جو هڪ قسم، آٽوميٽڪ بندوق
* [انگ: Repeater]
- **رُپيو ج رُپيا:** [ا - مذ] چانديءَ مان ٺهيل هڪ سڪو، هڪ سؤ پئسن وارو سڪو
- **رُپيو پڇائڻ/ڪولائڻ/ھٽائڻ:** [اصطلاح] رڙي کي ٺٽين سڪن ۾ تبديل ڪرائڻ، رڙي جو ريزو وٺڻ
• **رِپِيگَر:** [ا - مذ] مرمت، سڌار، سنوار
* [انگ: Repair]
- **رُپِيٽرُو:** [ا - مذ] پرت جو هڪ قسم
* [س/ل]
- **رُج:** [ا - مذ] گل جي وچ واري اڇي يا ڦڪي ڍان ڍان، گل جي پونگر، گل جي وچ ۾ اٿي جهيڙو مادو
* [پرا: ريس، سن: رص < رج = مٽي، اٽو]
- **رُجڪوش:** [ا - مذ] اهو ڪوبو جنهن ۾ گل جو رُج بند هجي
* [هند]
- **رُج:** [ا - مت] ڳار، ڳارڻ جي حالت، پگهارڻ جي حالت
* [سن: رڌ = رڌڻ]
* گرمي، اُٻس، ساڙو، ٿڌڻ
* باھ، جيو، ڪاڙهو
* رڱھ، ڳھت، پُٽ
* زمين کي گھڻو پاڻي ڏيئي آلو ڪرڻ جي حالت، ريخ
- **رجائڻ:** [مض - فعل متعدي] ڳارڻ، وگھارڻ، پگھارڻ
* زمين کي گھڻو پاڻي ڏيئي آلو ڪرڻ، پاڻي ڏيڻ، ريخ ڏيڻ
* ھوڙن لھ ھاڙھو رجائينديس رٿ سين (شاھ/حسيني)
* [مض] رجائڻ
* [اسر] رجاء
- [مضارع] رجايان (ج) رجايون، رجائين (ج) رجايو
رجائي (ج) رجائين
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]
* [حال] رجائي ٿو (ج) رجائين ٿا
* [حال مت] رجائي ٿي (ج) رجائين ٿيون
* [ماضي] رجايو (ج) رجايا
* [ماضي مت] رجائي (ج) رجايون
* [مستقبل] رجائيندو (ج) رجائيندا
* [مستقبل مت] رجائيندي (ج) رجائينديون
* [اسر مفعول] رجائيل

- رَجُونُ: [مض - فعل لازمي] جَرُنُ، اَسْتَنُ، وَكِهَرُنُ، وَكِرُنُ،
بِكِهَرُنُ. كَنهن ذاتوءَ جو باهَ تي جَرُنُ
* پَتِيرو تِيئَنُ، پاڻي تِيئَنُ
* پاڻيءَ سان آلو تِيئَنُ (زمين جو)، پاڻي مِلنُ (زمين کي)،
رِجُ اَجُنُ
* [رِجِيو رِجِيا، رِجِي، رِجِيون، رِخندو رِخندا، رِخندي،
رِخنديون، رِجِيلُ]
- رَجَا: [ا - مت] اَمِيَدُ، اَسِرُو، پَرُوَسُو
* خوشي
* [ع: رِجَا]
* [صفت] داؤلُ، رُجُ
* اَسودو
- [ا - خاص] نئي جي مَشهُور شاعِرِ مُحَمَّدِ پَناهُ 'رِجَا'
(وفات: 1783ع) جو تَخَلُّصُ (جنهن پنهنجي فارسي شاعريءَ ۾
سڀني کان اول لُطيف سائينءَ جو ذِڪر ڪيو آهي)
- رَجَائِيَتَ: [ا - مت] اَمِيَدَ واري حالتَ، اَسِرُو، اَمِيَدُ
• رَجَائِيَتَ پَسَنَدُ: [صفت] اَمِيَدَنَ جي اَسِرِي جِيئَنَدُ
* هَر ڪَر ۾ مَثَبَتِ پَهَلُو ڳوليئَنَدُ
- رُجَاتَ: [ا - مت] لاڙو، مُرِيَدَنَ جو مُرِيَدَ ڏانهن لاڙو
مَتَبَرِيَتَ، فِضُ، اَعْتادُ، رُجوعَ تِيئَنُ وارو عَمَلُ، پوئِڳِي، بَدگِي
* [ع: رُجوعاتَ < سنڌي، رُجَاتَ]
'هُوجا ڪارَ ۾ پاڻَ کي، ڪو راولَ، ٻين رُجَاتَ' (شاهه/رامڪلي)
- رِجَالُ: [ا - مت] ماڻهَو، اِنسانَ، اَدَمُ
* مُردُ
* [ع: رِجَلُ جِ رِجَالُ]
- رِجَالُ الغِيِبِ: [ا - مت] غِيِبَ جا ماڻهَو، غِيِبِي اِنسانَ
- رَجِبُ: [ا - مت] هِجَري سالَ جو سَتون مَهينو (جنهن کي
زاهون لُڪائو به چوَن)
* [ع: رَجِبُ]
* [ا - خاص] مُردَ جو نالو
- رَجِبُ المُرَجِبِ: [ا - خاص] هِجَري سالَ جو سَتون مَهينو
رَجِبُ
- رَجِييَ: [ا - خاص] پاڻ سَڳورَنَ حَضَرَتِ مُحَمَّدِ مُصطَفِي
صلي الله عليه وآله وَسَلَّمَ جَنَ جي مِعراجِ شَرِيْفَ جو
جَشَنَ (جيڪو 27 رَجِبَ جي راتِ مُلهايو ويندو آهي ۽ جَنهن راتِ
کي سالَ جي پَهريءَ عيدَ طَرِبَ تَقَدُّرَ ڪيو ويندو آهي)
- رَجِپُوتَ: [ا - خاص] هِنَدَنَ جي هِڪَ قَبِيَلِي جو نالو
راجِپُوتَ
- رَجِپُوتَ جِ رَجِپُوتَ: [صفت] راجائينَ جو اولادُ
* [ڪنايه] سَجا عاشِقُ
- راجاَ جي رَجِپُوتَ، سي ئي مومَلُ پَسَنَدُ (شاهه/مومل راولو/واڻي)
* [ا - خاص] راڻي/سودي جو لَقَبُ
- رُجِحانُ: [ا - مت] لاڙو، مِيلانَ، رَغَبَتَ
* [ع]
- رَجَزُ: [ا - مت] عِلِمَ غُرُوضَ موجبَ هِڪَ بَخَرُ
* [ع]
- رِجَسَ: [ا - مت] پَلِيَتِي، ناپاڪائي، گَنڊگِي، نِجاسَتَ
* [ع]
- رِجَسْتَرُ جِ رِجَسْتَرُ: [ا - مت] دَفْتَرُ، داخلا جو ڪِتابُ
* پوسِٽِ اَفيَسَ طرفان مَقَرَر تِيئَنَ فِِي وَتَنَ بَعَدِ رِجَسْتَرِ ۾
داخل ڪِيئَنَ ٿِيالَ
* [انگ: Register]
- رِجَسْتَرانُ جِ رِجَسْتَرانَ: [ا - مت] هِڪَ با اِختِيارِ اَفيَسَ
سَرڪاري دَسَتاوِيَرِنَ جو مَحافِظَ اَفيَسَ، رِجَسْتَرِي ڪَرُنَ
وارو اَفيَسَرُ، سِرَشْتِيَدانَ، ناظِرُ
* يونِيورسِٽِيءَ يا عَدالَتَ ۾ اَعلى اِنْتِظامِي اَفيَسَرُ
* [انگ: Registrar]
- رِجَسْتَرِدَ: [صفت] مُسْتَنَدَ، مَنظُورِشُدَ
* [انگ: Registered]
- رِجَسْتَرِيَشِنَ: [ا - مت] رِجَسْتَرِ ۾ داخِلا، قانُونِي طَورَ
تي مَنظُوري
* [انگ: Registration]
- رَجَعَتَ جِ رَجَعَتُونِ: [ا - مت] واپسي، موٽَ
* زالَ کي رَجِعي طَلاقِ ذِيئَنَ بَعَدِ، مَرَسَ جو اُن ساڳِيءَ
زَالَ سان زَهَنَ جو اِرادو
* [ع: رَجِعَ]
- رَجَعَتَ پَسَنَدُ: [صفت] جُهونَنَ خِيالنَ وارو، قَدامَتَ پَسَنَدَ،
پِراڻينَ خِيالنَ تي هَلَنَدُ

- رَجَمَ: [ا - مذ] يَسْرَهُنَّ جِي سَزا، سَنگِساري
* [ع]
— رَجَمَ الشَّيَاطِينِ: [ا - خاص] شَيْطَانٌ كِي يَسْرَهُنَّ
وارو عمل، خج جو هڪ رُكُن (جنهن ۾ شيطان کي پٿرين
هڻين وينديون آهن)، رَمِي
* [ع]
- رَجِيمٌ: [صفت] جيڪو يَسْرَهُنَّ جِي سَزا جِي لائق هجي
* مَرْدُودٌ، تَرِيْلٌ، ذِڪَارِيْلٌ
* سَرڪَشٌ، مَغْرُورٌ
* پَنپَلَامِينْدُ
* [ا - خاص] شَيْطَانٌ جو هڪ نالو
* [ع]
- ’اغْرُؤْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ‘
• رَجْمُونُ: [ا - مذ] نانگ جو هڪ قِسْم
* [س/ث]
- رَجْمِيْنَتٌ ج رَجْمِيْنَتُونُ: [ا - مت] اَتْ سُوْ يا هِڪُ هزار
سپاهين جو دستو، پلٽن جو هڪ حصو
* [انگ: Regiment]
- رَجْنِي: [ا - مت] رات، سانجهي، ليل، شب
* [پرا: رڻي، سن: رڻي]
- رَجَوَاڙُو ج رَجَوَاڙَا: [ا - مذ] راجا جو مُلڪ، راجائي،
رياست
- رَجُوعٌ: [صفت] موٽ، واپسي، لاڙو
* [ع: رجوع]
* [صفت] رَاغِبٌ، مَائِلٌ، مُتَوَجِّهٌ
- رَجُوعٌ اِلَى اللّٰهِ: [ا - مذ] اَللّٰهُ پاڪ جِي طرف لاڙو
— رَجُوعَاتٌ: [ا - مت] رَجُوعٌ، لاڙو، رَغِيْبَتٌ
* تَوَجُّهٌ، ذِيَانٌ
- رَجُوعُ كَرْنُ: [اصطلاح] پيش ڪرڻ، حاضِر ڪرڻ (عُذْلَتٌ ۾)
* جَالَانُ كَرْنُ
* حِوَالِي كَرْنُ، سِرِدِ كَرْنُ
* تَوَجُّهٌ كَرْنُ، ذِيَانُ ذِيَانُ
- رَجِيِيَار: [ا - مت] لُڪَ، هُو
* [صفت] تُوڙو، ڏرو
* [س/ث]
- رَجِيِيڪَتِ: [مص] زِدَ ڪَرْنُ، نَامَنْظُورُ ڪَرْنُ
* [انگ: Reject]
- رَجُجَ رَجُجَ: [ا - مذ] ڍُو
* حُوشِي
* [صفت] حُوشِ، سَرَهو
* [ظرف] ڍُو تِي
* چڱِيءَ طَرَحِ، گَهَشُو
* [سن: رَج = حُوش تِي]
- رَجُجَ تِيِيُنُ: [اصطلاح] ذِيَجُجُ، دِيَاچُجُ، سِيَرَابِ تِيِيُنُ
* پِيٽ پَري ڪاڻِيُنُ
* حُوشِيُونُ اُجُجُ، مَزَا تِيِيُنُ
- رَجُجُو مَٽَرَسُ: [معاور] پِلو ماڻهوءَ، نيڪ ماڻهوءَ، اَشْرَافِ
— رَجُجُ ڪَرْنُ: [اصطلاح] ڍُو ڪَرْنُ، پِيٽ پَري ڪاڻِيُنُ
— رَجُجُنُ: [مص - فعل لازمي] ذِيِيُنُ، ذَلَمُنُ
* پَرِنُ (پِيٽ)، ڪاڻِي پَرِيُنُ، ڍُو ڪَرْنُ، ذِيِيَجُ، دِيَاچُجُ
* حُوشِ تِيِيُنُ
* اَسُودُو تِيِيُنُ
* [سن: رَج = حُوش تِي]
- * [رَجِيَسَ رَجِيَا، رَجِي، رَجِيُونُ، رَجِنْدُو رَجِنْدَا، رَجِنْدِي،
رَجِنْدِيُونُ، رَجِيْلُ]
- رَجُوجَ رَجَا: [صفت - مذ] رَجِيْلُ، ڍَاوُلُ، ڍَايِلُ، پِيٽ پَرِيْلُ
* رَاضِي، حُوشِ
* [مت: رَجِي ج رَجِيِيُونُ]
- رَجُو گجوهَجُو: [اصطلاح] پِيٽ پَرِيْلُ هَجُنُ، ڍَاوُلُ هَجُنُ
* حُوشِ هَجُنُ، رَاضِي هَجُنُ
* اَسُودُو هَجُنُ، ساڻو هَجُنُ

• رَحوارو ج رَحواروآ: [ا - مذ] راجائي حُكومت. رياست
* [هند: رحوال]

• رَحواروِي ج رَحواروِي: [صفت] بد پيشو ڪندڙ. زاني

• رَجهه: [ا - مت] رَجهنَ جي حالت. رَج

* باهه، جبرو

* زگهه، گهٽ، ڪاڙهه

* رڍن کي ٿيندڙ هڪ بيماري

* [سن: رڌ = رڌڻ]

— رَجهه ٿيڻُ: [اصطلاح] اُٻس ٿيڻ، گهٽ ٿيڻ، گرمي ٿيڻ

— رَجهنُ: [ا - مت] رجهه، اُٻس، گرمي، ساڙو، بچ، گهٽ،

رُگهه

— رَجهنُ: [مض - فعل لازمي] ڳرڻ، اٿڻ، وڳهڻ، وڳرڻ،

پڳهڻ، ڪنهن ذاتءَ جو باهه تي ڳرڻ

* باهه تي بچڻ، ڳرڻ (ڪاڌو)

* [سن: رڌ = رڌڻ]

* سڙڻ، ڪامڻ (انڌر ۾)

* گرميءَ يا ڪاڙهي ۾ بچڻ، ڪاڙهي ۾ ڪڙهڻ

* پٿرو ٿيڻ، پاڻي ٿيڻ

* [رجهيس رجهيا، رجهي، رجهيون، رجهندو، رجهندا، رجهندي،

رجهنديون، رجهيل]

• رَجهه ج رُجهون: [ا - مت] روشنائي، سوچھرو سڃھندو،

سھائو، چمڪائڻ، جرڪو

* [سن: رچ = چمڪائڻ، س/ل]

• رَجهه ج رُجهون: [ا - مت] رڌل هجڻ جي حالت، سيڙپ،

مَسغُولِي

— رُجھائڻُ: [مصدر 'رجهڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] زڻپائڻ،

لڳائڻ (ڪٽر ۾)، مَصروفَ رَڪڻ

* سيڙائڻ، رُخو وڃھڻ

* [رجهيس رجهندو، رجهيل]

— رُجهنُ: [مض - فعل متعدي] رڌڻ، رڌل رهنَ، زڻپجڻ (ڪٽر ۾)

* جوتجڻ

* سيڙهڻ، رُخو پوڻ

* گوشت جو پاڻيءَ ۾ ڳري ملي وڃڻ

* توييل ڪڻ يا تڪ جي سوراخن جو پورجي وڃڻ

* [رجهيس رجهيا، رجهي، رجهيون، رجهندو، رجهندا،

رجهندي، رجهنديون، رجهيل]

• رُچ ج رُچون: [ا - مت] نيبابان ۾ اُس تي نظر ايندڙ

پاڻيءَ جو ڪوڙو ڏيڪ، سَراب (ماڻهو توڙي جانور رُچ کي

پاڻي سمجهي، اودانهن ڏوڏا آهن ۽ آخر پاڻي نه ملڻ ڪري مَري

ويندا آهن، ماروئل

* رڻ پٽ، نيبابان، سُج، ويراني

• رُچ ج رُچ: [ا - مذ] روپي ڳف تي چڙهيل سونو پاڻي،

ملمعو

* گونج

* اکين جي چتر ۾ ٿيل داڻ، چاليون

* [سن: رنج = رڱڻ]

• رُچ: [صفت] دولتمند، شاهوڪار، امير

* [انگ: Rich]

— رُچ فُودُ: [ا - مذ] اميرانو کاڌو (گوشت، مڇي وغيره)

* [انگ: Rich food]

• رُچ ج رُچون: [ا - مت] زچي، خواهش، آرزو، اچا، منشا،

اُڪير، جاهه، شوق، مرضي، دلچسپي

* ڏو، رُچ

* حَب

* [هند/پرا: رچ: سن: روچن، رچ = چمڪڻ، پيار ڪرڻ]

— رُچائڻُ: [مض - فعل متعدي] راضي ڪرڻ، خوش ڪرڻ

* پَسندَ ڪرائڻ، وٺائڻ

* مَچائڻ

* [مض] رچائڻ

* [امر] رچاءُ

* [زچاين رچائيندو، رچايل]

— رُچ ٿيڻُ: [اصطلاح] دل ٿيڻ، مرضي ٿيڻ، شوق ٿيڻ

— رُچنُ: [مض - فعل لازمي] سھائڻ، پَسندَ پوڻ، وٺڻ، سٺو لڳڻ

* [پرا: رچ: سن: روچن، رچ = چمڪڻ، پيار ڪرڻ]

’تو دس ڏيان مڱيا، روح رچندا دان‘ (شاهه)

* موافق اچڻ، برابر اچڻ

* رچڻ، رڱجڻ، ڳاڙهو ٿيڻ

* فَرختَ اچڻ، خوشي ٿيڻ

* [رچيس رچيا، رچي، رچيون، رچندو، رچندا، رچندي،

رچنديون، رچيل]

- **رچائڻ:** [مصر - فعل متعدي] زڱ م ٻوڙو ڏيارڻ، زڱائڻ، ڳاڙهو ڪرڻ
- * خوشبوءِ يا زنگ ٿر ڪرڻ
- * جوڙي راند ۾ وڃ واري چيلي ۾ ساري آمانڻ
- * ملهائڻ، منعقد ڪرڻ
- * زهڻ، ڪيڏڻ (راند)
- * [مصر] رچائڻ
- * [امر] رچاءُ
- * [مضارع] رچايان (ج) رچايون، رچائين (ج) رچايو، رچائي (ج) رچائين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رچائي ٿو (ج) رچائين ٿا
- * [حال مت] رچائي ٿي (ج) رچائين ٿيون
- * [ماضي] رچايو (ج) رچايا
- * [ماضي مت] رچائي (ج) رچايون
- * [مستقبل] رچائيندو (ج) رچائيندا
- * [مستقبل مت] رچائيندي (ج) رچائينديون
- * [اسم مفعول] رچايل
- **رچنا ج رچنائون:** [ا - مت] ٺاهڻ، بناوٽ، جوڙ، ساخت، خلت
- * تخليق، ڪوٺا
- * [سن: رچنا]
- **رچناڪار ج رچناڪار:** [صفت] بنائيندڙ، خلقيندڙ، جوڙيندڙ، ٺاهيندڙ، رچيندڙ
- * شاعر، ليکڪ
- **رچنا ڪندڙ:** [صفت] بنائيندڙ، خلقيندڙ، جوڙيندڙ، ٺاهيندڙ، رچيندڙ
- * شاعر، ليکڪ
- **رچنگ ج رچنگ:** [صفت] رچيل، پڪل، پنختو
- * عاشق، مشتاق
- * 'پنگ، نه رچنگ، آڳ پسي آيا' (شاه/ڪيان)
- **رچڻ:** [مصر - فعل متعدي] زڱ، زنگ ڏيڻ
- * رچي لال ٿيڻ، پڇڻ
- * پوڳڻ، برداشت ڪرڻ
- * 'رچي پڇي مون آزمائو سڄي پڇي چين نه آيو' (استاد بخاري)
- * الاهي صحبت ۾ مڃو ٿيڻ، ڪنهن ڌرويش جي صحبت مان فيض پرائڻ
- * [سن: رچ = رچڻ، هند: رچنا = رچڻ]
- * ٺاهڻ، سٺو، رٿو
- * تخليق ڪرڻ، سڙجڻ
- * بناائڻ (خاڪو)
- * [سن: رچ = ٺاهڻ]
- * لکڻ (ڪتاب)
- * وسڻ، آباد ٿيڻ (جيئن: رچيل وسيل)
- * [مصر] رچڻ
- * [امر] رچ
- * [مضارع] رچيان (ج) رچيون، رچين (ج) رچيو، رچي (ج) رچين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رچي ٿو (ج) رچين ٿا
- * [حال مت] رچي ٿي (ج) رچين ٿيون
- * [ماضي] رچيو (ج) رچيا
- * [ماضي مت] رچي (ج) رچيون
- * [مستقبل] رچيندو (ج) رچيندا
- * [مستقبل مت] رچيندي (ج) رچينديون
- * [اسم مفعول] رچيل
- **رچي مڇي وڃڻ:** [اصطلاح] هر خيال ٿي وڃڻ، ملي هڪ ٿيڻ ٿي وڃڻ
- **رچيندڙ ج رچيندڙ:** [صفت] رچنا ڪندڙ، ٺاهيندڙ، جوڙيندڙ، خلقيندڙ، آپائيندڙ
- **رچو ج رچا:** [ا - مذ] ڪن ڪچرو، ڪڪ ڪانا، فانگا، پانجها، پانگا
- * [س/ل/ات]

- رُچِي ج رُچِيُون: [ا - مت] جِئَلَتَ، لاڙو، رُجِحانَ
- رُجَ: [ا - مت] خِجَامِيڪِي ڪَمَ جو هِڪَ اوزار، پاڪِي
* [س/ات]
- رُجَ ج رُجَ: [ا - مذ] مَچِي ڦاسائِيَنَ جو چار
'بابِ ٽِينِيچِي رُجَ لِيڪِيا لَوخَ ڦَلَرُ' (شاه/گهات)
- * ڪورِيڪِي ڪَمَ جو هِڪَ اوزار، ٿنڌَنَ کي هِيٺَ مَٽِي ڪَرُنُ
جو فِرِيَسَرُ (تاجِي پَهريائِيَنَ رُجَ مان نِڪَرِي، پوءِ ڦِٽِيءَ مان نِڪَرِي)
* ڪوبه اوزار
* [سن: رچرا - زنجيرا]
* نِڪَرُ جو ڪوبه ٿانءُ
'پَڪا رُجَ ڪُنِيَارَ جا، پَڪِي نِهائِيَنَ' (شاه/سهڻي)
* لُچَنَ، اَفعالَ، ڪِرَ لَل
- رُجَ پَرَنُ: [اصطلاح] سَچِي تاجِيءَ جِي ٿنڌَنَ ۾ سَتَ جا
ڪَڙا وَجَهَنَ (ڪورِيَنَ جِي اِصطلاح ۾)
* ڪاڻِي پِيٺَ پَرَنُ، رُجَ ڪَرُنُ
* ڪو رَڌو ڪَمَ ڪَرُنُ، پَوَتو پانَرُ
* [طنزًا] ڪُنَ ڪَرُنُ
* ٿامار گهڻو روئَنُ
- رُجَ ۾ ڪِيَنَ هُجَرَنُ: [اصطلاح] ڪوبه اَفعالَ نه هُجَنُ،
ڪوبه لَل نه هُئَنُ
- رُجَ نه ڏهَرَنُ: [اصطلاح] بي پَرَواهِيءَ سان هَلَنُ، آڪَڙَ سان هَلَنُ
- رُجَ ويهارَنُ: [اصطلاح] تاجِيءَ کي ڪَرُنَ ۾ وَجَهَنُ کان
پوءِ پِڪوڙِي سوگهو ڪَرُنُ
- رُجَ ج رُجَ: [ا - مذ] جَهَنگَلِي جانَوَرُ جو هِڪَ قِيسَرُ
(ڪاري زَنگَ جو ۽ وَڏَنَ وارَنَ سان)
* [پرا: رچ، سن: رڪش، ف: خرس - رچ]
- رُجَ پوَلُو ٿِيَنُ: [اصطلاح] خَرابَ ٿِيَنَ، اُپي مان نِڪَرُنُ،
بُچَڙو ٿِيَنَ، خوارَ ٿِيَنَ
* [س/ات]
- رُجَ ڪُڏائِيَنُ: [اصطلاح] لڄائِي ڪَرُنُ
* ٿون ڪَمَ شُروعَ ڪَرُنُ
* زڏَلَ زَهَنُ، مَشغُولَ زَهَنُ
* پَنجِيچِي مَطَلَبَ جِي ڳالِهَ ڪَرُنُ
- رُجَ ج رُجَ: [ا - مذ] دَمَ ڪَڻَنَ جو هِڪَ اوزار
- رُچائِي ج رُچائِيُون: [ا - مت] سَنوَارَتَ جِي اوزارَنَ وَجَهَنُ
جو بَنجِڪو، پانِي، ڪِيسَتَ
* [س/ات]
- رُچوڙِي ج رُچوڙِيُون: [ا - مت] واڍِڪِي ڪَمَ جِي
اوزارَنَ رَڪَڻَ جِي پِيٺِي
* [س/ات]
- رُچِي ج رُچِيُون: [ا - مت] ڏانوءَ ۾ سوراخ ڪِڏِيَنَ جو
هڪَ اوزار
* جَنڊِيءَ جِي ڪَمَ جو هِڪَ اوزار
* [پرا: رسي، سن: روشني، س/ات]
* اُها گڏَ جيڪا ٿِيَنَ ڪوئيَلَ ڪُوهرَ جِي اوساريءَ کان پوءِ
باهرئينَ طَرَفَ ٿِيِي
* بَنڌَ يا واٽر ڪورسَ جِي ڪَٻَ واري پَٽِيءَ جِي ڪوٽائِي
* رِڌَ، اُها رِڌَ يا گهِيئو جيڪو بازهِنَ مَهِيَنَ بَعَدَ اُنَ ڏِيِي
چاتي
* [س/ڪوه]
- * مَسافِرِي، لَڏَ پَلاَنَ، رَوانِگِي، ڪُوجَ
* اُنَ جو پاڪَڙو يا ڪُجائو
- رَحَلُ/رَحَلُ ج رَحَلُ/رَحَلُون: [ا - مذ/مت] ڪاٺَ جِي
ٿنڊِي گهوڙِي (جِنهن تي قرآنَ شَرِيفَ رَکِي پَرَهَنَ ۾ آساني ٿِيِي)
* [ع]
- رِحَلَتَ: [ا - مت] لاڏاڻو، فوٽِيگِي، موتَ، وَفاتَ
* ڪُوجَ، زَوانِگِي
* [ع: رحل - هن ڪوچ ڪيو]
- رِحَلَتَ ڪَرُنُ: [اصطلاح] وَفاتَ ڪَرُنُ، مَرَنُ، گُڏاري رَچَنُ
* [س/ات]

- رَحْمَج رَحْمَ: [ا - مذ] كَهَلُ، بَاجِهَ، قِيَاسُ، هَمْدَرِي
* رَحْمَتُ
- مَجْرُ أَحْسَانُ، مَهْرَبَانِي، وَرُ
* [ع]
- رَحْمَانِي: [صفت] زَحْرُ وارو، زَحِيمُ، بَاجِهَارو
- رَحْمَدِلُ: [ا - مذ] بَاجِهَارِيءِ دِلِ وارو، قِيَاسُ وارو
بَاجِهَارو، مَهْرَبَانُ
* [ع: رَحْم + ف: دل]
- رَحْمَدِلِي: [ا - مذ] مَهْرَبَانِي، قِيَاسُ، كَهَلُ، بَاجِهَ
- رَحْمُ كَرُونُ: [اصطلاح] كَهَلُ كَرُونُ، قِيَاسُ كَرُونُ،
بَاجِهَ كَرُونُ
- رَحْمُ كَائِي: [اصطلاح] شَرَسُ كَائِي، زَحْرُ كَرُونُ،
كَهَلُ كَرُونُ، قِيَاسُ آخُنُ
- رَحْمُ وَكُورَمُ: [ا - مذ] عِنَايَتُ، مَهْرَبَانِي
- رَحْمُ ج رَحْمَ: [ا - مذ] بَاجِي دَانِي، كَرَه (عَوْرَتُ جِي)،
عَوْرَتُ جِي بِيئُ وِ اَهُو هِنْدُ جِتي بَازُ سَرَجِي
* [ع]
- رَحْمَانُ: [ا - ذات] اَللّهُ تَعَالَى جُو هِڪُ صِنَاتِي نَالو
* [صفت] مَهْرَبَانُ، بَاجِهَارو
* [ا - خاص] مُسْلِمَانِ مَرْدُ جُو نَالو
* [ع]
- رَحْمَانِي: [صفت] اِلَهِي، هُدَايِي، قُدْرَتِي
* پَلَارو، پَاجُونِ وارو
- رَحْمَتُ ج رَحْمَتُونُ: [ا - مذ] فَضْلُ، بَاجِهَ، كَهَلُ،
پَلَاھِي، مَهْرَبَانِي، بَخِشِشُ
* سَڪَ، آرَامُ
* [ڪناري] مِينَهَن، بَرَسَاتِ
* [ا - خاص] مُسْلِمَانِ مَرْدُ تُوڙِي عَوْرَتُ جُو نَالو (بِيئُ ۽ زِيَرُ
جِي تَقَاوَرَتُ سَانِ)
* [ع]
- رَحْمَ: [نشاني] رَحْمَةُ اَللّهِ عَلَيهِ جِي مُخْتَصِرُ لِكَبِي،
مَثَبُ اَللّهِ تَعَالَى جِي رَحْمَتُ هُجِي
- رَحْمَةُ اَللّهِ عَلَيهِ: [جملو] شَلْ اُنْهِيءِ تِي اَللّهُ تَعَالَى جِي
بَاجِهَ هُجِي
- [ا - خاص] دُنْيَا مان گُذَارِي وَبِلِ كُنْهِنِ بَ پَلَارِي
شَخِصِيَتُ جُو خِطَابُ
- رَحْمَةُ اَللّٰمِالْمِيِنِ: [جملو] سَجِيءُ دُنْيَا لَا، رَحْمَتُ
* [ا - خاص] رَسُوْلُ پَاڪِ صَلِي اَللّهُ عَلَيهِ وَاٰلِ وَاَسَلَمُ جِنِ
دَانَهَنُ مَنَسُوْبُ هِڪُ تَغْطِيْمِي لَتُبُ
'مَبَازِڪُ، رَحْمَتُ اَللّٰمِيِنِ اَبُو رَمَانِي وِ' (غَطَا مَخْمَدُ حَامِي)
- رَحْمَتُ وَسْرُ: [اصطلاح] اَللّهُ تَعَالَى جُونِ اَنْ كَتِ
مَهْرَبَانِيُونِ تِيئُ
- رَحْمَتُ ج رَحْمَتُونُ: [ا - مذ] ڪَنُ جِي اُنْدَرِيئِنِ بَدُونُ
وَارِي تِيْلَهِي، ڪَنُ جِي بَرِي
* [ع]
- رَحْمَتَايِي: [ا - خاص] مَرِي بَلُوچِنِ جُو هِڪُ پَاڙو
- رَحْمَتَايِي: [ا - خاص] بَنگِي بَلُوچِنِ جُو هِڪُ پَاڙو
- رَحِيمُ: [ا - ذات] اَللّهُ تَعَالَى جُو هِڪُ صِنَاتِي نَالو
* [صفت] جَنُهِنِ جِي دِلِ مِ رَحْمَرُ هُجِي، بِيخَدِ رَحْمَرُ وارو،
مَهْرَبَانُ
* [ا - خاص] مُسْلِمَانِ مَرْدُ جُو نَالو
* [ع]
- رَحِيمُ اَلْمِزَاجِ: [صفت] رَحْمَرُ وارو مِزَاجُ وارو اِنْسَانُ،
زَحْمَدِلُ، بَاجِهَارو
- رَحِيمِ: [صفت - مذ] رَحْمَرُ كَرُونُ وَارِي (عَوْرَتُ)
- رَحِيمِي: [ا - مذ] رَحْمَرُ كَرُونُ جِي حَالَتُ، مَهْرَبَانِي
- رَحِيلُ: [ا - مذ] لَدَا، هِجَرَتُ، ثَقُلُ مَكَانِي
* [صفت] لَدِينْدَرُ، ڪُوچُ ڪَنْدَرُ، اُسَهِنْدَرُ
* قَافِلِي جُو اُگُوَانُ، سَرَوَانُ
* [ع]

- رُخ ج رُخ: [ا - مذ] مُنهن، جُھرو، صوڙڻ، شڪل
 * دَس، طَرَف، جَانِب، پاسو
 * نمونو، ڊوئل، ڏنگ
 * [ف]
- شَطْرُوح راند جو هڪ نُھرو، اٺ، ٽنگي
- رُخ آنور: [ا - مذ] روشن جُھرو، پرتوور جُھرو
- رُخ بَدَلائِي: [اصطلاح] مُنهن ڦيرائڻ، مُنهن مَتائِي
 * پاسو مَتائِي، طَرَف ڦيرائڻ
 * مُنهن مَتِي، رَسُو
 * [رادو بَدَلائِي]
- رُخ تي چَڙھڻ: [اصطلاح] مُنهن سامھون ٿيڻ، زور زور ٿيڻ، گڏجڻ، ملڻ، اوجھو ملڻ
- رُخ رَڪڻ: [اصطلاح] مُنهن ڪرڻ، ڪنهن پاسي روانو ٿيڻ
- رُخ زرد: [ا - مذ] پيلو جُھرو، بي رونق جُھرو، لَقَل مُنهن
- رُخ زيبا: [ا - مذ] سُھتو جُھرو، خوبصورتِي
 * [ف]
- ’جَمَنَ جو جھنگ جھڙو جي بھروير جو ڦورخ زيبا‘
 (عطا محمد حامي)
- رُخ ڦيرائڻ: [اصطلاح] مُنهن ڦيرائڻ، مُنهن مَتائِي
 * پاسو بَدَلائِي، طَرَف ڦيرائڻ
 * ناراض ٿيڻ، زنج ٿيڻ
- رُخ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏيان ڏيڻ، سُجھ ڏيڻ، مائيل ٿيڻ، راغب ٿيڻ، رُخوع ٿيڻ، لاڙو ڪرڻ
- رُخت: [ا - مذ] هڪ قيسر جو ريشمي ڪپڙو
 * سُني پوشاڪ، خُلعت، رِيختو
 * اسباب، سامان، مَدِي
 * لڏو، ڏخيرو
 * کاڌي جو سامان
 * [ف]
- رُختِ مَنقر: [ا - مذ] مَنقر جو سامان، سفر ۾ ڪر ايندڙ
 لئو ڪپڙو، اُن پاڻي وغيره، زاد راه
- رُختوج رُختا: [ا - مذ] ڪپڙي جو هڪ قيسر
 * [ف، ريخت]
- رُخسارُج رُخسار: [ا - مذ] ڳٽو گل، مٺ
 * [ف]
- رُخش: [ا - مذ] چمڪو، روشني، چمڪاڻ
 * رونق، بَھڪو
 * شان، تَجَمُّل
 * [ف: رخسیدن = چمڪڻ]
- رُخشان: [صفت] چمڪندڙ، روشن، بَھڪندڙ، پيڪيدار، روتقدار
 * [ف: رخسیدن < رخشان]
- رُخشندگي: [ا - مٺ] چمڪ ڏمڪ، تَجَلو، تاباني
- رُخصت ج رُخصتون: [ا - مٺ] موڪل، چوٽي، تَعطيل
 * اجازت، موڪلاڻي، وداع
 * [ف]
- رُخصتِ اِتفاقي: [ا - مٺ] ريزڪي موڪل، چوٽي، موڪل
- رُخصتِ ٿيڻ: [اصطلاح] روانو ٿيڻ، وداع ٿيڻ، وَجُو
 * لاڏائو ڪرڻ، گذاري وَجُو، مَرُو
- رُخصتِ ڏيڻ: [اصطلاح] اجازت ڏيڻ، موڪل ڏيڻ
- رُخصتِ ڪرڻ: [اصطلاح] روانو ڪرڻ، وداع ڪرڻ
 * بَرطَرَف ڪرڻ، موقوف ڪرڻ (نوڪريءَ تان)
- رُخصتِ مِلڻ: [اصطلاح] اجازت مِلڻ، موڪل مِلڻ، چوٽي مِلڻ
 * موقوف ٿيڻ (ملازمت تان)
- رُخصتِ وٺڻ: [اصطلاح] اجازت وٺڻ، موڪل وٺڻ، چوٽي وٺڻ
 * روانو ٿيڻ، وَجُو
- رُخصتي ج رُخصتيون: [ا - مٺ] موڪل، چوٽي، تَعطيل
 * اجازت، موڪلاڻي، وداع
 * شاديءَ ۾ ڪنوار جو مائٽائي گھڙ مان موڪلائڻ جي زسر

- رُخنوج رُخنا: | - | [مد] سوراخ چير سيزر. شگاف
 * پاچ پيچ ڊاه
 * زڻڊڪ
 * ڦوٽ. ڦيٽارو. اختلاف
 * [ف: رختهم]
- رُخنه آنداڙ ج رُخنه آنداڙ: [صفت] ڦوٽ ويجهندڙ.
 رڻڊڪ ويجهندڙ
 * نقصانڪار
 * [ف: رخنه + انداز < انداختن = ڦٽو ڪرڻ]
- رُخنه آنداڙي: | - | [مت] مزاحمت
 * ڦلڻ. ڦساد
- رُخنوپوڻ: [اصطلاح] اٽڪ پوڻ. رڻڊڪ پوڻ
 — رُخنو ويجهڻ: [اصطلاح] ڦلڻ ويجهڻ. اڻڌاء ويجهڻ.
 رڻڊڪ ويجهڻ
- رُخوج رُخا: | - | [مد] شُطرنج راند جي هڪ ساري. هاڻي
 * [ف: رخ]
- رڌ: | - | [مد] مَسُوخ. ناقبول. نامنظور
 * تڙيل. هٽايل
 * ڏليل سان ختم ٿيل
 * تاريل
 * [صفت] رڌي. خراب. ٺڪمو. بيڪار. جٽ. وٽل
 * [ع]
- رڌ باطل: | - | [مد] باطل جو رڌ. ڪوڙ کي غلط ثابت ڪندڙ
 * [ع]
 * [ڪتابت] سچ. حق
- رڌ پڌل: | - | [مد] اٽل پٽل. ڦيرگهير. اٽل پٽل. تبديلي.
 متاستا
 * ڏي وٽ
 * رڌ ڦڻ. ٽڪرار. رڙهه پيڙهه
 * [ع]
- رڌ ٻلا: [صفت] مَصِيبت کي تاريندڙ. ضدو
 — رڌ ٿيڻ: [اصطلاح] نامنظور ٿيڻ. مَسُوخ ٿيڻ. غلط ثابت ٿيڻ
- رڌ جواب: | - | [مد] جواب جو جواب. سوال جواب
 — رڌ عمل: | - | [مد] ڪنهن عمل جو اثر يا نتيجو.
 جوابي عمل. ڪم جي موٽ. (انگ: Reaction)
- رڌ ڦڏ: | - | [مد] بحث مباحثو ڏليل بازي. زباني ٽڪرار.
 سوال جواب
 * [ع: رد]
- رڌ ڦڏ ڏيڻ: [اصطلاح] بحث مباحثو ڪرڻ. سوال جواب ڪرڻ.
 ڏليل بازي ڪرڻ
- رڌ ڪڙڻ: [اصطلاح] نامنظور ڪرڻ. مَسُوخ ڪرڻ.
 ختم ڪرڻ
 * ڪاٽڻ
 * ٽرڪ ڪرڻ
 * واپس ڪرڻ. موٽائڻ
 * ڦيرائڻ
 * ڪوڙو ثابت ڪرڻ. ٿرديد ڪرڻ
 * خراب ڪرڻ. وڃائڻ
 * ٺڪمو ڪرڻ
- رڌي ج رڌي: [صفت] بيڪار. خارج
 * اڇلائڻ جهڙو
 * خراب
- * | - | [مد] گھريلو يا آفيس وغيره جو پراڻو سامان
 (اخبارون يا ڪاغذ وغيره)
- رڌي دان ج رڌي دان: | - | [مد] پراڻن ڪاغذن وغيره
 اڇلائڻ وارو ڏٻو. ڪچري دان. ڪوڙي دان. (انگ: Dustbin)
- رڌي ڦروڻ: [صفت] پراڻي سامان وغيره جو واپار
 ڪندڙ. ڪٻاڙي
- رڌ: | - | [مد] ڪسي کي ٿيندڙ هڪ بيماري
- رڌا ج رڌائون: | - | [مت] چادر. اوڙهي. پوتي. رڻو
 * [ع: رڌاء]
- * | - | [خاص] مسلمان عورت جو نالو

- **ردائي:** [ا - خاص] مزارِي بلوچن جو هڪ ڦيلو
- **ردائڻ:** [مص - فعل متعدي] نشانُ گسائڻ، ڏکُ گسائڻ.
گوهي ڏيئي پاڻ بچائڻ
* [ع: رد < ردائڻ]
* [مص] ردائڻ
* [امر] ردا
* [زداين ردائيندو ردائڻ]
- **رڌ راشن:** [ا - مذ] ڏوا طور ڪم ايندڙ هڪ قسم جو پٽارڪو وگر، گھولي جا داڻا
- **رڌڪ:** [ا - مت] ڪارڪن کي سڪائڻ جي حالت
* [س/ات]
- **رڌڪ ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪارڪن سڪائڻ، ڪارڪن جا آڏو ڪرڻ، آڏيا ڪرڻ
* [س/ات]
- **رڌ ڪمڙ:** [ا - خاص] اسلام جي چميين ڪلمي جو نالو
* [ع]
- **رڌم:** [ا - مذ] ڊولنگ يا ڏيڻي جي نال جي لحاظ سان سرن جي ترتيب، سر يا ٿڻي جي رواني، ڪرڻم
* تناسب، موزونيت، توازن
* [انگ: Rhythm]
- **رڌوچ ردا:** [ا - مذ] هرڊو، ڍل، هنيون، قلب، پتو
* گپ، مڙ
* [سن: مرديه = من]
* بهادري
* [صفت] رچيل، پگهريل
- **رڌيڻ ج رڌيڻون:** [ا - مت] شعر ۾ مصرعن جي آخر ۾ قافِيي جي پٺيان وري وري ايندڙ لفظ يا جملو (مثال طور: شيخ اياز جي غزل جي هيٺ ڏنل ٻن بيتن جي آخر ۾ آيل جملو ' ڇا ٿيندو' رڌيڻ آهي)
* آسان جي ڍل، اوهان جو حسن جي بلندا ۾ ڇا ٿيندو
* ڪي جي جنت ڪندا آباد پئوڻجي ڪا ڇا ٿيندو'
* [ع: ردف - گهرڙي تي پيلهر چڙهيو]
- **رڌج رڌيون:** [ا - مت] واڌ، گھٽائي، چڙهندي، سڙسي
* ڏن، ناڻو
* سڪڙ سٿائي، خوشحالي
* لڳڻ، افعال
* [س/ت]
- **رڌميڏ:** [ا - مت] ڏن، دولت، مال اسباب
* سڪ، سٿائي
- **رڌج رڌ:** [ا - مذ] ٻوڏ هيٺ اچي وري سڪي ويٺل ميدان
* [س/ل]
- **رڌڻ:** [مص - فعل متعدي] بچائڻ، ڪنهن ٿانءِ ۾ وجهي، باهه تي ٽمڪائڻ، طعام ٺاهڻ، تيار ڪرڻ (باهه جي ٿو تي کاڌو وغيره)
* [سن: رندن = رڌڻ]
* [مص] رڌڻ
* [امر] رڌ
- [مضارع] رڌيان (ج) رڌيون، رڌين (ج) رڌيو، رڌي (ج) رڌين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڻو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رڌي ٿو (ج) رڌين ٿا
* [حال مت] رڌي ٿي (ج) رڌين ٿيون
* [ماضي] رڌيو (ج) رڌيا
* [ماضي مت] رڌي (ج) رڌيون
* [مستقبل] رڌيندو (ج) رڌيندا
* [مستقبل مت] رڌيندي (ج) رڌينديون
* [اسر مفعول] رڌل
- **رڌل ج رڌل:** [صفت] رڌجي تيار ٿيل، پڪل
* مٿي ۾ ورتل
* ڪنو ٿيل (ميرو)
- **رڌو پڪو:** [ا - مذ] ٺهيل کاڌو، پڪل طعام
* رڌ بچاء جو ڪم، سانجڻ
* [ڪنايه] گهر جو جملي ڪم (جيئن: رڌو پڪو ٿانءِ بهاري ڇنڊ ٺوڳ، ٿوڻو ٺوڳو وغيره)
* [صفت] ٺهيل ٺڪيل

- رَدَوِ پڪو ڪرڻ: [ا - مذ] گهڙ جو ڪر ڪار ڪرڻ.
 رَدَ پڄاءِ جو ڪر ڪرڻ
- رَدَوِ رَڪِيو هَئڻ: [اصطلاح] سڀ ڪجهه مُفَتَ مِلڻ
 * [طنزًا] مَحَنَتَ ڌاران ڪجهه به نه ملڻ. ٻيڻا تڪليف جي
 ڪجهه به حاصل نه ٿيڻ
- رَدِي پڪي: [ا - مٿ] رَدَ پڄاءِ
 * نهيڻ لڪيل ڪاڌو
 * نهي لڪي تيار (ڪابه شيء)
- رَدِي ڪي رَدَنُ: [اصطلاح] ڀري ڀري ساڳي ڳالهه ڪرڻ.
 ڀرجائڻ، هڙ هڙ ڄوڻ
 * ڏڪوتل ڪي هيڪاري ڏکوئڻ، مُنَڻ ڪي مارڻ
- رَدَايَ: [مصر - فعل متعدي] ڪَر مَ لڳائڻ، زيبائڻ.
 مَشغُول ڪرڻ
 * [سن: رَدَ = مشغول]
 * [مصر] رَدَايَ
 * [اهڙا] رَدَايَ
 * [رَدَايَ] رَدَايَ رَدَايَ
- رَدَلُ جِ رَدَلُن: [صفت] زيبيل، مَشغُول، لڳل (ڪَر مَ)
 • رَدَجُ رَدَا: [صفت] اڙينگ، اڙو، آهند، ڏنگو
 * ضدي، بخشي
 * بي عقل، مُورَڪَ
 * بي رَحْمَت، بي قِيَّاسَ
 * بيڪار، بَڪَمَر
- رَدَا ڪَڏَايَ: [اصطلاح] هوڏَ ٻڌڻ، اِثَ هَڻِي پيغڙ.
 ضِدُ ٻڌڻ
- رَدَا ڪَڏَايَ وَرَهَنُ: [اصطلاح] خواهه مَخواهه وَرَهَنُ.
 ٻيڻا سَبَبَ جهيڙو ڪرڻ، هَلاَن ڪرڻ، هوڏَ ڪَري ڏَڪَ هَڻَڻُ
 • رَدَا: [ا - خاص] هِڪَ ذاتِ جو نالو
- رَدَجُ رَدَا: [صفت] ڪَچو، اَنَ پَڪَلُ
 * بي اولاد
 * ڏڪيو، مُشِڪِل
- رَدَا پيڙڻ: [اصطلاح] اَنَ ٿيڻي ڳالهه ڪرڻ
- رَدَجُ رَدَا: [ا - مذ] ٿلهو، ڏونسو، مَنارو
 * سَمار ڪارو
 * بچڙو، بَدِشِڪِل، گِڊلو
 * اَنَ پَڙيڻ، ڪَنارو
- رَدَا ڪرڻ: [اصطلاح] ناس ڪرڻ، شِباھ ڪرڻ
 * ڪاٿي جَٽَ ڪرڻ، هَضَر ڪرڻ
- رَدَوِجُ رَدَا: [ا - مذ] جَمَرُ اُتَلايَ لاءِ ڪَر اِيندڙُ هِڪَ ڪاٺِي
 * [س/ت]
- رَدَوِجُ رَدَا: [ا - مذ] دِل، هِيانَ، قَلبُ
 * [س/ت]
- رَدَوِجُ رَدَا: [ا - مذ] هَڻَنَ ڪانَ مَعذُور، لولو، زونتو
 * [س/ات]
 * ڏڪيو، مُشِڪِل
 * نِئَر، ضِدي
- رَدِي جِ رَدِيُون: [ا - مٿ] نِئَر پائي، ضِدُ، گَمِي، اڙِي
 * اُهنڊائي، اڙڏائي
- رَدِي ڪرڻ: [اصطلاح] ڏندو ڪرڻ، ضِدُ ڪرڻ، گَمِي ڪرڻ
 * گوهي ڪرڻ، اڙِي ڪرڻ
- رَدِي جِ رَدِيُون: [ا - مٿ] چوپائي مال جو هِڪَ قِسمُ.
 جِلالَ جانورَ جو هِڪَ نسل، گهيني
- رَدِي جَان هَنبُوچا هَڻَڻُ: [اصطلاح] سَمَڪَڻُ
 * سَخت گَرمِي لڳَڻُ
 * [س/ڪوھ]
- رَدِي جَهڙو: [صفت] سادو سُودو، بالو پولو
 * ڊڄنو، بڙيل
 * بيوقوف
- رَدِي جي پُڄَ مَ چَٽِيوَرَنُ: [اصطلاح] ڪَمزور ۽ بيوقوف
 ماڻهوءَ تي پَرُوسو رَڪَنُ، ٻئي جي آسري تي ويهي رهڻ
- رَدِي جي لَتَ پيڙيءَ تائين: [معاور] ڪَمزور ماڻهوءَ مان
 گهٽ نقصانَ پَٽَڇَڻَ جو آنديشو

- رُدوج رُدا: [صفت - مذ] بيٺل. هڪ هنڌ ڪٽل ڪڙو ٿيل
 * [مت: رڙي ج رڙيون]
 * [ا - مذ] بُند
 * [س/ات]
- رذالَت: [ا - مت] ڪمپڻ، بي حياتي، بچڙائي
 * [ع: رذالت]
- رڙيل: [صفت] ذليل، ڪميٽو، نيچ، بي شرم ڪرڻل
 بد اخلاقي
 * [ع]
- رڙدوئي: [ا - مت] بيماريءَ جو هڪ قسم. يرقان
 * [س/ات]
- رڙڪوچ رڙڪا: [ا - مت] وڙ، ڦيرو، گهرو
 * [س/ت]
- رڙ ج رڙيون: [ا - مت] دانهن، ريهه، ڪيهه، چيخ،
 ڪوڪ، واکو، هڪل
 * سڏ، صدا
- رڙائڻ: [مصدر رڙڻ مان فعل متعدي بالواسطه] دانهن ڪرائڻ
 واکا ڪرائڻ
 * روتائڻ (هاڙي)
 * ڪڪ ڪرڻ، سنائڻ، تنگ ڪرڻ، آزارڻ
 * گهڻو چڙهائڻ، چڙو چڙو ڪرائڻ
 * زلاڻڻ
 * [رڙيو، رڙندو، رڙيل]
- رڙوڪرڻ: [اصطلاح] ايڏا يا ڏک سبب دانهن ٺڪرڻ
 * عجب مان دانهن ٺڪرڻ، تمام گهڻي حيرت ڪرڻ
 * تمام گهڻو افسوس ڪرڻ
- رڙڻ: [مصدر - فعل متعدي] دانهن، دانهن ڪرڻ
 رڙيون ڪرڻ، واکا ڪرڻ، پاڪارڻ
 * روڻ (هاڙ جو)
 * زنيڻ
 * سڏ ڪرڻ
 * باڏائڻ، لياڻڻ
 * بي سرو ڳائڻ
 * [مصدر] رڙڻ
 * [امر] رڙ
- * [مضارع] رڙان (ج) رڙون، رڙين (ج) رڙو، رڙي (ج) رڙين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رڙي تو (ج) رڙين تا
 * [حال مت] رڙي ٿي (ج) رڙين ٿيون
 * [ماضي] رڙيو (ج) رڙيا
 * [ماضي مت] رڙي (ج) رڙيون
 * [مستقبل] رڙندو (ج) رڙندا
 * [مستقبل مت] رڙندي (ج) رڙنديون
 * [اسر منقول] رڙيل
- رڙورڙ: [ا - مت] دانهن ڪوڪ، چيخ پڪار، هل، هنگامو
- رڙڪاڻ ج رڙڪاڻ: [ا - مذ/صوتي] ڏندن سان ڪا
 سخت شيءِ ڪرڻ جو آواز
 * پتنگ يا ٿاڌل گهرڻ جو آواز
- رڙڪاڻ ڪڙڪاڻ: [ا - مذ] گوڙ گهسان، شور ۽ هل
 * [س/ت]
- رڙڪڻ: [مصدر - فعل متعدي] ڏندن سان ڪا سخت
 شيءِ ڪرڻي ڪائڻ، ڪرڻ، ڪائڻ
 * ڪائي وڃڻ، ڦهائڻ
 * ڊپائڻ، ڳيٽڻ، هيٺ ڪرڻ
 * [مصدر] رڙڪڻ
 * [امر] رڙڪ
- * [مضارع] رڙڪيان (ج) رڙڪيون، رڙڪين (ج) رڙڪين
 رڙڪي (ج) رڙڪين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رڙڪي تو (ج) رڙڪين تا
 * [حال مت] رڙڪي ٿي (ج) رڙڪين ٿيون
 * [ماضي] رڙڪيو (ج) رڙڪيا
 * [ماضي مت] رڙڪي (ج) رڙڪيون
 * [مستقبل] رڙڪيندو (ج) رڙڪيندا
 * [مستقبل مت] رڙڪيندي (ج) رڙڪينديون
 * [اسر منقول] رڙڪيل

— رڙڪو ج رڙڪو: [صفت - مذ] کائي ويندڙ، هٻڇي
 * لالچي، رشوت خور
 * [س/ات]

— رڙڪي وڃڻ: [اصطلاح] کائي وڃڻ، کائي چٽ ڪرڻ،
 سمورو مال ٿيائڻ
 * [س/ات]

• رڙڪو ج رڙڪا: [ا - مذ] رڙ، دانهن، ڪوڪ، واکو،
 ڪيم
 * سڏ، صدا
 * هرڪو هڪل
 * گوڙ، ڏمچر

• رڙو ج رڙا: [ا - مذ] مٺي پاڻيءَ جي مڇيءَ جو هڪ قسم،
 گڳو (بنا چلڻ جي، پٺيءَ وٽي وڏا ڪنڊا ۽ ٻن وڏين مڇين سان)
 * مڱ جو سخت ڌاتو، مڱ يا مٿر جو ڪرنل ڌاتو
 ’رڙاڪين زخمن توڙي ٻانڊ ٻين ۾ پرا‘
 * [صفت] سخت، ڏاڍو

• رڙهڪڙو: [مض - فعل لازمي] آهستي هلڻ، رڙهڻ، سرڪڻ،
 هٽڻ
 * [رڙهڪي رڙهڪندو رڙهڪيل]
 • رڙهڻ: [مض - فعل لازمي] آهستي هلڻ، سرڻ، چڙهڻ،
 ڪيڪڻ، رڙهڻ پائڻ
 ’چڏي سڙ سانگو رڙهي زند پرينءَ جي‘ (شاه/ڪنڀات)
 * [رڙهيس رڙهيا، رڙهي رڙهيسون رڙهندو رڙهندا، رڙهندي،
 رڙهنديون، رڙهيل]
 • رڙهي: [ا - مت] اٺ، آڙي، رڙي
 * [ا - خاص] جاتي تعلقي جي هڪ قديم ڳوٺ جو نالو
 (جتي جا ماڻهو ڪنهن زماني ۾ تمام گهڻا شافوڪار هوندا هئا،
 جيئن اڄ تائين چوندا آهن ته: تون ته ڪو رڙهيءَ جو شافوڪار آهين.)
 • رڙي: [ا - مت] ڪڻڪ جو هڪ قسم (ڌاتو ٿيو ۽ سخت،
 رنگ ڳاڙهي)
 • رڙ: [ا - مذ] انگور
 * انگور جي ڍل
 * [ف: دختریز = انگور جو شراب]

• رڙاڻي: [ا - ذات] الله تعالیٰ جو هڪ صفائي نالو
 * [صفت] رڙق ڏيندڙ، روزي رسائيندڙ، کاڌو ڏيندڙ
 * [ع: رڙق = هن کاڌو ڏنو]
 — رڙاڻي: [ا - مت] روزي ڏيڻ جي صفت
 • رڙالو ج رڙالا: [صفت - مذ] رڙيل، ڏليل، ڪميشو،
 بداخلاق، بدچال
 * [ع: رڙاله > رڙالو > رڙالو]
 • رڙائين: [ا - مت] [استغفى، عهڏو يا ملازمت ڇڏڻ جي حالت،
 سبڪدوشي
 * [انگ: Resign]
 • رڙق: [ا - مذ] روزي، خوراڪ، جوڻو، روزينو، کاڌو، ڌاتو پاڻي
 * [ع: رڙق = هن کاڌو ڏنو]
 * ڏن، دولت
 * نصيب، پاڳ
 — رڙق ٿيڻ: [اصطلاح] روزي ڏيڻ، کاڌو موحد ڪري ڏيڻ
 — رڙق حسن: [ا - مذ] جلال رڙق، جائز روزي
 — رڙق حلال: [ا - مذ] جلال رڙق، جائز روزي، مڃت
 ڪري حاصل ٿيل ڪمائي، پنهنجي جو آخورو
 • رڙلت ج رڙلئون: [ا - مت] ٿيڻ، ڦل، حاصل
 * [استحان جو ٿيڻ جو
 * انجام، اٺ، پنجاڻي
 * [انگ: Result]
 • رڙمر: [ا - مت] لڙائي، جنگ، ويڙه
 * [ع]
 — رڙمگاهه ج رڙمگاهون: [ا - مذ] جنگ جو ميدان،
 لڙائيءَ جو هنڌ، ميدان جنگ
 — رڙمگويي: [ا - مت] جنگي شعر
 — رڙميه شاعري: [ا - مت] جنگي شاعري، جوڏن کي جلال
 ڏيندڙ شاعري

• **رَس:** [صفت] رَسَنَدَرُ، پَهْجَنَدَرُ

* عَمُومًا مَرْتَبُ لَفْظِي جِي آخِرِ مِ پَهْجَاڙِيءَ طَوِرِ كَمِ اِينْدَرُ (جِيئن: دَسْتَرَس، قَرِيادِ رَس، دادِ رَس وَغِيَرِه)

[ف]

— **رَسا:** [صفت] پَهْجَنَدَرُ

* مَتِي تِينْدَرُ

* پِيَرِي وَيِنْدَرُ

[ف]

— **رَساڪار:** [صفت] پَهْجَاڙِينْدَرُ، تَوَرُ پَهْجَاڙِينْدَرُ

* تَحْرِيڪَار، بَرخَسْتُو پَرُ

* لَاتِقُ

— **رَساڪاري:** [ا - مت] رَسَائِي، پَهْجَ، پَهْجَندي

— **رَسان:** [صفت] رَسَائِينْدَرُ، پَهْجَاڙِينْدَرُ، تَوَرُ پَهْجَاڙِينْدَرُ

* عَمُومًا مَرْتَبُ لَفْظِي جِي پَهْجَاڙِيءَ طَوِرِ كَمِ اِينْدَرُ (جِيئن: خَبَرِ رَسان وَغِيَرِه)

• **رَس جِ رَسِيُون:** [ا - مت] رَسِي، نَوَرِي، واجهه

* گِرُنُ وَاڙِي رَسِي (پَهْڙِيانِ جِي اِصْطِلَاحِ مِ)

* تاجِيءَ كِي چِڪُنُ جُو نَوَرُ

* [پهرا: رَسِن، سِن؛ رَشَر، ع: رَسِن، س/ات]

— **رَس چِڪُنُ:** [اصطلاح] پِيڙِيءَ جِي گِرُنُ وَاڙِي رَسِي چِڪُنُ

• **رَس جِ رَس:** [ا - مذ] پَاتِي، عَرَقُ، پَاتِيٽُ

* زَهو، لَاس، شَوَرُو، شَوَرِيُو (هَوُ جُو)

* كَنُهِنِ مِيوِي وَغِيَرِه جُو عَرَقُ، نِجُوڙُ، ڳاڙُ حوسُ،

(انگ: Juice)

* طَعَامَ سان گڏِ ذَاتَمِي طَوِرِ وِرْتَلِ جَاش، رَاتُو، ڏُهِي وَغِيَرِه

* پِڙِي شِيءَ، پِڙِي مِيِي شِيءَ

* شَرِيٽُ

* چَاش، وَت

* [سِن: رَس = مِلان]

* سَوادُ، ذَاتِقُو لُذتُ، چَسُ، چَشِڪُو، مِيانُجُ

* مَزُو، لَطْفُ (تَمَاشِي يا رِهاڻِ جُو)

* لُئِي (گَڙِي جِي)

* صَلحُ، قُرْبُ، مَحَبَتُ

* هَلَنَدَرُ راندِ، راندِ جُو سَحَتِ مُتَابِلِي وارو عَرَصُو

* راندِ رَسِ مِ چَلَجِي، مِيلُو مُنْجَلِ چَلَجِي (چوڻِي)

* وَهَنِي جِي هِڪَ بِيْمارِي (عَمُومًا گَهوڙِي يا گَلامَ كِي

كُونِ مِ ٿِي)

— **رَسانُ جِ رَسال:** [صفت] رَسُ پَرِيو، مَنُو، ذَاتِقِيدارُ

— **رَسائِيو جِ رَسائِيئا:** [صفت - مذ] رَسُ وارو، گَهڻِيءَ رَسُ وارو

* سَوادِي، مَنُو، ذَاتِقِيدارُ

* [مت: رَسائِي جِ رَسائِيُون]

— **رَسُ بِيهارُنُ:** [اصطلاح] رَاڳَ مِ اَثَرِ بِيادا كَرُنُ

(راڳِينْدَرُ جُو)، لُئِي كَرُنُ

* هُوڙُ مِ شَوَرِيُو بِيهارُنُ (راڻِي جُو)

— **رَسُ پَرِيو جِ رَسُ پَرِيئا:** [صفت - مذ] رَسدانُ، رَسُ وارو

مَنُو

* سَرِيلو

* [مت: رَسُ پَرِي جِ رَسُ پَرِيُون]

— **رَسُ پَلانُنُ:** [اصطلاح] رَسُ رِهاڻِي، رَسُ رَگُنُ

* پَلانِي كَرُنُ

* نِباهُتُ

— **رَسدانُ:** [صفت] رَسُ وارو، شَوَرِي وارو

* [ڪنارا: لَذيذُ هُوڙُ، ذَاتِقِيدارُ پاڇِي

— **رَسُ رَساوَتُ كَرُنُ:** [اصطلاح] راضي كَرُنُ

* رَسائِي كَرُنُ

* رَشوَتُ ڏِينُ

* [س/ات]

— **رَسُ رِهاڻِي جِ رَسُ رِهاڻِيُون:** [ا - مت] قُرْبِ وَاڙِي ڪَڇَهَرِي

— **رَسُ رِهاڻِي:** [اصطلاح] قُرْبِ سان هَلُنُ، پاڻُ مِ صَلحُ قَائِمُ

رَگُنُ (دوستن يا پاڻين جُو)

— **رَسُ گَرُنُ:** [اصطلاح] ماڪِيءَ جِي مَڪِينِ جُو ماناري مِ

رَسُ گڏُ كَرُنُ

* مَحَبَتُ كَرُنُ، پَرِيٽُ كَرُنُ

* پاڻُ مِ صَلحُ كَرُنُ

— **رَسُ لَگَنُ:** [اصطلاح] رَسُ پِيئَرُنُ

* رَاڳَ جُو اَثَرُ ٿِيئُنُ

— **رَسوَتُ جِ رَسوَتُ:** [صفت] رَسدانُ، رَسِيلُو

— **رَسُ هَارُنُ:** [اصطلاح] بِيمارِ ٿِيئُنُ، اَگَهو ٿِيئُنُ

* مَحْفِلِ مِ مَعْيُوبُ ڳالَهَ كَرُنُ

— زميلائي: [ا - م] ميناج، مزيداري، سواد
* لئي، نال

— زميلو ج زميلا: [صفت - مذ] رس وارو، رسائو،
گهڻيءَ رس وارو
* لذيد، سواڊي

* [سن: رس = پڇڻ]

* سربلو، وٽندڙ، منو (آواز)

* گهاٽو چٽو، صاف نظر ايندڙ

* آج پڻ زميلا رنگ، ٻاڏڻ ڪڍيا برجن سين (شاه)

• رسال: [ا - م] وٽ، ريج (زمين ڪي)

* [س/ل]

• رسالت ج رسالتون: [ا - م] پيغام ڪڍي وڃڻ ۽
پهچائڻ جو ڪم، سفارت

* الله تعاليٰ جا احڪام بتدن تائين پهچائڻ جو منصب،
پيغامبري، نبوت

* [ع: رساله > رسل = هن نياپو موڪليو]

— رسالت پناهه: [صفت] پيغامبريءَ جو محافظ

— رسالت مآب: [ا - خاص] رسول ڪريم صلي الله عليه
وآله وسلم جن جو هڪ صفاتي اسم

* [صفت] رسالت جي پناهه گاهه

* [ع: رسالت + مآب = پناهه گاهه]

• رسالو ج رسالا: [ا - مذ] ننڍو ڪتاب، مضمون تي
مشتمل ڪتابڙو، مضمون جو مجموعو

* خط

* مخزن، منگزين

* بيتن جو ڪتاب (جيئن: شاه جو رسالو سچل جو رسالو
رسالو ڪريمي)

* [ع: رساله ج رسال]

* گهوڙي سوارن جي فوج جو دستو

* فوج جو هڪ حصو

— رسالدار ج رسالدار: [صفت] رسالي فوجي دستي جو
آفيسر، هڪ فوجي عهديدار

* [ع: رسال + ف: دار < داشتن = رکڻ]

— رسالداري: [ا - م] رسالدار جو عهدو

* رسالدار جي آفيس

• رسامو ج رساما: [ا - مذ] رس جو عمل، ناراضگي،
ڪاوڙ

• رسائڻ: [مض - فعل متعدي] رسائڻ، پهچائڻ

* سڱ رسائي عيبي، اصل عاشقن (شاه/ شويي)

* بڻائڻ، ٺاهڻ، تيار ڪرڻ، راس ڪرڻ

* پهچائي پهاري، جن رسائيو رڱ سين (شاه/ يمن ڪلياڻ)

* [مض] رسائڻ

* [امر] رسان

* [رسائيو رسائيندو رسائيل]

• رسائڻ: [مض - فعل متعدي] پهچائڻ، نيٺڻ، پهچائڻ

* توڙ ڪرڻ

* نبيرو

* ٺاهڻ

* پورو ڪرڻ، راس ڪرڻ، مڪمل ڪرڻ

* اماڻڻ، موڪلڻ

* [ف: رسائيندڻ]

* [مض] رسائڻ

* [امر] رساء

* [مضارع] رسايان (ج) رسايون، رسائين (ج) رسايو،

رسائي (ج) رسائين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنديا آهن]

* [حال] رسائي تو (ج) رسائين ٿا

* [حال مٿ] رسائي ٿي (ج) رسائين ٿيون

* [ماضي] رسايو (ج) رسايا

* [ماضي مٿ] رسائي (ج) رسايون

* [مستقبل] رسائيندو (ج) رسائيندا

* [مستقبل مٿ] رسائيندي (ج) رسائينديون

* [اسم مفعول] رسائيل

— رَسَائِي ج رَسَائُون: [ا - مٺ] بَهَجُ پُجَتِ، پُجَندي، هَلندي
 * اُمائيل شيء جي بَهَجِيءَ جي حالت (جيشن: خط جي رَسَائِي)
 * ڪَنهن عَمَلدار جي گَشَت تي نِڪَرُو تي اُن جي
 زيردَسَتِ عَملي طرفان رَسَدَ وَغِيره بَهَجائِيءَ جو اِنْتِظار
 * آفيسر جي مَنزل جو بِنْدوَسَتِ
 [ف]
 — رَسَائِي ٿِيئِي: [اصطلاح] پُجَتِ ٿِيئِي
 * هَلندي پُجَندي هُئِي
 * اِنْتِظار ٿِيئِي
 — رَسَائِي ڪَرُو: [اصطلاح] بِنْدوَسَتِ ڪَرُو، اِنْتِظار ڪَرُو
 * رَسَائِي/رَسَائِي/رَسَائِي: [ا - مٺ] ڪِيَمِيائي عَمَلِ
 ڪِيَمِيائي اِنصال
 [هند]
 — رَسَائِي گَهَرُو: [ا - مٺ] تَجَرِيگاهه، ڪِيَمِيائي گَهَر
 — رَسَائِي مِيلُو: [ا - مٺ] ڪِيَمِيائي جوڙو ڪِيَمِيائي مُرڪِب
 — رَسَائِي وِديا: [ا - مٺ] عِلْمِ ڪِيَمِيَا، ڪِيَمِيَسْتِري،
 (انگ: Chemistry)
 — رَسَائِيئي: [ا - مٺ] ڪِيَمِيَاگر، دوا ساز
 * دوا فروش
 * رَسَت: [ا - مٺ] رِهاڻِي، چوڻڪارو، آزادي
 * [ف: رستن (مصدر) رِهاڻِي حاصل ڪَرُو]
 — رَسَتِجِيءَ: [ا - مٺ] چوڻڪاري جو ڏينهن، مُسلمانن جي
 عقيدي موجب اَللهُ تَعَالِي جو هر هِڪَ بَندي کان سَنديس
 غَمَلَن جي حساب ڪِتَاب وٺڻ جو ڏينهن، قِيامَت، اِخْرَت،
 رُوڙمَحشر
 [ف]
 — رَسَتِگارُو: [صفت] رِهاڻِي حاصل ڪَنندُو، آزاد، چُئل، چُڙيل
 [ف]
 — رَسَتِگاري: [ا - مٺ] آزادي، چوڻڪارو، رِهاڻِي
 * رَسَتَمَر: [ا - خاص] اِيران جي مَشهُور بارهن پَهَلوانن مان
 هِڪَ وَڏي پَهَلوان جو نالو (جيڪو ’زال بن سار‘ جو پٽ هو ۽
 عيسوي سن کان اِٽڪل نو سو ورهيه اڳ ٿي گذريو)
 * [ڪناير] پَهَلوان، سورهيه، بانڪو، بهادر

— رَسَتَمِي: [ا - مٺ] بهادري، شجاعت، دليري، طاقت، همت
 * ڏاڍَ مَرَسِي، زورآوري، جبر
 * رَسَتَمَائِي: [ا - خاص] مَراري بلوچن جو هِڪَ قبيلو
 * رَسَتِوَج رَسَتا: [ا - مٺ] سُرُڪ، واٽ، راهه، لنگهه، گَس
 * [ف: راسته]
 * ڍَنگ، طريقي نَمُونو
 * قاعدو
 * اٽڪل، پَه، تَجَوِب، حَل (مَسئلي جو)
 ’اُن مَسئلي جو ڪو رَسَتو ڪُون ٿا‘ (جملو)
 * جيلو، وسيلو
 * اُٺ ويهه، اُچ وَج
 * سَنگت، عَزازت
 * ڏيئي لپتي، وَهِنوار، ڏي وَٺ
 * فِرَقو، پَتَڪ، مَسَلڪ
 — رَسَتِو بِنْدِ ٿِيئِي: [اصطلاح] رُڪاوٽ اچڻ، وَنڊڪ پيش پَوڻ
 * عَزازت خَسَر ٿِيئِي
 — رَسَتِو ٻُڌائِي: [اصطلاح] رَسَتو ڏيکارڻ، ڏَسَ ڏيئِي، ڊَڳ ٻُڌائِي
 * نَمُونو سيکارڻ، اٽڪل ٻُڌائِي
 — رَسَتِو ڀُلجِي وَجِي: [اصطلاح] رَسَتو ياد نه رهڻ
 ڊَڳ هَتَ نه اچڻ
 * اَصَل مَقصد تان هَتي وَجِي
 — رَسَتِو ٿِڪِي: [اصطلاح] اِنْتِظار ڪَرُو، اوسِيئَرُو ڪَرُو
 — رَسَتِو پَڪَرِي: [اصطلاح] وَجِي، زوانو ٿِيئِي، واٽ وٺڻ
 — رَسَتِو جَهَلِي: [اصطلاح] ڊَڳ روڪِي، رَسَتِي ۾ اڳ
 وڃي پيئِي
 — رَسَتِو چُونڊِي: [اصطلاح] راهه اِختِيار ڪَرُو
 — رَسَتِو ڏَسِي: [اصطلاح] اِنْتِظار ڪَرُو، اوسِيئَرُو ڪَرُو
 — رَسَتِو ڏيکارِي: [اصطلاح] واٽ ڏيکارڻ
 * هِدايَت ڪَرُو، سَنارڻ
 — رَسَتِو ڏيئِي: [اصطلاح] اِڳتي وَجِي لاءِ ڊَڳ ڏيئِي (هليان يا
 ڀرسان واري ڪي)

- **رُسنُ پَرچَنُ:** [اصطلاح] رُسي وري پَرچَنُ، کاوَرَجِي وري راضي ٿيڻ
* مائو ڪرڻ، ناز ڪرڻ
- **رُسنُوج رُستا:** [صفت - مذ] رُسنُڌَرُ، رُود رُنج، چيڙاڪ، چيڙو
* [صفت] رُسي ج رُسيون
- **رُسي ريجهن:** [اصطلاح] رُسامي کانپوءِ پَرچَنُ، جُداڻيءَ کانپوءِ ميلو ٿيڻ
آسان ڪيئن ڪاتين، رُسي ريجهن جون گهڙيون (شيخ ايان)
- **رُسوج رُسا:** [ا - مذ] نوڙ، واڙهه، ورت
* [ف: ريسان، سن، رُشر، رُستا = نوڙي]
* [ڪنايه] چيڙواڳي، آزادي
* مَهلت، رِعايت
هِنَ کي ڊگهو رُسو آهي (جملو)
- **رُساگشي:** [ا - صفت] هڪ قيسر جي راند جو نالو، رُسو پاڻ
ڏانهن چڪڻ واري راند
- **رُسو پيچڻ:** [اصطلاح] رُسو ٺاهڻ، رُسو وٺڻ
- **رُسو وٺڻ:** [اصطلاح] رُسو پيچڻ
- **رُسوا ج رُسوا:** [صفت] ذليل، بي عزت، خوار، بدنام
* [ف]
- **رُسوا ٿيڻ:** [اصطلاح] بدنام ٿيڻ، خوار ٿيڻ
- **رُسوا ڪرڻ:** [اصطلاح] بدنام ڪرڻ، خوار ڪرڻ
- **رُسواڻي:** [ا - صفت] بدنامي، خوري
- **رُسوخ:** [ا - مذ] مَضبوطي، پڪاڻي، استقلال
* پُهچ، هلندي، اثر رُسوخ
* اَعْتِياز، پَرُوسو
* راهه رُسر
* [ع: رسخ = هو پڪو ٿيو]
- **رُسوڙج رُسوڙا:** [ا - مذ] پورچيخانو، رُڌو
* [س/ڪوھ]
- **رُسنُ گَرِيمُ:** [ا - صفت] پَسارَڪي وُڪَرُ جو هڪ قيسر (دُعا ۾ ڪَرُ ايندڙ ڪارو رُس، جيڪو اکين جي اُڻڻ ۽ برهال جي پيساريءَ ۾ ڪَرُ آهي)
* [هند: رسوت]
- [ڪنايه] ڪابه ڪڙي شيءِ، زهريلي ڏاڻهي واري شيءِ
رُسنُڌَرُ ڏکي چڱي آ، ماڻي چڱي چڱي آ (استاد بخاري)
- **رُسنُ ج رُسنُ:** [ا - مذ] خدا تعاليٰ جي طرفان موڪليل اهو نبي سڳورو، جنهن تي ڪتاب نازل ٿيو هجي
* قاصد، پيغامبر، ايلچي
* [ع: رسل = موڪليل]
- **رُسنُ اَڪَرَمُ:** [صفت] نهايت گريم ۽ مَهْرِيان پيغمبر
* [ا - خاص] رُسنُ پاڪ صلي الله عليه وآله وُسنُمرُ جن ڏانهن مَنسُوبُ هڪ تَعْظِيمِي لَقَبُ
- **رُسنُ الشَّقَلِينُ:** [صفت] انسانن ۽ چئن جو هاڏي
* [ا - خاص] رُسنُ پاڪ صلي الله عليه وآله وُسنُمرُ جن ڏانهن مَنسُوبُ هڪ تَعْظِيمِي لَقَبُ
- **رُسنُ الله:** [ا - خاص] الله تعاليٰ جو رُسنُ
* حَضْرَتُ مُحَمَّدُ صلي الله عليه وآله وُسنُمرُ جن جو هڪ صِفاتي اِسْمُ
- **رُسنُ بَرَحِقُ:** [صفت] سَچو پيغمبر
* [ا - خاص] رُسنُ پاڪ صلي الله عليه وآله وُسنُمرُ جن ڏانهن مَنسُوبُ هڪ تَعْظِيمِي لَقَبُ
- **رُسنُ حُدا:** [صفت] الله تعاليٰ جو رُسنُ
* [ا - خاص] رُسنُ پاڪ صلي الله عليه وآله وُسنُمرُ جن ڏانهن مَنسُوبُ هڪ تَعْظِيمِي لَقَبُ
- **رُسنُ زاده:** [صفت] فرزند رُسنُ
* [ا - خاص] حَضْرَتُ اِمَامِ حَسَنِ عليه السلام ۽ حَضْرَتُ اِمَامِ حُسَيْنِ عليه السلام جن ڏانهن مَنسُوبُ هڪ تَعْظِيمِي لَقَبُ
- **رُسنُ گَرِيمُ:** [صفت] نهايت باجهارو رُسنُ
* [ا - خاص] رُسنُ پاڪ صلي الله عليه وآله وُسنُمرُ جن ڏانهن مَنسُوبُ هڪ تَعْظِيمِي لَقَبُ

- رَسُولِي: [ا - مت] پيغمبري، نبوت، رسالت
- رَسُولِيَّت: [ا - مت] نبوت، پيغمبري، رسالت
- رُؤُومَر: [ا - مت] رُسرَ جو جَمع، رُسْمون، دُستور، قاعدا، رواج، ريتون، هلي چلي
- * [ع]
- رَسُولِي: [ا - مت] هڪ قِسَر جي بيماري (جنهن ۾ گودھو نڪري پوندو آهي)
- رَسُولِي ج رَسُولِيُون: [ا - مت] کاڌو، ماني، طعام
- * زڌڻو، بورجيخانو
- * [سن: رس = رڌڻ]
- رَسُولِي نَاهِرُن/كَرُن: [اصطلاح] کاڌو تيار ڪرڻ، ماني ناهڻ، طعام زڌڻ
- رَسُولِي خانو ج رَسُولِي خانا: [ا - مذ] بورجيخانو، زڌڻو، ڪچن، (انگ: Kitchen)
- رَسُولِي ج رَسُولِيَا: [صفت] ماني ناهيندڙ، بورجي، راڌو، راڌائو
- * [هند: رسوا]
- رَسُولِي ج رَسُولِيُون: [ا - مت] نوڙي (مُج سَت يا داس جي)
- * اَلا ڪَپَرَا سَڪائِي لاءِ بَدَل ڏوڙي، تاز
- * رُيُون مَشان ڪَپَرَا، سَڪائِيندي مُنُ (شيخ آبان)
- * پيڙيءَ جي چڪڻ لاءِ رسو
- * [سن: رشر، ف: سمان = نوڙي]
- * [ڪناير] وَحْدَانِيَت، هِيڪڙائي (جي رسي)
- * خدائي اُڪار، الاهي امر
- * وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا (القرآن)
- * [ترجمو: ۽ الله تعالیٰ جي رسيءَ کي مضبوطيءَ سان پڪڙيو ۽ پاڻ کي فرقن ۾ نه ورهائيو (سورة: آل عمران، آيت: 103، جڙئون سبهارا)]
- رَسُولِي تَهِنُ: [اصطلاح] رسي تين واري راند کيڏڻ (جنهن ۾ رسيءَ جي منڌ سان پوري جسٽر کي حرڪت ۾ آندو ويندو آهي)
- رَسُولِيءَ جَهَلُو تَيِينُ: [اصطلاح] مددگار تين، حامي تين، پانهن ٻيلي تين
- * نوڪر تي ڪم ڪرڻ
- * اجائي چالوسي ڪرڻ، جَمجاگيري ڪرڻ
- * چوريءَ جي مال کيائڻ ۾ پانهن ٻيلي تين
- * [س/ات]
- رَسُولِي چَچَڻُ: [اصطلاح] قيد مان نڪرڻ، نجات ملڻ
- * واسطو ٿيڻ
- * چَڙو اَڳ تَيِينُ، افعالن مان نڪرڻ
- * پاڳ پڙائڻ، نصيب يا وري تين
- رَسُولِي چَچَڻُ: [اصطلاح] پيڙيءَ کي اوباري وهڪري تي رسيءَ کان وٺي چڪي هلڻ (پيڙيائن جي اصطلاح ۾)
- رَسُولِي ڀَري ڪَڙُن: [اصطلاح] مُهَلَت ڏيڻ، ڪُجھُ به نه چوڻ، چوڻ ڇڏڻ
- * واسطا توڙڻ
- رَسُولِي ڪَڙِيُون: [اصطلاح] پڇي وَخُن، فرار ٿي وَخُن
- * بنا موڪلائڻ جي وَخُن
- * مَري وَخُن
- رَسُولِيُون وَتَرُن: [اصطلاح] بيٺو ڪم ڪرڻ
- * واندو ويهڻ، ڪوبه ڪم نه ڪرڻ
- رَسُولِي شَن: [ا - مت] استقبال يا آجيان وارو هنڌ
- * ڪنهن اداري، آفيس يا هوٽل وغيره جو شروعاتي شُعبو (جتان اُن اداري، آفيس يا هوٽل وغيره بابت معلومات ورتي ويندي آهي)
- * [انگ: Reception]
- رَسُولِي ج رَسُولِيُون: [ا - مت] پَهچَ (جيشن: جَت رسيده - جَت ۾ پَهچَڻ)
- * پَهچَڻ جي لَڪَٽ، وَضُولِيءَ جي شَحرير
- * [ف: رَسُولِيَن = پَهچَڻ]
- رَسُولِي ڏيڻُ: [اصطلاح] پَهچَ جو ڪاغذ ڏيڻ (مال يا پيشن وغيره جو)
- رَسُولِي دِه: [صفت] پَهتل، رَسُولِي (جيشن: عمر رسيده = وڏيءَ عمر کي پَهتل، ڪَراڻو جهُونو)
- * خدا سان پَهتل
- * [ف: رَسُولِيَن = پَهچَڻ]
- رَسُولِيُو: [مص] وَتَرُن، وَضُول ڪرڻ
- * [انگ: Receive]

— **رسيوڙ ج رسيوڙ**: [صفت] وٺندڙ، وصول ڪندڙ
 * [ا - مذ] ٽيليفون سينٽ جو اهو حصو جنهن سان ڳالهائڻ يا آواز ٻڌو ويندو آهي
 * [انگ: Receiver]

— **رسيونگ**: [ا - مت] وُصولي. ڪا شيءِ وٺڻ جي حالت
 * ڪنهن ورتل شيءِ جو لکت ۾ دستخط سان اقرار (دفتري اصطلاح ۾)
 * [انگ: Receiving]

• **رشي**: [ا - مت] هجور، اُٺو، پيهه
 * [انگ: Rush]

• **رُش**: [ا - مذ] چٽڪار، ڦڙو، چنڊو
 * [ع]

• **رِشا**: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ل]

• **رشتو ج رشتا**: [ا - مذ] ناتو، لاڳاپو، تعلق، مائٽي، عزارت، پنهنجائي، پنهنجائپ
 * [ف: رشت = ڏاڳو تند]

— **رشتو ڪرڻ**: [اصطلاح] مائٽي ڪرڻ، سڱ ڪرڻ
 — **رشتوناتو ج رشتاناتا**: [ا - مذ] پنهنجائپ، عزارت، مائٽي

— **رشتيدار ج رشتيدار**: [صفت] ماڻھ، سڱيو، عزيز، پنهنجو، لاڳاپيل

— **رشتيداري**: [ا - مت] مائٽي، سڱائي، عزارت، لاڳاپو، برادري، پاڻي

• **رُشڻڻ ڀُشڻڻ**: [صفت] بڻڻ ۾ پيريل، ڏٺو مٺو، ٿلهو مٺارو، سگهارو، هٺو ڪٺو

• **رُشد**: [ا - مذ] سڱائي، صداقت، ايمانداري
 * هدايت، رهبري
 * [ع: رشد = هونڪ راه تي هليو]

— **رُشدي ج رُشدي**: [صفت] سڱو، صديقي، ايماندار
 * هدايت يافتو، راه زائپ تي هلندڙ

• **رَشڪ**: [ا - مت] حسد، ريس، ساڙ
 * عداوت، دشمني، وير، رقابت
 * غيرت، شرم، لُج
 * [ف]

— **رَشڪ انگيز**: [صفت] ريس ڏياريندڙ، حسد پيدا ڪندڙ، پڪايندڙ
 * [ف: رشڪ + انگيز < انگيختن = ڪرو ڪرڻ]

— **رَشڪ پَري**: [صفت] اهڙو سهڻو، جنهن کي ڏسي حور کي به ريس ٿئي، تمام سهڻو

— **رَشڪ حور**: [صفت] رَشڪ پَري

• **رَشڪو**: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم

• **رِشوت ج رِشوتون**: [ا - مت] ڪنهن ڪم جي عيوض ناجائز ڏنل، ورتل خرچي، وڍي، لت
 * [ع: رشى = هن رشوت ڏني]

— **رِشوا ج رِشوائون**: [ا - مت] رِشوت جو بگڙيل نمونو

— **رِشوتخوڙ ج رِشوتخوڙ**: [صفت] رِشوت کائيندڙ، رِشوتي، راشي
 * [ع: رشوت + ف: خورد < خوردن = کائڻ]

— **رِشوتخوري**: [ا - مت] رِشوت کائڻ جي حالت

— **رِشوت ڏيڻ**: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جي عيوض ناجائز طرح خرچي ڏيڻ، لت ڏيڻ، پاڙ ڏيڻ

— **رِشوت مٽائي**: [ا - مت] رِشوتخوري، رِشوت وٺڻ جي حالت
 * [ع: رشوت + ستائي < ستودن = وٺڻ]

— **رِشوت کائڻ**: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جو ناجائز معاوضو وٺڻ، رِشوت وٺڻ

— **رِشوت وٺڻ**: [اصطلاح] رِشوت کائڻ، ڪميشن وٺڻ

— **رِشوتي ج رِشوتي**: [صفت] رِشوت وٺندڙ، رِشوت کائيندڙ، رِشوتخوڙ

• **رشي ج رشي**: [ا - مذ] ويڙن جا شيد ڳائيندڙ، سنٽ، ٽيسيا ڪندڙ، ڌرويس (هنڊن جي عقيدتي موجب قديم زماني ۾ سنٽ وڏا رشي ٿي گذريا آهن: 1. ڪشا، 2. اتري، 3. ريبا، 4. آگستيا، 5. ڪسيڪا، 6. وسشنا ۽ 7. ويسوا)

- **رشپيوي ج رشپيوي:** [صفت] فرېبي فرېب ڪندڙ مڪريل.
نگ. اڻڪلي
* [س/ات]
- **رشيد:** [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفاتي نالو
* [صفت] هدايت ڪندڙ. سڌي رستي لڳائيندڙ
* هدايت ڪيل. سڌي رستي لڳايل. هدايت يافت
* تربيت ورتل. تعليم يافت
* [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
* [ع: زشد = هن هدايت هت ڪئي]
- **رشيدالهي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **رصد:** [ا - مذ] تازن جي گردش ڏسڻ جو فنارو. جتھر ٿنڀر
* [ع]
- **رصد گاهه:** [ا - مذ] تازن جي گردش جاچڻ جي جاءِ
- **رضا ج رضائون:** [ا - مت] خوشنودي. رضامندي. خوشي
* ارادن مرضي
* موڪل. رخصت
* حڪم. امر (خدايي)
* وفات. جلائو. مرڻو
* تقديرن قسمت
* ٻنڌي جو خدا جي مرضيءَ تي راضي زهن جي حالت
(به زنج هجي يا خوشي)
* [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
- **رضا الله جي:** [محاورو] الله پاڪ جي مرضي. زب
سائينءَ جي رضامندي
* [ا - مت] غدرخواهي. تعزيت. مرحوم جي دعاءِ مغفرت
* [س/ات]
- **رضا الله جي ڪرڻ:** [اصطلاح] مرحوم جي
غدرخواهي ڪرڻ. فاتح پڙهڻ
* [س/ات]
- **رضا جو سودو هڻڻ:** [اصطلاح] خوشيءَ جو ڪر هڻڻ.
خوشيءَ سان قبوليت هڻڻ. راضي سان سودو هڻڻ
- **رضا راتو ج رضا راتا:** [صفت - مذ] مرضيءَ جو مالڪ.
خودمختيار
* [مت: رضا رائي ج رضا رائيون]
- **رضا ڪرڻ:** [اصطلاح] مرن. مري وڃڻ. وفات ڪرڻ
- **رضامنڌ ج رضامنڌ:** [صفت] راضي. خوش. اقرارِي.
آماده
* [ع: رضا + ف: مند = وارو]
- **رضامندي:** [ا - مت] خوشي. پسندي. مرضي. آمادگي
* قبوليت. مڃتا
* رغبت
- **رضانامو ج رضاناما:** [ا - مذ] ناهه. پرچاهه. صلح.
قبوليت نامو. (انگ: Agreement)
* [ع: رضا + نامه = دستاويز]
- **رضانامو ڪرڻ:** [اصطلاح] ناهه ڪرڻ. پرچاهه ڪرڻ.
صلح ڪرڻ
- **رضائي ج رضائي:** [ا - مذ] رضا وارو. پندونجيءَ
مرضيءَ وارو. خود خيال. خود مختيار
- **رضاع:** [ا - مت] ٻار کي ڪير پيئارڻ جو عمل (ماء يا
دائيءَ پاران)
* [ع]
- **رضاعت:** [ا - مت] ٻار کي ٿڃ پيئارڻ جو عمل (ماء يا
دائيءَ پاران)
* [ع]
- **رضاعي ج رضاعي:** [صفت] هڪ ماءُ جي ٿڃ پيئندڙ ٻه ٻار
(جيڪي ٻار ۾ سڳا يا حقيقي ٻائر يا پيئڙيون نه هجن)
* [ع]
- **رضاعي پاء ج رضاعي پائر:** [صفت] هڪ ماءُ جي ٿڃ
پيئندڙ ٻه ٻار (جيڪي ٻار ۾ سڳا يا حقيقي پائر نه هجن).
ٿڃ شريڪ پاء
- **رضاعي ماء:** [ا - مت] اها ماءُ جنهن ٿڃ پيئاري هجي.
پر حقيقي ماءُ نه هجي
* [ع]
- **رضيح ج رضيح:** [صفت] ٿڃ پيئندڙ. ٿڃ ڏاڻڪ.
ڪير ڏاڻڪ (ٻار). ٿڃ پيٽاڪ. ڪير پيٽاڪ
* [ع]

- **رِضَاڪَارُ جِ رِضَاڪَارُ:** [صفت] خوشيءَ سان ڪم ڪندڙ.
 * معاوضي کان سواءِ قومي خدمت ڪندڙ
 * [ع: رضا + ف: ڪار < ڪرن = ڪرڻ]
- **رِضَاڪاري:** [ا - مت] بنا اجوري ملڪ جي خدمت
 * [ع] *
 * گاديلو سڙڻ لڃان
- **رِضائي جِ رِضائِيُون:** [ا - مت] پيڙهي، طول
 * [ف] *
 * گاديون سڙڻ لڃان
- **رِضوانُ:** [ا - مذ] بهشت جو داروغو. هڪ ڦرشتي جو نالو
 * (جيڪو فرديس پرين جو دريان تصور ڪيو وڃي ٿو)
 * بهشت
 * رضامندي، خوشنودي
 * [ع] *
- **رِضواني جِ رِضواني:** [صفت] بهشتي، جنتي
 • **رِضوي:** [صفت] حضرت امام علي رضا عليه السلام
 جن جي خاندان سان نسبت رکندڙ
 * [ا - خاص] سيدن جي هڪ نڪ جو نالو
 * [ع] *
- **رِضوي:** [صفت - مذ] خوش، راضي
 * [ع: رضوي = هو راضي ٿيو]
- **رِضو:** [تشاهي] رضوي الله تعاليٰ عنده جي مختصر لکڻي.
 متس الله تعاليٰ راضي هجي
- **رِضوي الله تعاليٰ عنده:** [صفائي جملو] انهيءَ کان الله
 تعاليٰ راضي ٿيو
- **رِضويہ:** [صفت - مت] ساراهه جوڳي، تعريف لائق (عورت)
 * [ع: رضوي جو مؤنث]
- [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
- **رِطَبُ:** [صفت] نبيٺل، تازو، گهميل
 * تازو
 * نرم
 * [ع] *
- **رِطَبُ وَيَاسُ:** [صفت] تَرِيءَ خُشڪَ، سڪل ۽ آلو
 * چڱو منو، نيڪ بند
- **رِطَلُ جِ رِطَلُ:** [ا - مذ] شراب جو جام
 * آڌ سيز جو وڙڻ، رتل
 * [ع] *
- **رِطَوِيَتُ جِ رِطَوِيَتُون:** [ا - مت] آلان، پوسل، ٿيبي، ٿري،
 پائين
 * [ع] *
- **رِطَوِيَتُ ڪَرُونُ:** [اصطلاح] رت وڌڻ، طاقت ڪرڻ،
 منهن ۾ روئڻ اچڻ
- **رِعايا:** [ا - مت] ڪنهن حاڪم جي فرمان ۾ زهن وارا ماڻهو.
 پرجا، محڪوم
 * [ع: رعيت جِ رعيا > رعي = هن کاڌو ڪاريو، حفاظت ڪئي]
 • **رِعايَتُ جِ رِعايَتُون:** [ا - مت] نگهباني، سنڀال،
 حفاظت، پرڳهڙو
 * [ع: رعي = هن سنڀال ڪئي]
 * لڃاڻ، سانگو، مروت، طرفداري، مهرباني، عنايت
 * ڪمي (اڳهه يا قيمت ۾)، تخفيف
- **رِعايَتُ ڪَرُونُ:** [اصطلاح] طرفداري ڪرڻ، لڃاڻ ڪرڻ،
 مروت ڪرڻ
 * گهٽ ڪرڻ (قيمت وغيره)
- **رِعايَتِي جِ رِعايَتِي:** [صفت] رعائيت ڪيل، مروتِي،
 لڃاڻ ڪيل
 * گهٽ قيمت ۾ ملندڙ
- **رُعبُ جِ رُعبُ:** [ا - مذ] ڊپ، خوف، پڙ، هيٺ، هراس
 * جنت
 * ڊپڻو ڏاڪو، خشمت، ڏهشت
 * [ع: رعب = هو ڊنو]
- **رُعبُ تابُ:** [ا - مذ] ڊپڻو، تجمُل، ڏاڪو، شان،
 شوڪت، خشمت
 * [ع] *

- رُعْبُ چائنجڻ: [اصطلاح] خوب غالب پون. ڊپ ويھڻ،
دهشت ويھڻ
- رُعْبُ داب: [ا - مذ] ڊڊڊڊو، تَحْمَل، ڏاڪو، شان،
شوڪت، خشم
- رُعبدارُ ج رُعبدار: [صفت] رُعب وارو، خشم وارو،
هيبتناڪ، ڊپ وارو، پوائتو
- * [ع: رُعب + ف: دار < داشتن = رکڻ]
- رُعبُ ويھارڻ: [اصطلاح] خُصَب ڪرڻ، خشمَت ويھارڻ،
اُٿر ويھارڻ، ڄمائڻ، ڊيڄارڻ، ڊپ ويھارڻ
- رُعبُ ويھڻ: [اصطلاح] ڊپ ويھڻ، خشمَت ويھڻ
* ماڻهن تي تمام سٺو ۽ شانائتو اُٿر ويھڻ
- * رَعْدُ ج رَعْدَ: [ا - مذ] وِج جو ڪڙڪو، گوڙ، گاج
(ڪڪرن جي)
- * ڪڪرن کي هلائيندڙ فرشتي جو آواز
'شِيرِزِ رَعْدَ جِي، ڪَلِينِ نِينِ ڪَنِين' (شاه)
- * [ا - خاص] قرآن شريف جي هڪ سورت جو نالو
- * رَعَشُو: [ا - مذ] ڏڪي، ٿڙڪي، ڪٽي، لڙس
* بيماريءَ جو هڪ قسم (جنهن ۾ هٿ پير ڏڪن)
* [ع: رعش]
- * رَعْنَا: [صفت] سينگار سان رهندڙ، سٺو، رنگيلو
* دلچسپ، خوشنما
* گل جو هڪ قسم (انڊيان گل ۽ ٻاهران ڀڙ ٿئي)
* [ع]
- رَعْنَائِي: [ا - مت] سينگار، ناه، نوه، آرائش
'دُئائِين نُوڙ پَنِين جِي ساڻ اُن کي رنگ رَعْنَائِي' (مقصود گل)
* دلچسپي
* چڱو، ڪشش (شونهن جي)
- * رَعْوَت: [ا - مت] غرور، هٿ، گهمند، سرڪشي
* [ع]
- * رَعِيَتَ ج رَعِيَتُون: [ا - مت] رعایت ٿيل ماڻهو
ڪنهن حاڪم جا ماتحت ماڻهو، محڪوم، پرچا، رعايا، راڄ
* [ع: رعي = هن سنڀاليو]
- رَعِيَتَ پَرُوڙ: [صفت] رَعِيَتَ جِي سنڀال ڪندڙ، حاڪم،
بادشاه
- * [ع: رَعِيَتَ + ف: پرور < پروردن = پالڻ]
- رَعِيَتَ پَرُوڙِي: [ا - مت] رَعِيَتَ جِي سنڀال ڪندڙ جي پوڙي
- رَعِيَتَ تَوَاڙ: [صفت] رَعِيَتَ کي آسودو ڪندڙ، راڄ کي
خوشحال ڪندڙ (حاڪم)
- * [ع: رَعِيَتَ + ف: نواز < نواختن = نوازڻ]
- رَعِيَتَ تَوَاڙِي: [ا - مت] رَعِيَتَ تي مهرباني، راڄ تي
مهر ڪرڻ
- رَعِيَتِي ج رَعِيَتِي: [صفت] رَعِيَتَ جو راڄ جو، راجوڻي،
قومي، ملڪي
* مطيع، تابع، هٿ هيٺ، ماتحت
- رَعِيَتِي رَاڄ: [ا - مذ] عوامي حڪومت، جمهوري حڪومت،
عام ماڻهن جي چونڊيل حڪومت، ماڻهن جي حڪومت،
عوام جي حڪومت
- * رَعَامَ ج رَعَامَ: [ا - مذ] رنج
* سُڪ، گمان
* جهڙ، ڪڪر
* [س/ڪوه]
- * [صفت] مٽي لڳل
- * رَعْبَتَ ج رَعْبَتُون: [ا - مت] لاڙو، رُخ، جَاه، خواهش
* چڱو، ڪشش
* ڌيان، توجهه، شوق
* [ع: رَعْبَ = هو ماڻل ٿين]
- رَعْبَتَ ڪَرڻ: [اصطلاح] ماڻل ڪرڻ، لاڙو ڪرڻ
* پيار ڪرڻ، چاهڻ
- * رَف: [ا - مذ] ڊاٽ وارو مسوڏو زوانيءَ ۾ لکيل مسوڏو
(جنهن کي والارين ۽ سنڌين جي ضرورت هجي)
* [صفت] بيڪار، زدي
* [انگ: Rough]

- رَف ڪاپي ج رَف ڪاپيون: [ا - مت] مَسُودِي جي
 اُها صُورَت. جَنهن ۾ واڌارا سُنڌارا يا ڊاهه ڏوهه ڪَرُو
 جي گنجائش هجي
 * اهو خالي ڪتاب. جنهن ۾ سڀني پڙهائيل مضمونن
 جو مليل ڪم لکيو يا اُتاريو ويندو آهي (شاگردن جي
 اصطلاح ۾)
 * [انگ: Rough copy]
- رَفاقت: [ا - مت] همراهي. مدد. معاونت
 زهر متصود ۾ ٽيونجي رفاقت جي ضرورت آ (عظا محمد حامي)
 * دوستي. ياري. سنگت
 * واقفيت. سڃاڻپ. ڏيڻ ويٺ
 * [ع: رفق = هو شامل ٿيو]
- رفاقت ڪَرُو: [اصطلاح] گڏ رهڻ. همراه ٿيڻ
 * ياري ڪرڻ. دوستي ڪرڻ
 * مدد ڪرڻ
- رفاه: [ا - مذ] آرام. چين. سڪ. قرار. راحت
 * عامر جي پلاهيءَ جو ڪم. پلاهي. نڪوڊي
 * [ع]
- رفاء عامر: [ا - مذ] عامر ماڻهن جي پلاهي
 * رقت: [ا - مذ] هلڻ جي حالت. زوانگي. وڃڻ (جيئن: آمدورفت
 يعني اچڻ ۽ وڃڻ)
 * [ف: رفتن (مص)]
- رفتگان: [صفت] هميشه جمع ۾ استعمال ٿيندڙ لفظ
 گذريل. گذري ويل. اڳوڻا
 * مرحوم. مري ويل. جيڪي جهان ڇڏي ويا هجن (جيئن:
 منحور طلب المولى جي هڪ ڪتاب جون لاءِ رفتگان آهي)
 * [ف]
- رفتگاني: [ا - مت] گذريل. گذري ويل. اڳوڻي
 * [ف]
- رفتہ: [صفت] ويل. گذريل. اڳوڻو
 * مثل
 * [ف: رفتن = وڃڻ < رفت]
- رفتہ رفتہ: [ظرف] ويندي ويندي. هلندي هلندي ٿيندي ٿيندي
 * آهستي آهستي. بتدريج
 * [ف]
- رفتار: [ا - مت] چال. هلي
 * ٻنڌ. فاصلو
 * نيزي. ٽڪ
 * ڍنگ. ريت. روش
 * [ف]
- رفتاروگفتار: [ا - مت] هلڻ چلڻ. رهڻي ڪهڻي.
 اُت ويه
- رفترف: [ا - مذ] جارو. طاق
 * طنبو
 * ساڻو ڪپڙو
 * [ا - خاص] آسمان تي حضرت اسرافيل عليه السلام
 جي رهڻ واري جاء
 * اها سواري. جنهن تي نبي ڪريم صلي الله عليه وآله
 وسلم جن معراج جي رات سڌهه المنتهي کان بارگاه
 الاهي تائين ويا هئا
 * [صفت] تيز رفتار. نڪو
 * زوان. جاري
 * [ف]
- رفغ: [ا - مذ] چاهو. واڌارو. ترقي. اضافو
 * اوچائي. مٿانهين. بلندي
 * [صفت] ختم. پورو. مڪمل
 * پري ڪيل. نرطرف
- رفغ ٿيڻ: [اصطلاح] وڃڻ. پري ٿيڻ. هٽڻ
 — رفغ حاجت ڪَرُو: [اصطلاح] حاجت پوري ڪرڻ.
 پاڻخانو ڪرڻ
- رفغ دفع ڪَرُو: [اصطلاح] پري ڪرڻ
 * ختم ڪرڻ
 * ڊاهڻ
 * ڪس ڪس ڪائي معاملو ڪلاجن
 * ٿي مٽي ڪرڻ
- رفغ ڪَرُو: [اصطلاح] تازو. پري ڪرڻ. ختم ڪرڻ
 (معاملو)

— رَفَعُ الدَّرَجَاتِ: [ا - مذ] وَدِّي دَرَجِي وارو، وَدِّي شَانُ وارو، عَظِيمُ

— رَفَعُ الدَّرَجَاتِ: پَرَمَلُ پَنُهُونِ مِيوَتِينُ (شاه/ديسي)

• رَفِيقُ جِ رَفِيقُ: [صفت] ساٿي، سَنگِيئي، يار، دوست

* گُذُ هَلَنَدَرُ هَمَسَتَرُ هَمَراهُ، بِيَلِي، مَدَدگَار

* [ع/رفيق ج رفقاء > رفیق]

— رَفِيقُ حَيَاتِ: [صفت] حَيَاتِيءُ جَا ساٿي، زَالِ مَرَسِ

— رَفِيقُ خَاصِ: [صفت] اَهِرُ دُوسَتُ، هَمَرازُ

— رَفِيقُ دَرَسِ: [صفت] جِيڪو گُذُ تَعَلِيمَ حَاصِلَ ڪَندو هُجِي، هَرُ جَمَاعَتِ، هَرُ مَكْتَبِ

— رَفِيقِي: [ا - مٽ] دُوسِيئي، ياري، سَنگَتِ

• رَفِيضُ: [مض] نَهَكَرُ ڪَرُ، نَهَ بُولُ، نَهَ مِجُ، اِنڪارُ ڪَرُ

* [انگ: Refuse]

• رَفَتَاوُ جِ رَفَتَاوُونُ: [ا - مٽ] بَڪُ، وَاهِيَاتِ گَالِهائِيئُ جِي حَالَتِ، بَڪَواسُ

* [س/ات]

— رَفَتَاوُ پَرِ پَوُونُ: [اصطلاح] بَڪُ ڪَرُ، وَاهِيَاتِ گَالِهائِيئُ، بَدَشُدِ گَالِهائِيئُ

* [س/ات]

• رَفَرُفُ: [ا - مٽ] دَڪِ دَڪِ (دِلَ جِي)، دَرُڪِ

* [س/ل]

• رَفَرُوجُ رَفَرَا: [صفت - مذ] ڪَلِجُئو، بَدِاَفعالو

* [س/ت]

* [مٽ: رَفَرِي جِ رَفَرِيُونُ]

• رَفَرُ: [مض - فعل لازمي] دَڪُ، ڪَنبُ، تَرُڪُ

* سَمڪَرُ

* [رَفَرِيَسَ رَفَرِيَا، رَفَرِي، رَفَرِيُونُ رَفَرَسَ رَفَنَدَا، رَفَنَدِي، رَفَنَدِيُونُ، رَفَنَلُ]

— رَفَرِيِي: [ا - مٽ] دَڪِيئي، ڪَنبِيئي

* جِيَنَ جِي رَفَرِيِي هَتِي جُرَمَ آ، اَڪِيَنَ جِي ڪِيَجَلِ هَتِي دَمَرُ آ (خَلِيَرُ باغِي)

• رَفَرِيِي: [ا - مٽ] گَپُ، رَافَرُ، چِڪَنُ، چِڪُ

* [س/ل]

— رَفَعُ يَدَيْنِ: [عربي اصطلاح] بِيِي هَتِ مَتِي ڪَرُ

* نِمارُ يَرُ تَڪبِيرُ جَوُونُ وَقَتِ بِيِي هَتِ مَتِي ڪَرِي، ڪَرَنَ تِي رَڪَنَ (اَهَلِ سَتِ يَرُ قَطِطُ پَهَرِيَنَ تَڪبِيرُ تِي، جَلَدِيَنَ نَهَ جَعْفَرِيءِ يَرُ اَهَلِ حَدِيثِ يَرُ هَرُ تَڪبِيرُ تِي رَفَعُ يَدَيْنِ ڪِيَوِرنَدو اَهِي)

* [ع: رَفَعُ = بَلَنَدُ + يَدَيْنِ (يَدُ) = بِيِي هَتِ]

• رَفَعَتُ: [ا - مٽ] چَاڙهُو، وَاڌارو، تَرَفِي

* اوجاڻِي، بَلَنَدِي، عُرُوجُ

* وَاڌاڻِي، بَرُگِي، شَانُ، بَرُتَرِي

* شَرِائَتُ

* دَرَجو، فُذَرُ

* [ا - خاص] مُسَلَمَانِ عَوَرَتُ جَوِ نَالو

* [ع: رَفَعُ]

— رَفَعَتِ عَيْسُوِي: [ا - خاص] حَضَرَتِ عَيْسَى عَلِيهِ السَّلَامِ كِي اَسْمَانُ تِي زِنْدَهه ڪَتِي وَجَعُ جَوِ عَمَلُ

• رَفَعَا: [صفت] هَمِيشَ جَمَعُ يَرُ اسْتِعْمَالِ تِينَدُو لَفْظِ عَزِيَنَ اَحْبَابِ، دُوسَتِ

* [ع: رَفِيقُ جَوِ جَمَعُ]

— رَفَعَاءُ ڪَارِ: [صفت] گُذُ ڪَرُ ڪَندَرُ، هَرُ پِيَشِ، ڪَرُ وارا ساٿي

• رَفُوجُ رَفُو: [ا - مذ] ڪَڙِي جَوِ تَنَ، بُوَرُ

* تَنگَ تِيَلُ ڪَڙِي يَرُ ذَاڳِي سَانِ مَزَهَتِ جَوِ ڪَرُ، ڪَڙِي كِي چَتِيُونِ هَمَقُ جَوِ ڪَرُ

* [ع: ف]

* [صفت] گُرُ، غَائِبُ

— رَاتِ تِي وَيِي رَفِي پَرُ گَهَتِ نَهَ تِي ڪَا اَرُوُو (اسْتادِ بَعَارِي)

— رَفُو ڪَرُ: [اصطلاح] تَنَ پَرُ، بُوَرُ پَرُ

— رَفُوگَرُ: [صفت] بُوَرُ پَرِينَدَرُ، قَائِلُ ڪَڙَنَ جِي مَرَمَتِ ڪَندَرُ

• رَفُو چَڪَرُ: [ظرف] گُرُ، غَائِبُ

— رَفُو چَڪَرُ تِيِيَنُ: [اصطلاح] تَڪِرُو هَلِيو وَجَعُ، پِجِي وَجَعُ

* اَڪِيَنَ اَڳِيانَ تَرُ

* گُرُ تِيِيَنُ

• رَفِيعُ: [صفت] بَلَنَدِ، اوجو، مَناهُونَ، اَعْلِي

* [ع: رَفَعُ = هِنَ بَلَنَدِ ڪِيَو]

- رَقَصِي طائُوسُ: [ا - مذ] موزَ جو ناچَ، ناچَ جو هڪَ قِسمَ
* [ع: رقص + ف: طائوس = موزا]
— رَقَصَ وَسُرُودُ: [ا - مذ] راڳَ ناچَ، گائينَ وَجائينَ
* [ع: رقص + ف: سرود = واجر]
• رُقُوعُج رُقُعا: [ا - مذ] لِكِيَلُ كاعِذُ، خَطُ، چِني
* [ع: رقعة]
• رَقَمَ ج رَقَمُونُ: [ا - م] لِكِيَتِ، لِكِيو، تَجَرِيرو
* مَهَرُ، نِشانَ، چابو
* انگ
* لِكُونِ ۾ رُوپِيَنَ جو اَنگَ ظاهِرَ كَرُونُ لاءِ خاصَ نِشانَ
(عند < ع، 1 = عا = 2، سِد = 3، لَع = 4، ص = 5، ڀ = 6،
س = 7، سَلِي = 8، لَع = 9، ع = 10)
* [ع: رَقَمَ = هن نشانَ ڪِيو يا لِكِيو]
* قِيَمَتَ، مُلَهُ، اَگهَ
* جِنسَ، قِسمَ
* مالَ، دولتَ، قِيَمَتِي شيءَ
— رَقَمَ تَوپِرِي ۾ هُئُونُ: [اصطلاح] هَرُ موزِي وَجَنَ، مالَ مِلڪِيَتَ
بَدِي وَجَنَ، پَنَسا ناپودَ ٿِيُونُ
— رَقَمَ ٿِيُونُ: [اصطلاح] لِكِتَ ٿِيُونُ، تَحْرِيرَ ٿِيُونُ
— رَقَمَ ٿِيُونُ: [اصطلاح] مُلَهُ ٿِيُونُ، قِيَمَتَ وَڌُونُ، اَگهَ ٿِيُونُ
— رَقَمَ پُوڙِي ٿِيُونُ: [اصطلاح] پَنَسا خَتَرَ ٿِيُونُ
* سَڀَ ڪُجھُ چَٽَ ٿِيُونُ
— رَقَمَ پِيارُونُ: [اصطلاح] پَنَسا جَمَعُ ڪرائُونُ
— رَقَمَ ڏِيڍِي ٿِيُونُ: [اصطلاح] فَرَجِي وَجَنَ، رَقَمَ بَدُونُ،
نُقْصانَ پُونُ
— رَقَمَ ڪَٽُونُ: [اصطلاح] لِكُونُ، تَحْرِيرَ ڪَٽُونُ
— رَقَمَ ڪِي شِقُونُ: [محاوِز] نَ مَلُونُ جوڳِي رَقَمَ جِي اڳيانَ پَرِي
ڏِيُونُ، حِسابَ ڪِتابَ خَتَرَ، رَقَمَ بَدُونُ
— رَقَمَ ۾ ٿَنگَ پُونُ: [اصطلاح] پَنَسا ڪَٽُونُ، ڪوٽَ پُونُ
— رَقَمَواؤُ: [ظرف] سِلِسيلاوَر، ذَرَجِي بَدَرَجِي
* جِنسِ بَ جِنسِ

- رَقَابَتَ: [ا - م] دُشْمَنِي، وِتر
* بَغْضَ، خُتَدَ، ساؤ
* مُخالِفَتَ
* مُحَبَبَتَ ۾ شِراڪَتَ، هِڪَ مَعشُوقَ سانَ پِنَ عاشِقُنَ جِي
مُحَبَبَتَ واريَ حالتَ
* [ع]
• رَقَاصُ ج رَقَاصُ: [صفت] ناچَ ڪَندُونُ، نِچَندُونُ، ناچُونُ، نِرتَ
* [ع: رقص = هو نچيو]
— رَقاصد: [صفت - م] ناچُونِ عَوِزَتَ، ناچِني، نِچِني، نِرتِڪِي
• رَقَبَ: [ا - مذ] اِبراصِي، پِڪِيَرُ، رَمِيَنَ جو ٿُڪَرُ
* پَسِگِردائيءَ واريَ رَمِيَنَ
* [ع]
• رِقَتَ: [ا - م] ڪُنُرائِي، تَرَمِي، تَرَمائي
* پَتَرائِي، پَتَرائُونُ
* سَنهاڻَ، باريڪِي
* رُوچَ، رُوڻَ، گِريو
* حالَ، وَجَدَ
* [ع: رق = هو سنهون ٿيو]
* زَحَرَ، قِياسَ، تَرَسَ، خَمَدَردي، زَحَمَدِلي
— رِقَتَ آمِيزَ: [صفت] ڏُڪَ جِهِيُونُ، اَنِسوساڪَ
* [ع: رقت + ف: آميز < آميختن = گلڻ]
— رِقَتَ اَنگِيزَ: [صفت] ڏُڪَ ڏُڪَڏائِڪَ، ڏُڪَ جِهِيُونُ، اَنِسوساڪَ،
ڏُڪَ وَڏائِيندُونُ (واقعو يا منظر)
* [ع: رقت + انگيز < انگيختن = ڪوو ڪرڻ]
• رَقَصُ: [ا - مذ] ناچَ، نِرتَ
* اُچَلُ، نَبَ
* [ع]
— رَقَصانَ: [ا - مذ] جُهوسَ جِي حالتَ، مَسِي، وَجَدَ
* [ظرف] جُهوسَ ۾، مَسِيءَ دُورانَ، وَجَدَ يا حالَ جِي
ڪيفِيَتَ ۾
* 'خارَ زارَ عِياتَ ۾ رَقَصانَ، پَنيجِي خُوشِيُونُ جو ڪارِيوانَ آهي'
(شيخ اِيان)

’شعنجي مڙيلن سان گھڻ، رُڪَ روسي سي نا رهن‘ (احل)
 * اَحمَقُ، بيوقوف. ڪُنْدَ ڏهن، مورڪُ
 ’مُحَبَّتَ جي ميدان ۾، رُڪَنَ ناهِ راندُ‘ (شاهه/ڪلياڻ)
 * لُجُ

’رُڪَ مان رمضان چئتي آهي هرگز زبان‘ (رمضان)

• رُڪَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* تعلقي ڳڙهي پاسين جي هڪ ڳوٺ ۽ ريلوي اسٽيشن
 جو نالو (جتي نامياري صوفي سنڌ هڪ ڪنور راز کي شهيد
 ڪيو ويو)

• رُڪَ: [ا - مذ] ڏاتوءَ جو هڪ قيسر، ماربل لوهر، فولاد

’دودستي، دو پيرا، سيني سنگهڙ رُڪَ جي‘ (شاهه/ڪنڀات)

* رُڪَ مان نهيل ڪوبه اوزار (جموڪ: تلوار، ڪتاري،
 ڪاٽي وغيره)

* تلوار، تراز، شمشير

* جنگ، لڙائي

* [صفت] پنختو، قابو مضبوط

— رُڪائون: [صفت] رُڪَ جو فولادي، رُڪَ مان نهيل

— رُڪَ پيالو: [ا - مذ] ترازين يا پين هٿيارن جو جوهر
 (جنهن کي ’آب‘ چوڻ به ٿا ٿا، جا لوهار آهن ۽ کي ’رُڪَ جو پاڻي‘
 چوڻ ٿا)

— رُڪَ پيالو چڪڻ: [اصطلاح] تراز سان شهيد ٿيڻ

— رُڪَ جا چٽا چٽن: [اصطلاح] سخت محنت ڪرڻ،
 ڪشالو ڪرڻ

— رُڪَ جي دانگي چڙهي پيئي هجڻ: [اصطلاح]
 تمام گهڻو خرچ هڻڻ
 * ڏڪار پوڻ

— رُڪَ چلڪا ڏيڻ: [اصطلاح] تڪليف ڏيڻ ۽ اچڻ

— رُڪَ راڙون ڪرڻ: [اصطلاح] ڏاڍو مشڪل ڪم
 نظر اچڻ

— رُڪَ رجھڻ: [اصطلاح] سخت تڪليف ڪرڻ

* [س/ات]

— رُڪَ رَئي: [ا - مت] تراز جو چمڪو، تلوارن جو وسڪارو

ترازن جي بوجاڙ

* جنگ، لڙائي

’آڙڻ پٽي آهي، ٿي ڀڙ ۾ رُڪَ رَئي‘ (شاهه/بلال)

— رَقَمَ وَارَقُ: [اصطلاح] پيشن ملڻ تي بنديءَ ۾ اها رَقَمَ
 اڳت ڪري ان کي ٻيڙي ڏيڻ

* پيشن مان آسرو لاهڻ، حقي پيشن ملڻ مان نا اُميد ٿيڻ

— رَقَمَ ٿي اڳت ٿيڻ: [اصطلاح] پيشا برباد ٿيڻ،
 رَقَمَ جٽ ٿيڻ

• رَقُودُ ج رَقُودُ: [صفت] سنهڻڙو

* غافل، لاغرڙو

* [ع]

• رَقِيبُ ج رَقِيبُ: [ا - خاص] الله پاڪ جو هڪ صفتي نالو

* [صفت] نگهبان، راڪو، محافظ، حفاظت ڪندڙ

’رهنما رَقِيبُ، سائر صحت سيرين‘ (شاهه/ڪلياڻ)

* چاري، جاسوس

* حريف، هر پيش

* دشمن، ويري، مخالف

* مُحَبَّتَ ۾ شريڪ، هڪ معشوق جو ٻيو عاشق

* [ع]

• رَقِيقُ: [صفت] پاڻيءَ جھڙو، پٽڙو، چڊو

* نرم، ڪنڙو

* نازڪ

* سنهڻ، باريڪ

* آڀرو

* [ع]

— رَقِيقُ الْقَلْبِ: [صفت] نرم دل، زخميدل، باجهارو

* [ع: رَقِيقُ + قَلْبُ = دِل]

• رُڪَ ج رُڪَ: [صفت] سخت، ڏاڍو ستائو

* مشڪل، ڏکيو

’ڪوئين آهن ڪيترا، رهن آهي رُڪَ‘ (سجل)

* سڪل

* سخت دل، بي زحر

* سخت ڪنجوس

* بخيل

* سخت جان، بي آثر

* [سن: رُڪ]

- رُڪَ ڪَڙَڻُ: [اصطلاح] قابو ڪَڙَڻُ، سوگهو ڪَڙَڻُ
* [س/ات]
- رُڪَ هُجَڻُ: [اصطلاح] قابو هُجَڻُ، سوگهو هُجَڻُ
* [س/ات]
- رُڪَڻُون ڏاڍو ج رُڪَڻُون ڏاڍا: [صفت - مذ] رڪ/لوه
کان به وڌيڪ سخت
* 'مون کان جهڳڙ نه ٿين، رڪڻون ڏاڍا روه' (سجل)
- رِڪابُ ج رِڪابُون: [ا - م] وڏو پيالو
* وڏي ٽالهي، رڪيبي
* [ف]
- رِڪابِڏارُ: [صفت] هوشيار بورجي
- رِڪابِي ج رِڪابِيُون: [ا - م] ٽالهي، رڪيبي، پليٽ
- رِڪابُ ج رِڪابُ: [ا - مذ] گهوڙي جي زين جي
پنهني پاسي لڙڪندڙ لوهي پيرڙيو، رڪيب، پاڳوڙو
* [ع: رڪب = هوسوار ٿيو]
- رِڪابِڏارُ ج رِڪابِڏارُ: [صفت] رڪيب جهليندڙ،
اهو نوڪر جيڪو پنهنجي مالڪ کي گهوڙي تي چاڙهڻ
۾ مدد ڪري
* خدمتگار
* [ع: رڪاب + ف: دار < داشتن = رڪن]
- رِڪابُ ۾ پيرُ پائڻُ: [اصطلاح] مسافريءَ لاءِ روانو ٿيڻُ
* مقابلو ڪَڙَڻُ، هَمسَري ڪَڙَڻُ
- رِڪابُ وٺَڻُ: [اصطلاح] نوڪر ٿيڻُ، خدمت ڪَڙَڻُ
- رُڪاڻُ ج رُڪاڻُون: [ا - م] اسر رُڪاڻُ جو بگڙيل اُچارُ
رُڪاڻُ، روڪَ، زنبڱ، بندش
* 'روڳي زڪاڻن ۾، اوري ٿا اڙهن' (غلام حيدر گنڊڙيءَ وارو)
- رِڪارِوُ ج رِڪارِوِي: [ا - مذ] مَحْفُوظ، هٿڪو
* يادداشت
* دفتر، فائيل (ڪاغذن جو)
* گرامو فون تي وڃائڻ جي ٽالهي (جنهن ۾ آواز پُٺل هوندو هو)
* آواز يا تصوير کي سانڍڻ جو عمل، آواز يا تصوير
مَحْفُوظ ڪَڙَڻُ
- * بھترين ڪارڪردگي
* [مجازاً] ڪردار، هلي چلي، رُوپو
'هن جو رڪارڊ خراب آهي' (جملو)
* [انگ: Record]
- رِڪارِوُ قائم ڪَڙَڻُ: [اصطلاح] بھترين ڪارڪردگي
ڏيکاري پاڻ مڃائڻ، ڪنهن ڪم ۾ امتيازي حيثيت ماڻڻُ
- رِڪارِوُ ٽوڙڻُ: [اصطلاح] اڳئين قائم ڪيل ڪارڪردگيءَ
کان به بھترين ڪارڪردگي ڏيکائڻُ
- رِڪارڊنگ: [ا - م] آواز يا تصوير کي مَحْفُوظ
ڪَڙَڻُ جو عمل
* [انگ: Recording]
- رُڪاوٽُ ج رُڪاوٽُون: [ا - م] اٽڪ، روڪَ، زنبڱ،
بندش، زخمو
* پڇڪڙي
- رَڪبُ ج رَڪبُ: [ا - مذ] مَحْضُول، سنگ
* زميندار جو هاريءَ تي بانڌاڻ، لاڳ
- رِڪتُ ج رِڪتُون: [ا - م] تڪليف
* ڪاوڙ، اُتھت، ناراضگي، ضد
* حسد، ساڙ
* خياءت، شرم
- رِڪتِي ج رِڪتِي: [صفت] زنبڱ وڃهندڙ
* ڪاوڙيل
* حاسد
- رِڪتِچَڻَڏنُ: [ا - مذ] ڳاڙهي صندل جو ڪاڻ
* [سن: رڪت = رت + چنڊن]
- رِڪشا: [ا - م] حِفَاطَت، نِگهياڻِي، رڪوالي، بچاءُ
* [هند]
- رِڪشا ٻنڌڻُ: [ا - خاص] هندو ڌرم ۾ پيڙين پاران
ٻنهنجن پائرن کي راڳي ٻنڌڻ جي رسم، رڪشا ٻنڌڻ،
راڳي ٻنڌڻُ
- رِڪشو ج رِڪشا: [ا - مذ] سواريءَ جو هڪ قيسر،
ٿوري پنڌ لاءِ هلڪي نه ٿيڻي گاڏي
* [انگ: Rickshaw]

- **رڪڻيسٽ:** [ا - مت] دَرخواست، اِلتِجا، عَرَض، گُذارش
* [انگ: Request]
- **رڪيٽ ج رڪيٽ:** [ا - مذ] زين، هٽي يا پاڪڙي جي
دوال ۾ لڻڪندڙ لوهي ڪڙو (جنهن ۾ پير زڪي، گهٽڙي تي
چڙهي يا سواريءَ مَٽل پير ويهي ويهي). رڪاب، پاوڙي،
پاڳوڙو، پيرڙي، پيرڙيو
- **رڪيٽ ڏيڻ:** [اصطلاح] ڏکڻي وقت ۾ مدد ڪرڻ،
همراهي ڪرڻ
- **رڪيٽ ۾ پير هجڻ:** [اصطلاح] تيار هجڻ، هر وقت
هوشيار رهڻ
* اُٿرو هجڻ، تڪڙو هجڻ
* [س/ات]
- **رڪيٽي ج رڪيٽيون:** [ا - مت] ٽالهي، رڪاڻي،
طباخ، پليٽ
* [ف: رڪاڻي]
- **رڪيڪ:** [صفت] سُست، ضَعيف، اُٿرو، ڏهرو، ڪمزور،
سنهون، باريڪ
* ڏليل، حقير، آڏني
* [ع]
- **رڪ:** [ا - مت] روڪ، آڏ
* پناه، سنڀال، حفاظت
’اُمي عبداللطيف چئي، رب ٿيئجي رڪ‘ (شاهه/سريراڳ)
* رڪڻ جي حالت، پَرُو، ڏَرُو
* رڪيٽل گاه
* رڪيٽل وڻ پڻ
* چوڻائي مال جي چاري لاءِ حفاظت ۾ رڪيٽل گاه
واري ايراضي، ويءَ
* [هند: رڪ = روڪ]
* پرهيز، ڪري
* بوڪ جي سنڀال
- * ڪنهن شيءِ جي سَڙيل خاڪَ، ڦلهياري، چار، ڪيري
* [هند: راک]
- * جهنگ جو اهو ٿڪرو، جتي مالڪ کان سواءِ ٻيو
ڪوبه شڪار ڪري نه سگهي
* اُن جي راهه جي ٻاهران ڪڍيل ليڪو، ڊوهي
* [س/ات]
- **رڪائڻ:** [مصدر] رڪڻ مان فعل متعدي بالواسطه ڪا شيءِ
ڪنهن هنڌ ڇڏڻ (ڪنهن بي جي هٽائڻ)
* [رڪيو، رڪندو، رڪيل]
- * [مص - فعل متعدي] اوڏرڪرائڻ، رڪت ڪرائڻ
* ڇڏڻ، وڌائڻ، نه ڪوڙڻ (مان، ڏاڙهي، مڇون وغيره)
* ڪارائڻ (روڏي رڪڻ لاءِ ماني وغيره)، سحري ڪرائڻ
* جمع ڪرائڻ (پيسو بئنڪ ۾)
* [مص] رڪائڻ
* [امر] رڪاءَ
- * [مضارع] رڪايان (ج) رڪايون، رڪائين (ج) رڪايو، رڪائي (ج)
رڪائين
* [زمان حال ناهڻ لاءِ معاون فعل ’تو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رڪائي تو (ج) رڪائين ٿا
* [حال مت] رڪائي ٿي (ج) رڪائين ٿيون
* [ماضي] رڪايو (ج) رڪايا
* [ماضي مت] رڪائي (ج) رڪايون
* [مستقبل] رڪائيندو (ج) رڪائيندا
* [مستقبل مت] رڪائيندي (ج) رڪائينديون
* [امر مفعول] رڪايل
- **رڪ ٿيڻ:** [اصطلاح] خاڪَ ٿيڻ، پَسر ٿيڻ، ڦلهياري ٿيڻ،
سڙي وڃڻ
- **رڪڻيءَ ج رڪڻيءَ:** [صفت] راکو، رڪوال، واهي، چوڪيدار،
نگهيار
- **رڪڻيءَ:** [ا - مت] حفاظت، رڪوالي، چوڪي

رَڪِيٽِي: [مصدر 'رڪن' مان فعل مَبْهُوْلٌ] ذَرِيءٌ، يَبِيحٌ
 * مَلْتَوِي تِيئُو

* [رڪيٽي رڪيٽي رڪيٽي]

رَڪَ رَڪان: [ا - مت] لِحَاظٌ، مَرُوٽٌ، بِاسِخَاطِرِي

رَڪَ رَڪان ڪَرِيئُو: [اصطلاح] ڪُجھُ وَقْتُ لَاءِ مُهَلَّتِ وَتِيئُو
 * لِحَاظٌ ڪَرِيئُو، مَرُوٽٌ ڪَرِيئُو

رَڪَ رَڪاڻِي: [ا - مت] سَنِيَالٌ، خَبَرْدَارِي، حِفَاظَتٌ
 * لِحَاظٌ، مَرُوٽٌ، بِاسِخَاطِرِي

رَڪَ رَڪاءَ: [ا - مت] رَڪَ رَڪاڻِي
 * مُهَلَّتِ، رِعايَتٌ
 * اوڏَرُ

* [س/ات]

رَڪَ رَڪِيئُو: [اصطلاح] بَرِهِيئُو ڪَرِيئُو، ڪِرِي ڪَرِيئُو
 * [س/ات]

رَڪَ سان تارُون ڪَڙايئُو: [اصطلاح] خَالِي مَوَنايئُو
 ڪاهِ شِيءُ نَ ڏِيئُو، ڪُجھُ نَ ڏِيئُو
 * [س/ات]

* ٻارَ ڪِي رِيئِيئُو جو سَوَؤُ ڪَڙايئُو

رَڪَ ڪاڙِيئُو: [اصطلاح] بَرِهِيئُو ۾ ڪَڙارِيئُو، ڪِرِي ڪَرِيئُو

رَڪَ ڪَڙِيئُو: [اصطلاح] اُنَ جِي رَاهَ جِي چوڌاري لِيڪو ڪَڙِيئُو
 ڊيري ۾ رَڪِيئُو اُنَ ڪِي لِيئِي چوڌاري لِيڪو ڪَڙِيئُو
 * [س/ات]

رَڪَ ڪَڙِي وَرِيئُو: [اصطلاح] سَخَتِ سَزا ڏِيئُو، سَخَتِ مَازَ ڏِيئُو
 * [س/ات]

رَڪَوَڙو ج رَڪَوَڙا: [صفت - مذ] سَنِيَالٌ ڪَنڌَرُ، رَڪِيَالٌ
 رَڪَوَالٌ

* [س/ات]

* [مت: رَڪَوَڙِي ج رَڪَوَڙِيئُو]

رَڪَ وَجَهِيئُو: [اصطلاح] ڪَنهِنَ ڊوڙَ جِي جَهَنگَ ۾ رَهِيئُو
 وَجَرِيئُو تِي ڪَنهِنَ عَامِلَ ڪانَ دُعا پَرَهائِيئُو (جِيئِيئُو ڊوڙَ ڪِي
 ڪوبه نَقصانَ نَ پَڇِيئُو)

* [س/ڪوهه]

رَڪِيو ج رَڪِيَا: [صفت - مذ] وَڏايو جَنهِنَ جِي وَڏِي
 خِيائي هُجي، وَڏِيءُ عُمَرِ وارو (خُصُوصاً دُعا لِيءِ نالِي طَورَ ڪَرِي
 ايندڙ جِيئِيئُو: اَللهُ رَڪِيو)

رَڪِيئُو ج رَڪِيئِيلَ: [صفت] وَڏِيئُو (عُمَرِ ۾)، وَڏِيءُ عُمَرِ وارو
 * جَنهِنَ جِي حِفَاظَتَ ڪَڙِيئُو وَتِي هُجي (خُصُوصاً دُعا لِيءِ نالِي
 طَورَ ڪَرِي ايندڙ)

* [ا - خاص] هِڪَ مَشهُورَ صُوفي شاعِرِ سَيَدِ رَڪِيئِيلِ شاهِ
 جو نالو (جيڪو شاهِ عِنايَتِ شَهِيدَ جو طَالِبُ هُو سَنَتِيئِي ڪلامَ
 'بَحرِ عِشَقِ' تَمارَ گهڻو مَشهُورُ لِيئُو)

• رَڪَ ج رَڪُون: [ا - مت] ڏِرو، ڏِروڙو، ڏِري، لِيڪَ، هُو
 * [س/ڪوهه]

• رَڪاتَ: [ا - مت] اوڏَرُ، رَڪَتِ، رَڪالَ

• رَڪِيئِي ڪَرِي ڪَڙارِي، هِيءُ ناهِي رِيءِ رَڪاتَ (خُليئُو لِيئِي بَخشِ)

• رَڪالَ: [ا - مت] اوڏَرُ، قُرضَ، رَڪَتِ

* ٻيئيءَ جو گاهه وارو چَڏِيئُو تَڪَرُ (جَنهِنَ ۾ مالَ نَ چَڙِي)،
 ڀِيءُ
 * سِيئِيئُو
 * [س/ل]

• رَڪاڻِي: [ا - مت] رَڪاڻِي، سوڳَ، اُٺِيائِي

* رَڪَ مَنهائِي، شوخِي، سِي رَڪِي

* پِيئُو رَڪِي، لاپرواهِي

رَڪاڻو: [ا - مذ] رَڪِي مَاني، ڏُڏَ، ڪِيئُو وَغِيَرهَ مِيئِيئُو نَ هُجِيئُو
 جِي حَالَتَ
 * [س/ات]

رَڪاڻو رَڪِيئُو: [اصطلاح] بَڪَ ڪَڙِيئُو، لَنگهِنَ ڪَڙِيئُو

رَڪاڻِي: [ا - مت] رَڪاڻِ، سوڳَ، خُشڪِي

* [سن: رَڪِيئِي]

* اُٺِيائِي

* سِي رَڪِي، سَرَدِ مَهَرِي، رَڪَ مَنهائِي، سِي لِحَاظِي

• رَڪَبَ: [ا - خاص] سَرگَمَ جِي سَنِيئِي سَنِيئِي مان هِڪَ سَرَ
 جو نالو، هِيءُ تَمبَرِ سَنَرِ، سَا ڪانَ پوءِ 'رِي' واري سَرَ جو
 پورو نالو (موسِيئِيءَ جو اصطلاح)

- رَکَتِ ج رَکَتِيُون: [ا - مت] بَجَتِ، ميوا چوندي
 * اوڏر، رڪال، قرض
 * [رڪو < رڪت]
- رَکَتِ ڪَرُو: [اصطلاح] اوڏر ڪَرُو، قرض ڪرڻ
 * لِحاظ ڪَرُو
- رَکِي ج رَکِيُون: [ا - مت] زَنگِين ڏاڳِن مان نَهِيَل ڏورو
 (جَنهن ڪي ڳنڍيون ڏنل هُجن، هِنڊو ڏَرَر موجب، پِيٽَ پَنجني ٻاه
 جي ڪرائيءَ ۾ ٻڌندي آهي، هِنڊو اُها زَسَر سانوڻَ مِيعني جي
 چوڏهيءَ تاريخ تي ملهائيندا آهن)، رَاڪِي
 * [هند: راکي]
 * ڳاڙهي سَٺَ مان نَهِيَل ڳانو (جيڪو گهوٽ ڪي پانهن
 ۾ ٻڌجي)
 * [س/ت]
- رُڪِيَال: [صفت] سوڌائي، پورالو، وَهِي، وَسواسِي
 * [س/ات]
- رَڪشا: [ا - مت] حِفاظَت، پناه، اُجهو، بچاء، سَنِيال، نَگهِيائي
 * [سن]
- رَڪشا ڪَرُو: [اصطلاح] بچائڻ، مَحْفُوظَ رَڪُو، پناه ڏيڻ
 • رَڪُو: [مصر - فعل متعدي] هِڪڙي هِنڌَ ڇڏڻ، ڏَرُو،
 ٽِڪائڻ، رَڪِي ڇڏڻ، جاءِ ڏيڻ
 * بچائڻ، سَنِيالڻ، حِفاظَتَ ڪَرُو (جيئن: خدا رَڪِي)
 * مُقَرَر ڪَرُو
 * سانڍڻ (امانت، ران)
 * روڪڻ
 * [پرا: رڪو، سن: رڪشو]
 * گڏ ڪَرُو، جَمعَ ڪَرُو
 * مَرَهڻ، هَڻڻ (الزام)
 * سُونِيَتَ (ڪَمَ)
 * ڇڏڻ، مُلتَوِي ڪَرُو، پوئتي ڪَرُو
 * ٻوڏڻ (قبر ۾)
 * پَرتِي ڪَرُو (نوڪريءَ ۾)
- * [مصر] رَڪُو
 * [مضارع] رَڪان (ج) رَڪُون، رَڪِين (ج) رَڪُو، رَڪِي (ج) رَڪِن
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رَڪِي تُو (ج) رَڪِن تَا
 * [حال مت] رَڪِي تِي (ج) رَڪِن تِينُون
 * [ماضي] رَڪِيُو (ج) رَڪِيَا
 * [ماضي مت] رَڪِي (ج) رَڪِيُون
 * [مستقبل] رَڪِندُو (ج) رَڪِندا
 * [مستقبل مت] رَڪِندي (ج) رَڪِنديُون
 * [اسر مفعول] رَڪِيَل
- رَڪهَماز: [صفت] سَنِيالِيندَرُ، رَڪُو، رَڪِيال، رَڪوال،
 نِگهَبان، مَحافظُ
- رَڪِي ج رَڪِيُون: [ا - مت] رَڪُو جِي حَالَت، رَڪُو جُو نَمُونو
 * نِهاز، خِبال
 * سانگُو، لِحاظ، باسِخاطِرِي
- رَڪِي ڇڏڻ: [اصطلاح] هِڪَ هِنڌَ ڇڏي ڏيڻ
 * بچائي رَڪُو
 * مُلتَوِي ڪَرُو
 * تاري ڇڏڻ
- رُڪوچ رُڪا: [صفت - مذ] سَڪَل، خُشڪُ
 * اُٿيو، اُٿيوڳو
 * بي رونق، بي مَزي
 * سادو (ڪاڌو)، پاڇي، ڳيهر يا جِهراڻِ ڪانسِواءِ (ڪاڌو)
 * [سن: رڪش = رڪو]
 * بي مَرَوَت، سُونڍَ منهنون، بي مُحابو
 * [مت: رَڪِي ج رَڪِيُون]
- رُڪو تَڪْرُج رُڪا تَڪْرُ: [ا - مذ] رَڪِي ماني، خالي مانيءَ ڳيو
 * اُٿيوري ماني
- رُڪو تَڪْرُ کَارَائِي: [اصطلاح] رَڪِي ماني ڪارائِي
 * ذَعوَتَ ۾ ڪَمِي ڪوتاهي ٿيڻ، ٿڌو لِجائڻ

- رُڪو جواب ڏيڻ: [اصطلاح] صاف انڪار ڪرڻ. ٽٽيءَ ۾ جواب ڏيڻ، ٺهڪر ڪرڻ، ڪنو جواب ڏيڻ
- رُڪو رُوح: [صفت] ٿنڌ مزاج، سخت طبيعت وارو، شوم، بدليحاظ
- رُڪو سُڪو ج رُڪا سُڪا: [صفت - مذ] اٿيو، جيترو تهڙو، سادو سُودو (ڪادو)
- * [صفت] رُڪي سُڪي ج رُڪيون سُڪيون
- رُڪو سُڪو ڪاڌو ڪاڻي: [اصطلاح] سادو ڪاڌو ڪاڻي، غريبيءَ ۾ گذارڻ
- * حال تي هلڻ، ڏکيو سُڪيو وقت ڪڍڻ
- رُڪو سُڪو ج رُڪا سُڪا: [صفت - مذ] رُڪو سُڪو
- * [صفت] رُڪي سُڪي ج رُڪيون سُڪيون
- رُڪو ڪاڻي: [اصطلاح] ڪس پائڻ، نقصان سمجهڻ
- * بغير ٻوڙ جي صرف ماني ڪاڻي
- رُڪو ڳالهائڻ: [اصطلاح] سخت ڪلامي ڪرڻ، سختيءَ سان ڳالهائڻ
- رُڪي ٻڌائڻ: [اصطلاح] سڌو جواب ڏيڻ، صاف انڪار ڪرڻ
- رُڪي سُڪي: [صفت] اٿبوري، ڪٺل (ماني وغيره)
- * [صفت/ڪنايه] ڪسي بيٺي، گهٽ وڌائي
- * ڏک سُڪ، خوشي توڙي غم
- * هر حالت
- رُڪي سُڪيءَ ۾ گڏ هجڻ: [اصطلاح] هر حال ۾ گڏ هجڻ، وڻا ڪرڻ، نياهن
- رُڪي ماني ج رُڪيون مانيون: [صفت] ٻوڙ کانسواءِ صرف ماني، سُڪا ٽڪر
- رُڪوال ج رُڪوال: [صفت] سنڀاليندڙ، محافظ، رُڪوال راکو
- رُڪوالو ج رُڪوالو: [صفت - مذ] رُڪوال، رُڪيال
- * [صفت] رُڪوال ج رُڪوالين
- رُڪوالي: [صفت] چوڪيداري، نظرداري، ٺڳهائي، سنڀال
- رُڪيا: [صفت] حفاظت، بچاءُ، پناهه، سنڀال، نظرداري، ٺڳهائي
- * امن
- * [صفت] رُڪيا
- رُڪي رُڪي: [ظرف] ٿوري ٿوري عرصي ۾، وري وري، هر هڪ ٻار ٻار (جيئن: رُڪي رُڪي سُوز ڏيڻ وغيره)
- رُڪي رُڪي رُوح ۾، ڏکي ٻيو ڏنگ (شيخ ايانا)
- رُگ: [صفت] رُگ، ٺس، نار، تبض
- * ٿنڌ، ڏاڳو
- * [صفت]
- رُگ جان: [صفت] شاهه رُگ، شريان
- رُگ وريشه: [صفت] اصل ٿس، بنياد
- رُگ ج رُگون: [صفت/صوتي] گهٽي يا ڀڙ وغيره جو آواز، زنب، پاڪار
- * [صفت]
- رُگڻ: [صفت] فعل متعدي [صفت] ڪنهن جانور جي پاڪار
- * [صفت]
- * [صفت] رُگڻ
- * [صفت] رُگ
- * [صفت] رُگڻو، رُگڻو، رُگڻو
- رُگارڊ ج رُگارڊس: [صفت] ادب، احترام، تعظيم
- * نيڪ ٿمنا، دعا
- * اعزاز، سعادت، مرتبو
- * [صفت] Rgard
- رُگاڻي: [صفت] فعل متعدي [صفت] ڪم کان ٺٽائڻ
- * اينگهائڻ، ڊيگهه ڪرائڻ
- * [صفت]
- * [صفت] رُگاڻي
- * [صفت] رُگاڻو
- رُگڙ ج رُگڙون: [صفت] وارو، ٺل، وٺ، وڪڙ، ڦيرو
- * [صفت] رُگڙ
- رُگڻ: [صفت] فعل متعدي [صفت] ورجائڻ، هر هر چوڻ، وري وري چوڻ، رُگڻو
- * [صفت]
- * [صفت] رُگڻو
- * [صفت] رُگ
- * [صفت] رُگڻو، رُگڻو، رُگڻو

- ريگلو ج ريگلا: [صفت - فعل متعدي] ورجائيندڙ، وري وري چوندڙ، هر هر چوندڙ، ريگلو
* صدي، ڪيتلو
* [س/ت]
* [مت: ريگلي ج ريگليون]
- رگ ويد: [ا - خاص] هندن جو هڪ ڌرمي ڪتاب، جنهن ودين ۾ پهريون ويد (رگ ويد، سام ويد، يجر ويد ۽ اڻو ويد)
* [سن]
- رڳ ج رڳون: [ا - مت] رڳ جي نلي، رڳ واهڻ، نلن، تبض، ناز، شريان
* [ف: رگ]
* عادت، خصلت، هيرو
* نسلي خاصيت
* هاڻي آيو اٿئي پنهنجي اصلي رڳ تي (جملو)
* مردانو مخصوص عضوو
* [مجازاً] اٽڪل، ترڪيب، گجهو رستو
* 'هن جي مون رڳ هڪ ڪئي آهي' (جملو)
- رڳارو ج رڳارا: [صفت - مذ] جنهن جي جسم جون نسون ڏسڻ ۾ اچن
* آيرو، ضعيف
* [مت: رڳاري ج رڳاريون]
- رڳ پڇاڻي: [اصطلاح] ڪنهن کي چڱيءَ طرح ڄاڻڻ، ڄاڻڻ، سمجهڻ، ڪنهن جي گهٽتائين يا ڪمزورين جي چڱيءَ طرح خبر هجڻ
- رڳ ڇڙهڻ: [اصطلاح] رڳ جو پنهنجي اصل جاءِ تان هٽي وڃڻ، رڳ ٽٽڻ
* سوز ٿيڻ
* [ڪنار] ناراض ٿيڻ، زنج ٿيڻ
- رڳ چڪڙو: [اصطلاح] بيروي ڪرڻ، نقش قدم تي هلڻ، اڏوڻ، عادتون پرائڻ، ماڻهائي ريت پرائڻ
- رڳ ڏيکارڻ: [اصطلاح] اصليت ظاهر ڪرڻ
* محفل ۾ معيوب يا غير سنجيده ڳالهه يا عمل ڪرڻ
- رڳو ج رڳو: [صفت] وارو، رڳن وارو، رڳ وارو
* زور وارو، طاقتور، سگهو
- رڳ رڳ ٿرڻ: [اصطلاح] شمار گهڻو خوش ٿيڻ، اندر ٿرڻ، روح کي راحت آڻڻ
- رڳ رڳ کان واقف هئڻ: [اصطلاح] چڱيءَ طرح سڃاڻڻ، عادتن جي بوريءَ طرح ڄاڻ هئڻ، بنياد يا اصليت کان واقف هئڻ
- رڳ سهي ڪرڻ: [اصطلاح] اٽڪل کان واقف ٿيڻ، ڄاڻ کان آگاه ٿيڻ
- رڳن ٿڌو ج رڳن ٿڌا: [صفت - مذ] نسل، بيڪار، بڪسو، ٿوري
* [مت: رڳن ٿڌي ج رڳن ٿڌيون]
- رڳن ٿڌو هئڻ: [اصطلاح] نسل هئڻ، بيڪار هئڻ، بڪسو هئڻ
- رڳن ۾ پيهي وڃڻ: [اصطلاح] ڏي وڃڻ، دل ۾ گهڙي وڃڻ، سڀيان، پسنڌ آڻڻ
- رڳ هٿ ڪرڻ: [اصطلاح] اٽڪل سمجهي وڃڻ، چالاڪيءَ کان واقف ٿي وڃڻ
- رڳ هلڻ: [اصطلاح] نل جو متحرڪ ٿيڻ
- رڳ ج رڳون: [صفت - مت] پٺيان لڳي پوندڙ، چنڊنڌڙ، چنڊنڌڙ، پنڊ، ججا، گڳ
* ڪيائي، صدي
* لالچي، خريص، طاماعو
* بيڪار، بڪسو
* [س/ت]
* [ا - مت] طمع، لالچ
* بيماري، آگاهي
* [س/ات]
- رڳو ج ريگلا: [صفت] چنڊ، گڳ
* لالچي، خريص، طاماعو
* روڻو

• **رَگَرُ ج رَگَرُون:** [ا - م] مَمْتَرُو يا رَگَرُون جِي حالت،
 مَقَت، گهڪر گيسڪو
 * زهڙو، چل، هلڪي زهڙو
 * مالش
 * گات جو نشان
 * [سن: گهرشڻ]
 — **رَگَرُ جِي:** [مصدر 'رَگَرُون' مان فعل مَجْهُولَ] ڪي به به يا
 ٻين کان وڌيڪَ شيون پاڻ ۾ زور سان گسيخڻ، مَمْتَجِيخُو.
 گهويخڻ، پيسجڻ
 * تڪليف هيٺ اچڻ، نقصان هيٺ اچڻ
 * [رَگَرِيو رَگَرِيو رَگَرِيَل]
 — **رَگَرُ جِي وَجَرُ:** [اصطلاح] گهويجي وَجَرُ، پيسجي وَجَرُ
 * تڪليف هيٺ اچڻ، نقصان هيٺ اچڻ
 * [س/ات]
 — **رَگَرُون:** [مضارع] رَگَرِيان (ج) رَگَرِيُون، رَگَرِيَن (ج) رَگَرِيُو.
 سان گسائڻ، مَمْتَرُ، مَلُ، گَمُ، کَرُ، گهڙڙو، زهڙو
 * ماچڻ، مَلُ، صاف ڪرڻ (ٿانه وغيره)
 * گهوتڻ (هنگ يا ٺاڌل وغيره)
 * ڪڪ ڪرڻ، تنگ ڪرڻ، هلاڪ ڪرڻ
 * [مضارع] رَگَرُون
 * [امر] رَگَرُ
 * [مضارع] رَگَرِيان (ج) رَگَرِيُون، رَگَرِيَن (ج) رَگَرِيُو.
 [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'رُو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر صورت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رَگَرِي تُو (ج) رَگَرِيَن ٿا
 * [حال مت] رَگَرِي ٿِي (ج) رَگَرِيَن ٿيون
 * [ماضي] رَگَرِيُو (ج) رَگَرِيَا
 * [ماضي مت] رَگَرِيِي (ج) رَگَرِيُون
 * [مستقبل] رَگَرِيَندُو (ج) رَگَرِيَندا
 * [مستقبل مت] رَگَرِيَندي (ج) رَگَرِيَنديُون
 * [اسم مفعول] رَگَرِيَل
 — **رَگَرُو ج رَگَرُ:** [ا - مذ] ڏنڊي جو ڪونڊي ۾ زور
 سان گهڪو. زهڙو زهڙو گهوتو
 • **رَگَرُو ج رَگَرُ:** [ا - مذ] جهيڙو، جهيڙو ٿيڻو، ڪره،
 معاملو تڪرار، رِيڙهه پيڙهه، ڏانڊل، ڦٽو
 — **رَگَرُ جِي رَگَرُ:** [صفت] جهيڙاڪ، جهيڙائي، جهيڙائي،
 جهيڙو ڪندڙ، ٿٽائي، معاملائي، قسادي، ڦڏائي
 — **رَگَرُو لڳائڻ:** [اصطلاح] خواهه خواهه تڪرار ڪرڻ،
 ڏانڊل ڪرڻ
 • **رَگَرُ:** [مض - فعل متعدي] زنج ٿيڻ، ڏڪ ڪرڻ
 * ناراض ٿيڻ، غصو ڪرڻ، ڪاوڙ ڪرڻ
 * [س/ات]
 * [مض] رَگَرُ
 * [امر] رَگُ
 * [رڳيو رڳيو رڳيل]
 • **رَگَرُ:** [ظرف] رَگُو، نلو، ڦٽو، صرف
 • **رَگَرُ:** [ظرف] ڦٽو، رَگُو، صرف، نلو
 • **رَگَرُ ج رَگَرُ:** [صفت] اڪيلو ڇڙو
 * [ظرف] نرو، ڦٽو، رَگَرُ، صرف
 — **رَگَرُو ج رَگَرُ پڳا:** [صفت - مذ] رَگَرُو رَگَرُ، صفا،
 پنھ
 • **رَگَرُ ج رَگَرُون:** [ا - م] اونھاري ۾ هوا بند ٿيڻ
 جِي حالت، گهٽ، پٺ، اُڪرڻ، اُٻڻ، اُٻڻ، مونجھ،
 ٻوساڻ، ٻوساڻ، ٻوساڻ، گرمي، زجهه
 — **رَگَرُو ج رَگَرُ:** [صفت - مذ] گرميءَ وارو گهٽ وارو،
 ٻوساڻيل، اُٻڻ وارو، هوا کان بند
 * [مت: رَگَرُ ج رَگَرُون]
 — **رَگَرُ ج رَگَرُ:** [صفت - مذ] رَگَرُو رَگَرُ، وارو
 هوا کان بند
 * [مت: رَگَرُ ج رَگَرُون]
 • **رَگَرُ ج رَگَرُ:** [صفت] ڦڏ ۾ ننڍو پَر پَر ۾ پَريل
 * ٿلهي ستارو
 * سنگهارو
 * [س/ات/ل]

• **رَگَرُ ج رَگَرُون:** [ا - م] مَمْتَرُو يا رَگَرُون جِي حالت،
 مَقَت، گهڪر گيسڪو
 * زهڙو، چل، هلڪي زهڙو
 * مالش
 * گات جو نشان
 * [سن: گهرشڻ]
 — **رَگَرُ جِي:** [مصدر 'رَگَرُون' مان فعل مَجْهُولَ] ڪي به به يا
 ٻين کان وڌيڪَ شيون پاڻ ۾ زور سان گسيخڻ، مَمْتَجِيخُو.
 گهويخڻ، پيسجڻ
 * تڪليف هيٺ اچڻ، نقصان هيٺ اچڻ
 * [رَگَرِيو رَگَرِيو رَگَرِيَل]
 — **رَگَرُ جِي وَجَرُ:** [اصطلاح] گهويجي وَجَرُ، پيسجي وَجَرُ
 * تڪليف هيٺ اچڻ، نقصان هيٺ اچڻ
 * [س/ات]
 — **رَگَرُون:** [مضارع] رَگَرِيان (ج) رَگَرِيُون، رَگَرِيَن (ج) رَگَرِيُو.
 سان گسائڻ، مَمْتَرُ، مَلُ، گَمُ، کَرُ، گهڙڙو، زهڙو
 * ماچڻ، مَلُ، صاف ڪرڻ (ٿانه وغيره)
 * گهوتڻ (هنگ يا ٺاڌل وغيره)
 * ڪڪ ڪرڻ، تنگ ڪرڻ، هلاڪ ڪرڻ
 * [مضارع] رَگَرُون
 * [امر] رَگَرُ
 * [مضارع] رَگَرِيان (ج) رَگَرِيُون، رَگَرِيَن (ج) رَگَرِيُو.
 [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'رُو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر صورت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رَگَرِي تُو (ج) رَگَرِيَن ٿا
 * [حال مت] رَگَرِي ٿِي (ج) رَگَرِيَن ٿيون
 * [ماضي] رَگَرِيُو (ج) رَگَرِيَا
 * [ماضي مت] رَگَرِيِي (ج) رَگَرِيُون
 * [مستقبل] رَگَرِيَندُو (ج) رَگَرِيَندا
 * [مستقبل مت] رَگَرِيَندي (ج) رَگَرِيَنديُون
 * [اسم مفعول] رَگَرِيَل

- رُگھوج رُگھا: [ا - مذ] ڪاٺيءَ جو جُهنيارو ٿڪرُ
* [س/ات]
- رُگھو ڏيڻُ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ جو جُهنيارو ٿڪرُ چيائڻُ.
چوڪَ ڏيڻُ، چُونگَ ڏيڻُ
* طَعْنَا هَتُنُ
* اِشاري سان خَبردارَ ڪَڙوُ
* [ڪنايه] اَڱرُ ڏيڻُ، گُڏي هَڻوُ، ڪيڪَ ڪَڙوُ
- رُگھو لڳڻُ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ يا جوڙي جي سنڍي جي نوڪَ جو پيڙو يا جَسَرُ ۾ ڪنهن به هَٿَ لڳڻُ
- رُگھو هَڻڻُ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ جو جُهنيارو ٿڪرُ هَڻوُ
- رُگهيءَ ج رُگهيون: [اصطلاح] ٺُهي، غوطو (پاڻيءَ ۾)
* [س/ل]
- رُنگَ ج رُنگَ: [ا - مذ] زنگ، روغَنُ
* وَرَنُ، چِٽُ، نَنَسُ
* حِيضُ، ماهواري
* [سن: زنگ]
- رُنگَ آچڻُ: [اصطلاح] فائِدو ٿيڻُ، مالامال ٿيڻُ، حِيضُ آچڻُ
- رُنگائڻُ: [مصدر 'رُنگَ' مان فعل متعدي بالواسطه] رُنگَ ڪرائڻُ، زنگائڻُ
* [رُگهيءَ ج رُگهيون رُنگائڻُ]
- رُنگائي / رُنگائي: [ا - مذ] زنگَ ڏيارڻُ جي اُچَڙُ، زنگائي، رُنگاوتَ
- رُنگاوتَ ج رُنگاوتون: [ا - مذ] زنگَ ڏيڻُ جو ڪَڙُ، رُگهي، رُنگائي، رُنگائڻُ
- رُنگجڻُ: [مصدر 'رُنگَ' مان فعل مَجْهُولُ] زنگجڻُ، زنگَ آچڻُ
* فائِدو ملڻُ
* فيض حاصل ٿيڻُ
* [رُگهيءَ ج رُگهيون رُنگجڻُ]
- رُنگڻُ: [مصدر - فعل متعدي] زنگَ ڏيڻُ، زنگَ چاڙهڻُ، زنگَ ڪَڙوُ
* مَلَمَعون چاڙهڻُ، چَنسالي ڪَڙوُ
* ڪَڙي وغيره تي زنگَ چاڙهڻُ
* [سن: رنگ]
- مَصَالِحو وغيره ڏيئي چَمَڙو ٺاهڻُ
* فيضَ ڏيڻُ، رُجائڻُ (مَعَبَتِ لاهيءَ ۾)
- * [مصدر] رُگڻُ
* [امر] رُگَ
* [مضارع] رُگيان (ج) رُگيون، رُگين (ج) رُگيو، رُگي (ج) رُگين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رُگي تو (ج) رُگين تا
* [حال مٿ] رُگي ٿي (ج) رُگين ٿيون
* [ماضي] رُگيو (ج) رُگيا
* [ماضي مٿ] رُگي (ج) رُگيون
* [مستقبل] رُگيندو (ج) رُگيندا
* [مستقبل مٿ] رُگيندي (ج) رُگينديون
* [اسر مفعول] رُگيل
- رُگهيءَ ج رُگهيون: [ا - مذ] زنگَ ڏيڻُ جي حالت، رُنگائي، رُنگاوتَ
* زنگَ ڏيڻُ جي اُچَڙُ
- رُگوج رُگا: [ا - مذ] اهو ڏاڳو، جنهن سان واڍا ڪاٺ تي لپڪو ڪڍڻ، راڳو، ڏاڳي جو نشانُ
- رُلائينُ: [مصدر - فعل متعدي] گڏائڻ، ملائڻ، گڏ ريجڙ ڪَڙوُ
مِڪس ڪَڙوُ
* [سن]
- * [مصدر] رُلائينُ
* [امر] رُلايَ
- * [مضارع] رُلايان (ج) رُلايون، رُلائين (ج) رُلايو، رُلائي (ج) رُلائين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رُلائي تو (ج) رُلائين تا
* [حال مٿ] رُلائي ٿي (ج) رُلائين ٿيون
* [ماضي] رُلايو (ج) رُلايا
* [ماضي مٿ] رُلائي (ج) رُلايون
* [مستقبل] رُلايندو (ج) رُلايندا
* [مستقبل مٿ] رُلايندي (ج) رُلاينديون
* [اسر مفعول] رُلايل

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڳو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنديا آهن]

* [حال] زلي ٿو (ج) زلين ٿا

* [حال مت] زلي ٿي (ج) زلين ٿيون

* [ماضي] زليو (ج) زليا

* [ماضي مت] زلي ٿي (ج) زليون

* [مستقبل] زليندو (ج) زلندا

* [مستقبل مت] زليندي (ج) زلينديون

* [اسر مفعول] زليل

— زليوچ زليا: [صفت - مذ] زليل، موڙهيل، ڌرتي پريشان حال

* [مت: زلي ج زليون]

'زلي پائين راند، پائيندو عشق بروج جو' (شاه/حسيني)

• زلڪو ج زلڪا: [ا - مذ] ٻارن لاءِ ننڍو گاديلو، ننڍي زلي

زلڪو

* [سن: زلڪ]

• زلڙو: [مضارع] مان فعل متعدي [ملڻ، گڏجڻ، گڏ وڃڻ ٿيڻ]

* [مضارع] زلڙو

* [امر] زل

* [زليو زلڙو زليل]

— زلڙو ملڻو ج زلڙا ملڻا: [اصطلاح] ملڻ، گڏجڻ، ملي وڃڻ

* [آڇڻ وڃڻ]

* زلي ملي وڃڻ، چڱيءَ طرح گڏجي وڃڻ، مسخڻ،

گهائيل مائل ٿيڻ

— زلڙو ملڻو ج زلڙا ملڻا: [صفت - مذ] خوش اخلاقي،

سهيڙيءَ طرح سان ملندڙ، هر ڪنهن سان هاڻو مائو،

چڱي نموني بيش ايندڙ

* [مت: زليو ملڻي ج زليون ملڻيون]

— زلڙو ملڻو هڻڻ: [اصطلاح] خوش مزاج هڻڻ، گهائيل مائل

هڻڻ، هاڻو مائو هڻڻ

— زليل ج زليل: [صفت] ميليل، گڏيل، حل ٿيل

'چانڊوڪيءَ ور چيٽ جي رنگ زليل آڪاس' (شيخ ايان)

— زلڙو: [مضارع] مان فعل متعدي [ملاڻ، گڏائڻ]

* [مضارع] زلڙو

* [سن]

* [مضارع] زلڙو

* [امر] زل

* [مضارع] زليان (ج) زليون، زليو (ج) زلي (ج) زلين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڳو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنديا آهن]

* [حال] زلي ٿو (ج) زلين ٿا

* [حال مت] زلي ٿي (ج) زلين ٿيون

* [ماضي] زليو (ج) زليا

* [ماضي مت] زلي ٿي (ج) زليون

* [مستقبل] زليندو (ج) زليندا

* [مستقبل مت] زليندي (ج) زلينديون

* [اسر مفعول] زليل

• زلاڙو: [مصدر 'زلڙو' مان فعل متعدي بالواسطه] هيڏانهن

هوڏانهن ڊوڙائڻ

* ڌرتي ڪڙو، ڌڪا ڪرائڻ

* ستائڻ

* هلاهي هلاهي ڪڪ ڪڙو، اجايو هلاڻ، گهڙي آڇ وڃ

ڪرائڻ

* [زليو زلڙو زليل]

— زلڙو: [مضارع] مان فعل متعدي [ڪنهن مطلب کان سواءِ

هيڏانهن هوڏانهن ڌڪا کائڻ، ڀڳڻ، اجايو هڻڻ، بي فائدو

ڊوڙ ڏيکڻ، بيڪار ڦرڻ

'جڙ مان ڪنهن جي ڪاڙ، زلن پيو راتيون' (شيخ ايان)

* اوچھڙ ٿيڻ

* پلجڻ، گمراه ٿيڻ

* [سن: لڙو]

* وڇڙو، جدا ٿيڻ

* سفر ڪرڻ

* [مضارع] زلڙو

* [امر] زل

* [مضارع] زلان (ج) زلون، زلين (ج) زلو، زلي (ج) زلين

- **زلي مِلي هَلَنُ:** [اصطلاح] سڀا ڪنهن سان سٺي نموني هَلَنُ، خوش اخلاقيءَ سان پيش آڃڻ، گڏجي هَلَنُ
- **زلي ج زلا:** [ا - مذ] گهوڙي جي پنڌ جو هڪ نمونو، گهوڙي جو وڃندڙو پنڌ (جنهن ۾ سوار کي تڪليف نه ٿئي) **گهوڙو د زلي نه ته هٿيس ڪلو (چوڻي)**
 - * وڏي زلي، گودڙ
 - * [س/ڪوه]
 - * [صفت] گرو، وڙي، وڙندار
 - * [س/ڪوه]
- **زلي هڪو ج رلهڪا:** [ا - مذ] ٻارن لاءِ ننڍو گاديلو ننڍي زلي
 - * [س/ات]
- **زلي ج رلهيون:** [ا - مت] زلي، گودڙي، گندي
 - * [س/ات]
 - * [صفت] ڊڄو، گندي
- **زليڪس:** [صفت] پرسڪون، آرامده
 - * مطمئن، بنا مونجهاري
 - * [انگ: Relax]
- **زليڪس ٿيڻ:** [صفت] پرسڪون ٿيڻ، آرام حاصل ڪرڻ
 - * مطمئن ٿيڻ
- **زلي / زلي ج زليون / زليون:** [ا - مت] [گزين ٿيڻ] مان نڪتل هڪ قسم جو اوچن، گندي
 - * [س/ات/سن/رڪ]
 - * ڌڙڪي
 - * [س/ل]
 - * خوشي، جشن (جيشن، رنگ، زليون)
- **زلي تائڻ:** [اصطلاح] زلي وڃڻ
 - * سمهي زهن
 - * آرام ڪرڻ
 - * بي فڪر ٿي زهن
 - * بيمار ٿي پوڻ
- **زلي گلهي تي رڪڻ:** [اصطلاح] رسي وڃڻ
 - * روانو ٿيڻ، پٿر واه کان سواءِ هلي پوڻ
- **زليجن:** [ا - مذ] مذهب، دين
 - * [انگ: Religion]
- **زليز:** [مص] عام ڪرڻ، جاري ڪرڻ، متعارف ڪرڻ، مهيا ڪرڻ
 - * [انگ: Release]
- **زليشن:** [ا - مذ] رشتو لاڳاپو، تعلق
 - * [انگ: Relation]
- **زليشن شپ:** [ا - مت] واسطيداري
 - * [انگ: Relationship]
- **زليف:** [ا - مت] هلڪائي، مهلت، رعائيت، چوٽ، ڍر
 - * [انگ: Relief]
- **زليو:** [ا - مذ] قسمن، پاڳ، نصيب، لڪيو
 - * [صفت] قسمت ۾ آيل، ننڍي ۾ مليل
- **زمر:** [ا - مذ] وار، بدن جا وار، زون، ڏج
 - * ٻنر
 - * جوانيءَ جي وقت جا ڇلوان وار يا پانهن جي ٻنر
 - * [سن: رم = وار ڏج]
- **زمرج رُتون:** [ا - مت] ڍور، ڍڪ، پاڇ
 - * [س/ڪوه]
- **زمر ڪرڻ:** [اصطلاح] ڍورڻ، ڍڪڻ، ڀڄڻ
 - * [ا - مذ] ڳڙ
 - * بدن تي ڪارو نشان (ڍڪ وغيره جو)
 - * ڪاران
 - * [س/ات]
- **زمارُ ج زماڙ:** [صفت] اهو ماڻهو جيڪو مائڻ ۾ گھڻو ڪري، زمين سان ڳالهائڻ وارو، خوفيه گھڻو ڪندڙ، گنجھارت ۾ ڳالهائيندڙ
 - * [ع: رمز]
- **زماڪَ ج زماڪَ:** [ا - مذ] ڏٺو، ڏٺو، ڪوڙو اسپرو
 - * [س/ل]
- **زماڪَ ڏيڻ:** [اصطلاح] ڏٺو ڏيڻ، ڏٺو ڏيڻ، ڪوڙو ڏيڻ

• رَمَرِ جِهَمِرِ: [ا - مٿ/صوتي] بوندَ بوندَ، ڦڙ ڦڙ، تير تير (مينهن جي). مينهن جي ڦڙين جو آواز
 * نرسات جي اها حالت، جيڪا طبيعت کي فرحت بخشي
 * فرحت، خوشي، بهاري
 * ستارن جي روشني، رات جو تارن جي خوبصورتي
 'رَمَرِ جِهَمِرِ رَمَرِ جِهَمِرِ تَرِيڊا، چوڌو ٿا چيڪن' (شيخ ايان)
 * [هند]

• رَمَدَ: [ا - مٿ] اکين جي هڪ بيماري (خمن و اکيون ڳاڙهين
 ٿي وينديون آهن ۽ ڏکينهن آهن)
 - رَمَدِ نَڪَ: [ا - مٿ] ڏکندڙ اکِ

- رَهَدِي: [ا - مٿ] بيماريءَ و فسادِ اکِ
 • رَمَدَاطِي: [ا - خاص] جمالي بلوچن جو هڪ پاڙو
 • رَمَزِ رَمَزُون: [ا - مٿ] اکين، پروڻ يا چنن جو اشارو
 * اُهَجَ عَمَرُو نِشَانِي، اُهَيَاوُ، عَلامَت، گَجَهَارَت، لَڪَلِ ڳالِهَ.
 ڏو معنيٰ ڳالِهَ
 * اَنڪَل، تَجَوِيَرِ
 * ڍَنگَ، کِيڏَ
 * گَجَهَرُ، رَاڙَ
 * [ع]

'ڪَنگَ وِجَارُو ڪِيئَ جو رَسي اِن رَمَزِ کي' (شاهه/ڪارابل)
 'تُونجِي رَمَزَ شَهَتَا مان چا سَمجَهان، آسانَ به آ، ڏسوارِ به آ'
 (هزهائينس مير علي نواز 'ماز')

- رَمَزِ آشِنَا: [صفت] زمين کي سمجهندڙ، جهانديڊو، شگهڙ
 - رَمَزِي بَازِي جِ رَمَزِي بَازِيُون: [ا - مٿ] اشارو، اَنڪَلِ بَازِي، حَرفَت،
 چالاڪِي، کِيڏَ

- رَمَزِ پَرُوڙِيُون: [اصطلاح] اَنڪَلِ سَمِي ڪَرُو، اِشارو سَمجَهَن،
 رَاڙَ مَعلومَ ڪَرُو

- رَمَزِ چَڪائِي: [اصطلاح] اَنڪَلِ سَمِي ڪَرُو، اِشارو سَمجَهَن،
 رَاڙَ مَعلومَ ڪَرُو

- رَمَڪِي جِ رَمَڪِي: [صفت] ڏٺائي، مڪار، ڪوڙو،
 گسِي، ڏٺائي

• رَمَالِ جِ رَمَانِ: [صفت] علمِ زتل ڄاڻڻ وارو، ڌرتيءَ تي
 ليڪا ڪڍي اڳڪٿي ڪندڙ، رَمَلِ جو حِسابَ ڄاڻندڙ
 اڳڪٿيون ڪندڙ فال وجهندڙ، نجومِي، جوتشي، وڏو زلمي

• رَمَانَدُ: [صفت] ڪوڙو، بناوٽي
 * مٿَ گِڏِيَلِ (سُون)
 * [س/ل]

• رِمَانَدُ: [ا - مذ] تفتيش لاءِ جيل و رکڙ جو عمل
 * [انگ: Remand]

• رَمَاطِيُون: [مصدر 'رَمَطُ' مان فعل مَتمَدِي پالواسط] گُهَمَائِنِ،
 قِيَرَائِنِ
 * [هند: رمانا]

* رَوَانو ڪَرُو، مَوڪَلُو
 * رُخَصَتَ ڪَرُو
 * پِچائُو، ڊوڙائُو
 * چوڙيءَ پِچائُو
 * گَمَ ڪَرُو، وِجائُو، لَمَائُو
 * پِلائُو، مَنجَهائُو
 * کِيڏائُو، راندِ ڪَرائُو
 * [سن: رَم = راند ڪرڻ]
 * [زمين، زميندو، زمينل]

• رَمَتَ: [ا - مٿ] راندِ
 * [س/ت]

• رَمَتُو جِ رَمَتُو: [صفت] رَمَنَدُ، هَمَنَدُ، گُهَمَنَدُ
 * سِيلاڻِي (فقيي)، جوڳِي، ساڏو، بيڪاري، پينو، گدا، گداگر
 * هر جاءِ حاضِر، حاضِرِ ناظِر

- رَمَتُو ٿِيُون: [اصطلاح] رَوَانو ٿِيُون هَلِيو وِجَرُو
 * اِنْتِقَالَ ڪَرُو، مَرِي وِجَرُو

- رَمَتُو جوڳِي: [ا - مذ] گُهَمَنَدُ فقيي سِيلاڻِي فقيي

<p>* پَجَنُ، پاج کائِنُ * [ف: رم] * راندِ کَرَنُ، کيدَنُ * [سن: رم] < رم = راندِ کَرَنُ * [مص: رَمَنُ] * [امر: زَمِ] * [مضارع] زمان (ج) زَمُونُ، زَمِينُ (ج) زَمُو، زَمِي (ج) زَمِينِ * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن] * [حال] زَمِي تُو (ج) زَمِيِنِ تَا * [حال مت] زَمِي تِي (ج) زَمِيِنِ تِينُونِ * [ماضي] زَمِيُو (ج) زَمِيَا * [ماضي مت] زَمِي (ج) زَمِيُونِ * [مستقبل] زَمِنْدُو (ج) زَمِنْدَا * [مستقبل مت] زَمِنْدِي (ج) زَمِنْدِيُونِ * [اسم مفعول] زَمِيَلُ * زَمِنْدُو رَهِنُ: [اصطلاح] هَلَنْدُو وَجَنُ، پَنَدُ کَرَنُ، سَنَرُ کَرَنُ * جلد روانو ٿيڻُ * زَمِيِي ج رَمِيِيُونِ: [ا - مت] هَلِيِي، جَالِ، زَفَنَارُ * زَمِي وَجَنُ: [اصطلاح] گُذَرِي وَجَنُ، لَنگِهِي وَجَنُ * 'جِيءَ نه آڻي جهل ساڀي رات زَمِي وَڻِي' (شيخ ايانا) * زَمِيِي ج رَمِيِيُونِ: [ا - مت] شَمِيِي عَوَرَتِ، موهيندڙ عَوَرَتِ، پَدَمِيِي، وَڻندڙ زالُ * [صفت] حَسِينِ، خويصوَرَتِ، سوپياوارُ * رَموُٽِ گَنترُولُ: [ا - مذ] پَرِي کان کَنهن به مَشِينَرِيءَ (تِي، پِي، اِي) کَرنديڻسَن سِي، پِي پليئر وغيره) کي هلائيندڙ اوزار يا بَتَنُ * [انگ: Remote control] * رَمُوذُ: [ا - مت] رَمُونُ، نِشانيُونِ، اَهِيانُ، اِشارا * اَنڪَلُونِ، کيدُونِ، خَرَفَتُونِ، چالاڪِيُونِ * پيدَ، رازَ، گَجَهه * [ع: زَمَرَجِ رَموُذِ] * 'کَنگَ ويچارو کيس جو رَمِي اِن رَمُوذِ کي' (شاه/ڪارليل)</p>	<p>— رَمَزَ شَناَسَ: [صفت] اِشارا چائيندڙ، اَنڪَلِي، چالاڪَ * ذاهو، عَقَلَمَنَدُ * [ع: رمز + ف: شناس < شناختن = سچائڻ] * رَمَزَ وَڻَنُ: [اصطلاح] هَلَتِ اِختِيارَ کَرَنُ، اَنڪَلِ سان هَلَنُ * نَمُونو اِختِيارَ کَرَنُ * 'رَماني زَمَ سا زَمِي، جا آهي راءِ حاڪمَ جِي' (سانگي) * رَمَزَ هَلَنُ: [اصطلاح] اِشاري سان پُڌائينُ * اَنڪَلِ هَلَنُ، کيدَ کيدَنُ، چالاڪِي کَرَنُ * رَمَزِي ج رَمَزِي: [صفت] اَنڪَلِي، کيداري، خَرَفَتِي، چالبازُ * رَمَضانُ: [ا - خاص] قَمَرِي سال جو نائون مَهِينو (مَسلمانن جو رُوڙنَ رَڪَنَ وارو مَهِينو)، رُوڙنَ وارو مَهِينو، ماهه صِيام * مَرَدِ جو نالو * [ع] * رَمَلُ: [ا - مذ] هِڪَ عِلَمَ جو نالو (جَنهن ۾ قَرَدِ نَقَطَ (ا) ۽ رُوجِ، ٻن نَقَطَنَ (-) وسيلي عَيْبَ جِي خَبَرِ پُڌائجِي، هِي عِلَمَ خَبَرَتِ ڏيڻال ڏانهن مَسوَبَ آهي) * عِلَمَ غُروُصَ موجبِ هِڪَ بَخَرِ جو نالو (جَنهن ۾ 'فَاعِلَتِي' جو رَڪَنَ اَنَ ڏعما لهي) * رَهَلِي ج رَهَلِي: [صفت] زَمالَ، رَمَلِ واري عِلَمَ جو چاڻو، اڳڪٿِي کَندڙُ * اَنڪَلِ بازُ * ڏُڪايِي * رَمَنَدُ: [ا - مذ] ڏَلعي گَرِي يا ٿينائيءَ جِي ڏُڪانَ مان نِڪَڻَ گَنَدُ (جَنهن ۾ لوهُ جا بَچيل ٽُڪرا هُجن)، رَمانَدُ * کَنُ، کَچرو * رَهَمُ: [مص - فعل متعدي] گَهَمَنُ، قِرَنُ، گَشَتَ کَرَنُ، سِيرَ کَرَنُ * هيڏانهن هوڏانهن هَلَنُ، پَسارَ کَرَنُ، تَقَلُّرُ * وَجَنُ، هَلَنُ، روانو ٿيڻُ * 'کي رَمِي هَلِيُونِ رومَ ڏي، کي مِڙيون مَغربِ پارَ' (شاه/سازنگ) * کِسڪَنُ، چَرَنُ * زَلوُ، پِٽڪوُ، پَجَنُ * [پرا: رمپ، هند: رما، ف: رمیدن = هلن]</p>
---	--

- رُموڙ اوقاف: [ا - مت] ڪنهن به عيادت يا مضمون جي جملن جي جوڙجڪ لاءِ مقرر ڪيل نشانين، بيھڪ خون نشانين (جيڪي تمام ضروري هونديون آهن، جوت انهن موجب عيادت يا مضمون اثر وارو صحيح ۽ سهڻو هوندو آهي، ڪن حالتن ۾ رُموڙ اوقاف نه هئڻ ڪري، جملي جي معنيٰ ئي مٽجي ويندي آهي). (انگ: Marks of Punctuations)
- رُموڙ جوڪمٽ: [ا - مت] جوڪمٽ سان وابستہ ڳالهيون، طب متعلق معاملات، جوڪمٽ جا ٺڪتا
- رُموڙ دائي: [ا - مت] ڪنهن ڳالهه جي تها نائين پمچر جي حالت، ٺڪت شناسي
- رُموڙ سُلطنت: [ا - مت] حڪومت جون پاليسيون، قاعدا، قانون
- رُموڙ هلاڻ جو فن
- رُموڙ شعر: [ا - مت] شاعريءَ جي فن متعلق ڳالهيون، شاعريءَ سان وابستہ اهر ٺڪت
- رُموڙن: [ا - مذ] گاهه جو هڪ نيسر
- رُموڙن ج رُمان: [ا - مذ] ڪڏو (جنهن جي شاخ سان بکن مان رت ڪڍجي)
- جوڙن هڻڻ کان پوءِ ٺڪتل رت گڏ ڪرڻ جو پيالو
- رت ڪڍڻ جي سڳي
- رُموڙو: [مص] مٺائڻ، ڊاهڻ
- پري ڪرڻ، الڳ ڪرڻ
- منتقل ڪرڻ، جڳهه مٽائڻ
- [انگ: Remove]
- رُمي: [ا - خاص] مقام عرفات وٽ شيطان کي پٿريون هڻڻ جو عمل
- [ع]
- رُمي ج رُميون: [ا - مت] پٿرن جي هڪ راند جو ويسر
- [انگ]
- رُمي ج رُميون: [ا - مت] رت ڪڍڻ جي سڳي
- رت ڏسي رُمي هڻي (محاوره)
- رن: [ا - مذ] ميدان جنگ، مڦتل
- [سن]
- رنجيت: [صفت] ميدان جنگ جو فاتح، جنگ ۾ فتح حاصل ڪندڙ
- سورهي، بانڪو، سورمو
- [ا - خاص] مرد جو نالو
- [سن]
- رن: [مص] ڊڪڻ، ڊوڙ، پيچڻ
- [ا - مت] ڪرڪيٽ راند جي هڪ پوائنٽ
- [انگ: Run]
- رن آٽوٽ: [ا - مذ] ڪرڪيٽ راند ۾ زئون ناهيندي آٽوٽ (يعني راند مان خارج ٿيڻ جي حالت)
- [انگ: Run out]
- رننگ: [ا - مت] ڊڪ، ڊوڙ، پاڇ
- بيادل ڊوڙ جو مقابلو
- ڊوڙ جو انداز
- [صفت] مسلسل، جاري، چالو، زوان، هلندڙ
- [انگ: Running]
- رننگ آڪائونٽ: [ا - مذ] زوان کاتو، هلندڙ حساب (بئنڪ جي اصطلاح ۾)
- [انگ: Running account]
- رننگ واٽر: [ا - مذ] چشمي جو وهندڙ پاڻي، ٺڪي وغيره مان هلندڙ پاڻي، چڙيو پاڻي
- [انگ: Running water]
- رن ج رئون: [ا - مت] مڙس مري وٺل عورت، بيواھ، وڊوا، ڏهاڳڻ، فلاڻي، ڏني، ڏنيل، بيواھ، رتڙ
- ڪنهن عورت کي پارائي طوڙ چوڻ جو لفظ
- [سن: رنڊ]
- رن نه وڻي، هر زني به ڪهي وڻي (محاوره)
- [صفت - مت] بدڪردار عورت، فاجسه
- رن آهر کي نه مڙڻ: [اصطلاح] ڏولائو ٿيڻ، تڪليفون اچڻ تباهي ٿيڻ
- رناڀڻ: [ا - مذ] ڏهاڳيشو، رنابو، ڏهاڳ

—رَناپو: [ا - مذ] رَناپو، رَناپو

—رَناپو ج رَناپو: [صفت - مذ] عورت سان منسوب، رَناپو جو

رَناپو، مائيءَ جو

* [رَناپو ج رَناپو]

—رَناپو رَناپو ج رَناپو رَناپو: [ا - مذ] اها جڳهه، جتي گهڻيون

عورتون هجن، رَناپو خانو

* عورتن جو حڪم، عورتن جي مرضي هليءَ جي حالت

—رَناپو پُٺ رَناپو: [اصطلاح] بيراھو ٿيڻ، پيٺي ٿيڻ

* تمام غريب ٿيڻ، مسڪين ٿيڻ

* [س/ات]

—رَناپو: [ا - مذ] رَناپو ڏهاڳ

—رَناپو ج رَناپو: [صفت] رَناپو جو رَناپو، رَناپو ٿڪيندڙ

—رَناپو ج رَناپو: [صفت - مذ] رَناپو زال، بيوهه عورت

* [س/ات]

—رَناپو ذاتيو/رَناپو ذاتيو: [صفت] رَناپو نامرد،

ماديءَ منهنون

* [س/ات]

—رَناپو رَناپو: [ا - مذ] سادي سادي زال، هيڻي عورت،

غريب زال

* [س/ات]

—رَناپو رَناپو: [ا - مذ] ڌاري عورت

* [اهيات عورت]

—رَناپو رَناپو: [اصطلاح] بچڙو ڪرڻ، ٽڪري ڪرڻ،

سخت پريشان ڪرڻ

—رَناپو زال ج رَناپو زالون: [ا - مذ] مڙس مڙي ويل زال،

بيوهه، ڏنيل، ڏهاڳو، وڏا

—رَناپو ج رَناپو: [صفت - مذ] زال جي چوڻ موجب

هلندڙ مڙس، رَناپو، زال جو مڙو، زال جو پاڙو

* [س/ات]

* رَناپو: [ا - مذ] وھراج، رَناپو، رَناپو

* سزا، مار، پڇ، ڏاڳو

—رَناپو: [مصدر 'رَناپو' مان فعل متعدي بالواسطه] هٿائڻ

لڳائڻ، ڪوڙائڻ (ٻيو وغيره)

* وھراج ڪرائڻ، رَناپو ڪرائڻ (هارين کان)

* سزا ڏيارڻ، سزا ڏيارڻ، مار ڪرائڻ (هرج ڏيهي پئي کان)

* [رَناپو، رَناپو، رَناپو]

—رَناپو ڏيڻ: [اصطلاح] روز سان دست، مٿان چڙهي ويهڻ

* مار ڏيڻ، سزا ڏيڻ، جهاڳوڙو، سنڱ، ڪٽڻ، پڇ ڪڍڻ

—رَناپو ڪڍڻ: [اصطلاح] مار ڏيڻ، سيڪڻ ڏيڻ، پڇ ڪڍڻ

—رَناپو ج رَناپو: [ا - مذ] روز سان رَناپو تي دست

جي حالت

* ڏکو ٿيلهو

* [س/ات]

—رَناپو: [مصدر فعل متعدي] هٿڻ، لڳائڻ، ڪوڙڻ (ٻيو، ٿو وغيره)،

هڪ هنڌان سلو پئي، پئي هنڌ لڳائڻ

* رَناپو ڪرڻ، رَناپو ڪرڻ، رَناپو، وھراج ڪرڻ

* دست، ڪيرائڻ

* پڙڻ، مٽيءَ وغيره ۾ ڦٽڻ

* [سن: رَناپو = پوکڻ]

* [مصدر رَناپو]

* [امر رَناپو]

* [مضارع] رَناپو (ج) رَناپو، رَناپو (ج) رَناپو، رَناپو

(ج) رَناپو

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] رَناپو (ج) رَناپو ٿا

* [حال مٿ] رَناپو ٿي (ج) رَناپو ٿيون

* [ماضي] رَناپو (ج) رَناپو

* [ماضي مٿ] رَناپو (ج) رَناپو

* [مستقبل] رَناپو (ج) رَناپو

* [مستقبل مٿ] رَناپو (ج) رَناپو

* [امر مفعول] رَناپو

* رَناپو ج رَناپو: [ا - مذ] وڏو گراهه، پتو نوالو

* [س/ات]

— رَنبَلُ هَتَرُ: [اصطلاح] وڏا گِراهَ کائڻ، گِتا هَتَرُ
* [س/ات]

• رَنبُو ج رَنبا: [ا - مذ] گاهَ ڪڍڻ يا رَمِين وغيره کوٽڻ
جو هڪ لوهي اوزار، کُرو
* واڍڪي ڪَر جو هڪ اوزار، ڪاٺ ۾ سَل ڪڍڻ لاءِ
(پيشيءَ جوڙو) هڪ اوزار

— رَنبُو پَتاسُ: [ا - مذ] رَنبي جو هڪ قيسر
— رَنبُو رَڪڻُ: [اصطلاح] پاڙ پتي ڇڏڻ، پاڙ ڪڍڻ
* نڌاري ڇڏڻ

• رَنبِي ج رَنبِيُون: [ا - مت] اوزار جو هڪ قيسر (جيڪو ڇيرو
جوڙو، لوھ مان ٺهيل ڪاٺ جي ڳن سان ٿئي، واڍڪي ڪَر جو
اوزار آهي ۽ ڪاٺيءَ ۾ سَل ڪڍڻ يا چٽ ڪڍڻ ۾ ڪَر ايندو آهي
۽ موجي جوڙو وڌڻ ۾ ڪَر آڻين)
* گاهَ ڪڍڻ جو هڪ اوزار

* جانور ڪڍڻ وارو مخصوص جَمجو (بھراڙيءَ جو اصطلاح)
* [س/ات]

— رَنبِيءَ مَنهُون: [صفت] سنهي منهن وارو، جوڙيءَ منهنون
* [س/ات]

— رَنبِيُون هَتَرُ: [اصطلاح] جامَ جانور کائڻ (ڪنهن دعوت
وغيره ۾)، ٻيا طعامَ ڇڏي صرفَ جانور کائڻ
* [س/ات]

• رَنبِي ج رَنبِيُون: [ا - مت/صوتي] وڏو آواز، دانهن، پاڪار،
زڙ، ريهارُ
* وڏي آواز سان سڏ يا هڪل
* جانور جو آواز (خصوصاً مينهن ۽ ڍڳيءَ جي). آواز، ڍڪ، ٿاڌ
* [سن: رپ - آواز ڪرڻ، رپ]

— رَنبِيُ: [مصر - فعل لازمي] ڪنهن چويائي جانور
(جوڙوڪ، ڳئون، مينهن وغيره جون) دانهنون ڪرڻ، نڌڻ،
ڪوڪارڻ، پاڪارڻ
* ڪنهن شيءِ لاءِ گهرَ گهرَ لاهي ڏيڻ، وڙجائڻ، رنگڻ.
گمبي ڪرڻ
* [سن: رپ]

* [رَنبِيُو رَنبِيَا، رَنبِي، رَنبِيُون، رَنبِنْدُو، رَنبِنْدَا، رَنبِنْدِي،
رَنبِنْدِيُون، رَنبِنْدِل]

— رَنبِيُون ڪڍائڻُ: [اصطلاح] دانهنون ڪڍائڻ، رَنبِيُون ڪڍائڻُ
* سخت سيڪت ڏيڻ
* گهٽو بدنام ٿيڻ

— رَنبِيُون ڪَرڻُ: [اصطلاح] دانهنون ڪرڻ، رَنبِنُ
* روئڻ
* سزا يوڳڻ

• رَنبِيَاٺ ج رَنبِيَاٺ: [ا - مذ] ڳئونءَ يا مينهن جي رَنبِي،
ڍڪ، دانهن، زڙ

• رَنبِيَاڙ ج رَنبِيَاڙ: [ا - مذ] وڏي دانهن، زڙ

• رَنبِيُ: [مصر - فعل لازمي] مَشغُولُ ٿيڻ، ڪَر ۾ لڳي وڃڻ،
ڳنڍجي وڃڻ (ڪَر ۾)
* [پرا: رَنبِيُون، سن: روڏن، رڌ = اٽڪڻ]

* [رَنبِيُو رَنبِيَا، رَنبِي، رَنبِيُون، رَنبِنْدُو، رَنبِنْدِي،
رَنبِنْدِيُون، رَنبِنْدِل]

— رَنبِي: [ا - مت] مَشغُولِي، زڏ، ڪَر ۾ لڳڻ جي حالت

— رَنبِيَاٺِي: [مصدر 'رَنبِنُ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڪَر ۾ لڳائڻ
مَشغُولُ رَڪڻُ

* زَنڊَڪَ وِجھُ (ڪَر ۾)
* [رَنبِيُو رَنبِنْدُو، رَنبِنْدِل]

— رَنبِيَجِي: [مصدر 'رَنبِنُ' مان فعل مَجْهُولُ] لڳڻ (ڪَر ۾)،
رُڌل رهنُ
* [رَنبِيُو رَنبِيُو، رَنبِنْدِل]

• رَنبِيُو ج رَنبِيَا: [ا - مذ] گرمي، ڪاڙهو، گهٽ
* ڪٽ (ڪاٺيءَ جي)، وڏي جَيرَ

• رَنبِيُو ج رَنبِيَا: [ا - مذ] جَر وڌڻ جو اوزار، رَنبو
* [س/ت]

• رَنجُ: [ا - مذ] ڏڪ، ڌڙ، افسوس، غم، اَلَمُ
* مَحَنَت، تَڪْلِيْفُ

* زنجش، ڪاوڙ
* آزار، بيماري
* [ف: زنجينن]

* [صفت] ڏڪويل
* ڪاوڙيل، ڏمريل، وڏو، چڙيل، ناراض، ناخوش

—رنج: [صفت] ڏکوتل، ڪاوڙيل، ڏمريٺل، وڏوڻو، چڙيل، ناراض، ناخوش

—رنجائي ج رنجائين: [صفت - مت] رنج واري، ڏکڻ واري

—رنجائتو ج رنجائتا: [صفت - مذ] رنجيده، ڏکوتل، آزاريل

* هلاڪ، سيزار، سنائيل، تنگ

* عاجز

* ڪاوڙيل

* [مت: رنجائتي ج رنجائينون]

—رنجائين: [مضارع - فعل متعدي] ڏکوتل، آزارل، تڪليف ڏيڻ

* ناراض ڪرڻ، چيڙائڻ، ڪاوڙائڻ

* [ف: رنجيند]

* [مض: رنجيندو]

* [امر: رنج]

* [رنجيس رنجيندو رنجيل]

—رنج و آلمر: [ا - مذ] ڏک، تڪليف، پيڙا، پریشاني، افسوس، ارما

—رنج ملڪو ٿيڻ: [اصطلاح] تڪليف گهٽجڻ، پریشاني دور ٿيڻ

• رنجش ج رنجشون: [ا - مت] غم، ڏک، افسوس، ناخوشي

* ناراضگي، آزرديگي، ڪاوڙ

* [ف]

—رنجش آميز: [صفت] ڪاوڙيل، ڏمريٺل، ناراض

* [ف: رنجش + آميز < آميختن = گڏڻ]

• رنجڪ ج رنجڪون: [ا - مت] بندوق جي دازون رکڻ جو کيسو (سپاڳ يا ڳوٺي)

—رنجڪ چٽي وڃڻ: [اصطلاح] رنجڪ جو دونهون ڪري رهجي وڃڻ، بندوق جو نه چٽڻ

—رنجڪدان ج رنجڪدان: [ا - مذ] بندوق ۾ رنجڪه رکڻ جي پيالي

• رنجڪو: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم

• رنجور ج رنجور: [ا - مذ] ڏک، رنج، غم

* [ف]

* [صفت] ڏکوتل، سوراڻو، ڏجهارو، غمگين، آزاريل

* مٽي راه رنجور، ويچاري واکا ڪري (سجڻ)

* بيمار، مريض

—رنجائو ج رنجاو: [ا - مذ] ڏک، آزار، تڪليف

* سُپريان جي ڳالهڙي، رڳو رنجائو (شاه/حسيني)

—رنج ٿيڻ: [اصطلاح] ڏک ٿيڻ، افسوس ٿيڻ

* ناراض ٿيڻ، ڪاوڙجڻ

—رنج ڏيڻ: [اصطلاح] ڏکوتل، ايڏائڻ، سنائڻ، آزارل

—رنج راهه: [ا - مذ] سفر جي تڪليف

—رنج رهڻ: [اصطلاح] ڪاوڙ ۾ رهڻ، ڪاوڙيو وٺڻ

—رنج: [صفت] ڏکوتل، ڪاوڙيل، ڏمريٺل، وڏوڻو، چڙيل، ناراض، ناخوش

—رنجائي ج رنجائين: [صفت - مت] رنج واري، ڏکڻ واري

—رنجائتو ج رنجائتا: [صفت - مذ] رنجيده، ڏکوتل، آزاريل

* هلاڪ، سيزار، سنائيل، تنگ

* عاجز

* ڪاوڙيل

* [مت: رنجائتي ج رنجائينون]

—رنجائين: [مضارع - فعل متعدي] ڏکوتل، آزارل، تڪليف ڏيڻ

* ناراض ڪرڻ، چيڙائڻ، ڪاوڙائڻ

* [ف: رنجيند]

* [مض: رنجيندو]

* [امر: رنج]

* [رنجيس رنجيندو رنجيل]

—رنج و آلمر: [ا - مذ] ڏک، تڪليف، پيڙا، پریشاني، افسوس، ارما

—رنج ملڪو ٿيڻ: [اصطلاح] تڪليف گهٽجڻ، پریشاني دور ٿيڻ

• رنجش ج رنجشون: [ا - مت] غم، ڏک، افسوس، ناخوشي

* ناراضگي، آزرديگي، ڪاوڙ

* [ف]

—رنجش آميز: [صفت] ڪاوڙيل، ڏمريٺل، ناراض

* [ف: رنجش + آميز < آميختن = گڏڻ]

• رنجڪ ج رنجڪون: [ا - مت] بندوق جي دازون رکڻ جو کيسو (سپاڳ يا ڳوٺي)

—رنجڪ چٽي وڃڻ: [اصطلاح] رنجڪ جو دونهون ڪري رهجي وڃڻ، بندوق جو نه چٽڻ

—رنجڪدان ج رنجڪدان: [ا - مذ] بندوق ۾ رنجڪه رکڻ جي پيالي

• رنجڪو: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم

• رنجور ج رنجور: [ا - مذ] ڏک، رنج، غم

* [ف]

* [صفت] ڏکوتل، سوراڻو، ڏجهارو، غمگين، آزاريل

* مٽي راه رنجور، ويچاري واکا ڪري (سجڻ)

* بيمار، مريض

—رنجائو ج رنجاو: [ا - مذ] ڏک، آزار، تڪليف

* سُپريان جي ڳالهڙي، رڳو رنجائو (شاه/حسيني)

—رنج ٿيڻ: [اصطلاح] ڏک ٿيڻ، افسوس ٿيڻ

* ناراض ٿيڻ، ڪاوڙجڻ

—رنج ڏيڻ: [اصطلاح] ڏکوتل، ايڏائڻ، سنائڻ، آزارل

—رنج راهه: [ا - مذ] سفر جي تڪليف

—رنج رهڻ: [اصطلاح] ڪاوڙ ۾ رهڻ، ڪاوڙيو وٺڻ

— رَنجُورِي: [صفت] ذُڪوئيل، رَنجيدو
* بيمار، مريض

’سگهن سڌو نه سوڙ جي، تا رَنگن رَنجوري‘ (شاه)

• رَنجُولُ: [ا - مذ] ذڪ، رَنج، غم
* [س]

• رَنجويدِگِي: [ا - مٿ] رَنج، رَنجش، ذڪ
* ڪاوڙ، ناراضگي، غصو
* [ف]

— رَنجيدو: [صفت] ذُڪوئيل، غمگين، معمور، ڍلگين آڙده، اُٺاس
* ناراض، بيزار، ڪاوڙيل
* [ف]

— رَنجيدو خاطر: [صفت] ناراض، ناخوش، ذُڪوئيل

— رَنجيدو ڪَڙو: [اصطلاح] خفا ڪَڙو، ناراض ڪَڙو، ناخوش ڪَڙو، ستائڻ، ذڪ ڏيڻ

• رَنجِهه ڪِنجِهه: [ا - مٿ] ڪِنجِههڪو، ڪرڪو، ڪروڙو، ڪل ڪل، ڪٽ ڪٽ، راضي نه هئڻ جي حالت، ناشڪري
* هڪ نه ٻي بيماري، مرض

— رَنجِهه ڪِنجِهه نه ڇڏڻ: [اصطلاح] هڪ نه ٻي بيماري نه ڇڏڻ، سدائين بيمار هجڻ

* ڪروڙ ڪندو رهڻ، هميشه ناشڪري ڪَڙو

— رَنجِهه ڪِنجِهه هُئڻ: [اصطلاح] ڪلڪل هئڻ
* هميشه اگهو رهڻ

• رَنجِهڪَ: [صفت] گهٽ، ڏرو، ٿورو (مقدار وغيره)
* [سن]

— رَنجِهڪَ مائٽر: [صفت] گهٽ ٻر گهٽ، ٿوري ٻر ٿورو، نالي مائٽر، تمام ٿورو

* [سن] رَنجِهڪَ = ڏرو + مائٽر < ما = ماڻڻ

• رَنڌُج رَنڌَ: [ا - مذ] ڪوهستان يا بڪي، زمين جي واٽ
* گس، پيچرو، ڍڳ

* [سن] 1. رَنڌر = چير، خال، 2. رَنڌ = رستو

’عاشق معشوقن جو ٿي ويهڻ رَنڌ‘ (شاه/ڪلياڻ)

’هو بهارين تجيب ٿو، هو رَنڌن متجهه رَنڌ‘ (متحددر طالب الموليٰ)

— رَنڌ پَٽو: [اصطلاح] ڪاهي پَٽو، نڪري پَٽو
* ڪڏ پَٽو، پيچو ڪَڙو

’روئي پَٽو رَنڌ، پُٺي ڄام پنهنجه جي‘ (سجڻ)

— رَنڌُ ڏيڻ: [اصطلاح] ذُڪوئيل، تنگ ڪَڙو، تڪليف ڏيڻ، چيچاڻو
* [س/ات]

— رَنڌن ٻر رَلايڻ: [اصطلاح] رولڙي ٻر وڃهڻ، ڏاڪڙن ٻر وڃهڻ، تڪليف ڏيڻ

— رَنڌن ٻر رُلڻ: [اصطلاح] تڪليف ٻر اُڇڻ، سوڙن ٻر پَٽو، مُصيبت ٻر پَٽو، ڌرندڙ ٿيڻ، ڌڪا کائڻ

• رَنڌَ: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ وڏي قبيلي جو نالو

• رَنڌُج رَنڌَ: [صفت] بهادر، اُٺوٺ، ٿنڀين کان بي پرواهه
’ڪي رَنڌ ٿروڙين ران قضيو هڙيلا جو‘ (شاه/ڪلياڻ)

* سڄي ثابت قدم

’رَنڌا رَنڌ رَنڌ رَنڌ، عيد نه اوڏا ڪاپوڙي‘ (شاه/رامڪلي)

* شرابي

* [ف] رَنڌ = نشائي

* بي دين، بي عقيدو، لا مذهب، شرعي حڪمن جو منڪر
* آوارو

* لا اُبالِي، لا غرض، بي پرواهه

* مَسَت، متوال، فقير، مجذوب

* رَنڌ ذات جو هڪ فرد

— رَنڌان: [صفت] رَنڌن (شرابين) سان منسوب، رَنڌن جو، شرابين جو، پيشاڪن وارو

* [ف]

’قنڌر قنڌر تي هجور رَنڌان نظر نظر ٻر شراب خانو‘ (شيخ اياز)

— رَنڌُ پلانوش: [صفت] تمام گهڻو شراب پيئندڙ

— رِندي: [ا - مٿ] سڄائي

* لاغرضي، بي پرواهي

* بي ذمئي، شرعي حڪمن کان انڪار

* فقيري، مستي

’پريان سين پنڪاڻ رِندي رسائي ڪيا‘ (شاه/يمن ڪلياڻ)

* [مضارع] رنديان (ج) رنديون، رنديين (ج) رنديو، رندي
 (ج) رنديين
 * [زمان حال ناهن لام معارف فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لام 'هيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رندي ٿو (ج) رنديين ٿا
 * [حال مت] رندي ٿي (ج) رنديين ٿيون
 * [ماضي] رنديو (ج) رنديا
 * [ماضي مت] رندي (ج) رنديون
 * [مستقبل] رنديندو (ج) رنديندا
 * [مستقبل مت] رنديندي (ج) رندينديون
 * [اسم مفعول] رنديل
 --- رنديٿو ج رنديٿا: [ا - مذ] رندي پڄاڻي جي جاءِ رنديو،
 پورجي خانو
 --- رنديٿي: [ا - مت] رندي، رندي جو نمونو
 * چلهو، چلهو، سڳري
 --- رنديٿي ۾ رولو هئڻ: [اصطلاح] گهر ۾ جهيڙو هئڻ،
 پنهنجائيءَ ۾ نا اتفاقي هئڻ، ڪم ۾ گڏ پڻ هئڻ
 --- رندي چڏڻ: [اصطلاح] ردي چڏڻ، ڳاري چڏڻ
 * چٽي چڏڻ، ڏاڍي ماز ڏيڻ
 * [س/ات]
 * رندي ج رنديون: [ا - مت] رنديڪا، اٽڪا، رخنو، جهل پل،
 منڇ، بندش، پيڪڙي، برخلائي، نهر، ٽڪا، قبرو، رڪاوٽ
 * [سن: رند = بند]
 --- رندائين: [مض - فعل متعدي] رنديو، روڪڻ، پيهارڻ،
 جهلائڻ، ترسائڻ، نهرائڻ، ٿمائڻ، اٽڪائڻ
 * پورائڻ، بند ڪرائڻ
 * هندو، رهنڻ، پيڪڙي، رهنڻ، رخنو، رهنڻ، برخلائي
 ڪرڻ، منڇ ڪرائڻ، بندش، رهنڻ
 * [مض] رندائين
 * [امر] رنداءِ
 * [مضارع] رنداين (ج) رندايون، رنداين (ج) رندايو،
 رنداڻي (ج) رنداڻين

* رنديڪو: [ا - مذ] چوڻائي مال جي سڃاڻپ جو داغ
 * [س/ات]
 * رنديڻ: [مض - فعل متعدي] رندي سان چلڻ، رندو هڻڻ،
 چلڻ، وڏو رهنڻ (هنهن ڳالهيءَ ۾)، ڪنديڻ
 * [سن: رند، هند: رندا]
 * [مض] رنديڻ
 * [امر] رندي
 * [رنديو، رنديندو، رنديڻ]
 --- رندو ج رندا: [ا - مذ] ڪاٺ چلڻ ۽ لسو ڪرڻ جو هڪ اوزار
 * رندا، گندي، چيڏ
 * [ف: رندا]
 --- رندو هڻڻ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ کي رندي سان لسو ڪرڻ،
 ڪرڻ، چلڻ
 * رندو: [ا - مذ] اٺ جي پيماريءَ جو هڪ قيسر (هنهن ۾ گل
 سڄي ڦاٽي پري ۽ اُن مان گند وهي، انهيءَ پيماريءَ ۾ اُٺيون ڦر
 ڇندي ڇڏين)
 * رندي ج رنديون: [ا - مت] رندا، رندا جي حالت، رندا جو ڪم،
 پڄاءِ
 * [سن: رندا = ڳارڻ، پرا: رندا]
 * ماز، پيچ، جاڳوڙ، جهانڳوڙ
 * [س/ات]
 --- رنداڻي: [ا - مت] رنداڻي، رندا جي اجرت
 --- رنداڻي: [مصدر 'رندا' مان فعل متعدي بالواسطه] رندا،
 ٽڪڪائڻ، پڄاڻي، اوبارڻ
 * تيار ڪرڻ (ڪاڍ)
 * [رنديو، رنديندو، رنديڻ]
 --- رنداڻو ج رنداڻو: [صفت] رنديڻ، رنداڻو، پورجي
 * [س/ات]
 --- رندا ڪيڙو: [اصطلاح] ماز ڪيڙو، سزا ڏيڻ، سيڪٽ ڏيڻ
 --- رنديڻ: [مض - فعل متعدي] رندا، ٽڪڪائڻ، پڄاڻي، اوبارڻ
 * تيار ڪرڻ (ڪاڍ)
 * [سن: رندا = ڳارڻ، پرا: رندا]
 * ماز ڪيڙو، پيچ ڪيڙو
 * [س/ات]
 * [مض] رنديڻ
 * [امر] رندي

* [زمان حال ناهن لاء معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريء لاء 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا گنديا آهن]
 * [حال] رَندائي تو (ج) رَندائين تا
 * [حال مٿ] رَندائي ٿي (ج) رَندائين ٿيون
 * [ماضي] رَندايو (ج) رَندايا
 * [ماضي مٿ] رَندائي (ج) رَندائون
 * [مستقبل] رَندائيندو (ج) رَندائيندا
 * [مستقبل مٿ] رَندائيندي (ج) رَندائينديون
 * [اسر مفعول] رَندائيل

— رَندِجِي: [مصدر 'رَندڻ' مان فعل مَجْهُول] رَندِڪَ پَوڻ، اٽڪَ پَوڻ، روڪَ سَبَبِ پِيهڙِي، اٽڪاءَ ٿِيڻ
 * [رَندِيو رَندِيو رَندِيَل]

— رَندِجِي وَيَهڻ: [اصطلاح] روڪجي وَيَهڻ، ويهي رَهڻ
 * مَرَسَ جِي مَرَسَ سَبَبِ بِيوهه ٿِيڻ، وَدوا ٿِيڻ، وَرَنَ زالَ ٿِيڻ
 — رَندِي روڪَ: [ا - مٿ] جَهَل پَل، مَنَع، اٽڪاءَ، رَخنو، رِگهَن، پِجڪَڙِي

— رَندِڪَ ج رَندِڪُون: [ا - مٿ] اٽڪَ، روڪَ، جَهَل، چِيڏَڪَ، بَندَش، رَخنو، رِڪاوَٽَ، پِجڪَڙِي
 * اٽڪاءَ، ڪَڇَ بَختِي، ٽڪِرازَ، ڦَڻو

— رَندِڻ: [مض - فعل متعدي] رَندائِڻ، روڪَڻ، اٽڪائِڻ، پَلڻ، پِيهارَڻ، نَهراڻ
 * [سن: رند = بند]

* ٽڪائِڻ، ٽَرَسائِڻ، رهاڻ
 * پِجڪَڙِي وَجُهڻ، وَگهَن وَجُهڻ، ڳالِهه مَرَنَڌڪَ وَجُهڻ، وَجَ وَرِيوڻ، هِنڊ وَجُهڻ، رَخنو وَجُهڻ، رِڪاوَٽَ وَجُهڻ، اٽڪاءَ وَجُهڻ

* پورَڻَ، جَهَلڻ، بَندَ ڪَڙَڻ
 * ٽَمَڻ، ڦَرَڻ
 * آڏو آجَڻ

* بَرَخِلافَ وَجُهَڻ، سامهون ٿِيڻ، مُقابِلو ڪَڙَڻ، جِهِيڙو ڪَڙَڻ، ڦَساڏَ ڪَڙَڻ، جِهِيڙو ڪَڙَڻ
 * [مض] رَندِڻ
 * [اسر] رَندِ

* [مضارع] رَندِيان (ج) رَندِيُون، رَندِيَن (ج) رَندِيو رَندِي
 (ج) رَندِيَن
 * [زمان حال ناهن لاء معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريء لاء 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا گنديا آهن]
 * [حال] رَندِي تو (ج) رَندِيَن تا
 * [حال مٿ] رَندِي ٿي (ج) رَندِيَن ٿيون
 * [ماضي] رَندِيو (ج) رَندِيَا
 * [ماضي مٿ] رَندِي (ج) رَندِيُون
 * [مستقبل] رَندِيئو (ج) رَندِيندا
 * [مستقبل مٿ] رَندِيئي (ج) رَندِيئيون
 * [اسر مفعول] رَندِيَل

— رَندِوَج رَندِيا: [ا - مذ] جَهَل پَل، رَندِڪَ، بَندَش، دَٻاءَ، زورَ، زَبرَ، زورَ بارَ
 * [س/ات]

• رَندِج رَندِي: [ا - مذ] ٿلهي جُون، وَڏِي بوڏَ جُونءَ
 • رَندِج رَندِيُون: [ا - مٿ] سَڪا، سَنڪَلَبَ، پِرَن، مَڃِتا، مَڃِتَ، مِٺَ، باسَ، سِيسا
 * نِيارَ، نَڌَرُ، نَڌَرانو، ڏَنَ
 * وَجَن، اَنجارَ، پَرَتَگيا، واڃا، واعدو

• رَندِج رَندِي: [ا - مذ] بَندَ (رَڻَ جو ڦَرَ ٿارِين ڪانسِيءَ) ڪاڻَ جو ٿلھو ٽُڪَر، دوڳِي، لاه
 * [سن: رند = بند]

— رَندِا روڙڻ: [اصطلاح] ٿلھو ڪَڙَڻ
 — رَندِڻ ڪَڙَڻ: [اصطلاح] ڏَسَڻ، ڪيرائِڻ، ڊاهِڻ، پِچاڙِڻ، سَٽَڻ

* چانگَ ڪَڙَڻ، واڌَ ڪَڙَڻ
 — رَندِڻ مَنڊُج رَندِڻ مَنڊَ: [صفت] چَڙهي وائِيو
 * بي اولاد
 * بَندَ جو بَندَ
 * [س/ات]

• رَندِوَج رَندِيا: [صفت - مذ] مَڏو لِمو، ڪُنڊَ، سادو سُودو، پورَڙو، وَسوَرُلَ، ڪَر عَقَل، ڳالِهائِڻ جو ٿلھو، آڱرِيَن پَنڳَل مائھو، روئڻو، لولھو
 * [س/ات]

- **زَندي ج زَنديون:** [ا - م] فاجِس عورت، كَجِري، كَسِيائي، زَقاص، طوائف
* [سن: رندا = عورت]
- **زَنديبازُ ج زَنديباز:** [صفت] زاني، زنا خورُ زنا كار، لانگ چوئو
- **زَنديبازي ج زَنديبازيون:** [ا - م] زنا، زنا كاري، زنا خوري، بندِ پيش، خرام خوري
- **زَندي خورُ ج زَندي خور:** [صفت] زاني، زنا خور، زناكار
* [س/ات]
- **زَندي ج زَنديون:** [ا - م] تَننِ خرابِ سِل جويابو مال
* [س/ل]
- **زَندي ج زَندي:** [ا - م] تُو، بَندي، زندي
* [س/ات/سن: رندا = بند]
- * [صفت - مذ] چَوو، وانديو اَكيلو، هيكلو
* [س/ات]
- **زَندي واندي ج زَندي واندي:** [صفت - مذ] زندي
* [س/ات]
- **زَنديو ج زَنديا:** [ا - م] تَلهو اَن وِتيلِ داڳو، روڙهو، داڳو سڳو ڏور، ڏوري، بند، سوتيلي، نوڙي، رسي، رسو، توڙهو، واجهه، ڪاهار، جوئو، نوڙ
* معاملو، تڪرار، ڦٽو، فساد، جهيڙو
- **زَنديا روڙهن:** [اصطلاح] ڪَپَه مان ڳنڍيون ڪَيدُ، سَتُ سَمجهاڻي
- **زَنديو روڙهو ج زَنديا روڙها:** [ا - م] ڳنڍيون ڳوڙها (سَت جا)
- **زَنديو ج زَنديا:** [صفت - مذ] هَتِن ننديڙو، ٿنڊو، زونئو، آڱرين ڪَپيل
* [س/ات]
- * [م]: زَندي ج زَنديون
- **زَنر آپ:** [صفت] مَقابلي ۾ ٻيو نمبر ايندڙ
* [انگ: Runner up]
- **زَنرُ ج زَنرون:** [صفت - م] بيوهه عورت، ڦلاوٽي، ڏهاڳو، زن، ڏنيل، زَنور، زَنڙي، وِدوا
* [سن: رندا = عورت]
- **زَنرُ ج زَنر:** [صفت - مذ] زال مَري وِيل مَرس، ڦلاوٽو، ڏنيل، وانديو، زنديڙو، زَنور، زنديو
- **زَنڙي ج زَنڙيون:** [ا - م] بيوهه عورت، زَنر، زَنور
- **زَنگُ ج زَنگ:** [صفت] غريب، مَسڪين، دردري، بندر، تجمي دست، ڪنل، اُٻالو، اُٻالو، ڏنڙيل، محتاج، گهرجائو، نمانو، گدا، پينار، فقير، پينو، بيڪاري، گداگر، پنڻو، سوالي
- **زَنگن:** [مص - فعل متعدي] رنگو، ليلائو، ڪنجھو، ڪرڪو، دانھون ڪرڻ، زون زون ڪرڻ، رينگاٺ ڪرڻ، رينگڙا ڪرڻ، ڪڙڪو، چنگھو
* [مص] زَنگن
* [امر] زَنڪ
* [زڪيو، زَنڪيندو، زَنڪيل]
- **زَنگن سَتِ نه سوز جي، نا زَنگن زَنجوري** (شاه/يمن ڪلياڻ)
- **زَنگ ج زَنگ:** [ا - م] زنگ، هَلڪو وِرن، هَلڪو زَنگ
* وگر جو هڪ قيسر (ڪنهن ڪپڙي يا شيء کي ڏيڻ جو) زَنگ
* چٽ، چٽسالي، نَنس، چٽاڻو
* زنو، زَنگو، ورنو
* زوب، روٽو، چَھرو، براج، سوييا، حُسن، خوبي، سونھن، خوبصورتي، سھڻائي
* جوين، گهي، جواني، قوه
* بوھ، قولار، لعلائي، تازگي
* چيھڙو، افعال، عادت، ڪر ليل، لچڻ، شعور
* نِشست برخواست، چال، چلت، چھ، اُٺ ويھ، آڏو اندازو
* زونشو ڪيل، خوشي، زھسو، مزو، موج، لطف، ورونھ، ونڙو
* ناچ، گانو، سانگ، رانڊ روند، تماشو، تفریح، متڊل، شغل، ناڪو، ڪيل
* محفل، مجلس، ڪَجھري
* رستو، فرينو، ترتيب، ڍنگ، نمونو، اٽڪل، وٽيو، هَلت، دستور
* پت، پار، وڃھ، طَرَح، حالت، گت

<p>— رنگارنگ: [صفت] گهڻن رنگن وارو گهڻو رنگو رنگين. رنگا رنگي. رنگ به رنگي. گونا گون. پتاپتي. گهڻن روين وارو</p>	<p>* ذات * امانت * جنس، قيسم * پتي راند ۾ حڪم، قرب (ڪار لال، لال چوڪڙي)</p>
<p>* قيسين قيسين، طرحين طرحين، نموني نموني — رنگا رنگي: [صفت] رنگا رنگ. رنگ به رنگي. رنگين رنگين</p>	<p>* روش، سونهن، صورت، روي، مهاندي، جهرو، منهن جو پتو * روپ، ڏيک، ڏيک ويڪ، نڪ، نوه، ناه * رخ، طرف، پاسو، پار، پٿر * عيادت، لقب، خطاب</p>
<p>* قيسين قيسين، پاننين پاننين، طرحين طرحين * مختلف، داتيرو، نانا پرڪارن جو، وڻ وڻ جي ڪاٺي — رنگ آفشاني ڪرڻو: [اصطلاح] رنگ ڇٽڪارڻو. رنگ ڏيڻو. رنگين بڻائڻو. رنگين ڪرڻو. چشالي ڪرڻو. گلڪاري ڪرڻو. نقش ڪرڻو * آفرين چوڻو. شاباس ڏيڻو</p>	<p>* نشان، اُهڃاڻ، نشان * آبرو، عزت، مان، شان، تعظيم * گوڻ، خاصيت، سيرت، خصلت، سياه، مزاج * قدرت، سرشتي، دنيا جي جوڙ * عجب، تعجب، حيرت، اچڻ، وسيم، حيراني، عبرت * اسرار، معجزو، ڪرامت، ڪمال * طاقت، زور، وڻ، قوت * رڻ، رڻ پٽ * جنگ جو ميدان * جابلو بڪري * جهنگلي ڍڳو</p>
<p>— رنگاوت ج رنگاوڻون: [ا - مت] رنگ ڏيڻ جو ڪم. رنگائي. رنگائي. رنگساري، چٽ سازي. رنگ آميزي * [س/ل]</p>	<p>* رنگ آميزي: [صفت] رنگ ڏيڻو. رنگين رنگين * رنگ ملائيندڙ، رنگ ڪندڙ، نقاش، مصور، رنگريز</p>
<p>— رنگائڻو: [مصدر 'رنگڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] رنگڻ جو ڪم ڪرڻ بڻي کان ڪرائڻو. رنگ ڏيارڻو. رنگ ڪرائڻو. رنگ چاڙهائڻو. رنگائڻو. رنگائي ڪرائڻو * [رنگين رنگيندو رنگيل]</p>	<p>— رنگ آميزي: [ا - مت] رنگ ڏيڻ جو ڪم. رنگاوت، رنگ سازي</p>
<p>— رنگائي ج رنگائينون: [ا - مت] رنگائڻ جي مَروزي، رنگائي رنگائي * رنگ ڏيارڻ جو ڪم، رنگاوت</p>	<p>* مَروزي، نقاشي، چشالي، گلڪاري — رنگ اچڻو: [اصطلاح] رنگ ڇڏڻو. رنگ وڻڻو. رنگي وڃڻو * بهار اچڻ، خوشگوار موسم ٿيڻ * خوشيون اچڻ، مرو اچڻ، لطف اچڻ * نشو چڙهڻ</p>
<p>— رنگ بد ڪيڏڻو: [اصطلاح] چويڙ راند ۾ ٻن جٽن جو اٺن اٺن سارين سان راند ڪرڻو * [س/ات]</p>	<p>— رنگ اڏامڻو: [اصطلاح] رنگ جو ڪچي وڃڻو. رنگ جهڪو ٿيڻو. رنگ لهي وڃڻو. ڦڪو ٿيڻو * شرمندو ٿيڻو. لهي ٿيڻو. شرمسار ٿيڻو * منهن جو پتو لهي وڃڻو. منهن جي روٽو ڇڏي وڃڻو * هراسجي وڃڻ، خوف ۾ پڙجي وڃڻ، ڊڄي وڃڻ</p>
<p>— رنگ بدلائڻو: [اصطلاح] رنگ ڦيرائڻو. نمونو بدلائڻو. حالت بدلائڻو * زوبو ڦيرائڻو</p>	<p>— رنگ پڙنگو: [صفت/طرف] جدا جدا قيسم، نمونو نمونو طرح طرح</p>
<p>— رنگ پڙنگي: [صفت] گهڻن ئي قيسن جي رنگن وارو. گهڻن رنگن وارو. رنگين، چٽڪرو، پتاپتي، نموني وارو</p>	<p>— رنگ پگڙو: [اصطلاح] رنگ پسيڻو. رنگ خراب ٿيڻو (ڪڙي جو). رنگ جا ڏها ڏها ٿيڻ يا ٽڪا ٽڪا ٿيڻ (ڪڙي تي يا ڪاغذ تي). بد رنگ ٿيڻو</p>

* حالت خراب ٿيڻ

* نئونو ڦرڻ

* کاڌڙخڻ، ناراض ٿيڻ، غصِي ٿيڻ، چڙوڻ

— رَنگ پرمائڻ: [اصطلاح] رَنگ رچائڻ

* سڄڻ سانگي سانگ تي آيو رَنگ جوڙي تان رَنگ پرمايو (نائڪ يوسيف)

— رَنگ پترڻ: [اصطلاح] ڪنهن تصوير وغيره کي رَنگ لڳائڻ

* چٽ ڪڍڻ، نقش پڙڻ، چٽسالي ڪرڻ

* سهڻو بنايڻ، حسين ڪرڻ، خوبصورت بنايڻ

— رَنگ ڀَنگ ڪرڻ: [اصطلاح] مزو وڃائڻ، لطف پگائڻ

* تماشِي وغيره ۾ رخنو وجهڻ، راند ۾ اٽڪاءُ وجهڻ

— رَنگ پُومي ج رَنگ پُوميون: [ا - م] تماشِي جي جاءِ

ڪيل جي جاءِ، نائڪ ڪرڻ جي جاءِ، تفريح گاهه، وندر گاهه

سنڀيما، نائڪ جي جاءِ، نائڪ منڊلي

— رَنگت ج رَنگتون: [ا - م] رَنگ، فامر، رُوب، ورن،

شڪل، شيه، صورت

* حالت، ڪيفيت

* چمڪو، چمڪو، تيج، چمڪار، جلوهو

— رَنگ چمائڻ: [اصطلاح] رَنگ جاڙهڻ، رَنگ پڪو ڪرڻ

* تماشِي جو بنياد وجهڻ

* راڳ رُوب شروع ڪرڻ، مڃڻل مڃائڻ

— رَنگ چَمڻ: [اصطلاح] رَنگ چڙهڻ، رَنگ جو زور وٺڻ،

رَنگ پڪو ٿيڻ

* روٽو ڌار ٿيڻ، زينت وارو ٿيڻ، سهڻو ٿيڻ

* مڃڻل جو زور وٺڻ، تماشِي جو مزو اچڻ

— رَنگ چاڙهڻ: [اصطلاح] رَنگ ڏيڻ، رَنگ ڙڳڻ، رَنگ ڏيکارڻ،

رَنگين ڪرڻ، رَنگ وارو ڪرڻ (ڪنهن ڪپڙي يا ڪاٺيءَ

وغيره کي)

* جنڊيءَ جو ڪر ڪرڻ

* تماشِي ڪرڻ، چٽسالي ڪرڻ، گُلڪاري ڪرڻ

— رَنگ چڙهڻ: [اصطلاح] رَنگ اچڻ، رڳجڻ، واريش ٿيڻ،

روغن چڙهڻ

* نشو چڙهڻ، خمارجڻ، نشي ٿيڻ

* ضحبت جو اثر قبول ڪرڻ

* في ضياب ٿيڻ، فيصورت ٿيڻ، (ڪنهن درويش جي ضحبت مان)

— رَنگ جِنا: [ا - مذ] مينڊيءَ جو رَنگ، گاڙهائڻ

* [ف]

* ڪُفر ۾ آيو گل رَنگ جِنا (شيخ ايان)

— رَنگ ڌار ج رَنگ ڌار: [صفت] رَنگ وارو رَنگين، رڳيل

— رَنگ ڏاڙهيءَ کي: [بئلا] واهه، واهه! شاباس! آفرين!

جس! مَرخبا!

— رَنگ ڏاڙهيءَ کي هڻڻ: [اصطلاح] شاباس هڻڻ، آفرين هڻڻ،

مَرخبا هڻڻ، جس هڻڻ

— رَنگ ڏسڻ: [اصطلاح] تماشو ڏسڻ، ڪيل ڏسڻ، مزو ڏسڻ

* ٻن جي ويڙهه ڏسڻ، جهڳڙو ڏسڻ

* نتيجي تي نظر وجهڻ

* حالت ڏسڻ، ڪيفيت ڏسڻ

— رَنگ ڏيکارڻ: [اصطلاح] تماشو ڏيکارڻ، نائڪ ڏيکارڻ،

راند ڏيکارڻ، هنر ڏيکارڻ، ڪرڻ ڏيکارڻ، مزو ڏيکارڻ،

شعبده بازي ڪرڻ

* حالت ڏيکارڻ

* جوڀن ڏيکارڻ، نڪار ظاهر ڪرڻ

* بدعادت ظاهر ڪرڻ، بدافعالو ٿيڻ

* جهڳڙو ڪرڻ، جهڳڙو ڪرڻ

* انتقام وٺڻ، وير وٺڻ

— رَنگ ڏيڻ: [اصطلاح] رَنگ جاڙهڻ، روغن هڻڻ، رَنگڻ،

رڳڻ، ملسمو جاڙهڻ، رَنگ ڏيکارڻ، رَنگين بنايڻ

* لطف ڏيڻ، مزيدار ڪرڻ، وڻندڙ بنايڻ

* ڪنهن گالهه کي وڌاءُ ڏيڻ

* پنهنجي مطلب موجب گالهه کي موڙڻ

* گالهه کي رَنگين بنايڻ

— رَنگ ڀَنگ ج رَنگ ڀَنگ: [ا - مذ] طوڙ طريقو، نئونو،

نئون بازي، طرز

* اٽڪل سٽڪل، وز وڪڙ، ڦڏ ڦير

* قريب، ٺڳي

* زسر، زواج، هلي چلي، هلت چلت، اٽڪ ويهڪ، زوبو،

اٿي ويهي

* چال چلت، عادت، خصلت، افعال، ارڪان

- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'بيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رَنگِي ٿو (ج) رَنگِي ٿا
- * [حال مٿ] رَنگِي ٿي (ج) رَنگِي ٿيون
- * [ماضي] رَنگِيو (ج) رَنگِيَا
- * [ماضي مٿ] رَنگِي (ج) رَنگِيون
- * [مستقبل] رَنگِيندو (ج) رَنگِيندا
- * [مستقبل مٿ] رَنگِيندي (ج) رَنگِينديون
- * [اسر مفعول] رَنگِيَل
- رَنگ و جَهڻُ: [اصطلاح] رَنگ اڇلائڻ، هڪڙي ٿي خوشيءَ جي موقعي تي رَنگدار پائي هارڻ (هوليءَ جي موقعي تي)
- رَنگولي ج رَنگولي: [صفت] ڪپڙن تي رَنگ ڏيڻ جو ڪم ڪندڙ نير جو ڪم ڪندڙ نيرولي، ڪهنياي، رَنگريز نيلگر
- رَنگولي ج رَنگوليون: [ا - مٿ] رَنگ ڏيڻ جو هنر، ڪمانگري، رَنگ سازي، رَنگاوڻ جو ڪم
- * [گجراتي]
- رَنگ هاريجڻُ: [اصطلاح] منهن جو پيلو ٿيڻ، منهن جو پتو لهي وڃڻ (شرم يا ڊپ کان)، ملول ڏسڻ ۾ اچڻ، فڪر وارو ٿيڻ، ڏکائيل ڏسڻ ۾ اچڻ
- * رَنگ فو ٿيڻ، رَنگ زرد ٿيڻ، رَنگ چڙي ڏيڻ، رَنگ لهي وڃڻ (ڏک يا فڪر ۾)
- رَنگ هارڻُ: [اصطلاح] رَنگ ڇنڊ ڪارڻ، رَنگ اڇلائڻ
- * [ا - مذ] شاديءَ جي موقعي جي هڪ رسم (جنهن وقت ڪناريٽا گهوڙيٽن تي ڳاڙهو رَنگ اڇلائين)
- رَنگ هوءَ: [ح - ندا] توکي رَنگ هجي! اڀرين هجي! جس هجي!
- رَنگِي ج رَنگِي: [صفت] رَنگ وارو، رَنگدار، رَنگين رَنگيلو، طرح طرح جي رَنگن وارو، رَنگ بَرَنگِي
- * [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي لقب (صوفين جو اصطلاح) 'وحدت ۾ وو ڪثرت ڪيائين، رَنگيءَ رَنگ رجايو' (سجلا)
- انت بخر دي، گل نه کائي، رَنگِي، رَنگ بڻايا' (بلي شاهه)
- رَنگِيلو ج رَنگِيلا: [صفت] رَنگ وارو، رَنگين، رَنگدار، رَنگدار، رَنگ بَرَنگِي
- * رَنگِي لياس پهريل
- * ٿوڙو، هلڪيءَ طبع وارو
- * ڏونو پاڙيون وچ ڪٽيو، اوباش
- رَنگِيلي ج رَنگِيليون: [صفت] رَنگين مزاج، ڪسياتي، بيسوا، بنديشي عورت، زندي
- * چالاڪ، تيزهن نالي، اوباش، لنڊي، لنگوٽاري
- رَنگين ج رَنگين: [صفت] رَنگيل، رَنگ وارو، رَنگدار، رَنگ چڙهيل، رَنگ ڪيل، رَنگا رَنگِي، رَنگيلو، رَنگ بَرَنگ ڪيل
- * گوناگون، ملهعي ڏنل، گلڪاري ڪيل، سينگاريل، گل ڦل نڪتل
- رَنگين رَنگين: [صفت] رَنگا رَنگِي، گوناگون، چٽڪرو، چٽ، ڦلڦليو
- * طرحين طرحين، قسمن قسمن، نموني نموني، پانت پانت
- رَنگين عبارت ج رَنگين عبارتون: [ا - مٿ] اها لکي جنهن ۾ شعر مسجع هجي، مقد و مسجع عبارت، دلچسپ عبارت، وڻندڙ عبارت، دلچسپ مضمون
- رَنگين مزاج ج رَنگين مزاج: [صفت] خوش مزاج، ڪلنگ، خوش طبع، زنده دل
- * عياش، عياش طبع، عياشي ڪندڙ
- رَنگيني ج رَنگينئون: [ا - مٿ] رَنگاوت، رَنگاوت، رَنگاوت، رَنگائي، چٽسالي
- * سينگار، آراستگي، نمائش، ٺاهه ٺوهه، بناڻ
- 'اها رَنگين شعر جنهن تان سهڻي رَنگينئون ڦريان' (عطا مخدوم 'حملي')
- * خوش طبعي، خوش مزاجي
- رَنگيءَ جا رَنگ: [ا - مذ] الله پاڪ جي قدريت (حيوت و جان ادا ٿيندڙ محارو)، قدريت جا ڪارناما

- **رنگ ج رنگون:** [ا - مت] روئن جو آواز. سنهه روج. رنگو. رنگت
- * گھيبي، کلڪل، ڪنجهڪو، ڪرڪو، ڪرڪر، ڪروڙ
- * اُٺ جو آواز
- **رنگائڻ:** [مصر - فعل متعدي] رڙائڻ، روڙڻ، ڪرائڻ، روٽائڻ
- * گھيبي ڪرائڻ، ڪلڪل ڪرائڻ، ڪرڪو ڪجرائڻ
- * ڪٺ تي ويهي ٿنگون لوڙڻ
- * [س/ڪوه]
- * [مصر] رنگائڻ
- * [امر] رنگاءَ
- * [رنگايو، رنگائيندو، رنگائيل]
- **رنگائي ج رنگائي:** [صفت] ڪرڪريو، گھيبيو
- رنگائي، گھيبي خور
- **رنگ چنگهه ج رنگون چنگهون:** [ا - مت] سوڙ
- سڀان دانهن، ڪڙڪ
- * بيماري، مرض
- * [س/ات/ت]
- **رنگڻ:** [مصر - فعل لازمي] ڪرڪڻ، ڪنجهڻ، چنگهڻ
- * دانهون ڪرڻ، رڙيون ڪرڻ، واکا ڪرڻ
- * هري هري روئن، هنجون هائڻ
- * [رنگيس رنگيا، رنگي، رنگيون، رنگيندو، رنگيندا، رنگيندي، رنگينديون، رنگيل]
- * [مصر - فعل متعدي] پٽڪڻ، پٽ پٽ ڪرڻ
- * چين ۾ ڳالهائڻ
- * ڦڏو ڪرڻ
- * اُٺ جو آواز ڪرڻ، اُٺ جو رڙڻ
- * دانهون ڪندو هلڻ، چنگهندو هلڻ
- * وڃڻ (ڪنهن ٻرين وغيره جو)
- * گوشت ڪرڻ، ٿٺ ٿٺا ڪرڻ، ٺٺائڻ، گسائڻ
- * [مصر] رنگڻ
- * [امر] رنگ
- * [رنگيس رنگيندو، رنگيل]
- **رنگڻو ج رنگڻا:** [صفت - مذ] ڪرڪندڙ، ڪروڙي، گھيبي خور، ڪرڪريو
- * زياده گهر ڪندڙ، لالچي، هيجي، طمعي
- **رنگ:** [ا - مت] آگر ۾ پائڻ جو زيور، منڊي
- * گھنتي
- * [انگ: Ring]
- **رنگ ڪرڻ:** [اصطلاح] فون ڪرڻ، ڪال ڪرڻ
- **رنگ ج رنگون:** [ا - مت] حصو پٽي، پاڳو
- * لالچ، لٺ
- * کيز جو گوهو، سڀيهر، ڌار
- 'ٻڪريءَ ۾ هائي کيز جي رنگ به ڪانهي' (جملو)
- * [س/ڪوه]
- * ڊوڙڻ يا هلڻ جو هڪ نمونو (هلڻ جا چار قسم، ڊٻ، ڊگ، چل، رنگ)
- * مقرر مقدار کان ٿورو وڌيڪ ڏيڻ جي حالت
- **رنگ ج رنگون:** [ا - مت] جيڪي ملي تنهن کان ٿورو زياده جي گهر
- * سوائي، وڙڻ کان وڌيڪ، اٽل، واڌو، رنگ
- * بچڪڙو، چڪو، ڦڙي، پنڳي، ٽيپو، هو
- * پٽي، حصو، پاڳو
- * [س/ڪوه]
- * [صفت] ڌرو، ٿورو
- **رنگڻو:** [مصر - فعل متعدي] ٿوري زياده جي گهر ڪرڻ، رنگ ڪرڻ، گھل ڪرڻ، رنگ گهرڻ، جيڪي ملي تنهن کان گهڻو وڌيڪ گهرڻ
- * [مصر] رنگڻ
- * [امر] رنگ
- * [رنگيس رنگندو، رنگيل]
- **رنگ ج رنگ:** [صفت] چڙو، چڙو چانڊ، اڪيلو، ڪنارو
- اڻ پڙهيل
- * [س/ڪوه]
- * [رنگيس رنگيندو، رنگيل]

- رَنگَرُوڻ ج رَنگَرُوڻ: [ا - مذ] نئون ڀرتي ٿيل سڀاهي، نئون ڀرتي ڪيل ملازم، سيڪڙاڻ، سيڪڙاڻو، سيڪڙاڻو سيڪڙو
- * [صفت] ناانجيريڪار، نااڙي، ناانزوڊگار، اڻ ڄاڻ
- * ڄڻ، جاهل
- * [انگ: Recruit]
- رَنگَرُوڻ ج رَنگَرُوڻ: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قسم
- رَنگَلوچ رَنگَلوچ: [ا - مذ] اُت، ڪرهو، ڏاڳهو، ٿوڌو، ميو
- * [س]
- رَنگَلُ ج رَنگَلُ: [ا - مذ] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم (مٺن سڻيلن پڻ سٺهن، ڊيگهه 2، 4 فوٽ)
- رَنگَوائِي: [ا - خاص] کوسن بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو
- * [س/ات]
- رَنگَه ج رَنگَهون: [ا - مت] روڄ، راڙو، روڏن
- * ڦرياد، دانهن، شڪايت
- * ڳلا
- * ڪرڪو، ڪنجهڪو، چنگه
- * تيسو
- * خفو، ڳٽ
- * خُसारو، نُقصان
- * بيزاري، ڪروڙ (هاڙ جو بيماريءَ کان)، گمبي، ڪلڪل
- رَنگَه پَنگَه ج رَنگَهون پَنگَهون: [ا - مت] جيسر و بيماريءَ جي ٿوري خراڙ
- * ڪنهن به ڪم و خاطرِي جهڙي فيصلي نه ٿيڻ جي حالت و هڙ هڙ ڏڪر
- * [س/ت]
- رَنگَه چَنگَه ج رَنگَهون چَنگَهون: [ا - مت] رَنجهڪو، ڪنجهڪو، ڪرڪو، گمبي، ڪلڪل، رَنگَه رَنگَه، رَنجه ڪنجه
- رَنگَه رَنگَه ج رَنگَهون رَنگَهون: [ا - مت] چنگه (هاڙ جو بيماريءَ سبب)، ڪنجهڪو، هڙڪي
- رَنگ ج رَنگ: [ا - مذ] رنگ، روغن، وڙن، ملمعو
- * ڄڻ، چٽسالي، گلڪاري، رنگداري
- * صورت، نقش، شڪل، مٺاندو
- * [سن: ف: رنگ]
- رَنگاوت ج رَنگاوتون: [ا - مت] رنگ ڏيڻ جو ڪم، رگاوت، رنگي، رگائي، رگائي
- رَنگاڙِي: [مصدر 'رَنگُو' مان فعل متعدي بلواسط] رنگ جو ڪم، ڪم، ڀڻي کان ڪرائڻ، رنگ ڪرائڻ، رنگ ڏيارڻ، رنگ ڪرائڻ، رنگ ڇاڙهائڻ، رگائڻ، رگائي ڪرائڻ
- * [رنگي و رنگيندو رنگيل]
- رَنگُن: [مض - فعل متعدي] رنگ ڏيڻ، رنگ ڇاڙهڻ، رنگ ڇاڙڻ، رنگ ڏيڻ، رنگ ڏيڻ، رنگ ڪرڻ
- * [سن: ف: رنگ]
- * [مض] رنگڻ
- * [امر] رنگ
- * [مضارع] رنگيان (ج) رنگيون، رنگين (ج) رنگيو، رنگي (ج) رنگين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا گنديا آهن]
- * [حال] رنگي تو (ج) رنگين ٿا
- * [حال مت] رنگي ٿي (ج) رنگين ٿيون
- * [ماضي] رنگيو (ج) رنگيا
- * [ماضي مت] رنگي (ج) رنگيون
- * [مستقبل] رنگيندو (ج) رنگيندا
- * [مستقبل مت] رنگيندي (ج) رنگينديون
- * [اسم مفعول] رنگيل
- رَنَمَلُ ج رَنَمَلُ: [صفت] ڊوليو، پيارو، دلير، جاني، سڄڻ، يار، دوست، سنگيتي، ساٿي، همراھ، همراز
- رَنوائِي: [مض - فعل متعدي] نڪال ڪرڻ (مٺن ڪرڻ جي)، اُڪلاڻ ڪرڻ، ختم ڪرڻ، پورو ڪرڻ، سمپت ڪرڻ، سمپورڻ ڪرڻ
- * نبيرو ڪرڻ، فيصلو ڪرڻ
- * [مض] رَنوائِي
- * [امر] رَنو!
- * [رَنوايي رَنوائيندو رَنوائِي]

- **زنوتو ج زنوتا:** [صفت - مذ] اهو ماڻهو جنهن جي زال مري وئي هجي، زنو، زنور، زنيو، ذليل * ڪنوار، وانڍو، چڙهو * [مت: زنوتي ج زنوتيون]
- **زنوڙ ج زنوڙون:** [ا - مت] زن زال، مڙس مري ويل زال، ڦاٽونسي، زنوتي، ذليل، ڏهاڳو * تونڪي، ڪلهه، جهيڙائين * جندي، نياڳي، بندوري، بگهڙ زال
- **زنوڙ ج زنوڙ:** [ا - مذ] اهو مڙس، جنهن جي زال مري وئي هجي، زنو * [مت: زنوڙي ج زنوڙيون]
- **زنوڙو ج زنوڙا:** [صفت - مذ] زنو، زنوتو، اهو مڙس، جنهن جي زال مري وئي هجي * [مت: زنوڙي ج زنوڙيون]
- **زني ج زنيون:** [صفت - مت] مڙس مري ويل زال، زن زال، بيواهه، وڍو * [س/ات/سن: راند = عورت]
- **زني ٿيڻ:** [اصطلاح] مڙس مري وڃڻ، بيوهه ٿيڻ، زن زال ٿيڻ * [س/ات]
- **زني ڪوٽ:** [ا - خاص] ضلعي ڄام شوري ۾ واقع بين الاقوامي سطح تي مشهور هڪ تاريخي قلعي جو نالو
- **زڙ ج زڙ:** [ا - مذ] جنگ، جدل، جهيڙو جهڻو، مقابلو، ويڙهه، زور، پنڌ، جڏ، لڙائي، متحرڪ ڪاهه * عظيم جنگ * جنگ جو ميدان، ميدان جنگ، لڙائيءَ جو ميدان، زن پومر، زن پومي * [سن: رڙ = جنگ]
- **زڙ گجي رڙهو ڀيو (شاهه)**
- **زڙ پومر:** [ا - مت] ميدان جنگ، لڙائيءَ جو ميدان، زن، زن پومي * [مت: زن پوميون: ا - مت] جنگ جو ميدان، زن پومر، لڙائيءَ جو ميدان، پنڌ جو ميدان، زن پومر * [س/ات]
- **زڙ چيٽ ج زڙ چيٽ:** [صفت] فاتح، سويارو، فتح مند، ڪيٽل
- **زڙ ڪيٽر ج زڙ ڪيٽر:** [ا - مذ] ميدان جنگ، زن پومر، زن پومي * [س/ت]
- **زڙمڙل ج زڙمڙل:** [صفت] جنگ جو بهادر، سورهيه، جهونجهار * [ا - خاص] هڪ بهادر سوي جو نالو
- **زڙ ج زڙ:** [ا - مذ] صحرا، نيبان، ويراني، زڙ، جابان، دشت، برت، شر بر، سڄ، غير آباد، اڃاڻ، پينگ، نيباني، ويراني * [سن: آرڙي < رڙ = رڙ پت] * بريادي، تباهي * ظلم، قهر، انڌير، ناانصافي، بي انصافي * هاجو، ناحق، ستيناس * جنگ، جنگ جو ميدان
- **زڙ ٻارڙ:** [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، انڌير ڪرڻ، قهر ڪرڻ، بي انصافي ڪرڻ * تباهي ڪرڻ، بريادي ڪرڻ، ويراني ڪرڻ، سڄ ڪرڻ، اڃاڻ ڪرڻ، پينگ ڪرڻ، تاباني ڪرڻ
- **زڙ ٻاري ڏيڻ:** [اصطلاح] رڙ ٻارڙ، ظلم ڪرڻ، قهر ڪرڻ، بي انصافي ڪرڻ، انڌير ڪرڻ
- **زڙ ڪرڻ:** [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، انڌير ڪرڻ، قهر ڪرڻ، بي انصافي ڪرڻ، ويران ڪرڻ، تباهي ڪرڻ، تاباني ڪرڻ
- **زڙ ۾ رات پوڻ:** [اصطلاح] تڪليف و اڃڻ، مصيبت ۾ پوڻ، آزار ۾ پوڻ، منجلائڻ ۾ پوڻ
- **زڙ ۾ رڙائڻ:** [اصطلاح] ڌرتي ڪرڻ، بربت ڪرڻ، دغا ڏيڻ، وقت تي دوکو ڏيڻ، آڏ ۾ ڇڏي هليو وڃڻ
- **زڙ ۾ رڙائڻ:** [اصطلاح] هجر ۾ هنجون هارائڻ، جدائيءَ ۾ بيقرار ڪرڻ، وڇوڙي ۾ وايون ڪرائڻ
- **رڙجهه ج رڙجهون:** [ا - مت] يادگيري، ياد، يادگيرو، ساز * [س/ات]

- **رُڙ جُهڻ:** [ا - مت] ڳالھ بولھ. گھنگو. گھتار. وٽندڙ گھنگو
 * جُونگار جُهونگار لات. آلاب. مڻو آواز
 * آهستي آهستي ڳالھ بولھ. ڦس ڦس. سس پَس.
 جڻ پڻ
- **رُڙو جُهڻ:** [اصطلاح] گھبُ وڃھڻ. جَبُ وڃھڻ
 * چڻڻ چٽارڻ. گھوڻڻ
- **رُوج رُو:** [ا - مت] وھڪرو وھڪر. ريلو پاڻيءَ جي ڌار
 * سيلاب
 * پاڻيءَ جي نڻن
 * جوش. ڌولو
 * غصو. ڪروڙو. چڙ. غصب. تيسو
 ’رُو و ڳالھ ٺڪري وئي‘ (جملو)
 * [ف: رويدن = وڃڻ]
 * رستي تان هلڻ جو خيال
 * ڏن. موج
 * فوج. لشڪر. سينا. ڪٽڪ. آڙ مارڻ. پلٽڻ
 * [ا - مذ] وھندڙ پاڻيءَ و ڳڏيل ميل
 * مٽي. لٺ. راڻو. واري. ربت. ميراڻ. ميراڻي
 * لاڙو. زغبت. جھڪاءُ
 * خيال. ويچار
 * سارين جي پوک و ڦسڻن قسمن گاه
 * [س/ات]
- **رُو ڪڙڻ:** [اصطلاح] سارين جي پوک مان گاه ڪڍڻ.
 سارين جي پوک و ڳڏ ڪرڻ
 * [س/ات]
- **رُو ڪري مارڻ:** [اصطلاح] ضد ڪري مارڻ. هروڀرو مارڻ.
 بي گناه مارڻ
 ’نه مارج من ڪري تين رو اٿي صاحب سندي ساڪ‘ (فاضل شاه)
 • **رُو ڪري وڙھڻ:** [اصطلاح] هرو ڀرو وڙھڻ خواهه منخواه وڙھڻ
 بي گناه وڙھڻ. ضد ڪري وڙھڻ
- **رُوج رُو:** [ا - مت] قطار. صف
 * [انگ: Row]
- **رُوج رُو:** [ا - مذ] جھرو منهن. مھاندو. ڦٽڙ. سُڪ. مھادو
 * مٿانهين. مٿاڇرو. سطح (جيشن: رُو زمين وغيره)
 * [ظرف] سامھون. اڳيان. مقابل. پيش. روستو. منهن سامھون
 * [ف]
- **رُڙ ڳالھ:** [ا - مت] ڳالھ بولھ. گھنگو. گھتار. وٽندڙ گھنگو
 * جُونگار جُهونگار لات. آلاب. مڻو آواز
 * آهستي آهستي ڳالھ بولھ. ڦس ڦس. سس پَس.
 جڻ پڻ
- **رُڙ مينھن جي رُڪاري جو آواز**
 * جھر جھنگ (بيلا)
 * آهستي آهستي ڏڪر ڪرڻ جو آواز. ورد ڪرڻ جو آواز
 * يادگيري
 ’ڪ تو نه ماري. رُڙ جُهڻ سندي سڄڻين‘ (شاه/ڏھ)
- **رُڙ ڪڙ ج رُڙ ڪون:** [ا - مت] ڪنجهڪو ڪرڪو.
 چنگهار دانھن. رُڙ. واکو
 ’سندا آهي سوڙ جي رُڙوڙن رُڙڪ‘ (شاه/يمن ڪلياڻ)
 * اٺ جو ڪنجهڻ
 * [س/ت]
- **رُڙ ڪارڙ ج رُڙ ڪارون:** [ا - مت] رڙ جو آواز. بيڪار
 * [لس]
- **رُڙ ڪڙ:** [مص - فعل لازمي] ڪرڪڻ. ڪنجهڻ
 * سس پَس ڪرڻ. پڻ پڻ ڪرڻ. پشڪاڻ ڪرڻ.
 چٽن و ڳالھائڻ
 * چڇڪو ڏيڻ. لوڏو ڏيڻ. ڏوڏو ڏيڻ. جھوبو ڏيڻ. ڏونڌاڙ ڏيڻ
 * [رُڙڪي رُڙڪسو رُڙڪيل]
- **رُڙ ڪو ج رُڙ ڪا:** [ا - مذ] ڪرڪو ڪنجهڪو سس پَس
 پڻ پڻ. پشڪاڻ. پشڪو
 * چڇڪو. لوڏو. ڏوڏو. جھوبو ڏونڌاڙ
- **رُڙ ڪل ج رُڙ ڪل:** [صفت] ڊوليو. پيارو. دلبر. جاني
 * بهادر
 * [ا - خاص] هڪ بهادر سوڍي جو نالو
- **رُڙ ڪو ج رُڙ ڪا:** [ا - مذ] ويراني. سڄ پينگ
 * [س/ات]
 * اٿالو. ڪوڙم. ڊٽلو
 * [س/ات]
 * قرض. اوڙڻ. ٺھڻو
 ’رُڙي ۽ راتر جو سنڌ جنهن کي هوء‘ (گل قند)

- رُوٽِرو: [طرف] آمهون سامهون، منهن سامهون، مڙهان منهن، منهن مقابل، منهن تي، منهنڊان، منهنڊ، اڳيان، سنڪ، پيش
- رُوٽِرو آچڻ: [اصطلاح] سامهون آچڻ، اڳيان آچڻ، منهن سامهون ٿيڻ، منهن مقابل ٿيڻ، منهنڊا آچڻ، آڏو آچڻ
- رُوٽِرو آڻڻ: [اصطلاح] سامهون آڻڻ، اڳيان آڻڻ، پيش ڪرڻ، حاضر ڪرڻ، منهنڊان ڪرڻ، منهن مقابل ڪرڻ، آمهون سامهون ڪرڻ
- رُوٽِرو ٿيڻ: [اصطلاح] سامهون ٿيڻ، اڳيان ٿيڻ، آمهون سامهون ٿيڻ، منهن تي ٿيڻ، پيش ٿيڻ، حاضر ٿيڻ
- صَوَرَتَ ڏيکارڻ، شِڪِلَ ڏيکارڻ، مڙهانڊو ڏيکارڻ، مَگَرُو ڏيکارڻ
- رُوٽِرو ڪرڻ: [اصطلاح] سامهون ڪرڻ، اڳيان ڪرڻ، منهن مقابل ڪرڻ، آمهون سامهون ڪرڻ، پيش ڪرڻ
- حاضر ڪرڻ، منهن تي ڪرڻ، موجود ڪرڻ
- شِڪِلَ ڏيکارڻ، صَوَرَتَ ڏيکارڻ
- رُوٽِڪارَ ج رُوٽِڪارُون: [ا - مت] ڪنهن جي اڳيان ٿيل ڪارروائي، سامهون ٿيل فيصلو، رُوٽِرو ٿيل ڳالهه
- حالت، ڪيفيت، اُوستا، گُٺي، دشا، صَوَرَتَ
- رُوپوشَ ج رُوپوشَ: [صفت] منهن لڪائيل
- مڇنبي، گُر شد
- پوشيده، ڳجهو، لڪل، چٽيل، گُر
- منرور، قرار، پڳل، غير حاضر، پڇي ويل، رفو چڪر
- رُوپوشَ ٿيڻ: [اصطلاح] پنهنجو منهن لڪائڻ
- لڪڻ، چٽڻ، غائب ٿيڻ، لڪي وڃڻ
- قرار ٿيڻ، پڇڻ، پڇي وڃڻ
- رُوپوشَ ڪرڻ: [اصطلاح] لڪائڻ، گُر ڪرڻ، غائب ڪرڻ، مڇنبي ڪرڻ، پوشيده ڪرڻ
- پڇائڻ، قرار ڪرڻ
- رُوپوشيَ ج رُوپوشيُون: [ا - مت] لڪ، چٽ، گُر شدگي، ڳجهه
- پاڇ، فراري
- رُوڊاڊَ ج رُوڊاڊُون: [ا - مت] اڳين ڏنو احوال، رُوٽِڪارَ ڪيفيت، حالت، حقيقت، حال احوال
- ڳالهه، قصو، بيان، واقعو
- رُوڊياڙَ ج رُوڊياڙَ: [صفت] منهن ڪارو، ڪار منهنون
- گنهگار، باپي، ڏوهاري، بدڪار، خطاوار، بچڙو، بداعمال
- بدتصيف، نياڳو، چنڊو، بدبخت، بدورو
- ذليل، بي عزت، بي مان، بي آب
- رُوڊياڙَ ٿيڻ: [اصطلاح] ڪار منهنون ٿيڻ، بدنام ٿيڻ، ذليل ٿيڻ، بدڪار ٿيڻ، گنهگار ٿيڻ، باپي ٿيڻ، ڏوهاري ٿيڻ
- رُوڊياڙي ج رُوڊياڙيون: [ا - مت] ڪار منهنائي، بدنامي، ذلت، دلالت، رُسواڻي، بي عزتي، بي آبي، بي ماني
- گنهگاري، خطا، خطاوارِي، ڏوهه
- رُوڙناسَ ج رُوڙناسَ: [صفت] واقفڪار، ڄاڻ سڃاڻ، سڃاڻو، ڄاڻندڙ، سڃاڻپ وارو، واقفيت وارو، ڏنل وائيل
- مشهور، ناليرو، ناميارو، نامور
- رُوڙناسيَ ج رُوڙناسيون: [ا - مت] واقفيت، سڃاڻپ، ڄاڻ سڃاڻ، ملاقات، صاحب سلامت، واقفي، ذيت، عليمڪ سليف
- رُوڙما: [ظرف] ڏسجڻ و ايندڙ، ظاهر، پٿرو، کليل
- عام، مشهور
- رُوڙمائيَ ج رُوڙمائيُون: [ا - مت] منهن ڏيکارڻ جي حالت، ڊيڊار، ڏيکائي
- مهورت (ڪتاب وغيره جي)
- شاديءَ جي هڪ رسم
- رَوا ج رَوا: [صفت] رائج، مروج، جاري، چالو، وهندڙ، هلندڙ
- حقي، جائز، حقايقو، خال، خلائي، رهندو، حق، خال جو قانوني شرعي
- باقاعدي، درست، برابر، صحيح، اصل، پورو، واجب، جڳائڻو، لائق، نهندو، لائق لڳو، مباح، نيڪ، رهائيندو، مناسب، چڏت جھڙو
- [ف: روان - جاري، هلندڙ]

— رَوادارُ ج رَوادارَ: [صفت] قَبولَ ڪَندڙَ جائِزَ سَمجَهندڙَ
 مَچِيندڙَ، باسِيندڙَ، اِقرارِي، قَبولدار، رضامند
 * چاهِيندڙَ، گَهَرنَدڙَ، پيارَ ڪَندڙَ
 * خِيرخواه، پِلو گَهَرنَدڙَ، هَمدرد، خِيرآنديش، طَرَفدار،
 ساٿِي، تِيڪو ڏِيندڙَ، مددگار، واهِرُو سَهائِي ڪَندڙَ،
 هَمارا، پَنپَرُو حِمائِي، پاسو وٺندڙَ، بَدلو ڪَندڙَ، وَتَ ڪَندڙَ
 * نَهَنجو ڏَهرَ باسي، پَٽِي کي قاسائِيندڙَ
 * سَركارِي سَاهدَ

— رَواداري ج رَواداريُون: [ا - مت] مدد، واهِر، سَهائِي،
 اوت، حِمائِي، پَنپَرائِي، هَماري، پَرَجَهلُو بَدلو، پاس، وَتَ
 * مَنظوري، اِقرار، قَبولت، مَچنا، هائوڪار
 — رَوَ رَڪَڻُ: [اصطلاح] جائِزَ رَڪَڻُ، مباحَ سَمجَهنُ
 * جاري رَڪَڻُ، چالو رَڪَڻُ، هَلندو رَڪَڻُ، مَرُوجَ رَڪَڻُ
 * مَنظورَ ڪَرنُ، قَبولَ ڪَرنُ
 * اِقرارِي ٿِيڻُ، رضامندَ ٿِيڻُ
 * اِجازتَ ڏيڻُ، موڪلَ ڏيڻُ

— رَوَ سَمجَهنُ: [اصطلاح] مباحَ سَمجَهنُ، جائِزَ سَمجَهنُ،
 حَقِي سَمجَهنُ، صَحِيحَ سَمجَهنُ، دَرَسَتَ چالڻُ، نِيڪَ سَمجَهنُ
 برابرَ سَمجَهنُ

— رَوَ ڪَرنُ: [اصطلاح] جائِزَ هَجَڻَ جِي فَتوِي ڏيڻُ، جائِزَ نَهَرائَڻَ
 مباحَ ڪَرنُ، لازمي ڪَرنُ، حَقِي ڪَرنُ
 * رَوَاجَ رَوا: [ا - مذ] روڻَ جو آواز، زَناڻَ، رَوَاجَ، رَوا
 * [س/ل]

— رَواڻَ ج رَواڻَ: [ا - مذ] رَوا، رَوا
 * رَواپَ: [ا - مذ] رابطا، ڳانڍاپا، لاڳاپا، تَعلَقَ، واسِطا
 * [ع: اسر رابطو جو جمع]

* رَواڻَ/رَواڻَ ج رَواڻَ/رواڻيون: [ا - مذ/مت] لوهارڪي
 اوزارَ جو هڪَ قِسَمَ، رَواڻِي، ٽڪوري، سَونَھِي
 — رَواڻِي: [مصر - فعل متعني] گَهَرنُ، ڪِرَڻُ، ڳَسائَڻُ، لَسو ڪَرنُ،
 سِڌائِيءَ تي بيهارَڻُ، سَنئون ڪَرنُ
 * [مصر] رَواڻِي
 * [امر] رَواڻِي
 * [رواڻِي] رَواڻِي، رَواڻِي

— رَواڻِي ج رَواڻِيُون: [ا - مت] لوهرَ کي لَسي ڪَرنُ جو
 هڪَ لوهارڪو اوزار، رَواڻِي، ٽڪوري، سَونَھِي

* رَواڻَ ج رَواڻَ: [ا - مذ] عامَ دَسَٽورَ، رَاهِ رِيَتَ، هَلي چَلي
 رِيَتَ، رَسَمَ، پَرِويَ پَرِ
 * مَرِجانا، وَتِيرو، اِسْتِعمالَ
 * ڍَنگَ، پِٽَ، ڍَڀَ، پارَ، طَرَحَ، وَجَھَ، دَسَٽورَ، هَلَتَ، ڍان
 نَمونو
 * قِسَمَ، پَرڪارَ، ڊولَ
 * گَراھڪِي، ورتاءَ
 * مَحاورو
 * چَلَتَ، طَرِيقو، رَواڻِي
 * سِرِشتو، قانُون، قاعدو، مَعْمُولَ
 * واٽَ، طورَ، طَرِزَ
 * [ع: راج = آساني سان وڪرو ٿيندڙ هو]

— رَواڻَ پَروڻَ: [اصطلاح] رَسَمَ پَروڻَ، جاري ٿيڻَ، رائجَ ٿيڻَ،
 عامَ ٿيڻَ، عَمَلَ ۾ اچَڻَ، دَسَٽورَ ۾ اچَڻَ، سِرِشتو پَروڻَ

— رَواڻَ ڏيڻَ: [اصطلاح] جاري ڪَرنُ، چالو ڪَرنُ، مَرُوجَ ڪَرنُ،
 عامَ ڪَرنُ، اِسْتِعمالَ ۾ آڻَڻَ، عَمَلَ ۾ آڻَڻَ

— رَواڻَ ۾ آڻَڻَ: [اصطلاح] وَجَھَ (تَنوَنَ رَواڻَ)، شُروعَ ڪَرنُ،
 جاري ڪَرنُ، چالو ڪَرنُ، عامَ ڪَرنُ، مَرُوجَ ڪَرنُ
 * پيشَ ڪَرنُ (بَلِ اِسْمِيليءَ وَغِيَرَه ۾)
 * ڪابَ تَئينَ رَسَمَ سَمَاجَ اَندَرِ آڻَڻَ
 * گَهِيڙَڻَ، وَجَھَڻَ، داخِلَ ڪَرنُ

— رَواڻِي ج رَواڻِي: [صفت] رَواڻَ ۾ آيل، هَميشَ جو،
 مَعْمُولِي، دَسَٽوري، رِيَتائِي، مَرُوجَ، دَسَٽورَ موافِقَ، رَسَمِي،
 قانوني، حَقِي، ساڌارَڻَ
 * اهڙو جَمِزُو هالو چالو پَرِو پَرِو، حَسِيَسَ، ڪِيَنَ چَمِزُو
 هَلڪو، شورِي مُلَهَ وارو، سادو، عامَ، چالو اِسْتِعمالِي
 * [ظرف] اڪثرَ، عَموماً، گَهَڻو ڪَري

— رَواڻِي طَرَحَ: [ظرف] عامَ نَموني، هَميشَ وانگر، عامَ طَرَحَ،
 هونَ، دَسَٽورَ موافِقَ، گَهَڻو ڪَري، مَعْمُولَ وانگي

• رواڙو: [ا - مذ] انعام، اجر، ڦل

* [انگ: Reward]

• رواڙج رواڙو: [ا - مذ] زواج، دستوڙ

* رياءَ، پاسخاطري، وڻپ، پاسخاطر، لحاظ، رعايت، پاسو، مروت
* خاص شوق، ڏاڍي ڊڻ، خت، لاڙو، زغبت، پيار، قرب، عشق، موھ

* نڪ شڪ، نڪوڙ، لٻاڙ، واهيات گنتگو، مسخري، چرچو، گھبر، مشڪري
* جڙبي، سٽپ، ٿٽ مال، روغن، چڪڻائي

* [س/ل]

— رواڙي ج رواڙي: [صفت] رواڙي، عام رواڙي، هالو چالو

’چانڊي گيو ڇلائين ٿو رواڙي‘ (شاه/سيراڳ)

* رياءَ ڪندڙ، رياءَ، پاسو ڪندڙ، به آڳيو، رياءَ خور
* پاس ڪندڙ، رعايتي، لحاظي، پاسخاطر ڪندڙ، تلھ ڍڙ، حمايتي، پٽيرو، هڪ طرفو ڳالهائيندڙ، پاسداري ڪندڙ
* بي انصاف، ٺڳ، ڪوڙو، ويساه گهائي، بدمعاش

• رواڙش ج رواڙش: [ا - مذ] لڙيد ڪاڏي جو هڪ قيسر،

مليدو ڪاڇ ڪورمو ست زچي

• رُواڪي: [ا - مذ] (امر جنس) روه کان ايندڙ پکي،

روهاڪي ڏنڊ جا پکي (جيڪي سياري ۾ اچن)، روثاڪي

* [س/ل]

• روان: [صفت] جاري، وهندڙ، هلندڙ، مَرُوج، چالو، ورتماڻ،

لٻالٻ

* [ف: روان = هلندڙ]

* چڪندڙ (ڦٽ)

* عام، رواڙي، ساڌائڙو، معمولي، هڪ جيترو تيز نڪو، جلدو، چوهو، جهٽ پٽ، هڪدم

* [ا - مذ] بنا معنيٰ ڪتاب يا قرآن شريف پڙهڻ جي حالت،

بنا هج پڙهڻ جو هڪ نمونو، لس پڙهڻي، سڏي پڙهڻي، روا

— روان آهڻي: [ا - مذ] موجوده آمڊني

— روان ٿيڻ: [اصطلاح] جاري ٿيڻ، وهڻ

* هلڻ، راهي ٿيڻ، روانو ٿيڻ، نڪرڻ، اُستھڻ

* لڏڻ، ڇڏڻ، پڙڻ، تياڳڻ

* خدا ٿيڻ، موڪلائڻ

* تيز ٿيڻ، چوهو ٿيڻ، جلد ٿيڻ، جهٽ پٽ ٿيڻ، نڪرو ٿيڻ

* زبان تي چڙهڻ، ڏور ٿيڻ، مشق ٿيڻ، ورد ٿيڻ، ياد ٿيڻ

بزرگان ٿيڻ (سبق وغيره)

— روان پڙهڻ: [اصطلاح] لس پڙهڻ، يڪسهي پڙهڻ، روا پڙهڻ،

لسو پڙهڻ، بنا انگ پڙهڻ، سولائيءَ سان پڙهڻ، بنا هٻڪ

جي پڙهڻ، بنا هجي جي پڙهڻ

— روان ڏوان: [صفت] مشغول، رڌل، هلندڙ، مصروف، ڪوشان

’موج مٿي تي روان ڏوان ڪري، آه نهڻو سڄو اڃان ڪري‘

(شيخ ايان)

— روان ڪرڻ: [اصطلاح] جاري ڪرڻ، هلڻو ڪرڻ، چالو ڪرڻ،

مَرُوج ڪرڻ

* روانو ڪرڻ، اُستھڻ، راهي ڪرڻ

* موڪل ڏيڻ، اجازت ڏيڻ

* تيز ڪرڻ، نڪو ڪرڻ، چوهو ڪرڻ

— روانگي ج روانگيون: [ا - مذ] ٻاهر وڃڻ جي حالت،

ڪُوج، اُستھ، موڪلائي، موڪل

* نيڪاس، نيڪال، نيڪت، اُماڻپ

* چالائو، رحلت

* ٻاهر ويندڙ سامان، پئي ملڪ ڏانهن ويندڙ مال

— روانو ج روانا: [صفت] هليو موڪلايو

* [مذ: رواني ج روانيون]

* [ا - مذ] اُماڻپ، روانگي، اُستھڻ، ڪُوج

* جاري، لڳاتار هلڻ جي حالت

’قافلو لوڪن جو جلدو ٿيو روانو باغ ۾‘ (عطا محمد ’حامي‘)

— روانو ٿيڻ: [اصطلاح] ڪنهن منزل ڏانهن وڃڻ شروع ڪرڻ،

وڃڻ، رخصت ٿيڻ، اُستھڻ، هليو وڃڻ، هلڻ، موڪلائڻ

* چالائو ڪرڻ، لاڏاڻو ڪرڻ، مري وڃڻ، فوت ٿيڻ

- زوانو ڪٽڻ: [اصطلاح] مُنجهڻ، موڪلڻ، اُسھائڻ، پيڄڻ، اُماڻڻ، آرسال ڪرڻ
- * رخصت ڪرڻ
- * اُڪلاڻي، نبيرو
- زواني ج زوائينون: [ا - م] هلندي، وهڪ، وهڪرو، نيزي، ٽڪ، چوھائي، ٽڪائي، خلدائي
- زوائتو ج زوائتا: [صفت] بورالو، خُشڪي، ريڄڪي، لھري، تَرنگي، وھمي، لھرائتو، مَن موجي، مزي جھڙو، خام خيالي، ڊيالو، متلون
- زوايت ج زوايتون: [ا - م] ڪنھن جي ڳالھ جو نقل، ڪنھن جي چيل ڳالھ، توارِيخ، اِتھاس، ورتا، ڪيفيت، بيان، داستان، نامو، آڪائي، قصو، ڪھاڻي، ڳالھ، حڪايت، ڪھت، ڪھاڻ، نقل، ساڳي، ڏند ڪٿا، سِيرتي، افسانو، چوڻي، چوٽ
- * زواج، اُصول، دستور
- [ع]
- زوايت آشنا: [صفت] جيڪو رسم زواج کان چڱيءَ ريت واقف هجي
- زوايت بالمعني: [ا - م] اُها زوايت، جنهن ۾ درست مفهوم بيان ڪيل هجي ۽ الفاظ پلي بدليل هجن
- زوايت توڙڻ: [اصطلاح] پراڻي زواج کي اڳتي لاءِ ختم ڪرڻ، ريت رسم پڇڻ، روايت خلاف ڪم ڪرڻ
- زوايت پترست: [صفت] زوايتن جو پابند، پراڻن طرز طريقتن تي عمل ڪندڙ
- زوايت پسنند: [صفت] زوايتن کي سلو سمجهندڙ، روايتن جو حامي
- زوايت پسندي: [ا - م] زوايتن کي پسندي ڪرڻ جي حالت، روايتن جي حمايت
- زوايت چوڙڻ: [اصطلاح] قصو بيان ڪرڻ، حڪايت نقل ڪرڻ
- زوايت زندهه رکڻ: [اصطلاح] ڪنھن شيءِ رسم کي قائم رکڻ
- روايت شڪن: [صفت] رسمن ۽ رواجن کي توڙڻ وارو
- روايت قائم ڪرڻ: [اصطلاح] نئين روايت وجهڻ، نئون طريقو متعارف ڪرائڻ، نئين رسم قائم ڪرڻ
- روايت وجهڻ: [اصطلاح] نئون طريقو متعارف ڪرائڻ، نئين رسم قائم ڪرڻ
- روايتي ج روايتي: [صفت] اصلي، پراڻو، اُڙلي
- * فرسوده، فضول
- * ديسي
- روايه ج روايه: [ا - م] جانور جو هڪ قسم، نومڙ، لوڳو
- روايه بازي ج روايه بازيون: [ا - م] مڪاري، ڏڳي، دغا، قريب، بدمعاشي، ويساه گهاٽي، عياري
- روايهي ج روايهيون: [ا - م] دغا، درکو، ڏڳي، مڪاري، قريب، ويساهه گهاٽي
- * [س/ات]
- روايهي ڏيڻ: [اصطلاح] دغا ڪرڻ، دوکو ڏيڻ، قريب ڪرڻ، ويساهه گهاٽي ڪرڻ، ڏڳي ڪرڻ
- رويتڪار ج رويتڪارون: [ا - م] ڪنھن جي اڳيان ٿيل ڪارروائي، سامهون ٿيل فيصلو، زور و ٿيل ڳالھ، حالت، اوستا، گيتي، دُشا، روڻداد، حال
- * ڪيفيت، صورت، حقيقت
- * لڪيل حڪم، فرمان
- [ف]
- رويتڪاري ج رويتڪاريون: [ا - م] قاعدي جي ڪارروائي، مقدمي جي سماعت، ڪارگراري
- * حقيقت
- * سماچار، سڏ سماء
- * احوال
- * فيصلو
- * بيان، سمجھائي
- * حڪم نامو، فرمان

- **روبوٽ ج روبيوٽ:** [ا - مذ] مائهو وانگر مختلف ڪر ڪندڙ مشين، مشيني مائهو
* [انگ: Robot]
- **رُوباڙج رُوباڙون:** [ا - مٺ] روني
- **روپو ج روپا:** [ا - مذ] تڪليف، ڏک، ڊٽ، اٽڪل، مونجه، مصيبت، ڏکيائي، مشڪلات، پریشاني
* [س/ل/ت]
- **روت ج روتيون:** [ا - مٺ] هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ لڳائيل سٺو، وهراج، زنب، رونسو، وهڙ
- **روٽڻ:** [مض - فعل متعدي] ڪنهن پوک جا سٺا يا ٻيو هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ، ٽٽائڻ، زنتو، وهڻ، وهراج ڪرڻ، رونسو ڪرڻ
* [س/ات]
- **روٽڻ:** [مض] روٽڻ
- **روٽڻ:** [مض] روٽ
- **روٽيون روتيندو روتيل:**
- **روت هڻڻ:** [اصطلاح] پوک جا ننڍا سٺا يا ٻيو هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ، وهراج ڪرڻ، رونسو ڪرڻ، وهڙ ڪرڻ
- **روٽ ج روت:** [ح - بنا] ڪنهن جي مسلسل سڌڻ کان ڪڪڙي، ڪاڙڙ ۾ ڏنل جواب، ٻوڏ، ڦوٽ
* [س/ات/ڪوه]
- **روٽ ج روٽون:** [صفت - مٺ] وڏ، ڏسي، ٿلهي، سٺي، مٽڪي، ڊوٽر، سٽر وٽر
* [ا - مٺ] زمين ۾ هٽيل يا گڏ پوکيل ٻوڙن جو ٿورو آندار
* گهڻائي، گهاگيهه، مٽاسٽ، وٽر هٽام، آسوه، بيشمار ڍڳ، سٽو
* مڪڙن جي روٽ لڳي پيئي آهي (جملو)
- **روٽ ج روٽ:** [ا - مذ] وڏي ماني، ٿلهي ماني، روڊلو، روٽلو
* آني ۾ گڙ ملاهي تيار ڪيل ميني ۽ ٿلهي ماني
- **روٽ ڪرڻ:** [اصطلاح] نذراني طور روٽ ڏيڻ، مڃتا طور روٽ پچائڻ ۽ ڏيڻ (جيئن: غوث جا روٽ، شاهه پجي جا روٽ يا ٿلنڙ لعل شهباز جا روٽ وغيره)
- **روٽلو ج روٽلا:** [ا - مذ] ٿلهي ماني، وڏي ماني، روٽ، روڊلو، ڍوڍو، نان
- **روٽو ج روٽا:** [ا - مذ] باهه جي اندر پڇايل آني جو گول پنڙو، ڪوڪي
* [س/ت]
- **روٽي ج روٽيون:** [ا - مٺ] ٿلهي ماني، وڏي ماني، روٽلو، ڍوڍو، ماني، نان، ڦلڪو، ڍڳڙي، چڻائي
* رڙو، ڪڏو، ڦوٽ، جوتو، ڊاٽو ڪٺو
* نڙي نياڻي، ڪي پٽي، روٽيه لاءِ ٺهي (شيخ ايان)
- **روٽيءَ تان ٿاهو آچڻ:** [اصطلاح] نياڳ لڳڻ، پراڻي پڙهڻ، بدقسمت ٿيڻ، بد نصيب ٿيڻ، بدبخت هجڻ، ڪمھري آچڻ
* آيو رڙو موٽڻ
* نقصان پوڻ، چيمو پوڻ، تونو پوڻ
- **روٽي ٿاڻو:** [ا - مذ] مانيءَ جي مهل، منجهند، پيڪر، پيڪرو
* [س/ت]
- **روٽي ٺاهڻ:** [اصطلاح] ماني ٺاهڻ، ڪاڏو تيار ڪرڻ، رسوئي ڪرڻ
- **روٽي ڪپڙو:** [ا - مذ] ماني گندي، ڪاڏ خوراڪ ۽ گندي ڪپڙي جو خرچ، ضرورت جو سامان
- **روٽي ڪرڻ:** [اصطلاح] روٽي پچائڻ، ماني ٺاهڻ، رسوئي ڪرڻ
* ڪنهن جي دعوت ڪرڻ
* ماني موڪلڻ
- **روٽ ج روٽ:** [ا - مذ] راه، رستو، گس، ڍڳ، لنگهه
* [انگ: Route]
- **روٽ:** [انگ: Root]
- **روٽين:** [ا - مٺ] معمول، دستور
* [انگ: Routine]
- **روٽ ج روٽ:** [صفت] سخت، ڏاڍو سٺاڻو، سوٽ
* [س/ات/ت]
- **روٽ:** لوٽ، سڪو
* هيڪل، بهادر، بهلوان، جوڏو، سورمو، دلين، ويڙ، ڦوي، ڇنگ، آن ٿڪ، آن وڃ، اورچ

— روٽُ منهن: [صفت] خشڪُ طبعُ، سوٽو موٽو، رُڪ منهنون
 — روٽوڄ رونا: [صفت - مذ] روٽُ
 * [مت: روٽي ج روٽيون]
 • روٽي ج روٽيون: [ا - مت] سويارين جو هڪ قيسر،
 روٽيون سوياريون
 • روٽُ ج روٽ: [ا - مذ] ذاتوءَ جو هڪ قيسر، چاندي، زيو
 سلور
 * روٽو برتن
 * روٽو سڪو
 * [سن: روٽُ = چاندي]
 — روٽو ج روٽا: [صفت - مذ] چانديءَ جو، چانديءَ جهڙو
 چانديءَ مان، چانديءَ وارو
 * [مت: روٽي ج روٽيون]
 — روٽهرو ج روٽهرا: [صفت - مذ] زيي جو زيي وارو،
 چانديءَ جو، چانديءَ وارو
 — روٽيو ج روٽيا: [ا - مذ] چانديءَ جو هڪ سڪو (جنهن جو
 پراڻو مله 16 آنا هو)، روٽيو
 — روٽيو پٽسو ج روٽيا پٽسا: [ا - مذ] دولت، ناتو،
 مال اسباب، ڏن، ملڪيت، پٽسو ڏوڪڙ روڪڙ
 • روٽُ ج روٽ: [ا - مذ] مهانڊو، مڪ، مڪڙو، مٺڙ، پوٽُ
 * خليو، نمونو، ڊول، آڪار
 * گهاٽُ، ڍنگُ، آچار، ويس، بانو
 * ريت، طرح، طريقو
 * سونهن، خوبِي، حسن، سوييا، خوبصورتِي، خوبِي،
 نزاڪت، سهڻائي، جمال، شوبا، جوين، زنگ، زنگت، روٽو،
 چمڪو، جلو
 * جوت، روشني، جهلڪُ
 * مورت، تصوير
 * سانگ، بهروپ، بناوٽي صورت، حالت، سَمان، حال
 * راڳيئيءَ جو سُر
 — روٽيارو ج روٽيارا: [صفت - مذ] روٽُ وارو، روٽيارو،
 سهڻو، حسين، سوييوارن، ملوڪُ
 * [س/ت]
 * [مت: روٽياري ج روٽياريون]

— رُوپُ آفترا: [ا - مت] اختلافِ شڪلِ بهروي، ويس ڌاري
 — رُوپُ بدلتُ: [اصطلاح] ويس بدلتُ، شيهه بدلتُ،
 صورت بدلتُ، شڪل بدلتُ، بهروي ٿيڻُ
 — رُوپُ پگاڙتُ: [اصطلاح] شڪل خراب ڪرڻ، بدصورت ڪرڻ
 — رُوپُ بهروپ: [ا - مذ] اصلي ۽ تقلي صورت، اصل ۽ نقل
 — رُوپُ پڙهتُ: [اصطلاح] حسن جو نيڪرڻ، خوبصورتِيءَ ۾
 اضافو ٿيڻُ
 — رُوپُ ڌار ج روٽُ ڌار: [صفت] خوبصورت، حسين، سهڻو
 — رُوپُ ڌارنُ: [اصطلاح] ڪابه صورت اختيار ڪرڻ،
 صورت ٺاهڻ، شڪل ٺاهڻ، سانگُ ڪرڻ، بهروي ٿيڻُ،
 ويس ڌارنُ
 — رُوپُ ڏيکارنُ: [اصطلاح] صورت ڏيکارڻ، شڪل مهانڊو ڏيکارڻ،
 ڍيلو ڪرڻ، مڪرو پٽائڻ
 — رُوپُ ڏيڻُ: [اصطلاح] ڪنهن صورت ۾ ڀالڻ، ڪنهن شڪل
 ۾ ظاهر ڪرڻ
 * خوبصورت بڻائي پيش ڪرڻ
 — رُوپُ ساگرُ ج روٽُ ساگرُ: [ا - مذ] حسن جو سمنڊ،
 بيحد حسن، تمام گهڻي سونهن
 * [صفت] حسين، سهڻو، سوييوارن
 — رُوپُ مٽروپ: [ا - مذ] شڪل ۽ صورت، ڏيک ۽ سجاوٽ،
 منهن ۽ مهانڊو
 * سونهن، جمال، آڪار، حسن
 — رُوپُ سينُ: [صفت] ملوڪُ، سهڻو
 'ڪاڪل ڪالهه ڏنور، زخارين تي روٽُ سينُ' (شاه)
 — رُوپُ ڪڍڻُ: [اصطلاح] زنگ ڪڍڻ، جوين ڪڍڻ،
 نڪار ڪڍڻ، جوانيءَ ۾ اچي حسين ڏيکائي ڏيڻُ
 * چمڪڻ، روشني ڪرڻ
 * ظاهر ڪرڻ، پڌرو ڪرڻ
 — روٽيلوڄ روٽيلو: [صفت] روٽُ وارو، خوبصورت، حسين، سهڻو
 — رُوپُ متائِئُ: [اصطلاح] شڪل ڦيرائڻ، صورت بدلائينُ،
 جَمَرا پوڻ ڪرڻ

- رُوحِ پَرُوْر: [صفت] آتما کي پاليندڙ. رُوحِ جي پَرُوْرِسَ گندڙ
 * دل کي وڻندڙ. خوبصورت لڳندڙ (جيئن: رُوحِ پَرُوْرِ نظارو)
 - رُوحِ پَوْرِي: [اصطلاح] جان پَوْرِي. ساهه پَوْرِي
 * [ڪنايه] جوشِ اَجْرِي. جذبو جاڳڻ
 - رُوحِ خَبِيْث: [ا - مذ] شيطاني رُوحِ. ناپاڪ رُوحِ
 - رُوحِ رَتِيْبُونِ ڪَرِي: [اصطلاح] رُوحِ ۾ بيچيني پيدا ٿيڻ.
 انڌر ۾ آنڌمانڌ ٿيڻ
 'خود تهيڻ جي جوشِ سارو رُوحِ رَتِيْبُونِ ڪِي' (سجڻ)
 - رُوحِ رَچَنْدُو جِ رُوحِ رَچَنْدَا: [صفت - مذ] دل گهريو.
 مرضيءَ موافق. خواهش پتانڌڙ. دل تي. دل پسندي.
 دل کي وڻندڙ. من گهريو. مرضيءَ موجب. دل خوش
 - رُوحِ رَلاَئِي: [اصطلاح] دل وندرائڻ. دل خوش ڪرڻ
 'ڪنهن سان ڪوئي رُوحِ رَلائي. ڪانهي پرت ڪا پيان ۾'
 (عطا محمّد 'حامي')
 - رُوحِ زَوَانِ: [صفت] دل کي تحرڪ ۾ آڻيندڙ. دل کي
 چڱ ڪندڙ. پسندي ايندڙ. وڻندڙ
 * مجلس يا پارٽيءَ کي تحرڪ ۾ آڻيندڙ
 - رُوحِ رِهاڻِ جِ رُوحِ رِهاڻِيُون: [ا - م] دل وٽان
 ٿيندڙ ڪَجهري. ڪنهن دل واري سان ڪيئل ملاقات
 * بادگار ڪَجهري. نه وسرنڌڙ مَجلِ
 'ڪنڊيس ڪوهيڙل سڀن رِحي رِوحِ رِهاڻِ' (شاهه/سسي آڀري)
 - رُوحِ رِيَلُو جِ رُوحِ رِيَلَا: [ا - مذ] رُوحِ جو لاڙو دل جي چڱ.
 قرب جو ڪارو. من جي اُڪير. اُڪنڊ. حُب. قلب جي ڪَششِ.
 هڙي جي چڱ
 - رُوحِ رِيَلُو ڏِي: [اصطلاح] دل ڪڍڻ. چاهڻ. دل جي
 ڪَششِ ٿيڻ. دل جو لاڙو ٿيڻ. من جو موه ٿيڻ.
 رَغنت ٿيڻ
 * تَرَقُّقُ دل ڏَرُڪُ. اَنڊا اَلَلُّ (ماءِ جا)
 * سَڪُّ دل چڪيون ڏيڻ. اُڪنڊِجَ. اُسڪائڻ
 * دل ڀرجي اُجڻ. روئهارڪو ٿيڻ
 - رُوحِ زَنْدَگِي: [ا - مذ] زندگيءَ جي نازگي. حياتيءَ جي
 حقيقي خوشي
 * [ع/ف]
 'تسيير صبح ڪلشن ۾ ئي رُوحِ زَنْدَگِي آئي' (عطا محمّد 'حامي')

- رُوحِ اعْظَمُ: [ا - مذ] اعلى رُوحِ. وڏي هستي. بزرگ
 هستي. پاڪ هستي. سڀ کان مٿاهون
 - رُوحِ اَفْزَا: [صفت] قرحت وڌائيندڙ. مفرح. نازگي ڏيندڙ.
 تراوت بخشيندڙ. دل کي قرار ڏيندڙ
 'مُتَرَتِ بخشِ. ڪيف آلود. راحت بخش رُوحِ افزا'
 (عطا محمّد 'حامي')
 - رُوحِ الِامِينِ: [ا - خاص] امانت دار رُوحِ. حضرت جبرئيل
 عليه السلام جو لقب (جيڪو خدا تعاليٰ جو پيغام رسول
 مقبول صلي الله عليه وآله وسلم جن وٽ. جيئن جو ٿيڻ
 پنجاهيندو رهيو)
 - رُوحِ الِاهِي: [ا - مذ] خدائي رُوحِ. ايشوري آتما
 - رُوحِ القُدُسِ: [ا - مذ] پاڪ رُوحِ. پاڪ قلب
 - رُوحِ الله: [ا - مذ] الله تعاليٰ جو رُوحِ
 * حضرت عيسيٰ عليه السلام جو لقب (جيڪو بنا پيءُ پيدا
 ٿيل هو)
 - رُوحاني جِ رُوحاني: [صفت] رُوحِ جو. رُوحِ وارو. رُوحِ سان
 واسطو رکندڙ. آتيمڪ. زخمي. غير جسماني. بر آڪار.
 غير فاني
 * آسريو آ صوَرَتِ. اندروني. اندروني. باطني. گجهو
 * پاڪ. صاف. مقدس. پوتر. سگورو
 - رُوحانيت: [ا - م] رُوحِ قوت. رُوحاني قوت
 * دل جي صفائي. دل جي سچائي. من جي پاڪائي
 - رُوحانُو جِ رُوحانَا: [صفت] رُوحِ جو. دل جو. رُوحاني
 * [س/ات]
 - رُوحانُو لولو جِ رُوحانَا لولا: [ا - مذ] مري ويل ماڻهن
 جي رُوحِ جي نيٺ ڏنل ماني. ونڊ جي ماني
 * [س/ات]
 - رُوحِ پِيُو ڪَرِي: [اصطلاح] خيال مٽائڻ. دل وندرائڻ
 (اڪاوٽ. بيشائي يا ڏک کي وسائڻ لاءِ)
 - رُوحِ پِيَتَڪَرِي: [اصطلاح] رُوحِ جو هيڏانهن هوڏانهن ٿيڻ
 * ڪا شيءَ ڏسن لاءِ بيشان ٿيڻ. واجهائڻ. ڳولڻ. بهارڻ
 * تڪليف ۾ مبتلا ٿيڻ
 * زلڻ. ڊرنڊر ٿيڻ. پيڪڻ. خوار خراب ٿيڻ
 - رُوحِ پَرُوَا زِ ڪَرِي: [اصطلاح] ساهه نڪرڻ. ڌم نڪرڻ.
 مَرِي. وفات ڪرڻ. پراڻ چڏڻ. چالو ڪرڻ. لاڏاڻو ڪرڻ.
 ڏيهه تياڳڻ. فوتي ٿيڻ

- رُوڙ ج رُوڙيون: [ا - م] مٽ ڪنهن جانور جي ڏانهن، اونائي، رڙ، ڪوڪ، ڪيڪ، ٻوهاڙ، ڪوڪاز
* [س/ل]
- رُوڙي: [مض - فعل متعدي] گڏڙ يا ڪٽي جي ڏانهن ڪرڻ، ڪوڪ ڪرڻ، اونائي، ڪوڪاز
* [س/ات]
- * [مض] رُوڙي
* [اص] رُوڙي
* [تڏيو تڏيندو رُوڙيل]
- رُوڙيون ڪرڻ: [اصطلاح] رڙيون ڪرڻ، اونايون ڪرڻ، ڪوڪون ڪرڻ، ڏانهن ڪرڻ، ڪوڪيون ڪرڻ، ٻوهاڙ ڪرڻ
* [س/ات]
- روڙو ج روڙا: [ا - مذ] گڏيو، پنوڙو، روڙهو (جيئن: اٺل جو روڙو)
* بهانو، غڙو، ڏٽو، گشو، ڪوڙو، جوت
* زبڙڪ، زڪاوٽ، روڪ
* سارين ۾ ٿيندڙ هڪ قسم جو مرض
* [صفت/ڪنايه] گهڻو، جامر، گنج، بي حساب
* ڏن مهران سون سمو ڏي، ٻياڙي جا روڙا (سچل)
- روڙا روڙي: [اصطلاح] جڙو ٽٽو سٺ ڪرڻ، ٿلهو سٺ ڪرڻ
* زندا روڙي
- روڙو آڻڪائڻ: [اصطلاح] زڪاوٽ پيدا ڪرڻ، زبڙڪ وڃهڻ
(ڪنهن لٽر ڪرڻ)
- روڙو لڳڻ: [اصطلاح] سارين جي پوک کي مرض جو لڳڻ
* [س/ات]
* ڪاٺ لڳڻ
* مال مان ڪجهه حصو ڪڍي وڃڻ
- رُوڙو ج رُوڙا: [صفت] چڱو ڀلو، نيڪ، سٺو، اوگهو، اُچو، موچارو، عمدو، سٺو، چوڪو، شپ
* [هند]
* ٽنڊرست، چڱو ڀلو، چاق، نيڪ، سگهو
* سارين جي پوک جو هڪ مرض، روڙو
- رُوڙو ڀلو ج رُوڙا پلا: [صفت - مذ] چڱو ڀلو، چاق، سگهو، ٽنڊرست، نيڪ
* [س/ت]
- رُوڙي ج رُوڙيون: [ا - م] نيڪ زال، عورت، سٺي عورت، اشراف عورت، سلجڻي، گھوٽي، گھوان، سيلوان
* [گ: روڙي]
* مُرڪي مَڙماتا، رُوڙي راه ڏياڄ جي (شاهه)
- رُوڙهه ج رُوڙهه: [ا - مذ] تمام پوڙهو ۽ اڀرو گوشت
* [س/ل]
- رُوڙهي ج رُوڙهيون: [صفت - م] ڪراڙي، پوڙهي، ٻڏي
* [س/ات/ل]
- روڙهو ج روڙها: [ا - مذ] گڏيو، پٿر، زنب، زنبو، چنب، جنبو، گڙهو، سڙ جو ٽڪر، پٿر، پٿر
* پيرن ۽ منهن جي بيماري (مال جي)، مهاڙو
* [س/ل/هند: روڙا = گڏيا]
- روڙهو ڪائڻ: [اصطلاح] آڏي جو گڏيو ڪائڻ
* نسي ۾ پورو هجڻ
- روڙهو وٺڻ: [اصطلاح] روڙهو ڪائڻ
- روڙهي ج روڙهيون: [ا - م] سنهو ٻه
* [س/ت]
- روڙيو ج روڙيا: [ا - مذ] جڇ کي سامهون ويندڙ ماڻهو
* [س/ت]
- روز: [ا - مذ] گلاب جو گل
* [انگ: Rose]
- روز ج روز: [ا - مذ] ڏينهن، يوم، وار، ٽٽ، ڏهاڙو، تاريخ
* سمون، وقت، زمانو، عرصو، تائيم
* سڄي ڏينهن جي مڙوري، روزينو، يوميه
* روزي، روزگار، ڏنڊو، پيشو، مزدوري
* [ظرف] هر روز، ڏهاڙي، تاريخ
* هميشه، سڌائين، سڌا، دائمي، نت
* جن جي روز جواب ۾، جڙڪيا منجها جامز (شيخ ايان)
* [ف]

- روز آخر: [ا - خاص] قِيَامَتَ جو ڏينهن. روز محشر. آخري ڏينهن (ڪائنات جو)
- روز آبد: [ا - خاص] قِيَامَتَ جو ڏينهن. روز محشر
- روز ازل: [ا - خاص] شروعات وارو ڏينهن (جنهن ڏينهن تي الله پاڪ روحن کان پنهنجي وحدانيت وارو اقرار ورتو هو). روز آست [مجازاً] ابتدائي زمانو
- روز اضحى: [ا - خاص] عيڏالاضحى وارو ڏينهن. اضحىءَ جو ڏينهن
- روز افزون ج روز افزون: [صفت] ڏينهنون ڏينهن وڌندڙ ڏينهنون ڏينهن وڌيڪ، ڏهاڙي وڌيڪ
* روزانو ترقي ڪندڙ هميشه ترقيءَ جي راهه تي هلندڙ
* [ف: روز + افزون < افزودن = وڌڻ]
- روز آست: [ا - خاص] شروعات وارو ڏينهن (جنهن ڏينهن تي الله پاڪ روحن کان پنهنجي وحدانيت وارو اقرار ورتو هو). روز ازل
- روزانو: [صفت/ظرف] ڏهاڙي، هر روز، روز، روزمره، تاريخ، روز روز، روز بروز
* ٺٽ، مڌار، هميشه، سڌا، سڌائين، دائمي
* [ف]
- روز ٻروڙ: [ا - مذ] ڏهاڙي، روزانو، هر روز، ڏينهن به ڏينهن، ڏهاڙي، ڏينهنون ڏينهن
* [ف]
- روز ڀڄڻيون ڀڄي ڪائڻ: [اصطلاح] روز گوشت پلاءَ ڪائڻ، هر روز سنو کاڌو ڪائڻ، ڪاڇ قورما ڪائڻ، لڏپيڏ طعام ڪائڻ
- روز تي لت ڏيڻ: [اصطلاح] ڪنهن جو روزگار وڃائڻ، روزگار بند ڪرائڻ
- روز جزا: [ا - مذ] قِيَامَتَ جو ڏينهن، ڀڄائيءَ جو ڏينهن، انصاف جو ڏينهن، اَعْمَالَنَ جي حساب جو ڏينهن، يوم الحساب، روز حساب، روز محشر
* [ف: روز = ڏينهن + جزا = اجور]
- روز حساب: [ا - مذ] ڀڄائي جو ڏينهن، قِيَامَتَ جو ڏينهن، روز حشر، روز جزا، يوم الحساب
* [ف: روز = ڏينهن + حساب = ڳاڻائو/ڀڄائو]
- روز حشر: [ا - مذ] حساب ڪتاب ۽ ڀڄائي جو ڏينهن، قِيَامَتَ جو ڏينهن، روز جزا، روز حساب، يوم الحساب، روز محشر
* [ف: روز = ڏينهن + حشر = گڏ ڪرڻ]
- روز داد: [ا - مذ] انصاف جو ڏينهن، عدالت جو ڏينهن، ڀڄائي جو ڏينهن، قِيَامَتَ جو ڏينهن، روز حساب، روز حشر، روز جزا، روز محشر، اَعْمَالَنَ جي حساب ڪتاب جو ڏينهن
* [ف: روز + داد = انصاف]
- روزدار ج روزدار: [ا - مذ] روز تي ڪم ڪندڙ، روزاني معاوضي تي ڪم ڪندڙ، روزاني پنڳهار تي ڪم ڪندڙ، روز تي بيٺل مڙو، عيوضي ڪاريگر
— روز روز: [ظرف] روز بروز، ڏهاڙي، ڏهاڙي، هر روز، روزانو
* ٺٽ، روزمره، هميشه، هر دم، مڌار، سڌائين، دائمي
* [ف]
- روز روشن: [ا - مذ] علي الصباح، فجر پرهه ٿئي، پاڪ ٿئي، صبح صادق
* [ف: روز + روشن = چمڪندڙ]
- روز روشن ٿيڻ: [اصطلاح] ڏينهن نڪرڻ، صبح ٿيڻ، سج اُڀرڻ، سج نڪرڻ
- روز سبهاه: [ا - مذ] ڪارو ڏينهن، مُصِيَبَتَ جو ڏينهن، تڪليف جو ڏينهن، بندشپيءَ جو وقت، نرائيءَ جي گهڙي
- روز شمار: [ا - مذ] ڀڄائي جو ڏينهن، قِيَامَتَ جو ڏينهن، جزا جو ڏينهن، آخرت جو ڏينهن، روز حساب، روز حشر، روز محشر، روز داد، روز قِيَامَتَ
* [روز + شمار < شمرن = ڳڻڻ]
- روز عاشور: [ا - خاص] عاشوري جو ڏينهن، 10 محرم الحرام وارو ڏينهن
* [ع]

— روزو پيچڻُ: [اصطلاح] روزي جي حالت ۾ ڪُجھ ڪائڻ يا پيئڻ (جنهن جي ڪناري ۾ سنڀ مائهن کي کاڌو کارائڻو پوي)

— روزو چوڙڻُ: [اصطلاح] روزو کولڻ. ٻنوري تائيم تي ماني ڪائڻ. روزي جي حالت ۾ روزي جو وقت پورو ٿيڻ بعد ڪائڻ ۽ پيئڻ

— روزو رکڻُ: [اصطلاح] صبح کان سڄي لهن تائين روزي جي نيٺ سان کاڌي پيئي کان پرهيز ڪرڻ. ورت رکڻ. اڀواس رکڻ

— روزو ڪائڻُ: [اصطلاح] روزو نه رکڻ. بي روزائتو هجڻ

— روزو کولڻُ: [اصطلاح] روزو آفتار ڪرڻ. روزو چوڙڻ. ورت کولڻ. سڄي ڏينهن جي پرهيز کان پوءِ کاڌو ڪائڻ

— روزه دارُ ج روزه دار: [ا - مذ] روزي رکيل. جنهن روزو رکيو هجي. روزي وارو. روزيدار. روزائتو. روزي سان

* [ف: روزه + دار < داشتن = رکڻ]

— روزه خورُ ج روزه خور: [ا - مذ] روزو نه رکندي. بي روزائتو روزي ۾ ڪائيندڙ

* [ف: روزه + خور < خوردن = ڪائڻ]

— روزه ڪشائي ج روزه ڪشائين: [ا - مت] بلڪل پهريون روزو کولڻ جي تقريب (ڪتر شيئي بلڙ جي پهرين روزي جي حالت ۾). روزي چوڙ. آفتار. آفتاري

* [ف: روزه + ڪشائي < ڪشودن = کولڻ]

* روسُ: [ا - مت] ناراضگي. زسامو. ڪاوڙ. زنج

* [س/ل/ت]

— روسامو ج روساما: [ا - مذ] زسامو. ناراضگي. ڪاوڙ. زنج. روس. غلظت فحيمي (دوست طرفان). خواهه مخواهه جي چڙ

— روسو ج روسو: [صفت - مذ] زستو. زسندڙ. تيسائي. تيسر. صدي. هنيو. چڙو. ايوو. زود زنج. تانڀو ٿيو

* روسُ ج روس: [ا - مذ] گندگي. خرابي. ڪن. ڪچرو

* [س/ت]

* ٿلهي ماني. روڻ. رونلو

* زڏل گوشت جو هڪ قسم

* رُوسُ: [ا - خاص] اتر ايشيا جي هڪ ملڪ جو نالو. رُشيا (Russia)

— روزگارُ ڪرڻُ: [اصطلاح] نوڪري ڪرڻ. ملازمت ڪرڻ

* ڏنڌو ڪرڻ. پيشو ڪرڻ. ڪمائي ڪرڻ. واپار ڪرڻ

* هنر ڪرڻ

* مزدوري ڪرڻ. مزدوري ڪرڻ. پورهيو ڪرڻ

* ڪم ڪرڻ. مشغولي ڪرڻ. ڪرت ڪرڻ

* زمان سازي ڪرڻ

— روزگارُ لڳڻُ: [اصطلاح] نوڪريءَ تي لڳڻ. نوڪري ملڻ. ڏنڌو لڳڻ. ڪم لڳڻ

* ڪنهن ڪرت سان لڳڻ. ڪنهن مشغوليءَ ۾ لڳڻ

* مزدوريءَ سان لڳڻ. مزدوري لڳڻ. ڪنهن پورهئي سان لڳڻ

— روزگاري ج روزگارِيُون: [ا - مت] ڪمائي. نوڪري. ڏنڌو. پيشو. ڪرت. ڪم. مشغولي. چاڪري

* روز جي مزدوري. اجرت. اُجورو

* رُونڻ: [ا - مذ] ڳڙڪي. ڌري. روشنڌار

* سوراخ. ٽنگ. لوڳهو. پرڳهل. ڳٽو

* [ف]

— رُونڻ ديوار: [ا - مذ] پٽ ۾ ڌري يا ڳڙڪي

* [ف: رُونڻ + ديوار = پٽ]

* روزنڻائي: [ا - خاص] جگرائي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو

* [س/ات]

* روزو ج روزا: [ا - مذ] ڏينهن جو ڪُجھ به نه ڪائڻ پيئڻ جو فرض (خدا جي طرف کان عائد ڪيل). صوم. اسلام جي پنجن رڪنن مان ٽيون نمبر رڪن (جنهن ۾ پرهه فطريءَ کان سانجهيءَ جي آڌان ٻڌڻ تائين ڪائڻ پيئڻ کان پرهيز ڪئي ويندي آهي)

* [ف: روزه]

— روزائتُ ج روزائت: [صفت] روزائتو. روزي وارو. روزيدار. روزي سان. جنهن روزو رکيو هجي

— روزائتو ج روزائتا: [صفت - مذ] روزي وارو. روزيدار. روزي سان. جنهن روزو رکيو هجي

* [مت: روزائتي ج روزائتيون]

— روزو آفتار ڪرڻُ: [اصطلاح] روزي جو مقرر وقت پورو ڪري ڪائڻ ۽ پيئڻ. روزو کولڻ

- **روست ج روست:** [صفت] پڳل، ڳريل (گوشت يا مرغي وغيره)
* [انگ: Roast]
- **روشن ج روشن:** [ا - مت] هلت چلت، چال، ڍنگ، نمونو ورتاء، طريقو، برتاء، وهنوار
* رفتار، هلتي
* انتظار، جوڙجڪ
* آرڪائ، افعال، اوسار، آبي ريني، زهتي ڪضي
* خاصيت، وصف، اوجھ
* [ف]
- **روشنائي ج روشنائي:** [اصطلاح] طريقو اختيار ڪرڻ، طرز اٺائڻ، ٻين جي هلت تي هلڻ
• **روشن پڳڻ:** [اصطلاح] انداز خراب ٿيڻ
* بد افعالو ٿيڻ
• **روشن سڌار ج روشن سڌار:** [صفت] هلت چلت کي سڌاريندڙ
* افعال سڌاريندڙ، اخلاق سڌار
• **روشن ج روشن:** [ا - مذ] روز، ڏينهن
* [بلجي]
* روش مريشي روش، ڪاهه نه ڪيچين کي رسين (شاهه/ديسي)
* [صفت] نانگو، آگهاڙو، ٿنگو، پرهنه
* [س/ل]
- **روشن:** [صفت] صاف، پٿرو، ظاهر، عيان، ظاهر، ظهور، ويڪت، آشڪار
* چمڪندڙ، جڙڪندڙ، تجلجي، چمڪڻو، چلڪڻو، منور، تابان، نوراني، نشانبر، پرسيد
* مشهور، مقبول، معروف
* کليل، ڪشادو
* چهره، آبدار، اوچل
* تڪو، ملو چلو
* عاليشان، شاندار
* غمدو
* پيڪيدار، ٿٺ وارو
* [ا - خاص] مسلمان مرد توڙي عورت جو نالو (پيش ۽ پٿر جي تڪاوت سان)
* [ف]
- **روشن آيت ج روشن آيات:** [ا - مت] واضح نشاني، پختو دليل
• **روشن اختر:** [ا - مذ] سڳو، بخت وارو، بختاڙو، پاڳن پريو، پاڳڙو، خوش نصيب، قسمت وارو، صدورو
* [ف: روشن + اختر = تارو]
• **روشن اک ج روشن اکيون:** [ا - مت] ديهه واري اک، چمڪدار اک
* خيانه واري اک
* خوبصورت اک
• **روشنائي ج روشنائيون:** [ا - مت] سوجهرو نور، حوت، شعاع، پرڪاش، سجهندو، اڃالو، آهه، سھائي، چمڪو
* فجر، پرھ ڦٽي، باک
* ڏيڻو، ٻني
* مشهوري، پٿرائي، ظاهري
* لڪڻ جي مس
• **روشنائي ڪرڻ:** [اصطلاح] روشني ڪرڻ، حوت جاڳائڻ، شعاع ڪرڻ، سجهندو ڪرڻ، اڃالو ڪرڻ، ٻني ٻارڻ
* پوئو ٻارڻ، ڪو اهم ڪم ڪري ڏيکارڻ
* پنهنجي وڏن واريون سٺيون زوايون جاري رکڻ
• **روشن باب ج روشن باب:** [ا - مذ] ڪنهن جڳهه جو نمايان حصو
* يادگار دوز (ڪنهن جي زندگيءَ جو)
• **روشن بيان:** [صفت] جنهن جي بيان ڪرڻ جو انداز واضح هجي، آسان ۽ پر اثر تقرير ڪندڙ
• **روشن بيانِي:** [ا - مت] صاف گوئي، آسان طريقي سان بيان ڪرڻ جي حالت، وضاحت، سمجهائي
• **روشن ٿيڻ:** [اصطلاح] سوجهرو ڪرڻ، چمڪڻ، شعاع ڪرڻ، تھلو ڪرڻ، اڃالو ڪرڻ، پرڪاش ڪرڻ، سجهندو ڪرڻ، چمڪو ڪرڻ
* جلڻ، پڙڻ، سڙڻ
* کلڻ، ظاهر ٿيڻ
* معلوم ٿيڻ، خبر پوڻ، جان پوڻ
* صاف ٿيڻ، چٽو ٿيڻ

- روشن پيشاني: [ا - مت] چمڪندڙ چهرو خوبصورت پيشاني
- روشن خيال: [صفت] سٺي سوچ وارو وسيع خيالن وارو. جديد نظرين وارو. فرسوده سوچن جو مخالف
- روشن خيالي: [ا - مت] عقلمندي، ذاهب، دانائي
- روشنندان ج روشنندان: [ا - مذ] روشني اچڻ جي ڌري لوگهو، جازو، بادبان، روزن، منگهه
- * [ف: روشن + دان = رکڻ جي جاء]
- * جاء پر ڏيئي رکڻ جو جازو
- * بتي، فانوس، ڏيئو، مشعل
- روشن دماغ ج روشن دماغ: [صفت] اعلى دماغ، هوشيار، ذهين، فهيم، سمجهو، کليل دماغ، ذاهو، سياتو، عاقل
- * [ف: روشن + دماغ = ذهن]
- روشن ضمير ج روشن ضمير: [صفت] صاحب ڪشف، روشن دل، صاحب ادراڪ، اهل دل، گياني، هوشيار، عاقل، دانا، ماهر
- * [ف: روشن + ع: ضمير = اندر]
- روشن قياس: [صفت] صاحب عقل
- * [ف: روشن + قياس = غور خيال]
- * قياس وٺڻ، قياس منڍ
- روشن ڪتاب: [ا - خاص] پاڪ ڪتاب، قرآن مجيد، هدايت، نيڪيءَ جو ڪتاب
- * [ف]
- روشن ڪرڻ: [اصطلاح] چمڪائڻ، چلڪائڻ، صاف ڪرڻ، ظاهر ڪرڻ، پڌرو ڪرڻ
- * جلائڻ، ٻارڻ، ساڙڻ
- روشني ج روشنيون: [ا - مت] روشنائي، سوچيرو، اڃالو، سهاڻو، سجهندو، سهاڻي، چمڪو، جهلڪي، تجلبي، جوت، نور، شعاع
- * برهه ڦٽي، پاڪ
- * 'ظفوع سحر سان ٿي روشني، ڌر بحر و بر پيدا' (عطا محمّد 'حامی')
- * پڌرائي، ظاهرائي، مشهورِي
- * بينائي، ڏيڏ، اکين جي نظر
- روشني ڪرڻ: [اصطلاح] جوت جاڳائڻ، شعاع ڪرڻ، سجهندو ڪرڻ، اڃالو ڪرڻ، بتي ٻارڻ
- روشني گل ٿيڻ: [اصطلاح] روشني بند ٿيڻ، جوت وسائڻ، شمع بند ٿيڻ، اونداه ٿيڻ
- روشني گل ڪرڻ: [اصطلاح] روشني بند ڪرڻ، جوت وسائڻ، شمع بند ڪرڻ، اونداه ڪرڻ، بتي/مبي وسائڻ
- روشني وٺڻ: [اصطلاح] اڃالو حاصل ڪرڻ
- * [ڪناي] جاڳرتا ماڻڻ، شغور حاصل ڪرڻ، هدايت وٺڻ
- * فيضياب ٿيڻ، فيض ماڻڻ (ڪنهن ڌريش يا الله واري کان)
- روضو ج روضا: [ا - مذ] مقبرو، قبر، گنبذ، ڪنهن بزرگ جي قبرستان اڏيل گنبذ، تربت مٿان اڏيل قبر
- * ڌرگاهه، آستانو، مزار
- * باغ، باغيچو، چمن، گلستان، ڦلواڙي، ڦولستان
- * [ا - خاص] رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار جي مزار اظهر
- * [ع: روضه]
- * حضرت امام حسين عليه السلام جن جي روضي مبارڪ جي شبيهه (جيڪا محرم الحرام جي ڏينهن ۾ برآمد ڪئي ويندي آهي)، تعزيرو
- روضو اظهر: [ا - خاص] سڀني کان پاڪ گنبذ، رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار اظهر جي مٿان اڏيل پاڪ قبر، گنبذ، خيبرا (جيڪو مديني منوره ۾ واقع آهي)
- * [ع]
- روضو آقدس: [ا - خاص] سڀني کان مقدس روضو، رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار اظهر جي مٿان اڏيل پاڪ قبر، گنبذ، خيبرا (جيڪو مديني منوره ۾ واقع آهي)
- * [ع]
- روضو رسول: [ا - خاص] رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار اظهر جي مٿان اڏيل پاڪ روضو، گنبذ، خيبرا (جيڪو مديني منوره ۾ واقع آهي)
- * [ع]

- روضو ۽ رضوان: [ا - مذ] جنت جو باغ، بهشت، سرگ، جنت، فردوس
- * [ع]
- روضي ڌارُ ج روضي ڌارُ: [صفت] ڪنهن ڌرگاهه جو مڃاڙو، ڪنهن خانقاهه جو خاص خيمنتگار
- * روغان: [ا - خاص] آڳوڻي رياست لس بيلي ۾ هڪ آڳاٽي قتل شھر جو نالو
- * روضنُ ج روعنُ: [ا - مذ] تيل، سڻپ، گيهه، عرق، چڪائي
- * چمڪو، چمڪو ڏمڪو، ظاهري ڀڳو، ملمعو
- پاهرين ٿيڻ تاب
- * رنگ، پيننگ
- * پالش
- * [ف]
- روعنُ اُڏرنُ: [اصطلاح] چمڪ ڏمڪ خسر ٿيڻ
- روعنُ بلسان: [ا - خاص] سون ٻوٽيءَ جو تيل
- * [ف]
- روعنُ تلخ: [ا - خاص] جاني جو تيل، ڪڙو تيل
- ڪارو تيل
- * [ف: روعن + تلخ = ڪڙو]
- روعنُ چڙهڻُ: [اصطلاح] چمڪ ڏمڪ پيدا ٿيڻ، رنگ اچڻ
- روعندارُ ج روعندارُ: [صفت] روعني، تيلي، وارنشي، سڻپو، چڪنو، چڪائيءَ وارو
- * [ف: روعن + دار > داشتن = رڪڻ]
- روعنُ زرد: [ا - مذ] مکڙ مان تيار ڪيل گيهه
- * [ف: روعن + زرد = بيٺو هيڊو]
- روعنُ سازُ: [صفت] رنگ ساز، رنگ جو ڪاريگر
- روعنُ فروشُ ج روعنُ فروشُ: [ا - مذ] تيل جو واپاري
- تيلي، تيلاهي، تيل وارو
- * [ف: روعن + فروش < فروختن = وڪڻڻ]
- روعنُ قازَ ڪرڻُ: [اصطلاح] خوشامد ڪرڻ
- * زماني سازي ڪرڻ
- * يارُ بنائڻ، دوست ڪرڻ، سنگتي ڪرڻ
- روعني ج روعني: [صفت] تيل وارو، سڻپو، چڪنو، سڻپ لڳل، وارنشي
- * [ف]
- * رُوفُ ج رُوفُونُ: [ا - مت] چٽ
- * [انگ: Roof]
- رُوفُ جو ڪارِبُ: [ا - مذ] چٽ جي سڙن ۽ جهڻ جو هڪ ڪارِب، سڙن ۽ جهڻ جو سانجو
- * روڪَ ج روڪُونُ: [ا - مت] جهل، پل، منع، پابندي، سڙايو، بندش، مُمانعت
- * زبڙڪ، اٽڪ، اٽڪاءُ، آڏ، زڪاوت
- * نظربندي، گرفتاري، ناهڪابندي، احاطه بندي
- * گھ
- * ضابطو
- * ڪري، بريهي، زڪ
- * انڪار، نڪر، اجازت نه ڏيڻ جي حالت
- روڪائڻُ: [مصدر] روڪڻ مان فعل متعدي بالواسطه
- بندش وجهائڻ، بند ڪرائڻ، جهلائڻ
- * زبڙائڻ، زڪاوت وجهائڻ، اٽڪاءُ ڪرائڻ
- * منع ڪرائڻ، انڪار ڪرائڻ، باز رکائڻ
- * [روڪيو، روڪيندس، روڪيل]
- روڪَ ٿامَرُ: [ا - مت] بندش، مُمانعت، جهل پل، زڪاوت، پابندي، احاطه بندي
- * ضابطو، ڪنٽرول
- ’ڏوهن تي روڪ ٿامَر ڪئي وئي‘ (جملو)
- روڪَ ٽوڪَ: [ا - مت] روڪڻ سان گڏ ٽوڪڻ جي حالت، طنز سان گڏ منع
- * منع، پابندي، جهل پل، مُمانعت، انسداد، بندش
- * آڏ، زبڙڪ، اٽڪ
- روڪڻُ: [مصر - فعل متعدي] اٽڪائڻ، پلڻ، زبڙڻ، زبڙائڻ، بيهارڻ
- * ٿارڻ، ٿرسانڻ، ٿمڻ، منڊڻ، سڙائڻ، نواڙڻ، وارڻ
- * اورائڻ، واڙ ڏيڻ، اوڻ ڪرڻ، ٻڙو ڪرڻ، آجهو ڪرڻ
- * نچاءُ ڪرڻ، نچائڻ، محفوظ رکڻ
- * منع ڪرڻ، باز رکڻ، جهلڻ

— روڪڙ ج روڪڙون: [ا - مت] ٽنڊي، ٽنڊي پٽسا، حاضر پٽسا، ڪلدار
 * پٽسن جي حساب جو ڪتاب، وهي، ڪچو، ڪٽس بئوڪ (انگ: Cash Book)
 — روڪڙو ج روڪڙا: [صفت] ٽنڊي روڪ، روڪڙ، ڪلدار پٽسا
 * [طرف] بروقت، انهيءَ مهل، هڪدم، بنا دير جي، جهٽ پت
 * پٽسن نه ڏيڻ جي حالت ۾ استعمال ٿيندڙ لفظ (مثال طور: روڪڙا ڏنائينس يعني نه ڏنائينس)
 — روڪڙو جواب ج روڪڙا جواب: [ا - مذ] زڪو جواب، انڪار، ناڪار، نابري، نه، ترٿ جواب، بڪدم جواب
 — روڪڙو جواب ڏيڻ: [اصطلاح] ناڪار ڪرڻ، انڪار ڪرڻ، زڪو جواب ڏيڻ، نابري وارڻ، نه ڪرڻ
 — روڪڙي ج روڪڙيون: [ا - مت] ٽنڊي، روڪ، روڪڙ
 • روڳ ج روڳ: [ا - مذ] بيماري، مرض، ناچاقائي، پيڙا، ڏوار، آگاهائي، ناچڪائي، ڏوج، ڏجهندو لڳائي، ڪمھرائي، آزار، بي مزاجي، زنجوري، تڪليف
 ايدو روڳ ڏسي، ويح ٿيا سڀ وائڙا (شيخ ايان)
 * روڳ، گندگي، پونءِ، پس، گند، سڙيل رت، رت پونءِ، ڦٽ مان وهندڙ گند
 * [سن: روڳ = گندگي]
 * باھ
 * ڏڪ
 * عشق، محبت
 — روڳائتو ج روڳائتا: [صفت - مذ] آگهو بيمار، ناچڳو، لڳو ناچڳو، روڳ وارو روڳي، جيءَ جڏو ڏجهارو، مرضيل، مريض، ڪرڪٽو، رڳت، رڳو، ڏٺاري، ڏڪيو، تڪليف وارو
 * پونءِ وارو گند سان پيريل
 * [مت: روڳائتي ج روڳائتيون]
 — روڳ پوڻ: [اصطلاح] بيماري فطرحق، مرض پوڻ، آگاهائي پوڻ
 — روڳ لڳڻ: [اصطلاح] بيماري ٿيڻ، بيماري پوڻ، مرض جو پوڻ، آگاهائي ٿيڻ
 * جهڳڙو پوڻ
 * عشق لڳڻ

* انڪار ڪرڻ، نهڪر ڪرڻ، اجازت نه ڏيڻ
 * [مص: روڪڻ]
 * [امر] روڪ
 * [مضارع] روڪيان (ج) روڪيون، روڪين (ج) روڪيو، روڪي (ج) روڪين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] روڪي تو (ج) روڪين ٿا
 * [حال مت] روڪي ٿي (ج) روڪين ٿيون
 * [ماضي] روڪيو (ج) روڪيا
 * [ماضي مت] روڪي (ج) روڪين
 * [مستقبل] روڪيندو (ج) روڪيندا
 * [مستقبل مت] روڪيندي (ج) روڪينديون
 * [اسم مفعول] روڪيل
 — روڪي رَڪَڻُ: [اصطلاح] ترسائڻ، جهلي ڇڏڻ، پڪڙي بيهارڻ
 * بند ڪرڻ، بندي ڇڏڻ، بندش هيٺ رڪڻ، باز رڪڻ
 — روڪي روڪي: [طرف] ترسائي ترسائي، بيهاري بيهاري، جهلي جهلي
 * قسطن ۾
 * آهستي آهستي، ڏيري ڏيري، هوريان هوريان، هري هري
 * ٿوري ٿوري عرصي ۾، وري وري، هر هنر، بار بار (جيئن: روڪي روڪي ترسات پوڻ وغيره)
 * احتياط سان
 • روڪ ج روڪ: [ا - مت/صفت] روڪڙا ٿڪا، ٽنڊي، ڪٽس، (انگ: Cash)
 * [سن: روڪ]
 * [طرف] بروقت، انهيءَ مهل، بنا دير، جهٽ پت، جلد
 — روڪ ٺوڪ: [ا - مت] روڪ، روڪڙ، روڪڙو، ٽنڊي، ٽنڊي
 * [طرف] بروقت، ٽنڊي تي، انهيءَ مهل، هڪدم

— روڳ منجهه رولڻ: [اصطلاح] مَرَضٌ ۾ مَبْتَلًا هُجَن.

دائِرُ المَرِيضِ هُجَن. سَدائِين بيمار زهرَ

* گناهن ۾ گرفتار هئڻ. بچڻ ڪنن ۾ ڦاسڻ. ڪنڊن ڪرڻوڻن ۾ ڦاسڻ

* عاشق سان ناز ڪرڻ (مَعُوبَ پارن). چاهيندڙ کي خواهه مَخواه تَڪَلِيْفُون ڏيڻ

— روڳي ج روڳي: [صفت] بيمار. اگهو. مَرَضُ وارو.

مَرَضِيل. اڻ سگهو ناچڳو. لڳو. روڳائڻو. جيءَ جڏو. دُجهارو. دائِرُ المَرِيضِ. ناچاڻ

* گند پٽ سان پيريل. رت پونءِ سان پيريل

* ڪنو. گندو. خراب. بچڙو. گڏو

* سُست. آرسِي. توتي. ڪاهل. ڍاڪن ڍلو. عاري.

ڪَر ڪوس. سليبو ساڻ. آرسائڻو. وساڻو. ڍرڪو. گُر

* مَعذُور. لاجاز

• رولڻ ج رول: [صفت] بي تائڻيڪو. بي ماڳو. بي هندو.

بِذِئڪو

* آوارو. ٿلڪائڻو. رولاڪ. رولو. روھ زليو. ٽولاڪڙ.

پسوار. ٿرٿاڀڙيو. ڪانٺ. رولاڪڙ. ڌڪا ڪائيندڙ. اجايو

گھمندڙ. واهيات ڦرندڙ

* لائڙ. لٽ. لٽنگ

* منگتو. پٺو پيٺانگ. ٽوھو پٽدڙ. بيڪاري. ڦٽي پيٺاڪ

* سُست. ڪاهل. توتي. آرسِي

* [ڪتاب] سِيَاخ. تاريخي ماڳ وغيره گھمڻ جو شوقين.

ڪوھ پٿما

* بانڊي. پانڊيڙو

— رولاڪ ج رولاڪ: [صفت] آوارو. گھمندڙ ڦرندڙ. ٿلڪائو

'پٺان جي سَنگ ۾. راتين جا رولاڪ' (شيخ ايان)

— رولاڪي ج رولاڪيون: [ا - م] آوارگي. ٿلڪائي

* هلاڪي. رولڙو

— رولاڪڻ: [مصدر 'رولڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] هيڏانهن

هوڏانهن ڊوڙائڻ. زلائڻ

* ڊرنڊر ڪرڻ. ڌڪا ڪرائڻ

* ستائڻ. تنگ ڪرڻ

* هلاڪي هلاڪي ڪڪ ڪرڻ. اجايو هلاڪڻ. گهڻي آڇ

وَج ڪرائڻ

* لڏائڻ. هيجرت ڪرائڻ

* [رولين رولينس روليل]

— رولڙو ج رولڙا: [ا - م] بي تائڻيڪائي. رولو. پٽواري.

بي ماڳائي. بي هندائپ

* [س/ات]

* دقت. تڪليف. هلاڪي. پريشاني. مُصِيْبَت. جاکوڙو.

ڪِشالو. ڪِشَت. ڌڪ. ڌڪيائي

* انتظار. بي چيني

— رولڻ: [مص - فعل متعدي] زلائڻ. رولو. وجهڻ. ڊرنڊر ڪرڻ.

پنڌ ڪرائڻ

* اڏ ۾ ڇڏي ڏيڻ. ڦٽائڻ. خراب ڪرڻ

* ڦڏو وجهڻ. ڦيٽاڙو وجهڻ. وڳهن وجهڻ. چيڏڪ وجهڻ.

زنبڱ وجهڻ

* غفلت ڪرڻ

* مستي ڪرڻ

* گُر ڪرڻ. گهل ڪرڻ

* [مص] رولڻ

* [امر] رول

* [مضارع] روليان (ج) رولينون. رولين (ج) روليو. رولي

(ج) رولين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر. مونٽ جمع جا صيغا گنديا آهن]

* [حال] رولي تو (ج) رولين تا

* [حال مت] رولي ٿي (ج) رولين ٿيون

* [ماضي] روليو (ج) روليا

* [ماضي مت] رولي (ج) رولين

* [مستقبل] روليندو (ج) روليندا

* [مستقبل مت] روليندي (ج) رولينديون

* [اسر مفعول] روليل

- رولو ج رولا: [ا - مذ] مونجهارو، گڙيڪٽر
 - * لڙا، گهمسان، بائيٽال، بڪيڙو، وڳوڙ
 - * جهيڙو، ڦٽو، ڌنگو، فساد، گهمگور، گندگور، جٽيل
 - * ڦيٽارو، ڦٽل، ڌرندڙي
 - * ٽڪليف، ڌڪ، بي آرامي، بي قرارِي
 - * 'منن کي رولا زوج جا، ڇٽ اندر ڇڪڻ' (شيخ ايان)
 - * جيرانِي، بريساني
 - * انڌڌڌ، بادشاهه گڙي، بد انتظامي، اٽري
 - * فڪر، گهٽي
 - * انتظار، اوسيٽرو
 - * يولو، غلطي، ڇڪ
 - * حيرانِي، واٽرائِي
- رولو پڙوڻ: [اصطلاح] حساب ڪتاب ۾ پل پوڻ، ڇڪ پوڻ، غلطي ٿيڻ
 - رولو گڙوڻ: [اصطلاح] فساد گڙوڻ، بڪيڙو گڙوڻ، شورش مڃائڻ، ڦٽو گڙوڻ، ڌنگو گڙوڻ، بغاوت گڙوڻ
 - رولو وڃهڻ: [اصطلاح] مونجهارو پيدا ڪرڻ، گڙيڪٽر پيدا ڪرڻ، بي انتظامي رجهڻ، اٽري پيدا ڪرڻ
 - رولو ج رولو: [ا - مذ] بيگانو، پٽڪندڙ، پينانگ، رولاڪ، تلڪاڻو، روهه زليو، رول، نولاڪو، ٿڙاٿڙيو، بي ٿاڻيڪو، ٺٺ، لنگ، لائٽر، آوارو
 - * توهو اويرو، ڌاريو، اويٽو، اُن واقف
 - * اُپومي، اُن سونهون
 - * مسافر، پرديسي
 - * خانو بدوش، هڪ هنڌان پئي هنڌ رهندڙ
 - * رولو ج رولو: [ا - مذ] ملازمن يا شاگردن جي نالن جي فهرست، حاضريءَ جو ڪتاب، داخلا جو ڪتاب، مسٽر رول
 - * گول ٿهو، ويڙهو، ويڙهوٽو، ويٽو
 - * سوسِي جو هڪ قسم (گول ويڙهيل جنهن جي اندر قيمو هلي يا پتارو وغيره هيل ٿئي، مٺا رول به ٿين، جن کي 'ڪير رول' چون)
 - [انگ: Roll]
 - * ڪردار (ڊرامي يا فلم وغيره جو)
 - * شخصي ڪارگڌاري
 - [انگ: Role]
- رولو ماڀل: [ا - مذ] مٿالي ڪردار
 - * [صفت] مٿالي شخصيت
 - [انگ: Role model]
- رولو نمبر: [ا - مذ] شاگرد جو اسڪول ۾ سڃاڻپ جو نمبر
 - * [انگ: Rol number]
- * رولو ج رولو: [ا - مذ] قاعدو، قانون، ٺهرايل حڪم، ضابطو، دستور، رواج، طريقو، سريشتو
- * ليڪڻ ڪڍڻ جو ڪاٺ جو گول ۽ ڊگهو اوزار، ليڪڻو، گول ڦٽيل
- * لوهه جو وزن ڌار پورو ڇڪرو، رستن يا ميدان کي هموار ڪندڙ، لوهو سانڙ
- [انگ: Role]
- * ڪورين جو هڪ قسم جو اوزار
- * هڪ گول ٺٺ منن کي گنديندڙ پٽين جي وچ ۾ ڦڙندڙ
- * ڪپڙي جو هڪ قسم
- [س/ات]
- رولو پٽن ج رولو پٽيون: [ا - مذ] پينيل
 - * سرمي جو ڦلڻ
 - * نقاشيءَ جو ڦلڻ
 - [انگ: Role pen]
- رولو ج رولو: [ا - مذ] پٽن کي پڇڻ جي مشين
 - [انگ: Rolar]
- * رولها: [ا - خاص] مينگهواڙن جي هڪ ذات جو نالو (ٿر ۾ رهندڙ)
- [س/ت]
- * رومر: [ا - خاص] قرآن شريف جي هڪ سورت جو نالو
- [ا - خاص] اٽليءَ جي گاديءَ جي هنڌ جو نالو
- ٺوڙي وڃي روم، ت به ڊوڊو ۽ ٺوڙ (چوڻي)
- رومن: [ا - مذ] روم ملڪ جو رهاڪو
- * انگريزي حرفن ۾ لکيل ٻي ٻولي
- رومن ڪيٿولڪ: [ا - مذ] عيسائين جو هڪ فرقو
- [انگ]
- رومن گڙيڪٽر: [ا - مذ] انگريزي حرفن ۾ لکيل ڪنهن ٻيءَ ٻوليءَ جو حرف
- [انگ]

- **رومي:** [ا - مذ] رومر ملڪَ جو زهاڪو تُرڪيءَ جي علائقي رومَ جو زهاڪو
* [انگ: Roman]
- **رُومانيڪ:** [صفت] رُومانيوي، عاشقانو، عاشقيءَ وارو
* [انگ: Romantic]
- **رُومانيوي:** [صفت] عشيقَ سان مَسُوب، رومانيس مَسَعلق، عاشقانو، عاشقيءَ وارو
* [س/ث]
- **رُومانيوي داستان:** [ا - مذ] عشيقَ سان مَسُوب قصو، عشيقَ جو داستان
* [ظرف] گدگد، هرشت، نِھال، راضي، خوش، خوب
- **رُومتر ج رُومترون:** [ا - مذ] مٿس ڪاهه، حملو، اُٿر ڏوڪ، جُلهه، سٺ
* غلبو
* لاڙو
* [س/ات]
- **رُومتر ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪاهه ڪرڻ (ڪئي جي)، اُٿر ڪرڻ، جُلهه ڪرڻ، حملو ڪرڻ
* سٺ ڏيڻ، ڏوڪي اُچڻ
* اوچتو سنهت ڪرڻ
- **رُومتر و ج رُومترا:** [ا - مذ] بي خوف، بي ڏٻو، دلير، بهادر، ويرا، سورمو
* [س/ات]
- **رُومئي:** [مض - فعل متعدي] سٺ ڪي وري پنهنجيءَ مرضيءَ موجب ويڙهن (ڪورين جو هڪ اصطلاح)
* [س/ات]
* [مض] رومئو
* [امر] رومر
* [زوميو] رومندو، روميل
- **رُون:** [ا - مذ/صوتي] هڪ قيسر جو آواز، سنهڻو آواز، رينگڻ، ريهائڻ، چيجاڻ، چيچٽ، رينگو
* روشن جو سنهڻو آواز
* [سن: رو]
* [ا - مذ] سنهڻا، وار، رومر، ٻر
* [س/ث]
- **رومي:** [ا - مذ] رومر ملڪَ جو زهاڪو تُرڪيءَ جي علائقي رومَ جو زهاڪو
* [خاص] مشهور بزرگ، صوفي شاعر مولانا جلال الدين جو لقب
- **روم:** [ا - مذ] بٺ جا وار، چيسر تي وار، ٻر
* [س/ث]
- **روماچ:** [ا - مذ] اُها وار، گڙا ٿيل وار، ڪانڊاريل وار
- **روماچٽ:** [ا - مذ] بدن جا کڙا وار، اُها ٿيل وار، ڪانڊاريل وار، روماچ
* [ظرف] گدگد، هرشت، نِھال، راضي، خوش، خوب
- **روماولي ج روماوليون:** [ا - مذ] بيت تي وارن جي قطار
- **روم رومر:** [ا - مذ] وار وار، رڳ رڳ، عضوو عضوو، انگ انگ، ڌرو ڌرو، چيسر جو هر هڪ عضوو
- **روم رومر ڏڪڻ:** [اصطلاح] سڄو بدن ڪانڊارجي وڃڻ، سڄو بدن ڏڪڻ، وار وار ڏڪڻ، چيسر جو هر هڪ عضوو ٽڙڪڻ، گهڻو هراسجڻ، خوف ۾ پيرجي وڃڻ
- **رُومر ج رُومس:** [ا - مذ] ڪمر، ڪوٺي، خجرو
* [انگ: Room]
- **رُومر پارٽنر:** [صفت] هڪ ئي ڪمري ۾ رهندڙ ساٿي، رومر ميت (هاٿيل جو اصطلاح)
* [انگ: Room partner]
- **رُومر ميت:** [صفت] هڪ ئي ڪمري ۾ رهندڙ ساٿي، رومر پارٽنر (هاٿيل جو اصطلاح)
* [انگ: Room Mate]
- **رُومال ج رُومال:** [ا - مذ] منهن وغيره صاف ڪرڻ لاءِ ننڍو توال، هٿ ۾ کڻڻ جو ننڍڙو ڪپڙو
* [ف: رو = منهن + مال < ماليين = مهڻ]
* **رُومال ۾ ويڙهي پادر هڻڻ:** [اصطلاح] گجهي طرح سان بي عزتي ڪرڻ، گجهيءَ طرح سان ڏک هڻڻ
- **رُومالي ج رُوماليون:** [ا - مذ] عورتن جي مٿي جي بدن جو هڪ ڪپڙو، تُرڪي جو اڳيون حصو
* [ف]

• **رُون رُون:** [ا - مت/صوتي] هِڪَ قِسْمَ جو سنهڙو آواز
 * ناز جو رينگڻ
 * سرندي جو آواز
 * ڪپاهه صاف ڪرڻ جو آواز
 * ڪنهن ٻار جي روڻڻ جو آواز
 * چرخي جو آواز
 * پون پون، پڻ پڻ، جهونگار، هون هون، رينگو رينگاڻ، رينگڙو
 • **رونڊو ج رونڊا:** [ا - مذ] ڪنهن پوکَ جي سَلَنَ کي هِڪَ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ جو ڪم. رَوَت، رَنب، رُونب، وهڻ وهراج
 • **رُونڀَ ج رُونڀُون:** [ا - مت] رومڙ (ڪڇي جي)، جلهه. ڪاه، ڌوڪ، اُٿر
 • **رُونتَ ج رُونتُون:** [ا - مت] نونٺَ کان ڪپيلَ ٻانهن * [س/ل]
 - **رُونتو ج رُونتا:** [صفت - مذ] نونٺَ کان ٻانهن ڪپيلَ ماڻهو، ٻانهن پڳلَ، ٻانهن کان معذور * [مت: نونٺي ج نونٺيون]
 * [ا - خاص] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪَ قِسْمَ
 • **رُونجهه:** [ا - خاص] هِڪَ ذاتِ جو نالو (اڪثر ضلعي خيرپور ۾ رهن)
 • **رُونجهاءُ:** [ا - خاص] هِڪَ ذاتِ جو نالو
 • **رُونجهائي:** [ا - خاص] هِڪَ ذاتِ جو نالو (اڪثر ضلعي خيرپور ۾ رهن)
 • **رُونجهو ج رُونجها:** [ا - مذ] پنڀڻين جي ڪنڌَ وارن وارن ڪنڌَ پنڀڻن وارو، چنجهو، ننڍين اکين وارو، چوچو، جهرو * [مت: رُونجهي ج رُونجهيون]
 • **رُونڊَ ج رُونڊُون:** [ا - مت] رهڙ، رانيوتو، جانيوتو * [س/ات]
 - **رُونڊَ به نه آچڻ:** [اصطلاح] رهڙ به نه آچڻ، ڪجهه به نه ٿيڻ، صحيح سلامت بچي نڪرڻ (تعارف وڏي حاجتي يا نقصان مان)
 - **رُونڊَ رُوڙ ج رُونڊَڙا:** [ا - مذ] رهنڊو، جانيوتو، رانيوتو، رهنڊڙو * [س/ڪوه]

• **رُونڊَ ج رُونڊُون:** [ا - مت] نونٺَ کان ڪپيلَ ٻانهن، ٻانهن کان معذور هجڻ جي حالت * [س/ات]
 - **رُونڊو ج رُونڊا:** [صفت] هڻڻ يا ٻانهن کان بيڪار ماڻهو، رونتو، ٿنڀو، نونٺَ کان ٻانهن ڪپيلَ ماڻهو، ٻانهن پڳلَ، ٻانهن کان معذور، جڏو، ٺوٺو، ٺونٺو، للهو، رنڊو * [مت: رُونڊي ج رُونڊيون]
 • **رونشو ج رونشا:** [ا - مذ] ڪل، خوشي، مزو، وندڙ، ويار، بازي، ڪلڙو، ڪيل، چرچو، تماشو، راڳ، رُوپ، پڳت، مزداري، ٺاڪ، زنگ، مسخري، مسڪري، سانگ، لطف * [مجاز] معمولي شيءِ، عاميانه ڳالهه
 'عشق هو چرچو نه هو رونشو نه هو' (استاد بخاري)
 - **رونشانئون ج رونشانان:** [صفت] ڪلارو، ڪل جهڙو، ڪلائيندڙ، مسخريءَ جهڙو * [مت: عجيب، حيرت جهڙو]
 - **رونشائون ج رونشائنا:** [صفت - مذ] خوشيءَ جهڙو، مزي جهڙو، رونشائي، ڪل جهڙو، رونشانئون، ڪل منهنون، ڪلڻ ڪلائيندڙ، مسخرو، ظريف * [مت: رونشائي ج رونشائين]
 - **رونشائي ج رونشائي:** [صفت - مذ] خوش مزاج، خوشي ملهائيندڙ، رونشو ڪندڙ، چرچائي، خوش طبع، پوڳائي، وندرائيندڙ، مزاجيه، ظريف * [مت: رانديگر، ڪلاڙي]
 - **رونشومتجهڻ:** [اصطلاح] معمولي ڳالهه سمجهڻ
 - **رونشو ڪرڻ:** [اصطلاح] خوشي ڪرڻ، مزو ڪرڻ، هلوگڻو ڪرڻ
 - **رونشي ڪوڏيو ج رونشي ڪوڏيا:** [صفت - مذ] تماشو، بين، تماشائي * [مت: هلڪڙي طبيعت وارو، ٿرڙو، غير سنجيده]
 * [مت: رونشي ڪوڏي ج رونشي ڪوڏيون]

- * ٻارَ جَمَعُ بَعْدِ عَوْرَتِ جِي پِيٽَ تِي رُڪُڻَ جِي ڪَرِ مَرِ
 ايندڙ پَنَرُ
 * [س/ات]
- * رُنُ. سُجَ. بَرِيٽُ. وِيرانِي. صَحرا. رُجَ
 - روهيءَ تي وَجائِزُ: [اصطلاح] ڪرو ڪري وٺڻُ.
 خاصو ڪري وٺڻُ. سَنو ڪري وٺڻُ. ٺاهي لوڪي وٺڻُ.
 سوچي سَمجھي وٺڻُ. خيال سان وٺڻُ
 * [س/ات]
- روهي ڏيڻُ: [اصطلاح] جُتيءَ جو تَرُو ٺاهي سَٺَ يا ڏور
 سان بَندَ ڪري روهيءَ هيٺان رُڪُڻُ
 * [س/ات]
- * روهيڙو ج روهيڙا: [ا - مذ] تَرِ مَرِ ٿيندڙ هڪ وڻُ
 (ڪنن ٺاهڻ لاءِ ڪارائتي). لوهيڙو
 * [س/ات]
- روهيڙي ج روهيڙيون: [ا - مٿ] روهيڙي جي وڻ جو گل
 * [س/ات]
- * روهيلُ: [ا - خاص] هڪ لَکَ جو نالو
 * [س/ڪوه]
- * روهيلا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * روهيلو ج روهيلا: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قيسر.
 جَنَلُ جو ڪانءُ (جيڪو زواجي ڪانءَ کان ٿورو وڏو ٿئي)
 * گيري جو هڪ قيسر
- * رُوءِ: [ا - مذ] منهن. مُڪَ. مَهَڙُ. مَهانڊو. جَهرو.
 شڪل. صَوَرَتَ
 'اِي گُلُ تُونِ دِ سَجائِينِ هُنَ كِي، تُو جِيوِي آ رُوءِ' (شيخ اياز)
 * حَسَنُ. سَوَنُهَن. رَوَتُ. نَهائِي. سَوِيَا. شَوِيَا. خَوِيصَوَرَتِي
 * [ف: رو = منهن]
- * مَتاڇرو. مَٺَ. سِيَاٺَ. تَرِ. سَطَحَ
 * ڏيڪاءُ. لُغاءُ. نَظارو. ڊيڊارُ
 * رُجَ. طَرَفَ. پاسو
 * نَمُونو. طَرِيقو
 * راءِ. مَتو. خِيالُ. وِجَارُ. سوچَ
 * مِيلَ. لاڙو. رَغِيٺَ
 * حَالَتَ. حالَ. دَرگُتِي. هَلي جَلي. مَرحانا. رَسِمَ. زَواجَ. طَوَرُ. اطوارُ
 * [ظرف] زَويرو. مَنهَن تِي. آمهون سامهون. اڳيان. منهن مَرِ
 مَهَڙَ مَرِ
- * روهڙي ج روهڙيون: [ا - مٿ] جَبَلَن مَرِ پيدا ٿيندڙ
 جَهنگِلي قَل جو قيسر. ڏٺُ
 * هِڪَ وڻَ جو نالو
 * [ا - خاص] هڪ جَبَل جو نالو
- * روهڙي: [ا - خاص] سَڪَرُ ضلعي جي هڪ مشهور
 تَعلقي ۽ تاريخي شَهرَ جو نالو
- * روهلاڻي: [ا - خاص] بگٽي بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو
- * روهلو: [ا - مذ] ساندهه جهڙو، يڪو اٺ ڏهه ڏينهن جهڙو
 * [س/ت]
- * روهڻُ: [مصر - فعل متعدي] رُوڪَڻُ. رَنڊَڻُ. رَنڊِي ڇَڏَڻُ.
 سَوڙهو گهٽڻُ. بَندَ ڪَڙڻُ. مَنڊَڻُ. مَنعَ ڪَڙڻُ. جَهَلڻُ. رُوڪَڻُ
 * [سن: روڏن]
 * ڊوهڻُ. نَڳَڻُ. ويساهه گهاتي ڪَڙڻُ. 420 ڪَڙڻُ.
 نَڳِي ڪَڙڻُ
 * [مصر] روهڻُ
 * [امر] روهِ
 * [روھيو روھندو روهيلُ]
- * روهو ج روها: [ا - مذ] ڏُڪَ. دَرَدُ. تَڪليفَ. رَوِيو. رولي
 ڏاڳڙو. اُهَنجَ. ايڏاءُ. مُشڪلاتَ. مُصِيبَتَ. پَرِيشاني
 * ڏرندري. ٽولاڪو
 * ساڙَ. رَنجَ. غُصو. ڪاوڙُ
- روها پتائڻُ: [اصطلاح] تَڪليفُون ڏيڻُ. مُصِيبَتُون ڏيڻُ.
 ڏاڳڙا ڪيائين. مُشڪلاتُون ڏيڻُ. پَرِيشانَ ڪَڙڻُ. ڏرندڙ ڪَڙڻُ
- روها پَٽَڻُ: [اصطلاح] تَڪليفُون سَهَڻُ. مُصِيبَتُون سَهَڻُ.
 ڏاڳڙا ڪَڙڻُ. پَرِيشاني ڏَسَڻُ. ڏرندڙ ٿيڻُ
- روها ڏيڻُ: [اصطلاح] تَڪليفُون ڏيڻُ. مُصِيبَتُون ڏيڻُ
 * نَڳيون ڪَڙڻُ. دُغائون ڪَڙڻُ
 * نَقصائَ ڏيڻُ. ٽوٽو وجهڻُ. ڪوٽ ڪَڙڻُ
- * روهي ج روهيون: [ا - مٿ] جَبَلَ جو هڪ قيسر جو ڪارو
 پَنَرُ (انڌان کي ٽڪي ڪڙڻ لاءِ استعمال ٿيندڙ). ڪَڙڙُ. ڪَڙلُ.
 سِرانَ. توهي
 * [سن: روشڻ]
 * سُوٽَر جِي واٽَ مَرِ مَٿِينِءَ جَڙِيءَ مَرِ ڏَنڊَنَ ٽڪِي ڪَڙڻُ
 جو هڪ عَضو

• رَه ج رَهُون: [ا - مٺ] رستو، راه، سڙڪ، واٽ، ڊگ، گس، پيڇرو، لنگهه، گذر، گهاڙو
 * [ف]

* مڙتو، دفعو، وارو، گهمرو، پيرو
 * نئون، طريقو، دستور، قانون، قاعدو
 * نغو، آواز، سرد، واڄو
 * [س/ات]
 * اوزار جي ڌار، تيزائي

— رَهِيَرُ ج رَهِيَرُ: [ا - مٺ] رستي سان وٺي هلندڙ، رستو ٻڌائيندڙ، رستو ڏيکاريندڙ، ڊگ لائيندڙ، واٽ ڏيکاريندڙ، سونهون، پوميو

* رهنما، هدايت ڪندڙ، پيشوا، مهتدار، سردار
 * مددگار، حامي، حمايتي، واهرو، ريارو
 * قاصد، نياپو، وسائيندڙ
 * مڙيد، هادي، گرو
 * [ف: ره + بر < برون = نيٺ، وٺي وڃڻ]

— رَهِيَرُ ٿِيَنُ: [اصطلاح] رستو ڏيکاريندڙ ٿيَنُ، سونهون ٿيَنُ، هادي ٿيَنُ، رهنمائي ڪرڻ

— رَهِيَرِي ج رَهِيَرِيُون: [ا - مٺ] رهنمائي، سونهن، آڳواڻي، پيشواڻي، هدايت، مهتداري، سرداري
 * آسانائي، مشڪل ڪشائي
 * حمايت، مدد، واهر، مددگاري
 * [ف]

— رَهِيَرِي ڪَرُنُ: [اصطلاح] رستو ڏيکارڻ، واٽ سان لاڳو، سونهن ڪرڻ، سونهون ڪرڻ، هدايت ڪرڻ، پيشواڻي ڪرڻ، آڳواڻي ڪرڻ، مهتداري ڪرڻ، سرداري ڪرڻ

— رَهْدَاوُ ج رَهْدَاوُ: [صفت] سنڀريل، تيار ٿيل (مسافريءَ تي يا ڪنهن ڪري تي)
 * روانو ٿيل، سهيل
 * [ف]

— رَهْرُوج رَهْرُوج: [ا - مٺ] واٽڙو، واٽ سان ويندڙ، مسافر
 * پرديسي، بديشي، پوميو
 * [ف: ره + رو < رفتن = وڃڻ]

— رَهْرُوانُ ج رَهْرُوانُ: [ا - مٺ] مسافر، واٽ ويندڙ
 * پرديسي، بديشي، پوميو
 * اُن سونهون

* قافلي وارو، ڪاروان وارو
 * [ف: ره + روان < رفتن = وڃڻ]

— رَهْرُنُ ج رَهْرُنُ: [ا - مٺ] واٽڙن کي ڦريندڙ، مسافرن کي لٽيندڙ، ڦورو، لوتو، ڍاڏو، ڌاڙيل، لٽيرو، واٽمارو، رستي تان ڦهر ڪندڙ، راه، ويندي مسافرن کي ڦريندڙ

* بد معاش، شاهي، لڄو، چڙو، ٺڳ
 * بيدجال
 * بي ايمان، خيانت وارو، دغا باز، ڪٽيو ويساه گهاتي ڪندڙ
 * [ف: ره + زن < زدن = هڻڻ]

— رَهْرَنِي ج رَهْرَنِيُون: [ا - مٺ] واٽ ويندڙن سان ڦر، ڦرمار، راهرني، ڌاڙو
 * [ف]

— رَهْگَڏَرُ ج رَهْگَڏَرُ: [ا - مٺ] عام رستو، شاهراه، شارع عام، لنگهه، گس، ڊگ، گهاڙو، واٽ، راه، سڙڪ
 * [ف: ره گدر < گذن = لنگهڻ]

* [صفت] لانگهائو، واٽڙو، واٽ ويندڙ، مسافر، پانڊيتڙو
 — رَهْگَڏَرُ ٿِيَنُ: [اصطلاح] لانگهائو ٿيَنُ، واٽڙو ٿيَنُ، وٽان لنگهڻ، گذري وڃڻ، رستو وٺي وڃڻ، پانڊيتڙو ٿيَنُ
 * وانجڻ، روانو ٿيَنُ، موڪلڻ، آسهڻ

— رَهْمَقْصُودُ: [ا - مٺ] گهربل رستو، نعين ڪيل واٽ
 * [معجازاً] من جي مراد، دل جي خواهش
 * [ف + ع: ره/راه = رستو + مقصود (ع) = مراد، مطلب]

— رَهْمَا ج رَهْمَا: [ا - مٺ] واٽ ڏيکاريندڙ، رستو ٻڌائيندڙ، سونهون، رهت پيشوا، آڳوڻ، رهنمائي ڪندڙ، هادي، هدايت ڪندڙ
 * وسيلو، مڙيد، مهتدار، سردار
 * [ف: رهه + نما < نمودن = ڏيکارڻ]

* واقفيتَ، جانِ سڃاڻ، دوستي، سنگت، ياري
* سينڌي

* رڌ ٿيل، منسوخ ٿيل، ڪاٺا، خنڀر، ڪٽيل
* هڪ ڄال جو ڦيسڻ، پوري ۽ سوڌي ڄال، سٺي زلفار
خوش زلفار

— رَهَتَ ڪَرڻُ: [اصطلاح] ڪُجھ ڇڏڻ، بتايا زڪاڻڻ،
ڪُجھ بچائڻ، پاڇي ڪرڻ، ڪا شيءِ ڇڏي ڏيڻ
* تياڳڻ، ڦٽو ڪرڻ، تجو، اڇلڻ
* باز رکڻ، پري ڪرڻ
* نا اُميد ڪرڻ، بي آس ڪرڻ

— رَهَتَوَانُ ج رَهَتَوَانُ: [صفت] سٺڃڻو، با آڌ، نڪ عادت،
نيڪ افعال، نڪ شعور، نڪ خصلت، فضيلت وارو،
سڌا ترور، شائستو، فھيدو، سڌريل، آڌت وارو، بااخلاق

• رَهَتَ: [صفت] هيٺو، بي واھو، بي واھ، لاچار، اُٻالو،
ٻڏڻڪو، ڏٺڻل، اُٻر حال، يتيم
* خالي، سڪو، ٺلهو، ڀالھو، وانڊو
* [ح - ج] بنا، بي، ري، ڪانسوا، سواءِ
* [ظرف] ٻريان، ٻريئن پاسي، ھن ڀر، پر ڀرو

— رَهَتَ ڪَرڻُ: [اصطلاح] ٻڏڻڪو ڪرڻ، بيگانو ڪرڻ
* غصب ڪرڻ
* ڦرڻ

• رَهَتَ ج رَهَتُون: [ا - م] گاهه جي ٿوري ساوڱ،
سائي وڙڪ
* [س/ل]

• رَهَتَ ج رَهَتُون: [ا - م] ڳڙو، رھتو، رھڙو، ڪنھار
* جھڪ، زھڙ، سخت ڪلامي، تڻيھ، جٺ ڦٽ
* [س/ل]

— رَهَتَ ڏيڻُ: [اصطلاح] رَهَتُ، رَهڙَ ڏيڻُ، جھڪڻُ،
تڻيھ ڪرڻ، جٺ ڪرڻ، سخت ڪلامي ڪرڻ
* [س/ل]

— رَهَتُنُ: [مص - فعل متعدي] رَهَتُن، رَهَتُون ڏيڻُ

* ڪنھن ڳڙو، ڪنھار ڪرڻ

* ليڪ ڪڍڻ

* گھوڙو

* سٺو، ڪنڻ، ماڙو

* جانگوز، پڇو

* [س/ل]

* [مص] رَهَتُن

* [امر] رَهَت

* [زهنيو زهيندو زهينل]

— رَهَتُو ج رَهَتَا: [ا - م] رَهَت، رَهڙو، ڏوڪو، تڻيھ،

جھڪ

* [س/ل]

* بچو، پوندو

— رَهَتُو ڪَڍڻُ: [اصطلاح] رَهَتُن، رَهَتُون

* ڦري وڃڻ، لٽي وڃڻ

• رَهَتَمَ: [ا - م] هڪ پساڙڪي وڪڙ جو نالو

• رَهِي ج رَهِيُون: [ا - م] تڻيھ، جٺ ڦٽ، ملامت،

جھڪ، سخت ڪلامي

* [س/ات]

• رَهَ رِيَتَ ج رَهَ رِيَتُون: [ا - م] راهه ريت، رسم، ريت،

ٻروڙو، ٻر هلي چلي، مڙجاتا، وڻيرو، استعمال

* عادت، حال، ڄال، هيٺ وڙو، خو، پر

* غذا

* ڏشا، اوسنا

* لباس، وڻس، ٻهڙي، پوشاڪ

• رَهڙُ ج رَهڙُو: [ا - م] اُٺ جو آواز

* [س/ل]

* ناخوشيءَ جو وقت، غميءَ جو وقت، افسوس جو موقعو

* [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] زھڙي ٿو (ج) زھڙين ٿا

* [حال مت] زھڙي ٿي (ج) زھڙين ٿيون

* [ماضي] زھڙيو (ج) زھڙيا

* [ماضي مت] زھڙي (ج) زھڙيون

* [مستقبل] زھڙيندو (ج) زھڙيندا

* [مستقبل مت] زھڙيندي (ج) زھڙينديون

* [اسر مفعول] زھڙيل

— زھڙو ج زھڙا: [ا - مذ] زھڙ، زھڙندو، زھڙو، زھڙند، زھڙت

* خارش، کنھار، آتشڪ

* جلدائيءَ جو ڪر، اُڀرائيءَ جو ڪر

* اُڀرائي، ٽڪڙ، جلدائي، ٽعجيل، هٿيڙ هٿيڙ تاهوت، آٽروپلا، وٽ پڪڙ، سيگهه، اُٺاڻائي

* گمٽو، ڳسڪو، گفڪو

* پٽاڪ، ڍاڙ، ڏٺو، لٻاڙ

* واٽ، گس، رستو، ڊگ، سڙڪ، گهاڙو

* ملهه يا ڪشتيءَ جي وڙهن جو هڪ ڍاءُ

* ڪوڙي دعوى، چٻ

— زھڙو پٽڙو: [اصطلاح] ڪوڙي دعوى ڪرڻ، چٻ ڪرڻ

— زھڙو ڪڍڻ: [اصطلاح] چينين، ڏمڪائڻ، چنڊ ڪڍڻ

* [س/ات]

— زھڙي وٺڻ: [اصطلاح] اُڪلائي وٺڻ، ڪر پورو ڪري وٺڻ

'اسلر ڪلاس ڀاري ڪر ڪي زھڙي وٺو' (جملو)

* زھڙڪي: [ا - خاص] ضلعي گهوٽڪيءَ جي هڪ مشھور شھر جو نالو (جيڪو هڪ وڏي تاريخي مندر ۽ هنڌن جي هڪ تيزت آستان جي ڪري مشھور آهي، جتي سنت سترام داس ۽ پڳت ڪنورام جون سماڌيون پڻ واقع آهن)

* زھڙو ج زھڙو: [صفت] ڏويائي، ڏوڪيڙا، ڏليائي، حريف، ويساھ گهاٽي ڪندڙ، ٺڳ، ڏٺائي، ڏٺيڙا، گشئي

* زھڙو: [ا - مذ] سنڌو نديءَ جو سمنڊ ۾ پوڻ وارو مکيه وهڪرو (پيءَ صديءَ کان وٺي)

* زھڙ ج زھڙون: [ا - مت] لينگهو، زھندو، زھندو، زھنو، زھت، جسر سان ڪنهن شيءِ جو گھڪو اچڻ ڪري ٿيل نشان، زخمر، رانيوٽو، جانيوٽو

* ڌڙڪو، ڏٻاءُ، جنت، رعب، ڏھمان، جاگوز، ڌڙاڙ، پيچ

* ڏوڪ ڏوڪان، اُڀرائي، جلدائي، ٽڪڙ، اُٺاڻائي

* جر چر، چڙاٺ، چيجاٺ (ڦلر جي)

* وھندڙ رستو، گهاڙو رستو، سڙڪ، ڊگ

— زھڙ اچڻ: [اصطلاح] زخمي ٿيڻ، چير اچڻ، رانيوٽو پوڻ

— زھڙ ڏيڻ: [اصطلاح] زھڙڻ، چير ڏيڻ، چيم ڏيڻ، جھڪ ڏيڻ، زھندو پائڻ، زھت ڏيڻ

* ڏٻاءُ، زڪڻ، جنت زڪڻ، ڏٻائڻ، رعب زڪو

— زھڙ سھڙ ج زھڙون سھڙون: [اصطلاح] شمار گھڻي ٽڪڙ، اُڀرائي، جلدائي، سيگهه، اُٺاڻائي

* [س/ات]

— زھڙ ڪڍڻ: [اصطلاح] چڙٻڻ، چينين، سنڻ، جهٽڪڻ، چنڊ ڪڍڻ، دين ڪڍڻ، ڏمڪائڻ، ڏمال ڪڍڻ

— زھڙو: [مض - فعل متعدي] زھندا پائڻ، زھنڊڻ، ٺھنڊڻ، ڪڙڻ، زھنڻ، جانيوٽا پائڻ

* ڪيمو، ڪنھار ڪرڻ

* روڻڻ، پٽڻ

* چٽڻ، ٽوڙڻ، جدا ڪرڻ

* تلخ ڳالهائڻ، ڌڙڪو ڏيڻ، مھميز ڏيڻ

* ٽڪڙو ڪر ڪرڻ، جلدائيءَ ۾ ڪر ڪرڻ

* اُڀرو ٿيڻ، جلدباز ٿيڻ

* لينگهه ڪڍڻ، ليڪا ڪڍڻ، بودا ڪڍڻ

* ڪنا آڪر لڳڻ

* اٽڪل سان ٻئي ماڻهوءَ جو سامان ھضو ڪرڻ، ڳڙڪائڻ، ڦيائڻ، ڊوھڻ، ڦري ڪائڻ

* [مض] زھڙو

* [امر] زھڙ

* [مضارع] زھڙيان (ج) زھڙيون، زھڙين (ج) زھڙيو، زھڙي (ج) زھڙين

• زَهْرِي: [ا - مت] پَرت جو هڪ قيسر

* [س/ل]

• زَهْرِي ج زَهْرِيُون: [ا - مت] لسو پٿر، پٿي، عينڪي پٿر

طاق هٿڪ

• زَهْرُ ج زَهْرَ: [ا - مذ] گهر ۾ گوڙ جي ٽڪر ۾ سبيل

گاهه جي پري (سونهن لاءِ رکيل)

* [س/ل]

• زَهْرَادِي: [ا - مت] جوئر جو هڪ قيسر

• زَهْرَارِي: [ا - خاص] گاڙهي اُن ۽ ٺهه واري جوئر جو

هڪ قيسر

* [س/ات]

• زَهْسُ ج زَهْسَ: [ا - مذ] خوشي، لطف، عيش، زهسو

مزو فرحت، لذت، آندو، پرستيا، بهاري، سهجائي، ونڌر

* پوڳ، حظ

* بختاوري، سپاڳائي، صدورائي، پاڳواڻي، خوش نصيبي

* [سن: رهسيه]

* راڙ، گجهه، پيدو

* حرص، طمع، لالچ، موه

— زَهْسَائِي: [مض - فعل متعدي] خوش ڪرڻ، راضي

ڪرڻ، بهال ڪرڻ، پرسڻ ڪرڻ، سهو ڪرڻ

* حرصائو، لالچائو، طمع ڏيارڻ، موه پيدا ڪرڻ،

هوس آڀارڻ

* [مض] زهسائو

* [امر] زهساء

* [زهساين زهسايندو زهسايل]

— زَهْسِي: [مض - فعل لازمي] خوش ٿيڻ، سهو ٿيڻ،

سهجو ٿيڻ، باغ بهار ٿيڻ، آندو ۾ اچڻ، پرسڻ ٿيڻ،

بهال ٿيڻ، راضي ٿيڻ

* سُڪِي ٿيڻ، آسودو ٿيڻ

* بختاوري ٿيڻ، پاڳ وارو ٿيڻ، بخت وارو ٿيڻ، صدورو ٿيڻ،

پاڳواڻ ٿيڻ، سداتورو ٿيڻ، خوش نصيب هجڻ،

قيسمت وارو ٿيڻ

* [سن: رهسيه]

* [زهسيي زهسندو زهسيل]

— زَهْسُوج زَهْسَا: [ا - مذ] ڪل، خوشي، مزو، روشو، ونڌر،

لطف

* قرار، سرهائي، پرستيا، فرحت، آرام

* هنجون رت هاريج، تان روڻي ڪي زهسوئي (سجل)

* راضيو، رضامندي

* حرص، لالچ، طمع، هوس

• زَهْڪَ ج زَهْڪُون: [ا - مت] ويڙو جي جاء، زهر جي جاء،

سيڪوٽ، قيام گاهه، ماڳ، مڪان، ٽڪاڻو، رهائش،

جاء، جڳهه

* [س/ات]

• زَهْلُ ج زَهْلَ: [ا - مت] ڪو مذهبي پاڪ ڪتاب رکي

پڙهڻ جي لاءِ ڪاٺ جي ٻن تختين مان ٺهيل منجھي

• زَهْلُوج زَهْلَا: [ا - مذ] سنگت، دوستي، ياري، صحبت،

آشنائي

* ميلاپ، گڏجائي، ملاقات

* دوستن جو جٿو

* [س/ات/ل]

* گهوڙي جي پنڌ جو هڪ قيسر، زلو

* [س/ات]

• زَهْنُ: [ا - مذ] گروي، ڪفالت

* [ع: رهن = گروي رکڻ]

— زَهْنِ اَرْضِي: [ا - مت] زمين يا جائيداد جي گروي

* [ع]

— زَهْنِ اِنْتَفَاعِي: [ا - مت] فائدي ڏيڻ واري گروي

* [ع]

— زَهْنِ اِجْتِمَاعِي: [ا - مت] مشتريڪ گروي

* [ع]

— زَهْنِ دَر زَهْنِ: [ا - مذ] هڪ ماڻهوءَ وٽان گروي ٿيڻ

شيءَ ڇڏائي، ٻئي وٽ گروي رکيل، گرويءَ جي مٿان گروي

— زَهْنِ مُطْلَق: [ظرف] هتو هت گروي

* [ع]

— زَهْنِ مٿمادي: [ظرف] ڪنهن مقرر مدت تائين گروي

* [ع]

— رهن نامو ج رهن ناما: [ا - مذ] اهر دستاويز جيڪو گروي
 زڪن وقت لکي ڏجي. ڪفالت نامو گروي نامو
 * [ع: ف]
 • رهننت ج رهننتون: [ا - مت] ماڻ. نهر. سامت. سانت.
 نانهر. ساهي
 * آسائش. آرام. چين. سڪ. قرار. آسودگي. راحت. ڌيرج.
 جمعيت. سهولت
 * شائبي. امن
 * سهنجائي. سولائي. آساني
 * بند
 • رهندو: [ظرف] ويتر. بهائين. اڃا به وڌيڪ
 * [س/ات]
 — رهندو سهندو: [ظرف] ويتر. نيشن وڌيڪ
 • رهندو ج رهندا: [صفت] باقاعدي. حقي. سچو. جائز.
 قانوناً و شرعاً جائز حقائقو برحق. حق خلالي. روا
 • رهند وهند ج رهندون وهندون: [ا - مت] ٺول واري رهاڻ.
 اوتائون دهرائي ڪيل مسخري. ٺول. توڳ. ڌنگ
 * [س/ڪوه]
 • رهنڊ ج رهنڊون: [ا - مت] رهنڊو رهڙ. رانيوتو رانيوتو.
 زونيتو جهانيوتو
 * چير وڏ
 * چنبو
 * هلڪي ٽڪليف. معمولي رحمت
 — رهنڊجڻ: [مصدر] رهنڊڻ مان فعل مڃهول هڪ جي
 آڱرين يا ننهن سان رهڙون پون. رانيوتا پون. جانيوتيجڻ.
 رهڙجڻ. روڙجڻ
 * [رهنڊيو رهنڊيو رهنڊيل]
 — رهنڊڻ: [مصدر - فعل متعدي] هڪ جي آڱرين يا ننهن سان
 رهڙون پائڻ. رانيوتا هڻڻ. جهانيوتا پائڻ. ڪرڙڻ. ڪرڙجڻ
 * چنبا هڻڻ
 * [س/ات]
 * [مصدر] رهنڊڻ
 * [امر] رهنڊ

* [مضارع] رهنڊيان (ج) رهنڊيون. رهنڊين (ج) رهنڊيو.
 رهنڊي (ج) رهنڊين
 * [زمان حال ناهڻ لاءِ معارف فعل ٿو] ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن
 * [حال] رهنڊي ٿو (ج) رهنڊين ٿا
 * [حال مت] رهنڊي ٿي (ج) رهنڊين ٿيون
 * [ماضي] رهنڊيو (ج) رهنڊيا
 * [ماضي مت] رهنڊي (ج) رهنڊيون
 * [مستقبل] رهنڊيندو (ج) رهنڊيندا
 * [مستقبل مت] رهنڊيندي (ج) رهنڊينديون
 * [امر مفعول] رهنڊيل
 — رهنڊو ج رهنڊا: [ا - مذ] رهنڊ
 • رهنڪار ج رهنڪارون: [ا - مت] ڌب يا مار سبب
 ڪيل ڏانهن. زنب. وڏي ڏانهن. رڙ. پاڪار. پيڪ. بوڪار
 * [س/ڪوه]
 — رهنڪو ج رهنڪا: [ا - مذ] سنهڙو آواز. رٿڪو.
 ٽڪو. ٺٽڪو. پڪاڻ
 * [س/ڪوه]
 • رهنڻ: [مصدر - فعل لازم] ترسڻ. ٽڪڻ. قيام ڪرڻ
 * نمرڻ. پيهرڻ. پيهي وڃڻ
 * گهارڻ. گذارڻ. ڪاڻڻ. جالڻ
 * پئتي پوڻ. پوئتي رهجي وڃڻ
 * وسڻ. آباد هجڻ
 * صبر ڪرڻ. مات ڪرڻ. چپ ڪرڻ
 * بچڻ. بچي پوڻ. رهجي وڃڻ
 * حاضر هجڻ. موجود هجڻ
 * قائم هجڻ. برقرار هجڻ
 * چيڻ. چيڙو هجڻ
 * ڪيڏڻ (راند)
 * باز آڻڻ. پاسو ڪرڻ. ڪناره ڪشي ڪرڻ. ڇڏڻ. ٽرڻ.
 تارو ڪرڻ (ڪنهن ڪنڀر کان)
 * بند ٿيڻ

• **زهي ج رهيون:** [ا - مت] گھميل هوا، سَرلو

* ٿڌ، سيءَ، سردي، ناز، سياندڙو، سيانو

* سياري جي برسات، ملهائڻ، جهڙالو، گگرڻ چانو

* [س/ڪوھ]

* لڙيش، ڏکڻي

* خوف، ڊپ، ڊيڄو، ڊڄ، پڙو

* [س/ت]

* سڪل، ڏهر

— **زهي ٿيڻ:** [اصطلاح] سياري جو مينهن پوڻ

* [س/ت/ڪوھ]

— **زهي گزڻ:** [اصطلاح] سياري ۾ آسمان جو جهڙو گزڻ،

برسات وٺڻ جي تياري ٿيڻ، برسات اچڻ، مينهن جو

پرجي اچڻ

• **زهنگ زهنگ:** [صفت] هيراک، عادي، عيتي

* [س/ڪوھ]

• **زهيلوچ زهिला:** [ا - مذ] وهت جو سڪيو پنڌ، زلو، زهلو

* [س/ت]

• **زهين:** [صفت] گروي ٿيل، گروي زڪيل، گروت

* [ع: رهن = گروي]

* [ظرف] تابع، ماتحت، زبردست، هٿ هيٺ

— **زهين منت:** [صفت] احسانند، شڪر گذار، ممنون

* [ع: رهن، منت = شڪر گذاري]

• **زهين ج زهين:** [ا - مذ] تعلق، لاڳاپو، گانڊاپو

• **زو:** [ظرف] حقي، سڄو، صحيح، برصواب، پوريءَ طرح،

ٺيڪ، پورو، تحقيق، بلاشڪ، بيشڪ، برابر، پورڻ، درست،

واجب، راس، اصل حق ڪري

* [ف: راست]

• **زو ج زهيون:** [ا - مت] ڪاٺ، تخفيف، ڪٺ ڪوٺ، چانڊ

* [ف: راءِ]

* ٿيڃو، راءِ، خيال، ويچار، قياس آرائي

* [صفت] سڄي، سرتستي، مڪمل

'پٺنگ، نه زنگ، اڳ نيسي آيا' (شاه/ڪلياڻ)

— **زه ج زئون:** [ا - مت] پوز، ريجڪ، جهجهڪي، بدبدو

بدڪي، نوڊڪي، لهر، ترنگ، وهڙ، خيال

* من موج، دور

* لهر، ڪڏ

* شوق، دل، موه، پيار، اڪنجهڙ، اڪنڊ، پريت، پيار

پاو، محبت، سنيهه، ارواح

* لاڙو، زغبت

* حرص، لالچ، طمع

* تلوار جو ڪنو، منهن، ڏاڙ

* هٿيار کي ڏنل پاڻي، تڪائي، تيزائي، چوه، چوهائي

* لٺ، ڌڙ، مٿي، ريت، وهڪري واري مٿي، واري، ريتي

* چانو، ڪوهه جي پاسي مان پاڻيءَ کان هيٺان آيل واري، اڙو

* گهوڙي جي تيز هلڻ جو هڪ نمونو

— **زه ڪپڙ:** [اصطلاح] وڏن نه ڏيڻ، روڪ ٿام ڪرڻ،

بندش ڪرڻ

— **زه ڪپڙ:** [اصطلاح] سوئڻ، ڪڪ، چونڊڻ، سوئي صاف ڪرڻ

* گڏ ڪرڻ

• **زه ج زو:** [صفت] لاڏلو، چلولو، انگلي، چچلو، چنچل،

چچ رچلو

• **زه:** [ح - ج] راءِ، راءِ، ڪانسوا، ڌاران، پاڇهون، سواءِ،

بي، بغير، بگر، بلا، بن

• **زه ج زه:** [ا - مذ] رياءِ، بظرفي

* ڪوڙي چانڊي، منٺ

* [س/ت]

• **زه ج زهيون:** [ا - مت] زوه، سطح، سبتو پاسو

* حالت، زوڊاد، صورت حال

* [ع: راءِ، ف: زوه]

* ذرحو، شان، مان، زينو، عزت، مرتبو، وڌائي

* خوشي، مزو، فرحت، لذت، ذوق، لطف، وندڙ، عيش، مَوج

* مرضي، بستندي، خواهش، ارادو، نيت

* منهن، مُڪ، مهانجو، چهرو، شڪيل، صورت

- **رُتَارَٽُ:** [مص - فعل متعدي] رُوجُ ڪرائڻ، روڌڻ ڪرائڻ،
رُڙيون ڪرائڻ، افسوس ۾ وجهڻ، گريه ڪرائڻ
* آزارڻ، ايڏاهه ڏيڻ، ڏکي ڪرڻ، تڪليف ڏيڻ
* [مص] رُتَارَٽُ
* [امر] رُتَارِ
- * [مضارع] رُتَارِيان (ج) رُتَارِيون، رُتَارِين (ج) رُتَارِيو، رُتَارِي
(ج) رُتَارِين
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'رُو' ۽ زمان حال استمراريه
لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رُتَارِي ٿو (ج) رُتَارِي ٿا
* [حال مٿ] رُتَارِي ٿي (ج) رُتَارِي ٿيون
* [ماضي] رُتَارِيو (ج) رُتَارِيا
* [ماضي مٿ] رُتَارِي (ج) رُتَارِيون
* [مستقبل] رُتَارِيندو (ج) رُتَارِيندا
* [مستقبل مٿ] رُتَارِيندي (ج) رُتَارِينديون
* [اسم مفعول] رُتَارِيَل
- **رُٺَاءُ ج رُٺَاءُ:** [ا - مذ] مَهْرِيَانِي، عَطِيُو، پِلَاجِي، ٽُوَازِش،
عِنَايَت، ٿورو، اِحْسَانُ، چڱائي، پَاسِخَاطِرِي، رِعَايَت، رِيَاءُ،
لِحَاطَ، مَرُوٽ
* [س/ات]
* بي انصافي
- **رُٺَاڪَازُ ج رُٺَاڪَازُ:** [صفت] بَهَ رُوپِي، ڪُهَٽِيُو
پاڳندي، منافق، مڪريلو
* [ف: رياءُ + ڪار - ڪردن = ڪرڻ]
- **رُٺَاطِي ج رُٺَاطِيُون:** [ا - مٿ] پَاسِخَاطِرِي، رِعَايَت، رِيَاءُ،
وَسَبُ، هڪ طرفائي، مَهْرِيَانِي، عَطِيُو، پِلَاجِي، ٿورو،
ٽُوَازِش، عِنَايَت، اِيچِيُو، اِحْسَانُ
- **رُٺَاطِي ج رُٺَاطِي:** [صفت] رِيَاءُ ڪندڙ، پاسو وٺندڙ،
پَاسِخَاطِرِي ڪندڙ
* [س/ات]
* بي انصاف
- **رُٺِيَجَنُ:** [مصدر 'رُٺِيُو' ما فعل مَجْمُول] ٽِرَجِي، لَٽِيَجُو،
رَهَ چَڙهڻ، رِيٽِيَجَنُ، مِٽِي چَڙهڻ، پُورِيَجَنُ، ڏِڪِيَجَنُ
* [زئي زندي، رُٺِيَل]
- **رُٺِيَادُ ج رُٺِيَادِيُون:** [ا - مٿ] حالت، روٺيادو، حال،
روٺڪار، اُوستا، گُٽِي
- **رُٺِيَاڪُ ج رُٺِيَاڪُون:** [ا - مٿ] گهريلو شيون ٽنگڻ يا رُڪڻ
لاءِ خانيدار ڍانچو
* [انگ: Rack]
- **رُٺِيَاڪِيَتُ ج رُٺِيَاڪِيَتُون:** [ا - مٿ] تينيس، اِسڪَواٽِش يا
بيڊميُنٽن راند ڪيڏڻ جو هٿيو (جنهن جي بناوٽ اڪثر بيضي
شڪل جي ٿئي ۽ زهر يا ٽائيلون سان واٽيل هوندي آهي)
* [انگ: Racket]
- **رُٺِيُونُ ج رُٺِيُونُ:** [ا - مٿ] جوڪيدارن يا سپاهين جو گشت،
چونڪي، پهرو، شب گرد، چڪر ڦيرو، گهمرو وارو،
گهمٽاري، دُورُو، ڦيري
* [انگ: Round]
* [ظرف] چوگرڊ، چوطرف
- **رُٺِيُو:** [مص - فعل لازمي] ڳوڙها ڳاڙڻ، رُوجُ ڪرڻ، روڌڻ
ڪرڻ، اَنسُون وهائڻ، اَشڪُ باري ڪرڻ، لَٽَڪُ وهائڻ،
هَنجُون هارڻ، ٽَمَڻُ، افسوس ڪرڻ، رُڙڻ، دلنهن ڪرڻ،
ميڪڻ، شوڪ ڪرڻ، ماتم ڪرڻ، گريه ڪرڻ، زاري ڪرڻ
* شڪوه ڪرڻ، ڳلا ڪرڻ، مَيَارُ ڏيڻ، هاءِ هاءِ ڪرڻ، آه ڪرڻ
* [زنو، زنا، زني، زنيون، زندي، زنديا، زندي، رُٺيديون، رُٺِل]
- **رُٺِيُوَ اُچِيُو:** [اصطلاح] هَنجَن هارڪو ٿيڻ، اڪيون ڳوڙهن
سان ڀرجي اچڻ، ڍل ڀرجي اچڻ
* افسوس ٿيڻ، ڏک ٿيڻ، اِرمَانُ، ٿيڻ
- **رُٺِيَا رُٺِيُو:** [اصطلاح] شڪايت ڪرڻ، قرياد ڪرڻ
* ڪُرڪُن، جهجهڪڻ
* ڏوراپا ڪيڙڻ، طعنا مهڻا ڏيڻ
- **رُٺِيَاٽِي ج رُٺِيَاٽِي:** [ا - مذ] رُٺِيُو، روٺِيُو، رُٺِيُو، هر ڳالهه
تي رُٺِيُو، رُٺِيَهَارڪُو
* ڏيان ڏَلَبُ

- **رُئي ج رُئيون/رُيون:** [ا - م] اُدامندڙ ڏڏڙ ڌر لٺ، مٽيءَ جا ڪڪڙ، ڌوڙي ڌوڙ، گس، سنهي خاڪَ * [ع: رُئي، سن: رُهي] * ڄمڪو، ڄمڪاڻ، تَجلو، تَجلِي، جُهَلڪو، ڄَمَتڪار (تلوار يا ڪَنهن بئي مَٽيار جو) * ڏڏڙ ڪَيلَ ڄانور، ڄانورن جي پور * آخِر پُڄائي، ڇيڻ، ڇيڙو * [ظرف] ڄَٽ، خَلاصَ، پورو، خَتر، شامَ * [س/ل/سن: رُهي] * رُونِي رَاهِي
- **رُئي آسَمَانُ هِڪُ ڪَرنُ:** [اصطلاح] تَڪڙو ڌوڙ، تيز وِجڻ، تَڪو پَڄڻ، چوهو ٿي وِجڻ، چوٽ وِجڻ
- **رُئي ٿيڻ:** [اصطلاح] ڄَٽ ٿيڻ، ناس ٿيڻ، فنا ٿيڻ، تَباَه ٿيڻ، بَرِياد ٿيڻ، ويران ٿيڻ، اُجاڙ ٿيڻ * ڪَهي وِجڻ، خَتر ٿيڻ، پورو ٿي وِجڻ، خَلاصَ ٿيڻ، شامَ ٿيڻ، پُڄائي ڪَرنُ، ڇيڻ ڪَرنُ، ڇيڙو ڪَرنُ * ڌر ٿيڻ، ڌوڙ ٿيڻ
- **رُئي ڏيڻ:** [اصطلاح] وڏي روز سان ڏانهون ڪَرنُ، اوبلا مَڄائڻ، گهوڙا گهوڙا ڪَرنُ، حَشرَ مَڄائڻ، حَشرَ ڪَرنُ
- **رُئي رُئي:** [ظرف] شامَ گهڻيءَ تَڪليف سان، وڏي مُشڪلات سان، ڏاڍن ڏڪن سان، ڏاڪڙن سان * [صفت] لاجار، ڏڪير، اَهنجو، مُشڪل
- **رُئي رُئي سوپَ پائڻ:** [اصطلاح] وڏيءَ تَڪليف سان سوپَ پائڻ، مُشڪلاتن سان فَتَحَ حاصل ڪَرنُ، ڏاڪڙن سان ڇيڻ * [س/ل/ات] * بوڙ جو شوروي رهو * [س/ل] * گهڙ جي اولي ۾ گڏ ٿيل بَحرَ جو ڍڳ * طوفان، مٽي، اَنداري، رُئي
- **رُئو ج رُئو:** [ا - ذات] اَللهُ تَعَالِي جو هِڪُ صِفاي نالو * [صفت] شامَ گهڻو مَهريان، باجهارو * [ا - خاص] مُسلمانَ مَرَدَ جو نالو * [ع]
- **رُئي ڪَرنُ:** [اصطلاح] رُج رازو ڪَرنُ، آه زاري ڪَرنُ، روڏن ڪَرنُ، ڏانهون ڪَرنُ، هاءِ هاءِ ڪَرنُ، گهوڙا گهوڙا ڪَرنُ، حَشرَ ڪَرنُ، حَشرَ مَڄائڻ، اوبلا ڪَرنُ، بَرِيادَ ڪَرنُ، گريه زاري ڪَرنُ، آه پُڪارَ ڪَرنُ، آه و فغان ڪَرنُ * ڀِٽَ، ڪوهي، رُئي، رُئيون ڪَرنُ، رانپاڻ ڪَرنُ، رانپاڙ ڪَرنُ، رُڙن، رُڙيون ڪَرنُ، سُورَ ڪَرنُ * [صفت] اَفسوسَ ڪَرنُ
- **رُئي ڪَائڻ:** [اصطلاح] تَديو هُئڻ، مَعصومَ هُئڻ، بي سَمجَهه هُئڻ، بالڪَ هُئڻ، صَغيرَ هُئڻ
- **رُئي ۾ ڇِٽڪڻ:** [اصطلاح] روڻ شروع ڪَرنُ، گهڙو رُئي، روڏن مَڄائڻ، رُئي ۾ بَونَ، رُج مَڄائڻ، گهوڙا ڳاڙڻ، هَنڃون هانڙ
- **رُئي ج رُئي:** [صفت] رُئي رُئي، ڌري ڌري روڏن مَڄائيندڙ، ٿوري گهڻي تي رُج ڪَندڙ، جَهِتَ پَتَ رُئي * [صفت] مَرچوٺ، سُور، ڪَنجوس، ڄَمَڄوس، ڇَڇي مار، بَخيل * [صفت] گيدي، بزدل، ڌريوڪ، ڀَڄندڙ * [ا - مذ] شڪايت، ڳلا
- **رُئي مارڪو ج رُئي مارڪو:** [صفت] رُئي وارو، آب ڀديو، غمگين، ڏڪارو، ڏڪوئل
- **رُئي ج رُئي/رُئي:** [ا - مذ] عورت جو مٽي تي پائڻ جو ڪپڙو، پوتِي، گندي، سَري، اُسيڇِي، مَٽاري، ڇني، بانڌِي، ڏيتو، اوڇڻ، لُٽو، چادر، اُچرڪ * [س/ل/ات] * بوڙ جو شوروي رهو * [س/ل] * گهڙ جي اولي ۾ گڏ ٿيل بَحرَ جو ڍڳ * طوفان، مٽي، اَنداري، رُئي
- **رُئي ج رُئي:** [ا - مذ] اَللهُ تَعَالِي جو هِڪُ صِفاي نالو * [صفت] شامَ گهڻو مَهريان، باجهارو * [ا - خاص] مُسلمانَ مَرَدَ جو نالو * [ع]

- ري پيرو ج ري پيرا: [صفت] اُن پيرو اُن لَازِيل، اُن چينل
- ري چيو ج ري چيا: [صفت] ري ڪوٺيو. اُن نينيو. اُن سڏيو. بي دعوتيو
- * بي لغام اڄهل، اُن جهل، بي مهل اراوندو، بي فرمان، بي چيو، بي آڏو، نا فرمان، سرڪش، فسادي
- * منهن سر منهن زور، نجس، هوڏي، عاق، صدي، هٽيل، مقرر
- ري حڪم: [صفت] ري موڪل، بنا اختيار، بنا اجازت، بنا پروا، بنا پڇي، اُرخو، پائمرادو، پنهنجي مرضيءَ، پاڻ سر
- ري ڏاڙهيو ج ري ڏاڙهيا: [صفت] بنا ڏاڙهيءَ، ڪسرو، لاسيار، لسان، لاسواڻ، لسزو، ڳيرو، ڏاڙهيءَ ڪوڙ
- * [مجاز] زنانو، عورتن جهڙو
- * گڙو، هڃو، مڃت
- ري گموج ري گما: [صفت] نڪم، ناڪام، نڪار، نڪارو، بي روزگار، نڪم، ري ڏنڏي، بيڪارو، بيڪار، ٿوٿو، اڃايو، فضول، آڪيارو، ورتو، رائيگان، وتو، فالنو، خالي، ناخو، خالي پيلي، بي فائدو، جاڙو، رولو، آوارو
- ري گناهه: [ظرف] بي ڏوهه، بي قصور، بي خطا، ناخو، هرپرو، راهه گناهه، بي گناهه، بي سبب، بنا ڪارڻ، خالي پيلي، اڃايو، سواءِ الزام جي
- ري ملهو ج ري مِلها: [صفت] مُفت، اهيبن، بنا پيسي، بنا اُجوري، قيمت کان سواءِ، اُن مَلهو، ري قيمت، بنا قيمت، بنا ڪنهن عيوضي، امله، بي بها، قيمتي
- ري واٽو ج ري واٽا: [صفت] اُن واٽو، بي واٽو، بي گس، نيل، منجهيل، گمراهه، اُن سونهون، ناواقف، ايومي
- ري هٽيارو ج ري هٽيارا: [صفت] بي هٽيار، هٽين خالي، چڙو، سڪو، ڪلي، ڪم، شستر هيٺ
- ري هٽيو ج ري هٽيا: [صفت] بي هٽيار، هٽين خالي، سڪو
- * ري ج ريز: [ا - م] شعاع، تڄلو، ڪرو، ترورو
- * [انگ: Ray]

- رَئِيْزَانِي: [ا - خاص] بگي بلوچن جي قبيلي جو هڪ پاڙو
- رَئِيْس: [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو
- رَئِيْس ج رَئِيْس: [صفت] مَعِيْز مائهو، امير، سردار، دگيدار، اڳواڻ، مهندار، راج، وڏيرو، پگدار، فرمان زو، حاکم، ڪوٽ جو مالڪ، چڱو مڙس، پتيل، وڏو مائهو، پوتار، صدر
- * [ع]
- * [م]: رَئِيْسِيائي ج رَئِيْسِيائيون
- رَئِيْس عَضْوَا: [ا - مذ] بدن جا مکيه عضوا (جڙوڪ: چڱو دل، لَئِيْ، مَعْرُوفِيَه)
- ري: [ا - خاص] سرگرم جي ستن سرن مان هڪ جو نالو، ٻيو نمبر سر، سا کان پوءِ ري وارو سر، رکب جو ننڍو نالو (موسيتيءَ جو اصطلاح)
- ري: [ح - ج] بنا، ڌاران، سواءِ، باجهون، کانسواءِ، جي سواءِ، بي، نغيں، بگر، بلا، پن
- * [ح - ننا] سڌ ڪرڻ وقت ڪم ايندڙ لفظ، اڙي، او، اي، ڙي
- ري پڪي باجهه ٿيڻ: [اصطلاح] ڏوا کان سواءِ چڱو پلو ٿيڻ، بنا مڙدوريءَ جي پئسا هٿ اچڻ، بنا تڪليف جي اُجورو ملڻ
- ري تَعْمِيْل: [ظرف] بنا ڪنهن سرانجاميءَ جي، بنا بجا آوريءَ جي، بنا ڪارروائيءَ جي، بنا ڪنهن ڪار سڏي جي، بنا تَعْمِيْل جي، بنا پنهنج جي
- ري پاڙو ج ري پاڙا: [صفت] بي نيناڏ
- * رولو، واهيا، بيگانو، اوچو
- * [س/ات]
- ري پاڻ ج ري پاڻيون: [ا - م] بي ڌياني، ڪن لانا، بي پرواهي، غفلت، لانا
- ري پاڻ ج ري پاڻ: [صفت] پاڻ مختيار، اُن پليو، پاڻ هورو، روه سوء، اُن جهليو، خودمختيار
- ري پاڻيو ج ري پاڻيا: [صفت] بنا پاڻي، سڪل، سڪو، خشڪ، ٺوٺ، آسائيل
- * سڪو، زڪو، ڪورو، ايوڳو، لسو، گسو، ڪجسو

- **ري:** [ح - اضافت] جي، سنڌي * [س/ت]
- **ري ج ري:** [ا - مذ] ذرياءَ جو ڇڏيل ريت، ره
- **ريا ج ریا:** [ا - مذ] طلسم، ٺڳي، گيگ، مڪر، قريب، دوکو، ڏوڪو، ڪٽي، پياڻي، ڏيکاءُ، پڇاڙي، دل ۾ هڪ ٻاهر ٻي ظاهر ڌاري، زمانه سازي، پيچ واري ڳالهه * [ع: رياء]
- **رياکار ج ریاکار:** [صفت] ٻه زويي، ڏيپي، ٻنگلو پڳڻ، منافق، اندر ٻهريون، مڪتار، زمانه ساز، قريبي، ٻيائي ڪندڙ، ڪٽيو، دغا باز، دوکياڻ، پاڻندي، ڪٽي
- **رياکاري ج ریاکاریون:** [ا - مت] مڪاري، قريب، نفاق، پياڻي، مڪر، پاڻندي، دوکو، ٺڳي، ڪٽي، کوٽ، دغا * پاسخاطري، رايو، رعيت، پاسو طرفداري * لحاظ، مروت
- **رياء ج رياء:** [ا - مذ] مڪر، پاڻندي، ڍونگ، گيگ * [ع] * پاسخاطري، طرفداري، پائداري، رعيت، پاسو، بي انصافي * کوڙ * ڏيک، ظاهري نساء، ٻاهريون ڏيک * لحاظ، مروت * بدلو، بندر
- **رياء رکڻ:** [اصطلاح] پاسو وٺڻ، طرفداري ڪرڻ، رعيت ڪرڻ، پاسداري ڪرڻ، رايو رکڻ * انتقام وٺڻ، بدلو وٺڻ * لحاظ ڪرڻ، مروت ڪرڻ
- **رياء ڪاري ج رياء ڪاريون:** [ا - مت] ریاڪاري، رياء
- **ريائي ج ریايي:** [صفت] ریاڪار، رياء ڪندڙ، طرفداري ڪندڙ، پاسو وٺندڙ، پاسداري ڪندڙ، بدلو ڪندڙ * [ع] * ڏيک ڪندڙ، ظاهري نساء ڪندڙ، ٻاهريون ڏيک ڪندڙ
- **ريايڙي:** [ا - خاص] بگڙي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو
- **ريارڙج ريارڙ:** [ا - مذ] محبت، پيار، قرب، لاڙو، چاهه * خوشي * مرضي، ارادو، نيت * [س/ت]
- **رياست ج رياستون:** [ا - مت] ڏيپي راج، ڏيپي سرڪار، ڪنهن وڏي حڪومت جي ماتحت ننڍي حڪومت، حڪومت، حڪمراني، عملداري، سرداري، آفيسري * اعلى حوصلو، اعلى همت
- **رياست جهموريه:** [ا - مت] ماڻهن جي زير اختيار حڪومت، زبيني راج، خودمختيار راج
- **رياض ج رياض:** [ا - مذ] محبت، مشقت، جفاڪشي، ڪشالو، ڏاکڙو * علم هندس، حساب جو علم، علم عدد * گهڻو ڳائڻ جو عمل (موسيقائي جو اصطلاح) * [ا - خاص] سعودي عرب حڪومت جي گاديءَ جو شهر * [ع]
- **رياضت ج رياضتون:** [ا - مت] محبت، مشقت، سختي، جفاڪشي، ڏاکڙو، ڪشالو، جاڳوڙو * پرهيز ڪري، پاسو رکڻ، ٽپسيا * [ع] * بندگي، عبادت، زهد، نسي ڪشي، جوڳ، لهرائي * سادگي، پورڙائي، موڳائي * ڪسرت، ورزش، جسماني مشق * مزدوري، پورهيو، ڏنڌو
- **رياضت گرو:** [اصطلاح] محنت ڪرڻ، مشقت ڪرڻ، جفاڪشي ڪرڻ، ڪشالا ڪڍڻ، مزدوري ڪرڻ، پورهيو ڪرڻ * پرهيز ڪرڻ، ڪري رکڻ، ڏنڌو ڪرڻ، ٽپسيا ڪرڻ * عبادت ڪرڻ، بندگي ڪرڻ، جپ ٽپ ڪرڻ

- **رياکار ج ریاکار:** [صفت] ٻه زويي، ڏيپي، ٻنگلو پڳڻ، منافق، اندر ٻهريون، مڪتار، زمانه ساز، قريبي، ٻيائي ڪندڙ، ڪٽيو، دغا باز، دوکياڻ، پاڻندي، ڪٽي
- **رياکاري ج ریاکاریون:** [ا - مت] مڪاري، قريب، نفاق، پياڻي، مڪر، پاڻندي، دوکو، ٺڳي، ڪٽي، کوٽ، دغا * پاسخاطري، رايو، رعيت، پاسو طرفداري * لحاظ، مروت
- **رياء ج رياء:** [ا - مذ] مڪر، پاڻندي، ڍونگ، گيگ * [ع] * پاسخاطري، طرفداري، پائداري، رعيت، پاسو، بي انصافي * کوڙ * ڏيک، ظاهري نساء، ٻاهريون ڏيک * لحاظ، مروت * بدلو، بندر
- **رياء رکڻ:** [اصطلاح] پاسو وٺڻ، طرفداري ڪرڻ، رعيت ڪرڻ، پاسداري ڪرڻ، رايو رکڻ * انتقام وٺڻ، بدلو وٺڻ * لحاظ ڪرڻ، مروت ڪرڻ
- **رياء ڪاري ج رياء ڪاريون:** [ا - مت] ریاڪاري، رياء
- **ريائي ج ریايي:** [صفت] ریاڪار، رياء ڪندڙ، طرفداري ڪندڙ، پاسو وٺندڙ، پاسداري ڪندڙ، بدلو ڪندڙ * [ع] * ڏيک ڪندڙ، ظاهري نساء ڪندڙ، ٻاهريون ڏيک ڪندڙ

- **رياضت گش ج رياضت گش:** [ا - مذ] مَحْنَتِي، سَخَتْ تَكْلِيْفٌ وَتَنْدَرُ، جَفَاكَشُ، بَوْرَهِيَتْ، مَزْدَوَر، مَزَوَر * بَرَهِيْزِگار، عابِدُ، عِبَادَتِ كَنْدَرُ، عِبَادَتِگِدار * [ع + ف: رياضت (ع) + كَش < كَشِيْدن (ف) - چَكْرُ]
- **رياضتِي ج رياضتِي:** [ا - مذ] بَرَهِيْزِگار، عِبَادَتِ كَنْدَرُ، عابِدُ، عِبَادَتِگِدار، بَدِيْگِي كَنْدَرُ، نِيڪِ پانهون، نَپَسِيائي، جَبِ تَبِ كَنْدَرُ * ويراگِي، سيراگِي، جوگِي، سَنِياسِي، رَشِي، مَني * جَفَاكَشُ، مَحْنَتِي، تَن كِي تَسِيو ڏيندَرُ، كَشالا كَڏيندَرُ، بَوْرَهِيَتْ، مَزْدَوَر * [ع]
- **رياضِي:** [ا - مت] حِكْمَتٌ جِي تَن عِلْمِنِ مان اَنگِن، عَدَدَن، نَجْوَمُ، مَوْسِيْتِي، مَناظِر، جَبْرِي، مَقابِلِي، جَرْتَقِيلُ وَغِيْرَه وارو علم، وَجُوْدِ خَارِجِي مِ مادي جو محتاجِ جِساينِ جو علم، گُنْتِ جو علم
- **رياضِيدانُ ج رياضِيدان:** [صفت] علمِ رياضيءَ جو ماڻھو جِساينِ جي علمِ جو ڄاڻو
- **ريالُ ج رِيالُون:** [ا - مت] ڏوٻ، رال، لويان، واس * [سن: دال]
- **ريالُ ج رِيال:** [ا - مذ] هڪَ عربي سِڪَر * اجَرَڪَ جِي چَرُ جو ڏهليءَ وارو گُل، ڏهليءَ وارو چَٽ * [ع]
- **ريالُ وَتَرُ:** [اصطلاح] پَٽِسا گڏَ ڪَرُ، نوٽَ وَتَن، پَٽِسا مِيَرُون
- **ريالي ج رِيالي:** [ا - مذ] ڪُوڙو، جھوٽو * جھڙو، تھڙو، سادو * [س/ل]
- **ري اٽڪڻ:** [ا - مذ] زِدَ عَمَلِ، اُتو اُتر * [انگ: Reaction]
- **ري اٽڪڻ ڏيکارُ:** [اصطلاح] ڪنھن عَمَلِ جِي موٽَ مِ زِدَ عَمَلِ ڏيکارُ
- **ري ايڊيٽ:** [مض] تئين سِرِ مَزْتَبِ ڪَرُ * [انگ: Re-edit]
- **رِيپَتُن:** [مض - فعل متعدي] ڏتارُن، ڏاڌرائُن، پَرِمايُن، رِيجھائُن * بَرِغلائُن، وَرِغلائُن
- **لاڳائُن، حِرِصائُن، ھِرڪائُن، لَبَنُ، ڍلِ سِرڪائُن، لويائُن، لويُن** * چَٽَ بَدَرُ، نائِرائُن، بَرِيايُن، قَسلايُن، اُتارُن، چَٽِرائُن * جاڙھ ڏيئُ، شاھو ڏيئُ
- **رِيھُن، گَلتو بَدَرُ، چَرھو بَدَرُ، رِيچُن** * لَڳُون، قَرِيبَ ڪَرُن، لَڳارُن، ڏلبو ڏيئُ، ڦُٺَ ڪَرُن، ڌوڪو ڏيئُ * موھن، مَسْحُورَ ڪَرُن * [مض] رِيپُن * [امر] رِيپِ * [رپيو، رِيپِندو، رِيپِيل]
- **رِيپُ ج رِيپ:** [ا - مذ] چَرھو، پَرلويُن، لَبَ، لالچ، جَٽَ رِيچَ، ڏتار، پَرلوي، ڏت، قَرِيبَ، ڏاڌَر * [ع: شڪ]
- **موھ، ھِرڪ، لوپ، اتار، قَسلا** * ڏلبو، ڊولاب، نَگِي، ويساھه گھائي، ڌوڪو، ڪَپَتَ، ڏغا * شَڪَ، وَھَرُ، گَمانَ، پَٽَرُ، شَبھو، سَنَسو، اُنديشو
- **رِيپائِتو ج رِيپائِتا:** [صفت - مذ] ڏتاريندَرُ، ڏتَر، رِيپِي، موھيندَرُ، ھِرڪائيندَرُ، پَرلويِي، لاڳائيندَرُ، بَرِغلائيندَرُ، وَرِغلائيندَرُ، قَسلايَيندَرُ، گَلتائِي، ڏاڌرائيندَرُ، لَڳيندَرُ، چَٽِر * موھيندَرُ، مَسْحُورَ ڪَنْدَرُ
- **رِيپِي ج رِيپِي:** [صفت] ڏتاريندَرُ، ڏتَر * بَرِغلائيندَرُ، لاڳائيندَرُ، قَسلايَيندَرُ، وَرِغلائيندَرُ، ھِرڪائيندَرُ، ڏلبائي، مَڪارُ، قَرِيبِي * خَرابَ ڪَنْدَرُ، زِناڪارُ، لائِگَ چوٽو، چَڪلاھِي * [س/ل/پ]
- [ا - مذ] رَچَ جو ھڪَ قَسِرُ
- **رِيپارا:** [ا - خاص] اوڻين جِي ھڪَ قَسيلي جو نالو رِيپاري
- **رِيپارو ج رِيپارا:** [ا - مذ] قاصِدَ، پارايِي، پِيغامُ پَھچائيندَرُ، نِيابو پَھچائيندَرُ، ايلچِي، تپالي، حَظَ رِسانِ رائي رِيپارو، توڏنھن مَڪوڪَڙو (شاھ/رائي) * وَڪِيلَ، عِيوَضِي * نائِبَ خاص * [ظرف] پاران * [مت: رِيپاري ج رِيپارون]

ريباري: [ا - مذ] هڪ ذات جو نالو

ريباري ج ريباري: [ا - مذ] جهنگلي، وحشي، بوڙان، بوش

ريپڙو ج ريپڙا: [ا - مذ] پٿرو پٽ، چڊا وڌل چانورڙ * [س/ات]

ريپڙي ج ريپڙيون: [ا - مذ] منائيءَ جو هڪ قسم (جيڪا کير ۽ کڻڻ کي ڪاڙهي مٿي وانگر پٿري ٿيندي آهي). ريپڙي کيرڻي

* اُٿي ۽ جهڻ مان ٺهيل هڪ قسم جو کاڌو

ريپڙو ج ريپڙو: [ا - مذ] بي مُنداڻو پيدا ٿيل گدرو، ووڻڻن جي فصل ۾ پيدا ٿيل گدرو * [س/ات]

* هڪ وڏي چيرڙ جو قسم

ريپڙي ج ريپڙيون: [ا - مذ] حريف جي مند ۾ پيدا ٿيندڙ هڪ گدري جو قسم، گڏوگڏ

ريت: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

ريت: [ا - مذ] واري، ريگ، ريتي * [ف: ريگ = واري]

ريت آچڻ: [اصطلاح] پيشاب ۾ ڪڪري آچڻ، پٿريءَ جي بيماري هئڻ

ريتي: [ا - مذ] جبل جي سنهي مٽي، راتو، سوهڻ ريت، واري، ريگ

آ ريتيءَ تي زُج، لا! پيار پرينءَ جو (شيخ ايان)

* هڪ قسم جو وارياسو پٿر

* ذرياءَ جي ڪناري واري وارياسي زمين * [س/ت]

* هيٺاهون رستو، ٽرائي

* هڪ لوهارڪو اوزار، رواتي، سوهڻ، ٽڪوري

* [ا - خاص] ضلعي گهوڙڪيءَ ۾ هڪ ريلوي اسٽيشن جو نالو

ريتيدان ج ريتيدان: [ا - مذ] واريءَ رکڻ جو ٿانءُ

* واريءَ جي ماٺ جي پيٽي

* واريءَ جو گهڙيال

ريٽيلو ج ريٽيلا: [صفت - مذ] وارياسو، واريءَ وارو، ريگستاني، صحرائي

ريٽيلي ج ريٽيلون: [صفت - مذ] وارياسي، ريتيءَ واري، ڪڪريل، ريگستاني، صحرائي

ريٽيلي زمين: [ا - مذ] وارياسي زمين، ريتيءَ واري زمين

ريت ج ريتون: [ا - مذ] مٿيون پاسو گسائي وڌو ٿيڻ ڪيل ڪوڏي، تپلاهن ڪوڏي * [س/ات]

ريت ج ريٽيون/ريٽون: [ا - مذ] رَسَمَ، راهه ريت، پريوز، پَر، هلي چلي، مَرَحَاطا، ويرو، ورتاءَ، ورتارو، هَلَبَ، زواج، دستور، سرشتو، ليڪو، ڌنگ، پٽ، ڌب، پاڻ، طرح، وجهه، ڍار، نمونو، قسم، پرڪار، ڊول، طريقو، قاعدو، قانون، برتاءَ، جال، چَلَتَ، اٽڪل، تَجْوِيَر، وضع، طوَر، طريقو، تدبير، ترتيب * عادت، عِلَت * [سن: ريتي]

ريتائو ج ريتائتا: [صفت/ظرف] زواجي، مَعْنُولِي، دستوري، استعمالِي

* [ظرف] هميشه موجب، هميشه وانگي، عام طرح، ريت وارو، ڌنگ وارو، طريقي وارو، رَسَمَ و زواج وارو، قاعدي موجب، قانون موجب، باقاعدي

ريتائتي طرح: [ظرف] چڱي نموني ۾، سٺي طريقي سان، قاعدي موجب، قانوناً، باقاعدي

ريت رَسَمَ ج ريتيون رَسَمُون: [ا - مذ] رَسَمَ و زواج، هلي چلي، ٻڌڻ، قاعدو، قانون * شاديءَ جا سَوَنَ

ريت کان ٻاهر: [ظرف] خلاف قاعده، قانون کان ٻاهر، دستور جي خلاف، رَسَمَ و زواج کان اُٻٽڻ، بي نياتي، طوَر طريقي کان ٻاهر

ريتي ج ريتي: [صفت] ريت وارو، ريتائتو، ڌنگائتو، رَسَمَ وارو، دستوري، نياتي، رَسَمَ و زواج تي هلندڙ

ريٽيلو ج ريٽيلا: [صفت - مذ] وارياسو، واريءَ وارو، ريگستاني، صحرائي

ريٽيلي ج ريٽيلون: [صفت - مذ] وارياسي، ريتيءَ واري، ڪڪريل، ريگستاني، صحرائي

ريٽيلي زمين: [ا - مذ] وارياسي زمين، ريتيءَ واري زمين

ريت ج ريتون: [ا - مذ] مٿيون پاسو گسائي وڌو ٿيڻ ڪيل ڪوڏي، تپلاهن ڪوڏي * [س/ات]

ريت ج ريٽيون/ريٽون: [ا - مذ] رَسَمَ، راهه ريت، پريوز، پَر، هلي چلي، مَرَحَاطا، ويرو، ورتاءَ، ورتارو، هَلَبَ، زواج، دستور، سرشتو، ليڪو، ڌنگ، پٽ، ڌب، پاڻ، طرح، وجهه، ڍار، نمونو، قسم، پرڪار، ڊول، طريقو، قاعدو، قانون، برتاءَ، جال، چَلَتَ، اٽڪل، تَجْوِيَر، وضع، طوَر، طريقو، تدبير، ترتيب * عادت، عِلَت * [سن: ريتي]

ريتائو ج ريتائتا: [صفت/ظرف] زواجي، مَعْنُولِي، دستوري، استعمالِي

* [ظرف] هميشه موجب، هميشه وانگي، عام طرح، ريت وارو، ڌنگ وارو، طريقي وارو، رَسَمَ و زواج وارو، قاعدي موجب، قانون موجب، باقاعدي

ريتائتي طرح: [ظرف] چڱي نموني ۾، سٺي طريقي سان، قاعدي موجب، قانوناً، باقاعدي

ريت رَسَمَ ج ريتيون رَسَمُون: [ا - مذ] رَسَمَ و زواج، هلي چلي، ٻڌڻ، قاعدو، قانون * شاديءَ جا سَوَنَ

ريت کان ٻاهر: [ظرف] خلاف قاعده، قانون کان ٻاهر، دستور جي خلاف، رَسَمَ و زواج کان اُٻٽڻ، بي نياتي، طوَر طريقي کان ٻاهر

ريتي ج ريتي: [صفت] ريت وارو، ريتائتو، ڌنگائتو، رَسَمَ وارو، دستوري، نياتي، رَسَمَ و زواج تي هلندڙ

- **ريٽ:** [ا - مذ] رڄ جا وڌا وار
- **ريٽ ج ريٽ:** [ا - مذ] ڪنارو ڪپ، پَر ڪنڌي، ڪپَر، لَس، وڪر
- **ڪڇي جي زمين**
- **ڌڙيا جي ڇڏيل رڙ**
- [س/ث]
- **اڇي وارياسي زمين**
- [س/ڪوھ]
- **سنهي پَنر جو قسَم**
- **اگھ، بها، نرخ، قيمت، ملهه، ناهو**
- [انگ: Rate]
- **[صفت] پڪو، پڪل**
- **ريٽڪوج ريٽڪا:** [ا - مذ] روشنو، هڙو، وندڙ
- [س/ث]
- **ريٽڻ:** [مض - فعل متعدي] چَشم پوشي ڪرڻ، نَظَر انداز ڪرڻ، ڊيئڻ، خيال و نه آڻڻ، نه ليکڻ، حساب و نه آڻڻ، وساري ڇڏڻ، ريتي ڇڏڻ، آخر ۾ نه آڻڻ
- **رد ڪرڻ، منظور نه ڪرڻ، نه قبولڻ، انڪار ڪرڻ، نه مڃڻ**
- **جهلڻ، بند ڪرڻ، روڪڻ، منع ڪرڻ، پلڻ، بندش ڪرڻ، زڪاوت ڪرڻ**
- **ميسارڙ، ڊاهڻ، ڦٽائڻ**
- **موتائڻ، واپس ڪرڻ**
- [مض] رڻ
- [امر] ريت
- **[رئيو رئيندو ريٽل]**
- **ريٽو ج ريتا:** [ا - مذ] شاديءَ جي موقعي تي گھوٽ ڪي ڪلهن تي رڳڻ جو گاڙهو بوجھ، رتول
- **خلوان جو ڪپڙو، گاڙهو ڪپڙو (جنهن ۾ مڃتيا رکاريءَ ۾ کائڻ جا رجسٽر ٻڙي رکندا هئا)**
- [س/ات]
- **نمار گاڙهي رنگ وارو ڏانڊ**
- [س/ث]
- **گلن سان هڪ ٻوٽيءَ جو قسَم**
- **[صفت - مذ] گاڙهو، لال**
- **ريٽو ٿيڻ:** [اصطلاح] گاڙهو ٿيڻ، لال ٿيڻ
- **رڄڻ، بڄڻ**
- **إلهي عشق ۾ رنگي وڃڻ**
- **ريٽيل:** [صفت] ريزڪي
- [انگ: Retail]
- **ريٽ ج ريٽ:** [ا - مذ] گاڙها سُھڻا ڪپڙا
- **اُت سڄي اُن سنڀ جي، هيت زحائن ريت (شاه/مارهي)**
- **ريپ:** [ا - مت] بدفعلِي، لُجالت، زنا بالجبر، جنسي ڏاڍائي
- [انگ: Rape]
- **ريٽ ج ريٽون:** [ا - مت] گپ، گارو، زهنتو، زبڙو، ڪڇلان، رابڙو، نسيَل مٽي
- [س/ڪوھ]
- **ريٽ ج ريٽ:** [ا - مذ] ڪاري جي پيڙيءَ جو سُھري وارو سُھڙ
- [س/ل]
- **ريپبلڪ:** [ا - مذ] جَمْھوري، رعيتي ماڻهن جي پنهنجي عوامي
- [انگ: Re-public]
- **ريپليس:** [مض] ساڳي جڳهه تي رڳڻ، خالي جڳهه ٻيڙ ڪرڻ، جاءِ نشيني ڪرڻ
- [انگ: Replace]
- **ريپليس مينٽ:** [ا - مت] جاءِ نشيني، واڌار، خالي پيٽل
- **جڳهه ٻيڙ جو عمل**
- **تبديلي، مٽاستا**
- [انگ: Replacement]
- **ريڄ ج ريڄ:** [ا - مذ] آباديءَ کان اڳ ۾ زمين کي ڏنل پاڻي، پوسل، آلاڻ، آلاهي، گهمڙ
- [هند: رڄ]
- **ڌڙيا جي ريتي، پاڻيءَ جي واري، ريت، رڙ**
- **پاڻيءَ جي پيڄ، پيڄو**
- **مال جي بيماريءَ جو هڪ قسَم**
- **ريڄائو ج ريڄائو:** [صفت - مذ] ريڄ ڏنل، وٽ ڏنل
- [مت: ريڄائو ج ريڄائون]

- ريجالو ج ريجالا: [صفت - مذ] ريزالو، بي قضيلىو.
 بيخورو، بي خيا
 * هلكيء طبيعت وارو، ٿرڙو
 * [مت: ريحالي ج ريحاليون]
- ريجهن ج ريجهن: [ا - مت] علائقو، خطو، ٿر
 * [انگ: Region]
- ريجهڻل: [صفت] علائقائي، خطي وار، ٿر جو
 * [انگ: Regional]
- ريجو: [ا - مذ] ننڍا سڪا، ريزگاري، ريزگي، چنل پسا.
 چونڌو پسا، ڪچرو، خردو
 * [ف: ريزه = ٽڪرا]
 * پگهارن لاءِ ٿان جا گڏ ڪيل ٽڪرا
- ريجهمينٽ ج ريجهمينٽون: [ا - مت] فوج جو دستو.
 فوج ۾ سپاهين جو مقرر آندار، پلٽو، فوج
 * [انگ: Regiment]
- ريجهه ج ريجهون: [ا - مت] خوشي
 * پابوه، محبت، پيار، قرب، جاه، جاهت، قربت، عشق،
 لئو، دل جي چڪ
 * لاڙو، ڪاڍو، رغبت
 * ميل، ميلاب، ميل جول
 * لطف، مزو، موج، رس، فرحت، لذت
 * ذوق، پوڳ پلاس
 * عيش، عيش پسندي، آئند
 * جشن، وڙوند، وندڙ، وڙونه، تريسي
 * خاطر، دلپسندي، راضيو، پسندي
 * [هند: رجهه = خوشي]
 * منظور، قبوليت، اقرار، هائوڪار، مڃتا، مڃوتي
 * اختيار، مرضي، پرڀ
 * ناه، رمضانمو
 * رهاڻ، ڪچهري، مجلس
 * عادت، عيلت
 * آهي رجهه روڻو، آيل اکرين کي (سجڻ)
 * خو، يرويو

- ريجاڻي ج ريجاڻيون: [ا - مت] ريج واري زمين
 پٽائو چيو وٽ، رڙهڻو ريجاڻي چين (شاه/ڏهر)
- ريجاڻيو ج ريجاڻيو: [ا - مذ] زمين کي آباديءَ کان
 اڳ ۾ ڏنل پاڻي
 * ريج وارو گاه
 * [ا - خاص] هڪ مڪان جو نالو
- ريجاڻيو ج ريجاڻيا: [صفت - مذ] ريجاڻو، پاڻيءَ ڏنل
 وٽ ڏنل، رجاڻيل، ريج ڪيل
 * [مت: ريجاڻي ج ريجاڻيون]
- ريجهڻو: [مصدر 'ريج' مان فعل مَجْهُولُ] زمين کي
 پاڻي آڻڻ
 * مال جو سنڌس ٿيڻ جي ڪري سان پستو بعد ڏيڻ
 * [ريجيو، ريجيو، ريجيل]
- ريج ڏيڻ: [اصطلاح] زمين کي آباديءَ لاءِ پاڻي ڏيڻ،
 زمين کي ساڻو ڪرڻ، پوک جي تياري ڪرڻ
- ريج ڪرڻ: [اصطلاح] ريج ڏيڻ
- ريجهڻو: [مصدر - فعل متعدي] زمين کي ڪيڙو کان اڳ
 پاڻي ڏيڻ
 * ڪيڙ سان ٿيڻ کي پئسائي پوءِ ڏهڻ
 * [مصدر] ريجڻو
 * [اسم] ريج
- [مضارع] ريجان (ج) ريجون، ريجين (ج) ريجيو
 ريجي (ج) ريجين
 * [زمان حال ناهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع بنا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ريجي ٿو (ج) ريجين ٿا
 * [حال مت] ريجي ٿي (ج) ريجين ٿيون
 * [ماضي] ريجيو (ج) ريجيا
 * [ماضي مت] ريجي (ج) ريجيون
 * [مستقبل] ريجيندو (ج) ريجيندا
 * [مستقبل مت] ريجيندي (ج) ريجينديون
 * [اسم مفعول] ريجيل
- ريجا ج ريجا: [ا - مذ] سون چانديءَ کي رچائڻ لاءِ
 لوھ جو هڪ مخصوص اوزار، قالب، ڪاٺڙ

ريجهائو ج ريجهائا: [صفت - مذ] ريدو. ريدل

* راضي. راضي ٿيل

ريجهائڻ: [مضارع - فعل متعدي] راضي ڪرڻ. خوش ڪرڻ.

مسيرو ڪرڻ. بهال ڪرڻ. پرسن ڪرڻ. گڏ گڏ ڪرڻ

* [هند: رجھانا]

* بود م آڻڻ. پريائڻ. منائڻ. تسائڻ. نازو. مڃائڻ.

قبول ڪرائڻ. قابل ڪرڻ. ڳالهه تي پيهارڻ. ضد تان لاهڻ.

مائل ڪرڻ. راغب ڪرڻ. موھه م فاسائڻ. ونڌرائڻ.

ڏرونڊو

* لپيائڻ. موھڻ

* هرڪائڻ. لاجائڻ

* پرجائڻ. سرجائڻ. ناهڻ

* ريجهائي ويو روح ڪي، ڏيئي ويو سڪين (شيخ ايان)

* [مضارع] ريجهائڻ

* [امر] ريجهاء

* [مضارع] ريجهايان (ج) ريجهايون. ريجهائين (ج)

ريجهايو. ريجهائي (ج) ريجهائين

* [زمان حال ناهي لاءِ معارف فعل ٿو] ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ريجهائي ٿو (ج) ريجهائين ٿا

* [حال مت] ريجهائي ٿي (ج) ريجهائين ٿيون

* [ماضي] ريجهايو (ج) ريجهايا

* [ماضي مت] ريجهائي (ج) ريجهايون

* [مستقبل] ريجهائيندو (ج) ريجهائيندا

* [مستقبل مت] ريجهائيندي (ج) ريجهائينديون

* [امر مفعول] ريجهائ

ريجهه رس: [مذ] محبت، قرب، پيار، عشق، موھ،

نيھه. چاهت

* رضا. خوشي. قبوليت. اقرار. هاڻوڪار. رضامندي. رضنامو

* مڃتا. مڃوتي

ريجهڪ ج ريجهڪون: [مذ] رغبت، لاڙو، ڪاڍو

ڍل جي چڪ، ميل، چاه

* خوشي، سزھائي، آٺند، بهار، پرستيا، موچ

ريجهڻ: [مضارع - فعل لازمي] راضي ٿيڻ. خوش ٿيڻ.

بهال ٿيڻ. پرسن ٿيڻ. خوشنود ٿيڻ. سزھو ٿيڻ. گڏ گڏ ٿيڻ.

بهار ٿيڻ. آٺند م آڇڻ. موچ م آڇڻ. فرحت م آڇڻ.

بود م آڇڻ

* [سن: رد < هند: ريجهنا]

* مڃڻ. قبول ڪرڻ. اقرار ڪرڻ

* رضامندي ٿيڻ. هاڻوڪار ڪرڻ. منفق ٿيڻ

* پرجڻ. سرجڻ

* مائل ٿيڻ. راغب ٿيڻ

* نجي وڃڻ

* [ريجهيو/ريڏو ريجهيا/ريڏا، ريجهي/ريڏي ريجهيون/

ريڏيون ريجهندو ريجهندا، ريجهندي ريجهنديون،

ريجهيل/ريڏل]

* ريچ ج ريچ: [مذ] قرب، محبت، پيار، عشق

* [س/ات]

* قرب. ذغا، لڳي. ويساھ گھاتي. ڪٻٽ

* 'رات لھي ويا ريچ، نياڻيءَ کان نڪري' (سجل)

ريجهڪ ج ريجهڪ: [مذ] پور، بنديدو جهجهڪي

بديڪي. بودڪي. لھرو وھڙ، تڙنگ، خيال، ڌڙ، مڙ، موچ،

ڙو، لھڙ، اوچتو خيال، اوچتو ارادو، اوچتو نڪرو، اوچتو ڦيرو

* [س/ت]

* آجايو ڪيتو، بنا سبب جهيڙو، آجائي ڪٽ ڦٽ

* مڙو، روئشو، وٺڻ، مستي

* هٿ ڄراند، حرڪت، شارت

* [ظرف] ري حساب، نه ڏيندي نه وٺندي

ريجهڪ آچڻ: [اصطلاح] اوچتو خيال آچڻ، اوچتي بودڪي آچڻ

لھرو آچڻ، پور پوڻ، اوچتو ارادو ٿيڻ، اوچتو ڦيرو آچڻ

ريجهڪ ڪوڏائڻ: [اصطلاح] حرڪت بازي ڪرڻ.

مستي ڪرڻ، هٿ ڄراند ڪرڻ

* [س/ات]

ريجهڪ ڪاڏو ج ريجهڪ ڪاڏا: [صفت - مذ] لھري.

پورالو، خيالي، ريجهڪي، خوشڪي، بودڪائي، سودائي، وھمي

ريجهڪ ڪاڏو هڻڻ: [اصطلاح] لھري هڻڻ، پورالو هڻڻ،

سودائي هڻڻ، ريجهڪي هڻڻ

- **ريڇڪي ج ريڇڪي:** [صفت] پورالو، لهرِي، لهرائينو
خام خيالي، ريجڪ ڪاڌو، خُشڪي، بودڪيو، ترنگي، روايتو
* وهِي، سودائي
- **ريڇڻ:** [مض - فعل متعدي] قريب ڏيڻ، لڳڻ، دلبرو ڏيڻ.
ويساه گهاتي ڪرڻ، ڏيکي ڪرڻ
* قرب ڪرڻ، پيار ڪرڻ، عشق ڪرڻ، محبت ڪرڻ،
موه ڪرڻ
* [مض] ريڇڻ
* [امر] ريڇ
- **ريڇيس ريڇندو ريڇيل:**
- **ريڇوڇ ريڇا:** [ا - مذ] ريش، ٿڙو، ڻڪ مان وهندڙ پاڻي
* [س/ات]
- **ريڇ:** [ا - مٿ] پيٽ مان نڪتل هوا، بادي، معدي جي هوا،
پٽ، قوس
* عام زواجي هوا، وا، پون، واهونڊو، واهونڊي
* [ع: ريڇ = هوا]
- **ريڇ جاري ٿيڻ:** [اصطلاح] پيٽ مان هوا جاري ٿيڻ،
پٽ قوس اچڻ، پيٽ مان باديءَ جو نڪرڻ
- **ريحان:** [ا - مذ] هڪ خوشبوءِ دار نوتو، نازبو،
* هڪ خوشبوءِ دار گاه
* هڪ قيسر جو عربي رسم الخط
- **ريحاني:** [ا - خاص] هڪ گل جو قيسر
* عربي رسم الخط جو هڪ نمونو، خطِ ریحاني
- **ريڇ ج ريڇون:** [ا - مٿ] ليڪو، ليڪ، ريڪا، ريڪ
* ميسيءَ جي لڳائين سان ڏنڊن جي وچ ۾ پيدا ٿيل
ڪارو ليڪو
* هٿ جي لڪير
* [س/ات/سن: ريڪا]
* بنياد، پاڙ، تسَل
* ٿوري، ڏري، هو، پڇ، لوڌ، جڳي
* [ف: ريختن - هارڻ مان]
- **ريخت ج ريختون:** [ا - مٿ] چٽ، هار، ورڪا، چاناز،
وڪين پڪيڙ، کنڊين چٽڪار، چٽڪار، چڙوچڙائي
* [ف: ريختن = هارڻ]
* جوڻ، اوڀر سوڀر، اوڀارو، جوڻ آت
* باقيات، باچي، بقايا، رَهت
- **ريخت ٿيڻ:** [اصطلاح] جدا جدا ٿيڻ، چڙوچڙ ٿيڻ،
پڪڙجي ريخت، ڪٽو ڪٽو ٿي وڃڻ، کنڊر جي وڃڻ
* لٽجڻ، برباد ٿيڻ، ناس ٿيڻ، تباھ ٿيڻ، ڏف ٿيڻ
* کوهڻ، خرڇڻ، ختم ٿي وڃڻ، گهي ريخت
- **ريختن:** [مض - فعل متعدي] چٽڻ، چٽارڻ، وڪيڻ،
پڪيڙڻ، کنڊيڙڻ، چڙوچڙ ڪرڻ، ڪٽو ڪٽو ڪرڻ،
چٽڪار ڪرڻ، چاناز ڪرڻ، چانازڻ، چٽڪارڻ،
چٽڪار ڪرڻ، هارڻ، ويٺڻ
* نچائڻ، بچت ڪرڻ
* اوڀر سوڀر ڪرڻ، جوڻ ڪرڻ، اوڀارو ڪرڻ
* باچي ڪرڻ، بقايا ڪرڻ
* [مض] ريختن
* [امر] ريخت
- **ريختيس ريختندو ريختيل:**
- **ريختوڇ ريختا:** [صفت - مذ] ڪچو، خام، اڻ پڪل
* [ف: ريخت]
- **ريخت:** [صفت] ڪريل، بي ساخته نڪتل
* ريختو مضبوط، ڏاڍو، سوگهو، قابو
* منسشر، چڙوچڙ، جدا جدا، ڪٽو ڪٽو، پڪڙيل
* پریشان، اُٿر حال، حيران
* مڪان، بنائين جو متصالحو
* [ف]
- **ريخت:** [ا - خاص] اردو زبان (جيڪا مختلف ٻولين سان ملي
ڪري وچوڙ ۾ آهي)
* اردو ۾ ابتدائي زماني جا نظير
* راڳ جي هڪ سُر جو نالو
- **ريختي:** [ا - خاص] عورتاڻي نوع جو گاتل هڪ گيڇ
* [ف: ريختن - هارڻ مان]

• **ريڊو ج ريڊو:** [صفت] هلڪو ڳاڙهو ٿڌو ڳاڙهو. ڳاڙهان تي ماڻل
 • **ريڊاس:** [ا - خاص] جھازن جي فريقي جو موجود
 هڪ مسھور گھايو. پنگت

• [هند]

— **ريڊاسي ج ريڊاسي:** [ا - مذ] 'ريڊاس' جي مڃڻ وارو فريقي
 ريڊاس' کي مڃيندڙ

• [هند]

• **ريڊو قيڊ:** [حرف] زبان، نقصان، برباد، ڇٽ، تباھ، آجڻ
 آڃاڙو، ضايع، بچائڻ، گھڙ

• [س/ات]

— **ريڊو قيڊ ڪرڻ:** [اصطلاح] اڃايو وڃائڻ، تباھ ڪرڻ،
 زبان ڪرڻ، نقصان ڪرڻ، ضايع ڪرڻ، آڃاڙ ڪرڻ

• [س/ات]

• **ريڊو ج ريڊو:** [ا - مذ] لالچ، طمع، هوس، سٺو، لوپ

• کاڌو، رڙڻي

• رشوت، لٽ

• [س/ڪوھ]

• **ريڊي ج ريڊيون:** [ا - مت] پکڙيءَ جو هڪ قسم

• [س/ڪوھ]

• **ريڊو:** [ا - مذ] هميشه جمع طور استعمال ٿيندڙ [سر] وارو

گيسو، زلف

• [س/ات]

• **ريڊو ج ريڊو:** [ا - مذ] رشوت، لٽ، ريڊو، ناجائز زميني

وڙتل مال، وڊي، ڀنگ، خرام مال

• [س/ڪوھ]

— **ريڊو ڪاٺي:** [اصطلاح] خرام ڪاٺن، لٽ وٺڻ، وڊي وٺڻ،

ڀنگ ڇڏائڻ، ناجائز زميني مال (پيسا يا ڪاڻو) وٺي ڪاٺن

• [س/ڪوھ]

• **ريڊو ج ريڊو:** [صفت - مذ] رينال، رجھيل، راضي، خوش

'مرو نيا آت ماري، ريڊو پسي ڙنگ' (شاهه/سوڙڻ)

• **ريڊو ج ريڊو:** [صفت - مذ] ڏنگو، ونگو، ٽنگو، ٽنگو، ٽنگو، ٽنگو

ٽيڙهو ڦڏو

• **ڪوٽو ڪيٽيو، وساھ گھائي ڪندڙ، ذھاباز، بي وساھ،**
 بي اعتبار، بي ايمان

• **آڙو، حرڪتي، لڳو، زبان خور، اُٿڻو، کيچلو، مستي خور**

• **آنڱلي، چالاڪ، حرفتي، ڦندي، ڏنگ باز، ڍٽو، ڀٽو، ڀٽو**

• **ناڏان، بي عقل، ابوحنيفه، موڙھل، وسوڙل، مت موڙھو،**

چريٽ، چسو، مست، چريو

• **نڌڪو، بيگانو، بي واھو، ڀيٽو**

• [مت: ريڊي ج ريڊيون]

— **ريڊائي ج ريڊائون:** [ا - مت] ڏنگائي، ٽيڙھائي،

ونگ، ونگ

• **حرڪت، مستي، حرڪت بازي، جٽرائي، لڄائي،**

کيچل، اوترائي، ڪونسٽائي، ارڙائي، شيطاني

• **خرابي، نقصان، خٽو، زبان، پاڻمالي**

• **روسامو، رسامو**

• **رُس مَ رُسَن گھويو ڇڏي رانا ريڊائي' (شاهه/رائي)**

• **انگل، آرو**

• **مناظرو، بحث، رد ڪڍ**

• [سن: اموڙ - سخت]

• **ريڊو:** [ا - مذ/صفت] ڳاڙهو، لال، سرخ، رتو، آخترين، رتو

• [انگ: Red]

— **ريڊو روز:** [ا - مذ] ڳاڙهو گلاب

• [انگ: Redrose]

— **ريڊو سيگنل:** [ا - مذ] ڳاڙهو اشارو، ڳاڙهي بتي

(جيڪو ٽريفڪ جي اصطلاح ۾ سوارين کي روڪڻ جي علامت

طور ڪم ايندو آهي)

• [انگ: Red signal]

— **ريڊو ڪراس:** [ا - مذ] ڳاڙهو منڊيٽو، صحت کاتي

جي نشاني

• [انگ: Red cross]

— **ريڊو ڪراس سوسائٽي:** [ا - مت] لڙائيءَ ۾ رڃينين

کي ترٽ علاج ڏيندڙ جماعت، انجمن صليبِ احمر

• [انگ: Red cross society]

- **ريڊي:** [مصن] پڙهڻ. مُطالعو ڪرڻ
* [انگ: Read]
- **ريڊيڙج ريڊيڙ:** [صفت] ڊرسي ڪتاب پڙهندڙ، اڀياس ڪندڙ
* پروف ڏسندڙ، مواد کي جاچيندڙ
* نائب صوبيدار جي عهدِي جو هڪ پوليس آفيسر.
منشيگيريءَ جو ڪر ڪندڙ
* [انگ: Reader]
- **ريڊيڙ شپ:** [ا - مٺ] پڙهندڙ خلقو پڙهڻ جي ڪري
ڪندڙن جو هڪ انگ
* [انگ: Readership]
- **ريڊينگ:** [ا - مٺ] پڙهائي، مطالعو
* [انگ: Reading]
- **ريڊيڙ ج ريڊيڙ:** [ا - مٺ] سامونڊي جهازن ۾ رکيل هڪ
قيسِر جي ڏورين
* [انگ: Reider]
- **ريڊي:** [صفت] تيار، سنڀريل
* حاضر، موجود
* ڦوٽ، ڀست
* [انگ: Ready]
- **ريڊي ميڊ:** [صفت] تيار، ٺهيل، ڪيل، اجاڙ ڪيل
(وڪري لاءِ موجود ڪپڙا يا ٻيو سامان وغيره)
* [انگ: Ready made]
- **ريڊيڪل:** [ا - خاص] انگلنڊ جي مديرن جو هڪ
نھايت آزاد سياسي فرقو
* [انگ: Radical]
- **ريڊيم:** [ا - مٺ] دنيا ۾ سڀ کان وڌيڪ قيمتي ڌاتو
* [انگ: Radium]
- **ريڊيو ج ريڊيا:** [ا - مٺ] وائرس مارڪونيءَ جي هڪ
مشهور ايجاد. دنيا جي خبرن وغيره رسائڻ لاءِ بنا تنڊ تار
جي هڪ اوزار
* [انگ: Radio]
- **ريڊيو ٿراپي:** [ا - مٺ] علاج جو هڪ قيسر،
تابڪاري لھرن ذريعي گجهين بيمارين جو ٿيندڙ علاج
* [انگ: Radiotherapy]
- **ريڊيوس:** [مصن] گھٽائڻ، گھٽ ڪرڻ
* [انگ: Reduce]
- **ريڊييشن:** [ا - مٺ] تجلو تپورو، ڪرتو، چمڪ
* پکيڙ، ڦهلاءُ
* تابڪاري
* [انگ: Radiation]
- **ريڊيڙ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ريڊيڙج ريڊيڙ:** [صفت] رڍون چاريندڙ، ڌراڙو، ڌنار، ڌنار
'رڍ چڙي ريڊيڙن من ڪرين مھڙا مليڙ ڏي' (سجڻ)
* سنڀال ڪندڙ، نگهبان، رڪوالو، رڪيال، پاسبان،
محافظ، وارث
* ڏڏ، ٺٽ، مڏ، پونديو، پسون، يوڪ، جٽ، جاهل، چسو،
بيوقوف، موگي، اٺاڙي، راکو، واهي
- **ريڊيو ج ريڊيا:** [صفت - مٺ] رڍن جو، رڍ مان
* [س/ات]
- * ڪروڙي، ضدي
* هوڙي، هٺيلو، ٽڪڙي
* [مٺ: ريڊي ج ريڊيون]
- **ريڊيو ڪرڻ:** [اصطلاح] رڍ جو گوشت پائڻ
* ضد ڪرڻ، ڪروڙ مڃائڻ، گھي ڪرڻ
* [س/ات]
- **ريڊيو مال:** [ا - مٺ] رڍن جي بهائيءَ وارو مال (رڍون گھتا،
دنيا وغيره)
- **ريڊي ج ريڊيون:** [ا - مٺ] منهن ڳاڙهي ٻڪري
- **ريڊالو ج ريڊالا:** [صفت] رڙيل، ڪميشن بي خيا، بي
شرم، ڪميشن رجالو
* [ع: رڙيل، س/ات]
- **ريڊالي ج ريڊاليون:** [ا - مٺ] ڪميشن، بي خيائي،
بي شرمي، رڙالٽ، رجالائي، ڪميشن، بدڪاري، بچڙائي
* بي همٿي، ٻڙولي
* سنڌ، هوس، لالچ
* خواهش، ارادو
* [ع: رڙيل]

- **ريٽو ج ريٽون:** [ا - مت] ريٽوھ ريٽوھ ريٽوھ پيٽوھ، بحث، تڪرار، ردوبدل، چٽاڀيٽي، زڳڙو، جهيڙو، ڇٽو، ڪلهه، ڪرڻهن، وروڏ، معاملو، ڦڏو، فساد، گھيبي، ڪروڙ، ڪل ڪل، جهرجهر، ڪرڪر پڻ پڻ
- * راڳ، راڳ بازي
- * اڳڙي، تڳڙي، چيٽ، چيپاٽ، ڪناري، ليڙ، پٽي، لينگهه (ڪڙي جي)
- * هيڪڙم ڪاهه، زمڙ، لوڻه، جُلهه، ڏوڪ
- * پختائي، پڪائي، مضبوطي، ڏاڍائي، برجسائي، سوگھائي، تانائي
- * زنجيش، ڪاوڙ، غصو، ناراضگي، چڙ
- **ريٽارو ج ريٽارا:** [صفت - مذ] ريٽوھ پيٽوھ ڪندڙ، ردوبدل ڪندڙ، ڦڏائي، بختي، تڪراري، معاملي، زڳڙائي، جهيڙاڪ، ڪلهه، وروڏي، ڇٽائي، فسادِي، گھيبي، گھيبيون ڪروڙي
- * [مت: ريٽاري ج ريٽارون]
- **ريٽاڙو:** [مصر - فعل متعدي] چيچاڙو، چيچاڙو
- * چڪڙ، چڙ، ڦاڙو
- * گينداڙو، هلاڪ ڪرڻ، ڍڻ ڪرڻ، چيٽڙو، سر ڪپائڻ، ٽپائڻ، ڪپائڻ، پائي ڪٽڻ، ڪشي ڏيڻ، بيزار ڪرڻ، پریشان ڪرڻ، ڪلپائڻ، ڏهڻ
- * چيٽائڻ، ڪاٽائڻ، زنجائڻ، ناراض ڪرڻ، غصو ڏيارڻ، ڏمڙائڻ
- * [مصر] ريٽائڻ
- * [امر] ريٽاء
- * [مضارع] ريٽايان (ج) ريٽايون، ريٽائين (ج) ريٽايو، ريٽائي (ج) ريٽائين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ريٽائي تو (ج) ريٽائين تا
- * [حال مت] ريٽائي ٿي (ج) ريٽائين ٿيون
- * [ماضي] ريٽايو (ج) ريٽايا
- * [ماضي مت] ريٽائي (ج) ريٽايون
- * [مستقبل] ريٽائيندو (ج) ريٽائيندا
- * [مستقبل مت] ريٽائيندي (ج) ريٽائينديون
- * [امر منفعل] ريٽايل
- **ريٽوھ پيٽوھ ج ريٽوھون پيٽوھون:** [ا - مت] بحث، تڪرار، معاملو، زڳڙو، جهيڙو، ڇٽو، ڪلهه، ڪرڻهن، وروڏ، فساد، ڪل ڪل، گھيبي، ضد، ڪروڙ
- **ريٽوھ پيٽوھ ڪرڻ:** [اصطلاح] چڪتاڻ ڪرڻ، گھل ڪرڻ، ضد ڪرڻ، تڪرار ڪرڻ، معاملو ڪرڻ، ڦڏو ڪرڻ، گھيبي ڪرڻ، مقابلو ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ، زڳڙو ڪرڻ، ريٽوھ پيٽوھ ڪرڻ، فساد ڪرڻ، زڏو ڪرڻ
- * خحت ڪرڻ
- **ريٽوھ پيٽوھ ڪرڻ:** [اصطلاح] ريٽو پيٽو ڪرڻ
- **ريٽوھ ڪرڻ:** [اصطلاح] ريٽوھ پيٽوھ ڪرڻ، ڪرڪڻ، جهرڪڻ، ڪنجھڪڻ، چنگھو
- **ريٽو ج ريٽون:** [ا - مت] ننڍي باز جو گھيبي وقت تائين روئڻ
- * [س/ات]
- **ريٽو ڪرڻ:** [اصطلاح] ننڍي باز جو گھيبي وقت تائين روئڻ
- * [س/ات]
- **ريٽو ج ريٽا:** [ا - مذ] ننڍو پٿر، پٿري، پھڻي
- * [س/ات]
- **ريٽوھ ج ريٽوھون:** [ا - مت] سيرڪو، ريٽوھ، سُرڻ يا چُرڻ جي حالت، جوڙ، سوز، آهستي سُرڻ واري حالت
- * ڌڪو، نيلهو، ٿيلهو، گستر
- * [ظرف] آهستي، هوريان، هري هري، ڏيري
- **ريٽوھن:** [مصر - فعل متعدي] رڙهڪائڻ، اڳتي ڏڪڻ، جوڙڻ، سوزڻ، اڳتي ڪرڻ
- * پاسي ڪرڻ، هڪ طرف ڪرڻ، هڪڙي پاسي ڪرڻ
- * گيسڪائڻ، لاهڻ، ٻري ڪرڻ
- * [س/ات]
- * [مصر] ريٽوھن
- * [امر] ريٽوھ
- * [مضارع] ريٽهين (ج) ريٽهينون، ريٽهين (ج) ريٽهيو، ريٽهي (ج) ريٽهين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

- [حال] ريڙهي ٿو (ج) ريڙهين ٿا
- [حال مت] ريڙهي ٿي (ج) ريڙهين ٿيون
- [ماضي] ريڙهيو (ج) ريڙهيا
- [ماضي مت] ريڙهي (ج) ريڙهيون
- [مستقبل] ريڙهندو (ج) ريڙهندا
- [مستقبل مت] ريڙهندي (ج) ريڙهنديون
- [اسر مفعول] ريڙهيل
- ريڙهو ج ريڙها: [ا - مذ] سرڪو، گسرو، ريڙهو، چوڙ، سور، بانڙو، ڏڪو
- نيلهو، سبزي يا ميوو وغيره فروخت ڪرڻ وارو گادو
- پاڻيءَ جو وهڪرو ڌار نهر
- جيت جو هڪ قيسر
- ريڙهي ج ريڙهيون: [ا - مت] بانڙو، سرڪو، گسرو (ننڍي ٻار جي)
- بيماريءَ جو هڪ قيسر، سيانڊڙي، سرٿو
- نيلهو، سبزي يا ميوو وغيره فروخت ڪرڻ وارو گادو
- ريڙهي پاڻي: [اصطلاح] بانڙا ڏيڻ، ريڙهڻ، سڙڻ، گسڙڻ، سرڪڻ، هري هري چڙڻ، آهستي آهستي هلڻ، گڙڻ
- ريڙهه ج ريڙهون: [ا - مت] پٺيءَ جو هڏو، ڪڙنگهو
- ريڙ ج ريڙون: [ا - مت] نغمه سرائي، گانو بجانو، ڳائڻ وڃائڻ
- [ف]
- ريڙ ج ريڙو: [صفت] اوڻيندڙ، هاريندڙ
- چٽيندڙ، چٽڪار ڪندڙ، وسائيندڙ
- مٽائي وڃهندڙ (مثلاً: خون ريو = خون هاريندڙ، خوني وغيره)
- [ف: ريختن مان]
- ريڙا: [ا - مذ] ڌرا
- ٻار جي ڳچيءَ کان هيٺ پيٽ تائين سنهڙا کٽپ
- ريڙش ج ريڙشون: [ا - مت] نڪ مان پاڻيءَ وهڻ جي هڪ بيماري، زڪام، لپس، نرلو، گاڙو
- [ف]
- ريڙال ج ريڙال: [صفت] ڪميٿو، ڙڏيل، گهٽ درجي جو ماڻهو، ڪميٽو، بي خياله، بي شرم، بدڪار، بدچال، نرلجو
- [ف: رڙيل = ڪميٿو]
- ريڙالو ج ريڙالا: [صفت - مذ] ڪميٿو، نيچ، گهٽ طبيعت وارو، ريڙال، ڙڏيل، بي خياله، نرلجو، بي شرم
- [ف: ع: رڙيل = ڪميٿو]
- ريڙا ميخ ج ريڙا ميخون: [ا - مت] ننڍي ڪلي، ڪوڪو، گل ميخ
- ڪچي سلاهي، ٽاڪو، ٽانڪو
- ريڙڙج ريڙڙو: [ا - مذ] پاڪي، آسترو
- [انگ: Razor]
- ريڙڙ پليٽ ج ريڙڙ پليٽو: [ا - مذ] سيفي جي ۾ استعمال ٿيندڙ وارن ڪوڙڻ جو پٽ
- [انگ: Blade+Razor]
- ريڙرويشن: [ا - مت] محفوظ ڪرڻ جي حالت (گاڏيءَ يا بهار وغيره ۾ نشست يا هوٽل ۾ ڪمرو وغيره)، نڪ ڪرائڻ
- [انگ: Reservation]
- ريڙڪي ج ريڙڪيون: [طرف] پڙجون، ٽڪر ٽڪر ڌرو ڌرو ٿورو ٿورو، پوزو، ڳيو
- [ا - مت] وڪري جو هڪ قيسر، سنهڙو وڪرو، هر هڪ جنس مان ٿورو ٿورو وڪرو، چوٽڪو وڪرو، پڙجوني
- ريڙڪي وڪڻندڙ: [صفت] پڙجون جو واپاري، سنهڙو واپاري، چوٽڪو ڏڪاندا، هٽائي، ننڍو ڏڪاندا، ٿوري ڏنڌي وارو
- ريڙو ج ريڙا: [ا - مذ] ننڍو سڪو، کليل پٽسا، ڪچرو، خوردو، ريڙگاري، ريڙگي، ريجو سڪن جي حالت ۾ زقم
- ٽڪر ٽڪر ٿورو ڌرو ڌرو، پوزو، ڳيو، پڙجون، پارچ، ٽڪرو، پڙو
- [ف]
- ريڙگاري ج ريڙگارئون: [ا - مت] سڪن جي حالت ۾ زقم، ريڙو، ريجو، خرد، ننڍو سڪو، چوٽڪو پٽسا، ڪچرو
- [س/ات]

- ريزگي / ريزڪي: [ا - مت] سڳن جي حالت ۾
 زقم ريزگاري. ريزو. ريجو. ڪليل پئسا
- ريزوريزوج ريزا ريزا: [طرف] تڪر تڪر
 * [ف]
- ريزه: [ا - مذ] شڪرو. حصو. پاڳو. پزو. قطع. ذرو. ٿورو پتي
 * ريزگاري. ريزو. ريجو. سڳن جي حالت ۾ زقم.
 ڪليل پئسا
 * صندوق. پيٽي. باڪس
 * [ف]
- ريزو ليوشن ج ريزوليوشنس: [ا - مذ] تجويز. ارادو.
 نيٽ
 * نڪراءُ
 * قاعدو. قانون. دستور
 * [انگ: Resolution]
- ريزيڊنٽ ج ريزيڊنٽ: [صفت] رهندڙ. مقيم. ويٺل. زهاڪو
 * سياسي نمائندو. وڪيل
 * [انگ: Resident]
- ريزيڊنس: [ا - مذ] گهر. جاء. رهڻ جو هنڌ. رهائشگاه
 * [انگ: Residence]
- ريزيڊنسي ج ريزيڊنسيون: [ا - مت] رهڻ جو هنڌ.
 آستانو. ريزيڊنٽ جي رهڻ جي جاء. سياسي نمائندي جي جاء
 * [انگ: Residency]
- ريس ج ريسون: [ا - مت] دوڙ جو مقابلو. گو. ميل
 * [انگ: Race]
- ريسڪورس: [ا - مذ] گهوڙن جي دوڙ جو گس
 * ميدان. پڙ
 * [انگ: Racecourse]
- ريس ج ريسون: [ا - مت] چٽاپيٽي. آڱياري. چڙهت.
 ڪسب ويز. پهچڻو. همسري. برابري
 * حسد. ساڙو. ايرڪا. تشڪ. رقابت. ڪامر. جلن. ساڙ. جڙ.
 جيو بغض. پياڻي. ڪينو
 * جرس. هوس. لالچ. سڌ. هرڪ
 * [سن: ايرشيا < هند: ايرڪا]
- ريسارو ج ريسارا: [صفت] ريس ڪندڙ. چڙهت ڪندڙ
 مقابلو ڪندڙ. برابري ڪندڙ
 * رقيب. همسري ڪندڙ. حاسدي. ڏاڻو. آڱياري. ساڙيلو.
 حسد رکندڙ. ساڙ وارو. ڪامر ڪاڏو. ايرڪاڻو. ساڙي ڪاڏو
 * [سن: ايرشا + آڻ]
- ريسامن: [مصر - فعل لازمي] ريسجڻ. ريسارو ٿيڻ.
 ريس ڪرڻ. حاسد ٿيڻ. سڏون ڪرڻ. سڙڻ. پڇڻ. پڇڙڻ.
 ڪامن. جلن. ايرڪاڻو ٿيڻ
 * [ريسامي ريساميا. ريسامي ريساميون. ريسامندو
 ريسامندا. ريسامندي. ريسامنديون. ريساميل]
- ريساڻو ج ريساڻا: [صفت - مذ] ريسارو. حاسد. ايرڪاڻو
 * زل. ڪاوڙيل. ناراض
 * [س/ت/ل]
- * [مت: ريساڻي ج ريساڻيون]
- ريساڻو ج ريساڻتا: [صفت - مذ] ريسارو. سڏيو.
 مخالف. حاسدي. حاسد. ساڙي. ساڙيلو. آڱياري
 * [مت: ريساڻي ج ريساڻيون]
- ريساڻي: [مصر - فعل متعدي] ريس ڏيارڻ. هرڪائڻ.
 چڙهت ڪرڻ
 * ڪلهو هڻڻ
 * برابري ڪرڻ. پڇڻ. مقابلو ڪرڻ. سينو ساهڻ
 * ريس ڪرڻ. ساڙ ڏيارڻ. جلاڻ. حسد ڏيکارڻ. ڪامائڻ
 * [مصر] ريساڻي
 * [امر] ريساءُ
- * [مضارع] ريساڻان (ج) ريساڻون. ريساڻين (ج) ريساڻو.
 ريساڻي (ج) ريساڻين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر. مونث جمع جا صيغا گنديا آهن]
- * [حال] ريساڻي ٿو (ج) ريساڻين ٿا
 * [حال مت] ريساڻي ٿي (ج) ريساڻين ٿيون
 * [ماضي] ريساڻو (ج) ريساڻيا
 * [ماضي مت] ريساڻي (ج) ريساڻون
 * [مستقبل] ريساڻيندو (ج) ريساڻيندا
 * [مستقبل مت] ريساڻيندي (ج) ريساڻينديون
 * [اسر مفعول] ريساڻيل

- **ريساڻو ج ريساڻو:** [صفت - مذ] ريس وارو
* [مٺ: ريساڻي ج ريساڻيون]
- **ريسجڻ:** [مصدر 'ريسڻ' مان فعل مجھول] حسد ڪرڻ، ريس ڪرڻ، ساڙ ڪرڻ، حاسد ٿيڻ، ريسارو ٿيڻ، ارڪاڻو ٿيڻ، ڪار ڪاڏو ٿيڻ، ريسر ٿيڻ، سڌون ڪرڻ، سڌوڻو ٿيڻ، هوسڻ، نه سھڻ
- * [ريسي ريسي ريسيل]
- **ريسڙ ج ريسڙ:** [ا - مذ] ريسارو، ريساڻو، ارڪاڻو حاسد، زقيب، مخالف، گسب ويري، ساڙي ڪاڏو
- **ريس ڪرڻ:** [اصطلاح] حرص ڪرڻ، برابريءَ جي دعوى ڪرڻ، ديڪا ديڪي ڪرڻ، همسري ڪرڻ
- **ريسڻ:** [مض - فعل متعدي] جٽائپي ڪرڻ، جڙهت ڪرڻ، برابري ڪرڻ، همسري ڪرڻ، آڻيار ڪرڻ، حسد ڪرڻ، ساڙو رکڻ، ايرڪا وجهڻ
- * [مض] ريسڻ
* [امر] ريس
* [ريسي ريسن ريسيل]
- **ريسال ج ريسالون:** [ا - مٺ] زمين جي اندرين وٽ ريج
* [س/ل]
- **ريسٽ:** [ا - مذ] آرام، سڪون، جين، فرحت، قرار ٿيندڙ خواب
* [انگ: Rest]
- **ريسٽ هاٿوس ج ريسٽ هاٿوس:** [ا - مذ] آرام جي جاءِ آفيسرن وغيره جي رهڻ لاءِ سرڪاري جاءِ، قيام گاهه
* [انگ: Rest House]
- **ريسپانس:** [ا - مذ] جواب، موٽ، ورندي
* زد عمل
* نتيجو
* جوابداري، ذميواري
* [انگ: Response]
- **ريسپانسپبل:** [صفت] جوابدار، ذميوار
* [انگ: Responsible]
- **ريسپيڪٽ:** [ا - مٺ] عزت، احترام، تعظيم
* [انگ: Respect]
- **ريسپيڪٽ ايبل:** [صفت] عزت دار احترام لائق
محترم، مانائٽو، معزز
* [انگ: Respectable]
- **ريسپيڪٽيڊ:** [صفت] عزت وار احترام لائق، محترم، مانائٽو، معزز
* [انگ: Respected]
- **ريسٽر:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر حيدرآباد ۽ خيرپور ضلعن ۾ رهن)
- **ريسريچ:** [ا - مٺ] کوجنا، ڳولها ڦولها، تحقيق، آڀياس
* [انگ: Research]
- **ريسٽمان:** [ا - مٺ] زسي، نوڙي، ڏوري، توڙهو، واڳهو، ڪاپار، رسو، نوڙ، ڏورو
* [ف]
- **ريسٽنڻ:** [مض - فعل متعدي] ريسڻ، ريسڻ، ڏٺارڻ، ٺڳڻ، لالچائڻ، هرڪائڻ
* [س/ل]
- **سوريسي ريب رڙ ڪري، مون کان ٿن وٺي ويٺن ٿين** (راجن شاه)
* [مض] ريسڻ
* [امر] ريس
* [ريسي ريسن ريسيل]
- **ريسو:** [ا - مذ] ٿري ڀرت جو هڪ نمونو
* [س/ت]
- **ريسورس ج ريسورسز:** [ا - مذ] وسيلو، ڪارگر تدبير، ذريعو
* [انگ: Resource]
- **ريسپي:** [ا - مٺ] رڌڻ پڄائڻ جي ترڪيب، پڄائڻ جو نگر
* [انگ: Recipe]
- **ريسپنٽ:** [صفت] تازو، ويجهڙائيءَ وارو هاڻي جو
* [انگ: Recent]
- **ريش ج ريش:** [صفت] زخم، ڦٽ، ڦوڙو، زخم مان نڪرندڙ گند (زٺ، پونه وغيره)
* [س/ات]

- ريشو ج ريشا: [ا - مذ] بون، گند، ڪن، پاڻي، رت، پس، ڪنهن ڦٽ مان نڪرندڙ گند
 * رُس (ڪنهن وغيره ميري جو)
 * پٺو، رڳ، نَس، نَسَت، تَنَد، تاندورو، ڏاڳو
- ريش: [ا - مٺ] ڏاڙهي، سونهاري
 * [ف]
- ريشائيل ج ريشائيل: [صفت - مذ] وڏي، ڏاڙهيءَ وارو
- ريشمر ج ريشمر: [ا - مذ] پٽ ڪيائين جي وات مان نڪتل رُس جا تاندورا
 * ابريشمر، پٽ، سيلڪ، خريز
- ريشمر فروش ج ريشمر فروش: [صفت] پٽ وڪندڙ، پاڻولي
 * [ف]
- ريشومي ج ريشومي: [صفت] پٽ جو، پٽ جڙو، خريزي، مخملي، بخملي، اطلشي، سلڪي، لسو
- ريشو: [ا - مذ] نسبت، لاڳ، پيمان، تناسب
 * حصو، ڀاڱو، پتي
 * سيڪڙو، پرستيج
 * [انگ: Ratio]
- ريع: [ا - مٺ] ڍل جي شرح، نرخ، بها، آڱه
 * [ع]
- ريع ٻنڌي ج ريع ٻنڌيون: [ا - مٺ] لابي جي شرح جو نقشو
 * [ع]
- ريعمان: [ا - مٺ] آغاز جواني، جوين، قوه جواني
 * ڪنهن شيءِ جو بهتر حصو، سٺي ڀر سٺو ٿڪرو
 * [ع]
- ريفرنڊم: [ا - مذ] راه شماري، ڪنهن سياسي مرحلي لاءِ براهه راسبت عوام جي راه معلوم ڪرڻ جو عمل
 * [انگ: Referendum]
- ريفرنس: [ا - مذ] حوالو، معرفت
 * تعلق، نسبت
 * اشارو، ڏس، پتو
 * [انگ: Reference]
- ريفرِي: [ا - مذ] راند جو فيصلو ڪندڙ
 * [انگ: Referee]
- ريفريجريٽر: [ا - مذ] ٿڌڪارو هڪ قسم جو ٿڌو ڪهٽ (جنهن ۾ کاڌا يا پيئون گهريلو ضروري شيون ٿڌيون ڪيون وينديون آهن). فرج
 * [انگ: Refrigerator]
- ريفريشمينٽ: [ا - مٺ] تفریح طبع لاءِ کاڌي پيئي ۾ ڪم ايندڙ هلڪو کاڌو
 * فرحت، آسائش
 * [انگ: Refreshment]
- ريفريشمينٽ روم: [ا - مٺ] تفریح طبع لاءِ هلڪي کاڌي پيئي جي جاءِ، هوٽل، ڪهرو خانو
 * ريلوي اسٽيشن تي ٺهيل تفریح طبع جي جاءِ
 * [انگ: Refreshment Room]
- ريفليڪشن: [ا - مٺ] عڪس، اولڙو، ڪرتو، پرتو
 * موٽيل روشني
 * [انگ: Reflection]
- ريگ ج ريگون: [ا - مٺ] خط پٽ، چنڀون، چيائون، ٿيل، ڍڪ
 * [س/ات]
- ريگوج ريگا: [صفت - مذ] قاصد، سنهرو پهچائيندڙ
 * ٺالي، بيگامي
 * [س/ات]
- [مٺ: ريگي ج ريگيون]
- ريگ ج ريگون: [ا - مٺ] پٽڙي مٺي، راپڙو، رپڙي
 * [س/ات]
- ريگروج ريگڙا: [ا - مذ] بيل گاڏي، ڍڳي گاڏي، چڪڙو
 * [ڪج]
- ريگمينديشن: [ا - مٺ] سفارش
 * ترجيح، اوليت
 * آڳيڙائي
 * [انگ: Recommendation]

- **ريگڙي:** [ا - مت] بحالي
 * اوگڙي، وصولي (پسڻ وغيره جي)
 * آفاقو، بيماريءَ مان سندرست ٿيڻ جي حالت
 * [انگ: Recovery]
- **ريگ ج ريگون:** [ا - مت] نشان، چنڊ، داغ
 * اُهڃاڻ، اُهڃ
 * ريگا، سنڌو لپڪ، لڪير، لپڪو
 * 'مان ريگون، تين رنگه، مايا ساريون موٽون' (شيخ آبان)
 * هٿ جي لڪير
 * [سن: ريگا = لپڪ]
 * قيسمت، پاڳ، نصيب، لڪيو لڪت، تقديرن ٿيڻي،
 * هوڙهڙا، انگ، مقدّر
 * موٽ، ڪال، اجل، قضيو، مَرتيو، مَرتو
 * ٿنڌ، تاز، ڏاڳو، ڏور، سڳو، ڏورو
 * سونهن جي ڪري ڏنڌ کي سوني ويڙهيل تاز
 * [س/ڪوه]
- **ريگا ج ريگاڻون:** [ا - مت] لپڪ، لپڪو، خط، ريگا، سنڌو
 * ڏاڳو، نوڙي، رسي، ڏور
 * [سن: ريگا = لپڪ]
 * پڏ، چرڻ، شرڻ، پير
 * [ظرف] ڏس، پاسو، پهلو
 * چنبي، خط، لپڪيل نياپو
 * قطار، ٺڪ، سلسلو، مصرع، تاز، لائق، صفت، پهو
 * خدا، علائقو، سوت
 * وڙ، قيرو، چڪر، گهمرو، گهمڙي، ولو
 * سٺڪ، جيس، جان، سڏ، پروڙ، اطلاع
 * پتو، پار
 * ٿورڙو، ڏورڙو، ڏرو، ٿورو، هو، لڪ، ڪڍو
- **ريگيارو ج ريگيارا:** [صفت - مذ] ريگ وارو
 * جنهن کي مڇن جي ساوڙ اچي
 * [سن: ريگ]
- **ريگت ج ريگتيون:** [ا - مت] گهٽتائي، خرابي
 * [س/ت]
- **ريگڙ:** [مصر - فعل متعدي] جهڳڙو ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ، ڦڏو ڪرڻ، فساد ڪرڻ، ڻٽو ڪرڻ، رڳڙو ڪرڻ
 * [س/ت]
 * [مصر] ريگڙ
 * [امر] ريگ
 * [ريگيو ريگيندو ريگيل]
- **ريگ:** [ا - مت] واري، ريتي، راڻو
 * [ف]
- **ريگ روان:** [ا - مت] اڏامندڙ واري، هلندڙ چوندڙ واري
 * [ف: ريگ + روان = رفتن = وڃڻ]
- **ريگڙيارو ج ريگڙيارا:** [صفت - مذ] واريءَ سان ڀريل پيٽو
 * چنڊل گودڙين وارو
 * سوڻ ڏنڊن وارو
 * جوڳي، سنڀاسي
 * ساڌو، پاڻو
 * [ف]
- **ريگ زار ج ريگ زار:** [ا - مذ] واريءَ وارو ملڪ، وارياسو پٽ، ريگستان، رڱ پٽ، صحرا
 * پٽ، ڍپ
 * [ف]
- **ريگستان ج ريگستان:** [ا - مذ] واريءَ وارو ملڪ، وارياسو پٽ، رڱ، رڱ پٽ، صحرا، نيبابان، ريگ زار
 * [ف: ريگ + آستان = جاڻ]
 * تريت، ويراني، سچ، ٿرير
- **ريگستاني ج ريگستاني:** [صفت] واريءَ جي ملڪ، وارو، وارياسي پٽ ۽ رهندڙ صحرائي، نيباباني
 * [مجاز] ٿر ۽ رهندڙ ٿر وارو ٿري، ٿريو
 * 'جيس هيس ڪيٽي، ريگستانين ٺٽ' (سجل)

- ريگمال ج ريگمال: [ا - مذ] ڪاٺ يا لوھ کي صاف ڪرڻ لاءِ هڪ قيسر جو ريتيءَ لڳل پتو. ريگمال
- * [ف: ريگ + مال < مالين = مهڻن]
- ريگمالي ج ريگمالي: [صفت] ڪاٺ يا لوھ کي پالش ڪندڙ، لسو ڪندڙ گھنڊڙ، صاف ڪندڙ
- ريگماهي ج ريگماهيون: [ا - مذ] واريءَ ۾ رهندڙ هڪ قيسر جو سانڍو گولڻي، سَنَقُورُ
- * [ف: ريگ = واري + ماهي = مڇي]
- ريگاروڇ ريگارا: [ا - مذ] پاڻيءَ جو ليڪو
- * [س/ت]
- ريگاڙي ج ريگاڙيون: [ا - مذ] عَرَقَ يا رَتَ جو فِطْرُو، فُزُو، تِيپُو
- * ٿورو وھندڙ پاڻي، لار ڌار
- * [س/ات]
- ريگي ج ريگيون: [ا - مذ] لوزائق باز جي ماڍي، تَنَبُ
- * [س/ات]
- ريگيوليشن: [ا - مذ] قاعدو، قانون، ضابطو
- * [انگ: Regulation]
- ريگاڙ ج ريگاڙ: [ا - مذ] ڪنھن رُخَ مان وھندڙ گندڙ گاڙو، روڳ، پون
- * [س/ل/ڪوھ]
- ريگاڙو ج ريگاڙا: [ا - مذ] فُزُو، تِيپُو، فِطْرُو، تِيْمَلِ پاڻي، گاڙو، گاڙي ريگاڙ
- * داغ، نشان، چُتُو، ڏبو
- * [س/ات]
- ريگروڇ ريگرا: [ا - مذ] تمام ٿورو پاڻي، چڪو
- * [س/ل]
- ريگريارو ج ريگريارا: [صفت - مذ] واريءَ سان ڀريل، ڀيٽ
- * چنل گودڙين وارو
- * قيسر، پينو، گدا، گداگر
- * [ف: ريگ = واري]
- ريگري ج ريگريون: [ا - مذ] ڀل، گمراهي
- ريگريون پندڙ: [اصطلاح] پلاٽي، منجھائڻ، گمراه ڪرڻ
- ريگهي ج ريگهيون: [ا - مذ] گڻو، چڙهو، ڌاڙو، چٽ، گرگھلي، ٿل
- * لالچ، ٺٽ، ريب، لوپ
- * اٽڪل بازي، خرقٽ، چالاڪي
- * هوشيارِي، سياڻپ، ڏاهپ
- ريگهڙي ج ريگهڙيون: [ا - مذ] گڻو، چڙهو، ڌاڙو، چٽ، گرگھلي، ٿل
- * لالچ، ٺٽ، ريب
- * اٽڪل بازي، خرقٽ، چالاڪي، هوشيارِي
- * سياڻپ، ڏاهپ، دانسندي
- ريگهڙي پندڙ: [اصطلاح] چٽ ڏيڻ، ڌاڙو پندڙ، گڻا پندڙ، چڙهو ڏيڻ
- * ڏٺائڻ، لالچائڻ، ريبڻ، لپڻ
- ريگنوج ريگنا: [ا - مذ] واڱڻ، پاڇيءَ جو هڪ قيسر
- * [س/ڪج]
- ريل ج ريلون: [ا - مذ] لوھ جو پتو، لوھ جو رستو، ريلوي لائين، پٽڙي
- * آگ گاڏي، ريل گاڏي
- * [انگ: Rail لوھ جو پتو]
- ريل چٽڻ: [اصطلاح] ٽڪڙ لڳڻ، جلدِي ڪرڻ
- ريل راند: [ا - مذ] هڪ قيسر جي ٻاراڻي راند (جنهن ۾ جهجها ٻار هڪٻئي جي قبيضي جي نڀيان واري دامن ۾ هٿ وجهي، ٻاڙن جي قطار جي ريل ٺاهي، ٻوڙندا آهن)
- ريلوي ج ريلوي: [ا - مذ] ريل گاڏيءَ جو رستو، ريل گاڏيءَ جي لاءِ مخصوص پٽڙيءَ وارو رستو
- * [انگ: Rail + way]
- * ريل جو محڪم ريلوي کاتو، ريل گاڏين جو انتظام
- * هلائيندڙ کاتو
- * [انگ: Railway]
- ريلوي اسٽيشن ج ريلوي اسٽيشنون: [ا - مذ] اها مقرر جاءِ جتي ريل گاڏيون بيھڻ يا چٽڻ، ريل گاڏيون بيھڻ يا چٽڻ واري اسٽيشن
- * [انگ: Railway station]

- ريڊيوي لائين ج ريڊيوي لائينون: [ا - مٿ] ريل گاڏيءَ لاءِ لهيل مخصوص رستو ريل جي پٿري، بند
* [انگ: Railway line]
- ريل ج ريل: [ا - مذ] ڏاڳو، سڳو، ڏور
* ڏاڳي کي ويڙهڻ واري ننڍي چڪري، ڍيرو، ڍيري، ڳوٺو اويرو
* وڃائڻ وارو ريكارڊ، آڊيو ڪئسيٽ (ڳوٺائڻ جو اصطلاح)
* ويڊيو ڪئسيٽ جي ريكارڊنگ ٽيپ
* [انگ: Reel]
- ريل ٻڌائڻ: [اصطلاح] ساڳي ڳالهه ڏهرائڻ، ساڳي ماجرا وري وري بيان ڪرڻ
- ريلو: [مصر - فعل لازمي] اٿلڻ، مٿان وهڻ، اٿلي پوڻ، پلٽڻ، پلٽو کائڻ، واقف ٿيڻ، پلٽي پوڻ
* اُپائڻ، اُڦرڪڻ
* فصل پلو ٿيڻ
* چشمر پوشي ڪرڻ، لٽي مٽي ڪرڻ، رياءُ ڪرڻ
* [ريلو ريلندو ريليل]
- ريل ج ريلون: [ا - مٿ] ٻوڏ، ٻرهر، ٻوڏ ٻوڙان، ليمٽ، سيلاب
* پلٽو، اٿل، واقفائي
* [پرا: ريل - اٿل]
* گاهه وارو ميدان، ويءُ، چراگاهه
* سائي جو، مليئر، آباد زمين، سرسبز زمين
* هيٺاهين ۽ پائڻي زمين، سيلابي زمين، ٻوسل واري زمين
* ٽيڪڙو، گهوٽو، وڏو، وڏو، وڏو، وڏو
* لاڙو، ڪاڍو، ميل، زغبت، چڪ، چاهه
* [پيلامي]
* چونسول، چوواتو، چونڪ، چوڏڳي
* [س/ات]
- ريل لائين: [اصطلاح] پلٽا ڏيڻ، ليمٽ ٿيڻ، واقف ٿيڻ (پاڻي جو)
* سڪ پيدا ٿيڻ، نانگهائڻ، تاشڻ، لاڙو ٿيڻ
- ريل چيل: [ظرف] اڻ مٽو، جهجهو، جام، گهڻو بي انداز
واقف، بيخدا، بي انت، ٻهون، سڀهو، عام جام، ڍنڍين ڍير
- ريل چيل آچڻ: [اصطلاح] عام جام آچڻ، تمام گهڻي انداز ۾ آچڻ، ڳالھائي کان ٻاهر آچڻ، بي انداز آچڻ، بيخدا آچڻ، جهجهو آچڻ
- ريل چيل هڪڙو: [اصطلاح] جهجهو هڪڙو، عام جام هڪڙو، گهڻو هڪڙو
* [انگ: Remark]
- ريلو ج ريلو: [ا - مذ] وهڪرو، گت، ڌار، وهڪو، لٽ، اوت، سڀي زواري
* ننڍي، ڌارا، نهر، نهن
* [پرا: ريل]
* پيشاب، ناڙا چوڙ
* گهڻو خيال، دل جو ميل، ڪشش، لاڙو، خواهش، مرضي، شوق، زغبت
* محبت، عشق، پيار، قرب، چاهت
- ريلو ڪرڻ: [اصطلاح] پيشاب ڪرڻ، ناڙا چوڙ ڪرڻ
* دفع ڪرڻ، ڏور وڃهڻ
- ريلو پون: [ا - مٿ] زمين تان ريل ڪري وهيل (مينهن)
* [ريلو + پون]
- ريلو: [مصر - فعل متعدي] ڳولڻ، نهارڻ، ڍونڍڻ، جستجو ڪرڻ، تلاش ڪرڻ
* [مصر] ريلو
* [امر] ريل
* [ريلو ريلندو ريليل]
- ريلو ج ريلو: [ا - مذ] ڪاغذ جي رهن (20) ڏسڻ جو مجموعو
* [انگ: Reem]
- ريلو اشي: [ظرف] رضا خوشي، مرضيءَ سان
* سچ، سچ، سچ، حقيقت، واقعي
* [س/ات]
- ريلو ج ريلو ڪس: [ا - مٿ] راءِ، خيال، قياس آرائي، ويچار، تبصرو، رايو
* [انگ: Remark]
- ريلو ڏي: [ا - مذ] مقدمي جي مهلت، ڪجهه عرصي جي مهلت
* [انگ: Remand]
- ريلو ڏي: [مصر] ياد ڏيارڻ، ذهن تڏين ڪرائڻ
* [انگ: Remind]

- ريماڻينڊڙ ج ريماڻينڊڙ: [ا - مذ] يادگيري ڏياريندڙ
 (خط يا موبائيل ايپليڪيشن وغيره)
 * [انگ: Reminder]
- رين ج رينون: [ا - مت] رات، ليل، رڃي، توهياري، شب
 * [سن: رڃي]
 روهي توهي رين، ڪيڀين ڪاٿيان ڪاڪ و (شيخ ايان)
 * انڌيرو، انڌاهي، ڪاراڻ، انڌڪار، اونڌو
 * سنهي ڪجور جو هڪ قسم
 * گهڙي جي واڳ
 * [ا - خاص] سنڌو نديءَ جي هڪ قديم شاخ جو نالو
- رين پسيرو ج رين پسيرو: [ا - مذ] رات گذارو، شب باشي
 * [هند]
- رين گنواڻو: [اصطلاح] رات گذارڻ، رات وڃائڻ، رات وهائڻ
 * رين ج رينون: [ا - مت] گهڙي جي لغاءَ واري واڳ
 * [انگ: Reign = قبضو وڙڻ]
 * رين: [ا - مت] مينهن، برسات، بارش
 * [انگ: Rain]
- رينبو: [ا - مذ] انڊلٽ، قوس و قزح، ڌڻڪ
 * [انگ: Rainbow]
- رين فال: [ا - مذ] مينهن جو وسڪارو (عموماً موسميات ڪاتي جي اصطلاح طور ڪتب آهي)
 * [انگ: Rainfall]
- ريني: [صفت] مينهائون، جهڙالو، باراني
 * [انگ: Rainy]
- ريني ڊي: [ا - مذ] برسات وارو ڏينهن، جنهن ڏينهن مينهن وسيو هجي يا وسڻ جو امڪان هجي، جهڙالو ڏينهن
 * [انگ: Rainy day]
- رينٽ: [ا - مت] مسواڙ، ڪرايو، پاڙو
 * [انگ: Rent]
- رينٽبل: [صفت] مسواڙ لاءِ موجود، ڪرائي لاءِ دستياب، پاڙي تي ملندڙ
 * [انگ: Rentable]
- رينٽيڊ: [صفت] مسواڙ تي ڏنل يا ورتل، جنهن شيءِ جو ڪرايو ادا ڪجي، پاڙي وارو
 * [انگ: Rented]
- رينج: [ا - مت] وسعت، پکيڙ، پنهنج
 * [انگ: Range]
- رينڊ ج رينڊيون: [ا - مت] قطار، سلسلو
 * [س/ڪوھ]
- رين رين: [ا - مذ/صوتي] باز جي روڻ جو آواز
 * ناز يا هرلي جو رينگاڻ
 * چيچاڻ، زون زون، رونگاڻ
 * سازنگيءَ جي وڃڻ جو آواز
- رين ڪڙو: [اصطلاح] رڙيون ڪڙو، دانهن ڪڙو، واکا ڪڙو، روڄ ڪڙو، روڏن ڪڙو، روڻو، رنگو ڪڙو، رينگاڻ ڪڙو، زون زون ڪڙو
- رين ڪجورو: [ا - مت] نموريءَ جي ڦر کان ٿورو وڏي ڦڙ واري گجيءَ جو هڪ قسم
- رينگ ج رينگون: [ا - مت/صوتي] رينگاڻ، رينگڻ، رين رين، رينگو، زون زون، چيچاڻ، چين چين، چرڙاڻ
- رينگڻ ج رينگڻ: [ا - مذ] رينگاڻ، رينگ، رينگو، رين رين، زون زون
 * رينگو ج رينگا: [ا - مذ] رينگاڻ، رينگ، رين رين، زون زون، رينگڻ، رڙ، جهڻ جهڻ، ڪرڪو، ڪنجهڪو
 * مسلسل روڄ، روڏن
 * گهي ڪلڪل، ڪيو
- رينگو هلڻ: [اصطلاح] روڄ جاري رهڻ، روڏن نه پيڻو
 * گهي هجڻ، ڪلڪل نه وڃڻ
- رينگيڻي: [ا - خاص] ٿر علائقي ۾ پيدا ٿيندڙ گاهه جو هڪ قسم
 * [س/ت]
- رينگهه ج رينگهيون: [ا - مت] سنهو خراب ڪپڙو روڙ
 * رينگڻ، چيچاڻ، رڙ
 * [س/ل]
- رينڀ: [ا - خاص] سنڌو نديءَ جو آڳاٽو وهڪرو (حيدرآباد ڀرسان پکين ڏي)
- رينڀ ج رينڀيون: [ا - مت] مينهن جي پٽيءَ سان ڀريل گڏ
 * [س/ت]

- **ريٽ ج ريٽ:** [صفت] تمام ٺاهو، موٽو، ڦوڪانگ، مٽڪو، دونسو
* جالاگ، چُست، عيَاز
- **ريٽوڪا:** [ا - خاص] سنڀالو، جو پڇ
• **ريٽي ج ريٽيون:** [ا - مت] ٻوڏ، اٿل، برهرو، ٻوڙٻوڙان، ليٽ، پلٽ، سيلاب
- **ريٽي ج ريٽيون:** [ا - مت] سڙ، چڪي، لسري، ڏنگي (سون يا چانديءَ جي)
- **ريوچ رڀا:** [صفت - مذ] پيرل، ڍايل، رڇ ٿيل
* ڏڙ رڀا، رڀج ٿيا، ڪي اوهين لوڪ (شاه/سارنگ)
- **ريوچ رڀا:** [ا - مذ] رڀا، پاسو، طرفداري
* ڪوڙي چاندي، من، گِلٽ
* [س/ات]
- **ريوالوڙ ج ريوالوڙ:** [ا - مذ] گهڻا فائز ڪندڙ پسنوڻ، طبيجو، طلنجو، ٿانجو
* [انگ: Revolver]
- **ريورس:** [مض] اُٿو ڪرڻ، اوندو ڪرڻ، پوئتي ڪرڻ
* [انگ: Reverse]
- **ريورٽي ج ريورٽيون:** [ا - مت] تڙن مان تيار ٿيل مٺايءَ جو هڪ قيسر
- **ريورٽيون ورهائڻ:** [اصطلاح] خوشيءَ جي موقعي تي به ڪنجوسي ڪرڻ
- **ريولچيني:** [ا - مت] رڀوڻڻ چيني
- **ريولٽس:** [ا - مت] هڪ وڻ جي رس
* ڏاڪن طور ڪم ايندڙ هڪ پٿارڪو وکر، رڀوڻڻ عصاره، شيره رڀوڻڻ
- **رڙيون:** [ا - مت] هميشه جمع طور ڪتب ايندڙ اسم
چانوڙن جي ڪٽير يا پور، چانوڙن جا اڏڙ، چانوڙن جو ڌارو، چانوڙن جي سنهي ڪن
* پرتا پرتا، ڌرا ڌرا، رڙي رڙي، هو، لڪ، پڇ
* مٽي، خاڪ، ڏوڙ، چاڻي
* [سن: رٽيڪا]
- **ريوڻڻڻ:** [ا - خاص] چين ملڪ ۾ پيدا ٿيندڙ هڪ پوتو ۽ اُن مان ٺهندڙ هڪ ڌوا جو نالو
* [ف]
- **ريوڻڻڻ چيني:** [ا - مت] رڀوڻڻڻ پوئتي مان ٺهندڙ ڌوا جو نالو، هڪ پٿارڪو وکر
* [ف]
- **ريوڻو:** [ا - مذ] تفریط، تبصرو، تنقيد، ڪنهن ڪتاب وغيره تي راءِ
* [انگ: Review]
- **ريھ ج ريهون:** [ا - مت] ڪنهن گپوءَ جي ڏاڙهيءَ جا ترم وار، ٻهين آيل ڏاڙهي يا مڇن جا وار، ٿوري ڏاڙهي، ٺوڙا، مڇن يا ڏاڙهيءَ جي ساوڻ
- **ريھ پير جي آڇڻ:** [اصطلاح] ڏاڙهيءَ جي شروعات ٿيڻ
- **ريھ لهرڻ:** [اصطلاح] ڏاڙهي آڇڻ
- **ريھ ج ريهون:** [ا - مت] رڙ، ڪوڪ، دانهن، ڪيڪ، ڪيڪڙاٽ، بوڪ، ڪيھ، ريهار، بوڪار، چيٽ، رازھ، آھ، فغان، واکو
* [سن: ريشا]
- * وائي، باڊي، ٺٽ، ڦوس، پيٽ مان نڪتل هوا
* هڏ پيماريءَ جو قيسر (جنهن ۾ باڊي گهڻي ٿئي)، باڊگولو
- **ريھاڻ ج ريهات:** [ا - مذ] رڙ، وڏي دانهن، ڪوڪ، ريه، پاڪار، ڪيڪڙاٽ
* [س/ات/ٺ]
- **ريھون ڪرڻ:** [اصطلاح] دانھون ڪرڻ، ڪوڪون ڪرڻ، واکا ڪرڻ، رڙيون ڪرڻ، رانپاٽ ڪرڻ، زنبون ڪرڻ
- **ريھون ڪري آڇي چنڀرڻ:** [اصطلاح] ڏاڍي پریشانيءَ جي حالت ۾ آڇي پيش پوڻ، رڙيون ڪري آڇي ڦڙمن تي ڪرڻ، ڏاڍي ڏک ۽ درد وچان پيئنجي حالت بيان ڪرڻ
- **ريھائڻ:** [مض - فعل لازمي] جائز هجڻ، روا هجڻ، خال خال هجڻ، حقي هجڻ، مباح هجڻ، رائج هجڻ
* [ريھاي ريهائيندو ريهائيل]

- ريهندو ج ريهندا: [صفت - مذ] حقي، جائز، روا، حقائقو
 خلال، رهندو، حق خلال جو
 * قانوني، شرعي، باقاعدي، مباح
 • ريهرمتل: [ا - مت] آزمائشي عمل، مشق
 * [انگ: Rehearsal]
- ريهرن: [مض - فعل متعدي] ريهه ڏيڻ، نانڪڻ
 * ڳنڍڻ، ڳڏڻ، ملائڻ، جوڙڻ، ڳڏائڻ
 * ميڙڻ، سميڙڻ
 * پگهارڻ، رحائڻ
 * پٽيو ڪرڻ، پائيانو ڪرڻ
 * ريهڻ، ريهائڻ، ڏٺارڻ، راضي ڪرڻ
 * ٺڳڻ، لالچائڻ
 * [مض] ريهڻ
 * [امر] ريهه
 * [ريهي ريهندو ريهيل]
- ريهه ج ريهه: [ا - مذ] نانڪو پنو ڳنڍي، ٽوپو، جوڙو،
 ميلاپ، ڌڙو، ڏڪڙا، گريو
- ريهان ڪيهان: [صفت] پرتل، سرجيل، راضي، خوش باش
 * [س/ات]
- ريهه پٺڻ: [اصطلاح] چٽ لاهڻ، ريهائڻ، ڏٺارڻ،
 خوشامد ڪرڻ
 * [س/ات]
- ريهه پٺڻ: [اصطلاح] عادت پٺڻ، ڍنگ پٺڻ، علت پٺڻ،
 عيني ٿيڻ، بانڌاڻي ٿيڻ
- ريههجن: [مصدر ريهڻ مان فعل مجهول] ٽوپجڻ، نانڪجڻ
 * ڳنڍجڻ، ڳڏجڻ، جڙڻ، ملڻ، ريهه آجڻ
 * [ريهي ريهي ريهيل]
- ريهه ڏيڻ: [اصطلاح] ريهه
 — ريهه ريهه: [اصطلاح] ڏٺارڻ، لالچائڻ، هڙڪائڻ، ريهه
 — ريهو ج ريهه: [ا - مذ] آرام، فرحت، قرار، جيڻ،
 راحت، سُڪ
 * ميلاپ
 * نانڪو، ٽوپو
- * ديگڙيءَ يا ڪٺيءَ جي تڙ کي ڏنل مٽيءَ جو ليهو
 تهر ليهو
 * [س/ات]
- * [صفت - مذ] لباسي، واٽ مينڙو
 * وٽندڙ، ريههائيندڙ
- ريهه: [ح - جر] ري، بنا، ڌاران، سواءِ، باجهون، ڪانسواءِ،
 جي سواءِ، بي بغير، بگڙ، بلا، بن
 ’رِي پَرُوڙَ پانءِجِي، آهي شيطانِ شڪار‘ (سجل)
- ’ٿرسو ٿرسو هاڻ، آهڻ نه هٽندي هون ريهه‘ (شيخ ايان)
- ريهه ج ريهون: [ا - مت] پاڻيءَ جي ٽڪ، وهه، وهڪه،
 وهڪرو، ڌار، سير
 * [سن: ري]
 * واري
 * [سن: رمس < ف: ريگ]
- ريهه ج ريهه: [ا - مذ] غم، شوڪ، ڏڪ، گوندڙ، ڏنڄ،
 سوس، آفسوس، ارمان، ڌڙو، سوڙ، سور، ڪليش، ويڏي،
 ڏڪ، پيڙا، آزار، تڪليف
 * ماتهر، روڏن، روج، رازو، روڏن، رازهو
 * ريهه، پاسخاطري، لحاظ، مروت، رايو، طرفداري
- ريهه: [ا - مذ] هڪ قسم جو ڏاٽو، مٺ، ڪوڙي چاندي،
 ريو گلت
 ’سنگ ٿيونجي سور ڪيڻ آهي هيس ريهه‘ (شاه/راڻو)
- ريهه: [صفت] اٽلپ، ورنو جيڪو عام جام نه هجي
 * [انگ: Rare]
- ريهه: [صفت] حقيقي، سچو
 * [انگ: Real]
- ريههتي: [ا - مت] حقيقت، سچائي
 * [انگ: Realty]
- ريههتي: [ظرف] واقعي، حقيقت م
 * [انگ: Really]
- ريههڪ: [ا - مت] منصب، درجو، عهدو
 * [انگ: Rank]
- ريههڪنگ: [ا - مت] منصب جي لحاظ کان ترتيب
 ڏيڻ جو عمل، درجو بندي
 * [انگ: Ranking]

ژ

ز

- **ژ:** [ا - مٺ] سنڌي 'الف - ب' جو چَوِيهون ۽ هنديءَ جو پندرهون اکر
- هي آواز سواءِ ڪن ٻن لفظن جي گهڻو ڪري ڪنهن به لفظ جي شروع ۾ نه ايندو آهي. باقي وچ ۽ پڇاڙيءَ ۾ ايندو آهي (جيئن: لاڙڪاڻو، پهاڙ، جوڙ، ماڙي، مسواڙ وغيره)
- اُچار: ڙي
- [س/هند]
- **ڙاڪَ ج ڙاڪُون:** [ا - مٺ] درياءَ جي لمبي وڇڻ ۽ پاڻيءَ جي سڪڻ کانپوءِ. درياءَ جي پيٽ ۾ ٿيل چير يا ڌار، ڦوڙ
- [ڪتابچا] نفاق، ڪٽ، بياني
- 'ڙي ڪري ڙاڪ وٺي، ڙي ٿي ڙي واري ٿي' (سگهو ڙياري شيخ)
- **ڙو ج ڙا:** [لاحه تصغير - مذ] تصغير ۾ ڪٽب ايندڙ پڇاڙي (جيئن: اڙو ٿڌو، وڏو وغيره)
- [مٺ: ڙي ج ڙون]
- **ڙي ج ڙي:** [ح - ندا: 'ڙي' جو عامي اچار] اي، اوي، اوا، ڦاڻا! (سڏ ڪرڻ يا صدا ڏيڻ لاءِ استعمال ٿيندو)
- [مٺ: ڙي ج ڙي]
- 'پيٽي ڙي پيٽي، پيالي آسان پيٽ جي' (شيخ ايان)
- 'واه ڙي تارا، گول تارا، روشن تارا! چلڪي وارا!' (پيرومل 'غريب')
-
- **ز:** [ا - مٺ] سنڌي 'الف - ب' جو ستاويهنون، فارسي 'الف - ب' ۾ تيرهون ۽ عربي 'الف - ب' ۾ يارهون اکر
- ايجڙ موجب سندس عدد (7) ست
- علم نجوم موجب چنڇر واري ڏينهن لاءِ ڪم ايندڙ اکر ۽ ستارن مان وري پٽون لاءِ ڪم آجي
- اُچار: زي
- ذ. ض. ظ جو هم آچار
- [ع/ف]
- **زا:** [صفت] بيڊا ٿيل، ڄاول (جيئن: ميرا وغيره)
- [ف: 'زاد' جو مخفف]
- **زايو ج زايو:** [صفت] جابو، جبر وارو، ظالم، زور آڏو، زبردست، ڏاڍو
- سگهو پهلو
- بهادر
- [ع: جابو، جبر]
- **زابلستان:** [ا - خاص] هڪ علائقي جو نالو، ڪابل، غزني
- **زاپڻ ج زاپڻون:** [ا - مٺ] سنهي ڊگهي ڪاٺي، لڪڙي
- [س/ڪوهه]
- **زاد:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **زاد ج زاد:** [صفت] بيڊا ٿيل، ڄاول، ڇٽيل، چٽيو، ڄاڻو (جيئن: شهزاد، بهراد وغيره)
- [ا - مذ] کاڌو، سيڙو، سامان، نوشو (جيئن: زاد راهه وغيره)
- بلو بندوبست، پوزت، انتظام
- شهر
- آٿ
- [ف]
- **زادِ آخرت:** [ا - مذ] آخرت جو نوشو، نيڪ عمل، نيڪيون
- **زادِ بُود:** [ا - مذ] سامان، سڙو، مال، متاع، مڙي، وسلا واري
- **زادِ بُوم:** [ا - مذ] جَمَڻ جو هَندَ، جَمَڻ جو هَندَ، جَمَڻ پُومي

- زَادِ رَاهَه: [ا - مذ] مُسَافِرِيءَ جو سَڙوڙي سامان، سَڙو جو سامان (کاڌو پيئو، خرچ کاڌو وغيره)
- زَادِ عَقِيبي: [ا - مذ] نيڪَ عَمَل (جيڪي آخِرَت ۾ ڪم لهن)، ثواب، نيڪيون
- زَادِگِي: [ا - مت] پيدايش، وڻڻ * [ف]
- زَادو ج زادا: [صفت - مذ] ڦرندو، پٽ، ڄڻيل، ڄاڙو، ڄڻيل، پيدا ٿيل
- * مَرْتَبَ لَفْظِن ۾ ڪَمِ اِيندَرُ پِڄاڙِي (جيئن: اميرزادو، شھزادو، خانزادو يا نوابزادو وغيره)
- زَادِي ج زاديون: [صفت - مت] زَادَ جو مونث، ڄڻيل (نيائي)، ڌيءَ
- * مَرْتَبَ لَفْظِن ۾ ڪَمِ اِيندَرُ پِڄاڙِي (جيئن: شھزادي، اميرزادي وغيره)
- * زَارِ: [ا - مت] وارو ھنڌ، جاءِ، وارو آستان، جاءِ، جڳھ، مڪان، مقام، ھنڌ، آستان
- * مَرْتَبَ لَفْظِن ۾ ڪَمِ اِيندَرُ پِڄاڙِي (جيئن: مرغون گلڙو، بالو وغيره)
- * گھڻائي ڏيکاريندڙ لفظ، ميڙ، پيھ، ميڙاڪو
- * ڪثرت، جھجھائي
- * آھ، ڦرياد، روئڻ جي حالت، گريو * [ف]
- زَارِ زَارِ: [صفت] تمام گھڻو، جھجھو، ڄال، سرتس، گھڻو، هيڪانڊو، زياده، وڌيڪ، بي انداز، اُن مَٿو
- * ڏاڍو
- * زارون زار آھ، ڦرياد، روئڻ جي حالت، گريو
- زَارِ زَارِ روئڻ: [اصطلاح] تمام گھڻو روئڻ، سخت روئڻ، ڇڳيءَ طرح ڏجھڻ، مانر ڪرڻ
- زارون زار: [صفت] زار زار
- * زار: [صفت] ضعیف، ڪمزور، ناتوان، اُڀرو
- * مِسڪِين، ويچارو، مفلِس، غريب، عاجز، بي پھچ
- * مَرْتَبَ لَفْظِن ۾ ڪَمِ اِيندَرُ پِڄاڙِي (جيئن: عاشق زار وغيره) * [ف]
- زاروڙيون: [صفت] خستو، ڀريل، جھريل
- زار وٽڙو: [صفت] تمام گھڻو ضعیف، بلڪل ڪمزور
- زَارِي ج زاريون: [ا - مت] ضعیفائي، ناتواني
- * مِسڪِيني، مفلِسِي
- * عاجزي، نيازِي، نيزاري، آزي
- 'آھي تڏي نالي شھتا، ساڌي زاري زاري' (سجل)
- * سوال، التجا، عرض، منڻ، وينتي
- * روح، روڏو، دانھ، آھ، ڦولاب، گريو
- زَارِي ھُنڱُ: [اصطلاح] نيزاري ھُنڱُ، ھيٺائي ۽ نيزاھندي ھُنڱُ، توھڻھ زاري ھُنڱُ
- * زَاغُ ج زاغ: [ا - مذ] ڪانڙ، ڪانگ، ڪانو * [ف]
- 'ڪي جو زاغ زبان سين، لنيو مٿي لامر' (شاھ/پورب)
- * نوڪ، چھنب
- * ڪمان * [ع]
- زَاغُ قَلَمَر: [ا - مذ] قَلَمَرُ جو اھو حصو، جيڪو مَسَ ۾ پوڙيو آھي، نَب، قَلَمَرُ جي نوڪ، ڪٽ
- * زَاغُ ج زافت: [صفت] ضعیف، بيخود
- * ناپوڏ، نائي، فنا، قتل، پائمال، تباھ، ڌنل، ڌڦ، اٻڻ، خان مان ڄڻ، اُڻت ماريل
- زَاغُ ڪَرُون: [اصطلاح] ضعیف ڪرڻ
- 'مھيءَ تين حال زلف جي زان ڪيون' (شاھ/سسئي آبري)
- * زَالُ ج زالون: [ا - مت] عورت، استري، مھري، نار، ناري، زانن
- * گھرواري، جيڪا عورت نڪاح ۾ آيل ھجي، اھليہ، زوجہ، بيگم، ٻائي، جوہ، پيبي، ٻنني
- * ٽھلي، داسي، نوڪريائي
- * [ف: زال = پوڻھي عورت]
- زالاڻو ج زالاڻا: [صفت - مذ] زانن، زالڪو، زال لائين، زال جھڙو
- 'منھي ملڻ تنھنجو مردانو، زوريءَ سنڱ زالاڻو' (استاد بخاري)
- * مونث، مادي، نامرد
- * نازڪ، بي ھمت
- * [ا - مذ] ماھواري، حيض، ڪپڙا * [س/ات]
- * چڪيءَ جي بيماري
- * [س/ڪوھ]

- زانور: [ا - مت] ٿڪڙ جي وٺڻ ويڙهي
- زائي ج زائي: [صفت - مذ] زنا ڪندڙ. زناڪار. زنا خور.
خوام ڪار، زنديبان، ويچارِي، خوامي
* فاسق، فاجر
- * [ع]
- ظاهر بر زاي، فِڪر مَنجِهَ فنا ڀيا (شاه / ڀٽن ڪلياڻ)
- زائيه: [صفت - مت] زناڪار عورت، چنال، فاجسه، وِشا
* [ع]
- زاوريائي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- زاويوچ زاويا: [ا - مذ] ڪنڊ، ڪونو، گوشو، پاسو
* [ع]
- زاهد ج زاهد: [صفت - مذ] دنيا سان رغبت نه رکي ڦٽڻ
خدا تعاليٰ سان لڳائيندڙ، پرهيزگار، مُتقي، خدا پرست،
عابد، عبادت ڪندڙ، عبادتي، تقوىٰ رکندڙ
* بزرگ، درويش، لوڪ تياڳي، رشي، سنڀاسي
* [ع: زهد = عبادت]
- * [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
- زاهد حُشڪُ: [صفت] ملا طبع، ڪٽر ملا
- زاهده: [صفت - مت] دنيا سان رغبت نه رکي ڦٽڻ خدا
تعالٰي سان لڳائيندڙ (عورت)، پرهيزگار، مُتقي (عورت)،
خدا پرست، عابده، عبادت گذار (عورت)
* بزرگيائي، درويشيائي
- * [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
- زاهدي: [ا - مت] زهد، پرهيزگاري، تقوىٰ
- زاهر ج زاهر: [صفت] چمڪدار روشن
* [ع]
- زائچو ج زائچا: [ا - مذ] نجومين جو باز چمڻ وقت باز
جي قسمن جي احوال جو ڪاغذ، چيني، جنم پتري،
جنم ڪنڊلي
* تازن جي علم جي جدول يا جنتيري
* [ف]
- زائچو ٺاهڻ: [اصطلاح] جنم پتري ٺاهڻ

- زالانا آچرڻ: [اصطلاح] ڪپڙا آچرڻ، حيض آچرڻ، ماهواري آچرڻ
* [س/ات]
- زالانو ڳالهائڻ: [ا - مذ] سنهڙو ڳالهائڻ، سنهڙو آواز
صنڀ نازڪ جو آواز
- زالاهي ج زالاهيون: [ا - مت] حيض، ڪپڙا، رت، ماهواري
- زالڀڻو ج زالڀڻا: [ا - مذ] زال پڻ، استري پڻو، زالو ڙنانو،
عورتن جيڙو
* استريءَ جي بلوغت
* زنائي شڪل
- زال دويشتي هئڻ: [اصطلاح] حامله زال هئڻ، زال کي
پيٽ هئڻ
- زالڪوچ زالڪا: [صفت] زالون ڙنانو، عورتن جيڙو
- زالون زالن جو ڪاڄ هڪڙو: [اصطلاح] زالن جو هڪ ٻئي
کان ڳجهه نه رکڻ، زالن جو هڪ ٻئي کي ربيبي ڪرڻ
ڳالهه تي پيهائڻ
- زالين هٿسرين: [طرف] مرد توڙي عورتن
* سڀيئي، هٿيئي
- زال: [صفت] بوڙهو ماڻهو پير سن، ٿڌو
* [ا - خاص] رستم پهلوڻ جي پيءُ جو نالو
* [ف]
- زال لڪڙي: [ا - خاص] ڪاڇي وارين جبلن ۾ هڪ لڪ
جو نالو (جنهن تي اهو نالو هڪڙيءَ زال تان پيش جيڪا پوئجي مومن
کي نقا ڏيئي، انهيءَ ننڍي لڪَ مڃهان هڪڙي سوداگر سان پڇي وڙي
هتي ڪتاب: ڏاهيلي جبل جو سير)
- زامر: [ا - مت] زال جو هڪ قسم
* [س/ڪوهه]
- زائوچ زائو: [ا - مذ] گوڏو، مونو، ستر، ران، چرڻ
* [ف]
- زائو بڙائون ويهڻ: [اصطلاح] گوڏو گوڏي ۾ ملائي
ويهڻ، گڏجي ويهڻ، پنهنجو ويهڻ
- زائو پٽڻ: [اصطلاح] گوڏا پٽڻ، سترن تي ڌڪ هڻي
مانر ڪرڻ

• **زبان ج زبانون:** [ا - مت] وات جي اندر وارو اهو عضو جنهن ۾ ڏانتو چڪڙو ۽ ڳالهائڻ جي صلاحيت هوندي آهي. ڇپ. لسان

* ٻولي. پاشا. لسانيات. باڪا. لغت. (انگ: Language)

* وائي. ڪڙي. چوڻي. سڻڻ. ڪلام. ڪهاڻو

* ڳالهه ٻولهه. گفتگو. ڳالهائڻ. بيان

* لفظ. الفاظ. شيد (جيشن: قرآن جي زبان)

* اقرار. واعديو. انجام. وڃڻ. قول

* شاهدي. گواهي

* ستار جي هڪ تار جو نالو

* [ف]

— **زبان آواز ج زبان آواز:** [صفت] خوش بيان، شيرين زبان، خوش ڪلام. فصيح زبان

* شاعر. ڪوي

* [ف: زبان + آور < آرون = آڻڻ]

— **زبان اٿلڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ جهڙو ٿيڻ، ڳالهه ٻولهه ڪرڻ، ڳالهائڻ

* بد شد ڳالهائڻ، گهٽ وڌ ڳالهائڻ

— **زبان پڳڻ:** [اصطلاح] ٻولي گندي ٿيڻ، زبان خراب ٿيڻ، گارگند جي عادت ٿيڻ

— **زبان بند ٿيڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ جي قوت ختم ٿيڻ، زبان رکجي وڃڻ

* ڪنهن جي سامهون رعب سبب ڳالهه ڪري نه سگهڻ

* مرن وقت ڳالهائڻ جي طاقت بند ٿيڻ

— **زبان بند رکڻ:** [اصطلاح] خاموش ڪرائڻ، ڳالهائڻ جو موقعو نه ڏيڻ

* ماڻ زهن، ڪجهه به نه ڪچڻ

— **زبان بند ڪرڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ کان روڪڻ، ماڻ ڪرائڻ

* خاموش رهڻ، ڇپ رهڻ

• **زائد:** [صفت/طرف] زياده، وڌيڪ، واڌو، وڌيل، گهڻو وڌيل، فضول، اڃايو، فالتو

* بچت، پاڇي

* [ع]

— **زائدالتوصيف:** [طرف] تعريف کان ٻاهر

* گرامر يا لغت جي اصولن کان ٻاهر

• **زائر ج زائر:** [صفت] زيارت ڪندڙ، زيارت لاءِ ويندڙ، جاتري، زيارتي، پانڊيٿرو

* [ع]

— **زائر حرم:** [صفت] حرم شريف جي زيارت ڪرڻ وارو، حج يا عمري جو پانڊيٿرو حاجي

— **زائرين:** [صفت] 'زائر' جو جمع، زيارت ڪندڙ، زيارت لاءِ ويندڙ، زيارتي، پانڊيٿرا

— **زائرين حج:** [صفت] حج جي ارادي سان وڃڻ وارا، حاجي، حج جا پانڊيٿرا

• **زائقان ج زائقان:** [ا - مت] عورت، ناري، زال، مائي

* [ع: ضميمه = مڙي]

— **زائقاتو ج زائقاتا:** [صفت - مذ] زائقان يا عورت سان منسوب، زائقان جو، عورت وارو، عورت جو

* [مت: زائقاتي ج زائقاتيون]

* [ڪتاب] ماهواري، حيض، ڪپڙا

• **زائل ج زائل:** [صفت] ضايع ٿيندڙ، گهٽجندڙ، گهٽ، اٽپورو

* زبان، ضايع، اڃايو، وڃائيل، ختم

* فاني، بي بقا

* [ع]

• **زائڻ:** [مض - فعل متعدي] پائڻ، سمجهڻ

* [مض] زائڻ

* [امر] زاء

* [زائڻي زائيندو زائيل]

• **زائيده:** [صفت] چٽيل، ڄاول، ڇاپيل

* مرڪب لفظن ۾ ڪم ايندڙ (جيشن: نوزائيده وغيره)

* [ف]

- زبان ٻاهر نڪرڻ: [اصطلاح] سخت بيمار ٿيڻ. غليل ٿيڻ.
- زبان پيڇڻ: [اصطلاح] انجام نه پاڙڻ، انجام توڙڻ. واعدو پيڇڻ، قول نه پاڙڻ، اقرار پورو نه ڪرڻ. وڃڻ نه پاڙڻ.
- زبان تارونءَ ۾ بند رهڻ: [اصطلاح] ڪيئن جي طاقت نه رهڻ، بلڪل ڳالهائي نه سگهڻ. زبان تي مهر لڳي وڃڻ.
- زبان تان مهر هٽائڻ: [اصطلاح] دل جي ڳالهه چوڻ. خواهش بيان ڪرڻ. اقرار صحبت ڪرڻ.
- زبان تي آڻڻ: [اصطلاح] بيان ڪرڻ. ظاهر ڪرڻ.
- زبان تي چڙهڻ: [اصطلاح] ڪابه ڳالهه بڪدم چئي وڃڻ يا چئي ڇڏڻ. ياد آڻڻ.
- زبان تي مهر هڻڻ: [اصطلاح] رواجي ڳالهه نه ڪري سگهڻ. زبان بند ڪري ڇڏڻ، ڳالهائڻ بند ڪري ڇڏڻ. دبائي ڇڏڻ، هيسائي ڇڏڻ.
- زبان تي مهر هڻڻ: [اصطلاح] ڳالهائي نه سگهڻ.
- زبان تي مهر هڻڻ: [اصطلاح] مجبوريءَ کان حق جو ڪلمو چئي نه سگهڻ.
- زبان جا ڌڪ هڻڻ: [اصطلاح] مھٽا ڏيڻ، ڌڪ ڏوربا ڏيڻ. ڳلا ڪرڻ، شڪايت ڪرڻ. گھٽ وڌ ڳالهائڻ.
- زبان جو چسڪو: [ا - مذ] زبان جو مٺو، وات جي لذت.
- زبان جو مٺو: [صفت - مذ] ڳالهائڻ جو مٺو، مٺ ڳالھائڻو. شيرين زبان. خوشاميزو، چاپلوس، چمچو. مٺوٺ ۽ لحاظ سان هڻڻ وارو.
- زبان جو مزو: [ا - مذ] وات جي لذت، وات جو سواد.
- زبان جي مٺائي ڪارائڻ: [اصطلاح] رڳو مليون ڳالهيون ڪرڻ، ڳالھين ۾ خوش رکڻ.
- زبان جهلڻ: [اصطلاح] ڳالهه بند ڪرڻ. زيادتين باوجود وڏن جي آڳيان نه ڳالهائڻ.
- زبان چمٽ: [صفت] زبان چٽيندڙ (گھرو) * نياڳو (گھرو، گھرون جو اصطلاح)
- زبان چوڙڻ: [اصطلاح] بيان ڏيڻ، ڳالهائڻ.
- زبانان ج زباندان: [صفت] زبان وارو ڪنهن ٻوليءَ جو ڄاڻو. عالِم، فاضل. گھميو ٻوليون ڄاڻندڙ. * [ف: زبان + دن < دانستن = ڄاڻڻ]
- زبان داني ج زبانداڻيون: [ا - مت] زبان جي بخوبي واقفيت، علم زبان، لسانيات.
- زبان دٻائڻ: [اصطلاح] ڳالهائڻ کان زبان کي روڪڻ.
- زبان دراز ج زبان دراز: [صفت] گھڻو ڳالهائيندڙ. اُچارو ڳالهائيندڙ، زياده گو، بڪواسي، بڙيو. * [ف: زبان + دراز = ڊگھو]
- ڪنو ڳالهائيندڙ، وات جو ڪنو، بي ادب، گستاخ.
- زبان دراز ڪرڻ: [اصطلاح] طول ڪلامي ڪرڻ، ڳالهه وڌائي بيان ڪرڻ.
- زبان دراز هڻڻ: [اصطلاح] بڪواسي هڻڻ، گستاخ هڻڻ.
- زبان درازي ج زبان درازيون: [ا - مت] گھٽ وڌ ڳالهائڻ جي حالت، وايات گھٽگو بيھوده گوئي، فحش زباني، بد زباني، گارگند، بيھودگي، بي ادبي، گستاخي.
- زبان درازي ڪرڻ: [اصطلاح] گستاخي ڪرڻ، بيھودو بڪوڻ، گارگند ڪرڻ، فاحش بگ ڪرڻ.
- زبان ڏيڻ: [اصطلاح] انجام ڏيڻ، اقرار ڪرڻ، واعدو ڪرڻ، وڃڻ ڏيڻ، عھد ڪرڻ، قول ڪرڻ، ٻول ڪرڻ، سخن ڪرڻ. * دلاسو ڏيڻ، دلداري ڏيڻ.
- زبان روڪڻ: [اصطلاح] خراب گفتگوءَ کان منع ڪرڻ، بدگوئيءَ کان باز رکڻ. * ڳالهائيندي ڳالهائيندي رڪجي وڃڻ. * ڪوڙت ۾ شاھديءَ کان رڪجي وڃڻ (رشوت عيوض)

— **زبان زد ٿيڻ:** [اصطلاح] مشهور ۽ معروف ٿيڻ. عامر جي زبان تي چڙهڻ
 * [ف: زبان + زد < زدن = هٽڻ]
 — **زبان سڀڻ:** [اصطلاح] خاموش ڪرڻ. ڳالهائڻ بند ڪرڻ
 — **زبان سڀي ڇڏڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ بند ڪري ڇڏڻ. جڳ نه چوڻ. زبان نه هلايڻ. آواز نه ڪرڻ. نه ڳالهائڻ
 — **زبان سنڀالڻ:** [اصطلاح] سنڀالي گفتگو ڪرڻ. سنڀالي ڳالهائڻ. سوچي سمجهي ڳالهائڻ. زبان کي آبي ۾ رکڻ
 * سهڻو يا سٺو ڳالهائڻ
 * خاموش رهڻ
 — **زبان سين:** [طرف] زبان سان پنهنجي بيان سان. لفظن سان جعلي تون زبان سين. چاڙهي پهر جوڙي (شاه/يمن ڪلياڻ)
 — **زبان ڳيرائڻ:** [اصطلاح] ڪنيل ڳالهه تان ڦري وڃڻ. ڪنيل انجام تان ٽري وڃڻ. جيل لفظن کان انڪار ڪرڻ. واعدو ڦيرائڻ. جيڪي چوڻ انهيءَ موجب نه هلاڻ. واعدي خلاف ڪرڻ. انجام توڙو. زبان تان ڦري وڃڻ. چئي نه ڪرڻ. انجام کي پاڻي نه ڏيڻ
 — **زبان قابو ۾ رکڻ:** [اصطلاح] سمجهي ڀرجهي ڳالهائڻ. منجھل ۽ سهل مطابق ڳالهائڻ
 — **زبان ڪڍي ڇڏڻ:** [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ
 — **زبان ڪرڻ:** [اصطلاح] انجام ڪرڻ. قول ڪرڻ. واعدو ڪرڻ
 — **زبان ڪوڙي ڪرڻ:** [اصطلاح] انجام نه پاڙڻ. ڪوڙو واعدو ڪرڻ
 — **زبان ڪڏڻ:** [اصطلاح] باز جو ڳالهائڻ شروع ڪرڻ
 * راز پٽو ڪرڻ
 * گاريون ڏيڻ شروع ڪرڻ. بدتميزي ڪرڻ
 — **زبان کولڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ گفتگو ڪرڻ
 * آواز ڪڍڻ. ڳالهه چوڻ
 * زبان هلايڻ
 * راز فاش ڪرڻ
 — **زبان کي پاڻي ڏيڻ:** [اصطلاح] انجام ڀرو ڪرڻ. قول پاڙڻ. واعدو وفا ڪرڻ

— **زبان کي چڙهي تي ڦيرائڻ:** [اصطلاح] مزو وٺڻ. جڳ چڙهڻ
 — **زبان کي لغام ڏيڻ:** [اصطلاح] سوچي سمجهي ڳالهائڻ * واهيات گفتگو يڪدم بند ڪرڻ
 'ماسترجي ڪلاس ۾ اچڻ شرط ايسٽر جي زبان کي لغام لڳي ويو' (جملو)
 — **زبان لال ڪرڻ:** [اصطلاح] تمام گهڻو ڪاوڙجڻ. ڪاوڙ منجهان ڳالهائڻ. مڙها ڏيڻ. شڪايت ڪرڻ
 — **زبان ۾ چالا پوڙڻ:** [اصطلاح] ڳالهائي نه سگهڻ. بيان ڪرڻ جي همت نه رهڻ
 * درد ڀريو داستان هٽڻ
 * چڱي کي گنديون آڻڻ
 — **زبان مان ڪڍڻ:** [اصطلاح] ٿورا لفظ ڳالهائڻ. سرتري طور ڪا ڳالهه چوڻ
 — **زبان مان نڪرڻ:** [اصطلاح] زبان مان اوجھو نڪري وڃڻ. ٽڪڙ ۾ چڙهي وڃڻ. ڪي ڪجهه ڳالهائڻ غلط گھڻو نڪرڻ
 — **زبان مڇڪائڻ:** [اصطلاح] زبان کي وات ۾ ڦيرائڻ
 — **زبان مڇڪائڻ:** [اصطلاح] زبان مڇڪائڻ
 — **زبان نقاره خلق خدا هٽڻ:** [اصطلاح] جيڪي عام طرح ماڻهو چوندا رهن اهو ئي پوڻ
 * سڀني جي زبان تي ساڳي ڳالهه هٽڻ
 — **زبان نڪري آچڻ:** [اصطلاح] سخت بيمار ٿيڻ
 * ڏاڍي آڇ لڳڻ
 — **زبان نه گسڻ:** [اصطلاح] ڪابه ٽڪليف نه ٿيڻ
 — **زبان نه گسڻ:** [اصطلاح] جيل ڳالهه پوري ٿيڻ
 — **زبان وٺڻ:** [اصطلاح] واعدو وٺڻ. انجام وٺڻ. وڃڻ وٺڻ
 — **زبان هارائڻ:** [اصطلاح] واعدو گسائڻ. انجام شڪي ڪرڻ. قول کي پاڻي نه ڏيڻ
 — **زبان هڪڙي هٽڻ:** [اصطلاح] زبان جو واعدو هميشه هڪ ۽ پڪو هٽڻ. واعدي جو پڪو هٽڻ. يڪ زبان هٽڻ
 — **زبان هلايڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ
 * زبان ڌراڙي ڪرڻ. گهڻو ڳالهائڻ. گستاخي ڪرڻ
 * سوال ڪرڻ. گهرڻ
 — **زبان هٽڻ:** [اصطلاح] گهڻو ڳالهائڻ. نڪواس ڪرڻ

- زير دستي ج زير دستيون: [ا - مت] زور بَل. طاقت،
ذائتي، ذاتي، مضبوطي
* قهر، غضب، انديز، ظلم، اُره زورائي، ذاتي مَرسي،
بالادستي، زوراوري
- زير دستي گزڻ: [اصطلاح] زوري گزڻ، ظلم گزڻ،
سختي گزڻ، لاجار گزڻ، ذائتي گزڻ، اُره زوري گزڻ،
ذاتي مَرسي گزڻ
* خيلو گزڻ
- زير زنگ ج زير زنگ: [صفت] ڏاڍو جوان، زوراند، بلوان،
اُڙنگ، پهلوان، سورهيه، سورمو
* [س/ات]
- زير وچ زيرا: [صفت - مذ] زير، زير دست، جيرو
- زيرائي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (دڪائي بلوچن جو
هڪ ٻارو)
- زير جڙ ج زير جڙ: [ا - مذ] هيري جو هڪ قسم
(جيڪو ساڻي رنگ جو قيمتي پٿر آهي)، زمرڙ
* [ع/ف: زيرجڙ، انگ: Topaz]
- زيرور: [ا - مذ] نوشت، ڪتاب
* [ا - خاص] حضرت دائود عليه السلام جي مٿان لقل
آسماني ڪتاب جو نالو، يهودين جو پاڪ الهامي ڪتاب
* [ع]
- زبون ج زبون: [صفت] هيٺو، بي طاقت، ضعينف، عاجز،
گمزور، ناستو، پوٺو، بي قوتو، بي سگهو، نبل، رچ، پل هيٺ،
ڌرڻل
* ناس، چٽ، تباھ، برباد، ايترو
* پڳل
* خستو، جهٺو، پراڻو، قديم
* خوار، ذليل، رسوا، ڪميٽو، لڄ، خسيس
* بچڙو، ڪنو، ڪرو، خراب، بد، رشت
* گهٽ قسم جو
* سادو، جهڙو، تيزو، غريبانو
* [ف]
- زبون حال: [صفت] نازڪ حال، جنهن جي حالت گهڻيءَ
جوڳي هجي، خست حال
* تمام پراڻو، قديم
- زبيده: [ا - خاص] خليفي هارون رشيد جي زال جو نالو
(جيڪا بزرگ، همت واري ۽ نيڪ خانم هئي)
* [ع]
- زڻ ج زڻون: [ا - مت] پٽاڪ، ڍاڙ، پٽ، گپوڙو
* [س/ات]
- زڻ ج زڻ: [ا - مذ] پٽاڪ، ڍاڙ، گپوڙو، گشو، لٻاڙ، پٽ
* ڪوڙي ڳالهه، ڪوڙ، واڻياٽ ڳالهه
* بڪ بڪ، بڪواس
- زڻ شڻ ج زڻ شڻ: [ا - مذ] پٽاڪ سٽاڪ، ڪل،
پوڳ، چرچو، مسخري
* ڳالهه بولڻ
- زڻ مارڻ: [اصطلاح] گپوڙو هڻڻ، ڳالهه ڪي وڌائڻ،
ڪوڙيون ڳالهينون ڪرڻ، پٽاڪون هڻڻ
- زڻ هڻڻ: [اصطلاح] پٽاڪون هڻڻ، لٻاڙون هڻڻ، ڪوڙ هڻڻ
- زڻو ج زڻا: [ا - مذ] پٽاڪ، ڍاڙ، گشو، پٽو، رڻ، رٿاڪ،
رَکَل
- زڻي ج زڻي: [صفت] زڻلي، زڻائي، پٽاڪي، لٻاڙي،
ڍاڙي، گشائي
- زڻ ج زڻ: [صفت] ڪاوڙيل، ڦوڪيل، ڏمڙيل
* [س/ڪوهه]
- زڻ ڦيڻ: [اصطلاح] ڦوڪجڻ، ڪاوڙجڻ
* پرجڻ، اُپايجڻ
- زڻاڪ ج زڻاڪ: [ا - مذ] پٽاڪ، لٻاڙ، ڍاڙ، پٽ
* [س/ات]
- زڻاڪ سٽاڪ: [ا - مذ] پٽاڪ سٽاڪ، ڪل چرچو،
ڳالهه بولڻ
- زڻاڪي ج زڻاڪي: [صفت] پٽاڪي، لٻاڙي، ڍاڙي،
گشائي، ڪوڙو، زڻلي
- زڻل ج زڻل: [ا - مذ] رڻ، پٽاڪ، زڻاڪ، گپوڙو
- زڻل قافيو ج زڻل قافيا: [ا - مذ] ناموزون شعر، جدو شعر،
گپ شپ
- زڻل قافيو هڻڻ: [اصطلاح] خراب نموني تقرير يا واعظ هڻڻ

- زَکَلِي ج زَکَلِي: [صفت] بتاڪي، ڊاڙي، لهاڙي، گشائي، بڪٽڪيو زتاڪي
- زَکَلِي: [مصر - فعل متعدي] ڪَٻَھَ کي ڊڳڻ، سَٽَڻ، پِجَڻ * [س/ڪوهه]
- * [مصر] رَکَڻ
- * [اس] رَٽ
- * [زيبو] رَٽِيندو رَٽِيل [ع]
- زَکُو ج زَکَا: [صفت] بندرو ۽ ٺلهو (قد جو)، گهٽڪي، ڊيمي، ڊيمي * [س/ات]
- زَپ ج زَپ: [ا - مذ/صوتيه] (آواز) ڦَه، ڦَهڪو، سَٽ، ڊب * [طرف] سڌو، سَٺو، ڏو، چَپ
- زَپِثَاث ج زَپِثَاث: [ا - مذ/صوتيه] اوچتو ڪنهن شيء جي ڪرڻ جو آواز، ڦَهڪو، ڏڪاء، ڊپڪو
- زَپ زَپ ڪَڙَڻ: [اصطلاح] زور سان ڏڪ هڻڻ، ڦَهڪو ڪرڻ، ڦَه ڦَه ڪرڻ، چَپ چَپ ڪرڻ
- زَپِڪَاڙ ج زَپِڪَاڙ: [ا - مذ] ڏڪ، مٿان ڪرڻ جو آواز، ڦَه، ڊب
- زَپِڪُو ج زَپِڪُو: [ا - مذ] ڏڪڻ جو آواز، ڦَه، سَٽ * ڪنهن شيء جي ڪرڻ جو آواز
- زَپِڪُو لَٽِڻ: [اصطلاح] زور سان لاڳيتو ڏڪ هڻڻ، ڦَه ڦَه ڪرڻ، سَٽڪو لَٽِڻ
- زَپِٽِينِگ ج زَپِٽِينِگ: [ا - مذ] ڦَهڪو، سَٽڪو، ڊپڪو
- زَپ ج زَپُون: [ا - مذ] ڪپڙي يا چمڙي جي ٻن حصن کي گنڍڻ واري زنجيري * [انگ: Zip]
- * زَپڪو، سَوساٽ
- زَچ: [صفت] تَنگ، ڪڪ، هلاڪ، هُج * عاجز، مَجبور، بيوَس
- زَچ ڪَڙَڻ: [اصطلاح] ڪڪ ڪَڙَڻ، هلاڪ ڪَڙَڻ، تَنگ ڪَڙَڻ * [س/ات]

- زَچ: [صفت - مذ] تازي وِثايل عوزت * [ف]
- زَچ خانو: [ا - مذ] وِتر گهر
- زَحل: [ا - خاص] هڪ گِرھ جو نالو چنڊي سِني، ڪيوان (گِرھ)، سَٺون تارو (گِرهن مان)، (علمِ نجومَ موجب زحل سَٺين آسمان تي آهي ۽ بلڪل نَفسِ گِرھ سمجهيو ويندو آهي) * [ع]
- زَحَمَت ج زَحَمَتُون: [ا - مذ] تَڪليف، هلاڪي، پريشائي، ڏڪ، ڏڪ، آهَنج، ايذاء، ڏُج، ڏنجهو * مَحَنَت، ڪِشَالو، ڊِٺ
- * ڌرَ سَري، آزار، مُصِيبَت، جَنجال، وِگورَ، گِڙپَ، خرابي
- * بيماري، روگ، مرض، ڏوار، آگاهي، ناچڱائي، ڏجهندو لڱائي، ناچاڪائي
- * [صفت] زور ڪندڙ، تقاضائي، ليلائيندڙ چنڊ، ڳڪ، پَنڊ، جِجا، ڦِڪڙي * [ع]
- زَحَمَت ڪَڙَڻ: [اصطلاح] تَڪليف برداشت ڪرڻ، ڏڪ پوڳڻ، مُصِيبَت سَمَرُ
- زَخَاو: [ا - مذ/صفت] پاڻيء سان تمام پَٽيل، تَمتاز، لَهَرِيون لَهَنڌڙ، چوليون هُٽندڙ (ڌڻيا وغيره) * [ع]
- زُخْرَف: [ا - خاص] قرآن شريف جي هڪ سُوڙه جو نالو "زُمر"، زُخْرَف، سُومرا، حَمد بَئين جو هَندُ (شاهه/مارئي) * [ا - مذ] سون، سونا زيور، سونا ڳڦه * [ع]
- زَخْم ج زَخَمَ: [ا - مذ] ڦٽ، گهاء، واڍڙو، وَد، چيسر، چاڪ، ٺپ، صَتر، رِيح * داغ (ڊل جو)، فِراڻ
- * ڦوڙائو، نَقْصان
- * پُراڻي ڦٽ جو رهجي ويٺل نِشاَن (جنهن ۾ سُوڙ وغيره نه هجي) * [ف]

* مَرْتَب لَفْظِي جِي آخِرِ ۾ ايندڙ (جيئن: آفت زده
 مُصِيبَت زده وغيره)
 * [ف: زده = لڳل زده، وارو هٽيل جو]
 * شرمندو لڳي، ڦڪو ڦڪو وڪو شرمسار هڪو ٻڪو
 پشيمان
 - زده: [صفت] لڳل، ٽڪريل، وارو، هٽيل، (جو) ماريل،
 متاثر، ضرب رسيدو
 * مَرْتَب لَفْظِي ۾ ڪَر ايندڙ (جيئن: مُصِيبَت زده، آفت
 زده وغيره)
 * [ف]
 - زده حال: [صفت] خست حال، تباھه حال
 * پریشان حال، غمگين، سوڳوار
 • زَر: [ا - مت] سونَ جي تاز
 * [ف]
 - زَرِيختَ ج زَرِيختَ: [ا - مذ] سونِي زَرِيءَ لڳل ڪپڙو،
 سونَ جھڙو ڪپڙو، ريشمي ڪپڙي جو هڪ قسم، دماج،
 ڪيمخاب
 * [ف]
 - زَرَتَارَ ج زَرَتَارُون: [ا - مت] زَرِيءَ جِي تَارَن لڳل ڪپڙو،
 ڪيمخاب
 * [ف]
 - زَرَدُوڙَ ج زَرَدُوڙَ: [ا - مذ] ڪپڙي تي زَرِيءَ جِي پَرَت پَرَن وارو،
 چمڪدوڙي ڪندڙ، چمڪدوڙنَ زَرِ بازُ
 * [ف: زر + دوز < دوختن = سبڻ]
 - زَرِ دُوڙِي ج زَرَدُوڙِيُون: [ا - مت] زَرِيءَ جو پَرَت، زَرِيءَ جو ڪَر،
 ڪامدائي، زرباني، چمڪدوڙي، ڪارجوبي
 • زَرُ: [ا - مذ] سونَ، طلا، ڪنڇڙو
 * ڏنَ، مَيا، دَوْلَت، دُنيا، مِلڪِيَت، خزانو، ناڻو، پئسا، ڏوڪرُ
 * جَميَعَت
 * سَمِيَت
 * [ف]
 - زَرِ پَرَسْتُ: [صفت] دولت پرست، بئسي جو پوڄاري،
 مادہ پرست، لالچي

- زَخْمُ پَرَجِي: [اصطلاح] ڦٽ جو چٽڻ
 * ڏنل تڪليفن جو ازالو ٿيڻ
 - زَخْمُ تازو ٿيڻ: [اصطلاح] گُڏريل صدمو ياد پَوڻ
 - زَخْمِي جِي: [مصدر 'زَخِمَ' مان فعل مَجْهُول] ٿيڻ،
 گهائجڻ، واڍوڙجڻ، زخمجي پَوڻ، وڍجڻ، چيرجڻ، ڦاٽڻ،
 داغجڻ
 * [زخميس زخميس زخميل]
 - زَخْمُ ڏِيڻ: [اصطلاح] زخمِي ڪرڻ، مَجْرُوح ڪرڻ
 - زَخْمَ ڪاري: [ا - مذ] گهرو گهاٽو، اونهو زخم، اونهو گهاٽو،
 - زَخْمَن تي لُونُ پُر ڪرڻ: [اصطلاح] سَتَل سَوڙ جاڳائڻ،
 آزاريل کي وڌيڪ آزار، ڍلاري ڏيڻ بجاءِ ڍل آڙاري ڪرڻ
 - زَخْمِي: [مصدر - فعل متعدي] ٿيڻ، گهائڻ، زخمِي ڪرڻ،
 زخمَ رسائڻ
 * واڍوڙڻ، چيرڻ
 * زنجائڻ، ڏڪوڻ
 * [ف]
 * [مصدر] زَخْمِي
 * [امرا] زَخِر
 * [زخميس زخمندو زخميل]
 - زَخْمِي ج زَخْمِي: [صفت] ٿٽيل وڍيل، گهائيل، واڍوڙيل،
 زخميل، زخمَ رسيڻ، مَجْرُوح، چيريل، ڦاٽل
 • زَدَ ج زَدُون: [ا - مت] مار، ڦيه، ڍنڍ، پج
 * نِشانَ، ضرب، چوٽ
 * صدمو
 * نقصان، خسارو
 * [ف]
 - زَدَ ڪُوب: [ا - مت] مار ڪَٽ، سَٽ ڪَٽ
 • زَدگان: [صفت: زده، جو جمع] ماريل، متاثر، سهندڙ
 * مَرْتَب لَفْظِي ۾ ڪَر ايندڙ پڇاڙي (جيئن: مُصِيبَت
 زوگان، آفت زوگان وغيره)
 - زَدگِي: [ا - مت] چوٽ، ضرب، مار
 • زَدو ج زَدَا: [صفت - مذ] زده، متاثر، هٽيل، ماريل، ضربيل
 * ماريل (جشوق جو)، چوٽ چڙهيل
 * پيريل، ڏڪوڻ، زنجائيل، ستائيل

- زربيشگي: [ا - مت] ڪنهن سودي وغيره لاءِ اڳواٽ ڏنل رقم.
سوڻي، ايدوانس
* [ف: زر + پيشگي = اڳواٽ ڏنل]
- زر خريد: [صفت] پئسا ڏيئي خريد ڪيل. پئسن تي ورتل
* [ف: زر + خريد = ورتل]
- زر خريدو ج زر خريدا: [صفت - مذ] پنهنجن پئسن سان ورتل. زر خريد
* [مت: زر خريدي ج زر خريدين]
- زر خريدو هئڻ: [اصطلاح] پنهنجن پئسن سان ورتل هئڻ.
ذاتي شيء هئڻ
* نوڪر هئڻ، پانهو هئڻ
- زردار ج زردار: [صفت] زر وارو شاهوڪار، دولت مند. دنيا وارو مالدار، نوڪر، جوڀ، ونهينون، هريو، ساڻو، ڀاڳيو، ڏناڻ، لڪاپتي، امير
* [ف: زر + دار < داشتن = رکڻ]
- زرداري: [صفت] اميري، شاهوڪاري، دولت مند هئڻ جي حالت، مالداري، نوڪري، آسودائي، آسودگي
- زردوست ج زردوست: [صفت] دولت سان پيار ڪندڙ، لالچي، لويي
* [ف: زر + دوست = بار]
- زر سرخ: [ا - مذ] سون، طلا
* [ف: زر + سرخ = ڳاڙهو]
- زر سفيد: [ا - مذ] چاندي، نقره
* [ف: زر + سفيد = چاڻو]
- زرگورج زرگور: [صفت] سون جو ڪم ڪندڙ، سونارو
* مائيءَ پوٽو
* [ف: زر + گر = ناهيندڙ]
- زرگوري: [ا - مت] سوناري جو ڌنڌو، سونارڪو ڌنڌو، سونارڪو ڪم
* [ف: زر + گوري = سونارڪو ڪم]
- زر مالگداري ج زر مالگداريون: [ا - مت] ڍل واري رقم، زر لگان
- زر هبادله: [ا - مذ] اهو سڪو جنهن جي ذريعي بين الاقوامي تجارت ڪئي ويندي آهي (پلڻ، پلمونڊ، سونو وغيره)
* [ف/ع]
- زرنار: [صفت] دولت تي ناز ڪندڙ
* [ا - خاص] عزت جو نالو
- زرينگار ج زرينگار: [صفت] اها شيء جنهن تي سون جا نقش ٺهيل هجن، منقش، سونهري ڪم وارو، سونهري
* [ف: زر + نگار = چتسالي]
- زرين: [صفت] سونو، سون جو، سون جي رنگ جهڙو، سونهري
* زر ج زر: [صفت] بيخد ڪاوڙيل، غصي و، پر
* تيز، تڪو
* [س/ل]
- زرين مهانگو
* [س/ات]
- زريني وڃڻ: [اصطلاح] ٽپي وڃڻ، ڪاوڙجي وڃڻ
- زرين مهانگو ٿيڻ: [اصطلاح] ڏاڍو مهانگو ٿيڻ
- زراعت ج زراعتون: [ا - مت] ٻئي ٻارو پوک واري زمين، آبادي ڪيل زمين، آبادي، پوک، ڪاشت، ڪيتي ٻاڙي، ڪشت ڪاري، ڪاشتڪاري
* [ع: ف]
- زراعت پيشه: [صفت] ٻئي ٻارو ڪندڙ، پوک ڪندڙ، هاري، ڪڙمي، ڪسان، ڪاشتڪار، ڪاشتگار
- زراعت ڪرڻ: [اصطلاح] پوکڻ، ڪيتي ٻاڙي ڪرڻ، ڪاشتڪاري ڪرڻ
- زراف ج زراف: [ا - مذ] جانور جو هڪ قسم (ڊگهي ڳچيءَ سان جيڪو آفريڪا جي جهنگلن ۾ ٿيندو آهي)، ستر گاڙو
* [ف/انگ: Giraffe]
- زريانو: [ا - خاص] جابلو راڳ جو هڪ نالو
* [س/ڪوهه]
- زرشت: [ا - خاص] آتش پرستن جي زهر جو نالو
* زرشت
* [ف]

- **زرخيز:** [صفت] زړ پيدا ڪندڙ (زمين). گهڻي پيداوار ڪندڙ زمين، شاداب
 - * اُپنائڻو، تنعائڻو، مشم، اُپت وارو
 - * [ف: زر + خيز < برخواستن = اٿڻ]
- **زرخيزي ج زرخيزئون:** [ا - مت] ساوڪ، سرسيزي، شادابي، هريالي، ساواڻ (زمين جي)
- **زرد ج زرد:** [ا - مذ] رنگ جو هڪ قسم، پيلو هئڻو ڀرڻو، ڦڪو پٿرو بستتي، هٿڀاڻو، ڪئسيري
 - * [ف]
 - * گل جو هڪ قسم
 - * [لس]
- **زرداڻ:** [ا - مت] پيلاڻي، پيلاڻ، هٿڀاڻ، هٿڀاڻي، ڦڪاڻ، ڦڪاڻي
 - * بيماريءَ جو هڪ قسم، ڀرڦاڻ، ڀرڦاڻ، ساڻي
- **زرداڻڻ:** [مص - فعل لازم] ڪجھ قدر پيلاڻ تي ڏيکارڻ، هٿڀاڻڻ
 - * [زردايو زردائيندو، زردائڻل]
- **زردائي ج زردايون:** [ا - مت] پيلاڻ، هٿڀاڻ، ڦڪاڻ، ڦڪاڻي
 - **زرد ٿيڻ:** [اصطلاح] بيماريءَ سبب پيلو ٿيڻ
 - * لڳي ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ
 - **زردو:** [صفت] زرد جهري وارو، ڦڪي منهن وارو
 - * [ف: زرد + رو = منهن]
 - * شرمندو، خجل، شرمسار، لڳي
 - * خوفزدہ، ڊنل
 - * ڪمزور، غليل
 - **زردو ٿيڻ:** [اصطلاح] شرمندو ٿيڻ، لڳي ٿيڻ، خوفزدہ ٿيڻ
 - * ڪمزور ٿيڻ، ڊنل ٿيڻ
 - **زردوئي ج زردوئيون:** [ا - مت] شرمساري، شرمندگي، ندامت
 - * ڪمزوري
 - **زردو ج زردا:** [ا - مذ] پيلو پٿرو هئڻو، بستتي، ڪئسيري، ڦڪو جهڪو، اوڏو، رُعبان جهڙيل
- **زردِي ج زردِيون:** [ا - مت] زرداڻ، زردائي، هٿڀاڻ، ساواڻ، پيلاڻ، ڦڪاڻ، ڦڪاڻي
 - * بيضي جي اندرين هٿڀاڻ
 - * ڀرڦاڻ، ساڻي، ڪامڻ، ڏوڏري (پرماند)
 - * گجِيءَ جو هڪ قسم (جنهن جو ڏونڪو زرد ٿئي)
 - * گهوڙي جي ڏنڊن ۾ ڪارا داغ (جن مان غير معلوم ڪجي)
- **زردِي پيوڙِي:** [ا - مت] جنڊيءَ جي هنڙ ۾ ڪير ايندڙ هڪ رنگ
- **زردپرو ج زردپروڙا:** [صفت - مذ] پيلاڻ جهڙو، هٿڀاڻو، پيلاڻ مائل
- **زردپرو ج زردپرا:** [صفت - مذ] پيلاجھو، پيلاجھڙو، هٿڀيرو، بادامڙي
- **زرداري:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 - * [س/ات]
- **زردالوج زردالو:** [ا - مذ] ميوي جو هڪ قسم، ننڍو بادام
 - * [ف/انگ: Apricot]
- **زردشت:** [ا - مذ] آتش پرستين جو زھڙو، (هي شخص ’متو زھڙو‘ بادشاهه جي نسل مان هو ۽ ’فيضا غورت‘ حڪيم جو شاگرد هو، هن ’گشتاسب‘ بادشاهه جي زماني ۾ نبوت جي دعويٰ ڪئي ۽ آتش پرستيءَ جو دين ٻڙيا ڪيا). زرتشت
 - * [ف]
- **زردو ج زردا:** [ا - مذ] طعام جو هڪ قسم، مٺو پيلا، زرد رنگ جا مٺا جاتون، چاشني
 - * هڪ قسم جو ميو، سردو
- **زرداڻ ج زرداڻ:** [ا - مذ/صوتي] روز سان وڃڻ جو آواز، شرڙاڻ، شوشاڻ
- **زردڪي ج زردڪي:** [ا - مذ] پَسارڪي وڪڙ جو هڪ قسم
 - * نيبال ۾ ٿيندڙ پيرن جو هڪ قسم
- **زوع:** [ا - مذ] بوڪ، ڪيتي، ٻني
 - * [ف/ع]
- **زوعي ج زوعي:** [صفت] بوڪ لائق، آباديءَ لائق، ڪيتيءَ لائق، زراعت جهڙي

• زَرَقُ وَتَرَقُ: [ا - مذ] شان و شوڪت
* [ع]

• زَرِڪَانُ: [ا - مت] چڱر جي بيماريءَ جو هڪ قيسر.
يَرَقَانُ

• زَرِڪَ زَنِي: [ا - خاص] پراوڻي بلوچن جو هڪ قبيلو
(زرڪ خان (زرڪ خان) جو اولاد)
* [ف: زيرڪ = دانا + زئيند = چمڻ]

• زَرَمَت: [ا - خاص] افغانستان جو هڪ علائقو

• زَرَنِي: [ا - مذ] هڪ مشهور برهمڻي درخت/پوٽي جو نالو

• زَرَنِبَادُ: [ا - مذ] ٻسارڪي وڪر جو هڪ قيسر، گول پاڙ
وارو ڪچور، جلدوار
* [ف]

• زَرَنِي ج زَرَنِيُون: [ا - مت] سونهري رنگ تي ڏهر
جو هڪ قيسر، هرتال
* [ف]

• زَرَقُ: [مض - فعل لازمي] ڪرڻ

* وَهَنُ، وَهِي وَجَعُ (واريءَ يا ستهيءَ شيءَ جو)

* ڏرو ڏرو ٿيڻ، ڀرڻ

* [س/ڪوهه]

* [ڀرين ڏندن ڙيڻ]

— زَرُتُوچ زَرُتَا: [صفت - مذ] هيٺ وهي ڪرندڙ، ڏرو ڏرو ٿيندڙ
* [مت: زَرُتي ج زَرُتيون]

لُڪِي قِيَرِي عَلَمَ رِي، جيئن واريءَ منجهه ٻوڙ،
جي ٿي ڏجيس ڏوڏ، ت هوءَ اڳيئي زَرُتي (براد)

— زَرِي پَرُتُ: [اصطلاح] ڀري پَرُتُ، ڏرا ڏرا ٿيڻ
* [س/ڪوهه]

• زَرَقُ پَتُ: [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو

• زَرُو ج زَرَا: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قيسر، پيلين اکين ۽
چوٽن پٺن وارو مشهور شڪاري پڪي، 'باز' جو شُ جرو
* [ع: ف: جره]

• زَرَهه ج زَرَهُون: [ا - مت] لوهي جنگي پوشاڪ (جيڪا بچاءُ
خاطر لڙائيءَ ۾ ڪر اچي يا ڪر سلاح
* [ع]

— زَرَهه پوشُ ج زَرَهه پوشُ: [صفت] زَرَهه پهريل ماڻهو
زَرَهه پائيندڙ، سلاح پائل

* جنگي، جوڌو

* [ع: زره + ف: پوش از پوشیدن = ڍڪڻ]

• زَرِي: [ا - مت] سون جي تاز، سونو ڏاڳو، سونهري تاز
(جيڪا ڀرت جي ڪر اچي)، ڪلابات، مقينس، بادلو
* [ف]

— زَرِي بازُ ج زَرِي بازُ: [صفت] زَرِيءَ جو ڪم ڪندڙ
مقيسي، ڪلابات پريندڙ
* [ف: زَر + باز < بافتن = ڪيڏه]

— زَرِي بافُ ج زَرِي بافُ: [صفت] زَرِي ڏوڏ، زَرِي ڀرڻ جو
ڪم ڪندڙ
* [ف: زَر + باف < بافتن = اٿڻ]

• زَرِين: [صفت] سونو، سون جو، سونهري، سون جي
زنگ جڙو
* [ڪنايم] ڪمائيو، ڪارگر، فائديمند

* سَبَقُ، جَنهن ۾ ڪو دَرَسُ هجي (جيئن: اقوال زرين وغيره)
* [ف]

— زَرِين اَصُولُ ج زَرِين اَصُولُ: [ا - مذ] ڪمائيو اَصُولُ
زهنما اَصُولُ، ڪارگر نَسَخو، سَبَقُ آموز ڪم

• زَرَشْتُ ج زَرَشْتُ: [صفت] بَدِشڪِل، بچڙو
* خَرَاب، بُر، بَدِ
* [ف]

— زَرَشْتُ خُو: [صفت] چيٺ، بَدِ مزاج، ايوڻو
* [ف: زشت + خو = عادت، مزاج]

— زَرَشْتُ رُو: [صفت] بَدِشڪِل، بَدِصُورَت، بَدِزِيو، روپ هيٺ،
ڪجت، ڪروپ، بُريءَ صُورَت وارو
* [ف: زشت + رو = منهن]

• زَعْفَرَانُ ج زَعْفَرَانُ: [ا - مت] خوشبودار گل جو ٻوڙ
(جيڪو ڏاڍو ڀرڪر اچي)، ڪيسر، ڪيسر جو گل
* [انگ: Saffron]

— زَعْفَرَانِي: [صفت] زَعْفَرَانُ جي زنگ وارو، ڪيسري، زرد،
پيلو

- زَعْفَرَانِي چَانڙ ڀَرَنُ: [اصطلاح] سج لَهِي وَجَنُ، اوندھ ڀِيئَنُ رات ڀِيئَنُ
- زَعْمُ ج زُعْمَرُ: [ا - مذ] گمان، خيال، ظن
* وَذَائِي، اَكْرُ
* [ع]
- زَعِيمُ ج زَعِيمَرُ: [ا - مذ] سردار، ليدر، زهنسا
* [ع]
- زَعْنُ ج زَعْنُونُ: [ا - مت] مادي پکيءَ جو هڪ قيسر، هل سڙن
* [ف]
- زَاغُ وَ زَغْنُ جَمْنُ وَ خِرَامَانُ دَسَانُ لَوَاچُ (عظا محنتد 'حامِي')
• زَوْتُ ج زَوْتَتُ: [ا - مذ] جوڙو، ٻه گڏ، جَتُ
* چولو، پوتِي (جيڪي منگ يا ڪنوار کي ڳڻائجن)
* [ف: جفت = جوڙو]
- زَكُ ج زَكُونُ: [ا - مت] ذلت، شرمندگي
* خَفْتُ، شَكِي
* شِڪَسْتُ، هَارُ
* نَقْصَانُ، تَوْتُ، خَسَارُو
* [ف]
- زَكُ ج زَكُونُ: [ا - مت] گيهه وڃهن لاءِ پڪريءَ جي گل جي سانداري، ايزڪ، سانداري، اوڻي، کلي
* [س/ف/ڪوهه]
- زَكُ ج زَكُ: [صفت] ڀريل، ڀر ڀريون رتو، ڀرتو، چڪار
* لُلهو، مَتَارو، سَپَرُو، سَپَرُو
* نَمارِ سَحْتِ، پُختُو، ڏاڍو
- زُكَامُ ج زُكَامَرُ: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قيسر (جُهَن وَ ڦڏ يا گرميءَ لڳڻ سبب تڪ مان پائي وهي). لِينَسَ، رِيوَسَ، سَرَدِي، ڦڏي، تَرَلُو
* [ف]
- زُڪْرِيَا: [ا - خاص] هڪ پيغمبر سڳوري جو نالو (جُهَن کي ڪَڙڻ ۾ چيريو ويو هو)
* [ع]
* هڪ ذات جو نالو
* [س/ل]
- زَكَوَاتُ ج زَكَوَاتُونُ: [ا - مت] شريعتِ مُحَمَّدِيءَ مطابق مقرر ٿيل مال جي خيرات، اسلام جي پنجن زڪتن مان هڪ زڪن (جيڪو مالدار تي فرض آهي). چاليهون حصو
* مَنگَ، ڏانُ، خيرات، صدقو
* [ع]
- زَكَوَاتِ جِسْمُ: [ا - مت] جسم جي زڪوات، روزو
- زَكَوَاتِ حَسَنُ: [ا - مت] حسن جي زڪوات، چٽي
- زَكِي: [صفت - مذ] زڪوات ڏيندڙ، صاحبِ زڪوات
- زَكِيَّة: [صفت - مت] زڪوات ڏيندڙ عورت، صاحبِ زڪوات عورت
* [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
- زَكِي ج زَكِي: [صفت] نچو، نچ، صاف، سُڌ، نيار، سنو، اُچتو، ڀرمل، خالص، اصيل، چنڊ
* ڪرو، سَجر
* تِڪُو
* چوڪو، شنگسالي
* پاڪ، پَوتَر، پاڪدامن
* نِسورُو، صفا
* [ع]
- زَكِيكَ ج زَكِيڪُونُ: [ا - مت] ٻوڙن ڏينهن واري عورت، پرتي پيٽ عورت، حامله گريونتي
- زَكِي زَكِي: [صفت] وَر وَڪَڙَ، ڏنگو ڦڏو، انگهن ونگن
* [انگ: Zigzag]
- زُگُو ج زُگَا: [ا - مذ] ڊاڙ، ٻٽاڪ، لٻاڙ، رُڱ
* [س/ات]
- زُگَا هَظُنُ: [اصطلاح] ٻٽاڪون هٿن، ڊاڙون هٿن
- زُلُ: [صفت] سخت تٽل، سخت گرم
* [س/ڪوهه]
- زُلُ پَارَنُ: [اصطلاح] فساد وڌائڻ، ڦلڙ ڪرڻ
- زُلَالُ ج زُلَالُ: [ا - مذ] مينو ۽ صاف پاڻي
* [ع]

- زُلالِ خِضِرِ: [ا - مذ] آبِ حَيَاتِ

* [ع]

• زَلْزَالُ: [مص] حَرَكَتُ يَرِ اَجْنُ، لَرَزُنُ، دَدَنُ، جَنَبَشِ يَرِ اَجْنُ
* [ع]

• زَلْزَلُو جِ زَلْزَالَا: [ا - مذ] ذَوِبُ، ذَوِبُو، لَوْدُو دُكُيِي، لَرَزَشِ
ثَرَنَلُو

* رَمِيَنَ جِي دَدَنُ جِي حَالَتِ، يُونِجَالِ

* اَبَشَرِي، فَسَادُ، جَرَحَلُو

* [ع]

* اُجَارُ سَجِ، وَيَرَانِي

* اُداسايِي، هِيڪَلِ، وَسَوَرَايِي

- زَلْزَلُو اَجْنُ: [اصطلاح] رَمِيَنَ جُو دَدَنُ، يُونِجَالِ اَجْنُ

- زَلْزَلُو بَرِيَا تِيئِي: [اصطلاح] تَهَلِيڪو مَجِي وَجَنُ،
تَمَسَاتَمَسِي، جُو ماحولِ تِي وَجَنُ

• زُلفِ جِ زُلفِ: [ا - مذ] راتِ جُو پَهَرِيُونِ جِصُو

* وارِ، ڪاڪَلِ، گِينِسو، لُونِڌَرِي، جا وارِ ڪَتَنَ جِي مَتانِ
وارِنَ جِي چَڱَ، گَهَنڊِي (وَرِنَ جِي)، چَڱَ، ڪَنڊِيرو
* [ف]

- زُلفِ تابدارِ: [ا - مذ] چَڪَنڌَرُ ڪارا وارِ ۽ پيچِ ذَرِ پيچِ وارِ

- زُلفِ پَرِ شِڪَنَ: [ا - مذ] پيچدارِ زُلفِ، گَهَنڊِيدارِ مَسولَا،
لوڻِي جا وارِ

* [ف: زلف + پر = پريل + شڪن = گهنج]

- زُلفِ پَرِيشانِ: [ا - مذ] وِڪَرِيَلِ وارِ

- زُلفِ شَبِ: [ا - مذ] راتِ، ڪاري راتِ

- زُلفِ عَنبَرِيَنَ: [ا - مذ] خُوشبُودارِ وارِ

- زُلفِي جِ زُلفُونِ: [ا - مذ] وارِنَ جِي گَهَنڊِيدارِ چَڱَ، ڪَنڊِي،
وَرِ، اَنگُرو، چَلُو

• زُلفِ پَنگالِ: [ا - خاص] نيلِ جُو هِڪَ قِسْمُ

• زُلفِ جِ زُلفِ: [ا - مذ] غَلطِي، جَڪَ

* قاسَسُ، اَرِجِي وَجَنُ

* نَقْصانُ، گَهائو، تُوڻو

* [ع]

'اجايو زُلفِ ۾ تُو پوِين' (جملو)

- زُلفِ ۾ پَرِ پَوَنُ: [اصطلاح] قاسَسُ، اَرِجِي وَجَنُ

* نَقْصانُ ۾ پَوَنُ، گَهائِي ۾ پَوَنُ

• زُلفِيخا: [صفت - م] شامِ حَسِينِ عورَتِ، حَسِينِ،
خُوبصُورَتِ، جَمِيلا

* [ا - خاص] مِصِرَ جِي حاكِمَ عَزِيزَ جِي راتِي (جيڪا حضرتِ
يُوسُفَ عَلِيهِ السَّلَامُ تِي عاشِقُ تِي هُئي)

* [ع]

• زُلفِ: [ا - م] زورِ، طاقتِ، بَلِ سَگَهَ، زورِ

* [س/ل]

• زَمَامُ جِ زَمَامَ: [ا - مذ] واڳَ

* [ع]

• زَمَانُ جِ زَمَانِ: [ا - مذ] وَقْتِ، عَرِصو، سَاعَتِ، عَهْدِ
* فُورِصَتِ، ڪالِ

* گِرِاسَرِ ۽ وَقْتِ لاءِ نَهْرانِيَلِ لَفْظُ (جيئن: زَمَانُ حالِ،

زَمَانُ ماضِي، زَمَانُ مُسْتَقْبَلِ)

* [ا - خاص] مَرَدَ جُو نالو

* [ع]

- زَمَانُ حالِ: [ا - مذ] هَلَنڌَرُ وَقْتِ

* گِرِاسَرِ ۾ هَلَنڌَرُ وَقْتِ جِي مَعْنِي ذِيڪارِ بِنڌَرُ فِعْلِ

- زَمَانُ حالِ اِسْتِمْراري: [ا - مذ] گِرِاسَرِ مَوْجِبِ هَلَنڌَرُ
وَقْتِ ۾ جاري ڪَمَ کي ظاهِرِ ڪَنڌَرُ فِعْلِ

- زَمَانُ حالِ مُتَشَكِكِي: [ا - مذ] گِرِاسَرِ مَوْجِبِ هَلَنڌَرُ
وَقْتِ ۾ ڪَنهِنَ ڪَمَ بابتِ شَڪَ ظاهِرِ ڪَنڌَرُ فِعْلِ

- زَمَانُ حالِ مُدامي: [ا - مذ] گِرِاسَرِ ۾ هِيءُ زَمَانُ گُنڊِيَلِ
۽ هَلَنڌَرُ وَقْتِ کي گُنڊِي تُو ذِيڪاري ۽ اِئين تُو ذِيڪاري ۽

چائائي تُو گويا ڪو ڪَمَ گُنڊِيَلِ وَقْتِ کان وٺِي جاري
رَهيو آهي ۽ اڃا پيو تِهي يا هَميشه تِيندو رَهندو

- زَمَانُ سَارُ جِ زَمَانُ سَارَ: [صفت] وَقْتِ مَوْجِبِ نَمِي هَلَنڌَرُ
(ماڻهَ)، وَقْتِ گُذارِ بِنڌَرُ، حالَتِي سان گُڏ هَلَنڌَرُ

* [ف: زمان + ساز < ساختن = ٺاهڻ]

* مَطَلَبِي يارِ يا دوستِ، هان ۾ هان مِلَيندَرُ

- زَمانُ سازي ج زَمانُ ساڙِئون: [ا - مت] ڏنياداري، جهانداري، ڏنياسازي، لوڪاچاري
- * ڏنيوي معاملو، سنساري
- * لوڪ، ڏنيا جا ماڻهو
- * هان ۾ هان ملائڻ جي حالت. مَطْلَبَ واري دوستي
- زَمانُ ماضي: [ا - مذ] گُذريلَ وقتَ (گهٽر ۾)، گُذريلَ وقتَ جي معنيٰ ڏيکاريندڙَ فِعْلَ
- زَمانُ ماضي استمراري: [ا - مذ] گرامر ۾ هي زَمانُ جاتائي ٿو ته گُذريلَ وقتَ وارو ڪر پورو ٿي نه چڪو هو، پر گُذريلَ وقتَ ۾ هليو پئي، يا جاري هو
- زَمانُ ماضي بعيد: [ا - مذ] گرامر ۾ هي زَمانُ ڏيکاري ٿو ته فِعْلَ وارو ڪر گُجَ وقتَ آڳي يا گُذريلَ وقتَ ۾ ٿيو هو
- زَمانُ ماضي شرطيه: [ا - مذ] گرامر موجب هي زَمانُ شرطي صيغي ۾ ڪر ايندو آهي ۽ هميشه اُن ۾ هڪ نه ٻيو شرطَ ويجهي ڳالهه ڪبي آهي
- زَمانُ ماضي قريب: [ا - مذ] گرامر ۾ گُذريلَ وقتَ جي ڪر جي، ويجهڙائيءَ ۾ پورائي ڏيکاريندڙَ زَمانُ
- زَمان ماضي مُتَشَكِكِي: [ا - مذ] گُذريلَ وقتَ جي ڪر بابت شڪَ ڏيکاريندڙَ زَمانُ
- زَمانُ ماضي مُدامي: [ا - مذ] گُذريلَ وقتَ جي عادت يا رواج يا ٻيو ڪو ساندھ يا وري وري ٿيندڙَ ڪر ڏيکاريندڙَ زَمانُ
- زَمانُ ماضي مُطَلَقِي: [ا - مذ] هي زَمانُ اهو وقتَ ٿو ڏيکاري جو پنھ گُذري ويو هجي ۽ جنھن ۾ ڪو ڪر ٿي چڪو هجي
- زَمانُ مُسْتَقْبَلِي: [ا - مذ] گرامر موجب ايندڙَ وقتَ جي معنيٰ ڏيکاريندڙَ زَمانُ
- زَمان مُسْتَقْبَلِ استمراري: [ا - مذ] ايندڙَ وقتَ ۾ جاري رهندڙَ ڪر ڏيکاريندڙَ زَمانُ
- زَمانِي پابندي: [ا - مت] وقتَ جي پابندي، وقتَ بابتَ بندش * [ع + ف: زمان (ع) = وقت + پابندي (ف) = بندش] * ٽوڪي پابندي زَمانِي ۽ مڪاني ڪين آھ (عظ محمد حامي)
- زَمانو ج زَمانا: [ا - مذ] وقتَ، ٿاڻو، ويلو، سَمو، ويڙو، آياڻ، وير
- * نويتَ
- * صاحبي، اقتدار
- * وارو موقعو، آياڻ ڪاري
- * عَقْلَ
- * ڏينھن، موقعو، وجهه، اوڪاس
- * رَت، موسمَ، قَصلَ، مُندَ، سَهَلَ، فرحو
- * مَهَلَتَ، فرصتَ
- * مُدو، ميعادَ
- * پَرڪو، پيرو، گهمرو
- * وارَ، دفعو، لڳو، پرڪ، ڏاهي، ڏانهين
- * عَمَر، جَمارَ، اَرحا، اوستا
- * جَڳَ، ڏنيا، جَهانَ، جَڳَ، جَڳَتَ، سنسانَ لوڪَ، عالَمَ، ڪائناتَ، زمينَ، ٻرتوي
- * خَلقتَ، مخلوقاتَ
- * ماڻهو، لوڪَ
- * [ف]
- زَمانو بَدَلِجِي وَجْهُ: [اصطلاح] حالتون بَدَلِجِي، وقتَ جو بَدَلِجِي خَلقَ جو ڪردار بَدَلِجِي
- زَمانو ڏَسَمِي: [اصطلاح] تجربي حاصل ڪرڻ، آزمودگار ٿيڻ، ڏنيا کي ڏسڻ
- زَمانو ڳِري وَجْهُ: [اصطلاح] زَمانو بَدَلِجِي وَجْهُ، ماڻهوءَ جو ڪنھن جي خلاف ۽ ڏسَمَنَ ٿي وَجْهُ
- زَمانو جَمالَتَ: [ا - خاص] عَرَبِستانَ ۾ اسلامَ کان آڳا وارو دور
- زَمانيان: [صفت] زَمانِي جا ماڻهو
- * [ف]
- زَمانِي جِي رَدَ ۾ اَچَڻُ: [اصطلاح] تَڪليفَ ۾ اَچَڻُ، وقتَ جي ڦيري ۾ اَچَڻُ
- زَمانِي ساڙُ ج زَمانِي ساڙَ: [صفت] مَطْلَبَ جو يار، هان ۾ هان ملايندڙَ، خود غرض
- * ڏنيوي، وهنواڙي، لوڪا چاري، ڏنياسازَ، ڏنيادار

- زَمَانِي سَاڙِي ج زَمَانِي سَاڙِيُون: [ا - م] خوشامدِ ظاهر داري، بناوٽ
- * دنياداري
- * جيلو، وسيلو
- * حالو جالو، جڙيءَ کي جنس، کس کسَ ۾ راضي هئڻ
- زَمَانِي سَاڙِي كَرَمُ: [اصطلاح] دنياداريءَ وارو ورتاءَ ڪرڻ، خوشامدِ ڪرڻ، مڪاري ۽ بناوٽي ڳالهينون ڪرڻ
- * هر حال ۾ خوش رهڻ، جڙيءَ کي جنس هئڻ، کس کسَ ۾ راضي هئڻ
- زَمَانِي کي منهن ڏيڻُ: [اصطلاح] دستور ۽ عام قاعدي موجب هلڻ
- * ڏکين سڪين حالتن ۾ وقت گذارڻ
- زَمَرُ: [ا - خاص] قرآن پاڪ جي هڪ سورة جو نالو "زمر"، "غرف"، سورما، حمد جين جو هنڌ، (شاه/مارئي)
- * [ا - م] جماعت، ٽولو
- * [ع]
- زَمَرُ ج زَمَرَةُ: [ا - مذ] هيري جو هڪ قسم، ساڻي رنگ جو هيو، پتو
- * [ف]
- زَمَرِي: [صفت] زمره جهڙو ساڻو سبز
- زَمَرُڪَ ج زَمَرُڪَ: [ا - مذ] ڏک، سزا، سيڪڱ، مالي خواه جسماني نقصان پهچڻ، چوٽ، پرو اچڻ جي حالت
- * [س/ات]
- زَمَرُڪَ ڏيڻُ: [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ، مار ڏيڻ، هيسائڻ، دٻائڻ
- زَمَرُڪَ ڪيڻُ: [اصطلاح] ڏک پٽائڻ
- زَمَرُ ج زَمَرَا: [ا - مذ] ٽولي، جماعت، گروهه، ميڙ، هجور، سڳر، ساناري، ساڻ، سنگ، صحبت
- * گلڙ، چانگ، ڙڙ، لڪڙ، سياهه، فوج، رسالو، دستو
- * [ع: زمره]

- زَمَرَمَرُ: [ا - خاص] مضي شريف ۾ ڪعبه الله شريف جي ڀرسان واقع هڪ ڪوهه جو نالو (جنهن ڪوهه بابت چيو وڃي ٿو ته پيبي هليو، حضرت اسماعيل عليه السلام جي ولادت کان پوءِ کيس اُج سبب سندس لاءِ پاڻيءَ جي تلاش ۾ 'صفا' ۽ 'مرهه' جبلن جي وچ ۾ هيڏانهن هوڏانهن ڊوڙندي رهي هئي، خدا تعاليٰ جو شان، جو جنهن زمين جي ٽڪري تي حضرت اسماعيل ستر پيو هو، اُتي سندس پيڙن جي ڪرڙين هٿن سبب پاڻي نڪري پيو جنهن پاڻي ٽپي هٿن لڳي، تڏهن پيبي سگوريءَ هڪ پٿر کي چيو 'زمر' يعني 'قمر نر' يا 'پيڻ پيڻ'. جيئن ته هي حضرت اسماعيل عليه السلام جن جو هڪ فوجو هو ۽ خان ڪعبه ۾ به اهو پاڻي آيا سوڌو استعمال ٿئي ٿو تنهنڪري مسلمان ان پاڻيءَ جي وڏي عزت ڪندا آهن ۽ حاجي پنهنجي ملڪ ۾ ٽٽرڪ طور آڻيندا آهن هڪ حديث موجب زمر زمر جو پاڻي مريض واسطي آبِ شفا پڻ آهي)
- * [ع]
- زَمَرَمِي: [ا - م] آب زمر زمر ڙڪڻ لاءِ لوهه يا پلاسٽڪ جي ننڍڙي ڏبلي
- زَمِيستان: [ا - مذ] سرديءَ جي موسم، سيارو
- * [ف]
- زَمَنُ ج زَمَنُ: [ا - مذ] زمانو، وقت، دور
- * [ڪنايم] ڪائنات، جهان، دنيا
- 'ساري زمين زمين ۾، جاهه و جلال تنهنجو' (احقر قتيبي)
- * [ع]
- زَمهرير: [ا - م] سخت ٿڌ، سيارو
- * سرديءَ جي عذاب واري دورخ جي هڪ طبقي جو نالو
- * [ع]
- زَمِين ج زَمِينُون: [ا - م] ارض، زمين، ڌرتي، پرڻي
- پرڻي، يون، پٽ، نر، ميدان
- * ملڪ، ديس، ڏيهه، ديش
- * خاڪ، مٽي
- * کيتي، پٽي
- * دنيا، جهان، عالم، جڳت، سنسار
- * بنياد، جڙ، پاڙ، هيٺيون حصو
- * بخر، وڙ، طرح (غرضي يا شاعراڻي اصطلاح ۾)
- * [ف]

<p>زَمِينِ ڪو تائين: [اصطلاح] لاجواب ڪرڻ، شرمندو ڪرڻ * [س/ات]</p>	<p>زَمِينِ آسَمَانِ جو فَرَقُ هُنُنُ: [اصطلاح] شمار گهڻو فرق هئڻ * اختلافِ عظيم هئڻ</p>
<p>زَمِينِ ۾ داخل ٿيڻ: [اصطلاح] خاڪ ۾ ملي وڃڻ. نيسٽ و نابود ٿيڻ. مَرُ</p>	<p>زَمِينِ آسَمَانِ هڪ ڪري ڏيڻ: [اصطلاح] ڪنهن ماڻهوءَ جي تلاش ۾ ڪا جاءِ نه ڇڏڻ. شمار گهڻي تلاش ڪرڻ * شمار گهڻو هلڻ ۽ دهشت هئڻ * حد کان وڌيڪ پاران پتوڙڻ</p>
<p>زَمِينِ ۾ سماجڻ: [اصطلاح] شَرَم يا غيرت جي سببان زَمِينِ ۾ داخل ٿيڻ جو خيال ڪرڻ. شرمندو ٿيڻ</p>	<p>زَمِينِ اُٿلي پوڻ: [اصطلاح] ڪجھه به ٿي پوڻ</p>
<p>زَمِينِ ۾ گهڙي وڃڻ: [اصطلاح] نهايت شرمندو ٿيڻ. لڄي ٿيڻ</p>	<p>زَمِينِ بوس ٿيڻ: [اصطلاح] زَمِينِ چمڻ * [ف: زَمِينِ + بوس < بوسيدن = چمڻ]</p>
<p>زَمِينِ ويهڻ: [اصطلاح] زَمِينِ جو هيٺ وڃڻ</p>	<p>زَمِينِ پيرن هيٺان نڪرڻ: [اصطلاح] بد خواهس ٿيڻ. بد خواهسيءَ سبب پيرن جو ڏڪڻ ۽ ڦيري اچڻ</p>
<p>زَمِينِ وَرَمَانُ: [ا - مذ] سڄو زمانو، سڄي دنيا، ڪائناتِ زَمِينِي: [صفت] زَمِينِ سان منسوب. زَمِينِ جو زَمِينِ متعلق * دنيا سان منسوب. دنياوي، دنيا متعلق * خاڪي، مٽيءَ جو</p>	<p>زَمِينِ تي پير نه رکڻ: [اصطلاح] هٿ ڪرڻ، وڌائي ڪرڻ * ناز تحري سان هلڻ * هميشه سواريءَ تي گهمڻ ڦرڻ</p>
<p>زَمِينِي فوج: [ا - مٿ] زَمِينِ واري فوج، آرمي</p>	<p>زَمِينِ جو گڙ بڻجڻ: [اصطلاح] هر دم گهمندو ڦرندو رهڻ. زَمِينِ ڪڇيندو رهڻ</p>
<p>رَن: [ا - مٿ] عورت، ناز، ناري، مَهَري، ماڻهي * استري، زال، گهڙ واري، جوءِ، پٽي، اهلي، بيوي، زوج * ثقلي، داسي، نوڪريائي، تقريبائي، باهني * وٺي، ڪنوار * [ف]</p>	<p>زَمِينِ پيرن هيٺان نڪرڻ: [اصطلاح] بد خواهس ٿيڻ. بد خواهسيءَ سبب پيرن جو ڏڪڻ ۽ ڦيري اچڻ</p>
<p>رَنان: [ا - مٿ] رَنُ جو جمع، عورتون، ماڻيون</p>	<p>زَمِينِ جو گڙ بڻجڻ: [اصطلاح] هر دم گهمندو ڦرندو رهڻ. زَمِينِ ڪڇيندو رهڻ</p>
<p>رَنانِ خانو ج رَنانِ خاناءُ: [ا - مذ] زالن جي رهڻ جي خاص جاءِ، خويلي، ڏيڍي، حَرَم، حَرَمِ سَراءِ، گهڙ يا ڪنهن مَجھل جو اهو حصو، جتي صرف عورتن جو اُٿڻ ويهڻ هجي</p>	<p>زَمِينِ ڪڇيندو رهڻ</p>
<p>رَنانِ ج رَنانِ: [صفت] عورتن سان منسوب، عورت جو زال جو زالڪو، زالڪو</p>	<p>زَمِينِ سَنڀاليندڙ، زَمِينِ جو مالڪ * [ف: زَمِينِ + دار < داشتن = رکڻ] * [مجازاً] وڏيرو، رئيس، پوتار، جگم مڙس * شاهوڪار، مالدار، دولتمند، امير</p>
<p>رَنانِ ج رَنانِ: [صفت] عورتن سان منسوب، عورت جو زال جو زالڪو، زالڪو</p>	<p>زَمِينِ سَنڀاليندڙ، زَمِينِ جو مالڪ * [ف: زَمِينِ + دار < داشتن = رکڻ] * [مجازاً] وڏيرو، رئيس، پوتار، جگم مڙس * شاهوڪار، مالدار، دولتمند، امير</p>
<p>رَنانِ ج رَنانِ: [صفت] عورتن سان منسوب، عورت جو زال جو زالڪو، زالڪو</p>	<p>زَمِينِ سَنڀاليندڙ، زَمِينِ جو مالڪ * [ف: زَمِينِ + دار < داشتن = رکڻ] * [مجازاً] وڏيرو، رئيس، پوتار، جگم مڙس * شاهوڪار، مالدار، دولتمند، امير</p>
<p>رَنانِ ج رَنانِ: [صفت] عورتن سان منسوب، عورت جو زال جو زالڪو، زالڪو</p>	<p>زَمِينِ سَنڀاليندڙ، زَمِينِ جو مالڪ * [ف: زَمِينِ + دار < داشتن = رکڻ] * [مجازاً] وڏيرو، رئيس، پوتار، جگم مڙس * شاهوڪار، مالدار، دولتمند، امير</p>
<p>رَنانِ ج رَنانِ: [صفت] عورتن سان منسوب، عورت جو زال جو زالڪو، زالڪو</p>	<p>زَمِينِ سَنڀاليندڙ، زَمِينِ جو مالڪ * [ف: زَمِينِ + دار < داشتن = رکڻ] * [مجازاً] وڏيرو، رئيس، پوتار، جگم مڙس * شاهوڪار، مالدار، دولتمند، امير</p>
<p>رَنانِ ج رَنانِ: [صفت] عورتن سان منسوب، عورت جو زال جو زالڪو، زالڪو</p>	<p>زَمِينِ سَنڀاليندڙ، زَمِينِ جو مالڪ * [ف: زَمِينِ + دار < داشتن = رکڻ] * [مجازاً] وڏيرو، رئيس، پوتار، جگم مڙس * شاهوڪار، مالدار، دولتمند، امير</p>
<p>رَنانِي دِلِ ڪَرُونُ: [اصطلاح] ڪنجوسائي ڪرڻ، بڙلي ڪرڻ، زال جي چٽي تي هلڻ</p>	<p>زَمِينِ ڪڇيندو رهڻ</p>

- زن ھريدُ ج زن ھريدُ: [صفت - ا - مذ] زال جي چئي تي ھلندڙ، جو، جو مڃو استري جيٽ، زال جو غلام
- زن ھريدُ ھڻڻُ: [اصطلاح] زال جي ھٿ وس ھڻڻُ
- زن منگوح: [ا - مذ] نڪاح و اندل عورت، نڪاح ٻڌي زال
 - * [ف: زن + منگوح = نڪاح و آيل]
- زن: [صفت] سزا ڏيندڙ ماريندڙ
 - * ڦريندڙ، لٽيندڙ
 - * مرتب لفظن جي آخر ۾ ايندڙ (جيئن: راجن وغيره)
- زني: [ا - مت] سزا، مار
 - * ڦر، لٽ
- زنا ج زنا: [ا - مذ] غير عورت سان مباشرت، ڦريه زال سان ھمسٽري، خرام، بدڪاري، خرامڪاري
 - * [ع]
- زنا بالجبر: [ا - مذ] زوري، خرامڪاري، زوريه زنا
 - * [ف: زنا + با = سان + جبر = ڏاڍائي]
- زناڪار ج زناڪار: [صفت - ا - مذ] زنا ڪندڙ
 - * زناھي، زاني، فاجر، بدڪار، ويچارِي
 - * [ف: زنا + ڪار < ڪرن = ڪرڻ]
- زناڪاري ج زناڪاريون: [ا - مت] زنا، زناھ، خرامڪاري، بدڪاري
- زناھ/ زناء: [ا - مذ] ناجائز طور تي ٿيل ھمسٽري، زنا
- زناھي ج زناھي: [صفت] زناڪار، زنا جو
- زناخ ج زناخون: [ا - مت] ڪڪڙ يا ڪبوتر وغيره جي سيني واري ھڏي، سيني واري ھڏي، سيني جي ٽاڪي، ھڏو، جڙھ، جناخ، جناڪ
 - * [ف]
- زناڙ ج زناڙ: [ا - مذ] اھو ڏاڳو جيڪو ھندو مذھبي رستم موجب گچيءَ ۾ پائيندا آھن، جڳيو
 - * قيد خانو، بنديخانو
- زناور ج زناور: [ا - مذ] ساھارو، جانور، جناور
 - * [ف]
- زنڀ ج زنڀ: [ا - مذ] وڏو گره (پٽ جو)، وڏو نوالو، گنو لٽو
- زنڀڪ ج زنڀڪ: [ا - مذ] پٽ جو وڏو گره، زنڀ
- زنڀ ج زنڀون: [ا - مت] سڙ يا پٽر جو وڏو ٽڪر، چنڀ
- زنڀق: [ا - مذ] پٽر جو ھڪ قيسر
 - * سفيد گل جو ھڪ قيسر، (انگ: Inis)
 - * [ع]
- زنڀڪو ج زنڀڪا: [ا - مذ/صوتي] ھڪ قيسر جو آواز، سٽڪو، ڦھڪو (جيئن: ھوا جو سوساٽ، پالڻي، جو گھنڪو مال جو زنيڪو)
 - * [س/ڪوھه]
- زنڀور ج زنڀور: [ا - مذ] ماڪيءَ جي مک
 - * [ف]
- زنڀيل ج زنڀيل: [ا - مذ] فقيرن جو ڪچڪول، پٽڻ وارو مخصوص نانءُ، ڪيسو، جڀيل
 - * جھولي، ٺيلھي
 - * فقيرن جي وڏي گودڙي
 - * [ع]
- زن جيير ج زن جيرون: [ا - مت] لوھ جي ڪڙين جي گھٽيل قطار، ڪنھن بہ ڌاتوءَ مان ٺھيل ڪڙين جي لڙي، سنڪلي، پيڙي، پٽڪڙو، چين، Chain، سنگھز، نيئر، واڳھ، آشڪول
 - * ڏاڙو
 - * ڪڙي، قطار، خلتو
 - * گچيءَ ۾ پائڻ جو ھڪ ڳڻو
 - * [مجازاً] رڪاوٽ، جھل، زنڀڪ
 - * [صفت] پڪو، پختو، ڏاڍو، مضبوط
 - * قابو، سوگھو
 - * اڃل، برقرار
 - * [ف]
- زن جيير بتد: [صفت] زن جيرون سان جڪڙيل
- زن جيير ٿڻُ: [اصطلاح] پائيندي ختم ٿيڻُ
- زن جيير ٿئي وڃڻُ: [اصطلاح] سموريون پائينديون ختم ٿيڻُ

- زندگاني ج زندگانيون: [ا - مت] زندگي، جياپو، زيبست، حياتي، چنڊ، عمر، اوستا، چوٽا، نساھ، آرڇا، جيوتِي، گذران
* [ف]
- زندگي ج زندگيون: [ا - مت] زندھ زھڻ، ڄمار، زندگاني، عمر، حياتي، زيبست
* [ف]
- زندگي بسر ڪرڻ: [اصطلاح] عمر گذارڻ، جيئڻ، عمر ڪائڻ
- زندگي تلخ ٿيڻ: [اصطلاح] حياتي وٺال ٿيڻ، جيئڻ جتنحال ٿيڻ
- زندگي پڙ: [ظرف] شام، عمر، سڄي عمر، سموري حياتي
- زندگي ڏيڻ: [اصطلاح] هڪ ئي شعبي ۾ سڄي ڄمار گذر ڪرڻ
'هن راڳ کي سڄي زندگي ڏني آهي' (جملو)
- زندگي ڪري ٿيڻ: [اصطلاح] دنيا جي تڪليفن کان بيزار ٿيڻ، تمام گھڻين مصيبتن ۾ اچي ڦاسڻ
* حياتيءَ کان هٿ ڪڍڻ
* دنيا کان ڍل کڻي ٿيڻ
- زندگيءَ کان ٽنگ ٿيڻ: [اصطلاح] زندگيءَ کان عاجز ٿيڻ، حياتيءَ کان ڪڪ ٿيڻ
- زندگيءَ کان هٿ ڌوڙو: [اصطلاح] جيئڻ جو آسرو نه رکڻ، حياتيءَ تان آسرو لاهڻ
- زندھ: [صفت] ڏي زوڇ، ڏي حيات، حيات، چيئرو
* خوش، تازو
* قائم، دائيم، موجود
* [ف]
- زندھ باش: [تدا] چيئرو زھڻ، سلامت زھڻ
* شاباس، مڙخبا
- زندھ درگور هجڻ: [اصطلاح] چيئري قبر ۾ هجڻ
* تمام شگ گذارڻ
* تمام گھڻو پوڙهو هجڻ
- زندجير توڙو: [اصطلاح] آزادي حاصل ڪرڻ
- زندجير پائڻ: [اصطلاح] قيد ٿيڻ
* پاندي قبول ڪرڻ
* [مجازاً] شادي ڪرڻ
- زندجير زني: [ا - مت] زندجيرن سان ڏنل سزا
* زندجيرن جو مائٽر، عزاداريءَ جو هڪ قسم
* [ف: زندجير + زني = مار سزا]
- زندجير ساز: [صفت] زندجير ناهيندڙ، لوهار
- زندجير سازي: [ا - مت] زندجير ناهڻ جو ڪم
- زندجيري ج زندجيريون: [ا - مت] زندجير، ننڍي زندجير
* ڪپڙي يا جٽڙي جي ٻن حصن کي ڳنڍڻ واري ننڍڙي زندجير، زپ، (انگ: Zip)
- ڳچيءَ ۾ پائڻ جو سٺ، چانديءَ يا سونءَ جي سٺ جو هڪ زيور، هار، سڳو، سڳڙو، چين، (انگ: Chain)
- ڀرت جو هڪ قسم
- زندجيل ج زندجيل: [ا - مت] ڪيسو پارڇا، پٺڻ جو ٿانءُ، جنڀيل، ڪاسو، زنبيل
* [ف]
- زندجيرو ج زندجيرا: [ا - مذ] پيٽ، جزيرو
* [ع: جزيرو]
- زندان ج زندان: [ا - مذ] قيد خانو، بنديخانو، جيل، محبس
* تڪليف، ڏک
* بيماري، آگهائي
* [ف]
- زندان ۾ پوڻ: [اصطلاح] جيل ۾ پوڻ، قيد ٿيڻ
* تڪليف ۾ پوڻ
- زنداني ج زنداني: [صفت] قبدي، اسير
* بيمار، آگهو، غليل
- زند آوستا: [ا - خاص] پارسين جو مذهبي ڪتاب
* [ف: زند = شرح + آوستا = متن]
- زندپوڙو: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو

- زَنگُ وَجَهَنُ: [اصطلاح] عداوتِ وَجَهَنُ، دَشَمَنِي وَجَهَنُ
- زَنگَبَارُ: [ا - خاص] آفريڪا جي هڪ مُلڪَ جو نالو
 - زَنگِي جِ زَنگِي: [ا - مذ] گل جو هڪَ قِيسِرُ
 - * [صفت] زَنگُ مُلڪَ جو ويٺلُ، خِشِي
 - * [ڪنايو] ڪارو، سِيَاهُ
 - 'ظالمُ، زُلْمُ، زُورَ وَ زَنگِي، ڪُنَ تا قَتْلُ قَهَارُ' (ويٺلُ قَبيرُ آيو)
 - * [ا - خاص] مُردَ جو نالو
 - زَنگِيَا: [ا - خاص] هڪَ ذاتِ جو نالو
 - زَنگِيائِي: [ا - خاص] ڪَلِمَتِي بَلوچنَ جي هڪَ پاڙِي جو نالو
 - زَنگِيپوٽا: [ا - خاص] هڪَ ذاتِ جو نالو
 - * [س/ات]
 - زَنگِيجا: [ا - خاص] بَلوچنَ جي هڪَ قِبيلي جو نالو
 - زَنگِيزا: [ا - خاص] قِبيلي جو نالو، زَنگِيجا
 - * [س/ات]
 - زَنمازَ: [ظرف] پَنَاهُ
 - * هَرگِزَ، ڪَڏَهنَ نه
 - * [ف]
 - زَنخورَ: [ا - خاص] هڪَ ذاتِ جو نالو
 - زُو: [ا - مذ] جانورنَ جو باغُ، چَڙيا گَهرُ، جانورَ خانو
 - * [انگ: Zoo]
 - زُو جا گِرَافِي: [ا - مذ] جانورنَ جي جاگرافيائي چاڻَ
 - * [انگ: Zoogeography]
 - زُو لاجِي: [ا - مذ] علمِ حَيَاتِياتِ (بائِيولوجِي) جي هڪَ شاخُ
 - جانورنَ بابتِ علمُ، حَيَوَانِياتِ
 - * [انگ: Zoology]
 - زُو لاجِيڪَل: [صفت] جانورنَ بابتِ، جانورنَ مَنَدَلِي
 - حَيَوَانِي، حَيَوَانِي جو
 - * [انگ: Zoological]
 - زُو اَرِجِ زُو اَرِ: [صفت] ڪَرنِلا مُعَلِي جي زيارَتِ ڪَندڙُ
 - * زيارَتِ ڪَندڙُ، زيارَتِي
 - * [ع]
 - * [ا - خاص] مُردَ جو نالو
 - * هڪَ ذاتِ جو نالو
- زُو اَرِي جِ زُو اَرِيُون: [ا - مذ] حضرتِ اِمَامِ حُسينِ عَلِيهِ السَّلَامِ
جن جي روزِي جي زيارَتِ، ڪَرنِلا مُعَلِي طرفِ سَفَرُ
- زُو اَلِ جِ زُو اَلِ: [ا - مذ] ڪِرَنَ جي حالتِ، لاڙو، لاڻ، تَنزَلُ
 - * پُچائِي، پُچاڙِي
 - * [ضد: ڪَمالُ]
 - * زَبُونِ، جَنَ، ڪِرَنِلُ
 - * گَمَ، ناسِ، ضايعِ
 - * ڪَمِي، گَهٽتائي، پَسِي
 - * سِجَ لَڙو جو وقتُ، لاڙو سِجَ جو اڳينَ جو وقتُ
 - * [ع]
- زُو اَلِ جو وقتُ: [ا - مذ] تِينونَ پَهَرُ، پَنپَهَرَنَ کان پوءِ
جو وقتُ
- زُو اَلِيَتِ جِ زُو اَلِيَتُونِ: [ا - مذ] گَهٽتاءُ، لاڙو، موٽَ، پويان
پيڻَ پُٺو تائي، زُو اَلِ اَسَري
- * ساڙو، گَارو، سو، ساڙ، گَازَ
 - * بَرِيادي، تِباهي، اُچارُ، خانہ خرابِي، سَتِياناسِ، خانو خرابُ
- زُو اَلِي دِيَنُ: [اصطلاح] موٽَ پَهچائُنُ
 - * [س/ات]
- زُو جِجِ زُو جِجِ: [ا - مذ] جوڙو، زالِ مَڙسُ
 - * [ع]
- زُو جِهَ جِ زُو جِهَمُونِ: [ا - مذ] زالِ، گَهڙ واري، پيبي،
اَسَري، تِينِي
- * عورَتُ
- زُو جِهَ مَنعُڪُو حَ: [صفت - مذ] نِڪاحِ بَدِي زَالِ
- زُو جِيَتِ: [ا - مذ] نِڪاحِ، عَقْدُ، وَهَانُ
- زُو جِيَتِ پَرِ اَتَمُ: [اصطلاح] نِڪاحِ پَرِ اَتَمُ، زالِ بَنائُنُ
- زُوڏُ: [صفت - ظرف] جلدِ تَڪِوَرُو، تَرَتُ، نَهَ پَهَ، جِهَتِ پَتِ،
فُوڙا، شِتابِ، تِڪو، اَمالَڪَ، يَڪَدَمَ، هِڪَدَمَ، نَهَ طالِبُو، اوچتو
- * [ف]
- زُوڏُرسُ: [صفت] شمارَ ڏهينَ تيزَ فَهَرُ
 - * [ف: زود + رس < زسيلَنَ = پَهچڻُ]

- زود رنج ج زود رنج: [صفت] جلدي چڙو، چيڙاڪ
تپي، بوسرندڙ، خرابار، تيز مزاج
* [ف: زود + رنج = ڏڪ]
- زود رنج هڪڙو: [اصطلاح] جلدي ڪاٺو ڪندڙ هڪڙو ڪاٺو پل هڪڙو
چيڙاڪ هڪڙو
- زود فهم: [صفت] تمام ذهين، تيز فهم
* [ف: زود + فهم = عقل]
- زود نويس ج زود نويس: [صفت] ٽڪڙو لکندڙ
جلدي لکندڙ
* [ف: زود + نويس < نوشتن = لکڻ]
- زود نويسي: [ا - مت] ٽڪڙي لکڻ جي طاقت
- زود همضم: [صفت] جلد همضم ٿيڻ وارو (ڪاڌو)،
خلڪي غذا
- زود ج زود: [ا - مذ] بل، طاقت، قوت، توانائي، سگه
ست
* همت، جرئت، بهادري
* شڪتي، تيج، ڪرامت
* ڏاڍائي، مضبوطي، سگهت، سامرتي، غلبو
* توفيق، وس، پنهنجي
* زيادتي، ڪثرت، افراط، ازحد، نهايت
* ظلم، ستم، غضب، زبردستي
* اختيار، ڪمزور، حڪومت، اقتدار
* ڪوشش، جدوجهد
* خيرو، جيلو، وسيلو
* سوڙهه، گهٽ
* باز، وڙڻ
* رعايت نه ملڻ جي حالت، سختي
* هڪن سان لڳڻ تي ڏنل مروڙو (فرحت خاطر)
* [صفت] هوشيار، پڙ
* وڌيڪ، گهڻو، جام
* طاقتور، ڏاڍو، بلوان
* [ف] مقابلو ڪرڻ، ڏسڻ نه ڪير زور آهي (جملو)
- زور آزمائي: [اصطلاح] طاقت آزمائي، طاقت ڏيکارڻ
زور ڏيکارڻ، زور جي آزمائش وٺڻ
- زور آزمائي ج زور آزمائين: [ا - مت] طاقت آزمائي،
طاقت جو مقابلو
- زور آوڙ ج زور آوڙ: [ا - مذ/صفت] بلوان، طاقتور
طاقت وارو، جرئت وارو
* [ف: زود + آور < آوردن = آڻڻ]
- زور آوري ج زور آوريون: [ا - مت] طاقت، بل، توانائي،
زبردستي
* ظلم، جبر، ستم
- زوراڙ ج زوراڙ: [صفت] زور وارو، زور ڀريو، زورائتو،
مضبوط، ڄاڏو، جبرو، تلياڻ، ٻلي، ٻريل، ڪڙاڪڙي، سگهو،
سترو، سگهارو، سگهائتو، سٺو سگهو، قوتي، ستائتو،
قرارو، توانو ستائو
* زبردست، پھچ وارو، پنهنجا، شهزور
- زوراڙ ٿيڻ: [اصطلاح] ڪنهن جانور جو زور وٺڻ ۽
قابو نه آڻڻ
* [س/ات]
- زوران دستي ج زوران دستيون: [ا - مت] ڏاڍ مڙسي،
طاقت، زوران زوري، ملهان ملهي
* [ف: زور + دست = هٿ]
- زوران زوري: [ا - مت] زبردستي، زوري
* [ظرف] جبرا، سختيءَ سان، زور سان، قهراً
- زوران زوري ڪرڻ: [اصطلاح] زبردستي ڪرڻ،
ڏاڍائي ڪرڻ
- زوراڻو ج زوراڻا: [صفت - مذ] سگهارو، سگهائتو،
زور ڀريو، زوردار، قرارو، زبردست
* پهلوان، پراگرمي، خيرو، جانور قوي، جنگ، جردو
هيڪل، بهادر، ٻلي، بلوان، زور آور
* [ا - مذ] شوڪ، غم، ڏڪ، گوندڙ، ڏنڄ، آفسوس، ارمان،
سوز، ڪليش، ويدڻ، ڏڪ، مائٽر، رودڻ
* [مت: زورائي ج زورائين]
- زوراوڙ ج زوراوڙ: [صفت] زور وارو، زبردست، دست ڌڙو،
جيراڻو، غضب ناک
* ڏاڍو سخت، بلڪل مهاڙو
* ظالم، قهري، ڌوڏي، انڌيري، ستمگر، شوخ، گبر

- زورآوري ج زورآوريون: [ا - مت] زور، ڏاڍ، سٺراڻي، زوري، جبر، ڏاڍائي، دست درازي، ظلم، شوخي
- * گهٽ، بوساٽ، ڊبرڙ ڏونس
- * غضب، زور زبر
- * بل، طاقت، قوت، زور، چوه
- زورائتو ج زورائتا: [صفت - مذ] مضبوط، جاڏو، جبرو، بليار، بلي، پربل، کڙاڙي، سگهو، سگهارو، سگهائڻو، سٺر، زور ڀريو، قوتي، ستائڻو، قرارو، توانو، ستائو، بلوان، پراگرمي، پنجشياڻ، پهچ وارو، شهروز
- * [مت: زورائتي ج زورائتون]
- زور ڀلو ج زور ڀلا: [صفت] ڀلو، سٺو، چڱو
- زور ڀريو ج زور ڀريا: [صفت] طاقتمند، مضبوط، طاقتور، جبرو، بليار، بلي، پربل، کڙاڙي، سگهو، سٺرو، سگهارو، سگهائڻو، قوي، سٺر، زورائڻو، زور ڀريو، قوتي، ستائڻو، قرارو، توانو، ستائو، جانئو، سٺر وٺر، ڏونسو، متارو
- * [مت: زور ڀري ج زور ڀريون]
- زور تي چڙهڻ: [اصطلاح] طاقت وٺڻ، زور وٺڻ
- * ڏاڍائيءَ سان مٽي آڇڻ
- زور جتائڻ: [اصطلاح] طاقت ظاهر ڪرڻ
- زور جي ميندي هڻڻ: [اصطلاح] مرضيءَ جي خلاف ڪرڻ
- زور جي ميندي نه لڳڻ: [اصطلاح] رضامنديءَ کان سواءِ ڪم سرانجام نه ٿيڻ
- زوردار ج زوردار: [صفت] زور وارو، زورائڻو، ربرو
- * قوي، پنهلان، توانا، طاقتور
- * [ف: زور + دار < داشتن = رکڻ]
- زور داغ ج زور داغ: [ا - مذ] طاقت جو داغ
- زور داغ ڏيڻ: [اصطلاح] گهوڙي کي طاقت ۽ صحت لاءِ داغ ڏيڻ
- زور ڏيکارڻ: [اصطلاح] طاقت ظاهر ڪرڻ، بل ڏيکارڻ
- * ڊٻاءُ وجهڻ
- * هلندي پنهنجي ظاهر ڪرڻ
- * ڏاڍائي ڏيکارڻ
- زور ڏيڻ: [اصطلاح] پيڙون ڏيڻ، مٺڻ، چاڀڻ، متارڻ، مڪروبون هڻڻ
- * طاقت ڏيکارڻ، زور آزمائڻ
- * خرابا هلائڻ، وس ڪرڻ
- * بهادري ڏيکارڻ
- * هٿن سان لڳڻ تي زور ڏيڻ (قرحت خاطر)
- * شد مد سان چوڻ
- * جهلي پيڻ
- * ٽٽيڻ
- * پٺيڙائي ڪرڻ، مدد ڪرڻ
- * تڪيد ڪرڻ
- * مجبور ڪرڻ
- * قوت ڏيڻ
- * سخت ڪرڻ
- * ڪو لفظ زور سان ڳالهائڻ
- زور ڏيئي پيهڻ: [اصطلاح] تمام گهڻي ڪوشش ڪرڻ، هڙي خراب آزمائڻ، وس آهر ڪوشش ڪرڻ، سڀ جيلا هلائڻ
- زور شور ج زور شور: [ا - مذ] تيزي، شدت، سختي، تڪ، تاءُ
- * جذبو، جئون، ولولو، جوش
- زور ڪڍڻ: [اصطلاح] زور گهٽائڻ، سگه ڪڍڻ، ڪمزور ڪرڻ
- زور ڪرڻ: [اصطلاح] زور لڳائڻ، ڪوشش ڪرڻ، طاقت آزمائڻ، خرابو هلائڻ
- * زوري ڪرڻ، لاچار ڪر، مجبور ڪرڻ، ڊٻائڻ
- * مٺ ڪرڻ، آزي ڪرڻ
- زور لائي پيهڻ: [اصطلاح] سڀ جيلا وسيل هلائي پيڻ
- زور لڳائڻ: [اصطلاح] طاقت لڳائڻ، زور ڪرڻ
- * هٺ ڪرڻ، ڪوشش ڪرڻ
- * مدد ڪرڻ
- * ڏڪو ڏيڻ، ٽيلهڻ
- * مڃاڻت ڪرڻ

- زور ماريو ج زور ماريو: [صفت - مذ] زبردستيء سان نڪتل. زور سان ڏيکيل
 * مڃيو. لاجار
 * مرضيءَ کان سواءِ، بي خواهشو
 * [مت: زور ماري ج زور ماريون]
- زور هس: [ظرف] زبردستي. زور. زور ڏيڻ. ڏاڍائي. زوري
 — زور هٿڙو ج زور هٿڙو: [صفت] ٻلوڻ، طاقتور. زور ڏيڻ
 — زور ڀر وڃڻ: [اصطلاح] ٻيڙيءَ جو واءِ کان پاسيرو وڃڻ (ملاخن جو اصطلاح)
 * [س/ل]
- زور وڃ زورا: [ا - مذ] زور. ٻل. طاقت. قوت. سگهه
 * زور. چوهه
 * ڏاڍ. ڏاڍائي. سٻرائي. زور ڏيڻ. زور ڏياري. جس دست ڏياري
 * گهٽ بوساڻ. ڊٻڙ ڏوڻس
 * عضب. زور زير
 * [صفت - مذ] زبردست
 * ظالم. ڏاڍو
 * بهادر. طاقتور. سگهارو
- زور وٺائڻ: [اصطلاح] هٿائڻ. قوت ڏيڻ. جوش ڏياري.
 ترغيب ڏيڻ. اٿارڻ. اٿارڻ
- زور وڃهڻ: [اصطلاح] ڊٻائڻ. مڃيو ڪرڻ. ڊٻاءِ وڃهڻ.
 طاقت ڏيکارڻ
 * مدد ڪرڻ
- زور هلايڻ: [اصطلاح] طاقت هلايڻ. وس هلايڻ.
 حڪومت هلايڻ. زبردستي يا رعب سان ڪم وٺڻ
- زور هلائڻ: [اصطلاح] وس هلائڻ. نڀت هلائڻ. حڪم هلائڻ
- زور هٿڻ: [اصطلاح] متو هٿڻ. محنت ڪرڻ. زور لڳائڻ.
 مٿا موٽائڻ. ڪوشش ڪرڻ. جتن ڪرڻ
- زور هٿڻ: [اصطلاح] طاقت مند هٿڻ. ڏاڍو هٿڻ. مضبوط هٿڻ.
 طاقتور هٿڻ. زورائيو هٿڻ
 * هلنديءَ وارو هٿڻ. رهائيءَ وارو هٿڻ
 * خوش هٿڻ
- زور ٿون زور: [صفت] سڀني کان وڌيڪ، تمام گهڻو.
 بيحد. جام
 * آهي زور ٿون زور جي تومحبت من ڀر (سچل)
- زوريءَ: [ا - مت] زبردستي. ڏاڍائي. زور
 * [ظرف] ڏاڍ سان، جبراً، عضب سان، زور سان
- زوريءَ زنا: [ا - مت] زبردستي زنا. زوريءَ همپستري
 • زورج زور: [ا - مذ] دغا، قريب، ڪوڙ، ذروغ، ڪڏب
 * [ع]
- زورج ج زور ٿون: [ا - مت] ٻيڙيءَ جو هڪ قيصر.
 سنڌي ٻيڙي
 * [ع]
- زورڻ ج زورڻا: [ا - مذ/صوتي] زور سان وڃڻ يا ڦرڻ
 جو آواز (جرخي يا لائونڊ جي). زورڪاڻ
- زورڻا: [ا - مذ] ذوا طور ڪم ايندڙ هڪ يسارڪو وڪڙ
 (خوشبودار پتن سان گاهه جو هڪ قيصر، جنهن جي شاخن ۾
 گندپون ۽ گل ڏسجن ٿا)
- [ع]
- زورڪاڻ ج زورڪاڻ: [ا - مذ/صوتي] هوا زور سان
 لڳڻ جو آواز. زورڪاڻ، سوساڻ، زورڪاڻ
- زورڪاڻ ج زورڪاڻ: [ا - مذ/صوتي] زورڪاڻ، زورڪاڻ
- زورڪو ج زورڪاڻ: [صفت - مذ] ٿلهو، متارو، پهلوڻ
 * [س/ات]
- زورم ج زورم: [ا - مذ] زور. ٻل. طاقت. قوت
 * ڏاڍ. ڏاڍائي. سٻرائي. زور ڏيڻ. دست ڏياري. زبردستي.
 عضب
 * آڪي وڌائي غرور
 * گهٽ، بوساڻ
 * جلها. چوهه
 * هلان، آڻر
 * توفيق، وسعت
 * [س/ل]
- [ظرف] ٽڪو زور سان، ڏاڍي
- زور مان: [ظرف] زور سان. طاقت سان

— زُومي ج زُومي: [صفت] ظالم، قهار، ستمگر، دؤدي
 * پرچا پيڙڪ، راج پيڙڪ، مردَم آزار

• زُون: [ا - مذ] زور، وڌائي

* تيش، آڪڙ

* [س/ات]

* [طرف] نڪو، تيز

— زُون ٿيڻ: [اصطلاح] وڌائيءَ ۾ پرجي وڃڻ

* ڪاوڙجڻ

— زُون سڌائڻ: [اصطلاح] هوشيار سڌائڻ

* بهادر سڌائڻ

— زُون ۾ هُجڻ: [اصطلاح] وڌائيءَ ۾ هُجڻ، ٽڪڙ ۾ هُجڻ

• زُون: [ا - مذ] خطو، علائقو

* [انگ: Zone]

— زونل: [ا - مذ] خطيوار، علائقائي

* [انگ: Zonal]

• زونتوج زونتو: [صفت - مذ] هٿ پريو

* تلھي ستارو

* مضبوط، ڏاڍو

* [س/ل]

• زونر: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو

• زونر: [ا - مذ] هڪ ڍل جو نالو (نھايت زھريلي)

* هڪ قيسر جي ڙنگي گل جو پتو

• زَهَرَ ج زُهُون: [ا - مت] ڪنھن به شيءِ جو ڪنارو، وٽ

(جيئن: زه گريبان، زه بن وغيره)

* ڪمان جي ڏور، زَنَر

* ڏوري، سَنَد، تاز، نار، رودو

* جانور جي آندي مان وٽيل ڏور (جيڪا ڪمان ۾ ڪڍجي)

* جاميٽريءَ موجب اها سنئين ليڪ، جيڪا گھيري جي

هڪ پاسي کان ٺھلي، گھيري جي ٻئي پاسي پھچي،

مرڪز مان نه لنگهي

* [ف]

— زَهَبْتَنَدُ ج زَهَبْتَنَدَ: [ا - مذ] ڪاٺ جي پتي (جيڪا رازا جاءِ
 ٺاھڻ مھل لپي جي سنوت لاءِ ڪم آڻيندا آهن)، مسطر
 * [زه + ف: بند < بستن = بَدَن]

— زُهُون ڏيڻ: [اصطلاح] مغزي هٿڻ، ڪپڙي کي ڪناري هٿڻ

• زُهْدُ ج زُهْدَ: [ا - مذ] پرهيزگاري، پارسائي، پاڪائي،

خدا پرستي

* پرهيز، ڪري

* [ع]

• زَهَرَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

• زَهَرَ ج زَهَرَ: [ا - مذ] بھ، وڪ، سنڪيو

* [ڪنايه] بغض، ڪينو ساڙ، حسد، جَلَن، پياڻي، ذغا

* دُشمني، وِزَر

* [صفت] ڪارو، ڪوڙو، تيز

* بي لُطف، بدِ دائمي وارو

* [ف]

— زَهَرَ آبِ: [ا - مذ] زهر گڏيل پاڻي، زهر آلودو پاڻي

— زَهَرَ آلود: [صفت] زهر سان پُريل، زھريلو

* [ف: زهر + آلوده = گڏيل]

— زَهَرَ بادِ: [ا - مذ] بادِ زهر، بادِ خايع، خناق

* گھوڙي جي بيماريءَ جو هڪ قسم

— زَهَرَ تَريءَ تي رَڪِي نه ڪاٽِي: [اصطلاح] بچڙيءَ

صحت يا سنگت ۾ رهي بچڙو ڪم نه ڪرڻ

— زَهَرَ ٿِي پَوَرُ: [اصطلاح] وه ٿي لڳڻ، تلخ ٿيڻ، نه وڻڻ،

ناگوار لڳڻ، بچڙو معلوم ٿيڻ

— زَهَرَ ٿيڻ: [اصطلاح] وه ٿيڻ

* خراب ٿيڻ

* تڪليف جو باعث ٿيڻ، تلخ هجڻ

— زَهَرَ پياڪَ ج زَهَرَ پياڪَ: [صفت] زهر پيئندڙ

زهر جو عادي

* [مجازاً] عاشق، شيدائي، مشتاق

'عاشق زهر پياڪ، وه ڏسي وهتن گھوڙ' (شاه/متن گلپان)

- زهر جو ڏيک پيئڻ: [اصطلاح] صبر ڪرڻ، غم کائي وڃڻ نه برداشت ڪري سگهڻ واري ڳالهه برداشت ڪرڻ
- زهر جي چري هڻڻ: [اصطلاح] تمام خوفناڪ هڻڻ
- زهر ڏاڙ: [صفت] زهر سان ڀريل، زهريلو زهر وارو، زهري، وه پريو
- زهر ڏيڻ: [اصطلاح] زهر کارائڻ، زهر ڏيڻي مارڻ، زهر سان مارڻ
- زهر قاتل: [صفت] مهلڪ زهر، مارڻ وارو زهر
- زهر ڪرڻ: [اصطلاح] تلخ ڪرڻ، ڪڙو ڪرڻ، وه ڪرڻ، وڍ ڪرڻ
 - * سخت پریشان ڪرڻ
- زهر ڪري ڏيڻ: [اصطلاح] تلخ ڪري ڏيڻ، ناگوار ڪري ڏيڻ، بد مزو ڪري ڏيڻ
 - * سخت پریشان ڪرڻ
- زهر کائڻ: [اصطلاح] ڪا ماريندڙ شيء کائڻ
 - * جان ڏيڻ، مٽڻ
 - * قرباني ڏيڻ، پاڻ کي تڪليف ڏئي ٻئي لاءِ ڀلو ڪرڻ
- زهر لڳڻ: [اصطلاح] ناگوار لڳڻ، خراب لڳڻ، ڪڙو لڳڻ
- زهر مهورو: [اصطلاح] زهر کي ڪڍندڙ پٿر جو هڪ قسم (جيڪو ڏاڍو طبع ڪري ٿو)
- زهر ناک: [صفت] زهر وارو، زهر سان ڀريل، زهريلو
- زهر وات ڀريو هڻڻ: [اصطلاح] سخت مصيبت ۾ به چپ رهڻ
 - * ڪنهن عزيز جي موت هٿ ڪري سوڦ ۾ هجڻ
- زهر هارڻ: [اصطلاح] آندڙ جو غصو يا زنج پئي جي مٿان ڪڍڻ
- زهري ج زهري: [صفت] زهر وارو، وگر، وه وارو، زهر وارو، آرائشو زهريلو، وڍ پريو
 - * ڪڙو، تلخ، ڪڙو
- زهريلو ج زهريلو: [صفت] زهر وارو، زهر ڏاڙ، زهري
 - * [صفت] زهريلو ج زهريلو
- زهرا: [اصطلاح] مٿان خاتون جنت بيبي فاطمة الزهري سلام الله عليها جن جو لقب
 - * [اصطلاح]
- زهرائي: [اصطلاح] خاص [اصطلاح] درڪائي بلوچن جو هڪ پاڙو
- زهر ڪچلو: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] بسارڪي وگر جو هڪ قسم
- زهر ڪوچلو: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] بسارڪي وگر جو هڪ قسم، زهر ڪچلو
- زهر ڪو ڪلو: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] گاهه جو هڪ قسم
 - * [اصطلاح]
- زهره: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] هڪ گرهه جو نالو، شڪر گرهه، زهره، نظام شمسيءَ جو سڀني کان روشن ۽ ٻيو نمبر وڏو گرهه (جنهن کي حسن جي ديويءَ سان تشبيهه پڻ ڏئي ويندي آهي)، Venus
 - * [اصطلاح]
- زهره جين: [صفت] مٿان زهره سڀاري جهڙي خوبصورت پيشانيءَ واري
 - * خوبصورت، ماهر، بيڪر
 - * [اصطلاح] زهره + ف: جين = پيشاني
- زهره ج زهرا: [اصطلاح] مڌ زهره
- زهري: [اصطلاح] بروهي بلوچن جو هڪ قبيلو
 - * بلوچستان جي 'جهالوان' علائقي ۾ هڪ ضلعي جو نالو (تاريخ بلوچستان)
- زهره: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] هڪ وڻ جو نالو، وڻ ويڙهيءَ جو هڪ قسم، بي پاڙي
 - * [اصطلاح]
 - * سرندي جي وچت
 - * جهڙ جو تار
- زهري: [اصطلاح] مٿان زهره
 - * زور
 - * ڪاوڙ
 - * ڪست (پهلاين جا ٻول)
 - * [اصطلاح]
- زهي: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] وهه واهه، شاباس
 - * [اصطلاح]
- زهي قسمت: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] وهه، خوش نصيبي
- زهي نصيب: [اصطلاح] مڌ [اصطلاح] وهه، خوش نصيبي
 - * [اصطلاح]

• **زهي ج زهيون:** [ا - مت] تاجيءَ جي پڇاڙي. جيڪا اوج هيٺ نه اچي (ڪنهن جو اصطلاح)
* [س/ات]

• **زهير ج زهير:** [صفت] هيشو ڪمزور، ڏٻرو، اڀرو
* [ف]

• **زئير:** [ا - خاص] بلوچن جي هيڪ قبيلي جو نالو

• **زئي ج زئيون:** [ا - مت] رت، مائٽي، عزارت
* [ف/س/ات]

• **زئير ج زئيرون:** [ا - مت] اڪير سڱ
* [س/ل]

• **زيادت ج زيادتون:** [ا - مت] گهڻ، واڌ، واڌارو، افراط، گهٽائي
* [ع]

• **زيادتي ج زيادتيون:** [ا - مت] ڪثرت، افراط، جوڙ، واڌ، واڌارو
* وڻاڻ، چاڙهو، سرسي
* زورآوري، ظلم، جس زبردستي
* ويڏن، تعدي
* بي عزتي، ذلت
* توهان مون سان زيادتي ڪري رهيا آهيو (جملو)
* فالٽو
* فاصلي

• **زيادتي ڪرڻ:** [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، جس ڪرڻ
* تعدي ڪرڻ، ويڏن ڪرڻ
* بي عزتي ڪرڻ، ذليل ڪرڻ

• **زياده:** [صفت] گهڻو، جهجهو، بهوڻ، گڀل، حال، سرس، وڌيڪ، مٿو، گابو، بيحد، سبيل
* گهڻي قدر، نهايت، تمام، بلڪل، ڏاڍو
* فالٽو، پيو ب
* [ع]

• **زياده تر:** [صفت] وڌيڪ، گهڻو، قدر گهڻو، بلڪل زياده
* [طرف] اڪثر ڪري، گهڻو ڪري، گهڻي قدر

• **زياده حد آڏو:** [جملو] ختم ڪرڻ جي دعا، وڌيڪ آڌاب و تسليمات

• **زياده خيريت:** [جملو] باقي خيريت، وڌيڪ خيريت (حال احوال ختم ڪرڻ وقت استعمال ٿيندڙ ڪلم)

• **زياده ڪرڻ:** [اصطلاح] وڌائڻ، واڌارو ڪرڻ، گهڻو ڪرڻ

• **زياده گو:** [صفت] ڳالهه وڌائيندڙ، فضول گو، دروغگو
* ڪوڙو
* [ف: زياد + گو < گمن = ڳالهائڻ]

• **زياده گوئي ڪرڻ:** [اصطلاح] وڌائي ڳالهه ڪرڻ، فضول بڪڙ

• **زيارت:** [ا - خاص] بلوچستان صوبي جي هيڪ شهر جو نالو (جتي قائداعظم محمد علي جناح پنهنجي ريزيڊنسيءَ ۾ زندگيءَ جا آخري ڏينهن گذاريا)

• **زيارت ج زيارتون:** [ا - مت] ڪنهن مقدس جاءِ جو ڏيڏار، جاترا، ياترا، تيزت
* مقدس جاءِ، آستانو، درگاهه
* هل د زيارتون گهبي آهون (جملو)
* ڏيڏار، ڏرڻ
* ملاقات، گڏجاڻي
* [ع: زار = ملاقات ڪرڻ]
* سلام، سلامي
* اهل تشيع ۾ هر نماز مجلس، عزاداريءَ يا پيڻ عبادتن جي آخر ۾ پڙهيو ويندڙ سلام

• **زيارت جو شرف حاصل ڪرڻ:** [اصطلاح] ملاقات ڪرڻ، ڏيڏار ڪرڻ (ڪنهن مقدس جاءِ وڏي شخصيت يا معنوب جو)

• **زيارت ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪنهن مقدس جاءِ يا بزرگ جو ڏيڏار ڪرڻ

• **زيارت گاهه ج زيارت گاهون:** [ا - مت] زيارت ڪرڻ جي جاءِ، مقدس جڳهه، درگاهه، آستانو
* [ع: زيارت + ف: گاهه = جڳهه]

• **زيارتي ج زيارتي:** [صفت] زيارت ڪندڙ، زيارت لاءِ ايندڙ پانڌيڙو، جاتري، ياتري

• **زيارت:** [ا - خاص] بلوچستان صوبي جي هيڪ شهر جو نالو (جتي قائداعظم محمد علي جناح پنهنجي ريزيڊنسيءَ ۾ زندگيءَ جا آخري ڏينهن گذاريا)

• **زيارت ج زيارتون:** [ا - مت] ڪنهن مقدس جاءِ جو ڏيڏار، جاترا، ياترا، تيزت
* مقدس جاءِ، آستانو، درگاهه
* هل د زيارتون گهبي آهون (جملو)
* ڏيڏار، ڏرڻ
* ملاقات، گڏجاڻي
* [ع: زار = ملاقات ڪرڻ]
* سلام، سلامي
* اهل تشيع ۾ هر نماز مجلس، عزاداريءَ يا پيڻ عبادتن جي آخر ۾ پڙهيو ويندڙ سلام

• **زيارت جو شرف حاصل ڪرڻ:** [اصطلاح] ملاقات ڪرڻ، ڏيڏار ڪرڻ (ڪنهن مقدس جاءِ وڏي شخصيت يا معنوب جو)

• **زيارت ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪنهن مقدس جاءِ يا بزرگ جو ڏيڏار ڪرڻ

• **زيارت گاهه ج زيارت گاهون:** [ا - مت] زيارت ڪرڻ جي جاءِ، مقدس جڳهه، درگاهه، آستانو
* [ع: زيارت + ف: گاهه = جڳهه]

• **زيارتي ج زيارتي:** [صفت] زيارت ڪندڙ، زيارت لاءِ ايندڙ پانڌيڙو، جاتري، ياتري

• **زيان ج زيان:** [ا - مذ] نقصان، خرچ، توڻو هاجو گهاٽو، خسارو، ضرر، وڌاءُ، چيهو
 * چوٽ، چٽي، تارڻ، تاوان، آبوچي، گاس
 * بريادي، تباهي
 * [ف]

• **زيان خور ج زيان خور:** [صفت] نقصانڪار، ناس ڪندڙ، تباھ ڪن، نقصان پهچائيندڙ، ضررناڪ، جهورائو، خرڪتي، لچو، ايٿرو، هاجو
 * [ف: زيان + خور < خوردن = واپارائڻ]

• **زيان ڪار ج زيان ڪار:** [صفت] نقصانڪار، نقصان پهچائيندڙ، زيان خور
 * [ف: زيان + ڪار < ڪردن = ڪرڻ]

• **زياني ج زياني:** [صفت] نقصانڪار، نقصان پهچائيندڙ، زيان خور

• **زيپ ج زيپ:** [ا - مذ] سونهن، حسن، سوييا، خوبي، خوبصورتِي، برآج
 * آرائش، زيبائش، سينگار، ٺٽ، ڍانڊيس، خوشمالي، روٽو، تيج، جلوو، ڪرائتي، جهلڪو پوکي، برباب، ڏما
 * ٽخمل، آب، چمڪ
 * [ف]

• **زيبا:** [صفت] خوشنما، سهڻو، سندر، خوبصورت
 * سٺو
 * مناسب
 * آراستہ، سينگاريل
 * [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو

• **زيب النساء:** [ا - مذ] عورتن جي سونهن، اها عورت، جيڪا گهڻين عورتن ۾ نمايان هجي، سنگهڙ ۽ پلاري عورت
 * [ف + ع: زيب (ف) = سونهن + نسا = عورت]
 * [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو

• **زيبائتو ج زيبائتا:** [صفت - مذ] زيب وارو زيو، سؤڌو، سندر، ٺاهوڪو، سهڻو
 * عمدو، پل، پلوڙ، سٺو، وڻندڙ، ڊيناري، ڏسنڱ، جھڙو، لطيف، نازڪ، سنگين، مهين
 * سنهو، نيس، چوڪو
 * [صفت: زيبائتي ج زيبائتون]

• **زيبائش ج زيبائشون:** [ا - مذ] سجاوٽ، بناوٽ، سينگار، آرائش، سوييا، زينت، سونهن

• **زيپ تن ڪرڻ:** [اصطلاح] پائڻ، پهرڻ، ڪنهن چيز (ٽي ڪپڙي) کي چيسر تي سينگارڻ

• **زيپ ڏيڻ:** [اصطلاح] سوييا ڏيڻ، خوشنما لڳڻ، سٺو لڳڻ

• **زيپ زين:** [ا - مذ] سونهن، سينگار

• **زيپ وارو ج زيپ وارا:** [صفت - مذ] زيبائتي، عمدو، سهڻو، نراڪٽ وارو ٺاهوڪو، زينت وارو
 * [صفت: زيپ واري ج زيپ واريون]

• **زيپ و زينت ج زيپ و زينتون:** [ا - مذ] سجاوٽ، آراستگي، ٺاٺ، بنا، سينگار، زيبائش

• **زيپرا ج زيپرا:** [ا - مذ] آفريڪي گدھ جو هڪ قسم، پتاپتي گدھ
 * [انگ: Zebra]

• **زيپرا ڪراسنگ:** [ا - مذ] ڪنهن شهر ۾ پيادل رستو پار ڪرڻ جي لاءِ پتاپتي پيچرو
 * [انگ: Zebra crossing]

• **زيتو زيت:** [ا - مذ/صوتي] زيارب، ڦه ڦه، ست ست، زب زب
 * [س/ڪوهه]

• **زيتون ج زيتون:** [ا - مذ] سيوي ۽ وڻ جو هڪ قسم، چاڻ ڦل، آمروت، آمروڊ (هي قسم جا پلي، تري ۽ باغي ٿين ٿا)
 * [ف]

• **زيت ج زيتون:** [ا - مذ] بڪواس، بڪ بڪ
 * بٽاڪ، لٻاڙ
 * آڪڙ، وڏائي
 * [س/ات]

• **زيت هڻڻ:** [اصطلاح] بٽاڪ هڻڻ، لٻاڙ هڻڻ

• **زيپ ج زيپون:** [ا - مذ] ڊاڙ، بٽاڪ، لٻاڙ
 * بڪواس، بڪ بڪ
 * [س/ات]

• **زيپڙ ج زيپڙ:** [صفت] بڪواسي
 * لٻاڙي، ڊاڙي، بٽاڪي

- زير ٽجڙويز: [طرف] ويجاڙ هيٺ، خيال هيٺ، رت ۾
 * [ف: زير + ع: تجويز]

- زير تعليم: [طرف] تعليم ۾، اسڪول يا ڪاليج ۾
 * [صفت] تعليم حاصل ڪندڙ، مُتعلّم

- زير حراست: [طرف] پوليس جي حوالي ۾، حراست ۾،
 چوڪيءَ ۾، پھري هيٺ

- زير دست ج زير دست: [صفت] هٿ هيٺ، تابع،
 تابعدار، ماتحت، زير حڪم، حڪم هيٺ
 * بچگير، باجگير
 * غريب، ڪمزور، اڏين، ڪم طاقت

- زير دستي ج زير دستيون: [ا - مٿ] ماتحتي، تابعداري
 * باجگيري، بچگيري
 * هيٺائين، پائيندي، غلامي

- زير زمين: [طرف] زمين هيٺ، زمين ۾، زمين اندر

- زير سايو: [طرف] پٺاهه هيٺ، آجهي ۾، حمايت ۾
 * [صفت] قريب، ويجھو
 * هيٺان

- زير صداقت: [طرف] صداقت هيٺ، اڳواڻيءَ هيٺ

- زير علاج: [صفت] علاج هيٺ، علاج ۾، دوا ڪرائيندڙ،
 پيسار، آگهو

- زير ڪڙو: [اصطلاح] تابع ڪڙو، مطيع ڪڙو،
 مغلوب ڪڙو، هيٺان ڪڙو
 * ماري مڃائين، ڏهاڻين، قابو ۾ آڻين
 * فتح ڪڙو

- زير و بالا: [طرف] هيٺ مٿي، اُٿو نٿو، اُٿ پٺت،
 ڏرهر ٻرهر، زير و زير

- زير و زير: [طرف] هيٺ مٿي، ڏرهر ٻرهر، اُٿو نٿو،
 نه و بالا، اُٿ پٺت، سرين، زير و بالا

- زير و زير ٿيڻ: [اصطلاح] هيٺ مٿي ٿيڻ، اُٿ پٺت ٿيڻ،
 اوندو ٿي پوند
 * برهان ٿيڻ
 * کٽي وڃڻ
 * برباد ٿي وڃڻ، نابود ٿي وڃڻ، اُجڙي وڃڻ

- زير مارڻ: [اصطلاح] ڊاڙ هڻڻ، پٽاڪ هڻڻ

- زير ملائڻ: [اصطلاح] ڊاڙون هڻڻ، پٽاڪون هڻڻ

• زير ج زيرت: [ا - مذ/صوتي] نڪاهه، ٽهڪو
 وِسڪارو (جيئن: موجي جو زيرت ٿيو پوي)
 * [س/ات]

• زير: [طرف] هيٺ، هيٺان، تحت
 * [صفت] هيٺو، هيٺاهون، هيٺ پيو
 * ذري ۾ گهٽ، ڪمتر، نيچ، هلڪو
 * سادو
 * تابع، هٿ هيٺ، وِس ۾، زير دست، ماتحت
 * ڪمزور، ڪم طاقت
 * [ف]

- زير آب: [صفت] پاڻيءَ جي اندر، پاڻيءَ جي هيٺ
 * ٻوڏ هيٺ، اٿل هيٺ، ٻڏل، سيلاب هيٺ
 * [ف: زير + آب = پاڻي]

- زير آبي ج زير آيون: [ا - مٿ] پاڻيءَ هيٺ هلندڙ
 جهاز، توبو جهاز

- زير بار ج زير بار: [صفت] بار هيٺ آيل، بار وڌل
 * قرضدار، آڌار هيٺ، قرضي
 * لاجاز، تنگ
 * [ف: زير + بار = بوجھ]

- زير بار ٿيڻ: [اصطلاح] گهڻي بار هيٺ اچڻ
 * لاجاز ٿيڻ
 * گهڻي خرچ ۾ پوند
 * قرض ۾ هڻڻ

- زير باري ج زير باريون: [ا - مٿ] بار هيٺ اچڻ جي حالت،
 بار، بوجھ
 * اٽڪ، وڻڊڪ
 * قرض، قرضداري

- زير بند ج زير بند: [ا - مذ] گهوڙي جي سنجڻ جو
 هڪ قسم، لوند
 * تنگ
 * [ف: زير + بند < بستن = ٻڌڻ]
 * اڳت، ناڙو

- **زير و زير ڪرڻ:** [اصطلاح] هيٺ مٿي ڪرڻ، اُٿ پلٽ ڪرڻ
 * تباھ و برباد ڪرڻ
- **زير ويچار:** [صفت] ويجھڙو هيٺ، ڏيان هيٺ، غور هيٺ
 * [ظرف] خيال ۾، سوچ ۾
- **زير ويچار هئڻو:** [اصطلاح] سوچ يا خيال ۾ هئڻو
 * ڪا ڳالهه فيصل نه هئڻ
- **زيرين:** [صفت/ظرف] هيٺيون، هيٺيون
 * گهٽ
- **زير ج زيرون / زيريون:** [ا - مت] علمِ صوتياتِ سر (Vowel) جو هڪ نشان (.)، آواز جي آڪر هيٺ ڏنل هڪ اعراب، ڪنهن آڪر جي هيٺان آيل اها اعراب، جيڪا آواز جي آواز کي ظاهر ڪندي آهي (اهي اعراب کي آڪر جي هيٺان آڏي لکيو) سان ظاهر ڪيو ويندو آهي
 * [ع]
 * زنجير، ڪڙي
 * قيد
 * زير ڪڙي (جيڪا قيدن کي وجهي)
 * 'ڳجهي، ڳانا لوھ جا، زيرون ۽ زنجير'
 * [ف]
- **زيرڪ ج زيرڪ:** [صفت] تيز فھر، ذهين، ذڪي، سمجھو فھير، عقلمند، دانا، دانشمند، هوشيار، سنگھڙو، سياتو، عقلي، سجاو، ڊگھي نظر رکندڙ، دور آنديش
 * هنري، چتر، جلاڪ، ڪاريگر
 * [ف]
- **زيرڪي ج زيرڪيون:** [ا - مت] تيز فھمي، ذهانت، ذڪاوت، دانائي، دانشمندی، چترائي، هوشياري، حڪمت، سياڻپ
- **زير گادي ج زير گاديون:** [ا - مت] اٺ جي سنجڻ مان هڪ سنج جو نالو (وهائي جي نموني تي، جيڪا اٺ جي پٺيءَ تي بچاءَ لاءِ پاڪڙي هيٺان ڏهي)
- **زيرو:** [ا - مذ] ٻڙي، صفر
 * ڪجھه به نه
 * [انگ: Zero]
- **زير و پلٽ:** [ا - مذ] شمار هلڪي روشني ڏيندڙ بلب، گهٽ وولٽيج وارو بلب
 * [انگ: Zerobulb]
- **زير و ج زيرا:** [ا - مذ] مصلحي طور ڪر ايندڙ هڪ بئارڪو خوشبودار وڪڙ، جيرو
 * [ف: زيرو]
 * پڇڻ بعد ڏيکارڻ تي ڪرڻ لاءِ
 * [س/ڪوھ]
 * [مت: زيري ج زيرون]
- **زيري ج زيريون:** [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو
- **زيري ج زيريون:** [ا - مت] زنجير، سنڪلي
 * ڪڙي، بيڙي
 * قطار
- **زيست:** [ا - مت] زندگي، حياتي، عمر، اوسنا
 * هستي
 * [ف]
- **زيڪ ج زيڪ:** [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم، ساھ کڻڻ ۾ تڪليف، ساھ جي مونجهه، دم، سھڪڙو، ضيق النفس
 * [ع: ضيق]
- **زيرل ج زيرلون:** [ا - مت] ڦوڪارو، ڦونگهارو، شوڪارو، ڦوڪ
 * [ع]
 * دانھن، رڙ، آھ، فغان
 * [ف]
 * 'رائيو ڏينھان تي ڪريان، ڏاڙيون منھان زيرل' (سجڻ)
 * ڏھل جو مادي پاسو، نالي
 * [ف: زير = هيٺ]
 * شڪاري پکيءَ کي ٻڌل گھنگھرو
 * [س/ات]
 * [صفت] ڊگھو، لمبو
 * 'سليپر ڊگھو زيرل آهي' (جملو)
 * [س/ات]

- زِيلَئُ: [مض - فعل متعدي] فُوكارُ، فُوكارو هُئُ، شوڪارو هُئُ، فُونگهارو هُئُ، هِيڪَ هُئُ * دانهُنُ، دانهُونَ كَرُ، رُڙيونَ كَرُ، واڪا كَرُ، پاڪارُ، آهَ و فُغانَ كَرُ * سَنُ كَرُ * باڏائِي، لِيائِي * [مض] زِيلُ * [امر] زِيل * [زيليوسَ زِيلَنو، زِيلَل] *
- زِيلُونُ كَرُ: [اصطلاح] دانهُونَ كَرُ، رُڙُ، آهَ و فُغانَ كَرُ *
- زِيلَ هُئُ: [اصطلاح] فُوكارُ، فُوكارو هُئُ، شوڪارو هُئُ، فُونگهارو هُئُ، هِيڪَ هُئُ *
- زِيلَ ۽ بَمَرُ: [مذ] هِيڪَ ۽ مَنيَ، زِيرو بَمَر * سارَ جو آواز * دُهلَ جا بَنيَ پاسا *
• زِيلاجَ زِيلا: [مذ] اُنَ جي سَنجَنَ مان هِيڪَ سَنجَ جو نالو (حوالو: ڪتاب ’بيلابن جا ٻول‘ ص: 131) * [س/ڪوھ] *
• زِين: [مذ] خُويصُورَتِي، سُونُهَن * [ع] *
- زِينُ العابِدِين: [مذ] عِبادتَ گُذارِنَ جي سِرَ جو نالَ * [مذ] خاصَ حضرتِ اِمَامِ حُسينَ عَلِيهِ السَّلَامِ جَنَ جي وَڏي شَھزادِي، اِسَلامَ جي چوٿين اِمَامِ پاڪَ جَنَ جو اِسِرَ مُبارڪ *
* [ع: زِين = خُويصُورَتِي + عابِدِين = عِبادتَ گُذارَ] *
• زِينَ جَ زِينُون: [مذ] گُھوڙِي جي سَنجَنَ مان هِيڪَ سَنجَ جو نالو * هُنيَ جو هِيڪَ قِسمَ، جَمڙِي جو هُنو * [ف: سن: جين] *
* ڪپڙِي جو هِيڪَ قِسمَ *
- زِينَ پوئُشُ: [مذ] زِينَ جي مَتانَ وِجھَئَ جو ڪپڙو، غاشو، گاشو *
* [ف: زِين + پوئُش < پوئُشيدَن = ڍڪڻ] *

- زِينَ ڪَشَمُ: [اصطلاح] گُھوڙو سَنجَنُ * گُھوڙِي تي چڙهي زوانو نِيئُ * [ف: زِين + ڪَش < ڪَشيدَن ڇڪڻ] *
• زِيئَتَ جَ زِيئَتُون: [مذ] سِينگارَ سُونُهَنَ، زِيائِشَ، آرائِشَ، ناھَ نُوھَ، نُوھُ، سُوپيا، سُهڻائِي، سُنڊرتا، حُسنَ، نِزاکَتَ، لُطفَ، بَراجَ، روتقَ * [مذ] خاصَ عورَتَ جو نالو * [ع] *
- زِيئَتَ بَخَشَمُ: [اصطلاح] روتقَ ڏيئَنَ، سِينگارُ، سُوپيا ڏيئَنَ، سُونُهَنَ ڏيئَنَ *
- زِيئَتَ پِريو جَ زِيئَتَ پِريا: [صفت - مذ] آراستہ، سِينگارِئِلَ، سوڌو، سُهتو، پِلَ پِلوڙَ، روڙو، سَنسَ، غَمڊو، سُنڊرَ، ناھوڪو، زِيائِشو، ڊيڊاري، ڏَسَنَ، جھڙو * نازڪَ، لُطيفَ، سَنگِينَ، مَھِينَ * چوڪو، نڪو، ڪُنڊَنَ، گڙو * [مذ: زِيئَتَ پِري جَ زِيئَتَ پِريو] *
- زِيئَتَ داڙَ جَ زِيئَتَ داڙَ: [صفت] سِينگارِئِلَ، ناھَ نُوھَ وارو، زيبَ وارو، بَھڪندڙَ، زِيئَتَ پِريو *
• زِيندائِي: [مذ] خاصَ بلوچَنَ جي سُنڊرائِي قِبيليَ جو هِيڪَ پاڙو *
• زِينوچَ زِينا: [مذ] ڏاڪڻَ جو ڏاڪو * [ف: زِين] *
• زِيئُ: [مذ] خاصَ جَبَلَ جو نالو *
• زِيوَرُ جَ زِيوَرُ: [مذ] جِسِرَ تي ظاهري سَجاوڻَ ۽ زيبَ زِينَتَ جو سامانَ (جيڪو اڪثر قِيميَتِي نِهي، گُھڻو، گُھڻو (چلڻ مَٽي، نُهري، نڪَ وِغيرَه) * مَٽِيو، زَنَ، جِواھر *
* زيبَ، زِيئَتَ، زِيائِشَ، آرائِشَ، سِينگارَ * [ف] *
- زِيئَهَ جَ زِيئُون: [مذ] پِنيءَ جو وِجَ، ڪَڙنگُھو * [س/ڪوھ] *
• زِيهادائي: [مذ] خاصَ دَرڪائِي بلوچَنَ جو هِيڪَ قِبيلو

Mufasil Sindhi Lughat

Vol- VI

(ڏ-ڊ-ڍ-ڏ-ر-ڙ-ڙي)

Culture Department
Government of Sindh

Sindhi Language Authority

